

شهره فنامه

نووسینی

شهره فخان بدلیسی

وهرگیرانی

سه لاهه ددین ئاشتی

سەرپەرستی چاپه‌مه‌نبه‌کانی بنگه: سدیق سالح

زنجیره: ۱۸۰

کتیب: شهره‌فنامه

نووسەر: شهره‌ف‌خان بدلیسی

وه‌رگێڕ: سه‌لاحه‌ددین ئاشتی

پیت‌چن: په‌روین پیره‌بابی

په‌وه‌رگ: ئاوات هه‌کیم‌زاده

سالی چاپ: ۲۰۱۷

به‌رگه‌ژمێر: ۱۰۰۰

ژماره‌ی سپاردن:

سەرچاوه‌ی سهره‌کیی وه‌رگێڕان: شرفنامه، تاریخ مفصل کردستان، تألیف شرف‌خان بن شمس‌الدین بدلیسی، به‌اهتمام ولادیمیر ولیامینوف زرنوف، دو جلد در یک مجلد، چاپ اول ۱۳۷۷ خورشیدی / ۱۹۹۸ میلادی، انتشارات اساطیر، تهران.
(توضیح: جلد اول سال ۱۸۶۰ و جلد دوم سال ۱۸۶۲ در پترزبورگ به‌اهتمام ولادیمیر مقلب به ولیامینوف زرنوف، تدوین و توشیح و انتشار یافته‌اند.)

بنگه‌ی ژین

بۆ بوژاندنه‌وه‌ی که‌له‌پووری به‌لگه‌نامه‌یی و پڕۆنامه‌وانیی کوردی

عێراق: هه‌ریمی کوردستان، سلیمانی، شه‌قامی پیره‌مه‌گروون، گه‌ره‌کی به‌رانان (۱۰۷)،

ته‌نیشستی مزگه‌وتی شیخ‌فریید، ته‌له‌فۆن ۲-۳۱۹۴۷۳۱ ئاسییا ۴۸۴۶۳۳۵۷۷۵ یسا

۰۷۷۰۱۵۶۵۸۶۴ کۆره‌ک ۰۷۵۰۱۱۲۸۳۰۹، سندوقی پۆست: ۱۴

مالپه‌ر: WWW.Binkeyjin.com ناوێشانی ئه‌لکترۆنی: Info@binkeyjin.com

به رگی یه کهم

ژیان و به سه رهاتی میرانی کوردستان

پیرست

٢٥.....	به رایی
٤١.....	سه رتا
٥٧.....	پیشه کی

٦٩.....	کتیبی یه که م

باسی کۆمه لێک لهو میرانهی کوردستان که ئالای سه ره به ستییان هه لداوه و
میژوونوسان له ریزی پادشایان دا ریزیان کردوون و پینچ به شیان بو ته رخان کراوه
٦٩..... به شی یه که م

باسی میرانی دیار به کر و جزیره (جزیر)

٧١.....	نه سر کوپی نه سرودده وله ئه حمه د
٧١.....	سه عید کوپی نه سرودده وله ئه حمه د
٧١.....	مه نسوور کوپی نه سر کوپی نه سرودده وله ئه حمه د
٧٢.....	به شی دوو هه م

باسی میرانی دینه وهر و شاره زوول (شاره زوور) که ناسراون به هه سنه ویه

٧٣.....	به در کوپی هه سنه ویه
٧٤.....	هیلال کوپی به در
٧٤.....	تاهیر کوپی هیلال
٧٥.....	به در کوپی تاهیر کوپی هیلال
٧٥.....	ئه بولفه تح محه ممه د کوپی عه ییار
٧٥.....	ئه بوششۆک کوپی محه ممه د کوپی عه ییار

- موهلههل ۷۶.....
- سورخاب کوپی محهمه ۷۶.....
- «سهعدی» ی کوپی ئه بوششۆک ۷۶.....
- سورخاب کوپی به در کوپی موهلههل ۷۷.....
- ئهبولمه نسوور ۷۷.....
- بهشی سیهه م ۷۸

باسی میرانی فهزلهویی که به لوپی گوره بهناوبانگن

- ئهبووتاهیر کوپی محهمه کوپی علی کوپی ئه بولحه سهنی فهزلهوی..... ۸۱
- ههزارئه سپ ۸۲.....
- ئهتابهک تۆکله کوپی ههزارئه سپ ۸۳.....
- ئهتابهک شه مسه ددین ئه لب ئه رغوون ۸۵.....
- ئهتابهک یوسفشا کوپی ئه لب ئه رغوون ۸۵.....
- ئهتابهک ئه فراسیاب کوپی یوسفشا ۸۶.....
- ئهتابهک نه سره ته ددین ئه حمه کوپی یوسفشا کوپی ئه لب ئه رغوون... ۸۹
- ئهتابهک پوکنه ددین یوسفشا کوپی ئه حمه ۸۹.....
- موزه فقه ره ددین ئه فراسیاب ئه حمه کوپی یوسفشا ۸۹.....
- ئهتابهک په شهنگ کوپی یوسفشا ۹۰.....
- ئهتابهک ئه حمه کوپی په شهنگ ۹۰.....
- ئهتابهک ئه بووسه عید کوپی ئه حمه ۹۰.....
- ئهتابهک شاحوسین کوپی ئه بووسه عید کوپی ئه حمه کوپی په شهنگ کوپی یوسفشا ۹۱.....
- بهشی چواره م ۹۱.....

باسی میرانی لوپی بچووک

شوجاعەددىن خورشيد كوپى ئەبۇوبەكر كوپى مەممەد كوپى خورشيد ۹۳..
 سەيفەددىن پۇستەم كوپى نوورەددىن مەممەد كوپى ئەبۇوبەكر كوپى مەممەد
 كوپى خورشيد ۹۵.....
 شەرەفەددىن ئەبۇوبەكر كوپى نوورەددىن مەممەد ۹۷.....
 عىززەددىن گرشاسف (گرشاسپ) كوپى نوورەددىن مەممەد ۹۸....
 حىسامەددىن خەلىل كوپى بەدر كوپى شوجاعەددىن خورشيد ۹۹....
 بەدرەددىن مەسعوود كوپى بەدر كوپى شوجاعەددىن خورشيد ۱۰۰..
 تاجەددىن شا كوپى حىسامەددىن خەلىل كوپى بەدر كوپى شوجاعەددىن
 خورشيد ۱۰۲.....
 جەمالەددىن خدر كوپى تاجەددىن شا كوپى حىسامەددىن خەلىل كوپى بەدرەددىن
 كوپى شوجاعەددىن خورشيد ۱۰۳.....
 حىسامەددىن عومەربەگ ۱۰۴.....
 سەمسامەددىن مەحمۇود كوپى نوورەددىن مەممەد ۱۰۴.....
 عىززەددىن مەممەد ك....وپى مير عىززەددىن حوسەين كوپى بەدرەددىن
 مەسعوود ۱۰۵.....
 دەولەتخاتوون ژنى عىززەددىن مەممەد ۱۰۶.....
 عىززەددىن حوسەين براى دەولەتخاتوون ۱۰۶.....
 شوجاعەددىن مەحمۇود ۱۰۶.....
 مەلىك عىززەددىن كوپى شوجاعەددىن مەحمۇود ۱۰۷.....
 سەيدى ئەممەد ۱۰۷.....
 شاحوسەين كوپى مەلىك عىززەددىن ۱۰۸.....
 شارپۇستەم كوپى شاحوسەين ۱۰۸.....
 ئۇغور كوپى شارپۇستەم ۱۰۸.....

۱۰۹..... جانگیر کوپی شارۆسته م
 ۱۰۹..... شارۆسته م کوپی جانگیر
 ۱۱۲..... محهمه دی کوپی جانگیر
 ۱۱۷..... شاویردی کوپی محهمه دی
 ۱۱۹..... به شی پینجه م

باسی سولتانه کانی میسر و شام، که ناسراون به بنه ماله ی ئه ییووبی

۱۲۳..... سه لاهه ددین یووسف کوپی نه جمه ددین ئه ییووب
 ۱۳۵..... ئه بولفه تح عوسمان کوپی سه لاهه ددین یووسف
 ۱۳۶..... پادشایه تیی مه لیک ئه فزه ل کوپی سه لاهه ددین یووسف
 ۱۳۹..... پادشایه تیی مه لیک عادل کوپی نه جمه ددین ئه ییووب
 ۱۴۱..... باسی مه لیک ئه شرفه مووسا کوپی مه لیک عادل
 ۱۴۲..... باسی مه لیک کامیل محهمه د کوپی مه لیک عادل
 ۱۴۴..... باسیک سه باره ت به مرگ و نه مانی پادشایانی میسر و شام و یه مهن
 باسی پادشاکانی دیکه ی ئه و مه زنه خانه دانه و چۆنیه تیی ئاوابوونی هه تاوی
 ۱۴۶..... به...هخت و ده سه لاتیان
 ۱۵۳..... [په پراویزه کانی مامۆستا جه میل پۆژبه یانی]

۱۷۹..... کتییی دووه م

باسی کۆمه لیک له و مه زنه میرانه ی کوردستان که هه ر چهنده به شیوه یه کی
 سه ربه خۆ خۆیان به پادشا دانه ناوه و به ره و لووتکه ی ده سه لات تیه لنه چوون،
 به لام دیسانیش جاروباره سکه و خوته یان به ناوییه وه لێدراوه و خوێندراوه ته وه و
 پینچ به شیان پی تاییه ت دراوه

بەشى يەكەم ۱۷۹.....

باسى مىرانى ئەردەلان

باسى مەئموون كوپى مونزىر كوپى بابلۇ كوپى حەسەن كوپى خدر كوپى

ئەلىاس كوپى خدر كوپى كلۇل كوپى بابائەردەلان ۱۸۵.....

بەگەبەگ كوپى مەئموون بەگ ۱۸۵.....

مەئموون بەگ كوپى بەگەبەگ ۱۸۶.....

سورخاب بەگ كوپى مەئموون بەگ ۱۸۷.....

مەممەد بەگ كوپى مەئموون بەگ ۱۸۸.....

سولتان عەلى كوپى سورخاب ۱۸۹.....

بىسات بەگ كوپى سورخاب بەگ ۱۸۹.....

تەيموورخان كوپى سولتان عەلى ۱۹۰.....

ھەلۇخان كوپى سولتان عەلى كوپى سورخاب بەگ ۱۹۲.....

بەشى دووھەم ۱۹۲.....

باسى مىرانى ھەككارى (ھەكارى) كە ناسراون بە شەنىۆ

باسى ئەسەددىن كوپى گوللاوى كوپى عىمادەددىن ۱۹۶.....

مەلىك عىززەددىن شىر كوپى ئەسەددىنى چىڭزىر ۲۰۰.....

زاھىد بەگ كوپى عىززەددىن شىر ۲۰۰.....

مەلىك بەگ كوپى زاھىد بەگ ۲۰۰.....

سەيد مەممەد كوپى زاھىد بەگ ۲۰۴.....

زەينەل بەگ كوپى مەلىك بەگ ۲۰۸.....

زەكەرىيە بەگ كوپى زەينەل بەگ ۲۱۰.....

بەشى سىھەم ۲۱۳.....

باسى مىرانى عىمادىيە (ئامىدى) كە بە بەھادىنان (بادىنان) بەناوبانگن

۲۱۹.....	میر زهینه ددین (زیندین)
۲۱۹.....	میر سهیغه ددین (سیوه دین)
۲۱۹.....	حه سهن کوږی سهیغه ددین
۲۲۰.....	سولتان حوسین
۲۲۱.....	قوباد بهگ کوږی سولتان حوسین
۲۲۳.....	بهیرام بهگ کوږی سولتان حوسین
۲۲۵.....	سهیدی خان بهگ کوږی قوباد بهگ
۲۲۶.....	بهشی چواره م

باسی میرانی جزیره (جزیر)، که ناسراون به بوختی و دهبنه سی لک

۲۳۴.....	باسی سوله یمان کوږی خالید
۲۳۵.....	لکی یه که م

باسی میرانی جزیره که ناسراون به عزیزان

۲۳۶.....	میر سهیغه ددین کوږی عه بدولعه زیز
۲۳۶.....	میر عیسا
۲۳۷.....	میر به دره ددین
۲۳۷.....	میر ئه بدال
۲۳۷.....	میر عزیزه ددین
۲۴۰.....	میر ئه بدال کوږی میر عزیزه ددین
۲۴۰.....	میر برایم کوږی میر ئه بدال
۲۴۰.....	میر شهره ف
۲۴۱.....	میر به در
۲۴۱.....	کاک محه ممه د کوږی میر برایم
۲۴۲.....	میر شهره ف کوږی میر به در

- ۲۴۴..... شاعه لی به گ کوپی میر به در به گ
- ۲۴۵..... به در به گ کوپی شاعه لی به گ
- ۲۴۸..... میر محه ممه د کوپی به در به گ
- ۲۵۱..... سولتان محه ممه د کوپی میر محه ممه د
- ۲۵۲..... ناسر به گ کوپی شاعه لی به گ
- ۲۵۷..... میر عه زیز کوپی کاک محه ممه د
- ۲۶۱..... میر محه ممه د کوپی خان ئه بدال
- ۲۶۳..... میر شهره ف کوپی خان ئه بدال
- ۲۶۵..... لکی دو وهه م

باسی میرانی گورکیل

- ۲۶۶..... میر سهید ئه حمه د کوپی میر شه مسه د دین
- ۲۶۸..... میر شه مسه د دین کوپی میر به در
- ۲۶۸..... میر برایم کوپی میر به در
- ۲۶۸..... میر ئه حمه د کوپی میر برایم
- ۲۷۰..... میر محه ممه د کوپی میر ئه حمه د
- ۲۷۰..... میر ئه حمه د کوپی میر محه ممه د
- ۲۷۰..... لکی سیئهه م

باسی میرانی فنیک

- ۲۷۱..... به شی پینجه م
- باسی میرانی هه سنکیفا (هه سنکیف - هه سه نکیف - حوسنکیفا)، که ناسراون به مه لیکان
- ۲۸۰..... مه لیک سوله یمان
- ۲۸۰..... مه لیک محه ممه د
- ۲۸۰..... مه لیک عادل کوپی مه لیک محه ممه د

۲۸۱..... مه‌لیک ئه‌ش‌ره‌ف کو‌ری مه‌لیک عادل
 ۲۸۱..... مه‌لیک خه‌لیل کو‌ری مه‌لیک ئه‌ش‌ره‌ف ناس‌راو به مه‌لیک کامیل
 ۲۸۲..... مه‌لیک خه‌له‌ف ناس‌راو به چاوس‌وور
 ۲۸۳..... مه‌لیک خه‌لیل کو‌ری مه‌لیک سوله‌ی‌مان
 ۲۸۷..... مه‌لیک حوس‌ین کو‌ری مه‌لیک خه‌لیل
 ۲۸۷..... مه‌لیک سوله‌ی‌مان کو‌ری مه‌لیک خه‌لیل
 ۲۸۹..... مه‌لیک محه‌مه‌د کو‌ری مه‌لیک خه‌لیل
 ۲۹۰..... مه‌لیک سول‌تان حوس‌ین کو‌ری مه‌لیک محه‌مه‌د
 ۲۹۱..... [په‌راویزه‌کانی مام‌وستا‌جه‌میل ر‌ۆ‌ژه‌یانی]

۲۹۹..... کتییی سی‌هه‌م

باسی میران و حوکمدارانی دیکه‌ی کوردستان که بریتین له سی ده‌سته

ده‌سته‌ی یه‌که‌م ده‌بیته ن‌ۆ به‌ش

۲۹۹..... به‌شی یه‌که‌م

باسی میرانی چه‌مشکه‌زه‌ک (چه‌شمه‌که‌زه‌ک)، که بریتین له سی لک

۳۰۲..... حاجی ر‌ۆ‌سته‌م به‌گ

۳۰۵..... پیرحوس‌ین به‌گ کو‌ری حاجی ر‌ۆ‌سته‌م به‌گ

۳۰۸..... لکی یه‌که‌م

باسی میرانی م‌جه‌ن‌کورد

۳۱۰..... لکی دوو‌هه‌م

باسی میرانی په‌رتک

۳۱۱..... لکی سی‌هه‌م

باسی میرانی سوق‌مان

٣١٥..... به‌شى دووهه م

باسى مىرانى مهرداسى كه ده‌بنه سى لك

٣١٨..... لكى يه كه م

باسى مىرانى ئه گيل كه ناسراون به بول‌دوقانى

٣٢٣..... مىر برايم كوڤى مىر بول‌دوق

٣٢٤..... مىر محه‌ممه د كوڤى مىر برايم

٣٢٤..... مىر عيسا كوڤى مىر محه‌ممه د

٣٢٥..... ده‌ولت‌شاي كوڤى مىر عيسا

٣٢٥..... مىر عيساي كوڤى ده‌ولت‌شا

٣٢٥..... شامحه‌ممه‌دبه‌گ كوڤى مىر عيسا

٣٢٥..... قاسم‌به‌گ كوڤى شامحه‌ممه‌دبه‌گ

٣٢٦..... مرادبه‌گ كوڤى عيسابه‌گ

٣٢٧..... جه‌عفر به‌گ كوڤى قاسم‌به‌گ

٣٢٧..... لكى دووهه م

باسى مىرانى پالوو

٣٢٨..... حوسين‌به‌گ كوڤى مىر هه‌مزه

٣٢٩..... جه‌مشيدبه‌گ كوڤى ږسته‌م‌به‌گ

٣٣٣..... حوسين‌جان‌به‌گ كوڤى جه‌مشيدبه‌گ

٣٣٤..... هه‌سه‌ن‌به‌گ كوڤى جه‌مشيدبه‌گ

٣٣٤..... سوله‌يمان‌به‌گ كوڤى هه‌سه‌ن‌به‌گ

٣٣٦..... لكى سيئهه م

باسى مىرانى چه‌رموگ (چه‌رمك)

٣٣٦..... مىر سه‌يفه‌ددين

۳۳۷.....	شایووسف
۳۳۷.....	وهلات به گ
۳۳۷.....	شاعه لی به گ
۳۳۷.....	ئیسفه ندیار به گ
۳۳۷.....	بایوندور به گ
۳۳۸.....	محه ممه دبه گ
۳۳۹.....	به شی سیئه م

باسی میرانی ساسۆن که ناسراون به چه زۆ

۳۴۰.....	خدر به گ کوپی میر ئه بوو به کر
۳۴۰.....	عه لی به گ کوپی میر ئه بوو به کر
۳۴۱.....	خدر به گ کوپی عه لی به گ
۳۴۱.....	محه ممه دبه گ کوپی عه لی به گی ساسۆنی
۳۴۳.....	سوله یمان به گ کوپی محه ممه دبه گ کوپی عه لی به گ
۳۴۴.....	به هائه ددین به گ کوپی محه ممه دبه گ کوپی عه لی به گ
۳۴۶.....	سارووخان به گ کوپی محه ممه دبه گ
۳۴۷.....	محه ممه دبه گ کوپی سارووخان به گ
۳۵۰.....	ئه حمه دبه گ کوپی خدر به گ و محه ممه دبه گی برای
۳۵۸.....	به شی چواره م

باسی میرانی خیزان (هیزان)، که بریتین له سی لک

۳۵۹.....	لکی یه که م

باسی میرانی خیزان و چۆنیه تی ناودیر کرانیان

۳۶۲.....	میر داود کوپی میر مه لیک
۳۶۲.....	سولتان ئه حمه د کوپی میر داود

- ۳۶۶.....میر محمەد کوڤی سولتان ئەحمەد
- ۳۶۷.....مەلیک خەلیل کوڤی سولتان ئەحمەد
- ۳۶۷.....میر مەحموود کوڤی سولتان ئەحمەد
- ۳۶۸.....میر حەسەن کوڤی مەلیک خەلیل
- ۳۷۰.....لکی دووھەم

باسی میرانی مۆکس

- ۳۷۰.....ئەحمەدبەگ کوڤی میر ئەبدال
- ۳۷۱.....ئەبدالبەگ کوڤی میر ئەحمەد
- ۳۷۱.....رۆستەمبەگ کوڤی حەسەن بەگ
- ۳۷۲.....لکی سیڤهەم

باسی میرانی ئەسبایرد (ئەسپایرد)

- ۳۷۲.....سولتان برایم کوڤی محمەدبەگ
- ۳۷۳.....محمەدبەگ کوڤی سولتان برایم
- ۳۷۳.....میر شەرەف کوڤی محمەدبەگ
- ۳۷۴.....بەشی پینجەم

باسی میرانی کلیس

- ۳۷۷.....جان پۆلابەگ کوڤی قاسمبەگ ئەحمەدبەگ
- ۳۸۰.....جە عفەر بەگ کوڤی جان پۆلابەگ
- ۳۸۱.....حەبیب بەگ کوڤی جان پۆلابەگ
- ۳۳.....حوسین بەگ کوڤی جان پۆلابەگ
- ۳۸۵.....بەشی شەشەم

باسی میرانی شیروان کە دەبنە سی لک

۳۸۶..... لکی یه که م

باسی میرانی کفرا

۳۸۶..... میر شامحه ممه د کوپی میر حه سه ن

۳۸۷..... میر ئه بدال کوپی میر شامحه ممه د

۳۸۷..... میر شامحه ممه د کوپی میر ئه بدال

۳۸۸..... محه ممه د به گ کوپی میر شامحه ممه د

۳۸۹..... ئه بدال به گ کوپی میر شامحه ممه د

۳۹۰..... مه حمووبه گ کوپی ئه بدال به گ

۳۹۱..... زهینه ل به گ کوپی ئه بدال به گ

۳۹۳..... ئه بدال به گ کوپی زهینه ل به گ

۳۹۳..... لکی دووه م

باسی میرانی کرنی

۳۹۴..... لکی سیئه م

باسی ناوچه ی ئیروون

۳۹۴..... به شی حه وته م

باسی میرانی زهرقی که چوار لکیان لی دهیته وه

۳۹۶..... لکی یه که م

باسی میرانی دیرزینی

۳۹۶..... میر هه مزه کوپی میر خه لیل کوپی میر غازی

۳۹۷..... عه لی به گ کوپی محه ممه د به گ

۳۹۷..... شاقولی به گ کوپی محه ممه د به گ

۳۹۷..... یاقووب به گ کوپی محه ممه د به گ

۳۹۸..... محه ممه د به گ کوپی دوومان به گ

لکی دووهه م ۳۹۹

باسی میرانی گردکان

محهمه دبه گ کوپی ناسربه گ ۴۰۰

ناسربه گ کوپی محهمه دبه گ ۴۰۱

لکی سییه م ۴۰۲

باسی میرانی عیتاق

شاهم به گ کوپی ئه حمه دبه گ ۴۰۴

یووسف به گ کوپی ئه حمه دبه گ ۴۰۵

حه سه نه گ کوپی یووسف به گ ۴۰۵

وه لی به گ کوپی حه سه نه گ ۴۰۶

لکی چواره م ۴۰۷

باسی میرانی ته رجیل

عومه ربه گ کوپی حه سه نه گ ۴۰۹

بوداق به گ کوپی عومه ربه گ ۴۱۰

ئه حمه دبه گ کوپی بوداق به گ ۴۱۰

عه لی به گ کوپی بوداق به گ ۴۱۰

شه مسی به گ ۴۱۳

حه یدهر به گ کوپی شه مسی به گ ۴۱۳

بوداق به گ کوپی حه یدهر به گ ۴۱۳

حوسین به گ کوپی بوداق به گ ۴۱۳

سمایل به گ کوپی بوداق به گ ۴۱۴

عومه ربه گ کوپی حه یدهر به گ ۴۱۴

٤١٤..... به‌شى هه‌شته م

باسى مىرانى سويدى

٤١٨..... مىر جه‌لال كوپى مىر شه‌هاب

٤١٩..... مىر محهممه كوپى مىر جه‌لال

٤١٩..... مىر حه‌سه‌ن كوپى مىر فه‌خره‌ددىن

٤١٩..... مىر فه‌خره‌ددىن كوپى مىر حه‌سه‌ن

٤٢٠..... ئه‌بدال‌به‌گ كوپى مىر محهممه

٤٢١..... سوبحان‌به‌گ كوپى ئه‌بدال‌به‌گ

٤٢٢..... سولتان ئه‌حمه‌دبه‌گ كوپى ئه‌بدال‌به‌گ

٤٢٢..... مه‌قسوودبه‌گ كوپى سوبحان‌به‌گ

٤٢٣..... مرادبه‌گ كوپى سولتان ئه‌حمه‌دبه‌گ

٤٢٤..... سوله‌يمان‌به‌گ كوپى مرادبه‌گ

٤٢٦..... به‌شى نۆهه‌م

باسى مىرانى سلېماني (سلېثاني) كه‌ده‌نه‌ دوولك

٤٣١..... لكى يه‌كه‌م

باسى مىرانى قولب و باتمان

٤٣٣..... عه‌لى‌به‌گ كوپى شاوه‌له‌دبه‌گ

٤٣٣..... سولتان حوسېن‌به‌گ كوپى عه‌لى‌به‌گ

٤٣٤..... سه‌يد ئه‌حمه‌دبه‌گ كوپى سولتان حوسېن‌به‌گ

٤٣٥..... لكى دووه‌م

باسى مىرانى مه‌يافارقين

٤٣٦..... مىرخان‌به‌گ كوپى بالوول‌به‌گ

٤٣٧..... عومه‌ربه‌گ كوپى بالوول‌به‌گ

دەستەى دووھەم ٤٣٨.....

ئەم دەستەىە بریتىیە لە دوازده بەش

بەشى یەكەم ٤٣٨.....

باسى میرانى سۆھران (سۆران)

شاعەلى بەگ کوپى عیسا ٤٤٠.....

پیربوداق کوپى شاعەلى بەگ ٤٤٠.....

میر سەیفەددین کوپى پیربوداق ٤٤١.....

میر حوسین کوپى پیربوداق ٤٤١.....

میر سەیدى کوپى شاعەلى بەگ ٤٤١.....

میر سەیفەددین کوپى میر حوسین کوپى پیربوداق ٤٤٢.....

قولى بەگ کوپى سولەیمان بەگ کوپى میر سەیدى ٤٤٤.....

بوداق بەگ کوپى قولى بەگ کوپى سولەیمان بەگ ٤٤٦.....

سولەیمان بەگ کوپى قولى بەگ کوپى سولەیمان بەگ ٤٤٦.....

عەلى بەگ کوپى سولەیمان بەگ ٤٤٨.....

بەشى دووھەم ٤٤٨.....

باسى میرانى بابان

پیربوداق کوپى میر ئەبدال ٤٤٩.....

پیرنەزەر کوپى بەیرام ٤٥١.....

سولەیمان ٤٥٢.....

برایم ٤٥٢.....

حاجى شیخ کوپى برایم ٤٥٣.....

بوداق کوپى حاجى شیخ ٤٥٤.....

میر حوسین کوپى سولەیمان ٤٥.....

٤٥٩..... به‌شى سٲهه م

باسى مىرانى موكرى

٤٦٠..... سارم كوڤى سه‌يفه‌ددىنى موكرى

٤٦٢..... مىره كوڤى حاجى عومه‌ر كوڤى سارم كوڤى سه‌يفه‌ددىن

٤٦٢..... مىره‌به‌گ كوڤى شىخ‌ه‌يده‌ر

٤٦٩..... به‌شى چواره‌م

باسى مىرانى برادؤست كه ده‌بنه‌ دوو لك

٤٧٠..... لكى يه‌كه‌م

باسى مىرانى سؤماى (سؤما)

٤٧٠..... شامحه‌ممه‌دبه‌گ كوڤى غازى قران

٤٧٠..... بوداق‌به‌گ كوڤى شامحه‌ممه‌دبه‌گ

٤٧١..... ه‌سه‌ن‌به‌گ كوڤى شامحه‌ممه‌دبه‌گ

٤٧١..... عه‌لى‌به‌گ كوڤى غازى قران

٤٧٢..... ئه‌وليا‌به‌گ كوڤى بوداق‌به‌گ كوڤى شامحه‌ممه‌دبه‌گ

٤٧٢..... لكى دووه‌م

باسى مىرانى ته‌رگه‌وه‌ڤ و قه‌لاى داود

٤٧٣..... ناسر‌به‌گ كوڤى شىڤ‌به‌گ كوڤى شىخ‌ه‌سه‌ن‌به‌گ

٤٧٤..... به‌شى پٲنجه‌م

باسى مىرانى مه‌حموودى (ماموودى)

٤٧٤..... مىر حوسٲن‌به‌گ كوڤى شىخ‌مه‌حموود

٤٧٥..... مىر حاميد كوڤى مىر حوسٲن

٤٧٥..... عه‌وٲز‌به‌گ كوڤى مىر حاميد

٤٧٨..... مىره‌به‌گ كوڤى مىر حاميد

۴۸۰..... ھسەن بەگ کوپی عەویژ بەگ کوپی میر حامید

۴۸۴..... شیر بەگ کوپی ھسەن بەگ

۴۸۴..... بەشی شەشەم

باسی میرانی دونبولی

۴۸۶..... حاجی بەگ کوپی شیخ بالوول بەگ

۴۸۸..... ئەحمەد بەگ کوپی بالوول بەگ

۴۸۸..... مەنسور بەگ کوپی محەممەد بەگ کوپی بالوول بەگ

۴۸۹..... وەلی بەگ کوپی مەنسور بەگ

۴۸۹..... حاجی بەگ کوپی حاجی بەگ

۴۹۰..... سولتان عەلی بەگ کوپی جەمشید بەگ کوپی بالوول بەگ

۴۹۱..... نەزەر بەگ کوپی سولتان عەلی بەگ

۴۹۲..... قلیچ بەگ کوپی سولتان عەلی بەگ

۴۹۳..... بەشی دەھەم

باسی میرانی کەلھور کە بریتین لە سێ لک

۴۹۴..... لکی یەكەم

باسی میرانی پلنگان (پالەنگان)

۴۹۴..... غەیبووللا بەگ

۴۹۴..... محەممەد کوپی غەیبووللا بەگ

۴۹۵..... میر ئەسکەندەر

۴۹۶..... لکی دووھەم

باسی میرانی دەرەتەنگ

۴۹۷..... عومەر بەگ کوپی سۆھراب بەگ

۴۹۷..... قوباد بەگ کوپی عومەر بەگ

۴۹۸..... لکی سیټهم

باسی میرانی ماهیدهشت

۴۹۹..... بهشی یازدهه م

باسی میرانی بانه

۴۹۹..... میرزابهگ کوپی میر محهممه د

۵۰۰..... بوداق بهگ کوپی میرزابهگ

۵۰۰..... سلیمان بهگ کوپی میرزابهگ

۵۰۱..... دهسته ی سیټهم

باسی میرانی کوردانی ئیران که دهینه چوار لک

۵۰۳..... لکی یه که م

باسی میرانی سیامه نسوور[ی]

۵۰۴..... دهوله تیار کوپی خه لیل خان

۵۰۷..... لکی دووهه م

باسی میرانی چگنی

۵۰۹..... لکی سیټهم

باسی میرانی زهنگه نه

۵۰۹..... لکی چواره م

باسی میرانی پازووی

۵۱۰..... شاسوار بهگ کوپی حوسین عه لی بهگ

۵۱۱..... وهیسه بهگ کوپی خالید بهگ

۵۱۲..... قلیچ بهگ کوپی وهیسه بهگ

۵۱۲..... زولفه قار کوپی وهیسه بهگ

يادگار به گ ک.... وپی مه نسوور ک وپی زهینه ل ک وپی شوکور ک وپی
 حوسین عه لی به گ ۵۱۳.....
 نیاز به گ ک وپی یادگار به گ ۵۱۴.....
 وهیسه به گ ناسراو به قلیچ به گ ۵۱۴.....
 [په پراویزه کانی ماموستا جه میل پوژ به یانی] ۵۱۵.....

کتابی چواره م ۵۲۳.....
 باسی میرانی بدلیس که ده بنه باوانی نووسه ری ئه م لاپه رانه و ئه ویش بریتیه
 له سهرده قیک و چوار برگه له گه ل کۆتایی

سهرده ق ۵۲۳.....
 باسی شار و قه لای بدلیس که کئ به ردی بناغهی داناوه و کردوویه ته ئاوه دانی
 برگی یه که م ۵۵۲.....

باسی ژیان و به سه رهاتی خیلێ پوژه کی و چۆنیه تی ناودیر کرانیان
 برگی دووه م ۵۵۸.....
 باسی بنه و بنه چه که ی میرانی بدلیس، که ده چنه وه سهر کئ

برگی سیهه م ۵۶۳.....
 باسی هه لسه وکه وتی جوان و پیزدارانه ی پادشایانی پیشوو له گه ل میرانی بدلیس،
 که بریتیه له چوار بهش

بهشی یه که م ۵۶۳.....
 باسی مه لیک ئه شره ف
 بهشی دووه م ۵۶۹.....

باسی حاجی شهره ف ک وپی زیانه ددین

به‌شى سيّهم ۵۷۱

باسى مير شه‌مسه‌ددين كوپى مير حاجى شهره‌ف

به‌شى چواره‌م ۵۸۶

باسى مير برايم كوپى مير حاجى محهممه‌د

برگه‌ى چواره‌م ۶۰۲

باسى هۆكارى پووخانى حكوومه‌تى بدليس و برانه‌وه‌ى ده‌سه‌لاتى ميرانى،

كه بریتيه له چوار سهرديپر

سهرديپرى يه‌كه‌م ۶۰۲

باسى مير برايم و كيشه‌ى له‌گه‌ل مير شهره‌فى خودالى خوشبوو

سهرديپرى دووه‌م ۶۱۱

باسى پالدانه‌وه‌ى مير شهره‌ف له‌سهرته‌ختى ده‌سه‌لاتى بدليس له جى مير برايم

سهرديپرى سيّهم ۶۲۰

باسى پزگار كردنى بدليس له چنگ قزلباشان به‌ده‌ست مير شهره‌ف

سهرديپرى چواره‌م ۶۴۵

باسى ژيان و به‌سهره‌اتى مير شه‌مسه‌ددينى كوپى شهره‌ف‌خان

كوټايى ۶۵۶

باسى ژيان و سهربورده‌ى منى كلؤلى شكسته‌بالى به‌له‌نگاز، هر له پوژى

له دايك‌بوونه‌وه‌ه‌تا ئيستا كه سالى ۱۰۰۵ى كوچيه

[په‌پاويژه‌كانى ماموستا جه‌ميل پوژبه‌يانى] ۶۷۳

به رايی

وهكوو ئاشكرايه نووسينه وهی میژوو، بریتیه له زیندوو کردنه وهی
پووداوه کانی پابردوو. تیکه لایو بوونی هر میژوونووسیک له گه‌ل سه‌رده می ژیانی،
شیوه‌یه‌ک تیکه‌یشتن و تیروانین و زمانی دهر برپینی بۆ به‌ره‌م دیتی و ده‌یکاته
چرایه‌ک بۆ شیوازی پۆچوونی به ناخی پابردوودا. له راستی دا نووسینه وهی
میژوو تیک‌زشانیکه بۆ خویندنه وهی پووداوه کانی پیشوو به‌پیتی پتوهری زانست و
ئاستی به‌رچاوپوونی پتوهری ئه‌م ریکایه. له لایه‌کی دیکه وه نووسینه وهی میژوو،
سه‌ره‌پای تۆماری پووداوه‌کان، چه‌شنیک هه‌لسه‌نگاندنی په‌وتی ژیانی کۆمه‌لگا و
شیوه‌یه‌ک شی کردنه وه و دۆزینه وهی هۆکاری هه‌ل و هه‌لکه‌وته‌کانه و به‌ره‌و
ئاکامیک په‌ل ده‌کوئی.

گه‌شه و نه‌شه و هه‌وراز چوون یان سیس هه‌لگه‌پان و داگه‌پانی نه‌ته‌وه‌یه‌ک له
په‌وتی زه‌مان دا، بریتین له کۆمه‌لیک باریکه‌پیتی هه‌زار به‌هزار و هه‌لۆز که زۆر به‌یان
ته‌نیا به‌ نوقلانه و بۆچوون لیک جودا ده‌کرینه وه یان ده‌چنه وه سه‌ر رپیاز و
شا‌پیه‌ک. ته‌رازووی ئاوه‌ز و تی‌فکرین و زانیاری ده‌وریکه‌یه‌کجار به‌رچاویان
هه‌یه له شیوازی گێرانه وه و چینه وهی ئاکام و لیکدانه وهی مه‌ودای میژوویی دا و
پوانگه‌ی نووسه‌ره وهی میژوو ده‌توانی په‌وتی پووداوه‌کان ئال و گۆر پێ بکا یان

به پيچه وانه پارسه نكي زانستياپانه پابگري و خو له دهسكاري و گزپين و به لادا بردن بپاريڙي.

شهره فخاني بدليسي، باوكي ميژووي نه ته وهى كورد، كه له پوژگاري خزي دا گه يوه ته شيوه يه ك وه خو هاتنه وهى نه ته وهى و بوته پيشه نكي بيرى سهرده مى بهرله پهيدا بووني مؤديرنيته و داپيژراني پايه كاني نه ته وه خوازي، به گه ليك قوناخي تاريك و پروون دا تيپه پيوه و خرمانيك ئەزمووني خستو ته سهر يه ك و پاشان له ئاسوي ميژوويه كي له بيركراودا گزينكي داوه.^١ بيانووي بير و باوه پي خهست وخولي ديني له ههريمي جي ژياني شهره فخان و ههرا و بگري توند و تيڙي دهسه لاتداراني شيعه ئيراني و سونني تووراني، كهش و ههوايه كي تاليان بو مروفي سهرده مه كه به دي هيتاوه. په روه رده بوون له كومه لگايه كي نه وتودا، غهيري دهمارگرزي و ناخوشه ويستي و شهر و ئازاوه چي دي لي بهرهم نه هاتووه. له بارودوخيني ئاوا چه ق بهستووي فكري دا، كه متر ئاوپ له توخم و توره مه دراوه ته وه و ئهم په وته پيگاي پووكانه وهى نه ته وه كه مه دهسه لاته كاني له نيو فهره نكي ديني دا خوش كردووه. سيبه ري سه نگيني ديني .. مه زه بهي بوته له مپه ريك له سهر پييازي خو ناسين و گه پانه وه سهر خو.

شهره فخان كه په روه رده بووي بارگاي سه فه وي و پيگه يشتووي قه له مپه وي ئيرانه، به هه ناوي ههست و هه لويستي دهسه لاتداران و جه ماوه ري بهر فهرمانيان دا پوچووه و له پيگاي خويندن و خويندنه وه و ئەزموونه وه بوته سياسي ته مه دار و زانيويه تي دهبي بو پارسه نكي خيل و تيره و توره مه ي خوي دانووي له گه ل فهرمانپه و ايان بكولي. وا دياره دهبي تيگه يشتبي كه بو پاهيتاني وه چه كاني نه وسا و داهاتوو پشوو دريڙي پيويسته. ئه گه ر تووپه دهبي و به دابي نه ياران

١- له م چهند برپه يه دا كه لكه له نووسراويه كي دوكتور ئيسماعيل شه مس وه رگرتووه كه كاتي خوي بوي ناردبووم و به سه ري كردبوومه وه. و.

کوردی دیوسرشتی به قهله می دا دئ، که دیتته سهر باسی مهزنایه تی، ئازایه تی، خوینده واری، دلاوایی، دلزوانی و چاکی و پاکیش حه قی خویان ده داتتیته. به پئی ده قی شهره فنامه لام وایه شهره فخان دهیهه وی بلئی که ته نیا ریگای مان و نه توانه وه، یه کییه تی و خۆناسینه و ههستیکی نه ته وهیی ئاوا گهرا داده نی و دواتر ده گوو ری، بۆیه هیئده به یه کنه بوونیا نه وه وه پره زه.

نوو سه ره رگیز له بیرى نه بر دۆته وه که کورده و زانیویه تی نیشتمان هه کی پیو یستی به ده ست و قهله می نه خشینه و خۆی له م خۆبه خشینه نه دزیوه ته وه و نه که وتۆته شوین ئاگره سوو ری، له خۆم دوو ری. شهره فخان وه کوو سیاسه توانیکی دنیا دیده پاساوی بۆ کاره که ی هیتا وه ته وه و یستویه تی خۆی له زمانى ناحه زانی کورد و که سانی دوو پاز و دوو زمان کلا بکا. هه ره له سه ره تای کاره که ی دا ئه م مه به سه ته به پرونی دهر ده که وی و که به شی دوو هه میشی ده ست پئ کردو وه، پتری پئ له سه ره داگرتو وه. بۆ وهی سولتانی عوسمانی دهر هه لئه بی و دلی گهر دی لئ نه نیشتی و نه لئ بۆچی میژووی سولتان و شاهانت وه دوا دا وه و ناوی کۆتایی و پاشکۆت لینا وه و کوردت له پیش دا رانا وه؟! دوو به لگه ی به پیزی نیشان دا وه و سه ره به ری کاره که ی چاک و ێکه پنا وه.

نوو سه ره له م به ره مه دا نه وه نده ی توانیویه تی خۆی له خلیسکان و تالسا بوون پاراستو وه. ئه گه ره جارى وایه به گویره ی کۆمه لیک سه رچاوه ی نوو سراو یان زاره کی، هه لکه وت و پووداویکی دووره ئاوه ز ده گێر پته وه، له پێوه ده نگ هه لده برئ و ده نووسئ، هه ره خودا بۆخۆی ده زانی! ئه م شیوه دهر برینه زۆر جاران له زمانى فارسى و کوردی دا، به هه وه نه بوونی گێرانه وه که داده ندرئ و قسه یه کی مه ند و مه تینه. نامه هه وی پاکانه بۆ هه له و په له ی کارى شهره فخان و چۆنیه تی نیوه رۆکی به شیک له سه رچاوه کانی بکه م، که ویده چی هه ره به ئانقه ست خویان له چه واشه کردنی میژووی نه ته وه کانی غه یری خویان هه لکرد بی. دۆزین و

دۆزىنه وهى كه له بهرەكان له م پيشه كچه دا ناگونجى و پيوستى به نووسىنى تير و ته سه لى سه ربه خۆيه .

وه كوو دياره شه ره فنا مه بريتييه له دوو بهرگ، كه يه كه ميان سه باره ته به ميژووى مه زن و ميرانى كوردستان و ئه وى ديكه يان سه ربوردهى پادشايان و سولتانه كانى ئيران و تووران له خۆ ده گرى؛ به لام وهك پۆژ پوونه كه ماكه و هه ويى سه ره كى كتيبه كه گيرانه وهى ديرۆكى ده سه لاتدارانى كورد و ميرنشينه كانى كوردستانه و ئه وانى ديكه ي كردوونه پاشكو.

شه ره فخان زور ژيرانه ئامانچ و مه به ستى پيكاهه و به زيره كى بير و بۆچوونى خۆى ده ربړيوه و له سه ره تاى كتيبه كه ي دا ده لى: «منى گياورديله ي بابرده لى سه رسووتاو كه ده مزانى تيفتيفه ده رانى بووكى وته و وتار و پۆلى تووتيانى شه كرستانى باس و خواسى كۆنه و نوئ له هيج ده ور و زه مانى كه دا نه كه وتوونه سه ر بارى گيرانه وهى ژيان و سه ربوردهى ميرانى كوردستان و له و باره دا كتيبيكى سه ربه خۆيان دانه ناوه، به بيرم دا هات تاكوو به پتي برست و توانا شانم له نووسينه وهى چۆنيه تى ژيان و به سه ره اتى ئه و ميرانه شل بكه م. له و رپيازه دا ويستم ئه و هينده ي كه له ميژووى عه جه مان دا وه به رچاوم هاتوه، يان له زمان خه لكى راستگۆوه بيستوومه و ئه وه نده ي به چاوى خۆم ديتوومه و لى ئاگادارم، كه وى هه وداى هه موويان به رمه وه سه ريه كتر و بياننووسمه وه و ناوى بنيم شه ره فنا مه . بۆيه وا ليبرام هه تا چى ديكه به سه ره اتى ميرمه لانى كوردستان تۆزى به سه ر نه كشى و نه شاردريته وه. ئاواته خوازم كه زانايانى چاك و پاك ليرو له وئ به وردبىنى له م نووسينه كرچ و كاله م بړوانن و ئه گه ر تووشى هه له و به سه ردا تيپه رين و له بيرچوونى كم بوون، به قه له مى كه وه ربار و به پيتووسى زيڤه وشانى خۆيان په له م بۆ هه لگر نه وه. ئه وان لىيان پوونه كه سرشتى ئاده مى وا داڤژاوه ناكرى له هه تله بوون و فه رامۆشى به دوور بى، بۆيه لى تيڤچوونم به

تلاسان دابنن باشه، نهک به نه زانین.» ئەم شیوه هه‌لۆیست و دهربرینه پالپشته بۆ ئەم بۆچوونه، که وریابوونه وهیهکی نه‌ته‌وهیی هانی شهره‌فخانی داوه و له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه دهرده‌که‌وهی نووسهر هه‌ست به هه‌تله‌ بوون و به سهردا تێپه‌پینی سه‌لماندووه و ئەمه‌ش نیشانه‌ی به‌رچاوبه‌رینی و سینگ‌فره‌وانیه‌ی و چاوه‌ڕێی هه‌لسه‌نگاندن و په‌خنه‌ی به‌پێ‌وجیه. به‌کورتی و پوختی به‌رگی یه‌که‌می شهره‌فنامه پێشینه‌ی نه‌ته‌وه‌ی کورد و مه‌زن و میرانی کوردستان و چۆنیه‌تی هه‌لس‌وکه‌وتی حکوومه‌ت و نه‌ته‌وه‌ی بالاده‌سته‌کانه له‌گه‌لی و خه‌زێنه‌یه‌که‌ بۆ لێکۆڵینه‌وه‌ی باری ئابووری، کۆمه‌لایه‌تی، سیاس‌ی و فره‌هنگی و ئاویته‌ی بالانویتی جوغرافیای سروشتی ئەم خاکه‌یه که کوردی تێدا ده‌ژین و ئەو به کوردستانی ده‌زان.

نووسهر ئەوه‌نده‌ی خۆی به به‌رگی یه‌که‌مه‌وه ماندوو کردووه، قه‌ت هێنده‌ی گوێ نه‌داوه‌ته به‌رگی دووه‌م و زۆر به‌په‌له تێپه‌پیه و قه‌له‌مبازی هاویشه‌تووه و به دابی کۆن چی دلی لێی ترسایێ نه‌یدرکانه‌وه و خاتری ده‌سه‌لاتدارانی گرتووه. ئەوه‌نده‌ی وشه‌ی جوان و په‌نگینی زمانی فارسی که له به‌رگی یه‌که‌م‌دا باسی کوردانی پێ‌پازاندۆته‌وه و دیمه‌نی دڵگری پێ‌به‌دی هێتاه، قه‌ت هێنده‌ی بۆ گێڕانه‌وه‌ی رابردووی ده‌سه‌لاتدارانی ئێران و تووران ده‌کار نه‌کردووه. به کوردی شهره‌فخان به‌رگی دووه‌می به‌دڵ‌وداو نه‌نووسیوه و به دهردی زی‌په‌نۆف ده‌لی قازانجیکی واش به میژووی کورد ناگه‌یه‌نی، به‌لام خۆ له چه‌ند سه‌رانه‌وه خیری پێوه‌یه:

- ۱- کورد هه‌تا راده‌یه‌ک له‌گه‌ڵ میژووی دراوسیانی ئاشنا ده‌کا.
- ۲- تێروانی کوردیکی میژوونوس و نووسه‌ریکی میژووی کوردان سه‌باره‌ت به ئاکار و هه‌لۆیستی پادشایان و سولتانه‌کانی سه‌فه‌وی و عوسمانی دهرده‌خا، جا با زۆریشی پارێز کردبێ.

۳- ږاگیرانی پارسه‌نګی قه‌له‌م له نیوان سه‌فه‌وی و عوسمانی و نه‌شکانه‌وه به لایه‌ک‌دا دهرده‌که‌وئ.

۴- دهرکه‌وتنی توانایی و زانستی کوردیک بږ نووسینی میژووی دراوسینی و خو پاراستن له دهربرپنی هستی خوښه‌ویستی و ناخوښه‌ویستی و زمان‌چه‌پره‌کی. ۵- ده‌سه‌لاتدارانی سهره‌کیی ده‌ناسینئ که بریتین له شاهانی سه‌فه‌وی و سولتانه‌کانی عوسمانی.

۶- تا ږاده‌یه‌ک چۆنیه‌تیی باری سیاسی، کۆمه‌لایه‌تی، ئابووری و فره‌ه‌نګی دوو ولاتی ئیران و ږوم نیشان ده‌دا.

۷- سه‌نگ و بایه‌خی ده‌سه‌لات و ده‌سه‌لاتپه‌رستی و چۆنیه‌تیی ږوانګی حاکمان له‌سهر حکوومه‌ت ده‌خاته‌ږوو.

۸- ده‌وری دین و مه‌زه‌ب بږ هه‌لگیرساندنې شېر و کیشه و نیازی پېچه‌وانه و چه‌وساندنه‌وه‌ی نه‌ته‌وه‌کان ږوون ده‌کاته‌وه.

۹- باو بوونی خویندن و نووسین به فارسی له و ناوچه و مه‌لېه‌ندانه‌ش ده‌سه‌لمینئ که فارس‌زمان نه‌بوون.

ده‌بې بزاین که هر له کۆنه‌وه نووسینه‌وه‌ی میژوو له ږۆژه‌لاتی نیوه‌ږاست به سئ زمانی عهره‌بی، فارسی و تورکی، که زمانی ده‌سه‌لات بوون، بۆته‌باو و شه‌ره‌ف‌خان که خۆی ږاهاتووی زمانی فارسی بووه و وهک و یژه‌وانیکې زمان‌ږاراو دهرکه‌وتووه، شه‌ره‌ف‌نامه‌ی پې نووسیوه‌ته‌وه و گوئی نه‌داوته‌ حکوومه‌تی زال به سهر بدلیس‌دا، که تورکانی عوسمانی بوون. نووسه‌ری شه‌ره‌ف‌نامه بیجکه له نایاتی قورثانی و چه‌ند جییه‌کی ده‌گمه‌نی دیکه نه‌بئ، زمانی عهره‌بیی له ده‌قی نووسینه‌که‌ی خۆی وهرنه‌داوه و بږ تورکیش ته‌نیا پشتی به‌ستووه به چه‌ند کورته شیعریک.

زمانی شهره فنا مه، زمانیکي که م گری و گول و په وانه و گه لیک جار نه دیبانه و شاعیرانه یه و مروژ به ره و دنیای نه خشیني قه له م پاده کیشی و پشووی پی تازه ده کاته وه. پتر له دووسه د جار بوسه لماندنی قسه ی خوی و په نگاندنی ده قه که ی شیعی کورت و دریژی به نمونه هینا ونه وه. نه م کاره نیشانه ی پووی شاعیرانه ی شهره فنا مه و لام وایه به شیک له شیعه رکانیش هر به ره می قه له می خونی و له چند جیه ک به ناشکرا نه م مه به سته دیاره.

زمانی ویزه وانانه ی شهره فنا مه ده کړی به زمانی له گریژنه چوی بی سهره به ی ئیستا بکریته کوردی و شيله و هویتی به تام و خوی زمانی که ی بگیری و به ناوی و هر گپړانی میژوویه کی پووته وه په پوپوی پیوه نه میتی و ناو پووت بکړی، به لام نه وانه ی له م پوانگه یه وه چاو ده پرنه ده قی کونی و هک شهره فنا مه، بی گومان نابله دی که لین و قوژبن و جوانیه کانی زمانی فارسی و هیچ شتیکی نه و توش له ورده کاری و به گیان خوی زمانی کوردی نازانن، به تاییه ت بوسه میژووه ده قانه.

خوینده واری بواری میژوو، به تاییه ت وانه خوینی ده قی کونی میژووی بی ونه بی ده بی له ویزه و زمان بزانی و مادام وانه بی، خوی که مته رخمه و زمانه که بی تاوانه. من له م بابه ته دا خوم به دهره سستی ده قی نووسه ر و زمانه که ی و چونه تی و هر گپړان ده زانم و ده شکری گله و گازنده ی هیندیکان به جی بی که ده لین خوینده واری نه مړی ئیمه هینده دهره سستی زمان نییه و پیوسته له مهش ساکارتری بوسه بنووسری. په نگه وایی، به لام هه تا ده ق ساکارتری، خوینه ره وه که متر قول ده بیته وه و باریکه پیسیه کانی زمانی لا گوم ده بی و به ره به ره چیره ی نه ده بی ده گزپی و ده بیته هه ستیکی ره ق و ته ق و پشو و سواری مکانیکی و هینده ی پی ناچی که ویشک هه لدی و تیدا ده چی. به نده له گه ل نه و پوانگه یه نیم که خوی به

ده‌روستی زمان نازانی و ملی ریگای شیوه‌یه‌ک تۆبۆر کردن یان لانی‌که‌م هه‌لداشتنی ده‌گریته به‌ر.

له‌م باسه‌که بترازیم ده‌گه‌پیمه‌وه سهر ئسه‌و ده‌قه‌ی به‌ماکه‌ی وهرگیرانم داناه‌وه و یه‌کیکه‌له‌کاره‌ناوازه‌کانی زانی‌پووسی قیلا‌دیمیر قیلا‌دیمیرۆفیچ ناسراو به‌قیلیامینۆف زی‌رنۆف (۱۸۳۰-۱۹۰۴). زی‌رنۆف پاش به‌دواداچوون و وردبونه‌وه له‌چوار ده‌قی ده‌سنووسی شهره‌فنامه‌توانیویه‌تی سالی ۱۸۶۰ به‌رگی یه‌که‌م و سالی ۱۸۶۲ به‌رگی دووه‌م له‌سه‌نت پیتریزبوورگ (لینینگراد) چاپ و بلاو بکاته‌وه. دیاره‌له‌م کاره‌دا ده‌ستی به‌کو‌نترین ده‌قی ده‌سنووسی شهره‌فنامه‌پاگه‌یشته‌وه که سالی ۱۵۹۸ نووسراوه‌ته‌وه و خودی نووسه‌ر پیندا چۆته‌وه و ده‌بیته‌دوو سال پاش نووسرانی شهره‌فنامه.

به‌گوته‌ی دوکتۆر که‌مال مه‌زه‌ر ئه‌حمه‌د، پاش ئه‌م کاره‌به‌نرخه‌شهره‌فنامه‌وه‌رگیردراوه‌ته‌سهر چه‌ند زمانیکی وه‌ک پووسی، ئالمانی، فه‌ره‌نسی، عه‌ره‌بی و تورکی. هه‌ر له‌م په‌وته‌دا مه‌لا مه‌حموود بازیدی (۱۷۹۷-۱۸۶۷)، سالی ۱۸۵۸-۱۸۵۹ به‌هان‌دانی کوردناسی پووسی «ئه‌لیکساندر ژابا» به‌رگی یه‌که‌می شهره‌فنامه‌ی کردۆته‌کوردی و سالی ۱۹۸۶ به‌وینه‌چاپ^۱ له‌پووسیا بلاو کراوه‌ته‌وه و به‌خته‌وه‌رانه‌کاک سه‌عید دیره‌شی سالی ۲۰۰۷ له‌ده‌زگای سپیریزی ده‌وک سه‌رله‌نوی چاپی کردۆته‌وه و پیشه‌کی و په‌پاویزی پوخت و پیویستی بۆ نووسیوه.^۲

۱- شهره‌فنامه‌ی شهره‌فخان‌ی بدلیسی، وهرگیراوی هه‌ژار، لاپه‌ره‌سه‌ت و شینست هه‌تا سه‌ت و حه‌فتا و شه‌ش، چاپی دووه‌م، چاپخانه‌ی جه‌واهیری، تاران، سالی ۱۹۸۱. و.

۲- شهره‌فنامه‌یا شهره‌فخان‌ی بدلیسی، ته‌رجه‌ما مه‌لا مه‌حموود بازیدی، لیکۆلینه‌وه و پینداچونه‌وه‌ی سه‌عید دیره‌شی، ده‌وک، ۲۰۰۷. و.

هه‌روه‌ک ئاشکرایه مامۆستا هه‌ژار سالی ۱۹۶۹-۱۹۷۰ سهرله‌نوێ به‌رگی یه‌که‌می شهره‌فنامه‌ی له‌ پرووی ده‌قی سه‌ره‌کیه‌وه‌ کردۆته‌ کوردی و سالی ۱۹۷۳ له‌ به‌غدا چاپ کراوه و دیسانیش به‌رگی دووه‌م هه‌ر لای لێ نه‌کراوه‌ته‌وه‌. مامۆستا جه‌عفهر که‌ خۆی که‌سیکی تییین و شاره‌زایه‌، هانی دام هه‌تا به‌رگی دووه‌م بکه‌مه‌ کوردی و به‌نابه‌دلی پێشنیاره‌که‌یم سه‌لماند. بۆ به‌نابه‌دلی؟ چونکه‌ به‌رگی یه‌که‌م کاری مامۆستایه‌کی که‌م وینه‌ی وه‌ک هه‌ژاره‌ و خۆ له‌ قهره‌دانی زۆری پێده‌وێ. هه‌رچۆنیک بوو کاره‌که‌م راپه‌راند و چه‌ندی بۆم کرا وینه‌م له‌ شیوه‌ی کاری مامۆستا هه‌لگرته‌وه‌، به‌لام خۆم له‌ وه‌رگێرانی ئازاد پاراست. بنکه‌ی ژین سالی ۲۰۰۷ وه‌رگێرانه‌که‌ی به‌رگی دووه‌می ب‌لاو کردمه‌وه‌ و چه‌ند سال دواتریش هه‌میسان له‌ چاپی دایه‌وه‌. له‌م ماوه‌یه‌دا خۆشه‌ویستانم له‌ بنکه‌ی ژین که‌وتنه‌ سه‌ر ئه‌م برۆایه‌ به‌رگی یه‌که‌میش بکه‌مه‌ کوردی، به‌لام هه‌ر خۆم ده‌بوارد و ده‌مگوت پاش مامۆستا هه‌ژار پێویست به‌ وه‌رگێرانی ناکاته‌وه‌. ئه‌وان هه‌ر سوور بوون له‌سه‌ر بۆچوونی خۆیان و ده‌یانگوت کتیب زۆرن که‌ چه‌ند جاریک ته‌نیا وه‌رگێردراونه‌ سه‌ر زمانیک و هه‌ر خۆدی شهره‌فنامه‌ جاریک مامۆستای کورد محه‌ممه‌دعه‌لی عه‌ونی (۱۸۹۷-۱۹۵۲) کردوویه‌ته‌ کوردی و جاریکیش مامۆستا جه‌میل رۆژبه‌یانی (۱۹۱۲-۲۰۰۱). له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه‌ چه‌ند ده‌سنووسیکی شهره‌فنامه‌ دۆزراونه‌وه‌ که‌ یه‌کیان به‌ خه‌تی خودی شهره‌فخانه‌ و وه‌رگێرانه‌که‌ی پێ ده‌وله‌مه‌ند ده‌بی و له‌سه‌ر ئه‌م پێ‌وشوینه‌ وینه‌ی ته‌واوی ده‌سنووسه‌کانیان بۆ ناردم.

له‌ راستی دا ئه‌و ده‌قه‌ی که‌ خودی شهره‌فخان به‌ خه‌تیکی خۆشی نه‌سته‌علیق نووسیویه‌ته‌وه‌ له‌ هه‌موو ده‌قه‌کانی دیکه‌ پتر بوو به‌ یاریده‌دهرم و لێزه‌دا به‌ ده‌قی «بودلیان» ناو‌دێر کراوه‌. وه‌کوو دیاره‌ ئه‌م ده‌قه‌ به‌ ۲۱ تابلۆی نه‌خشینی مینیاتۆر نه‌خشێندراوه‌ و به‌پێی لیکۆلینه‌وه‌ و لیکدانه‌وه‌ی مامۆستا عه‌بدوڕه‌قیب یوسف له‌

کتیپی «تابلۆکانی شه‌ره‌فنامه» دا سه‌رجه‌میان کاری خودی شه‌ره‌فخانن، که به‌داخه‌وه خۆی باسی نه‌کردوه. ^١ شه‌ره‌فخان باسی فیزبوونی ویتته‌کیشانه‌وه‌ی ده‌کا له بارگای شاته‌هماسبی سه‌فه‌وی و دوو جاریش قه‌له‌می خۆی به قه‌له‌می یه‌حیا واسیتی شوبه‌اندوه، که ویتته‌گهر و خه‌تخۆشیکی به‌ناوبانگی عه‌ربه. جگه له‌مه‌ش ئاشکرایه که پاش ته‌واو بوونی له نووسینه‌وه‌ی ده‌قه‌که تابلۆکان کیشراونه‌وه و هه‌ر بۆ نموونه کاتیک شه‌ره‌فخان ئال وگۆرپیکی له لاپه‌ره‌ی پیش تابلۆی ژماره‌سیژده‌دا به‌دی هیناوه و سه‌رله‌نوێ نووسیویه‌ته‌وه، چونکه جیی نه‌بۆته‌وه، نیو پرسته‌یه‌ک له نووسینه‌که‌ی خستۆته لای سه‌ره‌وه‌ی تابلۆکه و ره‌نگه ئه‌مه‌ش یه‌کیک له به‌لگه‌کان بێ بۆوه‌ی که کاری خۆی بێ. من له شویتی خۆی دا باسی جیاوازیی ئه‌م جییه و ده‌قی زیرنۆقم کردوه. هه‌ر چۆنیک بێ هه‌تا زه‌مانیکی پیچه‌وانه‌ی بۆچوونه‌که‌ی مامۆستا عه‌بدورپه‌قیب یوسف نه‌سه‌لمیتدری، ئه‌م تابلۆیانه شه‌ره‌فخان کیشاونییه‌وه و ئیمه‌ش چۆن هاتوون له ده‌سنووسه‌که‌ی خودی نووسه‌ردا ده‌یانخه‌ینه‌وه‌پوو.

وه‌ک پیشتر باسم کرد، بۆ وه‌رگێڕانی به‌رگی دووه‌م تا ئه‌ندازه‌یه‌ک شیوازی مامۆستا هه‌ژارم په‌چاو کرد تا کوو زۆر دوودان نه‌بێ. له به‌رگی یه‌که‌میش دا هه‌روا پێدا پۆشیستووم به لانی زمانی دا، به‌لام ته‌واو شیوازی نووسین و دابه‌شینه‌که‌ی شه‌ره‌فخانم پاراستوه و لک و پۆپی زیادیم لێ نه‌کردۆته‌وه. له وه‌رگێڕانی هۆنراوه‌کان دا تووشی کویره‌وه‌رییه‌کی زۆر بووم، چونکه به‌راستی نووسه‌ر زۆرجاران ویستویه‌تی پر به‌پێستی شویتته‌که‌ی بێ هه‌تا ئامانجی پیکایی. ده‌ستم له دار و په‌ردوویان نه‌دا، نه‌کا چه‌شنیک شیوانی به‌ئانقه‌ست بیانگریته‌وه. گه‌ر به شیویه‌کی ئازادم وه‌رگێڕابان چاکترم ده‌هاتته به‌ر که‌مه‌ندی، که چی لێیان گه‌رام

١- تابلۆکانی شه‌ره‌فنامه، عه‌بدورپه‌قیب یوسف، چاپی سیه‌هم، بنکه‌ی ژین، سلیمانی، ٢٠٠٥ و.

تامى پىكھاتەى خۇيان نەگۆپى، بەلام خۆم يەكجار بە دەروەستى كىشىيان دانەنا و ھىنانى مەعنەم بە لاوہ گرینگتر بوو.

بۇ ڤاگرتنى پارسەنگى زمانى كوردى و دەرېپىن و نووسىنەوہى كۆمەلىك ناو، تەواو بە لای زمانى باوى سەردەم دا شكامەوہ و لە شىوہى شەرفخان تالسا بووم و چەند نموونەيەكيان دەخەمە بەرچاو: شارەزول (شارەزور)، بوختى (بۆتانى)، عەقرە (ئاكرى)، بەھادىنان (بادىنان)، عىمادىيە (ئامىدى)، طاسنى (داسنى) و سۆھران (سۆران).

ھەرۋەھا يىچگە لەم مەبەستانە چەند خالىكى دىكەش پىويستيان بە ۋەبىرھىنانەوہى:

-- بۇ راستەى كاران، لە بەرامبەر سالى كۆچى دا، سالى زايىنىم داناون. لە بەرگى دووھەم دا كە سەرباسەكان بە سالى ديارى كراون، ئەوانەى كەوتوونە لای راست سالى كۆچىن و ئەوانەى لای چەپ سالى زايىنىن.

-- ۋەرگىڭرانى ئايەتەكانى قورئان لە بەرگى دووھەم دا، تىكرايان لە پووى ۋەرگىڭرانى قورئاننى مامۇستا ھەزار نووسراۋنەوہ و لە بەرگى يەكەم دا نا. -- نىشانەكانى پرسیار لە دەقى بەرگى دووھەم دا خودى زىڭرئۆف داياناون. -- بەپى پىوہرى زانستى لىزگەى ناوہكانى بۇ ڤىكخراۋە و لىنى زياد كراۋە. -- سەرچاۋەى تابلۇكان، كىتپى «تابلۇكانى شەرفنامە»ى مامۇستا عەبدوڤرەقىب يوسىف.

-- ئەو تىيىنى و پەڤاۋىزانەى كە مامۇستا عەبدوڤرەقىب يوسىف زەحمەتى كىشاۋە و بۇ ئەم ۋەرگىڭرانەى نووسىون بە كورتەنىشانەى «ع.ى» ديارى كراون و دەتوانن گەلىك ڤوونكەرەوہ و يارىدەر بن.

-- ئەو تىيىنى و پەڤاۋىزانەى كە دوكتۇر زار سىدىق خۇى پىنۋە ماندوو كىردوون و بۇ ئەم ۋەرگىڭرانەى نووسىون، سەرەڤاى پىۋانى ڤەوتىكى زانستى و

پووناکیده، توانیویانه چه‌ندین هه‌له‌ی دیرۆکیش راست بکه‌نه‌وه و به کورته‌نیشانه‌ی «ز.س» دیاری کراون. له‌راستی‌دا به‌پێژیان زۆری خۆ به‌هرگی یه‌که‌مه‌وه سه‌رقال کرد تا به‌باری زمانی‌دا شیوازیکی ساکاری تیدا وه‌به‌ر چاو بگیری و ئه‌وه‌نده‌ی کرا تی‌بینیه‌کانی ته‌واو به‌هێند وه‌رگیران. ده‌رباره‌ی په‌راویزه‌کانی ده‌بی بلیم که زۆربه‌یان به‌پێی پێداچوونه‌وه‌ی خۆم دا‌پێژانه‌وه، هه‌تا له‌گه‌ڵ ده‌قه‌که‌ یه‌کده‌ست بن.

.. ته‌واوی په‌راویزه‌کانی مامۆستا جه‌میل پۆژه‌بیانی له‌ وه‌رگیرانه‌ عه‌ره‌بیه‌که‌ی شه‌ره‌فنامه‌ی وه‌رگیراوی خۆی وه‌رگیراون و مامۆستا سدیق سالح به‌وردی کردوونی به‌ کوردی و دوکتۆر زرار سدیق توفیق هه‌لیژاردوون. سه‌باره‌ت به‌م په‌راویزه ده‌وله‌م‌ه‌نده‌ش پێویسته‌ بلیم که زۆربه‌یان به‌گوێه‌ی پێداچوونه‌وه‌ی خۆم دا‌پێژاونه‌وه، هه‌تا باری یه‌کده‌ست بوونی ده‌قه‌که‌ پارێزراو بی.

.. له‌م چاپه‌دا سه‌ره‌له‌نوێ به‌هرگی دووه‌م‌دا چوومه‌وه و هه‌له‌ و په‌له‌کانیم هه‌لگرتۆته‌وه و به‌پێی زانیاری و سه‌رچاوه‌ی نوێ په‌راویزم لێ زیاد کردووه. به‌شێک له‌ پێشه‌کیی به‌هرگی دووه‌م، که‌ سالی ٢٠٠٧ چاپ کرابوو راگوێزراوته ئێره. بۆ په‌راویزه‌کانی خۆم له‌ هه‌ردک به‌رگ‌دا کورته‌نیشانه‌ی «و» دیاری کراوه، به‌واتای وه‌رگیر.

.. بێجگه‌ له‌ ده‌قی زی‌رنۆف، که‌ کردوومه‌ته‌ سه‌رچاوه‌ی سه‌ره‌کی وه‌رگیران، وه‌ک پێشتر ئاماژه‌یه‌کم پێ کرد، مامۆستا ره‌فیق سالح له‌ بنکه‌ی ژین وێته‌ی له‌به‌رگیراوه‌ی چوار ده‌سنووسی شه‌ره‌فنامه‌ی بۆ ناردووم که‌ بریتین له‌:

١- کتێبخانه‌ی بودلیان، زانستگای ئاکسفۆرد، ده‌سنووسی خودی شه‌ره‌فخان، که‌ سالی ١٠٠٥ ی ک / ١٥٩٧ ی ز، نووسیویه‌ته‌وه و تابلۆکانیشی تێدان.

٢- کتێبخانه‌ی سلیمانی، که‌ بایه‌زید کوپی سمایل ئه‌فه‌ندی سالی ١٢٥٢ ی ک /

١٨٣٦ ی ز، نووسیویه‌ته‌وه.

۳- کتیبخانه‌ی دیاربه‌کر (تورکیا)، که ویده‌چی سالی ۱۲۷۳ی ک/ ۱۸۵۶ی ز، نووسراپیته‌وه و ناوی «عه‌بدولمه‌جیدخان» ی پی‌وه‌یه.

۴- کتیبخانه‌ی پارلمانی ئیران، که نه‌نووسراوه چ سالیک نووسراوته‌وه، به‌لام که‌سیک به‌ناوی «جه‌مشید ئه‌میربه‌ختیاری» خۆی به‌خواه‌نی زانیوه و به‌خشیویه‌تی به‌کتیبخانه‌ی یه‌کیک به‌ناوی «په‌رویزخان». له‌لاپه‌ره‌ی یه‌که‌می ده‌سپیک‌ی ده‌قی ئه‌م شهره‌فنامه‌یه‌دا نووسراوه: «ئه‌م کتیبی شهره‌فنامه‌یه‌ ناودی‌ره به‌میژووی لوران و کوردان و سه‌باره‌ته به‌سه‌ربورده‌ی مه‌زن و میران و فه‌رمانه‌روایانی پایه‌به‌رزی لورستان و کوردستان.»

له‌لایه‌کی دیکه‌وه بئ له‌م ده‌سنووسانه، ده‌قی چاپ‌کراوی به‌رگی یه‌که‌می ئه‌م شهره‌فنامه‌یه‌شم به‌ده‌سته‌وه بوو که «مه‌مه‌د مه‌مه‌دلوی عه‌بباسی» سالی ۱۳۴۳ی ک/ ۱۹۶۴ی زایینی، چاپی کردووه و پیشه‌کی و په‌راویزی بۆ نووسیوه. عه‌بباسی ده‌لی من هه‌ر به‌ویته‌چاپ ده‌قه‌که‌ی چاپخانه‌ی شیخ «فه‌ره‌جوللا زه‌کی کوردی» م چاپ کردۆته‌وه که له‌میسر چاپ‌کراوه. دیاره‌ ئه‌م شهره‌فنامه‌یه‌ کاری مامۆستا «مه‌مه‌دعه‌لی عه‌ونی» یه‌که به‌پێی سه‌رده‌می خۆی په‌راویزی تیر و ته‌سه‌لی بۆ نووسیوه و مامۆستا فه‌ره‌جوللا زه‌کیش ده‌سباری له‌گه‌ل گرتووه.

پاش تیپه‌رین له‌م مه‌به‌ستانه، ده‌گه‌ریمه‌وه سه‌ر نه‌مانی خودی شهره‌فخان و باسه‌که‌ی پێ ته‌واو ده‌که‌م. شهره‌فخان له‌دوایی لاپه‌ره‌ی شهره‌فنامه‌دا ده‌لی ئیستا که سالی ۱۰۰۵ی کۆچییه، به‌مه‌یلی خۆم ده‌ستم له‌کاروباری میرایه‌تی کیشاوه‌ته‌وه و شه‌مه‌ددین‌به‌گی کوره‌گه‌وره‌م له‌جیم داناوه؛ به‌لام به‌پێی چه‌ند به‌لگه‌نامه‌یه‌ک ده‌بی وا نه‌بی و حکوومه‌تی ناوه‌ندی تینی بۆ هینابی و له‌سه‌ر کاری لادابی...!

پوژيک له پوژاني زستاني سالي ١٣٩٥ ي هه تاوي / ٢٠١٧ ي زاييني، هه سه بارهت به شه ره فنا مه ته له يفوونم کرد بۆ ماموستا ئه نوهر سولتاني و له گهر مه ي قسان دا پيى راگه ياندم، که تويزينه وه ي تازه کراوه سه بارهت به شه ره فخان و مه به ستي نوئ ده رکه وتووه و بابه ته کان و ئيمه يلى نووسه ره کاني بۆ ناردم. پاش به دوا دا چوون بۆم پوون بۆوه که دوو نووسه ر و تويزه ري کورد، به پيزان کاک مسته فا دي هقان و کاک قورال گه نه چ، سالي ٢٠١٥ دوو وتاري به پيزان به زماني ئينگليسي سه بارهت به ژيان و به سه رهاتي شه ره فخان نووسيوه و له گو فاري «مه نو سكريپتا ئوريتتاليا» دا له «سه نت پيتريز بوورگ» بلاو کراونه وه. په يوه نديم به کاک مسته فاوه کرد و ئيزنم لئ خواست تا وتاره کانيان پاش وه رگيژان بۆ سه ر زماني کوردي، وه ک پاشکۆ له م وه رگيژانه دا چاپ بکړن. ئه و به پيزه ش ويړاي ده ربړيني خو شحالي، له لايه ن خو ي و کاک قورالي ها وړپيه وه ره زامه نديي ده ربړي. به پيى ئه م ليکولينه وه يه سالي مه رگي شه ره فخان که ١٠١٢ ي کو چي بوو به يه کجاري هه لده وه شي ته وه و ته واو پوون ده بي ته وه که شه ره فخان به مردي خو ي نه مردو وه و به ده ست هي زي په لامارده ري عوسماني کو ژراوه. ويړاي ده سخوشانه له م دوو به پيزه که توانيو يانه تيشک باوي ته سه ر چو نيه تي په وتي پو ودا وه کان و تا ئه ندازه يه کي ته واو چاره نووسي شه ره فخان پوون بکه نه وه، چي دي که ي دريژه ناده م با له زمان خو يانه وه بي بيستن.

وه رگيژاني وتاري يه که م که وته ئه ستوي کاک سه لمان عه لي له لهنده ن و وه رگيژاني وتاري دوو هه م کاري کاک «عه بدو پر حمان په نا هنده» يه له مه ه باد و ئه رکي پيدا چو ونه وه شيان هاته سه ر شاني خو م و وتاره کان کراونه پاشکوي به رگي دوو هه م. پر به دل سپاسي ئه م به پيزانه و ته واوي ئه و که سانه ش ده که م که ليژده نا ناويان تو مار کراوه و ئه گه ر يارمه تي هه موويان نه بووبا، که م وکو وړي کاره که زور زياتر ده بوو.

خاتوو په روین پیره بابی ئه رکی تایی که و ته ئه ستوی و کاک ئاوات که کیمزاده
بوو به سهر په رستی پازاندنه وه و پیکاندنی و به هه ناسه ی گه رمیان ئه م کارهش له
کل ده رچوو.

سه لاهه ددین ئاشتی

مه هاباد ۱۳۹۵/۱۲/۱۰ ی هه تاوی - ۲۰۱۷/۲/۲۸

بنکھي ٿين

www.zheen.org

سەرەتا

بەناوی یەزدانی دلّاوا و دلّوڤان

سەرەتای وتار شایانی سپاس و تاریفی ئەو مەزنەمیرەیه که گزینگی پەسن و پێداهەلدانی لە دەروونی پووناکەووە هەستی و چەشنی هەتاوی دنیاگر بەرەو پەرۆچکە ئاسمانی بانی سەر تیڤهەلچێ. جینی خۆیەتی کلکە و تاریش هەر بە شوکرانە و پێهەلگوتنی ئەو جیهاندارە داکووژی که گەشە و نەشە یادی لە ناخی دلّ و سینەووە بەرەو پەلە ی هەرە بەرزێ بەختەوهری سەرکەوێ.

لە نووکەووە تا کۆتایی شوکرانە بۆیری ئەو پادشایەم که بە دەنگی ئایەتی «ئێوەمان لەم خاکەدا کردە جێتشین»^۱، پەشنگی داوہ بە شان و شکۆی ئادەمی و دەستی پێزی لێناوہ و لە نۆ نەوۆمی تەختی ئاسمان دا جینی بۆ دابین کردووە. پەرەردگار خاوەن دەسەلاتیکە که سکە ی عەیارچاکی مەزنایەتی مەوۆی لە سکەخانە ی بەسەرکردنەوہ ی بێبڕانەوہ ی دا لێداوہ و فەرموویەتی: «ئێمە پێزمان دانا بۆ تۆرەمە ی ئادەم»^۲.

۱- «... وجعلناکم خلافت فی الارض...»؛ بەشیکە لە ئایە ی ۱۴ ی سوورە ی یونس. و.

۲- «ولقد کرّمنا بنی آدم...»؛ بەشیکە لە ئایە ی ۷۰ ی سوورە ی ئیسراء. و.

يه زدان بالادهستیکه که ئالای شهکاوهی خونکارانی بهشان وشکۆی ئادهمیزادی هه وراز بردووه و «ههتا پلهی بالاش هه لیکیشاوه».^١ هه خۆیهتی که بهیдахی پادشایانی له شاران و سهرتاسهری ههریم و مهلبهندهکانی دنیا راشهکاندووه و پێگای جیهانگیری و سهرکردایهتی بۆ خۆش کردوون. خواوهندی بهرزهجی شهقاوی خاقانه دادهوانهکانی کهیاندۆته سهر ئهستیرهی دووبرالان و له بان تهختی دهسهلات دایناون و «لهچاو زۆریک له خولقاوهکانی خۆی شانهبهرزهی پتری پێ داون»^٢؛ که وایه بهگویرهی یاسای دادپهروهری جلهوی دهسهلاتی خهلات کردوون. ئه و خودایهی نه مر بۆخۆیهتی، له پێ شمشیری پادشایانی جیهانگیری کردۆته ئاوینهی بالانوینی دیمهنی بووکی سهرکهوتن و بهپێی سهنگوته رازووی ماکهی فرهزانیی خۆی، ههوساری کاروباری گرینگی دنیا و پیکهستی تان و پۆی ژیانی بنیادهمی داوهته دهست خونکارانی دادپهروهری دلّاوا. بهپێی مهیل و لیبرانی بیئوقسانی دهستهیهکی له نیو هۆز و عهشیرهتان دا پهسهر خستوون و خهلاتی ههره بهنرخه به بالای بریون و پلهی بهرزهی دهسهلاتی پێ بهخشیون. پهروهردگار هه موو خه لکی «کردوونه تیره و تۆرهمه»^٣ ی جیاواز و کێ چی لێوهشایته وه پێی بهخشیوه و پلهی پادشایهتی و قه پالی و میرایهتی بۆ دیاری کردووه.

تـاییهت به تـۆیه پادشـایهتی له ماسی تا مانگ تۆو خودایهتی
چون چا دهناسی هه مووان بیگرئ یهک دهکـه یته شامه یلت بیگرئ

١- «ورفعناه مکانا علیا» سوورهی مریهم، ئایه ی ٥٧. باسی ئیدریس پیغه مبه ره که خوداوه ند فهرموویه تی: «ههتا پلهی بهرزیش هه لمانکیشا». و.

٢- «... وفضلناهم علی کثیر ممن خلقنا فضلا»؛ به شیکه له ئایه ی ٧٠ ی سوورهی ئیسراء: «لهچاو زۆریک له خولقاوهکانی خۆمان شانه بهرزهی پترمان پێ داون». و.

٣- «... وجعلناکم شعوباً و قبایل...»؛ به شیک له ئایه ی ١٣ ی سوورهی حو جورات. و.

ئەم جار دەچىنە سەرباسى پىغەمبەرى مەزن دروود و سلاوى خوداى لەسەر
بى، كە بۆتە سەرپەپى پووپەپى خوشراوئى و سەرەتاي پەراوى پەركاڭلى
چازانى و فەرموويه تى: «ئەو دەمەى كەوا من كرابومە پىغەمبەر، بابادەم هېشتا
لە نىوان ئا و قوردا بوو.»^۱

وہ پاست گەپانى ئەركى سەر شانى لىزەو دەردەكەوئ كە لە قورئان دا هاتووہ:
«ئىمە ھەر بۆيە تۆمان نارد، ھەتايى بە مايەى خىر و خوشى بۆ تەواوى خەلكى
دنيا.»^۲

ئەم پىغەمبەرە سەردارە وەختايەك سەفەرى پىرۆزى خۆى بەرەو بارگای خودا
دەست پىكرد و پىي نايە پەركىف بۇراقى خوشبەزى وەك تىشكى تاوى، يەك پشوو
وا پۆيى كە جوبرائىلى ئەمىنى پىزدار لەگەلى دەرەنەچوو. «پاك و بى عەيىبە ئەو
خودايەى كە لە شەوئىكدا، بەندەى خۆى بردە شەوگەپى.»^۳
پىغەمبەرى بەرزەشان لە جەنگەى ئەو دیدارە تايىبەتەدا، وا بەدەلەوہ
گوتى: «وادەى دیدارەم ھەيە لەگەل خودا»، كە فرىشتەكانى بارگای يەزدان و
پىغەمبەرانى پىشوو وەھا خۆيان كوتا بۆ پىشوازی و بەخىرەتانی، كە جىيەى يەكى
دیکە نەدەبۆوہ.

جبریل نەيتوانى لەگەل تۆ دەرچى لەم سەيرانەدا
ھىچ كەس ناتوانى ھاو پەركىفت بى لەم دەورانەدا

۱- ھەدىسەكە ئاوايە: «كنت نبيا و آدم بين الماء والطين». و.

۲- «وما ارسلناك الا رحمة للعالمين» سوورەى ئەنبياء، ئايەى ۱۰۷. و.

۳- «سبحان الذى أَسرى بعبدہ ليلا ...»، بەشيك لە ئايەى يەكەمى سوورەى ئيسراء. و.

۴- ھەدىسەكە ئاوايە: «لى مع الله وقت» و.

مانگى بارگای پیغه مبه رایه تی، پادشای هیوانی شکومه ندی مه زنايه تی، مۆرى
برانه وهی په وتی په یامبه ری، سندوقچه ی پر گه وهه ری به خشری، گلپته ی نیو
قاپیلکی دین، سۆمایى^١ و ترووسکه ی ئاسمانی شین، سهرتۆپی پیغه مبه رانی نیو
دام وده زگای گه ردوون، سهرده قی په راوی بیرى شاراوه ی دهروون، سهرخیلی
کۆمه لی نێردراوان، میر و سهرۆکی بره ویتاوان محهمه دی مسته فایه، دروودی
خودا بۆ سهر خۆی و بنه ماله و یارانی.

په سووی عاره ب و شاهى مه دینه بۆته پیئشه نگى ئەم سهرزه مینه
مانگى پیروزی ئاسمانی شهره ف مرواری تاق و قورپه یشی سهرده ف
کتیپی به رزی پێسی په یامبه ری به وی داگیرسا و گه ییه ئەو سهری
دروودی خوای گیان په روه رین وهک دهنگی باران بێن و داوه رین
بۆ سهر گیانی خۆی، ئەولادی پاکی نه وه و نه تیژه و یارانی چاکی

بنکە ی ژین
www.zheen.org

پاش بژاردنی شوکرانه ی خودای دهسپۆشتوو، دواى لێدانی سلاوات له دیداری
سهره وه ری چاکان و پاکان، تاريفات شیاوی ئەو سولتانه یه که هه یوانی ئاسمان
سهره پای به رزی و ته رزی، دیسانیش که مترین خشله بۆ سهرده رانه ی. خونکاری
سه یوانی چواره م که خۆری ناوه و ترووسکه و تیریزى هه موو جیهان داده گری،
ده که وپته پێزه ی به ره ژیرترینی پاسه وانان و ده رکه وانانی. ئەم پادشایه گه وهه ری
تاجی سهری فه رمانپه وایانی جی به رز و خانه دانه. لووتکه ی هه ره بالایه له نیو ئەو
قه رالانه دا که بوونه سهرچاوه ی تیشک و پروناکی. په نا و په سیوی قه یسه ره
مه زنه کانه و دالده یه بۆ کيسرا پایه به رزه کان. چی خاقانه دووقه د ده بنه وه و ده چنه

١- ئاماره یه به ئایه ی ١٧ ی سوورپه ی نه جم: «ما زاغ البصر وما طفی». و.

پامووسانی ژیرده‌رانه‌ی هیژای. ئەم پادشایه سوننی‌مەزەبان دەپاریژی و خاشە‌ی
 پەوتی لە دین لادان و لاپی بوون دەکێشی و لپی دەبیژی. پۆپە‌نشینی دەسە‌لاتە و
 میریکی یە‌کجار دادە‌وانە و هە‌موو کە‌س سە‌ری وە‌بە‌ردیتی. بە‌ پێ‌یازی چاکە و
 دادپەرە‌ری دا داژووی و لە‌سەر ئە‌م بار و هە‌وایە هە‌لیداوێ ئالای پێ‌شە‌وایە‌تی و
 بۆ‌ته نووسەرە‌وێ ئایاتی پێ‌ پیت و بە‌ره‌کە‌تی یە‌زدانی. هە‌موو کاتێک لە‌ هەر
 شوێنێک پێ‌ دەستی بووبی، لاپە‌پی پێ‌ نە‌خشان‌دوون و کردوونی بە‌ کتێب.
 سەرۆکی دین و دنیا‌یە و بە‌خ‌تە‌وێ هە‌ردوو لایە. خاوە‌نی دوو دە‌ریا^۱ و دوو
 بە‌ژانە،^۲ غولام و خ‌زمە‌تکاری مە‌ککە و مە‌دینە‌یە. سێ‌هە‌مین «عومەر»^۳ و
 دوو‌هە‌مین ئە‌سکە‌ندە‌ری جووت‌قۆچە. پە‌رە‌ی داوێ بە‌ ئارامی و ولاتی لە‌ هە‌را و
 ئاژاوێ پاراستووە. خودای سەر‌چاوە‌ی خێ‌روبیژ بە‌ سیلە‌نی‌گای شاهانە‌ی خۆ‌ی
 بە‌سە‌ری کردۆ‌تە‌و. ئە‌م مە‌زنە‌میرە‌ی کە‌ وایاسی دە‌کە‌م، ئە‌بۆ‌لموزە‌فەر سولتان
 محە‌ممە‌دخانە^۴ و هیوادارم خودای گە‌ورە‌ پ‌اوە‌ستاوی کا و دە‌ستی بە‌ ژێ‌ر ب‌الی
 بگري و خیر و چاکە‌ی ب‌تە‌نیتە‌و و هە‌موو کە‌س ب‌گری‌تە‌و.

یە‌زدانی مە‌زن، بۆ‌ خە‌لک یاری	کە‌ ئە‌م سێ‌بە‌رە‌ت کردۆ‌تە‌ دیاری
شاهی سە‌ر‌بە‌رن، پە‌سنی پێ‌ ناوی	چ‌لۆ‌ن هە‌ل‌ب‌لێ‌م بە‌ تیشکی تاوی
دە‌پ‌ارێ‌مە‌وێ زۆ‌ر بە‌ ملکە‌چی	ئە‌م حکوومە‌تە‌ن قە‌ت تێ‌دانە‌چی

۱- هە‌ردک دە‌ریای رۆ‌م و فارس کە‌ یە‌ک‌تر دە‌گر‌نە‌وێ. دە‌ریای رە‌ش و سپی. و.

۲- ئە‌و هە‌رێ‌مانە‌ی کە‌ لە‌ دە‌ورە‌ی دە‌ریای رە‌ش و سپی ه‌ال‌اون. و.

۳- عومە‌ری یە‌کە‌م، عومە‌ری کوری خ‌تت‌ابە و دوو‌هە‌مین عومەر، دە‌بی‌تە‌ عومە‌ری کوری
 عە‌بدولعە‌زیز (۶۱۱-۱۰۱ ی‌ک/ ۶۸۰-۷۱۹ ی‌ز) کە‌ بە‌ هە‌شتە‌مین خ‌لیفە‌ی ئە‌مە‌وی دادە‌ندری و
 تە‌نیا دوو س‌ال و نیوی خ‌لیفایە‌تی کردووە. (ب‌ر: دێ‌خودا، ب ۱۱، ل ۱۶۳۵۴). و.

۴- سولتان محە‌ممە‌دخانێ سێ‌هە‌م، کوری سولتان مرادی سێ‌هە‌م و دە‌بی‌تە‌ سێ‌زده‌هە‌مین
 سولتانی عوسمانی. س‌الی ۱۰۰۳-۱۰۱۲ ی‌ک/ ۱۵۹۴-۱۶۰۳ ی‌ز. پادشایە‌تی کردووە و
 ماوێ ۳۸ س‌ال ژیاوێ. و.

ئىنجا وا باشه باسى ئه‌و كه سانه بكه‌ين كه گرشه و ورشه‌ى ده‌رونيان وه‌كوو مساكسه‌ى گسه‌وه‌ره‌باره و له‌ بواري ده‌م‌پاراوي‌دا ملوانكه‌ى مرواري ده‌هۆننه‌وه و بيريان له‌گوڤن مانگ تريفه داوي و قه‌له‌ميان به‌ په‌وگه‌ى په‌وانىڙى‌دا داڙوي. ئه‌وانه با بزائن و لىيان ئاشكرا بى كه زانايانى زۆرزان و بليمه‌تاني به‌ستيتى فره‌زاني لايان وايه ئه‌گه‌ر بى و زانستى ميژوو چواربه‌نده‌ى به‌ ئايه‌ت و حه‌ديسان ليك‌بدرى، كاريكى جوان و هيژايه. هه‌نگاويكى هيتده‌ شاهه كه قه‌له‌م ناتواني به‌ شيرن‌زمانى و شه‌كروه‌شاني باسى قازانچ و ده‌سكه‌وت و ده‌ركه‌وته‌كاني بكا و نه‌قل و نه‌زيله‌ى ورده‌كارانه‌ى بخاته‌به‌رچاو. هه‌ر له‌سه‌ر پى‌وشويتى ئه‌م بۆچوونه محه‌مه‌دى كورپى خواندشا، كورپى مه‌حمود ناسراو به‌ ميرخواند،^١ نووسه‌رى ميژووي «په‌وزه‌توسسه‌فا»، له‌ پيشه‌كى ككتيه‌كه‌ى خۆي‌دا نووسيوويه‌تى زانيني ميژوو له‌ ده‌ سه‌رانه‌وه‌ ده‌سكه‌وتى پيويه: ١- زانياري مرؤف هه‌وراز ده‌با. ٢- دل پيى ده‌گه‌شيته‌وه و خه‌مه‌ويته. ٣- سه‌ره‌پاي زۆر بووني به‌هه‌ر و به‌رى، خي‌رايه‌كى به‌ره‌مه‌ى چاكي لى هه‌لده‌گيرى و چه‌رمه‌سه‌رى و كويژه‌وه‌رييه‌كى واشى ناوي و بيري مرؤشى پى تيژ ده‌بى. ٤- چونكه‌ قسه‌ى ئه‌م و ئه‌وى تيژايه و هه‌ر يه‌كه‌ى له‌ ساز و ئاوازيكه، مرؤف راست و درؤي بۆ پروون ده‌بيتته‌وه و ده‌توانى هه‌ق و ناهه‌ق ليك جودا بكاته‌وه. ٥- ژيران و خاوه‌ن‌بييران گوتوويانه‌ تاقي‌كرده‌وه له‌ كاران‌دا

١- ميرخاند (٨٣٨. ٩٠٣ى ك/١٤٣٤-١٤٩٧ى ز)، نازناوي محه‌مه‌دى كورپى خاوه‌ندشايه. به‌ مندالي باوكى مردوووه و به‌ هه‌تيوى گه‌وره‌ بووه و له‌به‌ر هه‌ژارى و نه‌دارى له‌ بوخاراوه چۆته‌ به‌لخ و له‌وي لاي زانايان خويندوويه‌تى و بۆته‌ پياويكى هه‌لكه‌وته. ئه‌م ميژوونووسه ئيرانييه له‌ به‌لخه‌وه‌ پرووى كردۆته‌ هه‌رات و كه‌وتۆته‌ به‌ر دلى سولتان حوسيتى بايقورا و مير عه‌لى‌شيزى نه‌وايسى كه وه‌زيرى بوو. ميژووي په‌وزه‌توسسه‌فاي به‌ناوى ئه‌م وه‌زيره‌وه‌ نووسيووه. يه‌كيك له‌ به‌ره‌مه‌كاني ديسكه‌ى ديسانى شي‌عري خۆيه‌تى. (فه‌ره‌نگى ئه‌لامى سوخه‌ن، ب ٣، ل ٢١٢٥. ٦). و.

یەکیکە لە تاییبەتییه بەرزەکانی ئادەمیزاد و فرەزانان عەقڵی تاقی کردنەوێان بە لکێک لە دە لکـهـی عـهـ قـلـ دانـاوه. ٦- ئهـو کهسهـی شارەزای باری میژوو بێ، له جەنگهـی قهـومانی پرووداوان دا، پیویستی بهـ پـاویژی ئاوهـمهـندان نابێ. ٧- ئهـو دهـسهـلاتدارانهـی خۆیان بهـ خویندنهـوهـی دیرۆکهـوهـ خهـریک دهـکهـن، باری دل و دهـروونیان لهـ کاتی کارهـسات و تهـنگانهـدا تووشی تیکچوون و شلهـژان نابێ.

٨- زانیی زانستی میژوو گهـشهـ بهـ ئاوهـزی مرۆف و پهـرهـ بهـ تیگهـیشتوویی و پـاویـژ و پـاوبـۆچوونی بهـ پـیـوـجـی دهـدا. ٩- ئهـگهـر کهسێک بهـ کهـلـین و کولیتی باس و خواسی میژوو بزانی، پشوودریژی و لهـسهـرهـخۆیی رهـچـاو دهـکا. ١٠- ئهـگهـر پادشایان ئاگاداری میژوو بن، دهـزانن دهـسهـلاتی لووتکهـبهـزیتی خودای بانی سهـر چهـندهـ بر دهـکا و وایان لێ دێ بهـ خۆیان دا بچهـوهـ تاکوو ئهـسپی بادیهـوایی ههـلـیانـدهـگرێ و بهـ ههـلـپهـی پـهـلاماری چارهـرهـشی پهـژارهـ و دلتهـنگی دایانـدهـگرێ. جا لێرهـدایهـ کهـ خودای شای شایانی فرهـزانا بۆ بهـرچاوپروونی و قوولـبوونهـوهـ و پـامانی ئادهـمی، لهـ قورئان دا کهـ پهـرهـجۆیهـکی پیک و پیکهـ فرهـموویهـتی: «لهـ چیرۆکی سهـربوردهـی ئهـمانهـدا، پهـند ههـیهـ بۆ ئاوهـمهـندان.»^١

جا لهـسهـر ئهـم پێـوشوینهـ منی چاوهـ لهـ دهـستی یهـزدانی گهـورهـمیری پیتوین، کهـ نووسهـری ئهـم لاپهـرانهـم و ناوم «شهـرهـف» ی کورپی «شهـمهـددین» هـ و بۆ پرووسووری لهـ پۆژی دین و دنیا دا خۆم لهـ خهـلاتی پهـروهـندهـم خۆش کردوهـ، بوومهـ پێبـواری ئهـم پێبازهـ. ههـر لهـ تافی لاوی و ههـرهـتی بهـهاری تهـمهـنهـوه، پاش ئهـوهـی لهـ زانستهـکانی دینی راهاتم و بهـ قوولایی نهـهـیتییهـکان دا پۆچووم و بهـرهـو پوختهـ بوونی دهـروون تییهـلچووم و کهـوتمهـ شوین کاروباری دیوانی، جارجارهـ خۆم بهـ خویندنهـوهـی بهـسهـرهـاتی پـاـبردووان و چۆنیهـتی ژیان و چارهـنووسی

١- «لقد كان في قصصهم عبرة لأولي الألباب»، بهـشیکهـ لهـ ئایهـی ١١١ ی سووردهـی یوسف. و.

پادشایانەوێ خەریک دەکرد. وام لێھات کە لەم زانست و کارە بەنرخ و پڕ وردەکارییەدا شارەزا بووم و لە خۆم پەڕادی ھەتا بەپێی توانا بکەومە تۆمار کردنی. بە خەیاڵی سست و لەرزۆکم داھات ھەتا لەو زانستە جێ بەرزەدا بکەومە سەر نووسینی کتێبێکی وا کە تا کوو ئیستا تیشکەیی ھۆشی چازانانی میژووی وێنە کەوتیبی و بیرێ قوولی شوێنگێڕانی باری ژیان و سەرگوریشتی پادشاھانی کۆنە و تازەیی بۆ نەچوو بێ؛ بەلام لەبەر کەند و کۆسپی زەمانە و چەپا و چەپ گەڕانی پۆژگار، ئەو ئاواتەم وەدی نەدەھات و کەتبویە ژێر چارشییوێ حەشار و ھەر چەندی خۆی دیتا و دەبرد، نەیدەتوانی پڕووبەندی لە پڕووی دامالێ. لە ھەموو بالانەوێ گژەبای دژایەتی دەپھوولاند و گەردەلوولی ئاژاوە بەرەو ئاسمان کۆلەکەیی دەبەست.

زەمانە ھەروەکوو پڕچی گراویلان پەشیواوێ
 ھەموو دنیا سەراسەر ھەر جەمەیی دێ و لە ئاژاوە
 لە سایەیی زالمانی فرسەسوارە تووشی گێژاوە
 لە زنجیری بەلادا گیرۆبەندە و مات و داماوێ
 بە کۆ دین لەشکری جەنگن بەجاری دەورەیان داوێ
 شەپۆلی خەم چەپۆکانی دەکا و ھەر خەلکە تاساوێ

کۆمەلانی خەلک لە گێژاوی سەرلێشیواوی و سەرگەردانی دا تێما بوون و دەستەودەوا بەرەو دەرگانی کەریمی کارسازی دلۆقان پراوە ستابوون.

جه ماوه ری کلۆل به چۆکدا هاتبوون و به خاکه پایی دهپارانه وه و دهیانگوت:
 «ئه ی خودای هه موومان، ئه رکی واما ن مه خه ره سه ر شانی که تاقه تمان پی
 نه شکێ.»^١

راست له و کات و ساته دا له ناکاو شنه ی لاوینه ره وه ی یه زدانی و گرشه گرشی
 هه تاوی به سه رکردنه وه ی خواوه ندی پاک به ره و هه ناوی زاماری هه ژاران و
 ده رده داران بزووت و شۆقی دایه وه. له سایه سه ری چاکه و هه نگاوی
 دادپه ره رانه ی ئه م پادشا خاوه ن شکۆیه وه، په رده ی زوڵم لادرا و هه شامه تی
 به سه ته زمان و داماو له مال و نیشتمانی خویان دا ئۆقره یان گرت و ئاسووده یی بالی
 به سه ر کێشان و له وه پهری تیژی و ته سه لی و هیمنایه تی دا سه ریان وه سه ر
 سه ری نی خاترجه می کرد و بۆی خه وتن.

له و هه ل و ها ته دا سه ره له نوێ ترووسکه ی بیی نووسینی کتیب له ناخم دا
 وه کوو پۆلوو گه شایه وه و تووتی قسه خۆشی قه له م به گفت و لفتی شیرینی وه زمان
 هات و له ئاوینه ی خه یال دا دیمه نیکی ته پ و تازه ی نواند و مانگی دلخۆشکه ره ی
 مه به ست و زانیاری ره وه به ندی له ره وخساری فره دا و چاوی دلی پی ره وون بۆوه.
 منی گیاوردیلای بابرده له ی سه رسووتاو که ده مزانی تیفتیغه ده رانی بووکی وته و
 وتار و پۆلی تووتییانی شه کرستانی باس و خواسی کۆنه و نوێ له هه چ ده ور و
 زه مانیک دا نه که وتوونه سه ر باری گیرانه وه ی ژیان و سه ربورده ی میرانی
 کوردستان و له و باره دا کتیبیککی سه ره به خویان دانه هیتاوه، به بیرم دا هات تا کوو
 به پیی برست و توانا شانم له نووسینه وه ی چۆنیه تی ژیان و به سه رهاتی ئه و
 میرانه شل بکه م. له و پرێبازه دا ویستم ئه و هیته دی که له میژووی عه جه مان دا
 وه به رچاوم هاتووه، یان له زمان خه لکی راستگۆوه بیستوومه و ئه وه ندی به

١- «ربنا ولا تحملنا ما لا طاقة لنا به»، به شیک له ئایه ی ٢٨٦ ی سووره ی به قه ره. و.

چاوی خۆم دیتوو مە و لێی ئاگادارم، گەوی هەودای هەموویان بەرمەو سەر
یەکتەر و بیاننووسمەو و ناوی بنێم «شەرەفنامە». بۆیە وا لێپرام هەتا چی دیکە
بەسەرھەتاسی میرەمسالانسی کوردستان تۆزی لە بیرچوونەو هیان بە سەر
نەکشێ و نەشاردرێنەو. ئاواتەخوازم کە زانا یانی چاک و پاک لێرولەوێ
بەوردبینی لەم نووسینە کەرچ و کالەم بپروانن و ئەگەر تووشی هەلە و بەسەردا
تێپەرین و لەبیرچوونیکم بوون بە قەلەمی گەوهریار و بە پیتووسی زیڕەوشانی
خۆیان پەلەم بۆ هەلگرەو. ئەوان لێیان پوونە کە سرشتی ئادەمیزاد و هەوین
کراوە ناکرێ لە هەتڵە بوون و فەرماووشی بە دوور بێ، بۆیە لێ تێکچوونم بە
تالاسان دابنێن باشە، نەک بە نەزانی.

هەلەم نەدۆزی بە تیری تانە و لێم بکە ی بە قار
سرشتی وایە و بێ هەلە ناژی چونکە ئادەمی
گەرچی خۆرەتاو بەرچاوی پوونە، وەرە بپروانە
کوا پێی هام و شوێ تەنیا شویتیکە و پێگە ی هەردەمی

ئێستاش دەچینە سەر خستە پروی پێکھاتە ی سەرەکی ئەم بەرمەو کە بریتیە
لە پیشەکییە ک و چوار کتێب و پاشکۆیە ک.
پیشەکی: باسی بنە و بنەچەکی کوردان کە لە کوێو پەیدا بوون و چۆن
هەستان و دانیشتوون و بە چ بارودۆخیکدا تێپەرپوون.
کتێبی یە کە م: باسی کۆمەلێک لەو میرانە ی کوردستان کە ئالای سەر بە ستیان
هەلداو و میژوونووسان لە پیزی پادشایان دا پزیزان کردوون و پیتج بەشیان بۆ
تەرخان کراو.

به‌شی یه‌که‌م: باسی میرانی دیاربه‌کر و جزیره (جزیر)
به‌شی دوو‌هه‌م: باسی میرانی دینه‌وهر و شاره‌زوول (شاره‌زوور) که ناسراون
به‌ه‌سه‌نه‌وییه.

به‌شی سیئه‌م: باسی میرانی فه‌زله‌وییه که به‌لوپی گه‌وره به‌ناوبانگن.
به‌شی چواره‌م: باسی میرانی لوپی بچووک
به‌شی پینجه‌م: باسی سولتانه‌کانی میسر و شام، که ناسراون به‌بنه‌ماله‌ی
ئه‌ییووبی.

کتییی دوو‌هه‌م: باسی کۆمه‌لێک له‌و مه‌زنه‌میرانه‌ی کوردستان که هه‌ر چه‌نده به
شیوه‌یه‌کی سه‌ربه‌خۆ خۆیان به‌پادشا دانه‌ناوه و به‌ره‌و لووتکه‌ی ده‌سه‌لات
تییه‌لنه‌چوون، به‌لام دیسانیش جاروباره‌سکه و خوتپه‌یان به‌ناوییه‌وه لێدراوه و
خویندراوه‌ته‌وه و پینچ به‌شیان پێ تایبته‌ دراوه:

به‌شی یه‌که‌م: باسی میرانی ئه‌رده‌لان
به‌شی دوو‌هه‌م: باسی میرانی هه‌ککاری (هه‌کاری) که ناسراون به‌شه‌نبۆ.
به‌شی سیئه‌م: باسی میرانی عیمادییه (ئامیدی) که به‌به‌دینان (بادینان)
به‌ناوبانگن.^۱

۱- عیمادییه (ئامیدی)، قه‌لایه‌کی قایم و گه‌وره بووه له‌باکووری مووسل. ئه‌م قه‌لایه
سه‌ره‌تا نیشتمانی کوردان بووه و به‌«ئاشیب» ناسراوه. هینده‌گه‌وره و به‌رچاو بووه
هه‌لیانکوته‌سه‌ری و خاپووریان کردووه. عیماده‌دین زه‌نگی، کورپی ئاق‌سونقور سالی
۵۳۷ه‌ی ک/ ۱۱۴۲ی ز، سازی کردۆته‌وه و ناوی ناوه عیمادییه.

عیماده‌دین سه‌هرزنجیره‌ی ئه‌تابه‌کسانی مووسل و جزیره و شامه. سه‌ره‌تا
غولامه‌تورکه‌ی مه‌لیکشای سه‌لجوقی بووه. سالی ۴۷۸ تا ۴۸۷ه‌ی ک/ ۱۰۸۴-۱۰۹۴ی ز،
له‌حه‌له‌ب کراوته‌بریکاری «تۆتۆش»ی کورپی ئه‌رسه‌لانی سه‌لجوقی و حکومه‌تی
کردووه. پاش کوژرانی باوکی له‌مووسل (۵۲۰ه‌ی ک)، سالی ۵۲۱ه‌ی ک/ ۱۱۲۷ی ز، جیی
گرتۆته‌وه و بۆته‌حوکمرانی به‌غدا. هه‌ر له‌و سالا‌ها مووسلی خراوته‌سه‌ر قه‌له‌مه‌روی
ده‌سه‌لاتی. سالی ۵۲۳ه‌ی ک/ ۱۱۲۸ی ز، «حومس» و «حه‌ما»ی گرتووه و سالیکی دواتر ←

به‌شی چواره‌م: باسی میرانی جزیره (جزیر) که ناسراون به بوختی^١ و ده‌بنه
سی لک:

لکی یه‌که‌م: باسی میرانی جزیره^٢

لکی دووه‌م: باسی میرانی گورکی‌ل

لکی سی‌هه‌م: باسی میرانی فنیک

به‌شی پینجه‌م: باسی میرانی حه‌سنکیفا (حه‌سنکیف ← حه‌سه‌نکیف ←
حوسنکیفا)، که ناسراون به مه‌لیکان.

کتییی سی‌هه‌م: باسی میران و حوکمدارانی دیکه‌ی کوردستان که بریتین له سی
ده‌سته:

ده‌سته‌ی یه‌که‌م: ئەم ده‌سته‌یه ده‌بیته نو به‌ش:

به‌شی یه‌که‌م: باسی میرانی چه‌مشکه‌زه‌ک (چه‌شمه‌که‌زه‌ک)، که بریتین له
سی لک:

لکی یه‌که‌م: باسی میرانی مچه‌نکورد

لکی دووه‌م: باسی میرانی په‌رتک

ده‌ستی به‌سه‌ر «حه‌له‌ب» ی‌ش‌دا گرت‌سووه. سالی ٥٣٤ه‌ی ک/ ١١٣٩ی ز، دیاربه‌کر و
کوردستانیشی که‌وته نیو جه‌غزی ده‌سه‌لاتی. سالی ٥٤١ه‌ی ک/ ١١٤٦ی ز، کۆمه‌لێک
غولامی زه‌نگی له‌ جه‌نگه‌ی په‌لاماردانی قه‌لای «جه‌عبر» دا کاکه‌وبراله‌یان لی کرد و به
سه‌ریان‌دا دا و کوشتیان. له‌و کاته به‌دواوه به «ئه‌تابه‌کی شه‌هید» ناسرا. (بر: وشه‌دانی
دیه‌خودا، چاپی دووه‌می خولی نوێ، ب ١١، ل ١٦٣١٣ و ١٦٣٢٠، سالی ١٣٧٧ی هه‌تاوی،
١٩٩٨ی ز، تاران.)

بادینان ویده‌چیی له بی‌ه‌دینان وه‌رگیرایی، واته‌ دین‌باشان. په‌یسه‌روانی دینسی
زه‌رده‌شتی. و.

١- بۆتانی. و.

٢- ناسراون به‌ عزیزان. (نووسه‌ر له‌م پیرسته‌دا نه‌ینووسیوه، به‌لام له‌ باسه‌که‌دا هه‌یه. و.)

(.و)

لکی سیّھەم: باسی میرانی سوقمان
بەشی دووھەم: باسی میرانی مەرداسی کە دەبنە سی لک:
لکی یەکەم: باسی میرانی ئەگیل^۱
لکی دووھەم: باسی میرانی پالوو
لکی سیّھەم: باسی میرانی چەرمووگ (چەرمک)
بەشی سیّھەم: باسی میرانی ساسۆن کە ناسراون بە حەزۆ.
بەشی چوارەم: باسی میرانی خیزان (هیزان) کە بریتین لە سی لک:
لکی یەکەم: باسی میرانی خیزان و چۆنیەتی ناوڤێرکراڤیان.^۲
لکی دووھەم: باسی میرانی مۆکس
لکی سیّھەم: باسی میرانی ئەسبایرد (ئەسپایرد)
بەشی پێنجەم: باسی میرانی کلیس
بەشی شەشەم: باسی میرانی شیروان کە دەبنە سی لک:
لکی یەکەم: باسی میرانی کفرا
لکی دووھەم: باسی میرانی ئیروون
لکی سیّھەم: باسی میرانی کرنی^۳
بەشی حەوتەم: باسی میرانی زەرقی کە چوار لکیان لێ دەبێتەو:
لکی یەکەم: باسی میرانی دێرزینی
لکی دووھەم: باسی میرانی گردکان
لکی سیّھەم: باسی میرانی عیتاق

۱- ناسراون بە بۆلڤوقانی. (نوسەر لەم پێرستەدا نەینووسیوە، بەلام لە باسەکەدا
هەیه. و.)

۲- کەرتی دووھەمی رستەکە لەم پێرستەدا نەهاتوو و لە دەقی باسەکە وەرگیراوە. و.

۳- لە دەقی کتێبەکەدا کرنی دەبێتە لکی دووھەم و ئیروون لکی سیّھەم. و.

لکی چوارەم: باسی میرانی تەرچیل
 بەشی ھەشتەم: باسی میرانی سویدی
 بەشی نۆھەم: باسی میرانی سلیمانی (سلێفانی) کە دەبنە دوو لک:
 لکی یەكەم: باسی میرانی قوڵب و باتمان
 لکی دووھەم: باسی میرانی مەیفارقین
 دەستەئە دووھەم: ئەم دەستەئە بریتیە لە دوازدە بەش:
 بەشی یەكەم: باسی میرانی سۆھران (سۆران)
 بەشی دووھەم: باسی میرانی بابان
 بەشی سێھەم: باسی میرانی موکری
 بەشی چوارەم: باسی میرانی برادۆست کە دەبنە دوو لک:
 لکی یەكەم: باسی میرانی ئوشنی^۱
 لکی دووھەم: باسی میرانی سۆمای^۲
 بەشی پێنجەم: باسی میرانی مەحموودی (ماموودی)
 بەشی شەشەم: باسی میرانی دۆنبولی
 بەشی حەوتەم: باسی میرانی زەرزا^۳
 بەشی ھەشتەم: باسی میرانی ئەستۆنی^۴
 بەشی نۆھەم: باسی میرانی تاسنی (داسنی)^۵

۱- ئەمە وەرگێراوی پێرستەکە، بەلام لە دەقەکەدا نووسراوە: باسی میرانی سۆمای و بەناوی ئوشنی نییە. و.

۲- ئەمە وەرگێراوی پێرستەکە، بەلام لە دەقەکەدا نووسراوە: باسی میرانی تەرگەوهر و قەلائی داود. و.

۳- تەنیا سەردێرە و لە دەقەکەدا هیچ باسیکیان پێ تاییەت نەدراوە. و.

۴- تەنیا سەردێرە و لە دەقەکەدا هیچ باسیکیان پێ تاییەت نەدراوە. و.

۵- تەنیا سەردێرە و لە دەقەکەدا هیچ باسیکیان پێ تاییەت نەدراوە. و.

به‌شی ده‌هه‌م: باسی میرانی که‌له‌ور که بریتین له سی لک:
لکی یه‌که‌م: باسی میرانی پلنگان (پاله‌نگان)
لکی دووه‌هه‌م: باسی میرانی دهره‌ته‌نگ
لکی سیه‌هه‌م: باسی میرانی ماهیده‌شت
به‌شی یازده‌هه‌م: باسی میرانی بانه
به‌شی دوازده‌هه‌م: باسی میرانی ته‌رزا^۱
ده‌سته‌ی سیه‌هه‌م: باسی میرانی کوردانی ئیران^۲ که ده‌بنه چوار لک:
لکی یه‌که‌م: باسی میرانی سیامه‌نسور[ی]
لکی دووه‌هه‌م: باسی میرانی چگنی
لکی سیه‌هه‌م: باسی میرانی زه‌نگه‌نه
لکی چواره‌م: باسی میرانی پازوکی
کتیبی چواره‌م: باسی میرانی بدلیس که ده‌بنه باوانی نووسه‌ری ئەم لاپه‌پانه و
ئه‌ویش بریتییه له سهرده‌قێک و چوار برگه له‌گه‌ل کۆتایی.
سهرده‌ق: باسی شار و قه‌لای بدلیس که کئ به‌ردی بناغه‌ی داناو و کردوویه‌ته
ئاوه‌دانی.
برگه‌ی یه‌که‌م: باسی ژیان و به‌سهرهاتی خێلی پۆژه‌کی و چۆنیه‌تی
ناودیرکرانیان.
برگه‌ی دووه‌هه‌م: باسی بنه و بنه‌چه‌که‌ی میرانی بدلیس، که ده‌چنه‌وه سهر کئ
برگه‌ی سیه‌هه‌م: باسی هه‌لس‌وکه‌وتی جوان و پێژدارانه‌ی پادشایانی پیشو
له‌گه‌ل میرانی بدلیس، که بریتییه له چوار به‌ش:
به‌شی یه‌که‌م: باسی مه‌لیک ئه‌شرف

۱- ته‌نیا سهردیڤه و له ده‌قه‌که‌دا ئەم میرانه هیچ باسیکیان پئ تایبته نه‌دراوه. و.

۲- له هه‌شته‌م لاپه‌ره‌ی ده‌قی «بودلیان» دا نووسراوه: «ئه‌مانه ناسراون به‌ گۆران». و.

بەشى دووھەم: باسى حاجى شەرەف كوپى زىائەددىن
 بەشى سىھەم: باسى مير شەمسەددىن كوپى مير حاجى شەرەف
 بەشى چوارەم: باسى مير برايم كوپى مير حاجى محەممەد
 بىرگەى چوارەم: باسى ھۆكارى پووخانى حكوومەتى بدلىس و پىرانەوھى
 دەسەلاتى مىرانى، كە برىتتىيە لە چوار سەردىپ:
 سەردىپى يەكەم: باسى كىشەى نىوان مير شەرەف و مير برايم
 سەردىپى دووھەم: باسى پالدانەوھى مير شەرەف لەسەر تەختى دەسەلاتى
 بدلىس لە جىيى مير برايم
 سەردىپى سىھەم: باسى پىزگار كوردنى قەلاى بدلىس لە چىنگ قىزلباشان
 بەدەست مير شەرەف.
 سەردىپى چوارەم: باسى ژيان و بەسەرھاتى مير شەمسەددىن كوپى
 مير شەرەف
 كۆتايى: باسى ژيان و سەربوردەى منى كۆلى شىكستەبالى بەلەنگاز، ھەر لە
 پۇژى لە دايك بوونەوھە تا ئىستا كە سالى ۱۰۰۵ ى كۆچىيە.
 پاشكۆ (بەرگى دووھەم): پاشكۆ سەبارەتە بە فەرمانرەوايانى خاوەن شىكۆى
 خانەدانى عوسمانى و پادشايانى ئىران و تووران و زۆربەى ئەو خونكارانەش كە
 ھاوچەرخيان بوون.

پیشہ کی

ئو کہ سانہی خویان بہ نووسینہ وہی چوئنیہ تی بہ سہرہاتانہ وہ سہرقال کردوہ و دہزانن کہ ہر خودایہ ہموو کاریکی پی دہکری،^۱ سہبارہت توخم و تۆرہمہی کوردان و داب و نہریت و ئاکاریان، تیشکریان ہاویشتۆتہ سہر ئہم بارہ و گوتوویانہ کہ بۆچوونی زۆر جیاوازیان لہ سہرہ. بۆ ویتہ ہیندیک لایان وایہ لہ پۆژگاری فرمانرہ وایہ تی «زوحاکی ماران»^۲ دا، کہ پیئجہمین پادشای «پیشدادی» یہ کان^۳ بووہ و پاش جہمشید لہ سہر تہختی دہسہلاتی ئیران و تووران پالی داوہتہ وہ و دہستی بہ سہر بہشی ہرہ زۆری دنیا دا پۆیشتووہ (...)^۴، بہ لام

۱- «وہو علی کل شی قدیر»، بہ شیکہ لہ چہندین ئایہ تی قورئان. و.

۲- زہاک، زہاک، ئہژدہاک، ناسراو بہ بیوراسپ، گویا لہ سہر دہمی حہزرتی نووح دا ژیاوہ و ہزار سالی پادشایہ تی کردوہ (؟). کساوہی ئاسنگہر لیسی ہلہ زیوہتہ وہ و جہماوہری لی ہان داوہ و فہرہیدوونی لہ جی داناوہ (؟). و.

۳- پیشداد سہرناوی «ہووشہنگ» ی کوری «سیامہک» ہ. ئہم بہرہ بابہ بۆیہ بہم ناوہ ناویر کران، چونکہ ہووشہنگی پادشا یہ کہم کہ سہ «داد» ی ہیناوہ و دادی خہلکی داوہ، یانی دادہوانی کردۆتہ باو. لہ پیش دا بناغہی دادی داناوہ. حہمدوللا موسستہوفی دہلی یازدہ پادشایان لی ہلکہ وتووہ و ۲۴۵۰ سالیان فرمانرہ وایی کردوہ (؟). ئہم پادشایانہ تہنیا لہ چوارچوہی ئہفسانہ و کۆنہ چیرۆکان دا مساوہ وہ و میژوویسہ کی ریکوینک و جی باوہ و متمانہ یان لہ پاش بہ جیتہ ماوہ. (بۆ زانیاری زیاتر بروانئہ وشہدانی دینہخودا، ب ۴، ل ۵۹۷۷، چاپی دووہمی خولی نوی، ۱۳۷۷ ی ک/ ۱۹۹۷ ی ز، تاران). و.

۴- چہند وشہیک لہ قہلہم کہ وتووہ. و.

ئەوئەندە مله‌وې و بى‌دين بووه كه تاقيمىك له ديرۆكتووسان به «شه‌دەد» يان ليكدادوئەتەو. ^١ زانايەكى زمان‌پاراو سەبارەت بە زولم و زۆريەكانى زوحاك دەلى:

پاش ئەوئەى جەمشيد بارگەى پيچاو له دنياى بەسام
زوحاك هاتە جىي، تازە بەسەرچوو دنياى جەم و جام
چارەنووس هيناي حەو هەريمي ژين كه واى بە سەر بى
شه‌دەداسرشتى بيته مله‌وې و له بانى سەر بى
ئەو دوژمنەى دين چى شەپ و گەپە كردى بە تيشوو
كوپىرى كردهووه پيگە و پييازى شايانى پيشوو
بۆ پۆژگارى بەزەبروزەنگى پەندى بوو بە باو
پۆژگارى وا پەش قەت ئادەمىزاد نەيدىوه بە چاو

سەربارى ئاكارى زالمەنەى، دوو دەماريش وەكوو دوو مار لەسەر شانى
هەستابوون، كه لەم پۆژگارەدا پزىشكان پيى دەلین شيرپەنجە. زوحاك بەو
نەخۆشيبە بەژان و ئيش و سەيروسەمەرەو دەنالى و ئاراوقاراي لى هەلگىرابوو.
ئەوئەندەى پزىشكانى شەارەزا و حەكىمانى وردەكار زۆر باش پيشەو خەريك
بوون و بەچاكى سەريان پيوە ئيشاند، هيجيان بۆ نەكرا و لە چارەسەرى دا تيمان.
ماوئەيه‌كى پيچوو هەتا پۆژيكي شەيتانى بەلەعنەت‌كراو هات و خۆى كرده

١- گۆيا شه‌دەد كورپى «عاد». ٥. فەرمانرەوايەك بووه كه داود پيغه‌مبەر بانگيه‌شت بەرەو
خوداپەرستى و وادەى بەهەشتى پيدا. ئەويش كۆشك و باغيكى گەورەى ساز كرد و
دار و ميوەى له گەوه‌ران تيدا رانا و... . پاش تەواو بوونى كارى ئەو شوينه، ويستى
بچى بە چاوى خۆى ببينى، بەلام لاقينكى گەيبوويه زەوى و ئەو ديكەى له ئاوژەنگى دا بوو
كه ئيزرائيل گيانى لى ستاند. «باغى شه‌دەد» له ئەدەبىياتى زارەكسى دا يەكجار
بەناوبانگە. (بۆ زانباريى زياتر برواننە وشەدانى ديه‌خودا، بەرگى ٩). و.

پزیشک و به زوحاکی گوت ئه‌گهر می‌شکی لاوان بکهنه شه‌لته و بیهاویتنه سهر شیرپه‌نجه‌ی سهرشانت، ههر یه‌کاویه‌که و به‌جاریکی ژانیان ده‌شکی. واهات وه‌ختایه‌ک له‌ دووی قسه‌ی ئه‌ و که‌تنگیره‌ پویشتن، دهرمانه‌که‌ی پیکه‌وت و ژانی پۆمرکا. له‌سهر ئه‌م پویشوینه‌ هه‌موو پۆژی دوو لاوی مه‌زلوومیان ئه‌سپارده‌ی شیریی خوینخۆره‌وه‌ی ئه‌و زالمه‌ ده‌کرد و می‌شکی تازه‌یان له‌ شانی هه‌لده‌سوو. ئه‌م په‌وته‌ بئ‌فه‌ره‌ ماوه‌یه‌کی زۆر درێژه‌ی کیشا، به‌لام ئه‌و که‌سه‌ی ئه‌رکی کوژرانی لاوانی خرابوویه‌ سهر شانی، پیاویکی یه‌کجار خاوه‌ن‌به‌زه‌یی و دلۆقان و چاکه‌کار بوو،^۱ بۆیه‌ هه‌موو پۆژیک له‌بری سهربرینی دوو که‌سان، ههر یه‌کیکی ده‌کوشت و می‌شکی مه‌پیکی له‌گه‌ل لیکه‌دا و که‌سه‌که‌ی دیکه‌ی به‌نه‌هیتی ئازاد ده‌کرد و مه‌رجی بۆ داده‌نا نابێ له‌و نیشتمانه‌ بمیتێ و ده‌بێ ڤوو بکاته‌ چیا و چۆله‌واران و له‌وێ خۆی بشاریتنه‌وه‌. ئه‌وانه‌ی ئاوا دهر‌باز‌بوون به‌ره‌به‌ره‌ په‌ریان گرت و تووشی زه‌ماوه‌ند و خزمایه‌تی و ژنخوازی بوون و تۆرهمه‌یه‌کی زۆریان لیکه‌وته‌وه‌ و به‌ کورد ناودێر کران. له‌به‌روه‌ی ماوه‌یه‌کی درێژ له‌ کۆمه‌لانی دیکه‌ی خه‌لک هه‌لب‌رابوون و نه‌یاند‌ه‌وێرا ڤوو بکهنه‌ هیچ‌شار و ئاوه‌دانیه‌ک، له‌ شاخ و ته‌لان و می‌شه‌ و لی‌په‌واران، زمانیکیان بۆ خۆیان داهیتا و جیی حه‌وانه‌وه‌یان ساز کردن و ملیان نا له‌ کشت‌وکال و بوونه‌ خاوه‌نی ئاوه‌دانی. هیتدیکیان به‌ سهر ده‌وله‌مه‌ندی‌دا که‌وتن و بوونه‌ ئاژه‌لدار و ڤوویان کرده‌ بنار و پیده‌شتان و وه‌ک ده‌لێن ئه‌و کۆمه‌له‌ خه‌لکه‌، ئه‌وه‌نده‌ ئازا و به‌جه‌رگ و چاونه‌ترس بوون که‌ ناوی کوردیان خرایه‌ سهر شانی. تاقمیک له‌ فره‌زانان گوتوویانه‌ کورد له‌ توخمه‌ی جندۆکه‌ن و

۱- وه‌ک ئه‌بووریحانی بیروونی ده‌لێ ئه‌و پیاوه «ئه‌رمائیل»ی وه‌زیری زوحاک بووه‌ و زگی به‌و لاوانه‌ سووتاووه‌ و ئه‌م دابی ڤزگار کردنه‌ی داهیتاوه‌. (بۆ زانیاری زیاتر ب‌پروانه‌: وشه‌دانی دێهخودا، ب ۱۰، ل ۱۵۱۴۳-۱۵۱۴۲). و.

خودا سهرپوښی له سهر لاداون. به پېی گېرانه وهی چهند میژوونووسیک توره مهی کورد له زه ماوهندی نیوان دیو و مرؤف که وتوته وه و نه وهش هر خودا دهیزانی؟! پاش لی بوونه وه له و نه قل و نه زیلانه، ده بی بزانی کورد به سهر چوار بالی سهره کی دا دابهش ده بی، که زمان و داب و نهریتیان پیکه وه جیاوازه و بریتین له:

۱- کرمانج (کرماج) ۲^۱ - لوپ ۳ - که لهوپ ۴ - گوران.

سنووری خاکی کوردستان له «هۆرمز»^۲ ی سهر لیواری ده ریای هینده وه^۳ دهست پی ده کا و له وی. وه هیلیک راسته وراست هله دکشی و هتا هریمی مه لاتیه و مه رعهش ده روا. هریمی فارس و عیراقی عه جه م^۴ و نازهربایجان و نهرمه نستان^۵ که وتوونه بالی باکووری نه و هیله. دیاربه کر و مووسل و عیراقی عه رب^۶ له شانی باشووری هله که وتوون. سهر پای نه وهش تیره و توره مهی کورد له وپه پی هریمی خو ره هلاته وه هتا نه وپه پی خو رنشین بلاو بوونه وه. زو ربه ی کوردان به کار و بویر و دلاوا و به فیز و دهمارن. نه وهنده نازا و مه رد و په ند و جوامیرن، ناوی دژ و ریگر ده خه نه سهر شانی خویان و له م پیناوه دا گیانیان به خت ده که ن، به لام بژ نایک نابنه چاوشو پی که سانی نزم و چنوک. نه وان کاکل و نیوه روکی پراو پی نه م شیعره ناهینه بهرچاو که ده لی:

۱- شهره فنامه، میژووی دوورودریژی کوردستان، نووسینی میر شهره فخان بدلیسی، محممه عه بیاسی پېښه کی و په راویزی بژ نووسیوه، ل ۶۰۶: (پروفسور مینورسکی لای وایه کورمانج پیکهاتوه له سی بهش: ۱- «کور»، که هه مان «کورد»^۵. ۲- «مان»، که له «ماننایی» یان «ماندایی» وهرگیراوه. ۳- «ج» که نیشانه ی ئاولئاو و دانه پاله. و.

۲- ده ریای هۆرمز. و.

۳- مه بهستی مه زنده ریای هینده. و.

۴- ههریمیکی نیوان ئوستانی ئیسفه هان و هه مه دان و تاران. کرماشان، هه مه دان، مه لایر، نه راک، گولپایه گان و ئیسفه هان و مختی خوی که وتوونه نیو بازنه ی عیراقی عه جه مه وه. و

۵- نهرمه نستانی بچوک و نهرمه نستانی گه وره (دهقی بودلیان، ل ۱۰). و.

۶- له گه ل ناوچه ی ره قه و نه لبوستان (دهقی بودلیان، ل ۱۰). و.

گەدایی کردن بۆ وەرگرتنی دەنگە جۆیهک زیو
لەوێ چاترە دەس بە برین چی بۆ یەک دانگ و نیو^۱

پیشینیان گوتووایانە هەر کەس بیر لە دواڕۆژی کاران بکاتەو، ترسەنۆک
دەبێ، هەر بۆیە کوردەکان لە زۆربەی کاروباری گرینگی دنیادا هەر وەسەر
دەپەڕن و بیر لە بەرودوای هەلۆیست و جوولانەوێ خۆیان ناکەنەو. زۆربەیان
کەوتوونە شوێن رێچکەدینی شافعی^(۱) و بە رێبازی ئیسلام و سەرتۆپی
ئادەمیزاداندا دەپۆن، کە حەزرەتی محەممەدە سلاوی خودای لەسەربێ.
شوێنپێی یارانێ پێغەمبەر و خەلیفە مەزنەکانی بەرنادەن و خۆیان بە نوێژانەو
خەریک دەکەن و پۆژوو دەگرن و چی زەکاتی لە پێشاندا بێ دەیدەن و خۆ بۆ
چوونە حەج دەکوێن و چاک سەر بەو کارانەو دەشێنن.

چەند تیرەییەکی دیکە کوردان لە ناوچەی مووسل و شام، کە بریتین لە تاسنی
(داسنی)، خالیدی (خالتی)، بەسیان (پەسیان)، لەگەڵ کۆمەڵێک بوختی (بۆتانی)،
مەحمودی و دونبولی لەسەر رێبازی بەزیدین و کەوتوونە شوێن شیخ
«عەدی» کورپی موسافیر و ئەویش پەپرەوی پیشەوایانی مەروانی بوو.^۲

۱- گۆستانی سەعدی، بەشی ۳، حیکایەتی ۲۶:

«دزیک لە گەدایەکی پرسى: ئەرى تۆ شەرم ناکەى بۆ برى دەنگەجۆیهک زیو، دەست لەبەر
هەموو ناکەس بەچەیهک پان دەکەیهو؟ گەدا لە ولام گوتى:

دست دراز از پى یک حبه سيم به که بپرند به دانگى و نیم!»

مەعنای هونراوەکە لە دەقی سەرەویدا نووسرا. دانگ بەردیکی دوو قیراتییه و هەر
قیراتیکیش چوار دەنگەجۆیه. دانگ و نیویک دەبیته شەش هیندەدی دەنکیک جۆ. واتە
«حەببە» یەک. و.

۲- عەدی، کورپی موسافیر، کورپی سمایی هەکتاری (هەکاری)، یەکیکە لە شیخانی سەر بە
رێبازی سۆفیاتی. عەدەوییەکان، بـسە پەپرەوی وی دادەندرێن. کەسیکی دیندار و
پیاوچاک بوو و سالی ۱۰۷۴ی ک/ ۱۰۷۴ی ز، لە بەعلبەک پێی ناوێتە جەغزی ژیان. لە ←

يه زیدی (ئیزه‌دی) ^(٢) له سهر باوه‌پيکی پوچن و ده‌لین شیخ «عه‌دی» ^١ نوێژ و پوژووی ئیمه‌ی خستۆته پای خۆی و له پوژوی بابونه‌وه‌دا هه‌لمانتا پینچن و لیمان ناپرسنه‌وه و یه‌کسه‌ره و بی‌پایه ده‌مانبه‌نه به‌هه‌شت. ئه‌م یه‌زیدیانه زۆریان مامۆستا مه‌زن و پاکزه‌کان ناخۆش ده‌وی و ده‌یان بوغزین. له خاکی کورده‌واری‌دا، به‌تایبه‌ت له ئامیدی گه‌لیک زانا و باش مه‌لای چازان هه‌ن و له هه‌ردک بواری زانستی عه‌قلی و نه‌قلی‌دا شاره‌زان و خۆیان داوه‌ته‌ بابته‌ی هه‌دیس و شه‌ریعه‌ت و پینووس و پیزمان و مه‌نتیق و ماناناسی و هه‌رچی باوه‌له‌و به‌ستینه‌دا. زۆر ویده‌چی له‌و بوارانه‌دا کتیبیشیان نووسییه‌، به‌لام ناوبانگیان ده‌نگی نه‌داوه‌ته‌وه، گه‌ه‌رچی خه‌یسان زۆر به‌ پوچ--وون به‌ پووچه‌پان‌دا خه‌ریک ده‌که‌ن. ^(٣) ئه‌م مامۆستایانه زۆر سه‌ریان به‌ هۆینه‌وه‌ی شیعر و دارپشتنی په‌خشان و خه‌تخۆشی و دابونه‌ریتی تیکه‌له‌او بوون له‌گه‌ڵ فه‌رمانه‌ه‌وایان و میرانه‌وه‌ نایه‌شینن و کاریکی وا ناکه‌ن که‌ لای پادشایانی داده‌وان ^٢ بیه‌ته‌ به‌رچاو و پله‌ و پایه‌یان به‌رز بیه‌ته‌وه.

ئاپۆره‌ی خه‌لک و نه‌خوینه‌واری کورد بۆ پوچا کردنی مافی دایک و باوک و ئه‌رکی پیز گرتنی میوان و پێ‌وشوینی میوانداری پیشه‌نگن. خۆیان به‌ سه‌رله‌پیناوی باوه‌پیان داناوه‌ و ئه‌مه‌گی مه‌زنی به‌سایه‌ و سیبه‌ریان ده‌ده‌نه‌وه‌ و ئاماده‌ن له‌م پێبازه‌دا گیانی خۆیان به‌خت بکه‌ن و چاکی لی ده‌زانن.

چیاکانی ناوچه‌ی هه‌کاری خانه‌قایه‌کی بۆ خۆی داناوه‌ و له‌وی بیه‌ی داکو تاوه. سالی ٥٧ هه‌ی ک/١١٦١ ی ز، هه‌ر له‌وی ده‌ستی له‌ داوینی ژبان به‌رداوه. (بهر: وشه‌دانی دیه‌خودا، ب ١٠، ل ١٥٧٧٥). بۆ زانیاری زیاتر به‌ر: فه‌ره‌نگی ئه‌علامی سوخه‌ن، ب ٢، ل ١٢٥٩؛ شه‌ره‌فنامه‌ی وه‌رگیزاوی هه‌ژار، ل ٣٢. و.

١- شه‌ره‌فنامه‌ی عه‌بیسی، ل ٢٧: [که‌] مه‌رقه‌دی له‌ چپای لالشی سه‌ر به‌ ناوچه‌ی مووسله‌. و.

٢- پادشایانی ئێران و تووران و پۆم (ده‌قی بودلیان، ل ١١). و.

ویدەچى وشەى كورد بە مانای ئازا و دلیر بى، چونكە زۆربەى بویرانى پۇژگار و پالەوانانى ناودار كۆپى كوردن. وەكوو ئاشكرايە پالەوانى چاۋنەترسى فیلەتەنى زەمانە، يانى پۇستەمى زال كە لە سەردەمى فەرمانپەرە وایەتیی «كەيقوباد» دا ژیاوہ كوردە و چونكە لە مەلبەندى سیستان پىی ناوہتە جەغزى ژيان، بە پۇستەمى زابولى ناودیر كراوہ. خاوەنى شانامە «فیردەوسى» ى تووسى، بە پەحمەتى خودا شاد بى، سەرنائى پۇستەمى كوردى بۇ تۆمار كردووە. ھەرۋەھا سپاسالارى ناودار و قارەمانى پۇژگار بارامى چووبین كە لە توركستان و خوراسان ھەلیداوہ و گەشەى كردووە و لە زەمانى پادشایەتیی «ھۆرمز» ى كۆپى «نۇشیروان» دا ژیاوہ و میرانى «كریت» و «غور» پەگەزىان دەچیتەوہ سەر وى، كورد بووہ. «گورگین میلاد» ى مەردازای زەبروہشیتى بەناوودەنگ ئەویش ھەر كوردە و ئیستا نىزىكەى چارەزار سالە كە نەوہ و نەتیژەكانى لە مەلبەندى «لار»^۱ میرى سەربەخۆن و حكومەتیان دەستاودەستى نەكردووە و جارى وایە سكە و خوتەپەیان بەناوییەوہ لیدراوہ و خوتیدراوہتەوہ. فەرمانپەرە وایانى خاوەن شكۆى عەجەم بە تۆزىك پىشكەشى و دیارى، لىیان پازى بوون و دلىان ئاوپرژین كراوہ و دەستیان لە ھەرىمى دەسەلاتیان وەرنەداوہ. مەولانا تاجەددىنى كوردى سەرەتا مامۇستا بووہ لە «بوروسا»^۲، پاشان بۆتە مەزنەوہزىرى ئوورخان^۱ و سەرنائى «خەیرەددىن پاشا» ى باربوو كراوہ. ئىنجا وا

۱- شارى لار ناوہندى شارستانی لارە و بە يەكێك لە شارە كۆنەكانى ئىران دادەندى لە پارێزگای فارس. دەستەيەك لە میژوونووسان لایان وایە گورگین میلاد سازى كردووە و تاقمیکیش پىیان وایە بەلاشى كۆپى فیرووز بەردى بناغەى داناوہ. (بۇ زانیاری زیاتر بر: وشەدانى دێخودا، ب ۱۳، ل ۱۹۵۲۱). و.

۲- بوروسسە، شارێكە لە خۆرنشسىنى دورگەوالەى ئاسىيای بچسوك، لە باشسوورى خۆرھەلاتى دەریای مەرمەرە. لە سەرەتای دامەزرانى حكومەتى عوسمانىدا مساوہیەك پایتەخت بووہ. و.

باشه ئاورپىك بدهينه‌وه سهر هه‌لكه‌وته‌ى ده‌وران و تاقانه‌ى زهمان، پيشه‌نگى
ئه‌وينداران^٢ و سه‌رخيلى وه‌فادارانى مه‌ينه‌تكيش، واته «فه‌ره‌اد»ى^٣ كوردى
كه‌له‌ورپى پاله‌وانى جيهان كه له سه‌رده‌مى «خوسره‌وپه‌رويز» دا^٤ ژياوه و بۆته:

ئاواره‌ى پيگا و بچه‌ى دلدارى زنجيركراوى پيى ئه‌ويندارى
ته‌پلى پولا ژهن، چهن به‌ناله‌نال به‌هن كليساى برياي تفت‌وتال
خوسره‌وى بى‌تاج، يه‌كئ بى‌ته‌خت خوى دلخوشكه‌رى گه‌لى به‌دبه‌خت
وه‌كوو قانوونى ده‌ستى چاوه‌شان كپيارى ناله‌ى كردن زي‌په‌وه‌شان^٥

١- ئوورخانى سولتاني عوسمانى (١٢٨٨-١٣٥٩ى ز). پاش مير عوسمانى يه‌كه‌مى باوكى
ده‌سه‌لاتى به‌ده‌سته‌وه گرت (١٣٢٦-١٣٥٩ى ز). ئيمپراتوريى بيزانسى شكاند و ده‌ستى
به سهر به‌شيكي زورى ئاسياى بچووكدا گرت و پاش مردنى، مرادى يه‌كه‌مى كورپ جىي
كرته‌وه. (فه‌ره‌نگى ئه‌علامى سوخهن، ب ١، ل ٢٤٤). و.
٢- له ده‌قى «زيرنوف» دا نووسراوه «عاشقان جفاكيش» كه بى‌گومان هه‌له‌يه و «جفاكش»
دروسته، يانى «جه‌فاكيش». ئه‌و كه‌سه‌ى جه‌فاى له هه‌قى دا كراوه. له لاپه‌ره ١٢ ده‌قى
«بودليسان» دا نووسراوه: «سرحلقه‌ى عاشقان و سسردارخيل وفاكيشان، پيش‌سرو
محبت‌اندیشان». و.

٣- به‌پيى ده‌قى «خوسره‌و و شيرين»ى نيزامى گه‌نجه‌وى، فه‌ره‌اد دلى به شيرينى كچى
پادشاي ئه‌رمه‌نستانه‌وه نووساوه و بۆته ركه‌به‌رى خوسره‌وپه‌رويزى پادشاي ساسانى.
پادشا سزاي داوه و له بيس‌توون كردوويه‌ته كو‌كه‌ن. به درو هه‌والى نه‌مانى شيرينيان بو
بردووه و ئه‌و‌يش له‌تاوان خوى هه‌لداشتووه. بو زانيارى زياتر بر: وشه‌دانى دي‌هخودا،
ب ١١، ل ١٧١٣٠. و.

٤- خوسره‌وپه‌رويز (٥٩٠-٦٢٨ى ز) يان هه‌مان خوسره‌وى دووه‌م، كور و جىگه‌ره‌وى
هورم‌زى چوارهم؛ يه‌كيكه له پادشاكاني ساسانى. بر: فه‌ره‌نگى ئه‌علامى سوخهن، ب ١، ل
٦٤٦. و.

٥- ه‌وزراوه‌ى نيزاميه. خه‌مه‌سى نيزامى، له‌يلى و مه‌جنوون. و.

ئەو ھەي پاستى بى كورد ھىچى سەر وەبەر ھىچى ناھىتى و دوورە لە يەك بوون. مەزنە مەلای زانا سەعدەددىن ئەفەندى كە زەمانىكى بۆتە مامۆستای پادشای خودالى خۆشبوو «سولتان مرادخان»، لە ميژوو وە توركيەكەى خۆى دا كە سەبارەتە بە خانەدانى عوسمانى، لە بابەت ئەم ئاكار و كردارەى كوردانەو دەلى: ھەر كوردىك بە تاقى تەنيا ئالای ملھورپى ھەلەدا. كوردان بە شيۆمەكەى سەربەخۆ لە بەرزايى و لووتكەى شاخ و كيوان دا پەرورەدە بوون و لە تاقانە پەرسى دا نەبى يەكتر ناگرەو. وەك دەگێرنەو ھۆى ئەم يەك نەبوونەى كوردان دەگە پێتەو بۆ سەر پووداويك. دەلێن كاتىك دەنگ و ئاوازەى دىنى محەممەدى و چرىكەى بانگاوازی پێغەمبەرى نازدار (د.خ)، لە وسەرەوسەرى دنيا دەنگى داووتەو، خونكاران و فەرمانرەوايانى پاى بەرزى جىھان لىبراون ھەتا بىن و بىن بە ئالقبەگوپى ئەو سەردارە مەزنە و سەرى وەبەرىتن و زىن پۆشى پىمل بوون بخەنە سەر شانى خۆيان. بۆ ئەم مەبەستە ئۆغوزخانى گەرە پادشای توركستان پياو ماقولىكى زلھورتى رەزاگرانى رەشتالەى كوردى بەناوى بوغدوز وەكوو پاسپاردە ناردۆتە دەرگانەى بەختەلانى سەرگۆلى ھەردوو دنيا و سەرورەى ئادەمىزاد و جندۆكان، دروود و سلاويكى يەكجار خەست وخۆلى لى بى. كاتىك ئەم نێردراوە خوينتالە گەيوەتە خەمەت پێغەمبەرى سەرتۆپى جىھان و پاسپاردەى سەر شانى و چۆنەتیی باوھەرى پاكى دل و دەروونى فەرمانرەواى خۆى پى راکەياندوو، خەزەت لى بىزراو و پرسىووەتى تۆ لە كام توخم و تۆرمەى؟ بوغدوز گوتوویەتى من لە رەگەزى كوردانم. پێغەمبەر فەرموویەتى پەرورەدگارى پاكى پاى بەرز يەكییەتى و يەك بوونى نەھاویشتۆتە نێو كوردان، دەرنا دنيايەكیان بە دەستى دەچوو. ئىدى لەو پۆژەو دەرمانە زرانى دەسلەلاتى بالا و پادشايەتیی گەرەيان بە دەستەو نەھاتوو، بىجگە لە پىنج دەستەيان كە خۆيان بە پادشا و مەزن و سەردار داناو و جارى وایە سەكەيان لىداو و خوتپەيان بەناو یەو

خويندراوه‌ته‌وه و پرژگارى ده‌سه‌لاتيان هينده‌ى کيشاوه که به هيوای خودای مه‌زن له جينى خۆى دا باسيان ده‌که‌ين.

له‌به‌روه‌ى فهرمانه‌وايه‌کى قسه‌پرۆيشتووى يه‌کلاکه‌ره‌وه له‌نيو کوردان هه‌لنه‌که‌وتووه، زۆربه‌يان دل‌ه‌ق و خويندراوه‌ى به‌زه‌بروزه‌نگن و له‌سه‌ر هه‌له‌ و تاوانى‌کى بچووک، کيشه‌ و هه‌رايه‌کى يه‌کجار ناله‌بار ده‌نيتنه‌وه. کيشىک يان ئه‌سپىک يان چه‌ند سه‌ر ئاژه‌لىک بۆ تۆله‌ى خويندراوه‌ى مړيه‌ک ديارى کراوه. سه‌قه‌ت بوونى ده‌ست و پى و ددان و چاو هه‌چ باربه‌هايه‌کى بۆ وه‌به‌رچاو نه‌گيراوه. کورد له‌سه‌ر دابى پيغه‌مبه‌ر (د.خ) ده‌پۆن و چوار ژن ديتن^١ و چوار که‌نيزيشى ده‌خه‌نه‌ سه‌ر. خودا به‌ زانايى خۆى واى هيتاوه که زه‌ه‌وزوويان زۆره‌ و وه‌ک خيز و خۆل مندااليان له‌ پشتى په‌يدا ده‌بى. ئه‌گه‌ر ده‌ميان تىکنه‌نابا و خويندراوه‌ى يه‌که‌ترىان نه‌پشتبا، په‌نگه‌ ئه‌وه‌نده‌يان په‌ره‌ ئه‌ستاندبا که ولاتى ئيران و بگه‌ر جيهانيش به‌ سه‌ر قاتى و قبرى دا که‌وتبا، به‌لام «خودا چۆنى بوى ده‌يکا و هه‌ر خۆشى برپارى لى ده‌دا.»^٢

بنكه‌ى ژين
www.zheen.org

ئافرانى جيهان هه‌مووى هه‌ر جوانه‌ يه‌ک واى نه‌بينى سووچى چاوانه‌

له‌ نيو ميرانى کوردستان دا ئه‌وانه‌ى خاوه‌نى هۆزى گه‌وره‌ و پرجه‌ماوه‌ر و هه‌يزدارن، به‌ناوى هۆزه‌که‌يانه‌وه ده‌ناسرين. وه‌کوو هه‌کارى، سوژان، بابان، ئه‌رده‌لان و ئه‌و حوكمدارانه‌ش که به‌ سه‌ر قه‌لا و شارۆکه‌يه‌ک راده‌گه‌ن، به‌ناوى

١- بوليان، ل ١٣: «ئه‌گه‌ر ده‌ستيان برۆا و بۆيان به‌خۆ بکړي». و.

٢- «يفعل الله ما يشاء ويحكم ما يريد»؛ به‌شيك له‌ ئايه‌ى ٢٧ى سوورده‌ى ئيبراهيم و ئايه‌ى يه‌که‌مى سوورده‌ى مائيد. و.

ئەو شەرویندەو دەساراون، دەک میرانی هەسەنکیف، بدلیس، جزیره،^١ ئەگیل و چەندی دیکەى ئاواش.

دەکوو دیارە خاکی کوردستان بە لورستانیشەو، ناوچەیهکی سەخت و چڕ و شاخاوی و لیژەوارە و بەرھەم و داھاتی ناگاتە ئاستی خۆبژیوی هەشامەتی، بەناچار لەچاو خەلکی دیکە زۆر کوێری دەبینن و بە کوێرەوهری رایدەبویژن. سەرەپای ئەوێش بۆ پووینی و پێداھەڵدان دەبێ بۆ نەتەوێهەکی چاوتێژ و ئاپۆرەى کوردان زۆرجاران بە نانی ھەرزە و گال شوکرانەبۆژن. لەپێناو نانی گەنم و پێکەوہ نانی مال و ساماندا، زارەخوارە لەبەر کەس ناکەن و پوو ناکەنە دەرگای دەوڵەمەندان و کامرەوایان. پادشایانی مەزن و جێگەرە و خانەدانیش چاویان نەبەریوہتە خاک و ژینگەیان و تەنیا بە وەرگرتنی دیاری وازیان لێ ھێناون و ئەوئەندەى ھەیه دەبێ لە جەنگەى سەفەر و گەلەجاردا بێن و خۆ لاندەن و سەر وەبەر فەرمانی فەرمانپەرەوایان بێن.

خۆ ئەگەر چەند پادشایەکیش خۆیان لە گرتنی کوردستان ھەلکردووە و لەو پێناویدا بەجاریک تووشی چەرمەسەری و کوێرەوہرییەکی لە رادەبەدەر ھاتوون، ئاخیریەکەى پەژێوان بوونەوہ و بە خاوەنى پیشوویان ئەسپاردۆتەوہ. بۆ نموونە ناوچە و ھەریمەکانی گورجستان، شەکی، شیروان، تالش، گیلان، رۆستەمدار،^٢ «ئەستەراباد» ی باکووری ئێران کە بە سەر خاکی کوردستانەوہیە، بارودۆخیکی ئاویان بەسەردا تێپەرێوہ.

١- بۆدیان، ل ١٤، پاش جزیره نووسراوہ «حەزۆ».

٢- لە لایە پەرە ١٤ دەقی بۆدیاند پاش رۆستەمدار نووسراوہ «مازندھران». و.

زۆربه‌ى خاكى نـاـوـچـه و مه‌لبه‌نده‌كانى كوردستان كه وتوونه نـيـو هـريـمى سـيـهـم و چـوارـه‌م و ته‌نيا چه‌ند شارۆچكه‌يه‌كى ئه‌وپه‌رى كوردستان نه‌بى كه زانايان لايان وايه سهر به هريمى پينجه‌من.^١

ئىستا كه ليڤه‌دا قه‌له‌مى «واسيتى» سرشتم^٢ به ياريدى مه‌ره‌كب له نووسينى ئه‌م پيشه‌كيبه‌ بۆوه و سهره‌تاي كاره‌كه‌ى دامه‌زrand، به‌پى ئه‌و به‌لته‌ى كه له پيرسته‌كه‌دا داومه‌، ده‌چمه‌ سهر خستنه‌پووى نيوهرۆكى كتيبى يه‌كه‌م.

پىم خۆشه به دلى هه‌موو لايه‌ك بى له‌م جيهانه‌دا!

١- زانايان گۆى زه‌وى به‌ چوار به‌ش داده‌نين و ده‌لێن چواريه‌كى ئاوه‌دانه و ئه‌وى ديكه‌ى ئاوه‌. ئه‌م به‌شه‌ ئاوه‌دانه‌ش ده‌كه‌نه‌ حه‌وت به‌ش يان حه‌وت هه‌ريـم كه له‌ بساكووره‌وه ده‌ست پيـده‌كا و ده‌گاته‌ خه‌تى ئوستوا واته‌ كه‌مه‌ره‌ى زه‌وى.

هه‌ريـمى سـيـهـم بریتيه‌ له‌ ميسر و شام.

هه‌ريـمى چوارهم ده‌بیته‌ ئيران و ئيرانشار.

هه‌ريـمى پينجه‌م رۆم و سه‌قلابه‌. و.

٢- مه‌به‌ستى «يه‌حيا واسيتى» ى وینه‌گه‌ر و خه‌تخۆشى عه‌ره‌به‌. و.

کتیبي يه کهم

باسی کۆمه‌لیک له و میرانه‌ی کوردستان که ئالای سهر به‌ستیان
هه‌لداوه و میژوونووسان له پیزی پادشایان دا پیزیان کردوون و
پینچ به‌شیان بو ته‌رخان کراوه

به‌شی يه کهم

باسی میرانی دیار به‌کر و جزیره (جزیر)

ئه‌م مه‌به‌سته له ئاوینه‌ی پاک و بیگه‌رد و پووناکیده‌ری دل و ده‌روونی زانایانی
شاره‌زادا خۆی ده‌نوین و دیاره که یه‌که‌مین کورپه‌ کوردیکی وا له ناوچه‌ی
دیار به‌کر و جزیره له‌سه‌ر ته‌ختی ده‌سه‌لات پالی داوه‌ته‌وه، «ئه‌حمده‌ی^۱ کورپی

۱- ئه‌حمده‌ کورپی مه‌روان، کورپی دۆستک ئه‌بوونه‌سری کوردی هه‌میدی. له سه‌رده‌می
ئه‌لقائیمووبیلای خه‌لیفه‌ی عه‌بباسی دا بوته‌ حوکمرانی مه‌یافارقین و دیار به‌کر. پاش
ئه‌بووسه‌عید، مه‌نسووری ب‌رای بو ماوه‌ی ۵۲ سال حکوومه‌تی کردووه (۴۵۳-۴۰۱ی
ک/۱۰۱-۱۰۶۱ی ز). سالی دا ۴۵۳، له ته‌مه‌نی ۷۷ سالی ده‌ستی له داوینی ژیان به‌رداوه.
(وشه‌دانی دینه‌خودا، به‌رگی یه‌که‌م، ل ۱۳۶۹). و.

به‌پیتی سه‌رچاوه‌کانی دیکه، ئه‌حمده‌ی کورپی مه‌روان، کورپی «که‌ک»، خوارزای
«باد»ی کورپی دۆستکه، نه‌ک کورپی دۆستک. ز.س.

۳- له سه‌رچاوه‌كاني سه‌رده‌مي عه‌بباس‌يش‌دا هه‌روايه، كه‌چي له ده‌قه فارسييه‌كي مه‌مه‌د عه‌باسي و وه‌رگيرانه‌كي رۆژبه‌ياني‌دا ۳۶۶ كه‌نزه. ز.س.

له گهل يه كيان پايېواردووه و هيچيان سالي دوو جاريان سه رجیي
وه بهرنه كه وتووه. سالي ٤٥٣ ى ك/ ١٠٦١ ى ز، به مردنى خوى مردووه.

نسر كورې نه سروددهوله نه حمده^(٨)

پاش نه مانى باوكى هوسارى دهسلاتي به دهسته وه گرتووه و ماوهى ٢١ سالي
ته واو به هه ول و تيكوشانى كورې جه هيرى وه زيرى، حكومه تى كردووه. له گهل
«سه عيد» ى براى كه وتوته سهربارى شهر و تيكه لهچوون. نسر له مه يافارقين و
سه عيد له نامه د^١ بوونه چيگره وهى باوكيان.^(٩) مانگى قوربانى سالي ٤٧٢ ى
ك/ ١٠٨٠ ى ز، دهستى له داوینى ژيان بهرداوه.

سه عيد كورې نه سروددهوله نه حمده

ماوهيه كى زور حوكمدارى نامه د بووه و له گهل هه ژاران و نه داران به
ميهره بانى و دلاوايى جوولاوه ته وه. له روزگارى وى دا ئاپوره ى خلك و پياوانى
له شكرى له وپه پرى نارامى و هيمنايه تى دا ژياناون. سه رهنجام سالي ٤٦٥ ى
ك/ ١٠٧٢ ى ز، مردووه.

مه نسوور كورې نه سر كورې نه سروددهوله نه حمده

نهم ميرزاده يه جى باوكى گرته وه و سه رهنجام له شهرى «فه خرودهوله» ى
كورې جه هيرى وه زيردا شكستى به سهر شانى دا هات.^(١٠) پاشان «جگهرمش» ى
سپاسالارى مووسل گرتى و بردى بژ جزيره و له ماله جووله كه يه ك دهس به سهرى
كرد. مانگى محهره مى سالي ٤٨٩ ى ك/ ١٠٩٥ - ١٠٩٦ ى ز، نه مانى له چاره ى

نووسرا. چوار که س له م بنه ماله یه ماوه ی ۹۱ سالیان حکومەت کردووه و به مردنی مەنسوور دەسەلاتیان بنه بپ بووه.

به شی دوو هه م

باسی میرانی دینه وەر و شارەزوول (شارەزوور) که ناسراون به
هه سنه ویه

با ته واوی شوینگێڕانی باس و هه والی ئیستا و رابردوو بزنان و له چاوی
خه یالی خۆراسای پارێزهرانی به سه رهاتی مه زنان و به ره ژیران بز نه بی که
تیکرای میژوونوسان لایان وایه «هه سنه ویه» ی «کوری حوسین»^(۱۱) هاوچه رخێ
«پوکنوده وه» ی کوری «بوویه» ی ده یله می بووه و له سه رده می ئه ودا
کاروباری هه سنه ویه چاکي گه شه کردووه و په ره ی ئه ستاندووه. سه ره پای
ئه مه ش شه قی له هات و داهاتی خۆی هه لداوه و له پوکنوده وه هه لگه راوته وه.
ئه ویش سالی ۳۵۹ ی ک/ ۹۶۹ ی ز، «ئینوولعه مید» ی وه زیری خۆی به له شکرکی
گه وره و گرانه وه ناردۆته سه ری. هه سنه ویه که یخودای ناردوون و چوون
پیکیان هینانه وه و به ئاشتی و ئارامی له شکرکه به ره ودا گه راوته وه.^(۱۲) ده لێن
پیاوێکی یه کجار زهنگین و ده سرۆیشتووه بووه و هه موو سالیک مال و سامانیکی
زۆر و زه وهندی له پێی خودای پاکي پایه به رزدا ده کرده خیر و ده ییه خشییه وه.

۱- هه سنه ویه (هه سه نه وی) کوری حوسیتی «به رزه کانی» یان «به رزیکانی» یه و به
یه کیک له سه ره ژانی کورد ناسراوه. (بۆ زانیاری زیاتر بپ: وشه دانسی دێهخودا، ب ۶،
ل ۹۰۱۴). و.

ئەم ميسره پوژى شەممۆ سېهەمى مانگى مەولوودى سالى ۳۶۹ى ك/۹۷۹ى ز،
كوچى دوايى كردوو.

بەدر كورى حەسنەويە^۱

پاش نەمانى حەسنەويە بەدرى كورى جىي گرتۆتەو.^(۱۳) سالى ۳۸۸ى ك/۹۹۸ى
ز، بالاپۇش مەزنايەتتى خراوتە سەر شانى و لە بارگاي بەغداو بەرناوى
«ناسروددەولە»ى پى بەخسراو. هەر لە دىنەوەرەو بەگرە تا ئەهواز و
خوزستان و لەوێو تاكوو برووجێرد و ئەسەداباد و نەهاوند، سەرلەبەريان بە
دەشت و چيا و چۆلەو کەوتوونە نێو قەلەمپەوى دەسلاتی. جاريكى سالى ۴۰۵ى
ك/۱۰۱۴ى ز، هەليكو تاوتەو سەر قەلاى كووسجەد و لەوى حوسيتى كورى
مەنسورى گەمارۆ داو.^۲ زستانىكى ئەوئەندە سارد و تال و تووش بالى بە سەر
ئەو شويئە كيشاو، كە هەر چەندى سپاكەى ويستوويەتى بگەرپتەو و دەست لە
گەمارۆ هەلگرى، بەلام دەرفەتى دەربازبوونى بۆ نەپەخساو. لەم كاتەدا تيرەيەكى
«جوورەقان»ى^۳ هيرشيان كردۆتە سەرى و ئەويش خۆى بۆ رانەگىراو و
بەناچارى رايكردوو.^(۱۴)

۱- لە راستىدا خەليفە سالى ۳۸۸ى ك/۹۹۸ى ز، نازنساوى، «ناصرالدين والدولة»ى پىي
بەخشى. ز.س.

۲- بەگوێرەى سەرچاوە عەرەبىيەكان، لە راستىدا حوسيتى كورى مەسعوودە، نەك كورى
مەنسور؛ كەچى لە كتيبى «مجل التواريخ والقصص»دا كە سالى ۵۲۰ى ك/۱۱۲۶ى ز، بە
زمانى فارسى نووسراو، حوسين كورى مەسعوود، بە شێوەى خۆشيني كورى مەسعوود
هاتوو؛ هەرودەها دەبى بزائين كە مير بەدر لەم شەپە هەلنەهات بەلكوو كوژرا. ز.س.

۳- جوورەقان گونديكى سەر بە ناوچەى حولانە و بەناوى كوردانى جوورەقانهو كراو.
جوورەقان دروستە، نەك جوورەقان. و.

هیلال کوپی بهدر

هیلال هیئده نیوانی له گه‌ل باوکی خوش نه‌بووه.^(۱۵) سالی ۴۰۵ ی ک/ ۱۰۱۴ ی ز، جاریکی پیکه‌لپژاون و چه‌کداریان به گزیه‌کتردا کردون. سهره‌نجام هیلال له شه‌پی «فه‌خرو لمولک» ی وه‌زیر له به‌غدا به دیل گیراوه و خراوه‌ته سیچاله‌وه.^(۱۶) جه‌لالوده‌وله‌ی کوپی به‌هائوده‌وله کوپی عه‌زوده‌وله کوپی روکنوده‌وله که له و کاته‌دا حوکمرانی به‌غدا بوو، وه‌ختایه‌ک بیستی شه‌مسوده‌وله‌ی کوپی فه‌خروده‌وله کوپی روکنوده‌وله حه‌سه‌ن کوپی بوویه، میر و مه‌زنی هه‌مه‌دان چاوی بریوه‌ته ناوچه و مه‌لبه‌ندی به‌در، هیلالی له به‌ند ده‌رکیشا و له‌شکر و چه‌ک‌وچۆلی خسته به‌رده‌ستی و ناردی بۆ ناوچه‌ی به‌میرات به‌جیماوی باوکی. مانگی قوربانی سالی ۴۰۵ ی کۆچی شه‌ریکی قورس له نیوان هیلال و شه‌مسوده‌وله‌دا قه‌وما. هیلال له و هه‌رایه‌دا نه‌یتوانی خزی له ئاست ترووسکه‌ی شیریی شه‌مسوده‌وله رابگری و له ئاسۆی پۆژداگه‌رانی‌دا به‌ده‌ست دلێزانی خوینخۆره‌وه‌ی شه‌پ و تیکه‌له‌چوون به‌ره‌و شه‌وی چاره‌په‌شی گلۆر بۆوه.

تاهیر کوپی هیلال

تاهیر^۱ هیشتا باوکی هه‌ر له زیندانی شاره‌زووردا بوو که له ترسی په‌نای برده به‌ر ئه‌و شاره.^(۱۷) دوا‌ی ماوه‌یه‌ک هه‌لیکوتایه‌ سهر قه‌له‌مه‌روی ده‌سه‌لاتی باپیری، به‌لام چی بۆ نه‌که‌را و که‌وته‌ داوی که‌مه‌نه‌ندی شه‌مسوده‌وله. سالی ۴۰۶ ی ک/ ۱۰۱۵ ی ز، ئازاد کرا، به‌لام هه‌ر له و ساله‌دا بیه‌چننگ «ئه‌به‌بوششوک» به‌کوشت چوو.

۱- وشه‌دانی دێهخودا، ب ۶، ل ۹۰۱۴، زاهیر (ظاهر). و.

به‌در کوری تاهیر کوری هیلال^(۱۸)

سالی ۴۸۸ ی ک/۱۰۹۵ ی ز،^۱ به فرمانی برایم یه‌نال کراوته‌ه فرمان‌په‌وای سهر‌به‌خوی قومش و دینه‌وهر.

ئه‌بولفه‌تج محهمه‌د کوری عه‌یار^(۱۹)

ئه‌بولفه‌تج ماوه‌ی بیست سال له حولان حکومه‌تی کردووه و سالی ۴۰۱ ی ک/۱۰۱۰ ی ز، له دنیای نه‌مینه‌وه پروی کردۆته دنیای هه‌تاهه‌تایی. ئه‌و له بنه‌چه‌که‌یه‌کی دیکه‌ی کوردانه و ناچیتته‌وه سهر به‌ره‌بابی هه‌سنه‌وییه‌کان،^(۲۰) به‌لام میژوونووسان به‌یه‌کیک له میرانی دینه‌وهر و شاره‌زووریان داناوه و قومش و شاره‌زوور ناوه‌ندی ده‌سه‌لاتی بوون.^۲

ئه‌بوششۆک کوری محهمه‌د کوری عه‌یار^(۲۱)

ئه‌بوششۆک به‌حیسامودده‌وله ناوبانگی ژۆیشته‌وه. سالی ۴۲۱ ی ک/۱۰۳۰ ی ز، توانیویه‌تی ده‌ست به‌سهر هه‌ریمی «قوما» دا بگری. ئه‌وه‌نده‌ی ژیاوه له‌گه‌ل

۱- له ۱۶ ی ده‌قی بولیازدا نووسراوه: ۴۳۸ ی ک/۱۰۴۶ ی ز، ده‌بی ئه‌مه‌یان دروست بی، چونکه‌ وادیاره‌ برایم یه‌نال سالی ۴۵۰ کوژراوه. (بو زانیاری زیاتر بر: شهره‌فنامه‌ی شهره‌فخانی بدلیسی، وهرگیرانی هه‌ژار، په‌راویزی ل ۵۵، سالی ۱۹۸۱، تاران). و.
له ده‌قه‌که‌ی محهمه‌د عه‌بباسی و وهرگیرانه‌که‌ی رۆژبه‌یانی‌دا، سالی ۴۳۸ ی ک به‌هه‌له‌ کراوه به‌ ۴۸۸ ی کوچی. ز.س.

۲- شهره‌فخان میرانی هه‌سنه‌وی و عه‌ییار عه‌ننازی له دووی یه‌ک داناون، که‌چی له راستی‌دا دوو بنه‌ماله‌ی جیاوازن، ته‌نانه‌ت نه‌یار و دوژمنی یه‌کدی و له دوو هۆزی جیاوازیش بوون. بنه‌ماله‌ی هه‌سنه‌وی له هۆزی به‌ره‌کانه و عه‌ننازیش له هۆزی شاره‌نجان (شاره‌نگان) ؛ هه‌روه‌ها له هه‌موو سه‌رچاوه‌ عه‌ره‌بییه‌کان‌دا، عه‌نان یان عه‌ییار به‌عه‌نناز هاتوون.

له وهرگیرانه‌ عه‌ره‌بییه‌که‌ی رۆژبه‌یانی‌دا مردنی ئه‌بولفه‌تج سالی ۴۲۱ ی کوچییه، که‌ بی‌گومان هه‌له‌یه و راستیه‌که‌ی ئه‌وه‌یه که‌ لێزه‌دا تۆمار کراوه. ز.س.

براکانی هر شهر و کیشهی بووه. سهره نجام سالی ۴۳۷ ی ک/ ۱۰۴۵ ی ز، مردووه^۱.

موهه لهل (۲۲)

ئه م برایهی ئه بوششوک نازناوی «ئهبووماجید» ی خرابوویه سهر شانی. سالی ۴۴۲ ی ک/ ۱۰۵۰ ی ز، چۆته خزمهت توغرؤل بهگی سه لجووقی و زۆر چاکی لی پاپاوه ته وه و تکای لی کردووه ههتا «سورخاب» ی برای له زیندان ئازاد بکا. سولتان به جوانی ولامی داوه ته وه و خاتری گرتووه و بهری داوه.

سورخاب کوری محهمهد (۲۳)

سورخاب پاش دهبازبوونی له بهندی توغرؤل بهگ به ره و حکومتهتی ماهه کی بزوتوه و له وی درێژه ی داوه به ژیا نی. به سه ره له م پووداوه، سالی ۴۳۷ ی ک/ ۱۰۴۷ ی ز، خزمه کانی لی که وتوونه پیلانگیران و گرتوویانه و بردوویانه و داویانه ته دهست برایم یه نال و ئه ویش کویری کردووه و چرای چاوانی کووژاندۆته وه.

«سه عدی» ی کوری ئه بوششوک (۲۴)

سه عدی، سورخابی مامی گرتی و له قه لای خۆی دا بهندی کرد. ئه بولعه سکه ری کـ. وپی سورخاب، ساوه یه ک پاش کویرکرانی باوکی، له زیندان ئازادی کرد. سالی

۱- مه لا جه میل رۆژبه یانی قومای به قومس لیكداوته وه و من دلنایم له وهی که قوما هه له ی نووسینه وهیه و راستیی هه که ی داقووق یان داقوقایه، چونکه وهک ده زانین میر ئه بوششوک محهمهدی کوری عهنناز، جگه له شاره زوور توانی داقووقیش بگری. ز.س.

۱۴۴۴ ی ک/۱۰۵۲ ی ز، توغرژل بهگ لهشکرێکی قورس و گرانی خسته ژێر پکێفی و ئه‌ویش پووێ کرده عێراقی عه‌ره‌ب و موهله‌له‌لی مامی خۆی ده‌رده‌ست کرد.

سورخاب کوپی به‌در کوپی موهله‌له‌ل^(۲۵)

سورخاب نازناوی «ئه‌بولفه‌ وارس» ه و ناسراوه به کوپی ئه‌بوششوک و ماوه‌یه‌ک حوکمداری هه‌ریمی شاره‌زوور و قوما بووه. ساڵی ۱۹۵۴ ی ک/۱۱۰۱ ی ز، توانیویه‌تی ده‌ست به سه‌ر قه‌لای «جه‌قنده‌کان» دا^(۲۶) بگریته‌وه که ماوه‌یه‌ک پێشتر له چنگیان ده‌ره‌ینابوون.^۱ پیاویکی یه‌کجار دارا و ده‌س‌ژێشتوووه بووه و مانگی شه‌شه‌کانی ساڵی ۵۰۰ ی ک/۱۱۰۶ ی ز، مردوووه.

ئه‌بولمه‌نسوور

دوای سورخابی باوکی بۆته حوکمران و ئه‌م خانه‌دانه بۆ ماوه‌ی ۱۳۰ ساڵ میر و ده‌سه‌لاتدار بوون.^(۲۷) **بنکە‌ی ژین**

www.zheen.org

۱- خوفتیزگان؛ ئه‌م قه‌لایه کهوتۆته رۆژه‌لاتی گوندی گۆپته‌په له ناوچه‌ی ئاغجه‌له‌ر. ع.ی. به‌پێسی سه‌هرچاوه‌کانی سه‌هرده‌می عه‌بباسی جه‌قنده‌کان هه‌له‌یه و راسه‌ستیه‌که‌ی «خه‌فتیده‌کان» ه، که قه‌لایه‌ک بووه له سه‌ر زێی بچووک له ده‌شتی کۆیه. ز.س.

به شی سیهه م

باسی میرانی فەزله و ییه که به لوپی گه وره به ناوبانگن^۱

له کتیبی «زوبده توتته واریخ» دا نووسراوه بۆیه به وانه دهلین لوپ، چونکه له ناوچهی «مانرود» گوندیک هیه به ناوی «کورده». له دهورانیشتی ئه و دینه دهربه ندیک هیه که به لوپی پئی دهلین کول و له ویش شوینیک هیه که پئی دهلین لوپ. جا چونکه بنه چه که ی لوپان له و یوه پهیدا بوون به م ناوه ناویدر کراون. هر له م باره وه چه ند نه قل و نه زیله یه کی دیکهش دهگیرنه وه، به لام چونکه وه بهر دلی منی کلۆل نه که وتن و به لاوازم هاتنه بهر چاوی نه منووسینه وه.

خاکی لوپستان دوو به شه: لوپی گه وره و لوپی بچوک. گۆیا ده ورو بهری سالی ۳۰۰ ی ک/ ۹۱۲ ی ز، دوو برپا پیکه وه بوونه حوکمداری لوپستان. ئه وه ی به سه ر ناوچه ی لوپی گه وره راگه یشتوو ه ناوی به در و حوکمرانه که ی لوپی بچوک ناوی مه نسوور بووه.

به در ماوه یه کی درێژ له سه ر ته ختی میرایه تی پالی داوه ته وه و پاش نه مانی، نه سیره ددین محهمه د کوپی هیلال کوپی به در،^(۲۸) که کوپه زای بووه جیی گرتۆته وه.

۱- شه ره فخان له سه ره تای ئه م بابه ته وه که تایبه ته به لوپستان تا ده گاته سه ر باسی ژیا نه مای ئه تابه ک روکنه ددین یوسف شا، به ده سکاریه کی زۆر که مه وه له «حه مدوللا مسته وفی» ی وه رگرتوو ه؛ بر: (تاریخ گزیده، ص ۵۳۷-۵۴۸). ئه م کاره ی شه ره فخان هیچ خه وشیک ی تیدا نییه و دیارده یه کی زۆر ئاسایی یه و وا باو بووه له نیو میژوونووسان دا که زۆر به یان ئه م کاره یان کردوو ه، به تایبه ت ئه گه ر له و راستیه ئاگادار بین که سه رچاوه عه ره بی و فارسیه کانی دی، زانیاریه کی وه هایان تیدا نییه سه باره ت به لوپ و لوپستان. با ئه وه ش بلیین که زانیاریه کانی خودی حه مدوللا مسته وفی بی که م و کووپی نیسن و که لین و هه له ی گه وره یان تیدایه و له گه ل ره وتی رووداوه کان یه ک ناگر نه وه. ز.س.

نه‌سیره‌ددین محهمه‌د، «حه‌مه‌خورشید» ی کردۆته وه‌زیری خۆی. سالی ۵۰۰ ی ک ۱۱۰۶ ی ز، چوارسه‌د ماله^۱ کوردیکی چپای «سماق» ی شام، که له‌گه‌ل مه‌زنی خۆیان تووشی شه‌پ و کیشه‌ هاتوون، خیل و باریان تیکه‌وه‌پچاوه و به‌ره‌و لوپستان هاتوون. پاش ئه‌وه‌ی گه‌یشتوونه وئ، سه‌ریان وه‌به‌ر به‌ره‌بابی حه‌مه‌خورشید هیناوه و دامه‌زراون.^(۲۹)

پۆژیک له پۆژان یه‌کیک له نه‌وه و نه‌تیژه‌کانی حه‌مه‌خورشید که ئه‌ویش هه‌ر وه‌زیر ده‌بی، ئه‌و کوردانه بانگه‌یشتن ده‌کا و خوانیکی جوان ده‌پازینیتته‌وه. له چیشته‌دانانی میوانان دا، ئه‌بولحه‌سه‌نی فه‌زله‌وی، سه‌رۆکی ئه‌و کوردانه سه‌ره‌گایه‌کی وه‌به‌ر ده‌که‌وئ. پوو ده‌کاته خزمه‌کانی و ده‌لئ چاکی هیناوه و ئیمه ده‌بینه مه‌زنی ئه‌م هۆزه.

ئه‌بولحه‌سه‌ن کوپیکی هه‌بوو به‌ناوی عه‌لی. پۆژیکی ده‌چپته‌راوی و سه‌گیکیش له‌گه‌ل خۆی ده‌با. له پینگایه تووشی چه‌ند که‌سێک ده‌بی، له‌گه‌لی ده‌که‌نه ده‌مه‌قاله و هینده‌ی به شه‌پ و پیلایه و مست و ک...وتنه‌کان لی ده‌دن، که له هۆش خۆی ده‌چی و هه‌ست و خوستی لی ده‌پڕی. زه‌بروه‌شینه‌کان پینان وا ده‌بی نه‌ماوه، بۆیه لینگی ده‌گرن و رایده‌کیشن و ده‌یخه‌نه ئه‌شکه‌وتیکه‌وه. سه‌گه‌ی عه‌لی ده‌که‌ویتته شوین ئه‌وه خه‌نیمانه و لسه دوویان ناییتته‌وه. دواي ئه‌وه‌ی شه‌و دادئ و هه‌موو لایه‌ک خه‌ویان لی ده‌که‌وئ، ده‌چپته‌زگ سه‌رگه‌وره‌یان و قه‌پ به باتووی دا ده‌کا و هینده‌ی داده‌کرۆژی هه‌تا دلی ده‌تۆقی و پاشان به‌ره‌و مال ده‌بیته‌وه. وه‌ختایه‌ک ده‌گاته‌وه و نۆکه‌رانی عه‌لی ده‌بینن ده‌م‌وله‌وسی خویتاوییه، ده‌زانن

۱- ئه‌وه‌ی راسستی بس و هک له ده‌سنووسه‌کانی دیسه‌ی شه‌ره‌فنامه و له لاپه‌ره ۳۹ ی تاریخی گوزیده‌دا هاتووه، سه‌د به‌مه‌اله‌یه نه‌ک چوارسه‌د. ئه‌وه‌ی جیگای سه‌رسوڕمانه ئه‌و سه‌د ماله کورده، له لایه‌ن «موعینه‌ددین نه‌ته‌نزی» یه‌وه کراوه به سه‌د به‌مه‌اله‌ی عه‌ره‌ب؛ بر: (منتخب التواریخ معینی، ص ۳۸). ز.س.

شتیک قه و ماوه. خیرایه کی سه که وه پیش خویان ددهن و به دواى دا دهرۆن هه تا ده گاته زارکی ئه شکه وته که. کاتیک خورد دهنه وه دهینن ئه وه عه لی به برینداری که وتوو و شپ-پ-وه. خیرایه کی هه لیده گرن و به ره و مالى دهنه وه و شان له تیمار کردنی خوش ده که ن، هه تا چاک ده بیته وه.

پاش مردنی عه لی،^(۳۰) «محه ممه د» ی کوپی^(۳۱) ده چیتته ژیر پکیفی «سولغورییه کان» ی هوکمپانی ههریمی فارس، که هیشتا خویان به پادشا دانه نابوو. چونکه محه ممه د که سیکی زۆر ئازا بوو، هیته دهی پیتته چوو که ولى مه زنایه تیی خرایه سه ر شانی. دواى مردنی محه ممه د، ئه بووتا هیری به جه رگ و مه ردازای کوپی بوو به هاو پکیف و جی متمانه ی ئه تابه ک سونقور. له و دمه دا ئه تابه ک له گه ل میرانی شه بانکاره (شوانکاره) که تبویه دزایه تی و که له وه کیشی، بۆیه ئه بووتا هیری به له شکریکی که وره و گرانه وه نارده یاریده یان^۱ و ئه ویش به زاندنی و به کامپه وایی که رایه وه فارس. ئه تابه ک سونقور ده سخۆشی لى کرد و گوتی ته له ب که مالى دنیا یه. ئه بووتا هیر داواى ئه سپیکی چاکی خۆی لى کرد و له پۆوه باربووی کرا. دیسان گوتی ده ی بخوازه. ئه بووتا هیر دهستی له سه ر درۆشمی خانه دانی میری دانا؛ میر دلئ نه شکاند. بۆ سه ری سى جارهی ئه تابه ک گوتوویه تی دیسانیش بخوازه. ئه بووتا هیر گوتوویه جا ئه گه ر وایه ئیزن به فرموو هه تا به ره و لوپستان ببزووم و ئه و ههریمه بگرم و بیخه مه نیو قه له مپه وی ده سه لاتى میر. میر ئه م داوا یه شی لى قبول کرد و له شکریکی تیر و ته یاری خسته ژیر پکیفی و ناردی بۆ لوپستان ئه سپی لینگ داوه.^(۳۲)

۱- زیننۆف له لاپه ره ۱۲۵ دا نیشانه ی پرسپاری بۆ ئه م پرسته یه داناوه و به هه لسه ی زانیوه. ل ۱۸ ده قی بودلیان ده لی ناردوویه ته شه پیان. ئه مه یان دروسته. و.

ئەبووتاهىر كۆرى مەممەد كۆرى ئەلى كۆرى ئەبۇلجەسەنى فەزلەۋى

ئەبووتاهىرى پشت ئەستۈر بە يارىدەي ئەتابەك سونقور، خۇي گەياندە خاكي لوپستان و جارجارە بە زەبروزەنگ و نىۋەنىۋە بە قەسەي خۇش و نەرم و نىان دەستى بە سەر ھەرىمەكەدا گرت. ۋەختايەك بارودۇخەكەي ئاۋا ھاتۆتە بەرچاۋى، ھەۋاي سەربەستى كە وتۆتە مېشىكى و فەرمانى داۋە تا لەۋەي بەۋلاۋە خەلك پېيى بلىن ئەتابەك. كۆرەكانىشى ھەر لەسەر ئەۋ پىۋوشوۋىتەي باۋكيان پۇشتوون و ئەم دابەيان داھىناۋە و ئاۋا بوونە زپە ئەتابەك.

ۋەكۈۋ ديارە ئەتابەكى رەسەن كۆمەلىك لەۋ مىرانەي سنورنشىن بوون كە پادشاكانى سەلجۇقى^(۳۳) مندالەكانى خۇيان پى دەسپاردن ھەتا ئاگايان لىيان بى و پەرۋەردەيان بىكەن. شازادەي كال و مىزدالىش دەبوۋ پىيان بلىن ئەتابەك، واتە «باۋكەبەگ»^۱.

بەكورتى دەبى بلىم ئەبووتاهىر پاش ئەۋەي لوپستانى خستۆتە ژىر دەسەلاتى، سالى ۵۰۰ ھى ك/۱۱۵۵ ى ز،^۲ لى ئەتابەك سونقورى سىياسە پەرۋەر پىنى ھەلگەپراۋەتەۋە و ماۋەيەك لەسەر بار و ھەۋاي سەربەستى جەۋەي ھكۈمەتى بە دەستەۋە گرتوۋە و سەرەنجام بەرۋە دىناي پاشىن گەپراۋەتەۋە و پىتچ كۆپى ۋەكۈۋ يادگار لە پاش بەجىماۋە كە برىتى بوون لە: ھەزارئەسەف (ھەزارئەسەپ)، بە ھەمەن، عىمادەددىن پالەۋان، نەسرەتۈددەۋلە ئىلۋاكوش و قىل ئەتابەك.

۱- ئەتابىيىك، ئەتابىيىگ، ئەتابەگ. پەلەي بەگ ھاتۆتە نىۋە كوردانىش. وشەكە توركىيە «بەگزادە» و «دەرەبەگ» يىشى لىكە وتۆتەۋە. و.

۲- خۇدى زىرنۇڭ ھەلە نوۋسىنەۋەكانى راست كىردۆتەۋە، دەنا نوۋسراۋە ۵۰۰. لە دەقى كىتبخانەي پارلمانى ئىرانىش دا ھەر نوۋسراۋە ۵۰۰ ھى ك، بەلام ديارە ھەلەچىنەۋەكەي زىرنۇڭ دروستە. و.

هه زار ئه سڤ

له سه ر دوائه سپارده ی باوکی و قۆل له سه رکێشانی تیکرای براکانی و پیاوماقوولان، بوو به میری سه ربه خۆی لوپستان. له سه رده می ده سه لاتی ئه ودا، هه ریم و مه لبه ندی لوران وایان گه شه کرد که باغی به هه شت خۆزگهی بۆ خواستن. جا هه ر بۆیه تیره و تۆره مه یه کی زۆر^(۲۴) له چیا ی سماقی شامه وه به ره و لوپستان هاتن و چوونه ژیر سیبه ری ده سه لاتی. بۆ نمونه تیره ی عه قیلی له توخمه ی عه قیلی کوپی ئه بوتالب و کۆمه لکی هاشمی له وه چه ی هاشمی کوپی عه بدولمه ناف روویان تیکرد. چه ندین هۆز و تیره و به ره ی دیکه ش هاتن کسه به سیریتی بوون له: ۱- ئه سته رکی ۲- مه ماکوێه (مامه کوپی؟) ۳- به ختیاری ۴- جوانه کی ۵- بیدانیان ۶- زامیدیان ۷- عه لانی ۸- لوتوه ند ۹- بوتوه ند ۱۰- به وازه ککی ۱۱- شنه وه ند ۱۲- راکی ۱۳- خاکی ۱۴- هه رپرونی ۱۵- ئه شه ککی^{۱۶} ۱۶- کوه وئسی ۱۷- لیراوی ۱۸- مووی ۱۹- به حسفه وی^{۱۰} ۲۰- که مانکه شی ۲۱- موماسه تی ۲۲- ئوومه کی ۲۳- ته وایی ۲۴- که داوی^{۱۰} ۲۵- مه دیحه ۲۶- ئاکورد ۲۷- کوولارد.

-
- ۱- بولیان ل ۱۹: (زاهیدیان). و.
 - ۲- بولیان ل ۱۹: (عه لایی). و.
 - ۳- بولیان ل ۱۹ و پارلمان ل ۱۷: (کووتوه ند). و.
 - ۴- ده قی پارلمان ل ۱۷: (شه ککی). و.
 - ۵- بولیان ل ۲۰: (موینی). و.
 - ۶- بولیان ل ۲۰: (ته حسفه وی). و.
 - ۷- ده قی پارلمان ل ۱۷: (موماسه نی) ۸- (مه مه سه نی؟). و.
 - ۸- عه بیاسی ل ۴۷: ئوومه کی. و.
 - ۹- بولیان ل ۲۰: (ته وایی)، پارلمان ل ۱۷: (ته وایی). و.
 - ۱۰- شه ره فنامه ی وه رکێراوی هه ژار ل ۶۷: (گراوی). و.

ھەرۈھە گەلېك تيرە و تۆرەمەي دېكەش كە ئېمە بە بنەچەكەيان نازانين ھاتن و دايانە پال ھەزارئەسپ و براكانى و ھىز و شان و شكۆيان ئاوا پەرەي ئەستازد. واى لېھات كە لەشكرى لوپستان توانى دەست بە سەر «شولستان» یش دا بگري و دەسلەتەي ھەزارئەسپ بەرە و چلەپزەي خۆي تېھەلچى. ئەم میرە پرووى كرده ھەر جىيەك و زانى بۆ ئاودانى و كشت و كال دەشى و دەنالى، گوندى لى بنیات نا و خەلگى لى نىشتەجى كرد و نەيھىشت ھېچ شويىنىكى لوپستان و شولستان بە چۆلەوارى بىتى و جووتىر تۆوى لى نەچىتى. دەرگای دادەوانى و خىر و چاكەي بە پرووى خەلك و ھەشامەتى بەر فەرمانى دا كرددۆتەو و خەلىفەي بەغدا خەلات و نامەي بەسەر كرددەوى بۆ ناردووه. (۳۵) پاش تېپەپىنى پوژگارېك فرىشتەي پىمردن گەيشتۆتە سەرى و پرووى كرددۆتە دىناي ھەتاھەتايى.

ئەتابەك تۆكلە كوپى ھەزارئەسپ

ئەتابەك تۆكلە لە دايكەو دەچۆو سەر پەسەنى سولغورى و پاش مەرگى باوكى لەسەر تەختى فەرمانبەرەوايەتى پالى دايەو. كاتېك ھەوالى مردنى ھەزارئەسپ گەيشتە فارس، ئەتابەك «سەعد» سولغورى لەبەرەوى دەيزانى ئەو پياو كەوتۆتە كېشە لەگەل باوكى، سى جارى لەشكر ناردە لوپستان و لە تەواوى ئەو پەلامارانە دا تۆكلە سەر كەوتنى بە دەستەو ھات. (۳۶)

سالى ۶۵۵ ى ك / ۱۲۵۷ ى ز، وەختايەك ھۆلاكوخان^۱ ئەسپى ھەلمەتى بەرەو بەغدا تاو دا، تۆكلە خۆي گەياندە خزمەتى و سەرى و بەرھىنا و ئەويش خستىيە

۱- ھۆلاكوخان (۶۱۴-۶۶۳ ى ك / ۱۲۱۷-۱۲۶۴ ى ز)، يەكەمىن ئىلخانى مەغۇلە لە ئىران (۶۵۳-۶۶۳ ى ك / ۱۲۵۵-۱۲۶۴ ى ز)، كوپى توولى خان و نەوى چەنگىزخان بسو. بىر: فەرھەنگى ئەعلامى سوخەن، ب ۳، ل ۲۳۹۳-۲۳۹۴. و.

پال لەشكرى دەھەزار كەسەى كىتمۇقا نۆيىن. پاش گىرانى بەغدا ھۇلاكوخان بىستىيەو كە تۆكلە كوژرانى خەلىفەى بەغدا و شكستى مسولمانانى پى ناخۇش بوو و داخ و پەژارەى خۇى دەرېپو. ^(۳۷) ھۇلاكوئە قسانەى لە دلى گران ھاتن و لىبرا بىكووژى، بەلام پىش ئەو ەى دەستى لى بىزىو پى زانى، بۆيە لەپو ەسەرى پكىفى وەرسووړاند و بى ئىزن خواستن بەرەو لوړستان ئاۋاوتى و فرى.

ھۇلاكوخان كىتمۇقا نۆيىن و چەند سەرکردەىكى دىكەى بە مەبەستى گرتى تۆكلە بەرەو لوړستان گال دا. وا پىككەوت ئەم سپايە لە مەوداى پىگادا تـووشى «ئەلب ئەرغون»ى ^(۳۸) براى تۆكلە ھات كە بەرەو ھۆردو و دەبزووت و گرتىان. سىلاوى لەشكرى [مەغۇل] گەيشتە ھەرىمى لوړستان و تۆكلە خۇى لەبەر نەگرتن و پەناى برە بەر قەلاى مانخوست ^(۳۹). ^۱ سەرکردەكانى سپاى ھۇلاكوخان جاريك بە ھەپشە و چاوسووركردەو و ھەلىك بەنەرمى و نىانى و دلدانەو پىو ەى خەرىك بوون، بەلام ھىچيان ھىچى لى شىن نەبوو. سەرەنجام ھۇلاكوخان ئەنگوستىلەى خۇى بە ماناى لىووردن بۆ نارد. تۆكلە باوهرى پىكر و دەرۋازەى گالەدراوى قەلاى خستە سەرپشت و ھاتەدەر. سەرکردەكانى سپاى [مەغۇل] لە تەورىز بردىانە خزمەت ھۇلاكوخان. ئەویش پاش ھەلىچان و لىپرسىنەو و پوون كردەو ەى تاوانى، كوشتى. پىاوەكانى بەنەھىتى تەرمەكەيان برەو ەو لوړستان و لە گوندى «دزو» ^۲ ناشتيا.

۱- زىرنۇف ئەم نىشانەى پرسىارەى داناو. مامۇستا جەمىل پۇژبەيانى و مامۇستا ھەژار لاىان وا ەبى «جان بەخشست» بى. بر: شەرەفنامەى وەرگىراوى ھەژار، ل ۷۱. و.
۲- لە لاپەرە ۱۸ ەقى كىتبخانەى پارلماندا نووسراو: «دوزد» يانى «دزە». ل ۲۱ بوليان: «درو». لە ل ۵۰ ەى شەرەفنامەى عەبباسىدا نووسراو: «زەردە» ^(۴۰). و.

ئەتابەك شەمسەددین ئەلب ئەرغوون^(۳۹)

پاش ئەوھى كە تۆكلەى براى شانازىى شەھىد بوونى پى برا، ھۆلاكۆخان
حكومەتى لورستانى پى بەخشى. ماوھى پازدە سالان بە پياوچاكى و دادەوانى
ئەو ھەرىمەى بەپۆھە برد و گەشە و پەرەى دا بە ئاوەدانى. سەرەنجام بە مردنى
خۆى مرد و ئالای دەسلەلاتى برده دنيای ديكە و لەم دنيايە دوو كۆپى لە پاش
بەجىما، كە برىتى بوون لە يووسفشا و عىمادەددىن پالەوان.

ئەتابەك يووسفشا كۆپى ئەلب ئەرغوون

دواى مردنى باوكى، ئەتابەك يووسفشا بە فەرمانى «ئەبەقاخان»^۱ كۆپى
ھۆلاكۆخان بوو بە حوكمرانى لورستان. چونكە ھەمىشە بە خۆى و دووسەت
سوارەوھە لە پكێفى ئەبەقاخاندا بوو، پياوانى باوەرپىكراو و دەمراسى، كاروبارى
قەلەمپەوى دەسلەلاتيان بەپۆھە دەبرد.

ئەتابەك يووسفشا لە زۆر شەپ و سەفەرەراندا خزمەتى گەلىك شايانى بە
ئەبەقاخان^(۴۰) كرد؛ ھەر بۆيە ھەبەر دلى فەرمانرەوا كەوت و بە سىلەنىگای مىرانه
خويندرايەوھە و ناوچەى خووزستان و كۆھگىلۆيە و شارى فيرووزان و
«جوربادەقان» يىشى خرايە سەر قەلەمپەوى دەسلەلاتى. دواى نەمانى ئەبەقاخان،
ئەتابەك بوو بە ھاوپكێفى ئەحمەدخان. پاش شەھىد بوونى ئەحمەدخان،
ئەرغوون خانىش بە چاوى پۆزەوھە لە يووسفشای دەروانى.^(۴۱) جارىكى ناردى بۆ
ئىسفەھان ھەتا خواجە شەمسەددىن محەممەدى ساحبديوانى بۆ بىتى و لە نىو

۱- ئەبەقاخان، ئەبەقائان، ئەبەقائان. كۆپى ھۆلاكۆخان. پاش نەمانى باوكى لە سالى ۶۶۳ھ
ك/ ۱۲۶۴ھى زابىنىدا، لە مەرغە بسو بە پادشا. ساوھى ۱۷ سالى و چەند مسانگىكى
حكومەت كرد و لە ھەمەدان دەرماندان كرا و مرد. (وشەدانى دىھخودا، ب ۱، ل ۲۸۴). و.

هۆردووی دایبه زینتی. خواجه خۆی به ره و له شکری میری ده هات و له پێیه تیکه له نگوتن و پیکه وه هاتنه نیو هۆردوو.^(۴۲) ئەرغوون خان بهرگی شه هید بوونی به بالای خواجه بری. زانایه ک ئاواى شین بۆ خواجه شه مسه ددین گێراوه و شیعرى بۆ داناوه:

له گه ل ئاوابوونی شه مس، سه ر ئاسۆ خویتی لی باری
مانگ هات و پوومه تی پنی، ناهید پساته لی تارى
شه وگار بهرگی په شی پۆشی، كه وته داوی كش و ماتى
به یان بهرۆكى دادپی و هه ناسه ی سه رد بوو به كاری

ئه تابه ک یووسف شا له دوا پۆژه کانی ژیا نی دا ئیزنی له ئەرغوون خان وهرگرت و گه پرایه وه لوپستان. له وێوه پووی کرده کۆهگیلویه و له مه وداى پێیه دا خه و نیکی ناخۆشی دیت و سه ری پکیفی وه رسو و پاند و به ره و مال بۆوه، به لام مه رگ مه وداى نه دا و هه ر ئه و کاته که سالی ۶۸۴ ی ک/ ۱۲۸۵ ی زایینی بوو، ده ستی له دنیا به ردا و «ئه فراسیاب» و «ئه حمه د» ی له پاش به جیمان.

ئه تابه ک ئه فراسیاب کوپی یووسف شا

به پێی فه رمانی ئەرغوون خان بوو به جیگره وه ی باوکی و گه پرایه وه لوپستان و ئه حمه دی براشی له پکیفی ئەرغوون خان دا به جیهیشت. ده ستی کرد به کاری ناله بار و به زو لَم و خیره سه ری تیکه وت و كه وته وێزه ی پێش سپی و كه یخودا و کار به ده ستان و خزمانی^(۴۳) خۆی و په لپی پێ گرتن و هه لپێچان و تێیان پۆهات و تالانی کردن. سه ره نجام ته وایانی دانه بهر له په شیرى زۆره ملی و حیاتى لی

برین. کۆمه لیک له کهس و کار و نیزیکانی له ترسانی په نایان برده ئیسفه هان و له وئ بنه یان داکوتا.

ئه تابه ک ئه فراسیاب، قزلی ئاموزای نارد ئیسفه هان و رایئه سپارد هه کهسی له و پاکرد و وانهی وه بهر دهستی هات بیگری و گلی بداته وه. له و جهنگیه دا هه والی مه رگ و نه مانی ئه رغوون خان بلاو بۆوه و قزل له گه ل سولغورشا راپه پری و «بایدوو» ی دارۆغه ی شاری ئیسفه هانی کوشت و خوتپه ی به ناوی ئه فراسیابه وه لیڊا. ئه تابه ک ئه فراسیاب خۆی به پادشای سه ره بخۆ دانا و تا قمیک له خزمان و یارانی نیزیکی خۆی به ربزار کردن بۆ ناوچه و مه لبه نده کانی عیراق. پاشان لیڊا بره و و پایته ختی مه غۆلان^(۴۴) له چنگیان ده ریڤتئ؛ هه ر بۆیه «جه لاله ددین» ی کوپی ئه تابه ک تۆکله ی به له شکریکی قورس و گرانه وه کرده پی شهنگی په لاماری و ناردی بۆ ده ره بندی که ره پروود. لوپ له وئ تووشی سه دان چه کداری مه غۆل بوون و له گه لیان تیکه ه لچوون و شکستیان به سه ر شانی دا هیتان و راپویان نان. پاشان گه رانه وه سه ر بارگه و بنه و جئ حه سانه وه یان و ملیان نا له کهیف و رابواردن و داوین پیسی. مه غۆل که ئا وایان زانی غیره تیان بزووت و به پرتا و گه رانه وه و به سه ر له شکری لوپانیان دا دا و سه گ به حه وشه یان پیکردن و ده ماریان ده ره هیتان. وه ک ده گیژنه وه له و شه ره دا ژنیکی مه غۆل به تاقی ته نئ ده پیای لوپی به دهستی چوو بوو. کاتیکی ئه م هه واله گه یشته وه نیو له شکر و که یخاتوو راپه پینی ئه فراسیابی بۆ پروون بۆوه، له پیوه له شکریکی ده هه زار که سه ی سواره ی مه غۆل و میرانی لوپی بچووکی نارد ه سه ر ئه فراسیاب و «تولدا ی یه لدا جی» ی کرده سه ر کرده ی ئه م په لاماره. تولدا ی پاش شه ر و لیكدانیکی ئه فراسیابی به دیل گرت و بردی بۆ

لای که یخاتوو خان.^۱ ئورووک خاتون و پاشا خاتونی کرمانی^(۴۵) بوی که و تنه تکا پارانه وه و ئه ویش قه له می به خشینی به سهر تاوانه کانی دا کیشا و سهرله نوی لوپستانی خسته وه ژیر دهسه لاتی.

ئه فراسیاب، ئه حمه دی برای له رکیف که یخاتوو خان دا به جیهیشت و ئه سپی به ره و لوپستان تاو دا. ههر که گه یشته وه له هیچی نه بوو، کوپه مامیکی خوی و کۆمه لیک سهرکرده و پیاوماقوولی لوپی قه لت و بر کردن.

کاتیک غازان خان^۲ بوو به فرمانره وای جیهان، ئه فراسیاب خوی گه یانده رایه خ پامووسانی و پادشاش بالی به ختی دا و هه مان دهستور کردیه وه حوکمرانی لوپستان. سالی ۶۹۵ ی ک/ ۱۲۹۵ ی ز، ئه وده می که غازان خان به ره و به غدا ده بزوت، ئه تابه ک ئه فراسیاب له نیزیک هه مه دان جاریکی دیکه ش به خزمه تی گه یشت و به چاوی ریژی میرانه به سهرکرایه وه و به ره و قه له مره وی دهسه لاتی گه رایه وه. له مه ودا ی ریشه دا میر هورقوداق که له فارسه وه ده هاته وه و ده چۆوه بۆ لای غازان خان، توشی هات و به نیوه زۆر و نیوه خواهیشت گیرایه وه. پاش ئه وه ی گه یشته وه لای خان، سهرله به ری کار و کرده وه ی دزیو و ناله باری ئه فراسیابی له قاو دا و هیئنده شی بۆ تیچاند تا به کوشتی دا.

۱- که یخاتوو یان گه یخاتوو، یه کیکه له ئیلخانانی مه غولی ئیران. سالی ۶۹۰ تا ۶۹۴ ی ک/ ۱۲۹۱-۱۲۹۴ ی ز، حکوومه تی کردووه و به دهست یه کیکه له نه وه کانی چه نگیزخان به ناوی «بایدوو» کوژراوه. و.

۲- غازان کوپی ئه رغوون کوپی ئه به قا کوپی هۆلاکو کوپی توولی (توولووی) کوپی چه نگیز، به هه و ته م پادشاهی مه غولانی ئیلخانیی ئیران داده ندری پاش هۆلاکو خان. غازان خان (۶۷۰-۷۰۳ ی ک/ ۱۲۷۱-۱۳۰۳ ی ز)، سالی ۶۹۴ هه تا ۷۰۳ ی کسۆچی بۆ ته فرمانره وای ئیران و بریوی به دینی ئیسلام هیناوه. له ته مه نی ۳۳ سالی دا له شاری ته وریژی ئازهر بایجانی ئیران کۆچی دواپی کردووه و له شه نبی غازان نیژراوه. بر: دیه خودا، ب ۱۱، ل ۱۶۵۲۲-۱۶۵۳۹؛ هه ره ها بر: فه رهنگی ئه علامی سوخن، ب ۲، ل ۱۳۰۵. و.

نہ تابہک نہ سرہ نہ ددین نہ حمہد کوری یوسف شا کوری نہ لب نہ رغوون

نہ سرہ نہ ددین پاش ک۔۔ وژرانی براکھی، بہ پئی فہرمانی غازان خان پووی کردہ لوپستان و لہ سہر تہ ختی حوکمداری پالی دایہ وہ۔ دہستی کرد بہ کاری چاک و بوو بہ پہ چاوکہری دادپہرہری و خاشہی کہ لہ زہری و زولم و زوری کیشا و خہ لکی گہ شانده وہ۔ نہ وندہی بڑی دہکرا لہ پٹیزی پاکی دینی خوی لای نہ دہدا و بہ پڑوہی دہبرد۔ ماوہی ۳۸ سال لہ ولاتی بہ میراتگہ پراوی، لہ وپہری کامہ پانی دا ڈیانی تیپہر کرد و سالی ۷۳۳ی ک/ ۱۳۳۲ی ز، بہ مردنی خوی مرد و یوسف شای پہ سہن زادہی کوری جی گرتہ وہ۔

نہ تابہک پوکنہ ددین یوسف شا کوری نہ حمہد

یوسف شا بڑ ماوہی شہش سال لہ لوپستان جلہوی حکومہتی بہ دہستہ وہ گرت و کہوتہ پی وشوینی دادہ وانی و لہ گہل جہ ماوہری بہر فہرمانی بہ وپہری جوانی جوولایہ وہ۔ پڑی شہ شہمی مانگی جہ مادی یہ کہمی سالی ۷۴۰ی ک/ ۱۳۳۹ی ز، کڑچی دواپی کرد و لہ «مہدرہ سہی پوکناباد» ناشتیان.^۱

موزہ فہرہ ددین نہ فراسیاب نہ حمہد کوری یوسف شا

نہ م میرزادہیہ دواپی مردنی باوکی لہ لوپستان تاجی میرایہ تپی نایہ سہری و لہ پڑگاری نہ ودا مانگیلہی سہر نووچکہی داری ٹالای نہ میر تہیمووری گورکانی^۲

۱- دہربارہی نہم میرانہی لوپ پروانہ: (معین الدین نطنزی، منتخب التواریخ معینی، ص ۴۸-۵۳؛ قاضی احمد غفاری، تاریخ جہان آرا، ص ۱۷۰-۱۷۲). ز.س.

۲- تہیمووری گورکانی (۷۳۶-۸۰۷ی ک/ ۱۳۳۵-۱۴۰۴ی ز)، سہر زنجیرہی تہیمووریہ کانی ئیرانہ. لہ تورکستان گورہ بووہ و لہ شہر یکدا نہنگواوہ و پئی شہل ←

تریفه‌ی دنیای داگرت و لوپرستانیش وه‌کوو ته‌واوی ناوچه و مه‌لبنده‌کانی ئیران که‌وته نیو بازنه‌ی ده‌سه‌لاتی و گیرا. پوژی دووشه‌ممز ۲۳ی مانگی جه‌مادی دووه‌می ۷۹۵ی ک/ ۱۳۹۳ی ز، ته‌یمووری [له‌نگ] جلّه‌وی حکومه‌تی لوپرستانی دایه ده‌ستی. پاش ئه‌م پووداوه هیتده‌ی نه‌برد که موزه‌فهره‌ددین مرد و پووی کرده دنیای خاموشان.

ئه‌تابه‌ک په‌شه‌نگ کوپی یوسف‌شا

دوای نه‌مانی مامی بوو به حوکمداری لوپرستان و چند سالیکی وای به‌سهر ده‌سه‌لاتی‌دا^(۴۶) تینه‌په‌پی که مهرگ به‌روکی گرت.^(۴۷)

ئه‌تابه‌ک ئه‌حمده کوپی په‌شه‌نگ

ئه‌تابه‌ک ئه‌حمده پاش نه‌مانی باوکی تاجی میرایه‌تی له‌سهری نا، به‌لام له‌سهرده‌می ده‌سه‌لاتی‌دا تیکه‌ولیکه و ویرانی بالی به‌سهر لوپرستان‌دا کیشا.

ئه‌تابه‌ک ئه‌بووسه‌عید کوپی ئه‌حمده

دوبه‌دوای باوکی بوو به حوکمران، به‌لام چند سالیکی پتر پینه‌چوو که مهرگ له‌ده‌رگای دا و سالی ۸۲۷ی ک/ ۱۴۲۳ی ز، ده‌ستی له‌م دنیایه به‌ربوو.

بووه و له‌و کاته‌وه به‌ته‌یمووری له‌نگ ناسراوه. له‌شه‌ردا ده‌ستی نه‌پاراستوو و گه‌لیک مناره‌ی له‌که‌له‌سهری خه‌لک ساز کردوو و ته‌واوی ته‌مه‌نی کردو ته‌به‌ختی شه‌ر و تیکه‌ه‌لچوون. بر: فره‌نگی ئه‌علامی سوخن، ب ۱، ل ۵۰۰. و.

ئەتابەك شاحوسىن كوپى ئەبووسەئىد كوپى ئەحمەد كوپى پەشەنگ كوپى

يووسفشا

شاحوسىن چەند مانگ پتر نەيتوانى لەسەر تەختى مەزنايەتى ئۆقرە بگرى و
هەر لە و سالەدا دوابەدواى باوكى، غياسوددىنى كوپى كاوس كوپى ھوشەنگ
كوپى پەشەنگ^(۴۸) كوشتى. پاشى ئەم پووداوە ميرزا سولتان برايم كوپى ميرزا
شاپوخ لەشكرى ناردە سەر غياسوددىن و لە ولاتى دەرپەپاند و پەرەوازەى كرد.
ئىدى لەوھى بەولاولە ھىچكەس لە و بنەمالەيە نەيتوانى لەسەر تەختى دەسلەلاتى
لورستان دابنیشى.

نەكەى دل بەدى بە و پىريژنە بەناز و نووزەى چەرخى زەمانە
چونكە يەككە و مارەكراوى گەلن زاوايە و بووكى جىهانە^۱

بەشى چوارەم

باسى مىرانی لوپى بچووك^۲

لە بەشى پيشوودا باسى ئەوھمان كرد كە ناوى لوپ لە چىيەوھ ھاتووە و چۆن
سەرەتا لە كوولى مانپوود ژياون و پاشان پەرەيان ئەستاندووە و وەچەيان زيادى
كردووە و جىگەيان پى تەنگ بوو و تيرە و بەرەيان ليكدابراون و ھەر يەكەى
پووى كردۆتە قۆليک. كى لە كوئى نىشتەجى بووى ناوى ئەو شوپتەى خراوتە

۱- ھۆنراوھى «خواجهوى كرمانى» يە. و،

۲- شەرەفخان ئەم بەشەى لە سەرەتاوە تا كۆتايى دەنگوباسى دەولەتخاتون ھەر لە
پووى تاريخى گوزیدەو نووسیوەتەو؛ ب: (تارىخ گزیدە، ص ۵۴۹-۵۶۲). ز.س.

سەر شانی. بۆ نموونه جنکروی^١ و ئوتەری هەر لەو جیگایە ژیاون و هەر تیرە و تایفە یەکی لورپان که لەوێ بنەیان دانەکوتابی، لورپی پەسەن نین و بە سەر چەندین تیرە و بەرەبابدا دابەش دەبن که بریتین لە: کەرسەکی، لەنبەکی، پووزبەهانی (پۆزبەهانی)، ساکی، شادلووی، داودعیانی، محەممەد کوماری.

تیرە ی جنکروی که میرانی لورپی بچووک لە وائەن، دەگەنەو سەر بەرەبابی شەلبووری. خەزم و تەیفە کەسانی دیکە ی لورپان بـریتین لە: کارانە،^٢ زەرەجنکروی، فەزلی، ستوهند، ئالانی، کاهکاهی، پەخوارەکی، دەری، برارەند، مانگرەدار، ئەنارەکی، ئەبولعەباسی، عەلی مەمایی، کێجایی،^٣ سولەکی، خوودەکی، نەدەرۆوی و چەندێکی دیکە ش. بەلام تایفە ی سامی، ئەسبان، سەهی و ئەرکی ئەگەرچی بە زمانی لورپی داخیون، خۆ بە پەسەن لورپان و جەماوەری گوندنشینی پەمەکین. ئەمانە هەتا سالی ٥٥٠ هـ/ک/١١٥٥ ی ز، خاوەنی مەزن و خێوی سەر بە خۆ نەبوون و سەریان وەبەر کۆشکی خەلیفە ی [بەغدا] هێتاو. پاشان که خراونە سەر دام و دەزگای دەسلاتی عێراق، حیسامەددین شوھلی، لە تۆرمە ی تورکانی «ئەفشەر» ی^٤ سەر بە فەرمانرەوایانی سەلجوقی کراوەتە حوکمرانی لورستان و بەشێک لە خاکی خووزستان.

محەممەد و کرامی، کوپانی خورشید لە تیرە ی جنکروی چوونە خەزمت حیسامەددین شوھلی و بەرەو پلە ی بەرز هەراز چوون. گەلیکیان کوپی پۆلە و لێوہشاوہ لێکەوتەوہ، بۆ وێنە شوجاعەددین خورشید که لێرەدا باسی دەکەین.

١- ئەمە ی زێرنۆف نووسیویەتەوہ هەلە یە. بۆ زانیاری زیاتر برێوانە وشەدانێ دێخووا: «جنکروی» جنکروی یان جەنکوردی (٢). و.

٢- ل ٢٤ ی بۆدلیان: کارنە. و.

٣- ل ٢٤ ی بۆدلیان: کومایی. و.

٤- ل ٢٤ ی بۆدلیان: ئاقسەری. ئەفشەری یان ئەفشاری هەلەن. و.

هەر له و پوژگارهدا، سورخابی کورپی عه‌بیاریش - که پیشتر کورته ئاوپیکمان له ژیان و به‌سه‌رهاتی دایه‌وه.. ببوو به یه‌کێک له پیاوانی بارگای حیسامه‌ددین شوه‌لی. پوژیکێ له جه‌نگه‌ی پاودا، شوجاعه‌ددین خورشید و سورخابی کورپی عه‌بیار له‌سه‌ر که‌رویشکی لییان بوو به‌قه‌ و ده‌ستیان برد بۆ خه‌نجران و ده‌گژ یه‌کتر پاچوون، به‌لام حیسامه‌ددین که‌وته نیوانیان و لیکی کردنه‌وه؛ که‌چی هه‌ردکیان وه‌دلیان گرت و له‌یه‌کتر به‌پیدا چوون. پاش ماوه‌یه‌ک حیسامه‌ددین شوه‌لی ده‌سه‌لاتی هیندی‌ک ناوچه‌ی هه‌ریمی لوپی بچووکێ دایه‌ ده‌ست شوجاعه‌ددین خورشید و چه‌ند ناوچه‌یه‌کی دیکه‌شی ئه‌سپارده‌ سورخابی کورپی عه‌بیار.

له‌و کاته‌دا میرانی عی‌راق به‌پانه‌وه‌ که‌وتبوونه‌ چه‌وساندنه‌وه‌ی جه‌ماوه‌ری لو‌رستان و خه‌لک لی‌برابوون پا‌په‌رن و ده‌سه‌لاتیان تی‌که‌وه‌پێچن. هانایان بۆ شوجاعه‌ددین خورشید برد و گوتیان هه‌رچی تۆ بی‌لێ له‌ قسه‌ت ده‌رناچین و ده‌بی له‌و کۆت و به‌نده‌ پزگارمان بکه‌ی و ئه‌وه‌ش کاغه‌زی مۆرکراوی په‌یمانمان با له‌ خزمه‌ت تۆ بی. راست له‌و سه‌روبه‌نده‌دا حیسامه‌ددین شوه‌لی مرد و شوجاعه‌ددین خورشید بوو به‌ میری سه‌ربه‌خۆی ناوچه‌کانی ژێر ده‌سه‌لاتی. به‌ره‌به‌ره مه‌لبه‌نده‌کانی دیکه‌ی له‌ چنگ سورخابی کورپی عه‌بیار ده‌ردیتا و هینده‌ی تین بۆ هینا هه‌تا به‌ه‌زی و له‌ ژێر فه‌رمانی‌دا بوو به‌ ده‌سه‌لاتداری مانپوود. له‌سه‌ر ئه‌م بار و هه‌وایه‌ ته‌واوی خاکی لوپی بچووک که‌وته نیو جوغزی ده‌سه‌لاتی و گرێی له‌به‌ر نه‌ما.

شوجاعه‌ددین خورشید کورپی ئه‌بووبه‌کر کورپی محهممه‌د کورپی خورشید

پاش ئه‌وه‌ی که‌ خودای پاک و مه‌زن بالی گرت و به‌ سه‌ر لو‌رستانی بچووک‌دا زالی کرد و میر توانی سه‌روبه‌ری کاران پیک‌وپیک بکا و ئارامی و سه‌قامگیری

بته نیتته وه، کورانی خزی، به در و حیدهری ناردنه ناوچهی سه مها بۆ شه ری تیره ی جنکروی (جنکوردی یان جه نکوردی). کاتیک کورانی گه یشتنه جی له پئوه باوه شیان به دهوری «دژی سیا» دا هیئا و مه چه که یان لی ئه نگاوت. له جه نگه ی گه مارژدا حیدهری کورپی کوژرا. شو جاعه ددین له تۆله ی خویتی کورپی تووشی هر که سیکی ئه م تیره یه بووایه ده یکوشت. وای لیها تته وای ئه و جه ماوهره لی بیزران و خاکی «مانر وود» یان بۆ چۆل کرد و پۆیشتن.

پاش ماوه یه ک خه لیفه ی [به غدا] ناردی به شوین شو جاعه ددین خورشید و نووره ددین محه ممه دی برای دا و داویان لی کرا تا کوو له قه لای مانگره بکشیتته وه. گوتیان شتی وا نابج و نا کرئ، بۆیه هه ردووکیان گرتن و له به ندیان توند کردن. نووره ددین محه ممه د له و به نده دا ده رینه برد و مرد، به لام پیش ئه وه ی سه ر بنیتته وه شو جاعه ددینی برای راسپارد و گوتی نه که ی ئه و به رده لان و متمانه له کیس بده ی. ئه ویش له سه ر وه سیتی برا که ی ماوه یه کی دیکه ش کۆلی نه دا و هه روا له زیندان دا مایه وه، به لام سه ره نجام بۆی پوون بۆوه هه تا قه لاکه به ده سته وه نه دا له و به نده ده رباز نابج، بۆیه به ناچار ملی دا.

شو جاعه ددین له به رامبه ردا داوای له خه لیفه کرد هه تا قه لاتیکی دیکه ی بداتییه و داواکه ی لی سه لمیندرا و ناوچه ی «ته رازه ک» ی سه ر به خووزستانی پی به خشرا. ئه و سا گه رایه وه لوړستان و بۆ ماوه ی سی سالی دیکه ش درێژه ی به ده سه لاتی دا، به لام ئه وه نده پیر بیوو که چاکه و خراپه ی لیک نه ده کرده وه و خه رفابوو. هه میشه به در ی کورپی و سه یفه ددین پوسته می برازای، که کورپی نووره ددین محه ممه د بوو، له ده وره ی بوون و چاویان لی خافل نه ده کرد.

له و ده مه دا «مه لیک به یات» ی تورک هه لیکوتایه سه ر لوړستان و ده ستی له تالان و بېرۆ نه پاراست و خه لکی دارووتاند. به در و سه یفه ددین پوسته م به خۆیان و له شکری لوړستانه وه به ره گه یان لی گرت و به گزی دا چوونه وه و پاش شه ر و

لیکدانیکى زور به زانديان و هه لبرداپريان ويخست و دهستان گهيانده ناوچهى بهيات و گرتيان و خستيانه سهر قه له مپه وى خويان.

شوجاعه ددين، به در و سهيفه ددين روسته مى به جيگره وى خوى دانان، به لام سهيفه ددين مامى هه ليفريواند و دلى كرمى كرد و گوتى به دره ددinin كورپت له گهل ناموزنم پيلانيان گيپراوه و ده يانه وى سهرت تيدابه رن. ئه ويش له بهر خه رفاوى باوه پى پيكرد و گوتى ئه گهر وايه برؤ به درى بكووژه.

سهيفه ددين به نيشانهى په زامه ندى ئهنگوستيله يه كى له مامى وهرگرت و به درى كوشت. به در چوار كورپى له پاش به جيما كه برىتى بوون له حيسامه ددين خه ليل، به دره ددين مه سهوود، شهره فه ددين ته همتن و مير عه لى.

دواى تپه پېوونى ماوه يه ك به سهر كوژرانى به دردا، رۆژيكى شوجاعه ددين پرسى ئه رى به در له كوئيه، بؤ به ينيكه ناييبنم؟ چه ند كه سيك له نيزيكان و هاو نيشينانى به سهرهاتى كوژرانى به دريان بؤ گيپرايه وه. له پيوه ته مى خه ميكي قورسى به سهر كشا و ژانى زايه دل و دهروونى، هه تا ئاخرييه كه ي سالى ۱۶۲۱ ك/۱۲۲۴ى ز، پرووى كرده ژير دالده ي په حمه تبارى په روه ردار. ده لئين پتر له سهت سال ژياوه و له بهر پياوچاكي، گۆپه كه ي بۆته جي زيارهت و نه زرگه ي لوپان.

سهيفه ددين رۆسته م كورپى نووره ددين محهمه د كورپى ئه بووبه كر كورپى محهمه د كورپى خورشيد

سهيفه ددين رۆسته م دواى نه مانى مامى، كاتيك توانى به شيويه يه كى سهر به خؤ جله وى ده سه لآتى خاكي لوپستانى بچووك به دهسته وه بگرئ، حيسامه ددين خه ليل كوپه كه وره ي به در پرووى كرده [يه غداى] نيوه ندى ده سه لآت و له وى بنه ي داكوتا. سهيفه ددين رۆسته م له ولآتى خؤى كه وته سهر په چه و پيپازى چاكه و داده وانى. ده لئين له و رۆژگار ده دا ژنيك له گوندى «واشجان» له برى ئيزنگ و

وشکه له دار، جۆی کردۆته تهن دور و به ئاوردووی داناوه و نانی پێ کردووه. وهختایه ک به گویی سهیفه ددین گهیشه وه ژنه ی هه لپنچا که بۆچی وای کردووه و ده غل و دانای به ئاوردووه ناوه؟ ژنه له ولام دا گوتی: بۆیه م وا کردووه هه تا له دواڕۆژدا به داستان بیگیرنه وه که له سه رده می تۆدا خه لک وا که وتۆته نیو خۆشبژیوی و هه رزانی که ژنان له جیاتی ئاوردوو جزیان هیتاوه و تهن دوریان پێ داخستووه و نیلایان داوه و نانیا ن پێ کردووه. سهیفه ددین پۆسته م قسه ی ئه وه زه عیفه یه ی به دله وه نووساوه و خه لاتی کردووه و ئۆخزنی خستۆته ده روونی. هه روه ها ده گیرنه وه که له سه رده می ده سه لاتی ئه وه سهیفه ددینه دا پۆله پیاویکی شیست که سه ی په شید و به ده ست و بردی لوړان بوونه چه ته و ڕیگر و سامیان به سه ر پێ و بانان کشاوه و که لکی هام و شۆیان پێدا نه ماوه. هه ر چه ندی میران و فه رمانه وایانی عیراق ده ستیان لێ بزاوتوون هه یچیان بۆ ده گه ل نه کراون، به لام که سهیفه ددین پۆسته م لێیان وه خۆ که وتووه، به زاندوونی و گرتوونی. کڕیار لێی هالاون و گوتوویانه یه کی به شیست سه ری سه تری یه که ڕه نگ ده یانکړنه وه، به لام پێی نه فرۆشتوون. گوتوویه تی شتی وا نا که م با له پوو په ری کتییی شه و و پۆزی زه مانه دا نه نووسری که سهیفه ددین دزفرۆشیی کردووه. به پێی ئه م بیرو بۆ چوونه ی فه راقی په شی له هه مووان بپوه و کوشتوونی. جا چونکه لوړ به و نا کاره به پار سه نگ و داد په روه رانه ی را زی نه بوون و له دلایان گران هات، چوونه لای شه ره فه ددین ئه بووبه کری برای و ده ستیان له گه ل تی که ل کرد و گوتیان با بکو و ژری. سهیفه ددین له گه ر ماودا به و کهینه و بهینه ی زانی و به سه ری نه تا شرا و پرا کړده ده ره وه و له گه ل پیاویک فره ی و لاقی لێ بوونه بال. خزمه کانی ده م له سه ر پشت که وتنه شوینی و کاتی که تازه له داویتی چپای «کلاو» تی په لده بوو، پیاوه ی هاو پێی که له گه ل دوژمنانی قسه ی کرد بوو به یه ک، شیر ی دا هیتایه و قاچی په راند. سهیفه ددین پۆسته می له پێ که وتوو له سه ر به ر دیک تۆته که ی گرت.

شهره فهددین ئەبووبەکرى براى تیریکی پیوهنا و ئەنگاوتى و لە میر عەلىی کورپی بەدرى راخوړی که برۆ و به تۆلەى باوکت سەرى بېرە و ئەویش یەکودووی لى نه کرد.

شهره فهددین ئەبووبەکر کورپی نوورەددین محەممەد

شهره فهددین ئەبووبەکر پاش کوشتنى براکەى لە چىای کلاو، گەراپەوه نێو خیل و خزمانى. خیزانى بەدر که دایکى حیسامەددین خەلیل بوو، چونکە به تۆلەى میژدەکەى خوینى براى خۆى رشتبوو، چووێه پێشوازی و پیاڵەى خۆشایى ژەهراوى کراوى دایە دەستى و ئەویش نۆشى. پێى نهخۆش کەوت و پاش ئەوهى کفنى دپى و نه مرد و بووژاوه، مەیلی راوى بزووت. عیززەددین گرشاسف (گرشاسپ) ی براى بیانووى به میر عەلىی کورپی بەدر گرت و گوتى جا با براشم براى خۆى کوشتبێ، ئەتۆ بۆ خۆت تێوەردەدا و چت بهوهى دا بوو بچى سەرى بېرې؟ بۆیه جێیهتى بتکووژم و هەرواشى کرد.

کاتیەک ئەم هەواله گەيشته به غذا، حیسامەددین خەلیل کورپی بەدر گەراپەوه لوړستان. شهره فهددین ئەبووبەکر دەست و پێوهندى خۆى تیگەياندن ئەگەر حیسامەددین خەلیل هاته سەردانم، هەر کاتیەک لیڤهه به سەر خۆم هەلکیشا بیکووژن. حیسامەددین خەلیل هاته سەردانى و وهک چۆنى دانابوو، ئاوا جوولایه وه، به لام هیچیان دەستیان له حیسامەددین نه بزاون و پاش ئەوهى پۆیى، شهره فهددین گوتى بۆچى گۆرە هووتان نه کرد؟ گوتیان ئەى میر تۆ له سەر جیگا که وتووى و پەنگه خۆش نه بیه وه و ئەگەر نه مای، خودا شک ده بهین و حیسامەددین، بۆیه نه مانکوشت.

شهره فهددین دیسانیش هەداى نه دا و گوتى حیسامەددین هەر دهکووژم. وهختایهک به و لیبرانهى زانى، دیسان به رهو به غذا گەراپەوه. شهره فهددین له سەر

جیی هه لئه ستاوه و بهرگه ی نه خوشیه که ی نه گرت و له سهرسه رای بادیهه وایی را پووی کرده سهر او په رده ی شادمانی و عیزه ددین گرشاسپی برای جیی گرتیه وه.

عیزه ددین گرشاسف (گرشاسپ) کوری نووره ددین محهمه د

ههر ئه و پوژه ی که براکه ی تییدا مرد، عیزه ددین هه وساری راپه راندنی کاروباری ده سه لاتی به ده سه ته وه گرت. پاشان مه له که خاتوونی خوشکی سوله یمان شای له خۆی ماره کرده وه، که دوا ی نه مانی برای به بیوه ژنی مابوو یه وه. کاتیک حیسامه ددین خه لیل له به غذا به م باس و خواسه ی زانی، به مه به سستی پزگار کردنی لوپرستان پووی کرده خووزستان و له وپوه له شکریکی چروپپی خسته ژیر رکیزی و بۆ شه پی عیزه ددین گرشاسپ به ره و هه ریمه که بزوت، که چی ئه وه ی راستی بی خۆ عیزه ددین به هیچ باریکدا سهری له شه ر نه ده خورا و ده یه وه یست به بی کیشه و هه را و تیکه هه لچوون حکومه ته که ی به ده سه ته وه بدا؛ به لام خوشکه کانی خۆیان لی هه لکرد و گوتیان نابی کاری وا بکه ی و ئه گه ر تۆش به ره نگاری رانه وه سستی، ئیمه به ژنیتی خۆمان چه ک هه لده گرین و کاری پیاوانه ده که یین و بۆی ده چینه مه یدان.

عیزه ددین گرشاسپ به گوپی ئافره تانی کرد و له شکری هیتایه شه پرگه و له نیزیک گوندیکی ناوچه که هیزه کان به گزیه کنردا چوون، به لام زۆربه ی چه کدارانی لوپ بـ وونه لاگیری حیسامه ددین خه لیل و سپای عیزه ددین ته ق و په وی تیکه وت و به زی. ئه م سهر کرده یه پاش پاکردنی ویستی خۆی بگه یه نیتته قه لای «کیزیت» که مه له که خاتوونی خیزانی له وی بوو. حیسامه ددین خه لیل پی زانی و پۆله سواریکی ناردن و به ره گه یان لی گرت و نه یانه یشت دهر وازه ی قه لا به لشیته وه و به چیتته ژووره وه. هینده ی پینه چوو که حیسامه ددین خه لیل گه یشته سهری و قۆلبه سستی کرد و له رشتنی خوینی خۆش بوو. ئه وسا له پپوه قه لای «کیزیت» ی ئابلۆقه دا و

پاش تیپه پېوونی سڅ پوژ به پئی فەرمانی عیززه ددین ګر شاسپ، مه له که خاتوون
ده روازه ی قسه لای خسته سهر پشت و هه را و ئاژاوه دامرکان و دهسه لاتی
هه ریمه که که و ته چنگ حیسامه ددین خه لیل.

حیسامه ددین خه لیل کوړی به در کوړی شو جاعه ددین خوړشید

حیسامه ددین خه لیل پاش ئه وهی له سهر ته ختی دهسه لاتی لوړستان ئوړه ی
ګرت، عیززه ددین ګر شاسپی وهک جیګره وهی خوی دیاری کرد. دوی سالیګ،
پوژیک ناردی به شوینی دا، به لام مه له که خاتوونی خیزانی ده بهری ګه را و ګوتی
مه چو؛ که چی ګویی نه دایه و بی سڅ و دوو پوژی بؤ خزمهت حیسامه ددین خه لیل،
ئویش زور ناجوامیزانه له ګه لی جو و لایه وه و له پړوه دهستوری دا بیکوژن.
وه ختایه ک مه له که خاتوون پئی زانی، شو جاعه ددین خوړشید و سه یفه ددین
پوخته م و نوورهددین محه ممه د، که هه رسیکیان کوړی خوی و عیززه ددین
ګر شاسپ بوون، یه که وجی به دزی ناردنی بؤ لای سوله یمان شای برای. له سونګه ی
ئهم کاره وه ئاوری دوژمنایه تی له ئیوان حیسامه ددین خه لیل و سوله یمان شادا
هه لګیرسا و ګره مه شقه لانی وا به رز بؤوه که له ماوه ی مانګیک داسی ویهک جار
تیکه له چوون و سهره نجام هیزه کانی سوله یمان شا شکستیان له چاره ی نووسرا و
بوو به هه لات هه لات و قه لای به هار و چهند ناوچه و مه له بندیکی کوردستان که و ته
به رده سستی لوړان. پاش ماوه یه ک سوله یمان شا توانی سپایه ک کو بکاته وه و له
شوینیک که پئی ده لین «دیهلز» له ګه ل حیسامه ددین خه لیل پیکداهات و ئهم
جساره یسان سهرکه وتنی به دهسته وه هات و شکاندی و به ره ودوا ګه راپه وه.
حیسامه ددین خه لیل به توله ی ئه و تیشکانه شوینی هه لګرت و خوی ګه یانده
پاشکوی له شکری و عومره به کی برای سوله یمان شای کوشت و کوژه لیکي
به رچاوی خزمه کانیشی لی قه لاچو کرد.

سوله یمان شا هانای برده بهر کوشکی خه لافه تی به غدا و له ویوه به خوی و شیت هه زار چه کداره وه گه پایه وه بۆ جه سته ی خه نیمی. حیسامه ددین خه لیل سئ هه زار سواره و نۆ هه زار پیاده ی جار دان و له دهشتی شاپور له گه لی کرده شه پ. سه ره تا له شکری سوله یمان شا شکستی به سه ر شانی دا هات، به لام خوی میژانه له مه یدان چه قی و ئازایانه دهستی کرده وه و له گه رمه ی ئه و بگره و به رده یه دا راکرد و وانی له شکری گه پانه وه و ملیان له شه پ نایه وه. حیسامه ددین خه لیل ته لاقی خوارد بوو که له شه پ هه دا بوو له دوژمنی وه رنه گپړئ و ده بی بیبه زینئ یان گیانی خوی بهخت بکا. نه یارانی ده وره یان دا و کوشتیان و سه ری بر او یان برده لای سوله یمان شا و ته رمه که یان سووتاند. سوله یمان شا گوتی ئه گه ر به زیند وویی هتباتان بۆ لای من نه مده کوشت و لئی خوش ده بووم، به لام تازه کاره و کراوه. له پیره ئه م چوارخشته کییه ی بۆ دانا:

خه لیلی به در ئه م سیاهه خته به سه ره رگه ردانی
تووی به هاری ژینی داها تووی پرژانده گیانی
هه لپه ی بوو له شوین تهختی سوله یمان دیوی ئاواتی
که چی دیوانی سوله یمان نووسیان چاره ی نه مانی

پووداوی کـ. وژرانی حیسامه ددین خه لیل ده گه پته وه بۆ سالی ۱۶۴۰ی ک/ ۱۲۴۲ی زایینی.

به دره ددین مه سهوود کوپی به در کوپی شوجاعه ددین خورشید

به دره ددین مه سهوود پاش کوژرانی براکه ی له دهشتی شاپور سکا لای برده بهر «مه نکو و قاتان» و به خزمه تی راگه یاند چونکه ئیمه هه ر له کۆنه وه خۆمان به

لاگیرى ئەو خانەدانە دانائە، لە خانەخەلیفەى [بەغداو] یاریدەى نەیارى ئیمەیان داو، جا بۆیە ھاتووم و ھیزم دەوئ و ئەوانیش لە ڕکێفەى ھۆلاکۆخاندا ناردیانەو ھەتتا ئێران. لە جەنگەى ھەلکوتانە سەر بەغدادا تکای لە ھۆلاکۆخان کرد ھەتا سولەیمان شای پێ بێخشی. ھۆلاکۆخان لێی وەجواب ھات و گوتى ئەو قسەى کە گەر وەرەبە و ھەر خودا بۆخۆى دەزانێ چۆن دەبێ. پاش ئەوێ کە بەغدا گیرا و سولەیمان شا بەرگی شەھید بوونی بە بەژنی برا، بەدرەددین مەسعود پاراپەو کە ژن و منداڵ و کەس و کاری سولەیمان شای پێ بێخست. ھۆلاکۆخان تکای گرت و ئەویش تەواویانی لەگەڵ خۆى ھێنانەو ھەرێستان. پاشان چۆن چاکە ئاویان لەگەڵ بزووتەو و چاوی لێ خاڵ نەکردن و بەدەرەیاندا ھات و نەپەشت لە ھێچیان کەم بێ.

دواى ئەوێ کە بەغدا ڕووی کردەو ھاوێدانى و بووژانەو، بەدرەددین بە مال و منداڵ سولەیمان شای ڕاگەیاند و گوتى بۆخۆتان سەرپشک بن و ھەر کەس مەیلی لێیە بچیتەو بەغدا دەستى و بەرناھێتم و ھەر کەسێکیش پێى خۆشە لێرە بچیتەو ھەلى زەماوەندى لەگەڵ خزانى خۆم بۆ دەرەخسێتم. دەستەبەکیان بەرەو بەغدا مال و کۆچیان لێنا و تاقمێکیش ھەر لە ھەرێستان مانەو و بەپێى پێشنیاری میر جوولانەو و بە خزمایەتى تێکەلاوتر بوونەو.

بەدرەددین مەسعود پاشا شازادە سەئال ھەرمانرەوايەتى، سالى ٦٥٨ھى ك/ ١٢٥٩-٦٠ھى ز، مەوداى تەمەنى براوئەو. وەك دەلێن ئەو پیاو ھەوان و دڵۆقەنە چوار ھەزار پەرسى لە مەزھەبى ئىمامى شافعىدا - خوداى لێ پەزى بێ - لە بەر بوو و قەت زیناحى نەکردو.

دواى نەمانى بەدرەددین، کورەکانى: جەمالەددین بەدر و ناسرەددین عومەر لەسەر وەچنگ ھێنانى کورسى دەسەلات، لەگەڵ تاجەددین شای کورپى حیسامەددین لێیان بوو بە قەرە و بۆ یەکلایەوئەوێ کێشەکیان ڕوویان کردە

له شکرگای ئه به قاخان و به پئی فرمانی وی کورانی به دره ددین کوژران و جلهوی حکوومه تی لوپستان درایه دهست تاجه ددین شای کوپی حیسامه ددین.

تاجه ددین شا کوپی حیسامه ددین خلیل کوپی به در کوپی شو جاعه ددین خورشید
 دواي ده رچوونی فرمانی ئه به قاخان، تاجه ددین بژ ماوهی حه فده سال بوو به حوکمرانی لوپستان و سالی ۱۷۷۷ ی ک/ ۱۲۷۸ ی ز، به فرمانیکی دیکه ی ئه به قاخان کوژرا. فه له که ددین حه سەن و عیزه ددین حوسیتی کورانی به دره ددین مه سعود کرانه مه زنی لوپستان. فه له که ددین کرا به میر «ده لای»^۱ و عیزه ددین به میر «ئینجو»^۲ داندرا و واش بریار درا که عیزه ددین جیگره وه و جیشینی کاکي بی. ئه و دوو برایه ماوهی پازده سال پیکه وه حکوومه تیان کردوه و به سەر کاروباری لوپستان راگه یشتون و هه ریمه که یان گه شان دۆته وه. ده ستیان له دوژمنانی خۆیان وه شان دووه و زۆر به یان به زاندوون و به دبختیان له چاره ی نووسیون. زۆرجاران هه لیان کوتاوه ته سەر ناوچه ی «به یات» و «بیشر» و «نه هاوهند» و ده ستیان به سەر داگرتوون و لیان بوونه میر و مه زن. که وشه نی ده سه لاتیان له هه مه دانه وه تا شووشته ر و له ویوه هه تا ده ورا نیشتی ئیسفه هان رۆیشتووه و به ره و مه لبه ندی جی ژیان ی عه ره بان ره گاژوی کردوه.
 فه له که ددین حه سەن هه تا بلئی پیاویکی زیره ک و زانا و به دین بووه، به لام زۆری سەر له گالته وگه پ و پیکه نین خوراوه. به پیچه وانه عیزه ددین حوسیتی برای که سیکی مچ ومۆن و پقئستورر بووه و زگی به تاوانباران نه سووتاوه و به

۱- میرده لای به و که سه پایه به رزه گوتراوه که به سەر ملک و ماش و داراییی خانی مه غۆل راگه یشتووه. له دهقه که دا به هه له نووسراوه «وه لا»، که چی «ده لای» دروسته. و.

۲- میرئینجوو سهرناوی ئه و به رپر سه به رزه جییه بووه که بۆته چاوه دیری زهوی وزاری تایبه تی خانی مه غۆل. و.

هیچ ئاوایه‌ک پ‌وحمی پ‌ی نه‌کردوون. ه‌ردووکیان به‌وپه‌ری دادپه‌روهری حکوومه‌ت‌یان کردووه و له‌تۆله‌ی خه‌یاریک، ه‌ه‌ل‌یانکی‌شاوه‌ پ‌یشه‌ی چناریک. پ‌نکه‌وه یه‌کجار ته‌باوپه‌با بوون و سه‌ری چه‌کداری له‌شکریان گه‌یوه‌ته‌ حه‌قده‌ه‌زار که‌س. پادشایانی ئێران ل‌ییان پ‌ازی بوون و به‌د‌لیانه‌وه‌ نووساون و تیره‌یان ل‌ی توند نه‌کردوون و ئ‌یشیان پ‌ی نه‌گه‌یاندوون. د‌وای ت‌تیه‌پ‌بوونی زه‌مانیک وا به‌سه‌ردا هات که ه‌ردووکیان سالی ۶۹۲ی ک/ ۱۲۹۲ی ز، له‌سه‌رده‌می «که‌یخات‌ووخان» دا، مردن. فه‌له‌که‌ددین کورپ‌کی له‌پاش به‌ج‌یما به‌ناوی به‌دره‌ددین مه‌سه‌عود و عیززه‌ددین حوس‌ینیش ه‌ه‌ریه‌کی له‌د‌وا به‌ج‌یما که «نووره‌ددین مه‌مه‌د» ی‌نساو بوو.

جه‌ماله‌ددین خ‌در کورپ‌ تاجه‌ددین شا کورپ‌ حیسامه‌ددین خ‌لیل کورپ‌ به‌دره‌ددین کورپ‌ شو‌جعه‌ددین خورشید

به‌فه‌رمانی که‌یخات‌ووخان جه‌ماله‌ددین خ‌در بوو به‌پ‌یشه‌نگی ده‌سه‌لات، به‌لام حیسامه‌ددین عومه‌ربه‌گی کورپ‌ شه‌مه‌ددین کورپ‌ شه‌ره‌فه‌ددین ته‌همته‌ن کورپ‌ به‌در کورپ‌ شو‌جعه‌ددین خورشید و شه‌مه‌ددین له‌نبه‌کی بب‌وونه‌ کۆسپ و گ‌ریی سه‌ر پ‌یگای و سه‌ریان وه‌به‌ر نه‌د‌یت‌نا. سه‌ره‌نجام سالی ۶۹۳ی ک/ ۱۲۹۳ی ز، به‌یاریده‌ی له‌شکری مه‌غۆل که‌له‌و ده‌وروبه‌رانه‌ له‌شکربه‌زیان کردبوو، شه‌ویکی له‌نیزیک خورپ‌ه‌م‌ئاباد له‌ناکاوه‌ل‌یانکرده‌ سه‌ری و له‌گه‌ل چ‌ه‌ند خ‌زم و که‌سیکی له‌خ‌وینیان گه‌وزاند و مه‌رگیان له‌چاره‌ی نووسی و تۆره‌مه‌ی حیسامه‌ددین خ‌لیل به‌یه‌کجاره‌کی خاشه‌پ‌ر بوو.

حیسامه ددین عومره به گ

حیسامه ددین به که له زه پری بوو به حوکمرانی لوپستان، به لام سه مسامه ددین مه حموودی کوپی نووره ددین محهمه د و عیزه ددین محهمه د، که میرزاده ی هه ریمه که بوون لی هه لته زینه وه. ئه میر دانیال که له توخمه ی گرشاسپی بوو، له گه ل چهند سه رکرده یه کی دیکه قسه یان کرد به یه ک و داوای تۆله ی کوپانی تاجه ددین شایان کرد و گوتیان عومره به گ پپی ناکه وی میر بی، چونکه ئه و به ره باب به قه تیان میر لی هه لته که وتوو. ئه وه ی راستی بی سه مسامه ددین مه حموود شیاوی ته ختی ده سه لات، چونکه پشتا و پشت باب و باپیری حوکمداری لوپستان بوون.

سه مسامه ددین مه حموود لاویکی یه کجار ئازا و به جهرگ و جوامیز و فره زان و ده ست و دل ئاواله بوو. به خۆی و له شکر یکی بی ئامانه وه له خووزستانه وه گه یشته ده وروپشتی خو پره م ئاباد. تکاکاران که وتنه نیوان و وایان دانا که شه هابه ددین ئه لیاسی له نه کی و براکانی که مایه فیتنه بوون له و ئارامانه نه میتن و خاکی لوپستان به جی بیلن. ههروه ها ده بی حیسامه ددین عومره به گیش ده ست له کار بکیشیتته وه و جله وی ده سه لات بداته سه مسامه ددین مه حموود. هه ردوو لا به و که یخودایه تی و نیو بژیوانییه پازی بوون و ئاوا سه مسامه ددین مه حموود بوو به میری سه ره به خۆی لوپستان.

سه مسامه ددین مه حموود کوپی نووره ددین محهمه د

له پاش لیخران و لاچوونی عومره به گ، به وپه پری به خۆنا زینه وه له پاله وپشتی میرایه تی پالی دایه وه و گه شه و پهره ی دا به کاروباری لوپستان و ماوه یه ک ئاوا تیپه پری. پۆژیکی خۆی له شه هابه ددین ئه لیاسی له نه کی و براکانی هه لکرد و به تا قی ته نیا په لاماری دان و ئه وانیش لی وه ده ست هاتن و له په نجا و چوار جیوه

برینداریان کرد، به لام هر پرووی لئ وهرنه‌گیران و پشتی لئ نه‌کردنه‌وه و تینی بۆ هیتان و خته‌ی دان بۆ چیا‌یه‌کی هه‌له‌مووتی پر به‌فر و به پراکیش پراکیش هه‌مووی به‌ره‌و داوین هیتان و تلی پیدان و کوشتنی.

پاش ئه‌م پرووداوه نه‌وه‌زایه‌کی شیخ کاهوویه (کاکوویه) به مه‌به‌ستی کوشتنی عومه‌ربه‌گ و سه‌مسامه‌ددین مه‌حمود پرووی کرده له‌شکری غازان‌خان و بوو به ده‌سته‌و داوینی و گوتی وا باشه‌ خوینی جه‌ماله‌ددین خدر و شه‌هابه‌ددین ئه‌لیاس ون نه‌بی. به‌پیی فه‌رمانی خانی هه‌ردووکیان هیتان و له‌وینان پراگرتن. غازان‌خان له عومه‌ربه‌گی پرسى بۆچی جه‌ماله‌ددین خدرت کوشتووه؟ گوتی چونکه ئه‌و منی نه‌کوشت. گوتی باشه‌ بۆچی ده‌ستت له‌و کوپه‌ کال و مندا له‌ی نه‌پاراست؟ عومه‌ربه‌گ هیچی پچ نه‌ما و تیما؛ هه‌ر بۆیه فه‌رمانه‌وه‌ی مه‌غول دایه‌ چنگ خوینگرانی جه‌ماله‌ددین خدر و ئه‌وانیش کوشتیانه‌وه. هه‌روه‌ها سه‌مسامه‌ددین مه‌حمودیش له‌ تۆله‌ی خوینی شه‌هابه‌ددین ئه‌لیاس کوژرا. ئه‌م پرووداوه‌ سالی ۶۹۵ ی ک/ ۱۲۹۵ ی زایینی قه‌وماوه.

زنجیری ژین
www.zheen.org

عیززه‌ددین محهممه‌د کوپی میر عیززه‌ددین حوسین کوپی به‌دره‌ددین مه‌سعوود (۴۹)

عیززه‌ددین محهممه‌د پاش کوژرانی عومه‌ربه‌گ و سه‌مسامه‌ددین مه‌حمود، هیشتا هه‌ر کال و مندا له‌ بوو که وه‌کوو میری لوپستان دیاری کرا. به‌دره‌ددین مه‌سعوودی کوپی فه‌له‌که‌ددین حه‌سه‌نی ئامۆزای که له‌وی به‌ ته‌مه‌نتر بوو، له سه‌رده‌می پادشایه‌تی سوڵتان محهممه‌دی خودابه‌نده‌دا، به «میره‌لای»^۱ دانرا و نازناوی «ئه‌تابه‌ک»یشی باربوو کرا. عیززه‌ددین محهممه‌دیش وه‌کوو

«میرئینجوو» فه رمانی بۆ ده رچوو. دواى ماوه يه کى هه ردوو ئه رک خرا نه سه ر شانى عيززه ددين محه ممه د و ئه م کاره گرینگانه ي راپه راندن. سه ره نجام پوژى پيمردنى سه رى له ئاسۆ وه درنا و سالى ۷۱۶ ي ک/ ۱۳۱۶ ي ز، له م دنيا بى به روپشته وه ته شريفى برده سه راي هه رمان.

ده ولت خاتوون ژنى عيززه ددين محه ممه د

ده ولت خاتوون دواى نه مانى ميڤرده که ي بوو به شاژنى لوڤستان، به لام کاروبارى حکومه ت به سه ر له نگ ولۆرى دا که وتن و بنه ماله ي ميرى بره وى ده سه لاتيان نه ما. وای ليها ت که زۆربه ي جاران ميرانى ديکه له بارگای مه غۆله راده سپيڤردان هه تا ره وتى کاره کانى لوڤستان بخه نه سه ربارى رېک و پيکى. سه ره نجام هيچى له چنگ نه ها ت و جله وى ده سه لاتى دايه ده ست برايه کى خۆى.

عيززه ددين حوسين براى ده ولت خاتوون

پاش ئه وه ي له جيى خوشکى بوو به پيشه وای حکومه تى لوڤستان، خه لکى ئه و خاک و سه رزه مينه بۆ ماوه ي چارده سال له ژيڤر سيڤه رى ده سه لاتى دا تيڤرى و ته سه لى و شادمانى بالى به سه ر کيشان.^(۵۰)

شو جاعه ددين مه حموود

دواى نه مانى عيززه ددين حوسين، شو جاعه ددين مه حموودى کورى جيى گرته وه، به لام خه لک له ده ستى وه ته نگ ها تن و ليى وه خۆکه وتن و سالى ۷۵۰ ي ک/ ۱۳۴۹ ي ز، کوشتيان.^(۵۱)

مه لیک عزیزه ددین کوری شو جاعه ددین مه حمود

دوای کوژرانی باوکی دهسه لاتی لوړستانی^(۵۲) به دهسته وه گرت و سولتانه کانی عیراق به سه ریان کرده وه و له م سونگه یه وه پله ی هه وراز پړی و ناوبانگی به رز دره وشایه وه؛ به لام سه ره نجام ئه میر ته یمووری گوورکان^۱ سالی ۷۹۰ی ک/۱۳۸۸ی ز، دهوره ی قه لای «بامیان» ی لئ گرت و ده ریکیشا و ناردی بؤ سه مه رقه ند. له و هه رایه دا سه یدی ئه حمه دی کوپیشی راپیچه ک درا بؤ ئه نده کان. پاش سئ سالان به سه رکرایه وه و حکومه تی لوړستانی درایه وه دهستی و له سه ر ته ختی دهسه لات پالی دایه وه؛ که چی له بهر ئاکاری ناحه ز و ناله بار و لاساری سه یدی ئه حمه دی کوپ، کاربه دهستانی مه غول گرتیان و سالی ۸۰۴ی ک/۱۴۰۱ی ز، به تاوانی سه ربزیوی که ولیان کرد و هه تا حوت پړژان له بازاپی سولتانییه هه لیانواسی.^۲

سه یدی ئه حمه د

هه تا ئه میر ته یموور مابوو، به کو له مه رگی و شر و شپړپوی له چیاکانی لوړستان ده سووپایه وه و خوی ده بوارد. پاش نه مانی ئه میر ته یموور^۳ هه تا سالی ۸۱۵ی ک/۱۴۱۲ی ز، بوویه وه مه زنی لوړستان.

۱- نووسراوه گوورکان، به لام گوورکانی و گووره کانیش باون. و.

۲- سولتانییه که وتو ته پاریزگای زهنجان. له بهر کهش و هه وای خوش و فینک بسوونی که وتو ته بهر دلی مه غولان. ئه رغون خان به ردی بناغه ی شاریکی له و جییه داناه و ئولجایتووی جیگره وه ی کاره که ی ته و او کردوه و به پایته ختی داناه. (بؤ زانیاری زیاتر بر: فره نگی جوغرافیایی سوخن، ل ۵۴۹). و.

۳- ئه میر ته یمووری گوورکان (۷۳۶-۸۰۷ی ک/ ۱۳۳۵-۱۴۰۴ی ز)، بناغه دانهری زنجیره ی ته یمووریانی مه غوله. و.

شاحوسین کوری مه لیک عزیزه ددین

دوای نه مانی سهیدی ئه حمده، شاحوسین بوو به میری لورستان؛ به لام هه دای نه ده دا و له هه ری می خۆیه وه ده بزوت و هه لیده کرده سهر ناوچه ی هه مه دان و جورباده قان و مه لبه نده کانی ده ورانپشتی ئیسفه هان. سهره نجام له جه نگه ی هه را و پرووداو تاله کانی سولتان ئه بووسه عیدی گوورکانی دا هه مه دانی گرت و پرووی کرده زستانه هه واری شاره زوور و هه لیکوتایه سهر خیل ی به هارلوو. کۆر پیرعه لی کوپی عه لی سه کر، سه رۆک خیل ی به هارلوو، پپی پیگرت و به ره گه ی لی ته نی و سالی ۸۷۳ ی ک/ ۱۴۶۸ ی ز، له خوینی خۆی گه وزاند.

شارۆسته م کوپی شاحوسین

شارۆسته م ماوه یه کی زۆر به سهر هۆز و تیره و تایفه ی لورن پراگه یشت و له پاله وپشتی میرایه تی پالی دایه وه. له دوایی دا پرووی کرده شاسمایلی سه فه وی^۱ و به سیله چاوی چاکه ی شاهانه به سه رکرایه وه و که ولی شانازی و سه ره رزی خرایه سهر شانی؛ به لام هینده ی پینه چوو که گیانی ئه سپارد.^(۵۳)

ئو غوور کوپی شارۆسته م

ئو غووری کوپه گه وره ی شارۆسته م بوو به جیتشین باوکی. سالی ۹۴۰ ی ک/ ۱۵۳۳ ی ز، وه ختایه ک شاته هه ماسب به مه به ستی به ره پرچدانه وه ی عه ولاخانی

۱- شاسمایلی سه فه وی (۸۹۲-۹۳۰ ی ک)، ناسراو به شاسمایلی یه که م، بنساخته دانه ری حکومه تی سه فه ویه کانه له ئیران. پشتاوپشت ده گاته وه شیخ سه فیه دینی ئه رده ویلی، که پیشه وایه کی ناسراوی سوننیه. شاسمایلی که سالی ۹۰۵ ی کۆچی بۆته پادشا، مه زه به ی شیعه ی دوازه ئیمامی کردۆته مه زه به ی ره سمی حکومه ت. بر: ئیرانی سه رده می سه فه وی، راجر سینفیری، وه رگیزانی سه لاهه ددین ئاشتی، بنکه ی ژین، سلیمانی، ۲۰۰۶ و.

ئوزبەك بەرەو خوراسان بزوت، ئەویش كەوتە پىزى لەشكرى ھەمىشە سەرکە وتووى و جانگىرى برا بچووكى خۇى وەك بىكار لە لورستان دانا. جانگىر پاش ئەو ھى چاوى كاكى لى ون بو، دەستى بە سەرى مەزن و ماقوولان و ھۆزى خۇى دا ھىنا و لە گەورەى خۇى ھەلگەپايەو و لەسەر تەختى مىرى بنەى داکوتا. لە جەنگەى گەرانەو ھى لەشكرى دنيا داگرى پادشايەتى دا، ئۇغور ئەم ھەوالە تالەى بە گوپى ئاشنا كرا. پاش ماللاوى لە پادشا، ئەسپى ئازوت و لەشكرى وەدوا دا. كاتىك گەيشتە دەوروبەرى نەھاوند كۆمەلىك لاتەوپاتە و گەندەومەندەى لورستانى لە دەورى ھالان؛ بەلام مەزنان و سەرۆك و سەردارانى لور لەسەر پەيمانى خۇيان راوہستان و پشتى جانگىريان بەرنەدا و ھەر لاشيان لە كاكى نەكردەوہ. پاش شەر و تىكھەلچوونىكى بى مەودا، ئۇغور گىرا و كوژرا.

جانگىر كوپى شارۆستەم

جانگىر لە دواى كوشتنى كاكى بوو بە چوكمەرانى سەربەخۇى لورستان و بۆ ماوہى نۆ سال بە خۇشى و كامەرانى حكومەتى كرد و سالى ۹۴۹ى ك/ ۱۵۴۲ى ز، لە لاين شاتەھماسبەوہ سزا درا و كوژرا.

شارۆستەم كوپى جانگىر

پاش ئەو ھى شاتەھماسب، جانگىرى كوشت، ئەبوو موسلىمى گۆدەرزى كە لالاي شارۆستەم و پياويكى دەولەتخوا بوو، بە نيوەخۇشى و نيوەناخۇشى شارۆستەمى پەلكىش كرد بۆ لاي پادشا. ئەویش لەپۆو ھەرمانى دا كە بىخەنە زىندانەو و بالەستە برديانە قەلەى ئەلەمووت (ھەلەمووت). شاتەھماسب لە چاكەى ئەم كارە

باشه ی، پله ی میرئاخوپی تاییه تی شاهانه ی پی به خشی و له هاوشانه کانی خۆی تیپه پاند.

کوپیکی دیکه ی جانگیر، که ناوی «مهمه دی» بوو، له بهر مندالیانی شیوا نه بوو بۆ میرایه تی و نهیده توانی کاروباری لوپستان هه لسووپیتی. لوپان له ترسی سه ر به گۆم دا کرانی بردبوویانه جییه کی سه خت و لادهسته به ناوی چه نگله و شاردبوویانه وه. ئیتر چاوسووری میراتگری وا له م بنه ماله یه دا نه مابوو هه تا نه هیلی ته ختی ده سه لاتی لوپستان چۆل بی.

ئه م بارودۆخه زه مانیکی به سه ردا تته پری، هه تا وا هات کابرایه کی خویرپله ی لوپستانی که زۆر شیوه ی شارۆسته می ده دا، هه لقوڵی و گوتی من شارۆسته م و له قه لای ئه له مووته وه هه لاتووم. پیاوه ی گۆرین بی ئه وه ی سل بی و ترسی پیتیشی ڤووی کرده مالی شارۆسته م. ژنی شارۆسته م که چه ند سالیکی بوو له میرده که ی هه لبرابوو، ئه م گه رانه وه ی به ده سکه وتیکی گه وره زانی و له گه لی که وته سه رباری تیکه ل بوون و ژن ومیردایه تی. وه ختایه ک لوپان به و گه رم و گوپی و شاگه شکه بوونه یان زانی، ته می گومانیان ڤه وی و گوتیان بی ونه بی ئه وه خودی شارۆسته مه؛ بۆیه به دله وه سه ریان وه به ره ینا و له قسه ی ده رنه چوون. کاتیک پادشای خاوه ن شکۆ له [قه زوین] هه والی ئه م کاره سه یروسه مه ره ی پیگه یشت، شارۆسته می له زیندان به ردا و فه رمانی حکومه تی خوڤه م ئابادی کوانووی ده سه لاتی خۆیانی بۆ ده کاغه زی کرد و که ولی میرایه تی لوپستانیشی هاویشه سه ر شانی و به په له به پری کرده وه و ئه ویش به سه رڤه وه ات و دوو بازی کردن به بازیکی و وه ک بای شه مال فری. کاتیک سه روسۆراغی پهیدا بۆوه و گه یشته وه نیو خزم و که سانی، شارۆسته می تاین، هه ر لاقه ی لی بوون به بالیک و

په‌وی، به‌لام پیاوان و ده‌ست‌وی‌پوه‌نده‌کانی شار‌پ‌سته‌می خاسه و په‌سه‌ن گه‌یشتنه سهری و نه‌یان‌ه‌یشت دهر‌چی و گرتیان و داری‌ته‌پ و سه‌لای سه‌گیان پیکرد و به‌بهرد و گل‌مه‌تان و هریگه‌پ‌رانی و می‌شکیان پ‌ژاند و له‌ه‌له‌تی بایه‌ه‌ویی‌پا ه‌لیانداشت و تۆله‌ی نامووسیان کرده‌وه.

له‌و سهر‌وبه‌نده‌دا «م‌ه‌مه‌دی»‌ی برای شار‌پ‌سته‌م که ده‌یتوانی چاکه و خراپه‌لینک جوئ کاته‌وه و ببوو به‌پیاویکی ته‌واو، له‌سهر میرایه‌تی لور‌ستان خۆی ه‌له‌بریه‌وه ه‌ه‌تا به‌گ‌ژ کاک‌ی‌دا بچی و ته‌نانه‌ت کار گه‌یشته وه‌شان و ه‌ه‌ژانی شیر و نی‌زان و پ‌ژانی خوینی سهر‌له‌پیتاوان. که‌یخودا و به‌پیاوان که‌وته نی‌وان و وایان دانا کاک‌ی به‌سهر چوار دانگی لور‌ستان رابگا و م‌ه‌مه‌دی دوو دانگه‌که‌ی دیکه‌ی به‌ده‌سته‌وه بی و ئاوا پیکه‌وه حکومه‌ته‌که ه‌له‌سوورپتن و ده‌ست له‌یه‌کتر نه‌وه‌شینن. ب‌راکان به‌م قه‌رار‌وب‌یه‌پازی بوون و ماوه‌یه‌ک له‌سهر ئه‌م بار‌وه‌ه‌وایه پ‌ویشن، ه‌ه‌تا زه‌مان تیپه‌پ‌ی و ه‌له‌لینک په‌خسا.

وه‌کوو پ‌یشتر به‌سهر‌چلی باسی کرا، میرانی^۱ لور‌تۆب‌ر بوون و له‌سهر‌ده‌می شاته‌هماسبی [سه‌فه‌وی]‌دا، مه‌زنایه‌تی هۆز و تیره و خیلاتی لور‌ان ئه‌سپارده‌ی ده‌ستی تاجمیری ئه‌سته‌ره‌کی کرابوو، که ئه‌سته‌ره‌کی به‌یه‌ک‌یک له‌خیلاتی گه‌وره‌ی لور‌ان داندراوه. پادشا وای دانا‌بوو که ه‌موو سالیک دراویکی به‌رچاو وه‌کوو دیاری بنیریته‌خه‌زنه‌خانه‌ی میری. تاجمیر بۆی ه‌له‌نه‌سوورپا و ئه‌م بره‌دراوه‌ی بۆ نه‌درا و پادشا حوکمی کوشتنی‌دا. پاش کوژرانی تاجمیر، به‌فرمانی شاته‌هماسب، میر جانگیری به‌ختیاری، که ئه‌ویش یه‌ک‌یک بوو له‌گه‌وره‌پیاوانی خیلی خۆی، کرا به‌مه‌زنی لور‌ستانی گه‌وره. له‌جه‌نگه‌ی دهر‌چوونی فرمانه‌که‌دا

شارپۆسته م^۱ وه ئه سته سته خۆی گرتبوو که میر جانگیر هه موو سالی دهه زار سه ر یه ستر بداته ده ست کارگیران و باجوه رگرانی بارگای پادشا.

سالی ۹۷۴ ی ک/ ۱۵۶۶ ی ز، به فرمانی شاته هه ماسب، ئه میرخانی مووسلو،^۲ راسپیردرا هه تا برۆا و باج و پیتاکی هه ری می لورپی گه وره که ناسراوه به به ختیاری کۆ بکاته وه و هه ری می خووزستانیش، که به ده ست عه ره به کانی «موشه عشه» هه بوو، وه پاش نه دا و بیچنیته وه.

ئه میرخان بۆ راپه راندنی ئه رکی سه ر شانی هات و به ره و خووزستان شۆر بۆ وه و رۆوی کرده دزفول و شووشته ر. له م ده رفه ته دا شاپه ره وه ری کچی ئۆغوور و ژنی شارپۆسته م، که توانیوی په نامه کی فرمانی گیرانی «حه ممه دی» وه ربگرئ له لایه ن ئه میرخانه وه له هه لی گونجاودا، کاری خۆی کرد. به کورتی پاش ئه وه ی که ئه میرخان گه یشته لای خوهره م ئاباد، حه ممه دی چوو بۆ به خیره تانی. چه ند رۆژیک دواتر ئه میرخان، حه ممه دی و کۆمه لیک له ده ست وپیوه نده کانی بانگیشتن کرده شوینی حاوانه وه ی خۆی. له و کۆرپه دا ویرای سه ت که سیک له مه زن و ماقوولانی لورستانی گرتی و هه موویانی قۆلبه سته ناردن بۆ بارگای شاه ی. به پیتی فرمانی پادشا هه موویان بردن بۆ زیندانی قه لای ئه له مووت.^(۵۴) به پشتیوانی خودای گه وره دواتر ده گه ریینه وه سه ر به سه رهاتی حه ممه دی و شارپۆسته م.

حه ممه دی کورپی جانگیر

حه ممه دی بۆ ماوه ی ده سال له قه لای ئه له مووت زیندانی کرا. له و ماوه یه دا چوار کورپی حه ممه دی که بریتی بوون له: عه لی خان، ئه سه لمز، جانگیر و

۱- ل ۳۵ بولیان: «حه ممه دی» بۆی ده سته به ر بیوو. و.

۲- مووسلو تیره یه کن له خیل قه شقای. و.

شاویردی، که وتبونه سهر باری دوژمنایه‌تی کردنی شارۆسته‌می مامیان و ژیانیان لئ کردبوو به ژاری مار. دابوویانه لانی سهر بزیوی و هه‌لیانده‌کوتایه سهر قه‌له‌مپه‌وی ده‌سه‌لاتی پادشاش. هه‌مه‌دان و جورباده‌قان و ناوچه و مه‌لبه‌نده‌کانی ئیسفه‌هانیشیان داپووتاند و له په‌روپزیان کرده‌وه. هه‌ر چه‌ندیکی شارۆسته‌م و فهرمانده‌کانی قزلباشان له‌سهر سنووران، به ده‌میان‌دا چوونه‌وه و زۆر چاکیان خۆ لئ تیژ کردن و به‌وپه‌ری زه‌بروزه‌نگه‌وه له‌گه‌لیان تیکه‌وتن، به‌لام ده‌ره‌قه‌تیا نیه‌هاتن و هیچیان بۆ به هیچ نه‌کرا.

سهره‌نجام سهرۆکان و سپاسالارانی ده‌وله‌ت به‌خزمه‌ت پادشایان ڕاگه‌یاند که وا باشه بۆ چاره‌سه‌ریی ئه‌و گرفت و ئاژاویه‌ محهمه‌دی له‌ زیندانی قه‌لا ئازاد بکه‌ی و دلی بده‌یه‌وه و بفهرمووی ده‌تخمه‌ سهر سکه‌ی میرایه‌تی و له‌و کاره‌دا به‌ سهرکرده‌یه‌کی گه‌وره‌ی قزلباشی بسپیره. بۆی دانی که کورپه‌کانی بیتتی بۆ به‌رده‌رانه‌ی به‌رزی بارگای پادشایه‌تی، هه‌تا ئاگری ئاژاوه‌ دامرکی و ئه‌ویش ئاوا ڕازی ده‌بێ. هه‌روه‌ها گه‌وتیان بیخه‌نه‌ سهرشانی که سی‌هزار سهر ئه‌سپ و یه‌ستر و مه‌پی سپیش ده‌بێ وه‌کوو دیاری بدا به‌ پادشای به‌رزه‌جی. ئه‌وسا وه‌ختایه‌ک کورپه‌کانی هینان و له‌ گریوی نان، با فهرمانی میرایه‌تی لورستانی بۆ بنووسری و به‌پێ بکریته‌وه.

به‌گویری ته‌گبیروپای پیاوماقوولان و مه‌زنانی بارگا، به‌ فهرمانی شاته‌هماسب، له‌ قه‌لای ئه‌له‌مووته‌وه محهمه‌دی ڕه‌وانه‌ی قه‌زوین کرا و ئه‌سپاردیانه‌ ده‌ست حوسین‌به‌گی ئوستاجلوو. محهمه‌دی هه‌ر یه‌که‌نده‌ردوو کاغذیکی نووسی بۆ کورپه‌کانی و داوای لئ کردن تا هه‌رچی زووه‌ سی‌هزار ئه‌سپ و یه‌ستر و مه‌پ کۆ بکه‌نه‌وه و وه‌کوو دیاری بیهینن و خوشیان بین بۆ قه‌زوینی پایته‌خت. کورپه‌کانی پاش ئه‌وه‌ی نامه‌که‌یان گه‌یشته‌ ده‌ستی هه‌ر له‌پێوه ده‌هه‌زار سهر یه‌کسم ئاژه‌لیان کۆکرده‌وه و به‌ دوو برایان‌دا ڕاپێچیان دان بۆ قه‌زوین و پاش ئه‌وه‌ی

نیزیک بوونه وه محهمه دی به خزمهت حوسین به گی راگه یاند ئیستا که کورپه کانم گه یشتوونه شهره فاباد^۱ و باشه ئیزن بفرمووی بچم و چاوئیک به مهر و مالاته که دا بگپریم و بزنام ئه گهر شایانی شان ئه وه چاکه، دهنه ئه گهر وانه بوو، چهند پرژئیک راده وه ستم با ئه وهی دیکهش بیتن، ئه وهی کامه ی شیاوی پادشا بوو دهیه پتم و گه جهر و گوجهری لی هه لداویرم.

حوسین به گ داواکه ی لی سه لماند و له گه ل چهند پیاویکی باوه پینکراوی خوی ناردی بۆ لای کورانی. هه تا ئه وان گه یشتنه شهره فاباد، بوولیلله داهاتبوو. محهمه دی پرووی کرده هاوپیانی و گوتی ئه وه تازه شه و به سهر دهستان دا هات و هیچ ناکرئ، بۆیه و باشه ئه مشه و لیره بین و کاره که بهینه سبهینی بۆ دواي تاوه لات که جهنگه ی خویه تی. منیش له میژه چاوم به کورپه کانم نه که وتوو، با له گه لیان تیر قسه بم و دل و دهروونم ئوخزنی تیگه پرئ. قزلباشه کان پیشنیاره که یان به باش زانی و وایان بریار دا شه و له وئ بمیننه وه.

پاش ئه وهی شه و ته و او بالی به سهرولات کیشا، محهمه دی له گه ل کورانی پیان نایه رکیف و خویان هاویشته سهر خوانی زین و مامزه یان له که له که ی ئه سپانی ده رها تووی شه پران ئه نگاوت، که بای شه مال و شنه ی به یانیش تۆزی نه ده شکاندن و به ره و لوپرستان فرین. وه ختایه ک به یانی ئه م هه والله له شاری قه زوین گه را، شاته هه ماسب، ئه میرخانی حوکمرانی هه مه دانی له گه ل پۆلیک سهرۆک و سهرکرده ی دیکه راسپاردن که خیرایه کی بکه ونه په یکه رده یان، به لام چونکه ئه سپانی ژیر رکیفیان خیرایه کی به خا و که وتن و شان و پیلان گیرا و جه مام بوون، هه ر چه ندی کردیان و کراندیان ده رنه چوون و ده ستیان پیان رانه گه یشت. له و غار و ره وه دا چهند سهر یه کسمیشیان پسان و سه که ت بوون.

۱- ل ۳۶ ی بولیان: «شهره فاباد فرسه خیک له قه زوین دور بووه.» و.

محه‌ممه‌دی و کورپه‌کانی پپی ده پوژده‌پریان به چوار پوژ بری و خوین گه‌یاندده‌وه لوپستان. کاتیک شاپوخته‌م به‌و گه‌پانه‌وه‌یه‌ی زانی، سی‌به‌رده‌ی نایه مستی بووکی ده‌سه‌لات و هر نه‌و ساله^۱ پروی کرده قه‌زوین و پاشماوه‌ی ژیانی له چاره‌په‌شی و به‌ش‌مه‌ینه‌تی دا تیپه‌پ کرد. میر تازه چاوی به تاختی ده‌سه‌لاتی لوپستان نه‌که‌وته‌وه و له جه‌نگه‌ی خوی دا گزه‌بای مهرگ هه‌لیکوتایه سهری و تیکیه‌وه‌پیچا و بی‌سی و دوو گیانی خوشه‌ویستی خوی نایه ده‌ستی گیان‌ئه‌ستیتی. محه‌ممه‌دی له خاکی لوپستان ئالای ده‌سه‌لاتی هه‌لدا و گوئی مه‌لاییکه‌ی ئاسمانانی زیرنگانده‌وه و گوتی هه‌ر خۆم هه‌م و که‌سی دیکه نا! به‌کورتی پاش ئه‌م پووداوانه، که‌وته سهر پپی حاوانه‌وه و گونجان له‌گه‌ل شاته‌هماسب و شاسمایلی دوو هه‌م و دلی راگرتن و یاریده‌شی دان. دوا‌ی نه‌مانی ئه‌م پادشایانه، سهری وه‌به‌ر سیبه‌ری بارگای خانه‌په‌نای لیئووردنی سولتان مرادخان هیتاوه، خودا لئی خۆش بی. ئه‌ویش هه‌موو سالی دوازه‌خالوار دراوی عوسمانی^۲ بۆ برپوه‌ته‌وه ده‌کاته شه‌ش‌سه‌ت تمه‌نی بره‌وداری عیراق هه‌تا له داهاتی ناوچه‌کانی مه‌نده‌لی، جه‌سسان، بادرانی^۳ و ته‌رساق وه‌ریگبری که ملک‌وماشی تاییه‌تی شاهانه‌ی سهر به داروسسه‌لامی به‌غدا بوون. وایان دانا هه‌تا ئه‌و ناوچه‌انه بکه‌ونه ئیو قه‌له‌م‌ه‌وی ده‌سه‌لاتی و هه‌تا زه‌مانیکی خوی به غولام و خزمه‌تکاری سولتان بزانی و له‌و پیکایه تالسا نه‌بی، هیچ ئال و گۆزپیک به سهر چوارچیوه‌ی ده‌سه‌لاتی ملکی

۱- ل ۳۷ بولیان: «هه‌ر له‌و چه‌ند پوژده‌دا...». و.

۲- دوازه‌خالوار (خه‌روار، خه‌ربار)، که به‌پپی په‌سند کردنی ئیران هه‌ر خه‌رواریک ۳۰۰ کیلۆیه، ده‌بیته ۳۶۰۰ کیلۆ! ئه‌م بره‌یه کجار زۆره. له ده‌قه‌که‌دا نووسراوه «دوازه‌خروار زر عثمانی»، زه‌ری عوسمانی به‌پپی لیک‌دانه‌وه‌ی دێخودا ده‌کرێ به مانای دراو بی، جا چ زیر، زیو یان مز؛ هه‌ر بۆیه‌ش نووسه‌ر ده‌لی ۱۲ باری که‌ر زه‌ری عوسمانی و ده‌بی مه‌به‌ستی دراو بی، نه‌ک هه‌ر زیر. و.

۳- رهنکه «به‌دران» بی. و.

به میراتگه پراوی دا نایه و نه و شویتانهش که خراونه سهری، دهستیان لئ نادرئ. به م پییه سولتان فهرمانی میرایه تیی لوپرستان و خه لاتی ههره چاک و که مهره و حه مایه له شیر ی زی پینی بۆ نارد.

پاش تیپه پربوونی چه ند سالیک له سهر نه و پین ودانه، چونکه زور چاکی به گوئی مه زنی سهر کرده کانی به غذا نه ده کرد و به گله رانش لئی که وتبوونه گله و گازنده و ده یانگوت که وتوته سهر باری گویتیه بیستی، به دزی فهرمانی پیرۆز بۆ گیرانی مؤر کرا و وهرگیرا. محه ممه دی وهختایه ک به و کهینه و بهینه ی زانی و ههستی کرد مه زنی سهر کرده کانی به غذا پیوهیه بیگری، هه میشه خۆی ده پاراست، به لام ناخری یه کیک له به گله ران خۆی لئ خـوش کرد و ته له ی بۆ دانایه وه، محه ممه دی پینی زانی و خۆی دهر باز کرد و دهستی له داهات و قازانجی به غذا شوورد و تازه پرووی له و خاک و مه له بنده نه کرده وه. شاویردی و جانگیر، کورانی محه ممه دی که وه کوو بارمته له به غذا گل درابوونه وه، پوژیکی له جهنگه ی گهشت و سهیرانی پاشای به غدادا، خۆیان ده خواره بایان گرت و وهختایه کی هه لیان بۆ هه لکه وت، له قهراغ شاره وه بۆی دهر چوون و پرویان کرده پین دهشتان و وا به گاله گال و چوارنال پویشتن که زریانی دپ نه ی توانی تو زیان بشکینئ.

له و سهر و به نده دا سولتان «محهممه د» ی کوپی شاته هه ماسب، نارد بوویه سهر کچی «محهممه دی» هه تا بۆ هه مزه میرزای کوپی بیخوای و دهیهه ویست ئاوا ته قولبابی دهر گای ئاشتبوونه وه و بهرژه وهندی بکا و به لای خۆی دا بیشکینیتیه وه. نه ویش هه نگاوه که ی به دله وه نووسا و سهر له نوئ سهری وه بهر قزلباشان هینایه وه. پاش چه ند سالیک پرووی کرده دنیای پاشین.

شاویردی کوری محهمه‌دی

شاویردی له پاش نه‌مانی باوکی، به یاریده‌ی پیاوماقوولان و مه‌زنانی لوپستانی، دانیشته سهر ته‌ختی ده‌سه‌لات. له دیوانی شاسولتان محهمه‌ده‌وه فه‌رمانی حکومه‌تی هه‌ریمه‌که‌ی باربوو کرا.^(۵۵) کاتیک جله‌وی کاروباری گرینگی پادشایه‌تیی ئیران که‌وته به‌ر ده‌ستی به‌هیزی شاعه‌بیاس^۱، خوشکه‌ی به‌روپشتی شاویردی له خۆی ماره‌کرده‌وه، که ژنی هه‌مه‌میرزای [نه‌ماوی] برای بوو. هه‌روه‌ها ئاموزایه‌کی خۆشی دا به شاویردی که نه‌تیژه‌ی بارام‌میرزا^۲ بوو، هه‌تا ده‌هات خزمایه‌تی و دۆستایه‌تیی نیوانیان چاکتری خۆ داده‌پرشت، به‌لام وه‌ختایه‌ک شاعه‌بیاس حکومه‌تی هه‌مه‌دانی دایه‌چنگ ئۆغورلووبه‌گی به‌یات^۳، بارودۆخه‌که شله‌ژا. شاویردی و ئۆغورلووبه‌گ هه‌ر له کۆنه‌وه له‌سهر خاکی ناوچه‌ی برووجی‌رد نیوانیان ناخۆش بوو. ئه‌م کۆنه‌برینه‌ زارکی کرده‌وه و لوپ و به‌یات شه‌پیان له نیوانسی‌دا قسه‌وما و پمب و شیر هاتنه‌گۆپی. هه‌ردوو لا خۆیان ده‌ده‌سک نا و به‌ره‌و ناوچه‌ی برووجی‌رد بزووتن و له‌شکریان به‌ره‌و‌پووی یه‌کتر چه‌قین. واهات که ئۆغورلووبه‌گی به‌یات له‌و تیکه‌ه‌لچوونه‌دا کوژرا و کۆمه‌لیکی به‌رچاوی چه‌کداری به‌یاتیش تینداچوون و بارگه و بنه‌یان که‌وته به‌ر شه‌پۆلی تالانی لوپان و دایان‌پووتاندن.

۱- شاعه‌بیاسی یه‌که‌م پینجه‌مین پادشای خاانه‌دانی سه‌فه‌وی و کوری محهمه‌دی خودابه‌نده‌یه. سالی ۹۷۸ه‌/ کۆچی ۱۵۷۰ه‌ زاینی له هه‌رات پپی ناوته‌جه‌غزی ژیان. له ته‌مه‌نی هه‌ژده‌ سالی‌دا بوته‌شا و ماوه‌ی ۴۲ه‌ سالی فه‌رمان‌په‌وايه‌تی کردووه و سالی ۱۰۳۸ه‌/ ک/ ۱۶۲۸ه‌ ز. له‌ مازنده‌ران ده‌ستی له‌ دامینی ژیان به‌رداوه. (بو زانیاری زیاتر بر: دپه‌خودا، ب ۱۰، ل ۱۵۶۹۲-۱۵۶۹۰). و.

۲- بارام‌میرزا ده‌بیته‌ کوری شاسمایلی یه‌که‌م و سالی ۹۵۵ه‌ کۆچی مردن به‌روکی گرتووه. (بو زانیاری زیاتر بر: دپه‌خودا، ب ۴، ل ۵۱۱۴). و.

۳- به‌یات تیره‌یه‌کن له‌ خێلی ئینانلووی پاریزگای فارس. (دپه‌خودا، ب ۴، ل ۵۱۳۶). و.

پاش داکووژانی شه پره که، شاقولی به گی برای ئوغورلوه به گ، له قه زوین
 هاوار و سکا لای برده خزمهت شاعه بیاس و چۆنیه تی کوژانی برا که ی و خه لک و
 تالان و برۆی لوپانی له نوو که وه بۆ گتپایه وه. پادشا به بیستی ئه و قسانه، له پیره
 پقی هه ستا و ئاورگی دهروونی ئاورینگی دا و گری گه شته که شکه لانی ئاسمان.
 هه ر ئه و پۆزه خۆی هاویشته سه ر پشتی ئه سپ و له گه ل کۆمه له چه کداریکی
 ئاماده ی به رپچکی ته ختی پادشایه تی رکیفکوت به ره و شاویردی تتی ته قاند. کاتیک
 شاویردی به هاتنی شاعه بیاسی زانی، له گه ل ژن و مندال و پۆلیک له یارانی به
 هه زار کویره وه ری له رووباری «سه میره» په رییه وه و خۆی گه یانده چیای
 کلار.^(۵۶) پاشماوه ی خیل و بار و زینده مال و مه ر و پاتالی له وه ری چۆم مانه وه و
 که و تنه به رده ستی له شکرچیانی حکوومه ت.^(۵۷) ئینجا پادشا هات و مه دی
 قولی سولتانی شاملووی کورپه زای ئوغزوارسولتانی له سه ر ناوه ندی به ختیار و
 ده سه لاتی میرانی لوپ دانسا و کسردی به سپاسلاری هه ری مه که و به مه به ستی
 پاراستنی خیلات و مال و سامانی جه ماوه ر، چه ند سه رکرده یه کی قزلباشی خسته
 به ر فه رمانی و سه ری رکیزی به ره و قه زوینی پایته خت وه رسوو پاند و گه رایه وه.
 شاویردی دوا ی چوونه وه ی شاعه بیاس، هات و به ئیو هۆزی گۆران و تیره و
 خیلاتی دیکه دا گه را و کۆمه لیک خه لکی له ده وری خۆی کۆکرده وه و بۆ
 ده رپه پاندنی مه دی قولی سولتان زۆر به چه قوته ف چه می سه میره ی هه لوارد و
 خۆی گه یانده رووکاری خو پره م ئاباد و شانی له شه ر شل کرد و خه نیم
 پیکه له پره ژان. پاش هه ول و هه لسوو پانی زۆر و زرم و کوتی پمب و شیران،
 له شکری لوپان شکستی به سه ر شانی دا هات و بوو به را که را که و هه لات هه لات و
 وه کوو حه وته وانان هه ر یه که ی که و تنه قۆلیکی. دوا ی ئه م رووداوه شاویردی
 رووی کرده به غدا و سه ری وه به ر ده رگانه ی به رزی خانه دانی عوسمانی هیتا، که
 مله ی ده کرد ده گه ل ئاسمانی نۆه م.

کاتیک شاعه‌بباس به و پروداوانه‌ی زانی، چاوی له تاوانه‌کانی پۆشی و حوکمی میرایه‌تی خورپه‌م‌ئاباد و لوپستانی بۆ نووسی و گوتی با بگه‌پته‌وه سهر دۆخی جارانی و میر بئ وه‌کوو باب و باپیرانی.^(۵۸) که‌مه‌ره‌شیری گه‌وه‌ره‌بند و خه‌لاتی پادشاهانه‌ی بۆ نارد و له نۆو هاوشانه‌کانی دا هه‌لیکیشا و ئالای ده‌سه‌لاتی بۆ به‌رز کرده‌وه و هه‌تا هه‌وراز خۆر و مانگی پێهه‌لابرد. ئیستا که سالی ۱۰۰۵ی کۆچییه، شاپۆردی شاد و که‌مه‌ران له‌سهر ته‌ختی ده‌سه‌لاتی لوپستان پالی داوه‌ته‌وه.^۱

به‌شی پینجه‌م

باسی سولتانه‌کانی میسر و شام، که ناسراون به‌بنه‌ماله‌ی ئه‌ییووی

شاره‌وانانی شاری ده‌نگ‌وباس و قه‌لاداران‌ی نیشتمانی ژیان و به‌سه‌ره‌ات، سه‌باره‌ت به‌و شایانه‌ ئاویان قسه‌ی خۆیان داگیرساندوه و گوتویه‌نه: باپیری پادشاکانی میسر «شادی» ی کۆپی «مه‌روان» هه‌که به‌ره‌چه‌لاک ده‌چیته‌وه سهر کورده‌ ره‌وه‌نده‌کانی «دۆوین» ی^۲ ئازمه‌ربایجان، که به‌سهر وێرانی دا که‌وتوه و ئیستا دێیه‌کی له جیی ساز کراوه به‌ناوی «کرنی چخورسه‌عد».^۲

۱- بۆ زانیاری زیاتر بڕ: شهره‌فنامه‌ی وه‌رگیراوی هه‌ژار، ل ۱۲۲-۱۲۴. و.

۲- بۆ زانیاری زیاتر بڕ: شهره‌فنامه‌ی وه‌رگیراوی هه‌ژار، ل ۱۲۵. و.

۳- ل ۳۹ بودلیان: «کرنی» (؟) نه‌مزانی سهر و ژیر و بۆری چۆنه‌ بۆیه‌ چۆنی نووسیوه هه‌ر ئاوام نووسیوه‌ته‌وه. چغورسه‌عد. و.

له زهمانی سولتان مهسعوودی^۱ سهلجووقی دا، یه کیک له بریکاران ی شادی دهکاته میرقه لای تکریت. پاش ئه وهی په ژاره ی مهرگ گه یشته سهر شادی و پۆبویه بهرۆکی ژیان ی و دایدپی، نه جمه ددین ئه ییووبی کورپه گهره ی جیی گرتیه وه. پۆژیک ی نه جمه ددین ئه ییووب له گه ل ئه سه ده ددین شیرکزی برای به شوینیک دا ده پۆیشتن، له ناکاو ژنیک به گریان وه خۆی ده بهر گیزان و گوتی پیاوینک له هیچ و خۆپایی ده ستم له کۆل ناکاته وه. ئه سه ده ددین کابرای دیتیه وه و ئه و چه که ی پپی بوو له چنگی ده رهینا و گرم زه بریک ی کوشنده ی لیدا و له پپوه پپی مرد. ئه گهر نه جمه ددین ئه ییووب ئه و دیمه نه ی بین ی، برا که ی خۆی گرت و له به نه دی توند کرد و هه والی پرودا وه که شی بۆ ئه و بریکاره ی سولتان مهسعوود نووسی. ئه ویش له ولام دا پروونی کرده وه و گوتی من له گه ل ئه و کوژراوه وه کوو برایان وا بووم و چه ندی بلایی یه کترمان خۆش ویستوه، جا بۆیه ههر جاریکی تووشتان بم ده کرئ وهر گرتنه وه ی تۆله ی خویتم به دل دا بی، که وایه وا چاکه له شاری من وه ده رکه ون، هه تا چاومان به یه کتر نه که وئ.^(۵۹)

کاتیک نه جمه ددین ئه ییووب ولامه که ی بۆ هاته وه و هه لومه رجه که ی بۆ پروون بۆوه، له گه ل ئه سه ده ددین ی برای پشان نایه رکیف و به ره و مووسل پینگایان کوتا. پاش ئه وه ی گه یشتنه جی، ئه تابه ک عیماده ددین زهنگی به گهرم وگورپی به خیری هینان. ئه تابه ک دوا ی ئه وه ی [شاری] به علبه کی گرت، هه وساری کاروباری ههریمی ژیر ده سه لات ی خۆی نایه دهستی به هیژ و برشتی نه جمه ده ددین ئه ییووب، که سه سه ره کرده یه ک بوو یه کجار جوانچاک و دهروون پاک و ئاقلمه ند و دیندار و

۱- سولتان مهسعوودی سهلجووقی (۵۰۲-۵۴۷ه ی ک/ ۱۱۰۸-۱۱۵۲ه ی ز) غیاسوددین ئه بولفه تح مهسعوود کورپی مه مسمه د کورپی مه لیک شسا. سالی ۵۲۹-۵۴۷ه ی ک، له ئازهر بایجان و عیراق پادشایه تی کردوه و له هه مه دان بناغه ی ده سه لات ی دامه زاندوه. (بۆ زانیاری زیاتر بر: فهرهنگی ئه علامی سوخن، ب ۳، ل ۱۹۷۹). و.

دادەوان و ئەمین. لە و پۇژگارەدا کە بە سەر بەعلەک ڕاگەشتوو خانەقاھەکی بۆ
سۆفییان دروست کردوو و ناوی «نەجمیە» ی خستۆتە سەری.^۱
لە و ھەریمەدا خۆی داوھتە لانی پاراستنی پارسەنگی دادپەرورە و بال
بەسەرکیژانی ئاپۆرە ی خەلک. پاش نەمانی عیمادەددین زەنگی، لەگەڵ
ئەسەدەددین شیرکۆی بۆ چوونە لای نوورەددین مەحمود. ئەویش
ھەردووکیانی بەسەرکردنەو و ئەسەدەددینی کردە سپاسالار و گەرە ی شەر و
پەلامار و مەزناھەتی «حومس» یشی پێ بەخشی.

بۆ بەرپەرچدانەو ھە پەنگیەکان «عازید ئیسماعیلی» ی^۲ والی میسر
دەستەوداوینی نوورەددین بوو و ھەتا بگاتە فریای. ئەویش سێ جار
ئەسەدەددینی بە لەشکرێکی قورس و گرانبە ناردە ھانای و سەری سێ جار
ئەسەدەددین بە پێی پەزنامەیی عازید «شاپۆر» ی^(۶۰) وەزیری لی کوشت و خۆی

۱- شیرکۆ و ئەییوب، دوا ی ئەو ی ئێوانیان لە گەڵ موحامەدین بێھروز تیکچوو، ڕوویان
کردە مووسل و عیمادەددین زەنگی بە گەرمی پیشوازی لی کردن و پلە و پایە ی کارگیری و
سەربازی بۆ دابین کردن. چونکە ئەو دەمە ی زەنگی سالی ۵۲۶ھ ک/ ۱۱۳۲ی ز، لە
ھێرش ی بۆ سەر بەغدا شکستی ھێنا و کشایەو مووسل، کورانی ئەییوب لە تکریت بە
دەنگیەو چوون و یارمەتییان دا و پێیان بۆ خۆش کرد تا لە ڕووباری دجلە بپەیتەو.
ز.س.

۲- عاضد الدین الله، ئەبوو محەممەد عەبدوللا (۵۴۶-۵۶۷ھ ک/ ۱۱۵۱-۱۱۷۱ی ز)، دوا یین
خەلیفە ی فاتمی میسرە. ھەر بەرواڵەت بە پیشەوا داندراو، دنا ھەوساری کاروباری
وڵاتەکە تەوا بە دەست مەزنانی خاوەن بڕشتی بارگاکە یەو بوو. لە شیعە گەری دا
ویشکوبرینگ و دەمارگرت بوو و بە عاڵەم ئاشکرا دەستی لە ئازار و ئیشاندنی
جەماوەری سوننی بزاوتوو. (بڕ: فەرھەنگی سوخەن، ئەعلام، بەرگی ۲، ل ۱۲۱۸). یەکیک
بوو لە پەیرەوانی ڕیچکە ی ھوت ئیمامی کە پێیان وایە پیشەوا یەتی ڕیازی شیعە بە
«ئیسماعیل» ی کورە گەرە ی ئیمام جەعفەری سادق دادەکووژێ. ئەمانە چەند ناویکی
دیکە شیان پێوە بەستراو: باتنی، مولاھەد، فەدائی، ھەشاشین، قەرەمەتی، سەبعیە و
فاتمی. و.

بوو به وهزیر؛ به لام هیشتا گولئیک له باخچؤلئی وهزارت نهچنیوو، که په نجهی مهرگ په لی په ژارهی له دلی دا شکاند و ته نیا ۶۵ رۆژی دهرهت هیتا وهزیر بی. سهره نجام رۆژی جه مادی دووه می سالی ۵۶۴ هی ک/ ۱۱۶۸ ی ز، ئالای سه فهری به ره و دنیای پاشین هه لدا و سه لاهه ددینی برازی که ده بوو به کورپی نه جمه ددین ئه ییووبی برای، بوو به جینشین.

سه لاهه ددین یوسف کورپی نه جمه ددین ئه ییووب

وه کور دياره هیندهی نه کیشاوه که سه لاهه ددین له بهر شاره زایی و کارزانی، ته وای پایه به زانی حکوومه تی عازیدی کردوونه چه په ره شپه و به دیواره وه هه لپه ساردوون. پاش ئه وهی سه رناوی «مه لیک ناسر» ی پی به خشراره و چاک پیشه ی ده سه لاتی دا کو و تاوه، راسپارده یه کی ناردۆته خزمهت نووره ددین مه حمود و تکی لئ کردووه هه تا پیکای باوکی بدا بجی بۆ میسر. نووره ددین مه حمود به گه وره یی خۆی داواکه ی بۆ به جی هیتاوه و له چاکه ی خۆی ئیزنی نه جمه ددین ئه ییووبی داوه برپا بۆ میسر.

رۆژی ۲۴ ی رهجه بی سالی ۵۶۵ هی ک/ ۱۱۶۹ ی ز، له پایتهخت ئاسۆگی داوه و خه لیفه عازید چۆته پیشوازی.^۱ نه جمه ددین ئه ییووب که له خه مخانه ی دوری دا «چاوه کانی له سوئیانی تانه یان هینابوو»،^۲ به دیداری سه لاهه ددین پوون

۱- نه جمه ددین ئه ییووب رۆژی نه ورۆژ له دیمه شقه وه رۆیی بۆ میسر؛ ئه مهش به لگه یه له سه ره ئه وهی که نه ورۆژ ئه و کاتیش له لای کوردان به رۆژیککی تایبهت و پیرۆز داندراوه. ز.س.

۲- «وابيض عيناه من الحزن...»، به شیکه له ئایه ی ۸۴ ی سووره یوسف: «چاوه کانی له تاوانی تانه یان هینا...». و.

بوونه‌وه. سه‌لاحه‌ددینیش ئه‌وه‌نده‌ی خوا‌ه‌ز بکا به‌ده‌وره‌ی باوکی گه‌وره‌ی‌دا هات و ده‌ستی پیزی بۆ خسته‌سه‌ر سینه‌ی و له‌به‌ر پێی‌دا بوو به‌تتۆکه‌ئاویک. [دوا‌ی ماوه‌یه‌ک] ویستی له‌جیی وی بیی به‌وه‌زیر، به‌لام نه‌جمه‌ددین نه‌یسه‌لماند و سه‌لاحه‌ددین شانی له‌پیک‌وپیک کردنی کاروباری گرینگ و به‌رچاوی میسر شل کرد. له‌سه‌ره‌تاکانی مانگی محه‌رره‌می ۵۶۷ی کۆچی‌دا، خه‌لیفه‌ عازید تیکه‌ه‌لگلا و بوو به‌نه‌خۆشی سه‌ر جی‌وبان و له‌پوژی ع‌اشـ...وورادا، بارگه‌ی به‌ره‌و دواسه‌فه‌ری تیکنا و پو‌یی.^(۶۱)

سه‌لاحه‌ددین ده‌ستی به‌سه‌ر خه‌زینه‌کانی ئیسماعیلییه‌دا گرت، که‌کۆماکۆما زیڕ و گه‌وه‌ر و دراو و قوماشی تێدا هه‌لدراپۆوه و هه‌لچندراپوو. ئه‌وجار به‌تاقی‌ته‌نیا و سه‌ربه‌خۆکه‌وته‌راپه‌راندنی کاروباری ولات و به‌سه‌ر مال و سامان راگه‌یشت و کۆمه‌لانی خه‌لک و هیزه‌چه‌کداره‌کانی دلخۆشی دانه‌وه و بۆیان بوو به‌پشتیوان. له‌میژووی «یافعی»‌دا^۱ نووسراوه: «هتیدیک له‌و شته‌هه‌ره‌هیژا و چاکانه‌ی له‌خه‌زنه‌خانه‌ی عازیده‌وه که‌وتوو نه‌ده‌ست سه‌لاحه‌ددین بریتی بوون له‌وه‌کارنیک‌ی زمووت و سه‌ته‌ه‌زار به‌رگ کتییی به‌نرخ‌ی خه‌تخۆش.»

له‌سه‌ره‌تای مه‌زنایه‌تیی سه‌لاحه‌ددین‌دا، له‌به‌ر چه‌ند هۆیه‌ک نووره‌ددین مه‌حموود دلی لیی ئیشا و ته‌نانه‌ت ویستی به‌ره‌و میسر بپروا و بچیی یه‌کی دیکه‌ی له‌جیی دابن. وه‌ختایه‌ک سه‌لاحه‌ددین ئه‌وه‌ی بیسته‌وه، باب و خال و خزمان و سه‌رکرده‌کانی خۆی کۆکردنه‌وه هه‌تا دانیشن و پراویژی لی بکه‌ن و پێ‌چاره‌یه‌ک بدۆزنه‌وه. له‌و کۆپه‌دا ته‌قییه‌ددینی برازای سه‌لاحه‌ددین هه‌ستا و گو‌تی وای به‌

۱- عه‌بدوللا یافعی (۶۹۹-۷۸۸ی ک/ ۱۲۷۰-۱۳۶۶ی ز)، ئه‌بوسسه‌عادات عه‌بدوللا کوری ئه‌سه‌د یافعی یه‌مه‌نی، ناسراو به‌عه‌فیفه‌ددین، سو‌فی، شه‌ریعه‌ت‌زان و نووسه‌ری عه‌ره‌ب و خاوه‌نی چه‌ندین به‌ره‌می وه‌کوو: «روض‌الریاحین فی حکایات الصالحین، الدرالنظیم، مرآة‌الجنان، عبرة‌الیقطان و...» (بیر: فه‌ره‌نگی ئه‌علامی سو‌خن، ب ۳، ل ۲۴۱۷). و.

به رژه وهند ده زانم ئه گهر نووره ددین مه حموود به ره و ئیره هات، به هیژیکی زه وهنده وه به ری لئ بگرین و هه و ساری ده سه لاتئ ئه م ولاته ی نه دهینه دهستی. نه جمه ددین ئه ییووب له ته قییه ددینی نه وهی خۆی راخوپی و قسه ی سووکی نایه پارسه نگي و گوتی شتی وا ناکرئ و نابئ و پرووی کرده سه لاهه ددین و گوتی: کوپم من باوکی تۆم و شه هابه ددینیش خالی تۆیه؛ ئه گهرچی له ته واوی ئه و که سانه ی ئیره مان زیاتر خۆش ده وئی، به لام هه ر کاتیک چاومان به نووره ددین بکه وئ، بئ و نه بئ به ده ستووری جاران له گه لی هه لده ستین و داده نیشین و پژی شان و شکۆی ده گرین. ئه گهر بلئ له سه ریشان ده دم، ملمان له ئاستی له موو باریکتره و ده لئین فهرموو! جا ئه گهر باب و خالت وا بن، کئی دیکه له مزن و میرانی حکوومه تی تۆ هه قی هه یه بکۆخئ! ئه م ولاته که وتۆته نیو قه له مره وی ده سه لاتئ نووره ددین و به راستی ئیمه بۆ وئ غولامین و هه ر ده میکی لیمان بخا، ته نیا پیمل بوونمان له ئه ستۆیه و هیچی دیکه نا.

جا ئیستا وا چاکه هه ستی و نامه یه ک بۆ نووره ددین بنووسی و بلئی گه وره م، ئه ی خاوه ن شکۆ و هکوو بیستوومه لیبرای که به مه به ستی پزگارکردنی ئه م خاک و هه ریمه ئالای سه رکه وتن نیشانی له شکر هه لبدری و به ره و ئیره بئ؛ به لام ئه وهی راستی بئ خۆ پپوویست ناکا ئیوه ی پایه به رز بۆ راپه راندنی ئه رکیکی ئاوا، زه حمه ت و به ر خۆتان بنین و ئه م پگیاهه بکوئن، چونکه من به حال و دوو به لاش له پپیازی به ندایه تی لام نه داوه و له قسه ی مه زنانی به رپپچکه ی ده سه لاتئ پادشایه تی ده رنه چووم. هه ر فره مانیک که به پپی سه نگ و ته رازووی دادپه ره وریی ئیوه ده رچئ، سه ری و به ردینم.

ھەر فەرمانیڭى بیدەى، دەیخەمە سەر چاوانم
ھەر کاریڭى بیفەر مووی، خۆم بە نۆکەر دەزانم

ئەگەر لە لایەن منى بەرەژیرەو تۈزە تۈزىك نىشتۈتە سەر ئاویتنەى پىرشنڭدارى
دەر وونتان، وا باشە یەكەك لە نۆکەرانى تاییەتى خۆت بنیرى ھەتا زنجیرم باویتنە
ملى و بمهینى بۆ دەرگای بارگات کە پەنا و پەسارە بۆ دنیا.

کۆیلە چى بۆ ناکرى، غەیری سەر وەبەر ھیتان

سەلاحەددین زۆر بە پەزامەندى گوئیى بۆ ئامۆزگار بیەکانى باوکی شل کرد و
خەلکەكەى دیکە بلأوھیان لى کرد. پاش ئەوھى ھەموو وەدرکەوتن و کەسى لى
نەما، نەجمەددین ئەییووب پرووی کردە سەلاحەددین و گوتى کورم تۆ بە فیز و
ھەواى لاوى تیکەوتووی و لە بۆتەى پۆژگارىدا قال نەبووی و لە چاکە و خراپەى
کاران نازانى. ئەگەر ئەو خەلکەى لىرە دانىشتبوون زانیایان چت لە دلایە و بە
گوئیى نوورەددینیان گەیانەدبايەوھ کە پىشى پى دەگرى و ناھىلى لە خاکی میسر
و ھۆرور کەوئ، ئەو دەمى ئەویش خۆى ھەلدەبېیەوھ و بە ھەموو ھیزوھ
لەگەلمان تیدەکەوت و تەواوی لەشکرى شام و مووسلى لى کۆ دەکردینەوھ و
ھەلیدەکردە سەرمان؛ بەلام ئیستا ئەگەر ھەوالى ئەم کۆبونوھەيەى بە گوئیى ئاشنا
بى و وا بزانی کە ئیمە لە قسەى ئەو دەرناچین، خاترجەم دەبى و سەرى بە
کاریڭى گرینگی دیکەوھ دىشىنى و بەجاریڭى وازمان لى دینى.

ئەوھى راستى بى تەگبیر و پا و مشوورى نەجمەددین ئەییووب جى خۆى
گرت و کاتیک نامەكەى سەلاحەددین و قسە و باسى نیۆ کۆر و کۆبونوھەكە
گەیشتە خزمەت نوورەددین مەحمود، سەرلەنوئ چۆوھ سەر دۆخى جارانى و

سه لاهه ددینی به سه رکرده وه و وای به بهرژه وهند زانی له جیی خۆی نه ییزئو و به هیچ شیوه یه که هیژی لی دهنگ نه دا.

سالی ۵۶۸ ی ک / ۱۱۷۲ ی ز، نه جمه ددین ئه ییووب له سه ره ئه سپ گلا و چه ند پوژیک به ده رد و ژانه وه تلاوتلی دا و سه ره نجام مه رگی له چاره ی نووسرا. سه لاهه ددین به پپی پیبازی سه رتزی پیغه مبه ران جوولایه وه و [ته رمی باوکی درایه ده ست مردووشور و له سه ر تاته شواران، شورا و خه لاتی تیه و پپچرا و نوپزی له سه ر کرا و پیش مه یتانه ی بو لیدرا و به ره و دوامزلی به پی کرا]؛ ئه وسا له جیگایه کی شیاو نیژرا و چون چاکه ئاوا ی تازی به داگیرا و پر سه ی بو دان درا. نه جمه ددین ئه ییووب شه ش کوری له پاش به جیما که بریتی بوون له: سه لاهه ددین، سه یفه ددین، شه مسوده وه له تووران شا، سه یفولئیسلا م توغرۆلته گین، شه هه نشا و تاجولملووک بووری.

سالی ۵۶۹ ی ک / ۱۱۷۳ ی ز، نووره ددین مه حموود مرد و سه لاهه ددین به یه کجاری هیچ گرینه کی له سه ر پیکای سه ره به ست بوونی نه ما و هه ره به میسه ره وه نه وه ستا و له ماوه یه کی که م دا ولاتی «شام» یشی گرت. گزینی که داده وانی سه لاهه ددین هه موو دانیش تووانی ئه و خاک و هه ریمانیه کرتوه و شاری به یتولموقه دده س و قودسی خه لیلورپه حمانی له چنگ مه سیحیه کان ده ره یتا. پاشان «قه راقوش» ی برازای پاسپارد هه تا له شکر به ری و چه ند هه ری میکی خوراواش بگری؛ ئه ویش هیژی ده نگ دا و شاری ترابلو سی ژیر ده سته ی فه ره نگانی له چنگی ده ره یتان. هه ره له و سه ره وه نه ده دا هه تاوی به ختی شه مسوده وه یه برای سه لاهه ددینیش له ئاسۆی ولاتی یه مه نه وه هه لات. کابرایه کی له دین لاده ره به ناوی عه بدو ننه بی که توانی بو ی به زه بری زور یه مه ن

۱- ل ۴۳ ی بودلیان: «سه لاهه ددین یووسف، سه یفه ددین مه ممه د، شه مسوده وه له تووران شا، سه یفولئیسلا م توغته گین، شه هه نشا و تاجولملووک بووری». و.

بنیته ژیر چۆکی خۆی، هاته شه‌ری شه‌مسودده‌وله و پاش تیکه‌ه‌لچوون و ملانه و خوینرژان، ئه‌و سه‌ره‌ی هینابووی نه‌یبرده‌وه.

وه‌کوو باسی کرا سالی ۵۷۰ه‌ی ک/ ۱۱۷۴ی ز، شاری دیمه‌شق و زۆربه‌ی خاکی شام که‌وته ده‌ستی سه‌لاحه‌ددین و مه‌لیک سالح ئیسماعیلی کو‌پی نو‌وره‌ددین مه‌حموودیش پرکیشیی نه‌کرد و ته‌نیا به‌ حکوومه‌تی حه‌له‌ب قنیاتی هیتا. سه‌لاحه‌ددین سالی ۵۷۲ه‌ی ک/ ۱۱۷۶ی ز، ده‌ستووری دا هه‌تا شو‌وره‌یه‌ک به‌ دریزایی ۲۹۳۰۰ گه‌ز، له‌ قۆلی بیابانه‌وه به‌ شانی شاری قاهیره‌دا بکیشن. وه‌ستاکاران ملیان لیتا و هه‌تا دوا پرۆه‌کانی ژیا‌نی سه‌لاحه‌ددین هه‌ر پێشه‌وه‌ خه‌ریک بوون. سالی ۵۷۳ه‌ی ک/ ۱۱۷۷ی ز، سه‌لاحه‌ددین هه‌لمه‌تی برده‌ سه‌ر عه‌سقه‌لان و زه‌بری له‌ مه‌سیحیه‌کان وه‌شاند و مال و سامانیکی زۆری لێ گرتن. له‌ ویوه‌ پووی کرده‌ ره‌مله‌ش، به‌لام له‌ناکاوه‌ی هیزیکی فه‌ره‌نگان هه‌لقو‌لی و شه‌رێکی قورس قه‌وما. سپای ئیسلام شکستی به‌ سه‌رشانی دا هات و ته‌ق‌وپه‌وی تیکه‌وت. ته‌قییه‌ددینی ته‌مه‌ن بیست سالی برا‌زای سه‌لاحه‌ددین، له‌گه‌ل کۆمه‌لیکی به‌رچاوی له‌شکری میسر، به‌ گه‌شمه‌رگی پوویان کرده‌ قاپیی خودا. خودی سه‌لاحه‌ددینیش به‌وپه‌ری شه‌رپووی و په‌ریشانی به‌ره‌و میسر په‌وی و مه‌سیحی خۆیان گه‌یاند «حه‌ما» و بۆ ماوه‌ی چوار مانگ ده‌وره‌ی ئه‌و شاره‌یان دا. هه‌ر له‌ کلکه‌ی ئه‌و ساله‌دا قه‌لای حه‌له‌ب به‌بێ کـ...ویره‌وه‌ری که‌وته ده‌ست سه‌لاحه‌ددین و مه‌لیک زاهیری کو‌پی له‌و هه‌ریمه‌ به‌ مه‌زن دانا.

سالی ۵۷۴ه‌ی ک/ ۱۱۷۸ی ز، فه‌رپوخ‌شای برا‌زای سه‌لاحه‌ددین که‌ له‌بری وی به‌سه‌ر دیمه‌شق (ده‌میشق) راده‌گه‌یشت، شانی له‌ شه‌ری هیزیکی فه‌ره‌نگی شل کرد که‌ هاتبوونه‌ نیو شار و ئاوه‌دانیه‌کانی شام و په‌ران په‌رانی کردن و سه‌رکرده‌ی له‌شکری کافرانیشی کوشت. هه‌ر له‌م ساله‌دا شه‌هابه‌ددینی خالی سه‌لاحه‌ددین که‌ حوکمه‌رانی حه‌ما بوو کۆچی‌دوایی کرد و مه‌لیک موزه‌فهر ته‌قییه‌ددین عومه‌ر کو‌پی

شه هه نشا کوپی نه جمه ددین ئه ییووب بوو به جیگره وهی. ئه ویش هه تا سالی ٥٧٧هـی ک/١١٨١ی ز،^١ له وی حکوومه تی کرد و مهرگ چی دیکه ی مه ودا نه دا. سالی ٥٧٦هـی ک/١١٨٠ی ز، شه مسوده وه له ی کوپی نه جمه ددین ئه ییووب که پیشتر توانییووی به زهبری شیریه مه ن بگری و چووبوویه ئه سکه ندریه، دهستی له دنیای پروخه ک به ردا. له پیره تهرمه که یان هیتایه وه شام و له و خویندنگه یه ناشتیا ن که خوشکه که ی له قه راخ شاری دیمه شق سازی کردبوو. پاش نه مانی شه مسوده وه له، سه یفولئیسلامی برای بوو به جینشینی.

پژژیکی هه یینی له مانگی مه ولوودی ٥٨٣هـی ک/١١٨٧ی زایینی دا، له دهووبه ری ته به ریه، شه پیکی گه وره له نیوان سه لاهه ددین و فه رهنگیانی پووپه شدا قه وما. خودا وه ند ئاو ریکی به خیری له مسولمانانی شوینکه وته ی پیغه مبه ری پشتیوان دایه وه و مه زنی مه سیحیه کان گرا و گه لیک له چه کداره کانی کوژران.^(٦٢) پاشان سه لاهه ددین دهستی گه یانده «عه ککه» و توانی ئه و قه لاته له چنگ نه ساراکان (مه سیحیه کان) ده ربینئ. له و په لاماره دا چواره زار که سیکی مسولمانان که دیلی کافران بوون، ئازاد کران. هه ره له سه ره ئه م هه وایه سه لاهه ددین سه ری جله وی شل نه کرده وه و گه لیک شار و گوند و ناوچه ی دیکه ی له چنگ فه رهنگان ده رهیتان و پشتی لئ نه کردنه وه. نابلؤس، حه یفا، قه یساریه، ناسره و عه سقه لانیشی لئ گرتن. پاشان سه ری جله وی به ره و به یتمو لموقه ددهس وه رسوو پاند و له شانی خۆرنشینی ئه و شاره هۆردو و به زی کرد.^(٦٣) دوا ی چه ند پژژیک هیزی به ره و بالی خۆره لاتی ئاژاوت و ده وره ی گرت و دهستی کرد به شه پ.^(٦٤) ئه و کاته پتر له شیت هه زار مه سیحی دانیشتمووی شاری به یتمو لموقه ددهس بوون. له و شه پ و هه رایه دا مسولمانان شیلگیر و پته و چه قییوون و لیپراوانه ئالایان ده شه کایه وه. پژژی هه یینی

۲۷ ی مانگی په‌جەبی ئه‌و ساله، سه‌لاحه‌ددین به‌زه‌بری مه‌نجه‌نیقی به‌رداوێژ، کونه‌مشکی لی کردن به‌قهیسه‌ری و کرژی هه‌لێتان و شوینه‌واری سه‌رکه‌وتن له‌پوخساری مسوڵمانان دا په‌نگی دایه‌وه‌ و کافرانی پی لی ون بوو، دلێان که‌وته‌ جۆللانه‌ و زراویان چوو. هاوارهاواریان ده‌گه‌یشه‌ ته‌شقی ئاسمان و ده‌یانگوت به‌سه‌ و ده‌ستمان داوه‌ و په‌نامان هێناوه‌.

سه‌لاحه‌ددین گوتی نه‌ که‌س ده‌کووژم و نه‌ که‌سیش به‌ دیل ده‌گرم و له‌سه‌ر ئه‌م پی‌وشوینه‌ گیرانی به‌یتو لموقه‌ده‌سه‌ مسۆگەر بوو. مسوڵمانان له‌ گومبه‌زی مزگه‌وتی ئه‌قسا وه‌سه‌رکه‌وتن و ئه‌و خاچه‌یان هه‌لکێشا و تیکیان شکاند که‌ مه‌سیحیه‌کان له‌وێیان چه‌قاندبوو. هه‌ر ئه‌و پۆژه‌ نوێژی هه‌ینی کرا و ده‌نگ و زه‌نای ئه‌للاه‌ووئه‌که‌به‌ری گه‌وره‌ و بچووک به‌ره‌و په‌رچکه‌ی ئاسمان بالی گرت. وه‌کوو دیاره‌ ئه‌م شاره‌ له‌ سالێ ۷۲ه‌ کوچییه‌ وه‌^۱ هه‌تا ئه‌و کاته‌ به‌ چنگ رېیوارانی کویره‌پی سه‌رلی‌شێوانه‌وه‌ بوو. سه‌لاحه‌ددین له‌گه‌ل ئه‌و خوداگرتوانه‌ پیکه‌ات و وا بریار درا که‌ هه‌ر پیاویکی کافر بپی‌سی دینار و هه‌ر ئافره‌تیک پینچ دیناری سووری^۲ بدا به‌ شوینکه‌وتوانی دینی مه‌مه‌دی و ده‌بوو بنه‌ماله‌کان بۆ هه‌ر مندالیکیش دیناریکیان دابا.^(۶۵) ئه‌گه‌ر که‌سیک ئه‌م دراوه‌ی بۆ نه‌درا، نه‌یده‌توانی له‌و شاره‌ وه‌ده‌رکه‌وی و ده‌بوو یه‌خسیری مسوڵمانان بی. سه‌لاحه‌ددین ئه‌وه‌نده‌ دراوه‌ی له‌و سه‌رانه‌یه‌ وه‌ریگرت، هه‌مووی به‌ سه‌ر شه‌پکه‌ران و مه‌لا و فه‌قی و پیاوانی ته‌رکه‌دنیا دا دابه‌ش کرد. پاشان سه‌ری جله‌وی به‌ره‌و قه‌لای سوور وه‌رسووړاند، به‌لام چونکه‌ جێیه‌کی یه‌کجار سه‌خت و ئه‌سته‌م بوو نه‌گیرا. سپای سه‌رما و کرپوه‌ سه‌ری ده‌ سوپییه‌ نا و قووله‌ی کرد، بۆیه‌

۱- زین‌نۆف له‌ پینش هه‌وته‌که‌ نیشانه‌ی پرسپاری داناوه‌، چونکه‌ مه‌سیحیه‌کان سالێ ۸۲ه‌ی ک/ ۱۰۸۹ی ز، قودسیان گرتوه‌. و.

۲- سووری. و.

سهرکرده کان گه پانه وه یان به بهرژه وهند زانی. سولتان گوئی بۆ قسه ی خیرخوازانی خۆی کلۆر کرد و سهری له شکری وهرگیرا و هه لیکوتایه سهر «تهرتووس» و به زه بـهری زۆر به چۆکی دا هینا و گرتی.⁽⁶⁶⁾ ههرچی مال و سامانی کافران به خه نیمه تی گرت و ته وای مه سیحیه کانی ئه و شارهی ئه سیر کردن و پاشان به ئاوری توورپه یی گری پپوهنا و سووتاندی.

جله وی ئه سپی په لاماری شل نه کرده وه و یه که له دوا ی یه که به شاره وشاری گومریان دا هات و گرتنی هتا گه یشته باژیری بهرزیه.⁽⁶⁷⁾ ئه گهرچی ئه و شوینه بۆ سه ختی و هه له مووتی ناوبانگی دهنگی دابوویه و به دیواری گه پانگه پیه وه سهری له ۵۷۰ گه ز تپه پیبوو، به لام دیسانیش به زهبری شیران و به فرکه ی تیران، که وته دهستی میسرپیه کان. پاشان سه لاهه ددین هه لمه تی برده سهر ئه تاکیه؛ خه لکه که ی دهستی نه کرده وه و پیکه اتنیان به بهرژه وهند زانی و کافران تیکرای دیلانی مسولمانی راگیرکراوی نیو شاره که یان ئازاد کرد. سه لاهه ددین له سهر داوای مه لیک زاهیری کوپی، له ئه تاکیه وه پرووی کرده حه لب و سی پوژی لی مایه وه. مه لیک زاهیر چۆن چاکه ئاوا به ده وره ی باوکی دا هات و خوانی میرانه ی بۆ پازانده وه و گه لیک دیاریشی دایه خزمه تی. سولتان سه لاهه ددین له وپوه پوژی بۆ حه ما. ته قیه ددینی حوکمداری وئ ئه وهنده ی له دهستی هات که وته خزمه ت کردنی و ئه ویش برازا که ی خۆی به سهرکرده وه و جه به له و چهند جیگایه کی دیکه شی خسته سهر ههریمی ده سه لاتی. ئینجا پرووی کرده دیمه شق و چهند پوژیک له و شاره وچانی دا. له ویشه وه پکیفی به ره و باژیری «سه فده» کوتا و به بی شه پ و گه پ و قره گرتی و «که ره ک» و «که وکه ب» یش ههر به و ده ستوره خۆیان به ده سته وه دا. له وپوه به شه نگه شه نگ به ره و قودس بزوت و نوژی جیژنی قوربانی له و شوینه پیروژ به جی هینا. دوایه پوژی بۆ عه سقه لان و ئه وپی له مه لیک عادلای برای ئه ستاند و له جیاتانی «که ره ک» ی دایه. پاش ئه م کاره به ره و

عه‌ککه کشا و فه‌رمانی دا هه‌تا شووره‌ی شاره‌که نۆژهن بکه‌نه‌وه. ئه‌وسا خودی خاوه‌ن‌شکۆی ته‌شریفی برده «شه‌قیف» و ئه‌و قه‌لا سه‌خت و پته‌و و گه‌ردنکه‌شه‌ی گه‌مارۆ دا. حوکمداری شه‌قیف که یه‌کیک بوو له‌ ئاقل‌مه‌ندان و پیاوماقوولانی فه‌رپه‌نگ، وه‌ختایه‌ک سۆسه‌ی سه‌رکه‌وتنی سپای ئیسلامی کرد، به‌تاقی‌ته‌نیا له‌ قه‌لا هه‌ساته‌ده‌ر و به‌سه‌ره‌و خێوه‌تی ئه‌و خه‌دیوه‌ پایه‌به‌رزه‌ بزووت. سولتان ئیزنی دیداری دا و ده‌ستی پیزی لێنا و له‌ په‌نا خۆی دانا. جا چونکه‌ میوانی پێژدار چاکی زمانی عه‌ره‌بی ده‌زانی، به‌ خزمه‌تی راگه‌یانند بۆیه هاتووم و زه‌حمه‌تم وه‌به‌ر مه‌زنانی ده‌رگانه‌ی فه‌رمانه‌روایه‌تی ناوه‌ تا به‌ گه‌وره‌یی خۆت به‌سه‌رم بکه‌یه‌وه و ئیزنم بده‌ی بپۆمه‌ دیمه‌شق و له‌وێ نیشته‌جێ بم. ئه‌گه‌ر بکری مووچه‌ی سه‌له‌وساڵم له‌ دیوانی به‌رزه‌وه‌ بۆ بپه‌نه‌وه و ئه‌وه‌نده‌م له‌ ده‌غل‌ودان و دراو بۆ وه‌به‌ر چاو بگیرێ که خۆم و مال و مندالی بێ به‌خێو بکه‌م و چاوم له‌ ده‌ستی که‌س نه‌بێ. بێتوو ئه‌م داوایه‌م قبول بکری، قه‌لاکه‌ ده‌ده‌مه‌ ده‌ست خزمه‌تکارانی پایه‌به‌رزی خاوه‌ن‌شکۆ.

سولتان سه‌لاحه‌ددین به‌ ڤووی خۆشه‌وه‌ داواکه‌ی لێ سه‌لماند و حوکمداری شه‌قیف گه‌راوه‌ قه‌لایه‌ و سپای ئیسلام ده‌ستی له‌ هه‌لمه‌ت و ڤاسان و گه‌مارۆ هه‌لگرت و دلی دایه‌ سه‌ر باری پێکهاتن و ناشته‌وایی. دواي چهند ڤۆژیک ڤوون بۆوه که ئه‌و کافره به‌ فرت‌وفیل له‌ قه‌لا ده‌رکه‌وتوو و به‌م قسانه‌ ویستویه‌تی که‌ میسری چی دیکه‌ ته‌نگ به‌ خه‌لکی شاره‌که‌ هه‌لنه‌چنن و هه‌لیک بره‌خسی بۆ نۆژهنی شووره‌ و کلاوقووچه‌کانی ده‌ورانه‌وری و چی پاشه‌که‌وتیش پێویسته‌ بپه‌یته‌ نیو قه‌لاوه‌.

وه‌ختایه‌ک سولتان سه‌لاحه‌ددین گرتی و درۆ و ده‌له‌سه‌ی کابرای لێ سوور بۆوه، شریخاندی و سه‌ره‌له‌نوێ ده‌نگی له‌شکری هه‌میشه‌ بالا‌ده‌ستی دایه‌وه‌ و به‌ دابی جاری پێشوو ده‌وری قه‌لا گیرایه‌وه‌. دلێرانی له‌شه‌پزان ده‌ست به‌ کار بوون و

ئامرازی قه لاشکین شانیان تیک کیشا و له جیی له بار دامه زیتندان. له و جهنگه یه دا هه والیان هیئا که لافاوی له شکرکی بی ئامانی فه پرهنگیان گه یوه ته عه ککه و پئوه یه ئابلۆقه ی شاره که بدا. ^(۶۸) مه لیک عادل که ئاوی دی، ملی بۆ پیکهاتن له گه ل کافرانی شه قیف پراکشیا و بـریار درا تا شاره که به ته واوی چه کوچۆل و جبه خانه و یه کسم و باره به رانه وه بدریته دهست فه پرهنگیان و سه رباری ئه وهش دووسه ته هزار دیناری زی پشیان بۆ بخریته سهر. ههروه ها سه ته کهس له پیاوماقوولان و پینسه ته کهس له بۆره پیاوانی به دیل گیراو ئازاد بکری. له به رانه ردا ئه وانیش ری بۆ مسولمانان به رده ن تا به سلآمته ی له و شاره وه ده رکه ون. سولتان به بیستنی ئه م ریکه وتته ویکهات و مچورکی پندا هات و گوتی شتی وا نه ده بی و نه ده کری! به لام ته گیرکه ران و شاره زیان وایان به به رژه وه ند زانی دهست له گه مارۆی شه قیف هه لگری و ئه ویش گوتی با وایی. پاشان سه لاهه ددین، مه لیک ئه فزه لی حوکمداری دیمه شقی پاسپارد که هیزیک به ری و قه لای عه سقه لان خاپوور بکا، چونکه له وه ده ترسا ئه گه ر چاوی سپای ئیسلام له و شوینه ون بی، کافرانی فه رهنگی بیگرن و له و یوه به مال و سامانی خه لکی عه سقه لان ته یار و خه نی بن و په لاماری به یئولمو قه ددهس بدهن و بیگرن. مه لیک ئه فزه لی کوپی پایه به رزی سولتان پرووی کرده عه سقه لان و داوی له دانیش تووانی کرد هه رچی زووه خویان کۆ که نه وه و مال و کۆچیان تیکه وه پیچن و رایگو یزن بۆ ناوچه و مه لبه ندی دیکه ی شام. به م فه رمانه جه ماوه ری عه سقه لان ته می خه میان لی باری و که وتته سهر باری لیۆ به باری و دل و دهروونیان تاریک داها ت و له و شتانه وه ده ستیان کرد به هه راجی مالی خویان که نه غد نه ده کرانه وه. بۆ نمونه شتیک ئه گه ر ده درمی دیتا، داوی دره میکیان لی ده کرد و کهس نه یه ده کری و پووله سووتاویکی پی نه ده دا.

له «میرئاتوججینان» دا نووسراوه: «عسقه‌لانی دوازده مریشکیان دها به دیناریک، جا ئه‌تۆ له و پئ‌ودانه بپۆ و سه‌ری لی بخوینه‌وه.»^۱

به‌کورتی هه‌ر له بیستی مانگی شابانه‌وه هه‌تا یه‌که‌م پۆژی په‌مه‌زان، کۆمه‌لێکی به‌رچاو خۆیان له خاپووراندنی ئه‌و شوینه هه‌لکرد و ئاداریان به سه‌ر پادارییه‌وه نه‌ه‌یشت و سه‌ره‌نجام ئاداریان به‌گه‌ره‌که‌مالانه‌وه نا و کردیانه خاک و خۆله‌میش. دواتر چوونه زگ شاری «لودد» و قه‌لای «په‌مله» و ئه‌وانیشیان به‌ده‌ردی عه‌سقه‌لان بردن و داریان له‌سه‌ر به‌ردی نه‌ه‌یشتن و به‌کاولی به‌جیان ه‌یشتن. له‌و هات‌وباته‌دا مه‌لیک عادل نامه‌یه‌کی بۆ باوکی نارد و رایگه‌یاند که فه‌ره‌نگی به‌وه پازی بوون ئه‌گه‌ر ده‌ست له‌که‌ناراوه‌کان هه‌لگرین، له‌گه‌لمان پینک بین و ئیدی بپرای بپه‌ر تخوونی خاکی مسو‌لمانان نه‌بن. سولتان سه‌لاحه‌ددین ئیزنی دا و مسو‌لمان و فه‌ره‌نگی پیکهاتن و په‌یمانی ئاشتی مۆر کرا و سویتدی خه‌ست‌وخۆلی دیندارانه‌ی له‌سه‌ر خورا. له‌و ساوه بازرگانان ده‌ستیان کرده‌وه به‌هام‌وشۆی نیوانیان و بازار پمینی په‌یدا کرده‌وه. له‌ دوايه سولتانی پشت و په‌نای دین سه‌لاحه‌ددین، پۆیشته‌وه به‌یتوالموقه‌ده‌س و ئی.زنی مه‌لیک زاهیر و مه‌لیک ئه‌فزه‌لیشی دا بگه‌رینه‌وه هه‌ریمی ده‌سه‌لاتی خۆیان. سولتانی هیژا ته‌شریفی چهند پۆژیک له به‌یتوالموقه‌ده‌س مایه‌وه و پاشان پۆی بۆ دیمه‌شق. پۆژی ۲۷ی شه‌شه‌کانی سالی ۵۸۸ی ک/۱۱۹۲ی ز، گه‌یشته پایته‌ختی شام. ته‌واوی کوره‌کانی له‌گه‌ل حوکمدارانی شام له‌خزمه‌تی‌دا کۆبوونه‌وه. چهند مانگیک به‌کۆپی به‌زم و شادی و پیکه‌نین و میوان و میواندارییه‌وه خه‌ریک بوون.

سالی داهاتوو، پۆژی هه‌ینی ۱۵ی مانگی سه‌فه‌ری ۵۸۹ی ک/۲۱ی فیه‌رییه‌ی ۱۱۹۳ی ز، سولتان سه‌لاحه‌ددین، چوو بۆ به‌خیر ه‌یتانه‌وه‌ی حاجیان و پاش

۱- به‌قه‌له‌می عه‌بدوللا یافعی. و.

گه پانه وهی نه خوښ که وت و گهرمه تا دایگرت و به جی و بان بژی که وت. هر له و مانگه دا که ده بیته ۲۷ ی سه فهری ۵۸۹ ی ک/ ۴ ی مارس ۱۱۹۳ ی ز، پووی کرده بهر په ساری په حمهت و لی خوښ بوونی په روهردگار. پاش نه مانی سولتان، خواروژووری کومه لانی خه لک به په مه کی و بژارده وه له قولی گرنیان داوه و گهرمه شینیان بژ گپړاوه و ئار او قارایان لی هه لگړاوه. کاتیک جه ماوهر چاویان به تهرمی ئه و پادشا داده وانه که و تـووه وایان له گابژپړی داوه و کاره ساتیکیان گپړاوه، که س شتی وای نه دیوه.

سولتان سه لاهه ددین پادشایه ک بوو داپه روه و یه کجار ئازا و [دلاوا].^۱ زانایان و مه زنه خوینده وارانلی خوښ ده ویستن و هه میشه هه ولی دده له هیچیان که م نه بی. هر له و ساله وه که بوو به پادشای میسر وازی له شهراب و کار و ئاکاری پړ پینه دراو هینا. له پوژگاری ده سه لاتی دا که لیک ناوهندی خیر و چاکه ی له خاکی میسر و شام ساز کردن و ملک و ماش و زهوی وزاریکی زور چاک و به پړژه وی به و شوینه گرینگانه وه بهستن و بژی کردن به «وه قف» و لیړه دا به دریژی باسیان ده که یین: www.zheen.org

- ۱- مه دره سه ی فهر اقه ی بچووک، که له نیزیک موغبه رهی ئیمامی شافعییه، په زای خودای لی بی. ۲- مه دره سه ی قاهره ی موغیزیه،^۲ که له تهنیشت ئه و گومبه زهیه گـویا ئیمام حوسینی تیدا نیژراوه، پووسووری دنیا و قیامت بی.
- ۳- خانه قسای جی کـوشکی سه عید سوعدا، یه کیـک لـه خه لیفه کانی

۱- له لاپه ره ۴۸ ی بودلیان وهر گیراوه. و.

۲- مه به ست «موغیززوو لی دینیللا»، ئه بووته میمه یه. ئه بووته میمه یه کیکه له خه لیفه کانی فاطمی و سالی ۳۴۱-۳۶۵ ی ک/ ۹۵۲-۹۷۵ ی ز، حکومته ی کردووه. ئه م خه لیفه یه سالی ۹۶۹ ی ز، قاهره ی ساز کردووه، بژیه کورت کراوه ی ناوی ئه وی ده خریته سه ری. و.

ئیسماعیلییه. ^۱ ۴ - مەدرەسەى حەنەفییە کە پیشتر کۆشک و سەرای هەباسی کۆری سەلار بوو و دەستیکی پیداهیتاوه و نۆژەنی کردۆتەوه. ۵ - مەدرەسەى شافعییه، کە لە میسر پێی دەلی...ن «زەینوتتوچار». ۶ - مەدرەسەى مالیکییه لە ق...اهی...رەى موغیززییه. ۷ - نەخۆشخانەیک کە لە نیو کۆشکی خۆی دا بوو. ۸ - مەدرەسە و خانەقایەک کە لە قودسی خەلیل بناغەى داناو و تەواوی کردوو. دەلێن سولتان سەلاحەددین ئەوەندە پیاویکی بەدڵ و دەروون بوو، کە سەرەپای بەربلاو بوونی قەلەمرەوی دەسەلاتی و داھاتی بەلیشاوی و دەسکەوت و خەنیمەتی خواپیداوی، دواى نەمانی کە سەری خەزەنیان داو، تەنیا ۴۷ درەمی زیوی لە پاش بەجیماو. ئەوەش ھەر خودا دەیزانی.

ئەبولفەتح عوسمان کۆری سەلاحەددین یوسف

سولتان سەلاحەددین ھەر بە زیندی سەر خۆی حکوومەتی میسری داوویە دەست عوسمانی کۆرە گەورەى و ناسناوی مەلیک عەزیزی پێ بەخشیوو. کاتیک ھەوالی مەرگی ئەو عەزیزەى میسری داووانی گەیشتە لای عەزیزی میسر، لەسەر تەختی پادشایەتی پالی داو و مەزن و ماقوولانی ئەو خاکە سەرلەنوێ بوونەوه سوێندخۆری و پەیمانیان لەگەڵ بەست. مەلیک عەزیز پاش ئەوەى سەرۆبەری کاروباری ولاتی بردنەوه سەریەک و دلی ھەسایەوه، لەگەڵ مەلیک عادلی مامی کەوتە کەینەوبەینە و سێ جار دژی مەلیک ئەفەلی برای لەشکری بەرەو دیمەشق ئازاوت. مانگی ڕەجەبی ۵۹۲ ھ/ک ۱۱۹۶ ى ز، پاش گەمارۆی شارەکە و شەڕ پێ فرۆشتنی، گرتی و مەلیک ئەفەل ڕاکردنی لە ڕاوەستانی بە باشتر زانی. پاش

۱ - ئیسماعیلی ناسراون بە ھوت ئیمامی، باتنی (باطنی)، ھەشاشین، مولاخیدە، فاتمی و فیدایی. ئیسماعیلی لکیکن لە ڕیپازی شیعه کە ڕوایان وایە ئیمامەکانیان بە ئیسماعیلی کۆری ئیمام جەعفەری سادق دادەکوژێ. کە ھوتەم ئیمامە... بـ: دیھخودا، ب ۲، ل ۲۵۴۸. و.

سه رکه وتن، مه لیک عهزیز، مه لیک عادلای برای له وئ دانا و کردی به فرمانرپه وا و خوی گه پرایه وه میسر. سالی ۵۹۳ هـ ک/ ۱۱۹۵-۱۱۹۶ ی ز، سه یفولئیسلا م توغرؤلته گین (توغته گین) ی کوپی نه جمه ددین ئه ییووب که حوکمرانی یه من بوو، دهستی له دنیای نه میئن به ردا. پاش نه مانی فه تحه ددین سمایی کوپی که پئیان ده گوت مه لیک موعیز، له یه من بوو به شا. سالی ۵۹۵ هـ ک/ ۱۱۹۸ ی ز، مه لیک عهزیز له میسر کۆچی دوابی کرد. شۆره لایک بوو یه کجار مهند و مه تین و به ناموس و دلاوا. پاش نه مانی، میسری بوونه دوو بال و لیکدابران. بالئیکان له سهر پادشایه تیی کوپی مه لیک عهزیز پیکهاتن که ناوی عهلی بوو ناسراو به مه نسوور. باله که ی دیکه ناردیان به شوئن مه لیک ئه فزهل دا و سهریان وه به رهیتا.

پادشایه تیی مه لیک ئه فزهل کوپی سه لاهه ددین یوسف

ههروهک پیشتر باسی کرا مه لیک ئه فزهل له سه رده می باوکی دا کرابوو یه حوکمداری دیمه شق، به لام پاش نه مانی سولتان سه لاهه ددین، مه لیک عهزیزی برای به یاریده ی مه لیک عادلای مامی، سئ که رهتی له شکر نارد ه سهری و هه وساری حکوومه تی له چنگ ده رکیشا. پاشان سه رخه دی باربوو کرد و له وئ ده ژیا. کاتیک مه لیک عهزیز پووی کرده دنیای خاموشان، ئه سپی به رهو میسر تاو دا و چه ند پوژیک له سهر ته ختی مه زنا یه تی پالی دایه وه. هینده ی پینه چوو که مه لیک عادلای مامی به خوی و له شکریکی به جهرگ و ئازاوه گه یشته میسر و له سهر ده سه لاتی لابر د و شاری شمیشاتی پی به خشی.^(۶۹) به م شیویه حکوومه تی میسر که وه ده ست مه لیک عادل و مه لیک ئه فزهل پووی بۆ شمیشات و هه تا ئاخری ته مه نی له وئ بوو.^(۷۰) سالی ۶۲۲ ی ک/ ۱۲۲۵ ی ز، سهری برده بهر په ساری په حمه تی یه زدانی مه زن.

له میژووی «یافعی» دا نووسراوه: مه‌لیک ئه‌فزل پیاویک بووه پڕ و پیتۆل و زانا. گویسی بۆ مامۆستا و مه‌لامه‌زنه‌کانی زهمانی خۆی راداشتووه و هه‌دیسێ لێ وه‌رگرتوون و خه‌تیشی یه‌کجار خوش بووه. زۆری پێژ داناوه بۆ زانایان و چاکیان پێپراگه‌یشتووه. ته‌ک‌ولۆی نه‌خستۆته کاروباری داده‌وانی و ده‌ست‌ودل‌وازی. چاکی لـه‌ نووسینی په‌خشان و نـامیلکه و نامه‌ زانیوه. له‌ به‌ستیتی هۆنینه‌وه‌ی هـۆنـراوه‌دا ئالای شاره‌زایی هـه‌لـداوه؛ بۆ وینه‌ پاش ئه‌وه‌ی عه‌زیزی برای ناسراو به‌ عوسمان و عادلێ مامی که پێیان ده‌گوت ئه‌بووبه‌کر چوونه‌ سه‌ری و دیمه‌شقیان لـه‌ چنـدگ ده‌ره‌ینـداوه، ئه‌م شیعراوه‌ی داناوه و ناردویه بۆ ناسری خه‌لیفه‌ی [عه‌باسی]:

به‌ زه‌بری شیر پێشیلان کرد مافی عه‌لی بـئـسـی و دوو
گه‌وره‌م، ئه‌بووبه‌کر و عوسمان که بوونه‌ یار و نه‌یاری
گه‌رچی باوکی به‌ زیندی سه‌ر عه‌لی کربویه جیگری
به‌لام به‌یعتیان وه‌لا نا و هیچیان نه‌چوونه‌ ژێر باری
وه‌کوو دیاره‌ خۆ هه‌موو شت گه‌لی پوون و ئاشکرایه
بزانه‌ چۆن کوێر کراوه، ئه‌و پێبازه‌ی کرا دیاری

خه‌لیفه‌ ناسر له‌ ولام‌دا ئاوا به‌ شیعر ولامی داوه‌ته‌وه‌:

نامه‌ی تۆ گه‌یشته‌ ده‌ستم باخه‌به‌ر به‌ کوپی یوسف
که پڕ بوو له‌ خۆشه‌ویستی و پوون بوویه‌وه‌ په‌سه‌ن پاکی
پێخوس کرا مافی عه‌لی چونکه‌ له‌ پاشی پێغه‌مبه‌ر
له‌ نیۆ شاری مه‌دینه‌دا که‌س نه‌بوو به‌ یاری چاکی

مزگینی بی له دواړوژا، مافی تو دیته وه جیی خوی
ناسر پشتیوانی تو یه، له سه رخو به که سی کاکی

نه سرو لالا کوپی نه بولکه پرم زیاته ددین محمه د کوپی عه بدولکه یریم شه بیانی
جه زه ری، وه زیری مه لیک نه فزله بووه. نه سرو لالاش هه روک براکانی دیکه ی
خوی، یانی عیزه ددین عه لی و مه جده ددین نه بوو سسه عادات به ناوبانگه به
ئیبنو وئه سیری جه زه ری. نه م ئیبنو وئه سیره سهرتوپی ته واوی زانایانی زه مانی
خوی بووه و له هه موو زانستیک دا هه تا لوو تکه هه وراز چووه. نه وهنده چاکی له
نووسینی په خشان و نامه زانیوه که شتی وا به خه یال دا نایه. له دایک بووی
جزیره ی ئیبنو و عومره و هه ره له وئ هه لیداو و گه شه ی کردووه. له تافی کالی و
منالی دا هه موو قورپانی میری مه زنی فره زانی له بهر کردووه. ده لئین هئنده بیرتیژ
بووه که ته واوی دیوانی نه بوو ته ممام و بوخته ری و موته نه بیی له بهر بووه.
له میژووی «یافعی» دا له زمان «ئیبنو و خه له کان»^(۷۱) «مه روی» یه وه
نووسراوه: کاتیک ئیبنو وئه سیر دهستی له خویندنی زانستان بوته وه و ته واوی
کردوون، چوته خزمهت سولتان سه لاهه ددین و نه ویش وه بهر دلی که وتووه و
کراوته وه زیری مه لیک نه فزله.

ئیبنو وئه سیر هه تا نه و پوژهی که عه زیز و عادل دیمه شقیان له دهست مه لیک
نه فزله دهره ینا، هه ره به کاروباری وه زارته وه سهرقال بووه. پاش نه م پرووداو
چونکه ئیبنو وئه سیر دلی له م دووه ده ترسا و لیان تو قیوو، له که لیتیک خوی
هه شار دا. یه کی که له په رده دارانی مه لیک نه فزله خستیه نیو سندو و قیکه وه و
قفل و قه رازه ی دا و له و شتریکی ناو له و شاره وه بردی بو میسر. له ویش بوو به
بریکار و وه زیری کوپی عه زیز. کاتیک مه لیک عادل میسریشی داگیر کرد،
ئیبنو وئه سیر له ویش هه و پایکرد و روپی بو هه لب. ماوه یه که لای مه لیک زا هیر

مايه وه و خزمه تي پيكرده. له ویش نه‌حه‌جمی و پرووی کرده مووسل و له ویش گیر نه‌بوو چوو بۆ سنجار (شنغال). پاش ماوه‌یه‌ک سه‌رله‌نوێ گه‌رايه‌وه مووسل و هه‌تا مرد هه‌ر له‌وێ بوو. له‌ پرووی ئه‌و کتیبانه‌وه که دایناون بلیمه‌تی و زۆرزانێ ئه‌و پیاوه‌مان بۆ پروون ده‌بیته‌وه. بۆ نموونه یه‌کیان کتیبی «المثل‌السایر»ه، که سه‌باره‌ته به‌و پڕ و شوینیه‌ی پۆیسته شاعیران و نووسه‌ران بیزانن. هه‌روه‌ها دوو کتیبی دیکه‌شی نووسیون که بریتین له: «الوشی المرقوم فی حل المنظوم»، له‌گه‌ڵ «المعانی المخترعه فی صناعة الانشا». ئه‌م وه‌زیره مه‌زنه‌مامۆستایه، سالی ۱۲۳۷ی ک/ ۱۲۳۹ی ز، پرووی له‌م دنیاوه‌رگیراوه.^(۷۲) عیززه‌ددین عه‌لی و مه‌جده‌ددین ئه‌بووسسه‌عادات، هه‌ردوو براگه‌وره‌ی بوون.

پادشایه‌تی مه‌لیک عادل کوپی نه‌جمه‌ددین ئه‌بیووب

له‌ میژووی «یافعی»دا نووسراوه که مه‌لیک عادل ژیر و به‌راوته‌گیر بووه؛ هه‌ر بۆیه سه‌لاحه‌ددینی برای له‌ جه‌نگه‌ی قه‌ومانێ پرووداواندا راویژی پێ ده‌کرد. تامه‌زرۆی پۆژوو گرتن و شه‌و نوێژان بووه. له‌ سه‌رده‌می پادشایه‌تی سوڵتان سه‌لاحه‌ددینی کاکێدا ئالای حکوومه‌تی له‌ چه‌ند شارێکی وه‌کوو «عه‌که‌» و «که‌ره‌ک»ی شام هه‌لداوه. پاش نه‌مانی مه‌لیک عه‌زیزی برازای ده‌سه‌لاتی به‌ سه‌ر میسر و شامدا شکایه‌وه و عه‌لی کوپی عه‌زیز که ناسرابوو به‌ مه‌نسور، ناردی بۆ شاری ڕوها و ڕاپه‌راندنی کاروبار و په‌ره‌پێدانی ئه‌و خاکی دایه‌ ده‌ست مه‌لیک کامیلی کوپی. حکوومه‌تی دیمه‌شقی ئه‌سپاره‌ده کوپیکی دیکه‌ی که مه‌لیک موعه‌ززه‌م بی. ده‌سه‌لاتی جزیره‌ی به‌خشی به‌ مه‌لیک ئه‌شرفی سیه‌م کوپی و جله‌وی ده‌سه‌لاتی «ئه‌خلات»یشی دایه‌ چنگ مه‌لیک ئه‌وحده‌ ئه‌بیووبی چواره‌م کوپی. ئه‌وسا هات و به‌ خاترجه‌می له‌ میسر بنه‌ی داکوتا و سه‌ری ئالای ده‌سه‌لاتی هه‌تا هه‌یوانی به‌رزی ئاسمان پێهه‌لاچوو.

مانگی رهجه بی سالی ٥٩٨ ی/١٢٠٢ ی ز، مهلیک موعیز ئیسماعیل کوپی سهیفولئیسلا م توغته گین کوپی نه جمه ددین ئه ییووب که له ولاتی یه مه ن دهستی له زولم و زور و کاری ناله بار نه ده پاراست و هه میشه مهی فر ده کرد و سه رخوش بوو، دهیگوت به ره گه ز ده چمه وه سه ر بنه چه که ی خهلیفه کانی «ئه مه وی» له ناوچه ی «زوبه ید» به ده ست سه ر کرده کانی خۆی کوژرا. دوا ی نه مانی، مهلیک ناسری کوپی که هیشتا مندال بوو کرایه جینشین.

ئه بوولغه نایم موسلیم کوپی مهحمودی شیرازی یه کیک له زانا پایه به رزه کانی هاوچه رخی مهلیک موعیز بووه. کتیبی «عجایب الاسفار و غرایب الاخبار» ی به ناوی ئه و مهلیک موعیزه وه داناوه.

سالی ٦٠٩ ی ک/١٢١٢ ی ز، مهلیک ئه وحده ئه ییووب کوپی مهلیک عادل میری ئه خلات، که پیاویکی مله وری خویندای بوو مرد و حکومه تی بو مهلیک ئه شره فی برای به میرات به جیهیشت.

سالی ٦١٢ ی ک/١٢١٥ ی ز، مهلیک عادل نه وه یه کی مهلیک مهسعوودی کوپی مهلیک کامیلی کرده میره رهیمی یه مه ن و بالاپوشی شانازی خسته سه ر شانی. کاتی که مهلیک مهسعوود گه یشته که وشه نی خاکی یه مه ن، گه وره پیاوان و مه زن و ماقوولان به پیری وه چوون و سه ریان وه به رهیتا و له سه ر ته ختی به ختی جیان بوو خۆش کرد.

سالی ۶۱۵ ی ک/۱۲۱۸ ی ز، مه‌لیک عادل، به سه‌د ئاخ و داخه‌وه دلی له‌م
ئاو و گله‌ی دنیا به‌لکه‌ند و پروی کرده‌ دنیا‌ی پاشین. پازده‌ کوپی به‌ یادگار له
پاش به‌جیما. له‌ وانه‌ پینجیان ئه‌ستیره‌ی به‌ختیان دره‌وشایه‌وه و له‌سه‌ر ته‌ختی
ده‌سه‌لات پالیان دایه‌وه که بریتی بوون له: کامیل، موعه‌زهم، ئه‌شرف، سالح و
شه‌هابه‌دین غازی.

باسی مه‌لیک ئه‌شرف مووسا کوپی مه‌لیک عادل

مه‌لیک ئه‌شرف مووسای کوپی مه‌لیک عادل، له‌ سه‌رده‌می پادشایه‌تی
باوکی‌دا، کرابوویه میری پوها و پاش ماوه‌یه‌ک هه‌ریمی «حه‌رپان» یشی خرایه
سه‌ر قه‌له‌مه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی. پاش مردنی مه‌لیک ئه‌وحه‌د، ده‌سه‌لاتی مه‌لیک
ئه‌شرف زیاتری په‌ره‌گرت و «ئه‌خلات» یشی وه‌به‌ر خۆی دا.

سالی ۶۲۵ ی ک/۱۲۲۷ ی ز، مه‌لیک موعه‌زهم شه‌ره‌فه‌دین عیسی [کوپی
مه‌لیک عادل]، که ئالای ده‌سه‌لاتی له‌ دیمه‌شق ده‌سه‌کایه‌وه، کزچی‌دوایی کرد و
«داود» ی کوپی که پپی ده‌گوترا مه‌لیک ناسر جپی گرت‌ه‌وه. سالی ۶۲۶ ی
ک/۱۲۲۸ ی ز، مه‌لیک کامیلی [کوپی مه‌لیک عادل] به‌ مه‌به‌ستی گرتنی دیمه‌شق له
میسره‌وه له‌شکری ده‌نگ دا. مه‌لیک ئه‌شرف شانی له‌ یاریده‌ی برای خۆش کرد.
مه‌لیک ناسر مه‌یلی له‌ پیکهاتن بوو. پاش گۆرینه‌وه‌ی چه‌ندین نامه و هاتن و
چوونی که‌یخودا و پاسپاردان، وایان دانا که ناسر به‌ سه‌رۆکایه‌تی که‌ره‌ک و
شوبه‌ک و نابلۆس پازی بی و مه‌لیک ئه‌شرف له‌ دیمه‌شق له‌سه‌ر ته‌ختی ده‌سه‌لات
ئۆقره‌ بگه‌ی و پوها (ئۆرفا)، په‌ئسولعه‌ین (سه‌ریکانی)، حه‌رپان و «په‌قه‌» ش
به‌شی مه‌لیک کامیل بن. پاش ئه‌م به‌ش به‌شین، مه‌لیک کامیل گه‌رایه‌وه میسر.

مه لیک نه شرف به پی وقه ده می پیرۆزی خۆی بهرگی شانازی بری به بالای دیمه شق و که و ته به سهرکردنه وه و دلدا نه وهی کۆمه لانی خه لک و هیزی چه کدار و هه لیدا ئالای داده وانی. پادشایه کی یه کجار پشو ودریژ و دللا و بوو. ریشهی زولم و زۆری ده کیشا و نهیده هیشت مافی خه لک پیشیل بی. ئاشقه دیداری پیاوani ته گبیروپا بوو. خیر و بیتری به لیشاوی خوینده واران و زانایانی ده گرتنه وه و له سهرده می ده سه لاتنی دا له دیمه شق «دار و لحه دیس» یکی دانا و شیخ نه بو و عه مری کوپی «سه لاح» ی کرده سهرۆکی.^١

مه لیک نه شرف سالی ٧٠ه ی ک/ ١١٧٤ی ز، له دایک بووه و سالی ٦٣٥ی ک/ ١٢٣٧ی ز، بارگهی به ره و پاشه هه وار تیکناوه و چاوی لیکناوه.^(٧٣) سهرداران و مه زنانی بارگای پاش به جی هینانی داب و ده ستوری باوی به پیکردنی مردوو، سهره تا بر دوویانه له قه لای دیمه شق ناشتوو یانه و پاش ماوه یه ک ده ریا نه پناوه ته وه و رایانگو استۆته وه نه و کۆشکه له ی که وا سازی کردبو و له لای مزگه وتی گه وره ی شاری دیمه شق و ناشتوو یانه ته وه.

باسی مه لیک کامیل محهمه د کوپی مه لیک عادل^(٧٤)

مه لیک کامیل پادشایه کی پایه به رزی خاوه ن شکۆ بوو. به خیرۆمه ند و دادپه ره ور ناسرا بوو. تاریفاتی چاکه ی ده ما و ده م ده گه را. بۆ مشوورخۆری و پراوته گیری له

١- نه بو و عه مر کوپی سه لاح ته قیه دین عوسمان کوپی عه بدور په رحمان کوپی سه لاحی شاره زوورییه. هه لکه وته یه کی کورده و یه کیکه له زانا پایه به رزه کانی ریپازی شافعی و به پسپۆری بواری هه دیس و لیکدانه وه و زمان ناسراوه. ئیبنو خه له کان ده لای سالی کم له خزمه تی خویندوووه. سالی ٧٧ه ی یان ٧٨ه ی ک/ ١١٨١-١١٨٢ی ز، له دایک بووه و سالی ٦٤٣ی ک/ ١٢٤٥ی ز، کۆچی دوا یی کردوووه.

(بۆ زانیاری زیاتر بر: په راویزی ل ١٧٨ی شه ره فنا مه ی وه رگی راوی هه ژار و وشه دانی دیه خودا. و.)

نیو بژارده و ئاپۆرده به‌ناوبانگ بوو. پیبازی پیغه‌مبهری خودای به‌رنه‌ده‌دا و لیی لانه‌ده‌دا. ئه‌وانه‌ی هیزیان وه‌بهر دینی به‌رزی هه‌لبژارده‌ی محهمه‌دی هیتابوو، وای خۆش ده‌ویستن هه‌ر نه‌بیته‌وه. شه‌وانی هه‌ینی له‌گه‌ل زانایان و مه‌زنه‌مه‌لایان پایدیه‌بوارد و له‌گه‌لیان ده‌که‌وته قسه و باس و لیدوان و له‌ورده‌کارییه‌کانی ده‌کۆلییه‌وه. له‌سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی‌دا له‌قاهیره‌ی موغیززییه‌ خویندنه‌گه‌یه‌کی یه‌کجار گه‌وره و به‌رفره‌وانی هه‌دیسی دروست کرد. له‌سه‌ر گۆری هه‌زهرتی ئیمامی شافعی، خودای مه‌زن لیی پازی بی، گومبه‌زیکه‌ی یه‌کجار به‌رز و بلندی ساز کرد.

مه‌لیک کامیل له‌ پۆژگاری ژبانی باوکی‌دا ئهرکی راگه‌یشتن به‌ سه‌ر کاروباری گرینگ و ئه‌سته‌می هه‌ریمه‌کانی میسری خرابوویه سه‌ر شانی و ده‌بوو سه‌ره‌وبه‌ره‌ی پیدابان. سالی ۱۶۱۵ی ک/ ۱۲۱۸ی ز، پاش کۆچی دواویی مه‌لیک عادلی باوکی، جیی گرت‌ه‌وه و هینده‌ی پینه‌چوو که حیجاز و یه‌مه‌ن و شامی گرت. له‌ ته‌واوی مزگه‌وته‌کانی هه‌ریم و مه‌لبه‌نده‌کانی نیو قه‌له‌مه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی، هه‌روه‌ختایه‌ک مامۆستایان له‌ خوتپان‌دا ده‌گه‌یشتنه‌ ناوه‌ینانی ئه‌و پادشا خاوه‌ن‌ش‌کۆیه‌ ده‌یانگوت: «مه‌زنی مه‌که‌که‌یه‌ به‌ عوبه‌یدانه‌وه، سه‌رداری یه‌مه‌نه‌ به‌ زوبه‌یدانه‌وه، سه‌روه‌ری میسره‌ به‌ سه‌عیدانه‌وه،^۱ خاوه‌نی شامه‌ به‌ مه‌زنانه‌وه، سه‌رۆکی جزیره‌یه‌ به‌ گچ‌کانه‌وه. سولتانی هه‌ردوو پووغانه، خێوی ئالای هه‌ردوو دنیا،یه، خزمه‌تکاری مه‌که‌که‌ و مه‌دینانه. یار و یاریده‌ری دینه، بۆ پیغه‌مبهر جێنشینه.»

۱- سه‌عید بریتیه‌ له‌ سی ناوچه‌ی به‌ربلاوی میسر. و.

مه لیک کامیل ئیواریه کی درهنگی رۆژ چوارشه ممۆ ٢١ ی مانگی رهجه بی ٦٣٥ ی ک/٨ ی مارس ی ١٢٢٨ ی زایینی، له قه لای دیمه شق گیانی ده رچوو. ئه م پادشا داده وانه چل به هاریکی به سهر ته مه نی دا تیپه ریپوو.

باسیک سه باره ت به مهرگ و نه مانی پادشایانی میسر و شام و یه مه ن

له میژووی «یافعی» دا نووسراوه: سالی ٦١٢ ی ک/١٢١٥ ی ز، مه لیک مه سعود یوسف کوپی مه لیک کامیل له سه سه ره فه رمانی باپیری له شکری برده سهر یه مه ن و گرتی و خاکی حجازیشی خسته ئیو بازنه ی ده سه لاتی خۆیه وه. مه لیک مه سعودی فه رمانه و سالی ٦٢٦ ی ک/١٢٢٨ ی ز، له شاری مه ککه ی به رزه جی مردن به رۆکی گرت و له جهنگه ی داگه پان به دۆلی نه مان دا پاشه واری پاسپاردن، نه که ن پاشی نه مانم، مالی به میرات به جیماوم بیتن و بیکه نه تیچووی خه لات و نیژرانم. ده بی ته ره مه که م بسپرینه ده ست شیخ سه دیق، که یه کیکه له پیاوچاکانی رۆژگار. با ئه و له مالی خه لال و زه لال و له سه ره رچه و پیاوچاکی خه زه تی پیغه مبه ری پشتیوان، دروودی خودای له سه ره بی، به رگی قیامه تم بۆ بیری و بمنیژی. مه زنان و میرانی بارگای به پینی وه سیتی خۆی جوولانه وه و شیخ سه دیق ئه و بالا پۆشه جاوه ساکاره ی خۆی بۆ کرده خه لات که خه ج و عه مره ی پیوه کردبوون و پاشان هیئای له گۆرستانی ئاپۆره ی مسولمانان ناشتی. ههر له سه ره پاسپارده ی خۆی له سه ره کێله که ی نووسرا بوو: «ئه مه گۆری یوسفی کوپی محه ممه د کوپی ئه بووبه کر کوپی ئه بیووبه، که هه ژاریکی چاو له دهستی ره حمه تی خودای مه زنه.»

کاتیک هه والی مردن و نه مانی مه لیک مه سعود گه یشته میسر، مه لیک کامیل په ژاره یه کی قورسی به سهر شانی دا هات و تازییه ی بۆ داگرت و پرسه ی بۆ دانا.

سالی ۶۳۲ ی ک/ ۱۲۳۴ ی ز، «سه‌واب خادم» ی سهرله‌شکری مه‌لیک کامیل، که به شۆرّه‌سواری ئازایه‌تی ده‌ناسرا و ناوبانگی ده‌نگی دابوویه‌وه، بوو به میوانی مهرگ. ئه‌م سهرکرده‌یه سه‌ت غولامی وای له پاش به‌جیمان، که هیندیک له پاله‌وپشتی میرایه‌تی پالیان دایه‌وه. ههر له‌م ساله‌دا، مه‌لیک زاهیری^۱ کوپی سولتان سه‌لاحه‌ددین یووسف که داود بوو ناوی و پینی ده‌گوترا ئه‌بوو سوله‌یمان و له قه‌لاتی «بیره» حکوومه‌تی ده‌کرد، کۆچ‌وباری به‌ره‌و دنیای پاشین لیتا و ته‌مه‌نی برایه‌وه. پاش نه‌مانی مه‌لیک زاهید، مه‌لیک عه‌زیزی برازای که کوپی مه‌لیک زاهیر بوو، ده‌ستی به‌ سهر ئه‌و قه‌لاته‌دا گرت.

سالی ۶۳۳ ی ک/ ۱۲۳۵ ی ز، مه‌لیک موحسین کوپی سولتان سه‌لاحه‌ددین مرد. پیاویکی یه‌کجار خوینده‌واری زانا بوو، که چاکی له زانستی هه‌دیس و کاکلی فه‌لسه‌فه‌ی دین و پڕ و شوینه‌کانی ده‌زانی. به‌ پیاوچاکی و خاکه‌پایی ده‌ژیا و زۆر به‌و بارانه‌دا شکا بۆوه.

سالی ۶۳۴ ی ک/ ۱۲۳۶ ی ز، مه‌لیک غیاس‌وددین محهمه‌د کوپی مه‌لیک زاهیر (زاهید) کوپی سه‌لاحه‌ددین یووسف له‌ هه‌له‌ب پرووی کرده جیهانی پاشین. ئه‌م مه‌لیکه پاش نه‌مانی باوکی، له ته‌مه‌نی چوار سالی‌دا به‌ جیگره‌وه‌ی داندرا بوو. سالی ۶۳۵ ی ک/ ۱۲۳۷ ی ز، مه‌لیک ئه‌شرف له‌ دیمه‌شق کۆچی دوا‌یی کرد و مه‌لیک سالحی برای که ناوی ئیسماعیل بوو، جیی گرت‌وه. مه‌لیک کامیلی کوپی مه‌لیک عادل، هیزشی هیند-ایه‌ سه‌ر دیمه‌شق و ئیسماعیل ده‌رگای له‌سه‌ر خۆی گاله‌دا و بۆی دامه‌زرا. مه‌لیک کامیل ده‌وره‌ی تهنی و سه‌ره‌نجام پیکهاتن. هه‌روه‌ک پێشتر باس‌مان کرد، مه‌لیک کامیل دوا‌ی دوو مانگ مانه‌وه‌ی به‌ که‌یف‌خۆشی و ده‌سه‌لاته‌وه له‌ دیمه‌شق، نه‌خۆش که‌وت و پۆیی بۆ سه‌فه‌ری بی‌گه‌رانه‌وه. دوو

۱- ده‌قی بودلیان، ل ۵۴: «زاهید»: ئه‌مه‌یان دروسته و «زاهیر» هه‌له‌یه. و.

شه وورپوژ مردنه که ی بیده نگه ی لئ کرا، به لام پوژی سیهه م که هینی بو، پیش نه وه ی مه لا له مینبر وه سه رکه وئ، یه کیک هه ستا پئ و گوتی: «خودایه مه لیک کامیل باوئییه بهر به زه ییی خۆت و سیبه ری پادشایه تی مه لیک عادلما ن له سه ر که م نه که ی!»

حه شیمه ته که به بیستنی ئه م هه واله به جاریک داچله کین و راپله کین و هارووژان و دایانه پر مه ی گه ریان و چوپراوی فرمیسیان لووزه وی به ست. مه زنان و سه رکده کانی ده سه لات وایان به بهرژه وه ند زانی تا موزه فقه ره ددین یو ونسی برای که ناسرابوو به مه لیک جه واد، له بری مه لیک عادللی کوپی مه لیک کامیل به کاروباری دیمه شق رابگا و به پووه ی بهرئ. ئینجا چوون و له تهنیشت مزگه وتی گه وره، گۆپیکیان بۆ مه لیک کامیل هه لکهند و تهرمه که یان له قه لات وه برد و له وئ ناشتیان.

باسی پادشاکانی دیکه ی ئه و مه زنه خانه دانه و چۆنیه تی ئاوا بوونی هه تاوی به خت و ده سه لاتیان

به پپی ده قی میژووی یافعی، پاش نه مانی مه لیک کامیل، مه لیک عادللی کوپی له میسر جیی گرتۆته وه و مه لیک جه واد له دیمه شق بۆته بریکاری. سالی ٦٣٧ی ک/ ١٢٣٩ی ز، پیاوماقوولان و سپاسالاران، راپوژیان لئ کرد و گوتیان چونکه زۆر منداله و ناتوانئ هه وساری ده سه لاتئ به ده سه ته وه بئ، با مه لیک سالح ئه ییووبی برای پادشا بئ. بۆ به دی هاتنی ئه م مه به سه ته، پوژیک مه لیک عادللیان نایه تای که ژاوه و له کۆشکی ده سه لات وه بهردیانه دهر و چه کداریکی زۆر ده وره یان ته نه سی و راپیانگه واسته قه لاییه و له وئ ده ست به سه ریان کرد.

مه لیک سالح دوا ی گیرانی برا که ی، تاجی ده سه لاتئ سه ره خزی نایه سه ری و به ده سه تی پر خیروبیری چه تری داده وانی و چاکه ی له سه ر سه ری کۆمه لانی خه لک

هه لدا. دهستی به سه روپووی مسزگه وت و په ساری جی پاز و نیازی ولاته که دا کیشا و بووژاندنییه وه و چۆن چاکه ئاوا له گه ل جه ماوهر لاقی پراکیشا. پاش ئه وهی سه ره و به ره ی دا به کاروباری خاکی میسر و لی بۆوه، له شکری به ره و دیمه شق گال دا و مه لیک جه وادی له سه ر کار لابر د و ناردی بۆ ئه سکه نده ربیه و له وپی به حوکمران دانا. هه ر له ویش پیی نایه پکیف و فهرمووی تا جه وادی و سه رپیشی زینه که ی باو پته سه ر شانی و چهند هه نگاویکی له به ر پکیفی دا بپوا؛ به لام پاشان له و سووکایه تی پیکردنه ی په شیمان بۆوه.

دوای ئه م کارانه، مه لیک سالح ئه سپی به ره و «غه ور» ئاژاوت و ناردی به شوین سماییلی مامی دا که حوکمران بوو له به علبه ک و پشيان ده گوت مه لیک سالح. مه لیک به علبه ک وای به به رژه وه ند زانی سه ر وه به ر برازا که ی نه هیتی، بۆیه داوای له «موجاهید» ی حوکمداری حومس کرد هه تا بجپته یاریده ی و ئه ویش به گهرمه پشتی گرت و هیزی بۆ نارد. پاش ئه م کهینه و بهینه یه له شکری به ره و دیمه شق ده نگ دا و به کویره پشیه ک دا به پرتاو پژی و هه تا له نیو شاره که هه لئه قوولی، که س پیی نه زانی. کاتی که سه رکرده کان و کار به ده ستانی بالادهستی مه لیک سالح ئه م هه واله یان بیست، له ده وری ته کینه وه و به پشتییه وه نه مان و هاتن و سه ریان وه به ر مه لیک سالح (سمایل) هینا.

پۆلیک له چه کداره کانی مه لیک ناسری حوکمداری که ره ک لووت و بزووت تووشی مه لیک سالح بوون و له پۆیه گرتیان و بردیانه لای مه زنی خۆیان و له قه لای که ره ک خستیانه زیندانه وه. مه لیک عادل پاش ئه وه ی چاوی مه لیک سالحی لی ون ببوو، توانیبوو ی خۆی له به ند پزگار بکا و له میسر بجپته وه سه ر دۆخی جارانی؛ بۆیه وه ختایه ک بیستی مه ره دیکی ئاوای به سه ر هاتووه، پراسپارده لای مه لیک

ناسر که سهت دینارت^۱ به دیاری بۆ ده نیرم، ئه گهر مه لیک سالحم بۆ بنیری. ناسر پیشنیاره که ی نه سه لماند و ده غاله تی به مه لیک سالح کرد و شان به شانی به ره و میسر هات و له شکری هینا. پاش ئه وه ی له سنوره کانی ئه م خا که نیریک بوونه وه، سه ره له به ری مه زنان و سه رکرده کان، دلایان بۆ مه لیک سالحی کورکاند؛ بۆیه سه ره له نوێ مه لیک عادلایان گرته وه و بردیانه وه زیندانی قه لای. ئه وسا به پیری وه چوون و هینایانه وه سه ر تهختی ده سه لاتی میسر و کردیانه وه به پادشا و مه لیک ناسریش گه رایه وه قه لای که ره ک.

سالی ٦٣٨ ی ک/ ١٢٤٠ ی ز، مه لیک سمایلی پادشای دیمه شق، له بهر هر قینه به رایه تییه کی که بووی، قه لای «شه قیف» ی به ده ست کافرانی فه رهنگه وه دا. عیززه ددین عه بدو سه سه لام و ئه بوو عه مر کوپی ئه لحاجب که دوو کهس بوون له مه زنه زانایانی شام، به ره له سستی بوونه وه و کاره که یان به نابه جی دانا. سمایل لایان به پقدا چوو، بۆیه عیززه ددین عه بدو سه سه لامی له ئیمام جومعه یه تی شاری دیمه شق خست و له سه گه ل ئه بوو عه مر ی کوپی ئه لحاجب ناردی بۆ زیندان. سالی ٦٤١ ی ک/ ١٢٤٣ ی ز، ئه و مه لیک جه واده ی که ماوه یه ک دوا ی مه لیک کامیل جله وی حکوومه تی دیمه شقی به ده سه ته وه گرته بوو، پووی کرده دنیای دیکه. سالی ٦٤٥ ی ک/ ١٢٤٧ ی ز، مه لیک عادل ی کوپی مه لیک کامیل له به ندیخانه دا مرد.^(٧٥) کوپیکی له پاش به جیما به ناوی عومه ر ناسراو به مه لیک موغیس. دوا ی نه مانی باوکی ئه ویشیان خسته نیو زیندانی قه لایه. پاش قه ومانی ئه م پووداوانه، چه ند جار ییک شه ر له نیوان مه لیک سالح ئه بیووبی فه رمانه وای میسر و مه لیک سالح سمایلی حوکمرانی دیمه شق و مه لیک ناسری میری که ره کدا هه لگیرسا و

زۆربه‌ی جاران مه‌لیک سمایل تیگشکا. سهرباری ئه‌وانه‌ش په‌تای تاعوون دیمه‌شقی داگرت و قاتی‌وقپیش پیشه‌ی خه‌لکی کیشا.

نیوه‌پاست مانگی شابانی سالی ۶۴۷ی ک/ ۱۲۵۰ی ز، مه‌لیک سالیج ئه‌یبوب له مه‌نسووره کۆچی دواپی کرد.^(۷۶) «قه‌تایا»ی زی‌خرید (مه‌ملوک)ی مه‌لیک سالیج، له‌گه‌ل چه‌ند که‌س له‌ سه‌رۆکان و سه‌رکرده‌کان، هه‌تا سێ مانگان نه‌یانهیشت که‌س به‌ مردنی بزانی. له‌و ماوه‌یه‌دا ناردیان به‌ شوین مه‌لیک موعه‌ززه‌می^(۷۷) کۆری‌دا که‌ له‌ شام ده‌ژیا و دۆزیانه‌وه و هینایانه‌وه و پاش گه‌یشتنه‌وه‌ی بۆ قاهره، نه‌مانی باوکی له‌ قاو درا و ئه‌وی له‌ جیی داندرا. له‌پۆه ده‌قی خوتپه‌ی مزگه‌وتان و دراوی ولات به‌ناوی مه‌لیک موعه‌ززه‌مه‌وه پازانه‌وه.

سالی ۶۴۸ی ک/ ۱۲۵۰ی ز، کافرانی فه‌ره‌نگی^(۷۸) له‌شکریان به‌ره‌و میسر ده‌نگدا و مه‌لیک موعه‌ززه‌م لێیان وه‌ده‌ست هات و له‌ «مه‌نسووره» شه‌رپکی گه‌وره قه‌وما. شنه‌ی سه‌رکه‌وتن ئالای مه‌لیک موعه‌ززه‌می شه‌کانه‌وه و سپای په‌لامارده‌ران خۆی بۆ پانه‌گیرا و بوو به‌ پوژی حه‌شر و حه‌له‌لا و حه‌وت‌ه‌زار که‌سیان به‌ ده‌می تیخی مووکار تیداچوون. قه‌رالی فه‌ره‌نگ که‌وته به‌ر په‌نجه‌ی چاره‌نوس و به‌ دیل گیرا و له‌ قه‌لای مه‌نسووره خرایه‌ سیاجاله‌وه. پاش ئه‌م سه‌رکه‌وتنه‌ مه‌لیک موعه‌ززه‌م دایه‌ لانی به‌ده‌قه‌پی و لاساری، به‌لام غولامانی باوکی لێی هه‌لگه‌پانه‌وه و گرتیان و کوشتیان. عیزه‌ددینی تورکمانیش که‌ یه‌کیک بوو له‌و غولامه‌ زی‌خریدانه، کهردیانه‌ سه‌رکرده‌ی سپا و له‌ «مه‌نسووره» وه‌ ئالایان به‌ره‌و گرتنی قاهره‌ی موعیززییه هه‌لدا. قه‌رالی یه‌خسیرکراویش به‌ پینسه‌ده‌زار دینار^(۷۹) خۆی کرپیه‌وه و شاری «دمیات»یشی دانه‌ ده‌ستی و بۆی ده‌رچوو.

له‌و هات‌وباته‌دا، مه‌لیک ناسری حوکمرانی که‌ره‌ک،^(۸۰) هیرشی کرده‌ سه‌ر دیمه‌شق و گرتی و پاشان له‌شکری شامی کۆکرده‌وه و به‌ره‌و میسر بزووت.

سپاسالارانی میسر لئی وه ده رکه وتن و له «عه بباسییه»، هیژی هردوولا تیکه هله نگووتن و بوو به شه پ. چه کدارانی میسری خویان بۆ رانه گیرا و شامی خویان گه یانده شاری قاهیره. مامۆستایانی مزگه وتان خوتپه یان به ناوی مه لیک ناسره وه خوینده وه و سکه شی به ناوییه وه لیډرا. عیزه ددین و قه تایا به خویان و سیسسه ت سواره ی خوینرپیژی غولامانی سالیحیه وه به ره و شام ره وین، به لام له مه و دای ریگادا تووشی پۆله چه کداریکی مه لیک ناسر هاتن که هه لگری خه زیته و ته پل و ئالای میری بوون. چه کدار وه نیویان که وتن و به زه بری شیر و ته وران شه ق و په قیان کردن و لییان قوولاندن. شه مسه ددین لۆلوی ده مرستی مه لیک ناسریان گرت و وه ک مه پ سهریان گۆشاوگۆش بری. ته پلی مه لیک درپندرا و خه زیته ی تالان کرا. پاشان هیرشیان برده سهر «غه ززه» و کوپی سولتان سه لاحه ددین یووسف و مه لیک ئه شره ف مووسای کوپی عادل (۹) ^۱ حوکمرانی حومسیان گرت و مه لیک سالیح سمایل کوپی عادل، که پیشتر هیندیگمان باس کردووه، له گه ل چهند سهرکرده یه کی دیکه ش به دیل گیران و هه موویان کوژران و تۆویان برینه وه.

کاتیکی هه والی ئه م کاره ساته دلته زیته به گوپی مه لیک ناسر ئاشنا کرا، خوی له میسر بۆ رانه گیرا، به ناچاری سی ته لاقه ی نایه پارسه نگی بووکی ده سه لات و به یه کجاری و پرووی کرده چهند ناوچه و مه لبه ندیکی شام. ته وای ئه م پرووداوانه سالی ۱۶۴۸ ی ک / ۱۲۵۰ ی ز، قه و ماون.

سالی ۱۶۴۹ ی ک / ۱۲۵۱ ی ز، ته واشی که له لایه ن مه لیک ناسره وه کرابوو یه قه لاداری که ره ک، مه لیک موغیس عومه ر کوپی مه لیک عادل کوپی مه لیک کامیلی

۱- زیڤنڤۆف به هه له ی داناو و ئه شره ف موزه فقه ره ددین مووسا کوپی مه نسوور دروسته. (بۆ زانیاری زیاتر بر: شه ره فنا مه ی شه ره ف خانی بدلیسی، وه رگیراوی هه ژار، ل ۱۹۲ و).

له زیندان هینایه دهر و کردی به پادشا و بوو به نانخوری ناندین دپ و ئاوا له مه‌زنی خۆی هه‌لگه‌پایه‌وه.

سالی ۶۵۱ ی ک/ ۱۲۵۳ ی ز، مه‌لیک سه‌لاحه‌ددین کوپی مه‌لیک زاهیر کوپی مه‌لیک سه‌لاحه‌ددین ک..وپی نه‌جمه‌ددین ئه‌ییووب، ته‌مه‌نی چی دیکه‌ی بر نه‌کرد و مرد.

سالی ۶۵۲ ی ک/ ۱۲۵۴ ی ز، سه‌رۆکان و سه‌رکرده‌کانی میسری، عیززه‌ددینی تورکمانییان کرده پادشای خویان و سه‌رناوی مه‌لیک «موعیز»یان به بالای بری. وه‌کوو پیشتر باسی کرا ئه‌م عیززه‌ددینه یه‌کێک بوو له‌ غولامانی مه‌لیک سālج ئه‌ییووب و به‌ مه‌ملووک ناسرا‌بوو. ئیتر له‌ و پۆژه‌وه‌ پادشایه‌تی میسر که‌وته ده‌ست غولامانه‌وه‌ و خانه‌دانی ئه‌ییووبی ده‌سه‌لاتیان ویشکاوی هات و بپایه‌وه‌. جا چونکه‌ تاقمیک له‌ و غولامانه‌ی خانه‌دانی ئه‌ییووبی، پاش برانه‌وه‌ی وه‌چه‌ی ئه‌و پادشایانه‌، له‌ میسر بوونه‌ خاوه‌نی ده‌سه‌لات و دانیشتون..سه‌رته‌ختی مه‌زنایه‌تی و له‌گه‌ل خاوه‌ن‌شکۆیانی عوسمانی هاوچه‌رخ بوون، له‌ پاشکۆدا به‌کورتی ده‌چمه‌وه‌ سه‌ریان و ئه‌گه‌ر خودا راست بیته‌ له‌ نیو‌به‌ندی به‌سه‌ره‌اتی ئه‌وان‌دا بۆیان تێه‌لده‌چمه‌وه‌.

له‌ درێژه‌ی ئه‌م باسه‌دا ڕوون ده‌بیته‌وه‌ مه‌لیک ناسر داودی کوپی موعه‌ززه‌م کوپی عادل که‌ له‌ ترسی عیززه‌ددین له‌ هیچ جێگایه‌ک نه‌ده‌حه‌جمی و هه‌واره‌وه‌هاری ده‌کرد، سالی ۶۵۶ ی ک/ ۱۲۵۸ ی ز، ده‌ستی له‌ دنیای ڕوو‌خه‌ک هه‌لته‌کاندوو. مه‌لیک‌ناسر مرۆیه‌کی بیرتیز و ناسک‌خه‌یال بوو. ماوه‌یه‌ک وانه‌ی خویند و به‌ زانستان‌دا پۆچوو. لای موئه‌بییه‌دی تووسی گوپی بۆ حه‌دیسان هه‌لخست. کری شی‌عری له‌ و په‌پی جوانی‌دا ده‌ته‌نی و گه‌وه‌ری مه‌عنای به‌ نووکی ئه‌لماسی خه‌یالی ده‌سمی.

مه لیک موغیس عومهر کوپی عادل، پاش ئه وهی چهند سالیگ له که رهک
حکوومه تی کرد، سالی ۱۶۶۲ی ک/ ۱۲۶۳ی ز، له میسره وه چوونه سه ری، به لام
ئه ویش وه خۆ که وت و قه لای دابه ست و ده روزه ی گاله دان. ماوه یه ک پاش گه مارۆ،
ته نگه ی پی هه لچندرا و هیه چ چاره ی نه ما و خۆی به دهسته وه دا و پۆی بۆ بهر
سیبه ری سولتانی میسر، به لام به دزی سه ری به گۆم دا کرا. پاش نه مانی وی تازه
هه لی ده سه لات بۆ هیه چ کام له کوپانی به ره بابی نه جمه دین ئه ییووب نه په خسا.^۱
ویستی په روه ردگاری پایه به رزی خاوه ن ده سه لاتی بی بهرگیژه وه، پوو په پی
حکوومه تی ئه م خانه دانه ی وه رگیژا. «خودا چۆنی بوئ ده یکا و هه ر خۆشی
به یاری لی ده دا.»^۲

۱- ئه و سه رچاوانه زۆرن که به درێژی له سه ر میژووی پر سه روه ری ئه ییووبیه کان ده دوین،
به لام شه ره فخان وه ک ئاماژه ی پی ده کا ته نیا پشتی به یافعی (م: ۷۶۸ی ک/ ۱۳۶۶ی ز)
به ستوه. با ئه مه ش بلین که توانیویه تی سه رکه وتوانه پوخته یه کی میژووی ئه ییووبی
بخاته روو و خۆی له درێژداری به یاریزی. ز.س.

۲- «یفعل الله ما یشاء و یحکم ما یرید»؛ به شیک له ئایه ی ۲۷ی سووره ی ئیبراهیم و ئایه ی
یه که می سووره ی مائیده. و.

بەراۋىزەكانى مامۇستا جەمىل رۆزبەيانى

۱- ئىمامى شافعى، مەممەدى كورې ئىدرىس، يەككە لە مۇجتەھىدە ناسراۋەكانى ئىسلام. سالى ۱۵۰ى ك/ ۷۶۷ى ز، لە شارى «غەزە» پىيى ناۋەتە جەغزى ژيانەۋە و سالى ۲۰۴ى ك/ ۸۱۹ى ز، لە مىسر كۆچىدۋايى كىردۈۋە. قەسى شەرەفخان كە دەلى كورد ھەموويان پەيرەۋى مەزھەبى شافعىن، رەنگە لە سەردەمى ئەۋدا و لەۋ دەقەرەنە ۋا بىۋىي و ئەم رەۋت و رېيازەيان سەلماندېي؛ بەلام ئەمىرۇ لېمان پۈۋنە كە بەشىكى كوردەكانى ئىران و توركىا شىعەي جەغفەرى و كۆمەللىكان «عەللىۋلاھى»ى توندېۋەن. ھۆزى دىكەش ھەن كە لەسەر رچەي «كاكەيى»ن و ئەۋىشش پاشىماۋەى ئايىنى «مانى - يەزدانى»يە. ژمارەيەكى دىكەش كورد ھەن كە لەسەر پىۋشۋىنى مەزھەبى «خەنەفى»ن.

۲- يەزىدى (ئىزەدى) تىرەيەكى كوردن كە نىشتەجىي مەلەندى چىاي شىنگار و جىزىرە و ھەكارىي باكوورى كوردستانن و ئىستا ژمارەيان لە دووسەدەھەزار كەس تىتاپەرى. لەسەر باۋەرىكى تايىتە پىچەۋانەي باۋەرى جەماۋەرى مەسۇلمانن و بە يەزىدى ناۋىر كراۋن. چۈنكە لايەنگى ئەمەۋىيەكان بۈۋن، دراۋەتە پال «يەزىد»ى كورې موعاۋىيە. ۋەك لە دەقى شەرەفنامەدا ھىاتۋە و شازەزايانى ئەم بۋارە باسى دەكەن، يەزىدى بىرىتى بۈۋن لە چەند خىلىكى ئازا و سۋارچاكى بەناۋبانكى كورد كە سەردەمى ئەمەۋىيەكان پۈۋىان كىردۈتە شام ھەتا خىزمەتى خەلىفەكان بىكەن. لەسەر ئەم پىۋشۋىنە ماۋەيەك لەۋى نىشتەجى بۈۋن، بەلام ھەر دۋابەدۋاى پۈۋخانى كىۋومەتى ئەمەۋىيەكان، كۆچۈباريان لىناۋە و بەرەۋ نىشتەمانى خۇيان گەۋانەۋە و لە كەژ و كۆى سەخت و چىرپا پەنايان گىرۋە و بنەيان داکوتاۋە. بەم شىۋەيە بۆچۈۋى سىياسى گۆراۋە بۆ مەزھەبىكى پىچەۋانەي دىنى كۆمەلانى خەلكى مەسۇلمان. م.ع.ع.

سەرچاۋەى نوۋى زانستى سوۋرن لەسەر ئەۋەى كە ئايىنى «ئىزەدى» لە بنەرەتدا دەچىتەۋە سەر دوۋ ئايىنى «مانەۋى و زەردەشتى». بىژراۋى «ئىزەدى» لە راستىدا لە وشەي «ئىزەد» خىۋازاۋەتەۋە كە خاۋەندى خىرە يان لە «يەزدان»ى ھاۋتساي ۋەرگىراۋە. بە راستى ھىچ پەيۋەندىيەكى مەنتىقى لە نىۋان «ئىزەدى»ى و يەزىد و يەزىدى كورې موعاۋىيە يان يەزىدى سەلەمى و يەزىدى كورې ئەنيسەي خارىجىدا ۋەبەرچاۋ نايە. چەۋسانەۋەى كە مىنە بەچىنگ زۆرىنە ئەم دابەي داخستۋە، بەتايىبەت لە سەردەمى

دەسسەلەتلى ئىمەۋى و عەبباسسىدا. ئەم دوو حكومومەتە كە لە روانگەيەكسى رەگەزپەرەستانەۋە دەيانروانى، تەۋاۋى گەلانى مەسولمانى ناعەرەبىيان بە «مەۋالى» دادەنا و نەدەبوو بى رەزامەندىي والىيەكان كچى عەرەب بخوازن.

۳- گەلىك زاناي كورد بوونە نووسەر و خساۋەنى كىتئىيى بەناۋبانگ و شاكارى گرانباين و زۆريان ئىستا بەدەستەۋەن؛ ۋەك «ئەحكام»ى ئامىدى كە ئىستا لە زانستگاي ئەزھەر دەخويندري و «كافىيە» و «شافىيە»ى ئىبنووحاجب كە لە ھەموو ۋلاتانى عەرەبى و ئىسلامى دەستادەستيان پى دەكرى. ھەروەھا «تارىخ»ى ئىبنوئەسسىرى جەزەرى؛ «مطلحات»ى ئىبنوسەلاحى شارەزۋورى و «كشف الغمة فى مناقب الائمة»ى عەلى كورى عىساي ھەوليرى چەند شوئەۋارىكى ديارن. تەۋاۋى ئەم نووسەرەنە لە ئىمامانى پىشەنگى كوردن. ئىمامە زانكانى دواترىش زۆرن؛ بۇ نموونە: عەبدولقادرى موھاجىر شەرھەرى «تەذيب الكلام»، زەھاۋى، حەيدەرى، پىنجوئىنى، بىتۈۋشى و كۆمەلىكى دىكەش كە ناۋھىتان و ئەژماردنيان زۆرى پى دەۋى.

۴- ئەۋەى راستى بى حكومومەتى ئەھمەدى كورى مەروان لەسەر داروپەردۋى حكومومەتى لىكەلۋەشاۋى دۋستكى دامەزراۋە. دۋستك يان دۋشتىك، كەسىكە لە بىنەمالەى كوردى حەمىدى (ھەمسۋدى)، كە دەۋرۋەرى سالى ۳۲۱ى ك/ ۹۳۳ى ز، بىناغەى حكومومەتى خۋيانى دارشتۋە. مىر ئەبۇعەبدوللاخوسىنى كورى دۋستك، ناسراۋ بە «باز ئەبۇوشوجاع» سالى ۳۲۴ى ك/ ۹۳۵ى ز، لە دىۋارەكر لە دايك بوۋە و لە بۆتەى رۆژگارىدا بۆتە پىۋايكى ئازا و بەخشندە و خىرۋەند و ديار و خەلك خۇشيان وىستۋە و لە دەۋرى ھالاون. لەسەر ئەم رەۋتە پەرەى داۋە بە حكومومەت و دەسەلەتى و سالى ۳۴۵- ۳۴۶ى ك/ ۹۵۶-۹۵۷ى ز، دۋى گرتنى جىزىرە و سەرد، حكومومەتى خۋى دامەزراندۋە. سالى ۳۴۸ى ك/ ۹۵۹ى ز، كە باۋكى دەستى لە داۋىنى ژيان بۆتەۋە قەلەمەرەۋى ئەۋىشى كەۋتۋتە بەر فەرمانى و ھەر بەم ھىندەشەۋە رانەۋەستاۋە و قۇناغ بە قۇناغ پەرەى داۋە بە قەلەمەرەۋى دەسەلەتى و «مەلازگرد» و «ماكو»شى گرتۋون و شارى شابازى بىيات ناۋە، كە دواتر مەلىك عادل ناۋى گۆرپۋە بە «عادلجەۋاز». سالى ۳۵۶-۳۵۷ى ك/ ۹۶۵-۹۶۶ى ز، ئەرجىش، دىاربەكر، مەيفارقىن، ئۆرقە، ئەخلات، وان، بىلىس و چەند شارىكى دىكەى گرتۋون. پاش ئەم سەرەكەۋتە مىرانى حەسەنكىف، جىزىرە، بۆتان، سىروچ و نەسىبىن سەريان ۋەبەر ھىتاۋە و دىاربەكرى كىرۋتە پايتەخت و شان و شىكۋى دەسەلەتى ھىندەى دىكەى رەنگ داۋەتەۋە. ئەلقادروپىللاى خەلىفەى عەبباسى ناسناۋى شاباز ئەبۇوشوجاعى پى بەخشىۋە و سالى ۳۶۰ى ك/ ۹۷۰ى ز، سىكەى بەناۋى خۋىۋە لىداۋە و لە خوتباندا

ناوی که‌وتۆته پال ناوی خه‌لیفه‌ی عه‌بیاسی. کاتیک شهر له نیوان عه‌زودوده‌وله‌ی ده‌یله‌می و ئه‌بو‌وته‌غله‌بی هه‌مدانی قه‌وماوه، باز که‌وتۆته یاریده‌دانی عه‌زودوده‌وله. پاش نه‌مانی عه‌زودوده‌وله، باز مرخی له گرتنی مووسل خوش کردووه و سالی ۳۷۲ی ک/ ۹۸۲ی ز، له شنگاله‌وه به‌ره‌و ئه‌و شوینه بزووتووه هه‌تا بیگری. سه‌مساموده‌وله‌ی کوری عه‌زودوده‌وله وه‌ختایه‌ک پی زانیوه، له‌شکریکی به‌سه‌رکردایه‌تی ئه‌بوسه‌عید بارامی کوری ئه‌رده‌شیر ناردۆته به‌ره‌نگار بوونه‌وه‌ی. سالی ۳۷۳ی ک/ ۹۸۳ی ز، شهریکی قورس له نیوانیان‌دا قه‌وماوه و باز له «باجلایا» هیزی سه‌مسامی به‌زاندووه. سه‌مساموده‌وله وازی لی نه‌هیتاوه و له‌شکریکی گه‌وره‌ی دیکه‌ی به‌سه‌رکردایه‌تی ئه‌بولقاسم سه‌عید ناردۆته سه‌ری. هیژده‌کان له‌نزیک رووباری خابوور تووشی یه‌ک هاتوون و بۆته شهریان، به‌لام ئه‌م هیژده‌ش به‌خت بالی نه‌گرتووه و شکاوه و ته‌قورپه‌وی تیکه‌وتووه. باز که‌وتۆته په‌یکه‌رده‌ی له‌شکری شکسته و هه‌تا مووسل هه‌لیپریوه و ده‌وره‌ی شاره‌که‌ی داوه، به‌لام پیاوماقوولان که‌وتوونه نیوان و سی مانگی بۆ داناون که‌ ده‌ستیان لی نه‌وه‌شینتی، به‌و مه‌رجه‌ی له‌و ماوه‌یه‌دا شاره‌که‌ی بۆ چۆل که‌ن.

ئه‌بو‌وش‌وجاع، به‌شیک له‌هیژده‌که‌ی خو‌ی له‌ده‌وری مووسل به‌جیه‌یش‌ستووه و ئه‌بو‌وعه‌لی حاکمی فنیکی به‌سپاسالار داناوه و خو‌ی گه‌راوته‌وه دیاربه‌کر. سه‌ره‌نجام مووسلی گرتووه و نیری داگیرکه‌رانی ده‌یله‌می له‌سه‌ر ئه‌ستۆی جه‌ماعه‌تی دامالیوه و شانی له‌ریک‌خستنی کاروباری شل کردووه. دوا‌ی ماوه‌یه‌ک ویستویه به‌غداش بگری و ده‌یله‌مییه‌کانی لی ده‌ره‌په‌ریتی. کاتیک سه‌مسام ئه‌م هه‌واله‌ی به‌گو‌ی ئاشنا کراوه، ده‌راوکه‌ داگیرتووه و توقیه‌وه، هه‌ر بۆیه له‌ریوه له‌شکریکی زۆر و زه‌وه‌ندی به‌سه‌رکردایه‌تی زیادی کوری کاکۆیه ناردۆته به‌ره‌گه‌ لی ته‌نین و پیاز لی گرتنی. دوو له‌شکره‌که‌ له‌نزیک تکریت تووشی یه‌کتر هاتوون و شه‌ری قورسیان له‌مابه‌ینی‌دا قه‌وما و باز شکاوه و به‌هه‌ل‌داوان کشاوه‌ته‌وه و ته‌نانه‌ت له‌مووسلیش خو‌ی رانه‌گرتووه و هه‌تا دیاربه‌کر به‌ند نه‌بووه. سه‌ره‌نجام ئه‌بو‌وش‌وجاع و سه‌مساموده‌وله پیکهاتوون و ئاشت بوونه‌وه.

پاش تیپه‌ری‌بوونی ماوه‌یه‌ک، سالی ۳۷۷ی ک/ ۹۸۷ی ز، دیسان باز ئه‌بو‌وش‌وجاع له‌شکریکی گه‌وره و گرانی پیکه‌وه‌ نساوه و پووی کسردۆته مووسل. له‌و کاته‌دا شه‌ره‌فوده‌وله‌ی حوکمداری به‌غدا، ئه‌بوسه‌عید خواشازه‌ی کسردۆته حاکمی مووسل و فه‌رمانی پی داوه به‌ره‌پووی بپوا و به‌ره‌نگاری راوه‌ستی. باز تینی بۆ هیتاوه و ناچاری کردووه بکشیتیه‌وه و هانا به‌ریته به‌ر هۆزه عه‌ره‌به‌کانی ئیبنو‌وعقیل و ئیبنو‌ونه‌میر، هه‌تا یاریده‌ی بده‌ن. ئه‌بو‌وش‌وجاع، ته‌لیعه‌توده‌وله‌ی برای به‌هیژیکه‌وه ناردۆته سه‌ریان، به‌لام ئه‌م سه‌ره‌کرده‌یه کوژراوه و هیژده‌که‌ی شکاوه.

باز سهرله‌نوځ سالی ۳۸۰ ځی ک / ۹۹۰ ځی ز، به ئامانجی گرتنه‌وه‌ی مووسل له‌شکری ده‌نگ داوه. وا هاتووه ئه‌سپه‌که‌ی هه‌لنو‌ت‌او‌وه و باز هه‌لدی‌راوه و پساوه و رږڅی دووه‌می جه‌مادی دووه‌م، گیانی ته‌سپاردووه. ده‌لین عه‌ره‌بیکی ئیبنو‌وعه‌قیلی له‌نیو کوژراوان‌دا دیو‌یه‌تی و ته‌ماشای کردووه نیوه‌گیانیکی له‌به‌ردا ساوه و له‌ری‌وه سهری بری‌وه و بر‌دو‌ویه‌تی بۆ حه‌مدانییه‌کان و ته‌وانیش نار‌دو‌ویانه‌ته به‌غدا و ته‌رمه‌که‌شیان له‌به‌رده‌رگای خانه‌میری مووسل هه‌لاوه‌سیوه.

دوای نه‌مانی باز، ته‌بو‌وعه‌لی حه‌سه‌ن مه‌روانی حاکی فنیک و سهرکرده‌ی سپای، که بر‌ازا یا خوش‌که‌زای بووه، بۆ ته‌جینشینی و خیرایه‌کی هی‌زی پرږو‌بل‌اوی میری کوژ کردو‌ته‌وه و بر‌دو‌ونی بۆ حه‌سه‌ن‌ک‌یف و به‌خاتو‌نی بازی سه‌لمان‌دووه ده‌روازه‌ی قه‌لای به‌روودا بکریته‌وه. پاشان که‌وتو‌ته‌ خو‌ ساز کردن و سپا پیکه‌وه‌نان و وه‌ده‌ست هیتانه‌وه‌ی قه‌له‌مره‌وی ده‌سه‌لاتی باز. هر له‌م سه‌روبه‌نده‌دا ته‌بو‌وتا‌هیر ئیبراهیم و ته‌بو‌وعه‌بدول‌ل‌ا حوسینی حه‌مدانی، خو‌یان له‌گرتنی ولاتی بارشی‌واوی باز خو‌ش کردووه و له‌شکریان بر‌دو‌ته‌ سهری. ته‌بو‌وعه‌لی لی‌یان وه‌ده‌ست هاتووه و به‌رسینگی لی‌ بری‌ونه‌وه و کوشت‌و‌بریکی تی‌خستون هر مه‌پرسه. له‌م شه‌ر و گه‌ر و هه‌رایه‌دا ته‌بو‌وعه‌بدول‌ل‌ای به‌دیل گرتووه و پاشان به‌پیاو‌ته‌ی خو‌ی به‌ری داوه. پاش ته‌م سه‌رکه‌وته‌ رووی کردو‌ته‌ دیاربه‌کر و حکوومه‌تی به‌ناوبانگی مه‌روانی لی‌ دامه‌زراندووه و به‌دادپه‌روه‌ری و جوامیری جوول‌اوه‌ته‌وه و مشو‌وری ئاوه‌دان کردنه‌وه‌ی خو‌اردووه و چه‌ندی بۆی کراوه قه‌له‌مره‌وی ده‌سه‌لاتی به‌ره‌فره‌وان کردو‌ته‌وه. له‌بالی باکو‌وری رږڅه‌لاته‌وه هه‌تا مووسل و ده‌ورو‌به‌ری رږی‌وه و میریکی به‌سه‌ره‌وه دان‌اوه. ته‌بو‌وعه‌لی سه‌که‌ی به‌ناوی خو‌یه‌وه لی‌داوه؛ به‌لام سه‌ره‌نجام سالی ۳۸۷ ځی ک / ۹۹۷ ځی ز، ده‌ستیکی ره‌ش له‌ناخاف‌ل کوشت‌و‌ویه‌تی. وه‌ک ده‌گی‌رنه‌وه پی‌ساویکی «ئینسو‌ودو‌مه‌ینه» له‌سه‌ر راسپاردی «عه‌بدول‌به‌ر»ی شی‌خی ئامه‌د و ره‌زامه‌ندی خه‌ل‌که‌که، کوشتنی گرتو‌ته‌ ته‌ستی «دایرة‌المعارف، ج ۱، ص ۴۷۷».

ته‌بو‌وسه‌عیدو‌لمه‌نسور مومه‌هیدو‌ده‌وله‌ی بر‌ای که‌ پاش کاره‌ساتی کوژرانی باز که‌رابو‌ویه مه‌یافارقین و له‌وځ بنه‌ی داکو‌تابوو، کرایه‌جیگره‌وه‌ی. ته‌ویش پاش ته‌وه‌ی له‌سه‌ر کورسیی ده‌سه‌لات پالی داوه‌ته‌وه، که‌وتو‌ته مشو‌ور خو‌اردنی ولاتی ژیر ده‌سه‌لاتی و سه‌که‌ی به‌ناوی خو‌یه‌وه لی‌داوه و به‌زانایی و ورده‌کاری دري‌ژه‌ی به‌هه‌لسو‌وران‌دنی کاروباری قه‌له‌مره‌وی داوه. وا هاتووه که‌ سالی ۴۰۲ ځی ک / ۱۰۱۱ ځی ز، «شه‌روه»ی کو‌ری «مامه» [سامه‌؟] خاوه‌ندی قه‌لای ئاتاق (ئاتاق)، بانگه‌یشتنی کردووه و

پیلانی بۆ دارشتوو و هر که پیی ناو ته قه‌لا وهری تیدا بردوو و پاش ئه‌م رووداو، مه‌لیک عادل ناسرودده‌له ئه‌حمه‌د، که جیی باسی ئیمه‌یه، جیی گرتۆته‌وه.

۵- نه‌سرودده‌له سالی ۴۰۸ی ک/ ۱۰۱۷ی ز، له دایک بووه.

۶- قه‌له‌مره‌وی ده‌سه‌لاتی میر ئه‌حمه‌دی کورپی مه‌روان، ته‌نیا هر بریتی نه‌بووه له دیاربه‌کر و جزیره، به‌لکوو په‌لی هاویشتوو بۆ چهند ناوچه و هریمیکی دیکه‌ش و توانیویه‌تی له گه‌لیک شه‌روشوور و گۆلمه‌زان ده‌رچی. میر زۆری بایه‌خ داوه به‌ هریمی ده‌سه‌لاتی و به‌ره‌و شارستانییه‌تی بردوو و به‌ زانست و زانین و هونه‌ر ئاوه‌دانی کردۆته‌وه. وای لی هاتوو که زانایان و ئه‌دیبان و شاعیران له هه‌موو لایه‌که‌وه روویان تیکردوو و شوینه‌واره‌کانی خۆیان هیناوه و رایان‌ناوه. ئه‌بوونه‌سر ئه‌حمه‌د کورپی یوسف سلیکی مه‌نازی، که نووسه‌ریکی به‌ناوبانگه، لای ئه‌و بۆته وه‌زیر (ابن خلکان، ۵۲).

۷- فه‌خرودده‌له ئه‌بوونه‌سری مووسلی ته‌غلوبی، ناسراو به‌ کورپی جه‌هیر، سالی ۳۹۸ی ک/ ۱۰۰۷ی ز، له مووسل پیی ناو ته جه‌غزی ژیان و [سالی ۴۸۳ی ک/ ۱۰۹۰ی ز، هر له‌م شاره‌ کۆچی‌دوایی کردوو. و.] له به‌غدا بۆته وه‌زیری عه‌باسیه‌کان و لای خانه‌دانی مه‌روانی کورد له دیاربه‌کر و مه‌یافارقین گه‌یوه‌ته په‌لی وه‌زیریه‌تی.

۸- نووسه‌ری «وفیات الاعیان» به‌ ئه‌بولقاسم نیزامه‌ددین نه‌سر و نووسه‌ری «تاریخ الدول والامارات الكردیه» به‌ قاسم ئه‌بو ناسر ناویان هیناوه.

۹- وه‌کوو ئاشکرایه نه‌سر میرنشینه‌که‌ی پاراستوو و میر سه‌عیدی برای شکاندوو، به‌لام سه‌ره‌نجام روحمی پی کردوو و به‌ پیاوه‌تی خۆی ئامه‌دی پی به‌خشیوه. دواتریش په‌ره‌ی به‌ خاکی هریمی ده‌سه‌لاتی داوه و تا سالی ۴۵۷ی ک/ ۱۰۶۵ی ز، حه‌رپان و سوهدا (سیوه‌ره‌که‌ی) پیوه زیاد کردوو و ئاخیرییه‌که‌ی ناسناوی «نیزامولمولک»ی خه‌لات کراوه.

۱۰- مه‌نسور وه‌ختایه‌ک بۆته میر و ده‌ستی به‌ سه‌ر ته‌واوی قه‌له‌مره‌وی ده‌سه‌لاتی باوک و مامی‌دا گرتوو، فه‌رمانی داوه له خوتبه‌دا ناوی له پال ناوی خه‌لیفه‌ی فاتمی میسر بخویندریته‌وه و ئه‌م کاره خه‌لیفه‌ی عه‌باسیه‌ی به‌غدا‌ی تووره و بیزار کردوو. ئه‌م کاره بۆته هۆی ئه‌وه‌ی تا مه‌لیک‌شای سه‌لجوقی ئامه‌د (دیاربه‌کر) بداته ده‌ست فه‌خرودده‌له‌ی کورپی جه‌هیر، که له پیش‌دا وه‌زیری مه‌لیک عادل نه‌سرودده‌له ئه‌حمه‌دی باپیری مه‌نسور بووه. فه‌خرودده‌له‌ی بی‌نمه‌کی کردوو و له مه‌زن و میری سایه‌چه‌وری خۆی هه‌لگه‌راوه‌ته‌وه به‌ له‌شکرکی گه‌وره و گرانه‌وه هیرشی بردۆته سه‌ر دیاربه‌کر. کاتیک مه‌نسور چاوی به‌ لافاوی له‌شکری په‌لامارده‌ر که‌وتوو، زانیویه‌ باشاری ناکا، بۆیه هانای

بردوټه بهر میرانی دراوسی و ئهوانیش ئه وهندهی بویان کراوه یاریده یان داوه، به لام بؤ ماوهیه کی دريژ دهستی بؤ نه کراوه ته وه و به زیوه و به رهو جزیره کشاوه ته وه، که پیشتر له گهل بۆتان توانیبوی بیانگری. فخروددهوله پاش گه مارویه کی دريژخایه، سالی ١٤٧٨ ک/ ١٠٨٥ ی ز، دیاربه کری گرتووه و دواتر هه لیکوتساوه ته سه ر جزیره و ئابلو قهی شارده کی داوه. لهو شارهدا بنه ماله یه کی کونی کورد هه بوون به ناوی به نی وه هبان و چهند که سیکان بوونه پیاوی خه نیم و خه یانه تیان پی کردووه و ده رگایه کی تایهت و نه هیتی قه لایان بؤ له شکری کوری جه هیر کردو ته وه و شار و قه لا داگیر کراوه. مه نسوور و پیاوه کانی به دیل گیراون و به م شیویه دهوله تی دۆستکی (مه روانی) هه ره سی هیئاوه و به نه مانی مه نسووریش، بنه ماله که یان خاشه بېر بووه.

١١- میر حوسینی به رزیکانی، سه رهۆزیکي ئازا و دلاوا و نانبده بووه له ناوچه ی شاره زوور و هه ر بویه کوردیکی زوری له دهوری هالاون و سالی ١٣٣٠ ی ک/ ١٩٤١ ی ز، کردوویانه ته مه زن و میری خویان و په ل و پوی هاویش تووه و ملی ناوه له دارشتنی بناغه ی ده سه لاتی. کاتیک موته قی بیلا ئیبراهیم ئه مه ی بیستو ته وه لی ترساوه و سپایه کی گه وه ی کۆ کردو ته وه و به سه رکردایه تی وه زیری خوی ناردوویه ته سه ری. له شکری به غدا چی پی نه کراوه و به ده سه به تالی گه راوه ته وه و میر حوسینی خوی گه یاندو ته گرانباری بارگه و به ی و چی به قیمهت و گرانه دهستی به سه ردا گرتووه. پاشان به نیازی په ره ی قه له مړه ی ده سه لاتی، چهن دین قه لا و قولغه و بنکه ی دراوسینیانی داگیر کردووه. هه ردوو براکه ی میر حوسین، یان راستتر بلین هه ردوو ژن برا و خالانی هه سنه وییه ی کوری، یانی وهنداد و غانم، که سه رهۆکی خیلی عه یشان بوون، ناوچه کانی دینه وه، هه مه دان، نه هاوه ند، سامغان و چهند شاریکی دیکه ی هه ری می ئازه ربا یانان خستو ته ژیر ده سه لاتی خویان. کاتیک هه سنه وییه هه لیداوه و پیگه یوه، باوکی هه ر به زیندی سه ری خوی هه وساری ده سه لاتی داوه ته دهستی و پاش ئه وه ی سالی ١٣٤٨ ی ک/ ١٩٥٩ ی ز، باوکی مردووه، به ته واوی بۆ ته میری خاوه ن حکوومهت. هه روه ها قه له مړه ی ده سه لاتی هه ردک مامانی - یان راستتر بلین هه ردک خالانی - که وتوونه ده ست هه سنه وییه. وهنداد سالی ١٣٤٩ ی ک/ ١٩٦٠ ی زایینی و غانم ١٣٥٠ ی ک/ ١٩٦١ ی ز، مردووه و ئاوا ناوچه و هه ری مه کانی ئه هواز، خووزستان، ئه سه داباد، شاره زوور و گه لیک شوینی دیکه ش که وتوونه نیو باز نه ی ده سه لاتی.

لهو سه ره به نده دا مو عیز زودده وه ی «بسویه» چاوی ته مساحی بریوه ته قه له مړه ی ده سه لاتی، بویه فه رمانی داوه به «یه نال کوش» ی سه رکرده ی خوی هه تا سپایه ک له نیو به نی ته غله بی هه مدانی کۆ بکاته وه و هیرش به ریته سه ری. به بیستنی هه والی په لامار،

حه‌سنه‌وییه له رۆژاواى هه‌ولێر به‌ره‌ی لێ ته‌نیوه و هاتۆته مه‌یدان و هیژه‌کانیان به‌گژ به‌کتردا چوون. یه‌نال کوش شکاوه و هه‌لاتووه و ته‌واوی بار و بارخانه و چه‌کوچۆلی به‌جێماوه و ده‌ستی به‌سه‌ردا گیراوه.

کاتیک ئەم هه‌واله تال و ناخۆشه گه‌یوه‌ته‌وه گویێ موعیززوده‌وله، له تۆله‌ی ئەم شکسته له‌شکرێکی له به‌غداوه ناردۆته سه‌ر دینه‌وه‌ر و تالان کراوه و دینه‌کانی ده‌ورو به‌ریشی ئاگر دراو. وه‌ختایه‌ک هه‌سنه‌وییه پێی زانیوه، سپایه‌کی ئاماده کردووه تا‌کوو رێگایان لێ بگرێ، به‌لام به‌ختیان چاکی هێناوه و تووشی نه‌هاتوون و بۆی ده‌رچوون.

له‌م سه‌رو به‌نده‌دا رو‌کنوده‌وله‌ی بوویه که‌وتبوویه شه‌ری دژوار له‌گه‌ل کورده‌کانی گورگان و ده‌ترسا به‌رگه‌یان نه‌گرێ و بشکێ، بۆیه هاواری بۆ موعیززوده‌وله‌ی برای بردووه بگاته فریای. موعیززوده‌وله بۆ ئەوه‌ی بتوانێ بچینه هانای برای ویستوویه له‌گه‌ل هه‌سنه‌وییه پێک بێ و ناوی له خوتبه‌دا بخویندریته‌وه، به‌لام هه‌سنه‌وییه نه‌یسه‌لماندووه و هینده‌ی نه‌ماوه شه‌ری نیوانیان داگیرسیته‌وه که موعیززوده‌وله چه‌ند مه‌زن و گه‌وره‌پیاویکی خۆی ناردوونه لای هه‌تا له خشته‌ی ببه‌ن و په‌نجاهه‌زار دیناریشیان به‌ دیاری بۆ بردووه. میر هه‌سنه‌وییه دلی که‌یخودا‌کانی نه‌شکاندووه و پێکهاتووه و ئاوا له‌شکری بردۆته سه‌ر کورده‌کانی گورگان.

سالی ۳۵۶ ی ک/ ۹۶۶ ی ز، شه‌ه‌زیک له نیوان عی‌ززه‌وده‌وله به‌ختیاری کسوی موعیززوده‌وله و هه‌سنه‌وییه‌دا قه‌وماوه. عی‌ززه‌وده‌وله به‌زیوه و به‌شپ‌رپۆی شه‌ه‌رگه‌ی چۆل کردووه و ده‌سه‌لاتی هه‌سنه‌وییه پتری په‌ره ئه‌ستاندووه. سالی ۳۵۷ ی ک/ ۹۶۷ ی ز، پێکه‌وه ئاششت بسوونه‌وه و عی‌ززه‌وده‌وله‌ش دیسارییه‌کی زۆری بۆ ناردووه و دژی ئەبووته‌غله‌بی هه‌مدانی هانی داوه و گوتوویه بیتوو بیشکیتێ رپی هه‌یه قه‌له‌مه‌روی ده‌سه‌لاتی هه‌تا سه‌ر رووباری زیی گه‌وره په‌ل باوئ. میر هه‌سنه‌وییه هێرشی بردۆته سه‌ر ئەبووته‌غله‌ب و شکاندوویه‌تی و هه‌تا «ره‌ققه» راوه‌دووی ناوه و ئەوسا به‌هه‌ولێر و شاره‌زوردا گه‌راوه‌ته‌وه و ئالای سه‌هرکه‌وتنی هه‌لداوه. رو‌کنوده‌وله له‌م رێکه‌وته‌نی نیوان موعیززوده‌وله و هه‌سنه‌وییه وه‌دنگ هاتووه و تووره بووه، هه‌ر بۆیه ئیبنولعه‌مید ئەبولفازل مه‌مه‌دی وه‌زیری خۆی ناردۆته داگیر کردنی دینه‌وه‌ر و شاره‌زور و ده‌ره‌پاندنی هه‌سنه‌وییه و ئەوه‌ی له نیوانیان‌دا رووی داوه نووسه‌ر بۆمان ده‌گیرێته‌وه.

۱۲- میژوونووسانی کورد، مه‌مه‌دئه‌مین زه‌کی‌به‌گ و حوسین حوزنی ده‌لێن ئیبنولعه‌مید که به‌ره‌و‌رووی ده‌رپۆیی، نه‌گه‌یشه‌ هه‌مه‌دان و مرد. ئەبولفه‌ت‌حی کوری زیاتر مه‌یلی لێ بوو بگه‌رێته‌وه «ره‌ی» هه‌تا جی‌و‌رپیی خۆش و په‌ل و پایه‌ی پته‌و بکا، نه‌ک بچێته

مهیدانی شهر؛ هر بویه وای به بهر ژده وند زانیوه له گهل میر حسنه وییه ناشت بیتوه و ته نیا په نجاهه زار دینار زیانی شهر ی لئ بستین و واز بینئ. حسنه وییه ش ئهم پیکهاته ی به دهسکه و تیکی گه وره داناوه و زیانی بؤ بژاردووه.

١٣- ئه بوونه جم ناسروددهوله بهدر، که خاوه نی ژیاننامه یه، هر ئه و سالئ وای بؤته فرمانبره وای، هلیکوتاهه سهر بالئ خورنشین ههولیر و گهلک قه لا و قولغه و بنکئ له چنگ دهله مییه کان دهره تیاوه. عه زودودهوله له سهر ئه وهی که حسنه وییه ی باوکئ بهدر به دژایه تیئ ئه و چوبوویه یاریده ی فخروددهوله ی برای، له هلیکئ توله دهگه را ههتا توماری ته مهنئ حکومتیان بپیچیتوه و به یه کجاری خاشه یان بکیشئ. له سهر ئهم پیوشوینه کاغه زی ناردووه بؤ فخروددهوله و موئیه دودهوله و چند که سیکئ دیکه و دنه ی داوون خوی لئ خوش بکن و دهگژی راجن. وه کوو دیاره کورانی حسنه وییه، واته بهدر، ئه بولعه لا، عه بدورپر هزاق، عاسم، ئه بوو عه دنان، بهختیار و عه بدولمه لیک، ههتا بلئ پیکه وه نالیک بوون و نه حاواونه وه. عه زودودهوله ههلی ئهم ناکوکیه ی قوستوته وه و چهن دیکانی به لای خوی دا راکیشان و گفئی لئ ئه ستاندوون قه لای راده ست بکن. له گهرمه ی ئهم هه رایه دا له شکرکئ گهره ی پیکه تیاوه و به سئ هسیچ کهند و کؤسپیک هه مه دانی گرتوه و به شیکئ سهرکرده کانی فخروددهوله و سهر کانی بهرزیکانئ چوونه پالئ. له درژئ په لاماری دا «نه هاوهند» و «سهرماج» ی داگیر کردوون و تالانیه کی زوری ودهه ست که وتووه. کورانی حسنه وییه ش هه موو هاتوون و پئملئ بوون و به فرمانئ میر که وتوونه ژیر چاوه دیری و پاشان له گهل چند میریکئ دیکه ی کورد گیراون و خراونه زیندانه وه.

عه زودودهوله، ئه بوونه جم بهدری به خشیوه و بانگی کردوته لای خوی و دهستی ریزی لیتاوه و چاکئ خه لات کردووه و شمشیریکئ زیر و ئه سپیکئ زین زیرینی پی داوه و سهر کابه تی کوردانی بهرزیکانی پی ئه سپاردووه و خوش بووه له عاسم و عه بدولمه لیک و ئه وانیشئ به سهر کردوونه وه. دواتر ئه بوونه جم بهدر په ره ی داوه به دهسه لاتی و گهلک شهر ی کردوون بؤ پاراستنی ههریمئ حکومتی و له کاری خیرومه ندانه ش رانه وه ستاوه و گهلک ههنگای گرینگی هاویشتون.

١٤- سهد حوسین حوزنی دهلی میر بهدر هه لاتووه، به لام مهرگ مهوای نه داوه و هر ئه و ساله مردووه. محه مه ده مین زه کی بهگ دهلی دوو جاریان به گوئی هه لیتاوه که چند که سیکئ له شکره که ی لیراون بیکوژن، به لام گوئی به قسانه نه بزوتووه. سهره نجام چه کارانی خلی کوردی جوو زه کان (جوو زه قان) له سهر گردیکئ پی ش له شکرگا په لاماریان داوه و کوشتوویانه و لهو جیه ی دانیشتووه نه یانه یشتووه چورته بکا. کاتیک میر حوسینی

کورپی مه‌سعوود هاتۆته سه‌ری و چاوی به تهرمی ساردوسری که‌وتوو، گوتوو به‌رۆن بیه‌ن و کفنی بکه‌ن و بینیرن بۆ نه‌جه‌ف و له‌وێ بینێژن.

۱۵- دایکی هیلال ژنیک بووه له خێلی کورده‌کانی شازهنجانی. به‌دری باوکی لایه‌کی وای له هیلال نه‌کردۆته‌وه و ئه‌بووعیسا به‌ ده‌له‌وه نووساوه که له ژنیک دیکه‌ی بووه. پاش ئه‌وه‌ی هیلال پێگه‌یه‌وه بۆته که‌سیکی وا به‌جه‌رگ و ئازا که باوکی سامی لێ کردوو؛ هه‌ر بۆیه له خۆی دوور خستۆته‌وه و «سامغان» ی پێ داوه. کاتیک گه‌یه‌وته شوینی ده‌سه‌لاتی و به‌نی داناوه، خۆی له په‌لامار دانی کورپی مازی خۆش کردوو که میر به‌در دایناوه به‌ حوکمداری شاره‌زور. کاتیک میر به‌دری باوکی به‌م ته‌مایه‌ی زانیوه چاوی لێ سوور کردۆته‌وه و نامه‌ی لێ نووسیوه شتی وا نه‌کا؛ به‌لام گویی به‌ راسپاردی باوکی نه‌بزووتوو و هێرشێ کردۆته‌ سه‌ر کورپی مازی و خۆی و کورپانی کوشتوون و شاره‌زوری دارووتاندوو. باوکی به‌م هه‌نگاه‌ی نیکه‌رانی دایگرتوو و لێپراوه چاکی ته‌می بکا، به‌لام هیلال سه‌رکرده‌کانی باوکی به‌ دیاری و خه‌لات خه‌له‌تاندوو و به‌ لای خۆی دایکیشاون و هێرشێ بردۆته‌ سه‌ر دینه‌وه‌ر. له‌ ده‌روازه‌یه‌ک تووشی سپای باوکی هاتوو و شکاندوو به‌تی و به‌ دیلی گرتوو. باوکی ده‌ستی له‌ ده‌سه‌لاتی به‌رداوه و داوی کردوو قه‌لایه‌کی بۆ دیاری بکری هه‌تا په‌نای لێ بگری و له‌وێ خه‌ریکی خواپه‌رستی و ڕوو وه‌رگیران بێ له‌ دنیا. پاش ئه‌وه‌ی هیلال داواکه‌ی باوکی به‌جێ هێناوه و قه‌لایه‌کی بۆ چۆل کردوو، بۆی ڕوون بۆته‌وه باوکی فیلی لێ کردوو و نیازی خراپه‌ و له‌ ژیره‌وه نامه‌ی ناردوو بۆ ئه‌بولفه‌تح عه‌ییار و ئه‌بووعیسا شادی و دژی هیلال هانی داو. ئه‌م دووانه‌ به‌ له‌شکروه‌ به‌ ده‌نگ کاغه‌زه‌که‌یه‌وه چوون و ئه‌بولفه‌تح کرماشانی گرتوو و ئه‌بووعیسا سابورخواستی داوته‌ به‌ر گورپی تالانی. هیلال بۆیان چۆته‌ مه‌یدان و به‌زاندوونی و توانیویه‌تی به‌ده‌ست ئه‌بووبه‌کری کورپی «رافعی» ی حاکمی نه‌هاوه‌ند، ئه‌بووعیسا شادی بگری و نیزیکه‌ی چوارسه‌د چه‌کداری ده‌یله‌میش بکوژی، که‌ نه‌وه‌د که‌سیان مه‌زن و سه‌رۆک بوون. کاتیک میر به‌در ئه‌م هه‌واله‌ تاله‌ی پێگه‌یشتوو، هانی به‌ بردۆته‌ به‌ر میسر به‌هائوده‌وله‌ی ده‌یله‌می و ئه‌ویش سسپایه‌کی زۆر و زه‌وه‌ندی به‌ سه‌رکرده‌یه‌تی فخرولمولک ئه‌بووغالب بۆ ناردوو و لێرده‌ا خودی نووسه‌ر پاشماوه‌ی ڕووداوه‌کان ده‌گێڕیته‌وه.

۱۶- ده‌لێن کاتیک هیلال له‌ شاره‌زور گیراوه و له‌ به‌ندیخانه‌ توند کراوه و به‌ڕیوه‌بردی حکومه‌ته‌که‌ی دراوته‌ ده‌ست تاهیری کورپی، دانیشتووانی ناوچه‌که‌ ناچار بوون خاکی خۆیان چۆل بکه‌ن و بڕۆن. ته‌نانه‌ت کورپکی هیلالیش له‌ گه‌ل که‌سوکار و چه‌کدارانی دا

چوټه ناوچه ی دیلمه کان، که دواتر به دهقاری برادوست ناسرا. نهوه کانی هم کورپی هیلال له دواړوډا بوونه بناغه دانه ری میرایه تی برادوست.

۱۷- کاتیک هیلال سالی ۴۰۴ی ک/ ۱۰۱۳ی ز، له شاره زوور گیراوه، ناسروددهوله هریمی شاره زوور (زاموا)ی سپاردوټه دهست پیاوه کانی به هائوددهوله و هزیر. تاهیری کورپی هیلال له و سهروبه ندهدا هاتوټه مهیدان و پالاماری داوون و شاره زووری رزگار کردوه.

تاهیر هیشتا تهواو توټه که ی نه گرتووه و دانه مه زراوه که له گهل شه مسوددهوله تووشی شه هاتووه و بهختی نه یهیناوه و به زیوه و به دیل گیراوه و له ههمه دان خراوته زیندان. پاشان که شه مسوددهوله زانیویه تی جه لالسدودهوله [سولتانوددهوله دروسته. م.ج.] شاره زوور و ناوچه کانی دهوروبه ری داوون به میر نه بولفه تیحه محهمه دی کورپی عییار [نه بوششوک کورپی نه بولفه تیحه دروسته. م.ج.] له گهل تاهیر که توټه گوشت و گو و سالی ۴۰۶ی ک/ ۱۰۱۵ی ز، له سهر چند مهرچیک پیکهاتون. نه بولفه تیحه محهمه دی میری شازهنجان دواي هم پیکهاتنه له شکرکی به سهر کردایه تی نه بوششوک کورپی ناروټه سهر تاهیر، به لام شکاوه و «سه عدی» ی براشی له و شه ردها کوژراوه و خاکی داگیرکراوی شاره زووری لی پاک کراوته وه. سهره نجام تاهیر و نه بوششوک ناشت بوونه وه و تاهیر خوشکی نه بوششوک هیئاوه. گهرچی نه بوششوک له سهر وه خو ی به دوست نیشان داوه، به لام له بنه وه هر ناخوشی ویستووه و ئاخریه که ی زهقاری پی بردووه و له ټوله ی خوینی براکه ی کوشتوویه تی. پاش کوژرانی تاهیر، تهختی بهختی دهوله تی هه سنه وی وهر گه راوه و حکومه تی عییار یی له جی دامه زراوه.

۱۸- به دری کورپی تاهیر پاش کوژرانی باوکی رایکردوټه کرماشان و توانیویه تی خه لکیکی زوری خیلاتی کورد له خو ی هالینی. برایم یه نال هیژیکی بو نارووه و له گهل چه کداری خیلاتی په لاماری دینه وه ری داوه و گرتوویه و کردوویه ته ناوهندی دهسه لاتی. دواتر برایم یه نال کرماشانی پی نه سپاردووه، به لام سهروبه ری کارانی بو ریکنه خرا و سهره نجام «موهله یل» ی عییار ی سالی ۴۳۸ی ک/ ۱۰۴۶ی ز، هیرشی کردوټه سهری و شکاندوویه تی و قله مره وی دهسه لاته که ی لی زهوت کردووه و خستوویه ته نیو جه غزی حکومه تی خو ی.

۱۹- میر نه بولفه تیحه محهمه د کورپی عییار، میری خیلی شازهنجان و یه کییک له سهر کرده کانی نه بوونه جم ناسروددهوله به دری هه سنه وی بو، که به سهر کاروباری حولوان راگه یشتووه. سالی ۳۸۰ی ک/ ۹۹۰ی ز، یانی له و زه مانه وه که کراوته سهر کرده،

بئوچان خوئی له دلدانه‌وهی خالک خوڤ کردووه هه‌تا بڕوایان پئی بئنی که پئووسته حکومه‌ت له چنگ هه‌سنه‌ویییه‌کان ده‌ربئی و خوئی ببیتته مه‌زن و میر.

۲۰- سه‌ید حوسین حوزنی پئی وایه خزمه‌تی یه‌کتر بوون و ئه‌بۆلفه‌تج مه‌مه‌د کورپی هه‌یار کورپی میر حوسینی به‌رزیکانی بووه، که ده‌بیتته باوکی میری هه‌سنه‌ویییه. [وه‌کوو دیاره قسه‌که‌ی بئینه‌مایه و میر شه‌ره‌ف گوتوو یه‌تی خزم نه‌بوون. م.ج.]

۲۱- ئه‌بۆششۆک فارس و مه‌مه‌د هه‌ییار باوکی له سه‌هرکرده‌کانی حکومه‌تی هه‌سنه‌وی بسوون، به‌لام ئه‌بۆششۆک راپه‌ری و تاهیری کوشست و بساوک و کورپ هه‌ریمه‌که‌یان داگیر کرد و حکومه‌تی بنی هه‌ییاریان لئ دامه‌زراند. پاشان ئه‌بۆششۆک رۆیی بۆ مه‌یدانی شه‌ری عه‌لاؤدده‌وله‌ی کورپی کاکۆیه و هه‌مه‌دان و ده‌ورو به‌ری گرت و جله‌وی هێرشی شل نه‌کرده‌وه و هه‌تا دینه‌وه‌ر و ناوچه‌کانی رۆیی، به‌لام سپا که‌ی شکا و پاشه‌کشی پئی کرا بۆ حولوان. ئه‌وسا که هه‌ستی پئی کردووه بئ هیزه و خوئی له ئاست لافاوی له‌شکری په‌لاماردهر بۆ ناگیرئ، په‌نای بردۆته به‌ر شه‌ره‌فودده‌وله‌ی وه‌زیر. کاتیک عه‌لاؤدده‌وله‌ هه‌والی بالاده‌ستی و وره‌به‌زیی شه‌ره‌فودده‌وله‌ی بیسته‌وه، سپا که‌ی کیشایه‌وه و گه‌رایه‌وه بۆ هه‌مه‌دان. ئه‌بۆششۆک به‌ره‌وروی «غوز» ده‌کانیش راوه‌ستاوه که سالی ۴۲۰هـ / ۱۰۲۹ی ز، هروژمیان کردبوویه سه‌هر دینه‌وه‌ر و سپا که‌ی به سه‌هرکرده‌یه‌تی ئه‌بۆلفه‌تجی کورپی نارده‌بوویه به‌ریه‌رچدانه‌وه‌یان. ئه‌م سپا به‌ زۆر چاکی خو له شه‌ر هه‌لکرد و هه‌ریمه‌که‌ی پاراست و غوزه‌کانی به‌زاند و پرشوبلاوی کردن. ئه‌م سه‌هر که‌وتنه‌ گه‌شه‌ی دا به‌ پله و پایه و ده‌سه‌لاتی. کاتیک ئه‌م هه‌واله به‌ گویی خه‌لیفه‌ی به‌غدا ئاشنا کرا، شمشیریکی جه‌وه‌رداری به‌ خه‌لات بسۆ نسا‌رد و ناسناوی «حیسامودده‌وله» ی پئی به‌خشی. پاشان هه‌میشه هه‌ولی دها پهل به‌ ده‌سه‌لاتی خوئی به‌هائی و ئاوا و لاته‌که‌ی پشان و به‌رین بۆوه و سه‌ره‌نجام سالی ۴۳۰هـ / ۱۰۳۸ی ز، کرماشان و ناوچه شاخاویییه‌کان و چه‌ند شاریکی دیکه‌ی به‌ قه‌له‌مه‌روی ده‌سه‌لاتیه‌وه زیاد کرد و ئه‌بۆلفه‌تجی کورپیشی کرده جێنشینی خوئی. ئه‌بۆلفه‌تج که له‌بری باوکی کاروباری دینه‌وه‌ری به‌رپوه‌وه، که‌وتۆته په‌لاماردانی میرانی ده‌ورو به‌ری و قه‌لای «بکوورا» و قه‌لای «پیران‌شا» و ناوچه‌کانی سند و سامغان و چه‌ند ناوچه و مه‌لبه‌ندیکی دیکه‌شی له چنگ موهله‌یسل ده‌ره‌یتاوان؛ به‌لام ئاخیرییه‌که‌ی موهله‌یسل به‌زاندوویه و گرتووویه و خستوو یه‌ته زیندان و له‌وی مردووه.

۲۲- ئه‌بووماجید موهله‌یسل کورپی ئه‌بۆلفه‌تج کورپی هه‌یار، له سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی براهه‌ی‌دا، کرابوو یه‌ حوکمرانی «بکوورا» و شه‌ریکی زۆری کرد له‌گه‌ل ئه‌بۆلفه‌تج ئه‌بۆششۆک و سه‌ره‌نجام گیران و نه‌مانی نه‌یاره‌که‌ی لئ که‌وته‌وه. پاش نه‌مانی

ټه بوششوک، موهله لیل هله که ی قوستانه وه و هیژشی کردوټه سهر «سه عدی» ی کوری و هه موو نیشتمانه که ی له چنگ دهره یناوه. سالی ٤٣٨ ی ک / ١٠٤٦ ی زاینیش هروژمی بردوټه سهر به دری کوری تاهیری هه سینه وی و کرماشانی له ده ست دهرکیشاوه و توانیویه تی به سهر سپای برایم یه نالیش دا زال بی، که سالی ٤٤٣ ی ک / ١٠٥١ ی ز، چووبوویه یاریده دانی تاهیر. پاشان چوټه لای سولتان توغول به گ له به غدا و ټه ویش داقووق، شاره زوور، سامغان و سیروان و مه لبه ننده کانی دهوروبه ریشی پی به خشیوه. ئاخریه که ی «سه عدی» ی کوری ټه بوششوک لی راپه ریوه و به دیلی گرتووه. سولتان توغول به گ رووی لیناوه به ری بدا، به لام ره تی کردوټه وه. هه تا ئیستا نه زانراوه چی به سهر هاتووه و چو بی سهروشوین بووه.

٢٣- سورخاب دهره تی له ناکوکی نیوان ټه بوششوک حیسامودده وله فارسی کوری محه ممد و عه لائودده وله کاکوټیه هیناوه و ده ستی به سهر ده کوکا (داقووق) دا گرتووه. پاشان که برایم یه نال شالووی بردوټه سهر سپای ټه بوششوک و به زاندوویه تی، سورخاب دهره تی هیناوه و به ره ورووی «سه عدی» ی کوری وه ریکه و تسووه و به نندی نیجین (مهنده لی) ی له چنگ دهره یناوه و مال و سامانی به تالان بردووه و ماوه یه ک حوکی تی دا کردووه. دواتر پاش چهنه شه ریکی خویناوی ده سگری کردووه و له به نندیخانه ی په ستاووتون. پاشان شه ر له نیوان ټه و ټه بووه سکه ری کوری خو دا قه و ماوه و خلی ماهه کی بوونه پشتیوانی کوری و سورخاب شکاوه و به دیل گیراوه. ټه بووه سکه ر باوکی ناریدوټه لای برایم یه نال و ټه ویش بی سنی و دوو هه ردوو چاوی دهره یناوه. دواتر ئازادی کردووه و قه لای ماهه کی پی به خشیوه. له کتیی «مشاهر الكرد و کردستان» دا نووسراوه، هه مان سال کوژراوه.

٢٤- ټه م سه عدییه که له سه رده می باوکی دا میر بوو له به نندی نیجین (مهنده لی)، سورخابی مامی له ناکاو هیژشی بردوټه سهری و لینی زهوت کردووه. پاش مردنی باوکی و هاتنه سهر ده سه لاتی موهله لیلی مامی، خو داوه ته ژیر بالی برایم یه نال و تکای لی کردووه خاک و ده سه لاته که ی بو بگریته وه. ټه ویش سپاه کی له خلی تورکمانی غوز خستوټه به ر رکیقی و په لاماری حولوانی داوه و گرتوویه تی و دوی مه یسه ل بوونی کاران، فه رمانی داوه خوتبه ی جومعه به ناوی برایم یه نال بخویند ریته وه. پاشان خو ی له به رفروان کردنی قه له مروه ی خو خوش کردووه و چهنه دئییه کی گرتووه. ماوه یه ک دواتر موهله لیل هیژشی بردوټه سهر حولوان و گرتوویه تی و سه عیدی لی دهره پراندووه. ټه ویش هه ر ټه وهنده ی پی کراوه په لاماری قه له مروه ی سورخابی مامی بدا بو تالان و

چه‌ته‌یی؛ به‌لام سورخاب زه‌فهری پی بردووه و به‌دیلی گرتووه و سه‌ره‌نجام کوری سورخاب ئازادی کردووه. دوی دهر‌باز‌بوونی سه‌ره‌له‌نوئ په‌لاماری حولوانی داوه‌ته‌وه و گرتوویه‌ته‌وه و سولتان توغرولیش قه‌لای «راندبین» ی پی سپاردووه. دیسان له‌گه‌ل موه‌له‌یل به‌گژ یه‌کتردا چوونه‌وه و به‌زاندوویه‌تی و گرتوویه‌تی و ده‌ستی به‌روی تسوغروله‌وه نساوه و به‌ری نه‌داوه و له‌ژینسه‌ره‌وه‌ش نیسوانی له‌گه‌ل مه‌لیک ره‌حسیم خۆش کردووه و بۆته‌هاوپه‌یمانی. کاتیک توغرول به‌و که‌ینه‌وبه‌ینه‌ی زانیوه، میرایه‌تی ئه‌سپاردۆته ده‌ست ئه‌بولمه‌نسور به‌دربه‌گی کوری موه‌له‌یل و به‌هیزیکه‌وه ناردوویه‌ته شه‌ری. دوو نه‌یار پیکه‌له‌پرژاون، به‌لام پاش شه‌ریکی خویناوی هیچیان سه‌ره‌که‌وتو نه‌بوون. دواتر به‌دربه‌گ به‌ره‌به‌ره‌قه‌له‌مه‌روی ده‌سه‌لاته‌که‌ی په‌ره پی داوه و په‌لاماری بردۆته سه‌ر هه‌ریمی ده‌سه‌لاتی سه‌عدی و ورده‌ورده لی ئه‌ستاندووه و سالی ۱۰۵۴هـ/ک ز، خاشه‌ی کینشاوه. به‌م هه‌نگاوه حکومه‌تی سه‌ره‌به‌خۆی سه‌نه‌وی (به‌ریکانی = به‌نوعه‌نناز) پروخواوه و بۆته ده‌سه‌لاتیکی سه‌ر به‌سه‌لجووقیه‌کان. به‌دربه‌گی کوری هیلال له‌شاره‌زوور و دینه‌ور و حولوان بۆته بریکاری ده‌سه‌لاتداری سه‌لجووقی.

۲۵- ئه‌بولفه‌وارس سورخاب، پاش مردنی باوکی، به‌پشتیوانی توغروله‌گ ده‌سه‌لاتی به‌ده‌سته‌وه گرتووه و به‌سه‌ر شاره‌زوور و خوف‌تیزگان و داقووق راگه‌یشتووه. پاشان له‌گه‌ل سولتان به‌ریکاروق کوری مه‌لیک‌شا بۆته‌هاوپه‌یمان و سالی ۱۱۰۲هـ/ک ز، سه‌ره‌کرده‌یه‌کی تورکمانی به‌ناوی قه‌رابلی سولغور شکاندووه. قه‌رابلی ده‌ستی هه‌له‌گرتووه و هیزشی کردۆته سه‌ری و دیسانیش شکاوه. قه‌رابلی بۆ سه‌ری سی جاره‌ی سپایه‌کی بی‌ژماری هیناوه و دژی کوردان شه‌ری کردووه و به‌زاندوونی و نیزیکه‌ی هه‌زار که‌سیکی لی کوشتوون. له‌م شه‌ره‌دا که‌چار پۆژی خایاندووه، سورخابیش به‌ره‌و چیاکان کشاوه‌ته‌وه. له‌م سه‌ره‌به‌نده‌دا یه‌کیک له‌سه‌ره‌کرده‌کانی که‌میری قه‌لای قایمی خوف‌تیزگان بوو، لیی راست بۆته‌وه و ئه‌و مه‌له‌نده‌ی داگیر کردووه و ده‌ستی گرتووه به‌سه‌ر پاشه‌که‌وتی که‌ل‌وپه‌لی زۆر و زه‌وه‌ندی ئیو قه‌لادا. کاتیک به‌ریکاروق پی زانیوه هیزی ناردۆته سه‌ری و سه‌ده‌زار دیناری زیری لی ئه‌ستاندووه. سورخاب ته‌نیا شاره‌زوور و داقووقی به‌ده‌سته‌وه ماون. وا ریکه‌وتووه نیوانی میری قه‌لای خوف‌تیزگان و یه‌کیک له‌هاوخه‌باته‌کانی تیگچووه. یه‌کیک له‌م دووانه به‌ده‌ست یه‌کیان کوژراوه. کابرای بکوژ که‌سیکی ناردۆته لای سورخاب و پیمیل بوونی خۆی راگه‌یاندووه و گوتوویه‌تی قه‌لاکه‌ی به‌ده‌سته‌وه ده‌ده‌م به‌مه‌رجیک له‌تاوانم بیووری. سورخاب دلنای کردۆته‌وه که‌لیی ده‌بووری و ئاوا قه‌لاکه‌ی و ده‌ده‌ست هاتۆته‌وه.

سالی ٩٩٠٠ ک/ ١١٠٥ ی ز، بهلکی کورې بارام کورې نرتوق، هیرشی بردوته سهر قهله مړه وی دهسه لاتی سورخاب و ماوهیه که گه ماروی قه لای جانی جار (قه ره هنجیرای) داوه و سهره نجام گرتوویه تی. سورخاب سی جاری بی نیویر بهرنگاری بوته وه و هه موو جاریکیش به زیوه، ئاخریه که ی پیاوچاکان بسوونه نیوژیوان و پیکیان هیتاونه وه و قه لاکه یان بؤ سورخاب ئه ستاندوته وه.

٢٦- ئاوا نووسراوه که دیاره، به لام دروسته که ی «خوفتیزگان» ه و مه به ست لیسی «دهربه ندیخان» ه. بر: الکامل، ١٠ / ١٣١، ئینوونه سیر.

٢٧- به پیی نووسینی سهد حوسین حوزنی، ئه بولمه نسووری کورې به در پاش مردنی ئه بولفه وارس سورخابی برای، جله وی دهسه لاتی به دهسته وه گرتووه و بوته میری شاره زوور و به باری کشت وکال و ئابووری دا گه شه ی داوه به قهله مړه وی دهسه لاتی و نزیکه ی بیست سال به سهر به خوی حکومه تی کردوه.

٢٨- محه مده دئه مین زه کی به گ له کتیبی «تاریخ الدول والامارات الكردیه» دا نووسیویه تی:

نه سره ددینی نه وه ی به در له لورستانی گه وره جیگای باپیری گرتوته وه و له و سهرده می دا نیوه ی لورستان به ده ست کوردانی «شول» وه بووه، که پیشه وایان ناوی سه یفه ددین بوو. ئه م بنه ساله یه به پیی چیروک و سهر بورده ی کون، دهسه لاتی خویان ده به نه وه بؤ سهرده می ساسانیه کان.

٢٩- له «دایرة المعارف، ج ٣» دا هاتووه ئه م خپله کورده له گه ل فزه لویه سهرکرده یان چوونه مه یافارقین و پاشان چوونه ئازهریاجان و گیلان و له گه ل ئه میره دیباج پیکه اتوون. دواتر چسونه لورستان و سالی ٥٠٠ ه ی ک/ ١١٠٦ ی ز، له بساکووری شسوتوران کؤ [وشتراک کؤ. و.] گیرسانه وه.

٣٠- به پیی دهقی «تاریخ عمومی، ٥-١٩٣»، ئه م عه لییه ماوهیه که به سهر کاروباری خپلاتی خوی راگه یشتووه.

٣١- به پیی دهقی «تاریخ عمومی»، محه مده و ئه بووتاهیری برای پیکه وه چوونه لای ئه تابه ک سونفور و ههر یه که ی ئه رکیک ی پی ئه سپاردوون.

٣٢- له «تاریخ الدول والامارات الكردیه، ٢-١٣٦» دا هاتووه: له سهر داوی خوی ناوچه ی کؤه گیلویه ی پی به خشیوه و سالی ٥٤٣ ه ی ک/ ١١٤٨ ی ز، سپایه کی خستوته بهر فره مانی هه تا بروا و لورستان بگری.

۳۳- پادشایانی سه‌لجووقی بریتین له پینج بنه‌ماله و له پینج هه‌ریم حکومه‌تیاان کردووه: ۱- ئەو بنه‌ماله‌یه‌ی که له خوراسان و به‌شیکی خاکی ئێران بوونه‌فرمان‌ه‌وا و سالی ۴۲۹ی ک/ ۱۰۳۷ی ز، بنه‌ماله‌یه‌ی حکومه‌تیاان داناهه. ۲- ئەو بنه‌ماله‌یه‌ی که سالی ۴۳۲ی ک/ ۱۰۴۰ی ز، له کرمان حکومه‌تیاان دامه‌زراندووه. ۳- ئەو بنه‌ماله‌یه‌ی که سالی ۵۱۱ی ک/ ۱۱۱۷ی ز، بنه‌ماله‌یه‌ی ده‌سه‌لاتیاان داریشتووه و بوونه‌فرمان‌ه‌وا‌ی عێراق و کوردستان. ۴- ئەو بنه‌ماله‌یه‌ی که سالی ۴۸۷ی ک/ ۱۰۹۴ی ز، له شام بوونه‌مه‌زن و میر. ۵- ئەو بنه‌ماله‌یه‌ی که سالی ۴۷۰ی ک/ ۱۰۷۷ی ز، له خاکی رۆم (ئاناتولی) بوونه‌خاوه‌ن حکومه‌ت.

۳۴- وه‌ک له «تاریخ الدول والامارات الكردية، ۲/ ۱۷۲» دا هاتووه، خێلی فه‌زله‌وی که چوونه‌وی خۆیان کورد بوون و خێله‌کانی دیکه‌ش چونکه‌ زۆریان لێ نیزیک بوون، چاویان لێ کردوون و که‌وتوونه‌شونیاان.

۳۵- محه‌مه‌ده‌مین زه‌کی‌به‌گ، ل ۱۲۸، ب ۲: رۆژایه‌کی پیاوێکی نارده‌ بارگای ناسری خه‌لیفه‌ی عه‌باسی و داوی لێ کرد تا ناسناوی «ئه‌تابه‌ک» ی پێ به‌خشی و ئەویش داواکه‌ی لێ سه‌لماند و دیاری و خه‌لاتی چاکیشی بۆ نارد. کار و هه‌نگاوه‌ سیاسیه‌کانیشی هه‌ر به‌م هینده‌وه‌ نه‌وه‌ستان، به‌لکوو توانی بنچینه‌ی دۆستایه‌تی له‌گه‌ل سولتان محه‌مه‌دی «خاره‌زم‌شا» دا پته‌و بکا و نیوانی خوش بی و کچی خوشی بداتییه‌ و هتد.

۳۶- محه‌مه‌ده‌مین زه‌کی‌به‌گ ده‌لی: ئه‌تابه‌ک «سه‌عه‌دی» ی سولغوری به‌ دووه‌زار که‌سه‌وه‌ یان وه‌ک تاریخی عموومی ده‌لی به‌ ده‌ه‌زار که‌سه‌وه‌ ... هێرشی هینا که «جه‌ماله‌ددین عومه‌ر» ی ئامۆزای هه‌زاره‌سه‌پ سه‌رکرده‌ی بوو. له‌شکری تۆکه‌ له‌ پێنسه‌د سواری تینه‌ده‌په‌راند. هێزه‌کان له‌ نیزیک قه‌لای «بیروونه» تیکه‌له‌نگووتن و کردیانه‌ شه‌ر. هینده‌ی نه‌مابوو هێزی تۆکه‌ بشکی، که‌ خوداو‌راستان جه‌ماله‌ددین عومه‌ر به‌ تیریک ئه‌نگوا و کوژرا و سپاکه‌ی ته‌قوره‌وی تیکه‌وت. پاشان سپای سولغورییه‌کان سی جاری دیکه‌یان په‌لامار دا، به‌لام هه‌ر ده‌روه‌ستی نه‌هاتن. له‌شکری ده‌نگ دا بۆ سه‌ر لورستانی بچوو و چه‌ندین ناوچه‌ و مه‌له‌بده‌ی له‌ چنگ میر حیسامه‌ددین خه‌لیل ده‌ره‌ینا. داوی ماوه‌یه‌ک نیوانی له‌گه‌ل خه‌لیفه‌ی به‌غدا تیکچوو. خه‌لیفه‌ له‌شکرێکی له‌ خووزستانه‌وه‌ به‌ سه‌رکرده‌یه‌تی به‌هائه‌ددین گرشاسب و عیماده‌ددین یوونس نارده‌ سه‌ری. هێزی په‌لامارده‌ر توانی به‌ خاکی لورستان دا رۆبجی و ده‌ست به‌ری بۆ تالان‌بو‌ر. ئه‌تابه‌ک تۆکه‌ (تیگه‌) به‌ هێزی ساز و په‌رداخه‌وه‌ لێیان وه‌ده‌ست هات و په‌لاماری دان و شکاندنی و

عیما دددینی کوشت و به هائددینی به دیل گرت، به لام له گهل برای یه خسیری خوئی به یه کی گږینه وه.

٣٧- ئەم خەلیفە یە موسە عەسیمو بیللا کورپی موسە نەسیروو بیللا دوا یین خەلیفە یە عەبباسییه و سالی ٦٤٠ ی ک/ ١٢٤٢ ی ز، پاش مردنی باوکی کراو ته جینشینی. هیندیک لایان وایه رږڅی ٢٠ ی مانگی محەررەم کوژراوه و دەستە یە کیش وای بو ناچن و له گهل ئەم رایە ناکوکن.

٣٨- شەمسەددین ئەلب ئەرغوون (ئەلب ئەرغوون) چوارەم کەسە له ئەتابەکانی لورستانی گەرە. یه که میان ئەبو تاهیر کورپی محەمەد که ئەتابەک سونقور ناسناوی ئەتابەکی پی بەخشبوو. ئەبو تاهیر که به یه کیک له سەر کردەکانی ئەتابەک سونقور دادەندری، سالی ٥٤٥ ی ک/ ١١٥٠ ی ز، بناغە ی حکومەتی خوئی دامەزراندوو. ئەتابەکانی لورستان نو کەس بوون و دوا هەمینان «موزەففەرەددین ئەفراسیاب» ه. م. ع. ع.

ئەم شەمسەددینە به براکە ی گوتوو و باشە بمیتری بو لای هۆلاکو خان هەتا پیکتان بێنم و سپای مەغول بکشیته وه. تۆکه قسەکە ی به دلەو نووساوه و گفتی پی داوه هەتا نەگەریتە وه لورستان شەر نەکا له گهل سپای مەغول. تۆکه بەلینی خوئی بردۆته سەر له ترسی وه ی نەبادا براکە ی بکوژن و له قەلای جان بەخش خوئی قایم کردوو.

٣٩- کاتیک هۆلاکو خان موزەففەرەددین ئەتابەک تۆکه ی کوشت، هەریمی لورستانی ئەسپاردە دەست شەمسەددینی برای و فەرمانی دا هەتا سپای لی بکشیته وه. ئەو دەمە ی ئەلب ئەرغوون بۆته میری لورستان، بۆی روون بۆته وه که سپای مەغول زۆر بە ی ناوچەکانی به سەر وێرانی دا خستوو و تیکوپیکی داوون و جەماوهریش له ترسان بە رهو چیاکان رەویون و ولاته که به سەر چۆله واری دا کەوتوو؛ بۆیه لیبرا شان بداته بهر ئاوه دان کردنە وه ی خاکی ژیر دەسه لاتی. خەلکی رەو بردوو لی خربوونە ته وه و بهر بە ره هەریمە کە یان بوو ژاوه ته وه و ژیان رمینی پەیدا کردۆته وه و ئابووری ژیاوه ته وه و ئارامی بالی به سەر قەلە مرهوی لورستان کیشاوه ته وه ...

٤٠- کاتیک ئەبە قاخان و بوراق خان به شەر هاتوون، ئەتابەک و یوسف شا به له شکری لورستانه وه زۆر چاکی یاریده ی ئەبە قاخان داوه. هەر وه ها له گه لی چۆته سەر گیلان و هەریمی دهیله م. ئەو دەمە ی پۆلیک چە کداری دهیله می دهووری ئەبە قاخانیان گرتوو و په لاماریان بردۆته سەری، یوسف شا گە یشتۆته فریای و رزگاری کردوو. پاشا گەرانه وه ی لهو سه فەرە رووی کردۆته کۆهگیلویه و په لاماری کوردانی خیلی «شول» ی داوه له مەلەبەندی مەمە سەنی و مەزنەکە ی کەشتوون و کردوونی به ئاردی نیو دېکان.

۴۱- بە پێی دەقی «تاریخ عمومی» چونکە دژی ئەو چۆتە مەیدانی شەڕ و لانی سولتان ئەحمەدخان گرتوو، نێوانی لەگەڵ ئەرغونخان تیکچوووە و لە ترسان بەرەو شاخ و کێوی لورستان هەلکشاو، بەلام هێندە نەبردوووە کە گەراوەتەو لە لای ئەرغونخان و داوای لێبووردنی لێ کردوو.

۴۲- محەممەدئەمین زەکی بەگ دەلی: کاتیک یوسف شا چوووە هەتا خواجە شەمسەددینی سەحیب دیوان بێت، رووی کردووەتە لورستان و سەرەتا کچی لێ خواستوو و پاشان بە دێلی ناردوووەتی بۆ لای ئەرغونخان.

۴۳- لە «تاریخ الدول والامارات الكردية، ۲ / ۱۴۳» دا نووسراوە: پیاوان و وەزیرانی هەزارئەسفی دەسگیر کردن؛ بۆ نموونە خواجە نێزامەددین، جەلالەددین و

۴۴- مەغۆل ھۆزیکێ «تاتار»ی نیشتهجێی دەریاچەی «بیقال»ی باشووری سیبیری بوون. وەکوو ھۆزە کۆچەرەکانی دیکە بە مەالی تالانی و پێگری و گوشتی راو بەرێچوون و ناگەرێتەو سەر هیچ شارستانیەتیکی دیار و جێی باس. لە سەدەدی ھەوتەمی کۆچی دا چەنگیزخان ناوبانگی پێی دەرکردوون و بریتی بوون لە چوارسەدھەزار کەس، کە لە ژێر چلھەزار دھواردا ژیاون.

۴۵- پاشاخاتوونی کرمانی، شەشەمین پاشای قەرەخەتایییە کە لە سەردەمی چەنگیزیەکان دا بوونە مەزن و میری کرمان. پاشاخاتوون کچی سولتان قوتبەددین و ژنی بایدووخانی ئیلخانییە. سالی ۶۹۱ی ک / ۱۲۹۱ی ز، پاشا کوژرانی «سۆیورغەتمیش»ی برای، بە فەرمانی بایدووخان بۆتە حوکمداری کرمان.

۴۶- بە پێی نووسینی محەممەدئەمین زەکی بەگ، لە جێی نوورولوھدوود بۆتە میر، کە زۆری پێی لە ئەبلەخەرجی و دەسبلاوی ھەلبێسوە و لە ساوادیەکی کەم دا خەزینەیی ئەتابەکانی ھەلتەکاندوووە و چی تێدا نەھێشتوو.

۴۷- بە پێی دەقی «تاریخ عمومی، ۵ / ۲-۱»، زۆر بە دادپەرۆری حکوومەتی کردوو؛ بەلام محەممەدئەمین زەکی بەگ لە کتیی خۆی دا (۱۴۲-۱۴۶) رای پێچەوانەیی و دەلی قەلەمڕەوی دەسلاتی بە سەر خەسارباری دا کەوتوو، بەتایبەت لەبەر ئەو شەڕووشوورانەیی کە لەگەڵ بنەمالەیی موزەففەر کردوونی

۴۸- محەممەدئەمین زەکی بەگ نووسیویەتی غیاثووددین لە بنەمالەیی شاحوسیئە؛ بەلام ئەو شەڕی پێی فرۆشت و پاشا کوژرانی دەسلاتی بەدەستەو گرت. نووسەری تاریخی عمومی دەلی ئاموزای شاحوسیئە بوو و پاشا مردنی بۆتە میر و هیچ باسی شەڕی نێوانیان و رووداوی کوژرانی نەکردوو.

۴۹- به پيی دهقی «تاریخ الدول والامارات الكردية»، «ئهممه ده نهک محهممه د.

۵۰- سهید حوسین حوزنی زانیاریی به نرخي خستوته سهر ئهم باسه و نووسیویه تی: پاش ئه وهی سولتان ئه بووسه عید دانسی به مه زنایه تییه که ی دا ناوه، حکسوومه ته که ی رږڅبه رږڅ که وتوته گه شه و هه تا سه رده می ئه میر تهیموور ههر بری کردووه. ئه میر تهیموور ویستوو یه تی سهه ری وه بهر بینسی، به لام ملیسی نه داوه. ئه ویس له شکری لی کردووه و گرتوو یه تی و کوشتوو یه تی. هه روه ها بۆشمان روون بۆته وه که به نه مانی عیززه ددین بنه مالهی پینشو توو بر بووه و خانه دانیکی دیکه هاتوو و جی گرتوته وه.

۵۱- له «تاریخ الدول والامارات الكردية، ۲ / ۱۵۲» دا نووسراوه: ئهم میره هه ولی ددا به شیویه کی سه به خۆ کاروباری قه له مره وی به ریوه به ری، به لام خه لک رییان نه داوه ئهم ئاواته ی وه دی بی و لی راپه ریون و کوشتوو یانه.

۵۲- به پيی دهقی «تاریخ الدول والامارات الكردية»، مه لیک عیززه ددین له کاتی مردنی باوکی دا، مندالیکی دوازه سالان بووه. سالی ۷۸۷ ی ک / ۱۳۸۵ ی ز، کاتیک شاشوجاع به له شکری که وه گه یه وه خو پرهم ئاباد، مه لیک عیززه ددین خوشکیکی خۆی داوه تییه و خوشکه که ی دیکه شی داوه به سولتان ئهممه دی جه لایری حوکمداری به غدا. پاش ئه وهی تهیمووری گوورکانی سالی ۷۸۸ ی ک / ۱۳۸۶ ی ز، هاتوته ئیران، ئاگری په شیوی و ئاژاوه شی خستوته لوړستان و دهرقه تی له کیس نه داوه و له «فیرووزکۆ» وه له شکری دهنگ داوه و وهک بای شه مال فریوه و خیرا گه مبارۆی «خو پرهم ئاباد» ی داوه و پاش ماوه یه کی که م گرتوو یه تی و داری له سه ره دی نه هیشتوو و کردوو یه ته ویرانه یه کی چۆل وهۆل. شمشیری بی ئامانی خستوته گیانی جه ماوه ره که ی و زۆری لی کوشتون و به تایبه ت دهستی له میر و مه زنانی لوړ نه پاراستوو.

۵۳- میژوونووسان محهممه ده مین زه کی بهگ و سهید حوسین حوزنی نووسیویانه: پاش ئه وهی شاسمایل ده سه لاته که ی په لوپیوی هاویشتوو و به غدا ی گرتوو و به رهو حه ویزه چوو، سالی ۹۱۴ ی ک / ۱۵۰۸ ی ز، سپایه کی ده هه زار که سه ی به سه رکر دایه تی حه سه نه گی لالای سه روکی کورده کانی تالش و به یرام به گی قه ره مانلوو نار دۆته سه ر شارۆسته م و شه ریکی قورسیان له نیوانی دا قوم ماوه. شارۆسته م به رگی هی رشه که ی نه گرتوو و به رهو چیا کشاوه ته وه و که وتوته ته نگه تاوی، بۆیه داوی پیکه اتی کردوو و حه سه نه بهگ و به یرام بهگ مه رجه کانیا ن لی سه لماندوو و رږڅی دووه می مانگی جه مادی دووه م گه یه وه خزمه ت شاسمایل. که هاتوو پینشوا زییه کی شاهانه ی لی کراوه و شا به رووی خۆشه وه چاوی پیی که وتوو و به زمانی کوردی و به شیویه لوری به

نهرمونینانی له‌گه‌لای دواوه و فهرمانی داوه تا پشیشی دریشی به زین و گه‌واهی‌رات برانینه‌وه و هر تاله موویه‌کی گه‌وه‌ریکی پیوه هه‌لاوه‌سری. دای چه‌ند رۆژ مانه‌وه‌ی و به‌دوردا هاتنی، هه‌ردک مه‌ل‌به‌ندی شووشته‌ر و دزفولی پی به‌خشیه‌وه و دانی به‌حکوومه‌ته‌که‌ی‌دا هیناوه و ناریدویه‌ته‌وه بۆ ناوه‌ندی قه‌له‌مه‌روی ده‌سه‌لاتی و هه‌تا سه‌ر نیوان و دراوسینه‌تییان هه‌ر خۆش بووه.

۵۴- سه‌ید حوسین حوزنی ئەم پروداوه‌ی به‌شیوه‌یه‌کی تر گیراوه‌ته‌وه و نووسیویه‌تی: محه‌مه‌دی هه‌ر هه‌دای نه‌ده‌دا و نساوچه و مه‌ل‌به‌نسه‌دکانی ده‌ورو به‌ری داده‌پروتانسدن و په‌ره‌ی ده‌دا به‌جوغزی قه‌له‌مه‌روی ده‌سه‌لاتی و به‌ره‌به‌ره‌ سپاکه‌ی به‌هیز ده‌کرد. شاته‌هماسیش میرخانی حوکمداری هه‌مه‌دانی راسپارد هه‌تا به‌له‌شکرکی ته‌یار و پرچه‌که‌وه په‌لاماری بدا و بیگری و ئه‌ویش فهرمانه‌که‌ی نایه بان چاوی و به‌هیزکی زۆر و زه‌وه‌نده‌وه رۆیی به‌ره‌و لورستان. محه‌مه‌دیش به‌ره‌نگاری بۆوه و به‌ری به‌شالاوه‌که‌ی گرت و ماوه‌یه‌ک پاله‌وانانه‌ ده‌ستی کرده‌وه. له‌ماوه‌ی شه‌ری سه‌ختی نیوانیان‌دا چه‌کداریکی زۆر تیداچوون؛ به‌لام سه‌ره‌نجام محه‌مه‌د شکا و که‌وته نیو داوی دیلی و نیردرایه لای شاته‌هماسب و ئه‌ویش فهرمانی دا له‌قه‌لای ئه‌له‌مووت بخریته زیندانه‌وه.

به‌پیی گیرانه‌وه‌یه‌کی دیکه شارۆسته‌م بانگه‌یشینی کردوون و بۆته میوانداریان و فیلی لی کردوون و که‌هاتوون گرتوونی و له‌زینانی په‌ستاوتوون...

۵۵- شاویردی پاش ئه‌وه‌ی جله‌وی حکومه‌تی لورستانی که‌وته‌ته‌ ده‌ستی، شانی له‌ریکخستنی کاروباری ده‌سه‌لات و به‌رین کردنه‌وه‌ی قه‌له‌مه‌روی شل کردووه. به‌ره‌به‌ره ده‌سه‌لاتی په‌ره‌ی ئه‌ستاندوه و له‌شکرکی پیکه‌وه ناوه و خه‌زینه‌ی پر کردووه و چی چه‌کوچسۆل و پیدایه‌ستی شه‌ره هه‌مسووی دابین کردوون و به‌دادپه‌روه‌ری جوولاه‌ته‌وه و به‌سیله‌نیگای به‌زه‌یی له‌خه‌لکی روانیوه و ژیانیکی خۆش و ئارامی بۆ ده‌سته‌به‌ر کردوون و جه‌ماوه‌ر خۆشیان ویستوه و بوونه‌ ملکه‌چی. له‌گه‌ل داهاتنی سالی ۹۹۷ی ک/ ۱۵۸۸ی ز، سنان‌پاشای جیغاله‌زاده سپای به‌غدا‌ی هیناوه‌ته‌ سه‌ر نه‌هاوه‌ند و داگیری کردووه و قورقumas‌خانی والیی هه‌مه‌دانی خستۆته‌ تنگه‌تاوی. میرانی کورد به‌تایبه‌ت خیلای شاره‌زور پشتیان گرتوه و دانیشتووانی ئه‌و نیوه‌ی پرشوبلاو کردووه و قه‌لایه‌کی لی بنیات ناوه و ده‌ستی گه‌یاندۆته‌ قه‌له‌مه‌روی «علی‌شوکور»یش. کوردانی شاره‌زور له‌شکریان هیناوه‌ته‌ سه‌ر هه‌مه‌دان و شاویردیش به‌هیزیکه‌وه به‌ره‌و ئه‌و نساوچه‌یه‌ بزوتوه هه‌تا فریای قورقumas‌خان بسکه‌وی. له‌وی ئامۆژگاریی قورقumas‌خانی کرد تا به‌و له‌شکره‌ که‌مه‌یه‌وه به‌ره‌نگاری سنان‌پاشا نه‌بیته‌وه؛ به‌لام پیی وا

بوو خه‌یانه‌تی پښ ده‌کا بویه گویی بؤ نه‌گرت. کاتیک شایردی وای زانی رقی هه‌ستا و گه‌رایه‌وه لورستان و ده‌ستی کرد به دابه‌ستن و قایم کردنی قه‌لا و سنوره‌کانی خاکی ژیر ده‌سه‌لاتی. ته‌واوی ئه‌و خه‌لک و خیالاتی ره‌ویوون و سه‌ریان وه‌به‌ر هینابوو، هه‌مووی له جینی شیاو بڼه‌گر کردن و ویرای پاراستنی حکومته‌تی سه‌ربه‌خو، نیوانی دراوسینه‌تی له‌گه‌ل ده‌وله‌تی عوسمانی خو‌ش کرد. پاش پیکهاتنه‌وه‌ی ده‌وله‌تی سه‌فه‌وی و عوسمانی، شایردی نه‌توانی پشتیوانی عوسمانی به لای خو‌ی‌دا رابکیشی، بویه سالی ۱۰۰۰ ی‌ک / ۱۵۹۱ ی‌ز، سه‌ری وه‌به‌ر ده‌وله‌تی سه‌فه‌وی هینا و به دارشتمی بناغه‌ی خزمایه‌تی له‌گه‌ل شاعه‌بباس، کیشهی نیوانی داکوژاند.

۵۶- سه‌ید حوسین حوزنی له کتیی «لورستان» دا نووسیویه‌تی: به هیژیکه‌وه کشاوه‌ته‌وه بؤ چیا «گه‌وره‌کو» ی سه‌ر سنوری به‌غدا ... لورستان، که بیست فرسه‌خیک له «سه‌دمه‌ره» وه دووره. شاعه‌بباسیش سپاه‌کی گه‌وره‌ی هیناوه‌ته سه‌ری و شایردیش که زانیویه‌تی ئاوی ده‌ست له کول ناکاته‌وه به‌ره‌و ناوچه‌کانی به‌غدا ر‌ؤیشتوو و پادشا چی دیکه‌ی نه‌که‌وتوته شوینی و گه‌راوه‌ته‌وه.

۵۷- به‌پیی ده‌قی کتیی «لورستان»، میرانی لورستان لانی شاعه‌بباسیان گرتوو و روویان له شایردی وه‌رگیراوه؛ بؤ نمونه‌ قه‌یسه‌رخانی بی‌دل یه‌کک له م‌زنه‌میرانی لور که سه‌رکرده‌ی دووه‌زار مالی خیالاتی بوو.

۵۸- شاعه‌بباس پاش وه‌درنانی شایردی له ولاته‌که‌ی، په‌شیمان بؤ‌ته‌وه و زانیویه‌تی حاکمیک پایه‌به‌رز و پاله‌وانیکی به‌ناووده‌نگه و باش نییه په‌نا به‌ری بؤ ده‌وله‌تی عوسمانی. شا ده‌یزانی شایردی ده‌ست هه‌لناگری و دانیش‌توانی خو‌وزستان، فارس، عه‌لی‌شوکور و لورستان ده‌خاته‌ ده‌راوکه و به شالای ر‌او‌رووت و تالان دایانده‌پاچی و ده‌وله‌تی عوسمانیش ر‌ؤژیک له ر‌ؤژان هیژیک ده‌داتییه هه‌تا په‌لاماری ئیرانی پښ بدا. له‌سه‌ر ئه‌م پښ‌وشوین و لیک‌دانه‌وه‌یه فه‌هادخانی ئیعتیماد‌وده‌وله به شوینی‌دا نار‌دوو و سالی ۱۰۰۳ ی‌ک / ۱۵۹۴ ی‌ز، له‌گه‌لی پیکهاتوو

۵۹- ماموستا محه‌مه‌دعلی عه‌ونی له کتیی «القدیم والحديث» دا نووسیویه‌تی: کابرای گه‌رپیکه‌ری ئه‌و ژنه، پیاویکی مه‌سیحی و یه‌کک بووه له ئه‌فسه‌رانی پار‌یزه‌ری قه‌لا. له‌و شه‌وه‌دا که نه‌جمه‌ددین ئه‌ییوب پیی راگه‌یاندره‌ ده‌بی له‌و قه‌لایه بر‌وا، سه‌لاحه‌ددین له دایک بوو. باوکی پښ‌وقه‌ده‌می به شوم زانی و به‌رچاوی تاریک داهات و دلی پییه‌وه نه‌نوسا؛ به‌لام میرزایه‌کی هاته لای و خاوی کرده‌وه و گوتی گونا‌هی ئه‌م منداله چیه که ر‌ووت لی وه‌رگیراوه؟ چو‌زانی له داهات‌ودا نابیته پادشایه‌کی پایه‌به‌رز؟

۶۰- شاپوور (شاوور)، داوی بۆ تېدا بىردى سەرى ئەسەدەددىن شىركۆ و ھاورپىيانى دەنايە و پىئو بوو ھەتا بانگەشتىيان بکا و لە مالى خۆى ھەموويان بکووژى. شىركۆ پىي زانى و لەم داو ھەلەست و لىپىرا تىلەى لىي بکاتەو. رۆژىک سەلەددىن لە سەربازخانەدا گرتى و قۆلبەستى کرد و ناردى بۆ لای خەلىفەى بەغدا ھەتا بزانی فەرمانى چىيە؟! خەلىفە بۆى ناردەو و گوتى سەرى بېرن و بە ديارى بۆ منى بنىرن. بەم شىوئە ئەم وەزىرە خەيانەتکارە کە دەپھەويست ولات بداتە فەرەنگىيان سەرى تىداچو.

۶۱- بە پىي دەقى «اخبار الدول، ۹۹»، نووسەر کردوويەتە چاوورپاوە کە سەلەددىن پاش ئەوئە بۆتە وەزىر، عازىدى گرت و لە کۆشكىدا خستىيە ژىر قىچەقچى تىشكى خۆرەتاو ھەتا پىي مرد؛ بەلام من ئەم ھاشوھوشە بە راست نازانم. وەکوو ديارە سەلەددىن زۆر بەجوانى لەگەل فەرەنگىيانى نەييارى جوولەوئەو و پزىشكى بەپىکردووە بۆ تىمارى زامانىيان و بەفرى ناردووە ھەتا لە بەفراو بىبەش نەبن؛ کە وایە لىي ناوئەشتەو کارى وای لەگەل مەزن و سايەچەورى خۆى کردى! چۆن لەگەل کەسىک وا جوولەوئەو کە داوى مردنى مامى کردوويەتە وەزىر، ھەتا ئەم کورسىي پادشايەتییە درەنگ يان زوو ئەو پالى لەسەر بداتەو. زۆربەى مېژوونوسان ئەم بۆچوونە دەبەنەو پاش و پىي رازى نىن. تەنانت جۆرجى زەيدان ئەم تۆمەتەى ھەلگىراوئەو و گوتوويەتى عازىد پىلانى گىراو بۆ کوژرانى سەلەددىن و شىخ سولەيمانى فیلەبازىش کە ناوى خۆى نابوو ئەبەلەسەن، لەو پىناوئەدا تەپکەى ناوئەو و بە تەما بوو «سىتتولەلىک»ى خوشكى خەلىفە بخوازى و پاشان بىيەتە جىنشىنى. ئەم شازادە خاتونە ھەزى لىي نەکردووە و دلى بە عىمادەددىنى ھاوشىنى سەلەددىنەو بوو و مەرگى خەلىفە عازىد ھەموو پىلانەکانى ھەلوەشاندوونەو.

۶۲- ئەمە شەرى بەناوبانگى «حىتتىن»ە لە مېژوودا. ھەلەيسانى شەرەکە دەگەرئەو سەر لادانى حاکمانى فەرەنگى لە دەقى رېککەوتننامەکە و ھەروەھا «رېئۆلد ئەرنات»ى حاکمى «کەرەک»ىش کاروانىكى بازىرگانىي مسولمانانى تالان کرد و ژن و پياوھکانىشى خستە زىندان و سووکايەتیی بە دىنى ئىسلامىش کرد. کاتىک سولتان سەلەددىن ئەم ھەوالە تال و ناخۆشەى بىستەو، سىپايەكى گەورەى بۆ گرتنى فەلەستىن پىکھىتا و لە بنکەى «سەلامە»ى نىزىک «بوسىرى» لەشکرەزى کرد و راوئەستا ھەتا کاروانى حاجىيان تىپەپرىن و لە مىسەرەو لەشکرى دىکەشى بۆ ھات. ئەوسا سىپاکەى گوىزەتەو بۆ «تەلەشتەرە» ھەتا خۆى بۆ شەرى گەورە ئامادە بکا. کۆرپىکى لە سەرکرەدە و

سپاسالاران پېكېنغا بۇ راۋىز و گەلەلى شەريان دارشت و لېيران ھەتا بۇ ھەتھەتايە فەرنەنگيان تەمى بکەن.

رۇڭى پېنج شەممۇ، ۱۶ى رەببىعى دووھىسى سالى ۵۸۳ھى / ۱۱۸۷ى ز، لەشكرى رانواند و خۇى وەدوا دا ھەتا نوڭى جومەعى كىرد. رۇڭى شەممۇ لە رووبارى ئۇردۇن و باشوورى زىربارى تەبەرىيە پەرىيەو و ھەوالگرانى خۇى ناردن ھەتا بزانن دوژمن لە «سەفوورىا» چۇن كۇبۇتەو و چ دەكا؟! ھەر ئەو رۇڭ «تەل كەفەر»ى گىرت و رېگىلى تەنى و پۇلىك چەكدارى ئازا و ھەلبىزاردەى دانا ھەتا چاۋەدىرى جوموۋولى دوژمن بن و لەگەل پاشماۋەى لەشكرەكەى روۋى كىردە تەبەرىيە و دواى شەرىكى كەم و كورت، گىرتى. قەلەى شارەكە خۇى بەدەستەو ەندا و ژن و مندال و پياۋەكانى «پامۇند» كە تېمابوون، ھاۋارىيان برد بۇ «جۇى شا»ى خاۋەندى سەفوورىا. پاش گوفتوگۇيەكى دىرئخايەن و مشتومرىكى زۇر، سەرەنجام لەسەر برىارى سەركىدەكان، فەرنەنگى لېيران بچنە شەرى مسولمانان. ھەر كە بەيانى داھات، فەرمانىيان دا بە ھىزەكانىيان ھەتا لە جىسى خۇيان بىزوون و برۇن و رېى گەرانەو لە سولتان بگىرن و ئەھلىن دەستى بە جەرگەى سپا و سەرچاۋەى ئاۋ رابگا؛ بەلام نەك ھەر ئەۋەندەيان بۇ نەكرا، بەلكو بە تەنگەتاۋى گەرانەو ەنكەى خۇيان. سپا ئىسلام بۇ رۇڭى دواتر ھەلىكردنە سەر و و كارىكى پى كىردن، با بە دەۋارى شىرى نەكردى. ھىزىكى دوژمن پەران پەران بوون و جۇى شا و «رېنۇلد»ى براى بە دىل گىران. ئەم روۋادوۋە دەگەرىتەوۋە بۇ رۇڭى ۳۶ى رەببىعى دووھىسى ۵۸۳ھى / ۱۱۸۷ى ز، كە رۇڭىكى شوم و رەش بوو بۇ فەرنەنگيان. پاش ئەم سەركەۋتە سولتان خىۋەتى ھەلدا و لەگەل پياۋانى بەراۋىز و تەگىبرى خۇى كۇبۇو و سوژدەى شوكرىان بۇ خودا برد كە سەرى خىستوون. دواتر فەرموۋى دا دىلەكان بېشن. «جۇى شا» و «رېنۇلد»ى برايان ھىنا و سولتان لای خۇى دايانان و بەراۋىيان بۇ ھىنان. پاشان كەۋتە سەركۈنەى رېنۇلدى خاۋەندى كەرەك كە بۇچى دەرھەق مسولمانان خراپ جوۋلاۋەتەو و سوۋكايەتىشى بە پېغەمبەر كىردوۋە. لەسەر سوۋىندىكى كە خاۋەدىۋى بە دەستى خۇى لە گەردنى رېنۇلدى دا و سەرى پەرانى؛ بەلام كەۋتە دلدانەۋەى جۇى شا و بەۋەپرى رېزەۋە لەگەل گىراۋەكانى دىكە بە شادمانىيەۋە ناردى بۇ دىمەشق.

۶۳-۱۵ى رەجەبى سالى ۵۸۳ھى كۇچى / مانگى سىپتامبرى سالى ۱۱۸۷ى زايىنى.

۶۴-۷ەك دلەين چىاي زەيتوۋنى كىردۋتە لەشكرگى خۇى و ناۋەندى جوموۋولى ھىزەكانى.

۶۵- لە «تارىخ الدول والامارات الكردية، ۲/ ۲۱۰» دا ھاتوو: دلىيى کردنەوھ کە گيانيان پاريزراو دەبى، بە مەرجىک لە ماوھى چل پۇژدا شارۆچکە و قەلەكە چۆل بکەن و بړىک پارە بابەتى لى خۆش بوون بەدەن کە بۆ ھەر پياوړىک ۱۰ دىنار؛ ھەر ئافرەتیک ۵ دىنار و ھەر مندالىکىش ۲ دىنار بى.

۶۶- نووسەرەوھى ژيانى سەلەھەددىن، تەرسووسى بە ئەنتەرسووس ھىتاوھ کە شارىکى کۆنى قەلەبەندى دەورى قەلەى کوردانى ئەمرۆيە (حصن الاكراد).

۶۷- بەرزىيە شارىکە لە ولاتى شام. خاوەنى قەلە و ژن و مندالى بە دىل گىران. کىژىکى تازەبووک، کە لە جەنگەى شەپ و ھەرادا زاوای لى ھەلپراسو. سولتان سەلەھەددىن فەرمانى دا بە شوين زاوادا بگەپين و دۆزىانەوھ و بردىانەوھ لای بووک.

۶۸- لەم گەلەكۆمەگىيەى مەسىحىيەكاندا، پادشايانى بەناوبانگى ئوروپايى بەشدار بوون؛ بۆ نمونە رىچاردى شىردلى پادشاي ئىنگلستان؛ فېليپ ئاگستۆسى پادشاي فەرانسە و فريدريك باربارۆسى پادشاي ئالمان. وا ھات کە فريدريك پۇژى ۲ى جەمادى دووھەمى سالى ۵۸۷ھى ك/ ۱۰ى ژووەنى ۱۱۹۰ى ز. لە پووبارى «سالف» دا خنكا و بەم رووداوە سپاكەى دەستى لە يەك بەردا و بلاوھى لى كرد. رىچارد و فېليپ چوونە مەيدانى شەپ و كوشتار و دەستيان لە كوشتوبەر ئەپاراست و درندانە جوولانەوھ و تەپ و وشكيان پىكەوھ سووتاند، بەلام سەرەنجام نىوانيان تىكچوو. پادشاي فەرانسە دواى توورە بوونى، پۇژى ۷ى رەجەبى سالى ۵۸۶ھى ك/ ۲۱ى ژوونىيەى ۱۱۹۱ى ز. قەلەستىنى بەجىھىشت و بەشى ھەرە زۆرى لەشكرەكەى لەوئى بنەگر كرد و «كۆنارد»ى بە سەركرەدى داننا. رىچاردى شىردل ھەتا مانگىك دواتر لە عەكە مایەوھ و پاشان رووى كردە «يافا» و لە مەوداى رىگادا پەلامارى برده سەر ھىزەكانى ئىسلام، بەلام زەبرى قورسى لى وەشا. ئەوسا كەوتە مشوور خواردنى كاران و دابەستنى قەلەى يافا و ساز كردنى گەلىك قەلە و قايمەى دىكە. سپاى ئىسلام تىنى بۆ ھىنا و تەنگەتاوى كرد و ئەگەر كەسىك بەناوى «گىليۆم» خۆى نەكردبا بە قوربانى و نەگوتبايە من شا رىچارد، ھىندەى نەمابوو بە دىل بگىرى. سەرەنجام كە زانى و رەى سولتان سەلەھەددىن نارووخى، دەرگاى و توويزى بەروودا كردهوھ و ئاشتى بالى ئەنگاوت. رىچارد شازادە خاتوونى خوشكى دا بە مەلىك عادل و بړيار درا شارەكانى كەنار دەريا بۆ بووك و زاوا بن و قودسىش لە ژىر فەرمانى ئەم دووانەدا بى، كە بىلەين و ئاوا مسولمان و مەسىحى بى جىاوازى بتوان بچنە زيارەتى ئەم شوينە.

۶۹- محه‌مه‌دئه‌مین زه‌کی‌به‌گ ده‌لئ: کاتیک مه‌لیک ئه‌فزه‌ل کرایه پادشای میسر و هه‌مه‌کاره‌ی مه‌لیک مه‌نسوری ته‌مه‌ن کالی برازای، لیبرا تا تۆله له مه‌لیک عادل مامی بکاته‌وه. پیاویکی ناره‌ده لای مه‌لیک زاهیری برای، که فه‌رمانه‌وای حه‌له‌ب بوو. داوای لئ کرد دژی مامی یاریده‌ی بدا و که‌وته خۆشی هه‌تا له‌شکر بنی‌ریته سه‌ر مه‌لیک عادل. مامی به‌و گه‌ر و پیلانه‌ی زانی و نیوانی له‌گه‌ل سه‌رداران‌دا شیواند و به‌له‌شکرکی قورس و گرانه‌وه رووی تیکرد و ته‌نگی پی هه‌لچنی و سالی ۹۶ه‌ی ک/ ۱۱۹۹ی ز، ناچاری کرد خۆ به‌ده‌سته‌وه بدا و سه‌ری وه‌به‌ر بی‌ئی. مه‌لیک عادل، ئه‌فزه‌ل و مه‌نسوری له میسر ده‌ره‌پران‌د و ده‌ستی به سه‌ر قه‌له‌مه‌روی ده‌سه‌لاته‌که‌یان‌دا گرت.

۷۰- به‌پی نووسینی محه‌مه‌دئه‌مین زه‌کی‌به‌گ، مه‌لیک ئه‌فزه‌ل دوورخراوه‌ته‌وه بۆ قه‌لای «سه‌رخه‌د»، که پیشتر له‌وئ بووه و ماوه‌یه‌ک له‌وی ماوه‌ته‌وه. پاشان مه‌لیک زاهیری برای ویستوویه‌تی شامی بۆ بگریته‌وه و به‌سپای حه‌له‌به‌وه په‌لاماری داوه. لیزانینی مه‌لیک عادل گه‌لله‌ی زاهیری تیک‌وپیک داوه و به‌رده‌ستی کردووه و نیوانی براکانی شیواندووه. مه‌لیک زاهیر گه‌راوه‌ته‌وه حه‌له‌ب و مه‌لیک ئه‌فزه‌لیش به‌ناهومی‌دی و دۆراوی چۆته‌وه سه‌رخه‌د. سه‌ره‌نجام مه‌لیک عادل به‌زه‌یی پییدا هاتووه و قه‌لای نه‌جم و سروج و سمسادی پی به‌خشیوه.

۷۱- ئیینووخه‌له‌کان، شه‌مه‌ددین ئه‌بولعه‌بیاس کوری برایم یه‌کیکه له گه‌وره‌زانایان و میژوونووسانی به‌ناوبانگ. سالی ۶۰۸ی ک/ ۱۲۱۱ی ز، له شاری هه‌ولیر له دایک بووه و سالی ۶۷۱ی ک/ ۱۲۷۲ی ز، له دیمه‌شق کۆچی‌دوایی کردووه. خاوه‌نی چه‌ندین شوینه‌واری به‌نرخه، بۆ نموونه: «وفیات الاعیان و ابناء الزمان»، که ده‌قیکی دیرۆکیه.

۷۲- ده‌لین ئیینووه‌سه‌یر له ریگای چوونه به‌غدا کۆچی‌دوایی کردووه و ناسره‌ددین مه‌حمود ناروویه‌تی بۆ ئه‌م سه‌فه‌ره.

۷۳- له کتیبی «مشاهیر الكرد و کردستان»‌دا نووسراوه سالی ۷۸ه‌ی ک/ ۱۱۸۲ی ز، له دایک

بووه.

۷۴- مه‌لیک کامیل ئه‌بولمه‌عالی ناسره‌ددین محه‌مه‌د کوری مه‌لیک عادل سه‌یفه‌ددین ئه‌بووبه‌کر محه‌مه‌د کوری میر نه‌جمه‌ددین ئه‌ییووب، مانگی ره‌بیعی یه‌که‌می سالی ۵۷۶ه‌ی ک/ ۱۱۸۰ی ز، له دایک بووه. چۆته شه‌ری مه‌سیحیه‌کان و به‌وپه‌ری ئازایه‌تی و به‌جه‌رگی خۆی نواندووه و ته‌نانه‌ت ریچاردی شیردلی پادشای ئینگلستان ناسناوی «شووالیه» پی به‌خشیوه.

۷۵- به پیتی دهقی «اخبار الدول والامارات الكردية، ۱۹۶»، مهلیک سالح نه‌جمه‌ددین ئه‌ییووب سالی ۱۶۴۴ی ک/ ۱۲۴۶ی ز، ویستوویه‌تی بچی بۆ شام، هه‌تا له‌ گێره و کیشه و گێچه‌لی مه‌لیک عادللی برای دوور بی. لیبراوه‌ تاکوو عادللی برای بنیتریتته‌ قه‌لای «شوبه‌ک»، به‌لام ملی نه‌داوه. ئه‌ویش تاقمیک کۆیله‌غسولامی خۆی ناساردوونه‌ سه‌ری و له‌ زینساندا خنکاندوویانه و کردوویانه‌ته‌ قاو که به‌ مردنی خۆی مردووه.

۷۶- مه‌نسووره‌ شاریکی نیو قه‌له‌مره‌وی میسره.

۷۷- مه‌به‌ست له‌ مه‌لیک موعه‌ززه‌م، تووران‌شایه.

۷۸- سه‌ن لوویی، هه‌وته‌مین ئیمپراتۆری فه‌رانسه، سه‌رکردایه‌تی ئه‌م په‌لاماره‌ی کردووه. [سه‌ن لوویی یان لوویی نۆیه‌م (۱۲۱۴-۱۲۷۰ی ز)، به‌ لوویی پیرۆز ناسراوه. پیاویکی به‌دین و ئازا و دلۆقان سووه و له‌ سه‌رده‌می وی‌دا فه‌رانسه‌ به‌ سه‌ر خیر و خۆشی و گه‌شه‌ی ئابووری و ئارامی‌دا که‌وتوووه. و.]

۷۹- مه‌مه‌ده‌ئمه‌مین زه‌کی‌به‌گ نووسیویه‌تی سه‌ن لوویی به‌ بری ۸۰۰هه‌زار دینار خۆی کریوه‌ته‌وه و گه‌تیشی داوه‌ ده‌سه‌رداری ده‌یات بی بۆ مسولمانان.

۸۰- مه‌مه‌ده‌ئمه‌مین زه‌کی‌به‌گ ده‌لی مه‌لیک ناسر یوسفی حاکمی هه‌له‌به.

بنکھ ی ژین

www.zheen.org

کتیبی دووهه م

باسی کۆمه لێک له و مه زنه میرانه ی کوردستان که هه رچه نده به شیوه یه کی سه ره به خۆ خۆیان به پادشا دانه ناوه و به ره و لووتکه ی ده سه لات تییه لئه چوون ، به لام دیسانیش جاروباره سکه و خوتپه یان به ناوییه وه لی دراوه و خویندراوه ته وه و پینچ به شیان پئ تایبه ت دراوه :

باسی میرانی ئه رده لان^۱

۱- میرنشینی ئه رده لان، به یه کێک له حکومه ته سیاسی و دیار و ناسراوه کانی کوردستان داده ندری، که له کۆتایی سه ده کانی ئیوه راسته وه تا ئیوه راستی سه ده ی نۆزده هه م، له ژیر سه ره پرشتی و چاوه دێری ده وله تانی ناوه ندیی ئیران دا حوکمی پارچه یه کی کوردستانی کسردووه . ئه م میرنشینه له دروست کردنی میژووی کورد و به دی هێنای په وتی گۆرانکاری و رووداوه کانی ناوچه دا ده وری گیراوه و کاریگه ریی خۆی داناوه . شه ره فخان میرانی ئه رده لانی له پیشه وه ی فه رمانه ره وایانی مه زنی کوردستان داناوه ، ئه وانه ی هه رچه ند ته واه و ئازاد و سه ره به خۆ نه بوون و بیریان له جیا بوونه وه نه کردۆته وه ، به لام جاروبار ناو و نازناویان له خوتبه ی مزگه وته کان دا ده هیندا و له سه ر دراوه کانیان دهنه خشیندرا ؛ ئه م دوو هه نگاوه ش له هێما و نیشانه کانی خۆ به سه ره به خۆ زانیین . ←

سه ره پای ئەم راستییەش، هیچ قهوارهیهکی سیاسیی کورد له میژوودا به قهده ئهرده لانی سه ربورده و به سه رهاته کانی لیل و شاراو ه نین و ئەوه نده درکه وتن و پئی گرتنی ته م و میژاوی نییه. هه ره له سه دهی شانزده هه مه وه چهن دین تیروانین و راو بوچوونی ناکۆک و دژ به یهک و هه وال و زانیاری گوماناوی و نادروست له ئارادا هه ن ده رباره ی تۆره مه و ناسنامه ی میری دامه زرینه ر، بابائ ه رده لانی و رۆژگاری ژیان و چۆنییه تی بوونی به ده سه لاتدار و گه شه کردنی ده سه لات ه که ی؛ ته نانه ت ناکۆکی هه یه له نیوان مه ئموون به گی ئه رده لانی و شه ره فخان ی بدلیسی دا که ته واو هاوچه رخی یه کدین و میژووی نووسینه وه ی کتیه کانیا ن ته نیا بیست سالی نیوانه.

به ردی بناغی میرنشینی ئه رده لانی له قه لای زه لسم و له ناوچه شاخاوییه لاچه پ و دووره ده سه ته کانی هه ورامان و شاره زوور داندرا وه ک قهواره یه کی بچووک و سنووردار و له شوینیکی سه خت و لاچه پ، بۆیه به ریکه وت نه بی هه وال و سه ربورده ی میره کانی نه گه یشتۆته ده ست میژوونووسانی و لاتانی ده ورو به ر و سه ره له به ری به سه رهاتی قۆناغه به راییه کانی به نه زانراوی ماوه ته وه و زانیارییه کی ئه وتۆی له سه ر نییه. سه رچاوه فارس ییه کانی رۆژگاری مه غۆل و جه لایری و ته یمووری و تورکمانی قه ره قۆینلو و ئاق قۆینلو ی سه باره ت به نیوه راستی سه ده ی ٧/ک ١٣ی ز، تا شه ری چال دیزان، واته ٩٢٠ی ک/ ١٥١٤ی ز، میژووی بنه مساله ی ئه رده لانیان به ته واوی فه رامشۆش کردووه و پشتگوینان خستووه و ئەوه نده ی ئه یمه ئاگادار بئین هیچ بایه خیکیان پی نه داوه. میژوونووسانی ئەو سه رده مانه به وردی دیرۆکی ئیران و هه ریمه کانی ده ورو به ریان تۆمار کردووه؛ ئەوان میژوونووسی تاییه تی پادشا و خان و سولتانه کان بوون و به لایه نگری و زیاده رۆیی یه وه ده نگ و باسی چالاکی و سه رکه وتن و ده سه وته کانی ده سه لاتدارانیا ن تۆمار کردووه و ته نیا له میانه ی گیرانه وه ی ورده کاری هیرش برده ن سه ر کوردستان ناوی ئەو میره کوردانه یان هیناوه که بوونه به ره له ستیان و پرو به پرو ی له شه کری په لامارده ر راوه ستاون.

له ده قه کانی شه ره فنا مه دا هه ست به جیاوازی و بگه ره ده سه کاری کردنی میژووی میرنشینی ئه رده لانی ده کری. دیاره ئەم ده سه کاری کردنه ش له لایه ن خودی میرانی ئه رده لانی، یان به فه رمانی ئەوان ئەنجام دراوه. دوو ده قی ده سنووسی شه ره فنا مه له سنه ی پای ته ختی میرانی ئه رده لانه وه بر دراون ته بریتانیا؛ یه کیان سالی ١٨١٥ی ز، سی ز جان مالگۆلم و ئەوی دیکه یان کلۆدیۆس جیمس ریچ سالی ١٨٢٠ بر دوویه تی. له م ده قه کوردیه دا، قوبادی کوپی ساسان نییه و یه کیک له ده سه کارییه کان ئەویه که ئەحمه دی کوپی مه روان کراوه به قوبادی کوری فیرووز. له ده قی هه موو ده سنووسه کان دا، ←

ته‌نانه‌ت ئه‌وه‌شیان که به خه‌تسی خودی شه‌ره‌فخان نووسراوه‌ته‌وه، له‌گه‌ل ته‌واوی چاپه‌کان به چاپی فارسیشه‌وه، ئاوا هاتوو: بابائهرده‌لان له‌بنه‌چه‌که‌ی ئه‌حمه‌دی کوری مه‌روانه. ته‌نها له‌دوو ده‌سنووسدا وه‌ک مه‌مه‌ده‌علی عه‌ونسی ده‌لی کراوه به‌ئه‌وه و نه‌تیژهی بابیه‌کی کوری ساسان. من وای بۆ ده‌چم، ئه‌م دوو ده‌سنووسه‌ ئه‌وانه‌ن که له‌لایه‌ن نووسه‌رانی ئه‌رده‌لانه‌وه ده‌سکاری کراون و ئه‌حمه‌دی کوری مه‌روان لابراوه و بابیه‌کی کوری ساسانی له‌شوین داندراره و ئه‌مانووللاخانی ئه‌رده‌لان (۱۸۰۰-۱۸۲۴ی ز) داونی به‌گه‌رۆکانی ئینگلیسی، واته: سیر جان مالکۆم، ۱۸۳۹-۱۸۶۹؛ کلۆدیۆس جیمس ریچ ۱۸۲۱-۱۷۸۷.

ئه‌وه‌تا مه‌مه‌ده‌ئیراهیمی ئه‌رده‌لانی له‌پیشه‌کیی ئه‌م پاشکۆیه‌دا که ناروویه‌تی بۆ مالکۆم، ده‌لی: (مؤلف تاریخ الاکرد شرف‌الدین بن شمس‌الدین رحمته‌الله در "تاریخ الاکرد" موسوم به "شرفنامه" انساب ولاة و حکام اردلان را از هلوخان بن سلطان‌علی بیگ تا بابک بن ساسان بدین تفصیل برشته تالیف درآورده: هلوخان... بن خضر بن کالول بن بابا اردلان از نبایر بابک بن ساسان...)؛ بـ: (دووه‌لی شه‌ره‌فنامه‌ی بدلیسی، ئه‌نوه‌ر سولتانی، ل ۱۴۹).

سه‌باره‌ت به‌که‌سایه‌تی بابائهرده‌لان و هه‌ل و مه‌رجسی ده‌ره‌که‌وتنسی، عه‌لی ئه‌که‌هر وه‌قایع‌نیگار و میرزا شوکرووللا سه‌نه‌نده‌جی، وه‌ک که‌سێکی ئه‌فسووناوی پیشانیان داوه و یستوویانه‌ جوهره‌ پیرۆزییه‌کی ئایینی پی‌به‌خشن. گۆیا به‌خزمه‌ت هه‌زهره‌تی ئیمام هه‌سه‌نی کوری عه‌لی گه‌یشته‌وه و ئه‌ویش خه‌لاتی کردووه و خاته‌میکی نه‌خشراوه‌به‌ناوی خۆی پی‌به‌خشیه‌وه، وه‌ک هێمایه‌ک بۆ دان‌نان به‌شه‌ره‌عیه‌تی ده‌سه‌لاتی، دواتر به‌ره‌زامه‌ندی و پشتیوانی ئه‌بو موسلیم مه‌روه‌زیی خوراسانی (؟ ... ۱۳۷ی ک) ده‌ستی گرتوو به‌سه‌ر کوردستان‌دا (میرزا شکرالله سنندجی، فخرالکتاب، تحفه‌ ناصری، سال ۱۳۱۹ه‌ق/ ۱۹۰۲م، انتشارات امیرکبیر، تهران ۱۳۶۶ ه‌ش، ص ۷۶-۷۷، علی‌اکبر وقایع‌نگار کردستانی، حدیقه‌ ناصری). سالی ۱۳۰۹ی ک/ ۱۸۹۲ی ز، ئه‌م کتێبه‌ی له‌لایه‌ن جان دۆسته‌وه کراوه به‌عه‌ره‌بی، ل ۹۲، هه‌ولیر ۲۰۰۲.

گرفتیی گه‌وره‌ی سه‌ره‌چاوه‌کانی ئه‌رده‌لان ئه‌مه‌یه‌ که هه‌واله‌ راست و میژوویی‌یه‌کانیان ئاوێته‌ی ئاخافتنی پرۆپوچ و ئه‌فسانه‌یی ده‌که‌ن؛ به‌چه‌شنیکی و ئه‌گه‌ر خوێنه‌ر ئاگاداری سه‌ره‌چاوه‌ دی‌ینه‌کان نه‌بێ، ناچار ده‌بێ گومان له‌راستییه‌کانیش بکا؛ به‌لام چه‌ند ورده‌ زانیاری وایان تێدایه‌ که‌ گه‌لێک به‌که‌لکن و له‌شه‌ره‌فنامه‌دا وه‌به‌رچاو ناکه‌ون و وه‌بال بۆ نووسین و ئاخافتنی سه‌ره‌چاوه‌ عه‌ره‌بییه‌کان ده‌کێشن. ئه‌م راستیه‌ میژوویی‌یه‌انه‌ ←

شویننه لگرانی باس و خواسی به سهرهاتی میرانی کوردستان و دهقی سهرهات به ئهتابهکانی لوپستان، به زمانی قهلهمی دووزمان، پهسەنی میرانی ئهردەلان دهبهنهوه سهر بنهچهکهی فرمانرهوایانی دیاربهکر، که له بهرهی ئهمهدهی کوپی مهروانن. له کتیی پیشوودا تیشکمان هاویشته سهر کهلین وکولیتی ژیانی و پیتدا پزیشیتن.

پیاویک بهناوی بابائهردهلان (بابهئهردهلان) ^۱، ماوهیهک ژیانی خوی له نیو هۆزی گۆراندا تپهپ کردووه. له کلکهی دهسهلاتی سولتانهکانی چهنگیزی دا،

دهماوهدم گێردراونهتهوه و دهتوانین له ژیر رووناکایی ئهواندا و به بهراورد کردنیان لهگهڵ ههواله میژوویییهکان بگهینه چهند راستیهک:

ئهلف: بابائهردهلان ناوی «خوسرهو» و سالی ۵۶۴ی ک/ ۱۱۶۷ی ز، قهلاهی زهلمی له شارهزور دروست کردووه و دهستی گرتووه به سهر شارهزوردا و دواتر قهلاهی پالنگانی گرتووه که زیدی گۆران و کهلهور بووه (تحفه ناصری، ص ۹۱-۹۲).

ب: میر بابلۆ کابرایهکی سهرهرو و ملهور و خوینریژ بووه و جهماوهری ژیر دهسهلاتی چهوساندوونهوه و چاوی له بچووکترین سهرپیچی نهپوشیوه.

ج: یهکیک له یاوهره زیرهک و وریاکانی بابلۆ بهناوی ئیبراهیم که لام وایه دهبی «ئیبراهیمبهگ» بی، کهوته نیوژیوانیی نیوان بابلۆ و خهلهکه و توانی بابلۆ رازی بکا دهسبهرداری دهسهلات بی (حقیقه ناصری، ص ۹۴-۹۵).

ئاخافتنی همدوللا مستهوفی لهسهر ناوانانی شارهزور که شهرفخان لیی وهرگرتووه لهم دهقدا نییه و له وهرگیراوه عهرهیییهکهی مهلاجهمیل رۆژبهیانی دا هیه. ز.س.

۱- «خوی داناوه به قوبادی کوری فیرووزی ساسانی. همدوللا مستهوفی دهلی ناوی شارهزور دهگهپتهوه سهر دهسهلاتی بیپسانهوهی میرانی کورد لهو ههریمه و ههر کهس هیژ و زوری پتر بووبی لیی بۆته میر، بۆیه پیی گوتراوه شارهزور [شارهزور].» ویناچی بابائهردهلان خوی دانابی به قوبادی کوری فیرووز، بهلکوو دهبی تورهمی خوی بردیتهوه سهر خانهدانی ساسانی یان ناوی گۆریبی به قوباد.

دهقی بودلیان ئهم برهگهیهی سهرهوهی تیدا نییه، بهلام ماموستا ههژار له لاپهه ۱۹۵- ۱۹۶ی وهرگیرانهکهی خوی دا هیناویهتی. ماموستا عهبدورقهیب یوسف له پیکگرتنی دهقەکاندا ئهم مهبهستهی بۆ روون بۆتهوه و ئاگاداری کردومهوه. و.

تـوانیویەتی بە سەر ھەریمی شارەزوردا ژال بێ و بە ھەویتی تەگیروپا ھەنگاو
بنی و ئەم خاکە بگری و ببیتە میریکی سەربەخۆ. دواى تێپەربوونی ماویەک بە
سەر دەسەلاتى دا، بەناکامى دلى لە ھەریمی شارەزور ھەلقەندوو و پووی
کردۆتە شارستانی نەمان.

پاش مردنی بابەئەردەلان، «کلۆل» ی کورپی جیی گرتۆتەو و ئەویش لە
کات و ساتی دیاری کراوی بپانەوێ ژيانى دا، کە هیچ پاش و پيشی پى ناکرێ، بەرەو
دنیاى پاشین داگەراو. ^۱ دواى ئەوێ ھەواری لەم جیھانە بپاوەستان و لەنگەرە
گواستۆتەو، بەم شیوەیە وەچەى ھاتوون و بوونە پيشەنگى دەسەلات: ^۱

۱- کلۆلى كورپی بابائەردەلان خوسرەو (؟ - ۹۵ھى ك / ۱۱۹۹ى ز)، میریکی بەتوانا و
پایەبەرز و ناسراو بوو و چوارچیوێ قەلەمرەوێ باوکی بەرفەرەوان کردوو و
ژمارەیک گوند و قەلا و شارۆچکەى خستۆتە سەر. کلۆل، میران و خاوەند قەلاکانی
دەورو بەرى خستوونەتە ژێر رکیفى خوێو و باجی بە سەردا سەپاندوون و بەمەش
ناوچە میرنشینیکی لە نێو جەرگەى کوردستان دامەزراندوو و بارگاشی گواستۆتەو بۆ
قەلاى پالنگان لە دەربەندیکی سەخت و ناوچەیکى شىباخواویی یە کجار تووش و لەگرتن
نەھاتوو لە دوازدە فەرسەنگی شارى سنە و دەشتین بلیین دامەزرێنەرى راستەقینەى
میرنشینی ئەردەلانە.

ناوودەنگى میر کلۆل سنوورى کوردستانی بەزاندوو و گەشتۆتە عێراق و لەکن
میژوونوسانی بەغدا ناسراو بوو و مانگی رەجەبى سالى ۹۵ھى ك / ۱۱۹۹ى ز،
کۆچى دواى کردوو.

إبن الساعى الخازن (م: ۶۷۴ ک / ۱۲۷۵ز) دەنووسى: میر مکلوا (؟) کورپی خوسرەو،
خاوەندى ئەو دەربەندەیکە کە بەناوى خوێو دەناسرێ لەسەر رێگای ھەمەدان. یەکیکە لەو
میرە کوردانەى، دەستى بە سەر قەلاگەلێکدا گرت لە دەربەند. چە کدارەکانی رێگرییان
دەکرد و دەسکەوت و تالانیان بۆ دەبرد. گشت شا و میرانی دراوسێی لیى دەسلەمینەو و
بۆ خۆ پاراستن لە شەڕ و گێچەلى دیاری و خەلاتیان بۆ دەنارد (الجامع المختصر، ۱۵/۹).

من هیچ گومانم نییە ئەم میرە ھەمان میر کلۆلى ئەردەلانە و تەنها بە ھۆى ھەلەى
پوونوسکەرانەو نەختیک شیواو و لە راستى دا ھەلەى پینوس و پوونوسوس لە
دەسنوسەکاندا دیاردەیکى شاراو نییە. دەسنوس نییە دەیان و سەدان ھەلەى لەم ←

١- خدر کوپی کلؤل ٢- ئه‌لیاس کوپی خدر ٣- خدر کوپی ئه‌لیاس ٤- حه‌سه‌ن کوپی خدر ٥- بابلؤ کوپی حه‌سه‌ن ٦- مونزیر کوپی بابلؤ.

ئه‌وه‌ی راستی بی، چونکه هیچ شتیکی وا پروون و په‌وانم سه‌بارت به‌ژیان و به‌سه‌ره‌اتی ئه‌م که سانه نه‌ده‌زانی و هیچیشم له‌که‌سی باوه‌پیکراو نه‌بیستبوو که پشتم پئی گهرم بی،^(١) به‌ناچاری چاوم لئ پۆشین و چوومه‌ سه‌ر باس و به‌سه‌ره‌اتی هیندیکیان که پیاوانی قسه‌راست و جیی متمانه‌ باسیان کردوون و ئه‌وه‌ی گوتوویانه‌ پشتاوپشت هاتوو و سوور بۆته‌وه‌ و ته‌نانه‌ت به‌شیکیشیانم به‌ چاوی خۆم دیتوون. وا پیکهاتووم له‌گه‌ل پینووسی دووزمان که له‌م ده‌قه شاش‌وواشه‌دا، کاکلی ساغی چیرۆک و سه‌ربورده‌یان بی زیاد و که‌م بنووسمه‌وه‌ و خۆم له‌ درێژدادپی و گیرانه‌وه‌ی قسه‌ی قۆز و بی‌تامیش بدزمه‌وه‌ که مروّفی ئاقله‌م‌ند به‌ درۆی بزنان و پرووی لئ وه‌ربگیرن و لئی بتۆقن. «سلاو له‌سه‌ر ئه‌و که‌سه‌ش بی، له‌ راسته‌پیه‌ لانا‌دا»^٢

بابه‌تانه‌ی تیدا نه‌بی و ئه‌گه‌ر ده‌سنووسی سه‌ره‌گی کتێبه‌که‌ ببینن ده‌توانن ئه‌م هه‌لانه‌ راست بکه‌ینه‌وه‌.

ده‌ربه‌ندی ریگای هه‌مه‌دانیش هه‌ر مه‌به‌ست چیاکانی پالنگان و سنه‌یه‌ که ده‌که‌ونه‌ سه‌ر ریگای «به‌غدا - هه‌مه‌دان» و ئه‌و زه‌مانی شوینه‌ جوغرافیایی‌یه‌کان به‌ په‌نگیکی ورد دیاری نه‌کراون و له‌ ریگه‌ی شاره‌ گه‌وره‌ و ناوداره‌کانه‌وه‌ ناسیندراون. لونگریکیش ئاماژه‌ به‌وه‌ ده‌کا که کلؤل باجی له‌ میرانی ده‌ورو به‌ری وه‌رگرتوو (أربعة قرون من تاريخ العراق، ص ١٧).

ز.س.

١- دوا‌ی مردنی کلؤل و هاتنی خاره‌زمیه‌کان و دواتریش مه‌غۆل، سه‌رپاکی کوردستان که‌وته‌ ژیر بریستی ده‌سه‌لاتیان و ئه‌رده‌لانی‌ش هاوشیوه‌ی میرنشین و ده‌سه‌لاتداره‌ خوجیی‌یه‌کانی دیکه‌ی کوردستان پوکایه‌وه‌ و ده‌ور و سه‌نگیکی وه‌های نه‌ما، بۆیه‌ ئه‌م میرانه‌ به‌خامۆشی حوکیمان ده‌کرد و شه‌ره‌فخان هیچ زانیارییه‌کی له‌مه‌ر ده‌ست نه‌که‌وتوون و ئه‌وه‌نده‌ی ئیمه‌ش ئاگادار بین له‌ هیچ سه‌رچاوه‌یه‌کی دیکه‌دا هیچ باس‌وخواسیک سه‌بارت به‌م میرانه‌ نییه‌. ز.س.

٢- «والسلام علی من اتبع الهدی»؛ به‌شیکه‌ له‌ ئایه‌ی ٤٧ی سووره‌ی تاها. و.

باسی مه‌ئموون کوپى مونزير کوپى بابلۆ کوپى حه‌سه‌ن کوپى خدر کوپى ئه‌لیاس کوپى خدر کوپى کلۆل کوپى بابائهرده‌لان

مه‌ئموون دواى نه‌مانى باوكى بوو به‌ میرى سه‌ربه‌خۆى ئه‌م خاكه‌ و بۆ
ماوه‌یه‌كى دوورودریژ له‌سه‌ر ته‌ختى ده‌سه‌لاتى پالى دایه‌وه‌. پاشان مرد و پرووى
كرده‌ دنیاى دیکه‌.^(۲) ئه‌م میره‌ سێ کوپى له‌ پاش به‌جیما كه‌ بریتى بوون له‌:
به‌گه‌به‌گ، سورخابه‌گ و محه‌مه‌دبه‌گ.^۱

به‌گه‌به‌گ کوپى مه‌ئموون به‌گ

دواى ئه‌وه‌ى باوكى پشتى له‌م دنیا نه‌مینه‌ كرده‌وه‌، بوو به‌ جینشینی، به‌لام
باوكى هه‌ر به‌ زیندى سه‌رى خۆى نیشتمانى ژێر ده‌سه‌لاتى له‌ نێوان دا به‌ش
كردبوون. ناوچه‌ى زه‌لم،^(۳) ته‌غه‌سوو،^۲ شه‌میران (شمیران ← شه‌میران)، هاوار،
سیمان (شیخان؟)، راودان^۳ و گولعه‌نیه‌ر بیوون به‌ به‌شى به‌گه‌به‌گ. ناوچه‌ و
مه‌لبه‌نده‌كانى دیکه‌ش وه‌به‌ر براكانى كه‌وتبوون و دواتر ده‌چینه‌ سه‌ر گێژانه‌وه‌ى
به‌سه‌ره‌تیا.ن.

به‌گه‌به‌گ پاش ۴۲ سال میرایه‌تى بارگه‌ و بنه‌ى تیکه‌وه‌پنچا و له‌م جیهانه‌
نه‌مینه‌وه‌ رایگواست بۆ جیهانى هه‌رمان و دوو کوپى به‌ یادگار له‌ دوا به‌جیما، كه‌
بریتى بوون له‌ سمایل و مه‌ئموون.^(۴)

۱- براهیه‌كى دیکه‌شیا.ن بووه‌ به‌ناوى «قایته‌مز». ع.ی.

۲- نه‌فسوو، نه‌فسوود، نه‌سوو، نه‌سوود. و.

۳- ده‌قى بودلیان، ل ۵۹، داودان، كه‌ ده‌بى هه‌مان ده‌ودان بى. و.

مه‌ئموون به‌گ کوری به‌گه‌گ

وه‌کوو دیاره، چونکه پیاویکی لیوه‌شاهه بوو، جیی باوکی گرت‌وه و دواي تیپه‌پوونی سالیگ به سهر ده‌سه‌لاتی‌دا، سولتان سوله‌یمان‌خان، خودا لئی خۆش بی، سولتان حوسین‌به‌گی حوکمداری «عیمادییه» و چند به‌گله‌ریکی کوردستانی پاسپاردن تا برۆن و شاره‌زور بگرن. سولتان حوسین‌به‌گ به‌پنی فه‌رمانی بی‌به‌رگیره‌وه‌ی، به مه‌به‌ستی پزگار کردنی هه‌ریمه‌که ئه‌سپی ئازاوت و له‌قه‌لای «زه‌لم» مه‌ئموون‌به‌گی ئابلۆقه‌دا. پاش هه‌ول و هه‌لسوو‌پانیکی زۆر، به‌زمانی خۆش مه‌ئموون‌به‌گی له‌لانی خۆی ده‌رکیشا و ناردی بۆ به‌رده‌رانه‌ی سوله‌یمانی.^(۵)

دواي گیرانی مه‌ئموون‌به‌گ، سورخاب‌به‌گی مامی، قه‌له‌مه‌روی ده‌سه‌لاته‌که‌ی ئه‌ویشی خسته سهر خاکی خۆی که بریتی بوو له: توئ، مشیله، میهره‌وان،^۱ ته‌نوره، که‌لۆس و نشکاش.^۲ پاشان سه‌ری وه‌به‌ر ده‌رگای شاته‌هماسی سه‌فه‌وی هی‌نا. دواي ئه‌وه‌ی سولتان سوله‌یمان‌خان بی‌تاوان بوونی مه‌ئموون‌به‌گی لی‌پوون بۆوه، له‌به‌ند ئازادی کرد و مه‌له‌ندی «حلله‌ی» سهر به‌داروسسه‌لامی به‌غدايه‌ی به‌ملکایه‌تی دایه و گوئی هه‌تا ماوه‌با ئی وی بی. ئیستا که‌سالی ۱۰۰۵ی کزچییه، مه‌ئموون‌به‌گ ماوه و له‌جیی خۆیه‌تی و بی‌کۆسپ و گری و به‌شادی و کامه‌رانی ده‌یگوزهریئ.

له‌بارگای خانه‌دانی عوسمانییه‌وه، مه‌له‌ندی سرۆچک درایه‌ده‌ست سمالی‌به‌گی برای و ماوه‌یه‌که له‌وئ مه‌زنایه‌تی کرد، به‌لام مه‌رگ هات و له‌گه‌ل خۆی به‌ره‌و دنیای پاشینی برد.

۱- وادیاره مه‌به‌ستی «مه‌ریوان» ه. و.

۲- مه‌له‌ندیکی شان‌به‌شانی به‌مه‌ریوان، (نشکاش). و.

سورخاب‌به‌گ کوری مه‌ئموون به‌گ

وه‌کوو باس‌مان کرد، سورخاب‌به‌گ پاش گیرانی مه‌ئموون به‌گی برازای، له هه‌ریمی شاره‌زوور و زه‌لم بوو به میری سه‌ربه‌ست و به‌شی محهمه‌دبه‌گی براشی بۆ خۆی دابری و په‌ره‌ی دا به قه‌له‌مه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی.

وا‌هات که سالی ۹۵۶ ی ک/ ۱۵۴۹ ی ز، ئه‌لقاس میرزای برای شاته‌هماسب، به هیوای پادشایه‌تی ئی‌ران، په‌نای برده‌به‌ر ده‌رگای سولتان سوله‌یمان خان.^(۱) د‌وای ماوه‌یه‌ک له‌به‌ر چه‌ند کاریکی نابه‌جی، له سولتانی عوسمانی تۆقی و سورخاب‌به‌گی کرده‌تاکار هه‌تا بچی و لای شاته‌هماسبی برای بۆی بپا‌پیتته‌وه تاکوو له تاوانه‌کانی خۆش بی و لێی‌گه‌پێ بچیتته‌وه سه‌ر دۆخی جارانی و حکومه‌تی شیروانی بداتته‌وه ده‌ستی و ئه‌ویش داده‌نیشی و هه‌لتۆز هه‌لتۆز ناکا.^(۲) کاتیک سورخاب‌به‌گ ئه‌م داوایه‌ی به‌پێچکی ته‌ختی پادشایه‌تی را‌گه‌یاند، شاته‌هماسب پێی گه‌شایه‌وه و به‌ده‌سکه‌وتیکی گه‌وره‌ی دانا، له‌پێوه‌شانی‌عه‌مه‌تول‌لای قه‌هیستانی و چه‌ند مه‌زن و ماقوولیکی قزلباشانی ناساردنه‌شوین ئه‌لقاس میرزا و ئه‌وانیش چوون و ئه‌رکی خۆیان را‌په‌راند و گێ‌رایانه‌وه‌ژێر پێچکه‌ی ته‌ختی ده‌سه‌لات. به‌فه‌رمانی پادشا‌بی‌سی‌و‌دوو‌گیرا و را‌گو‌یزرایه‌قه‌لای «قه‌هقه‌ه». د‌وای سالی‌ک به‌ویستی خاوه‌ن‌شکۆ له‌قه‌لایه‌را هه‌لیانداشت و گۆره‌ه‌وویان کرد. شاته‌هماسب له‌چاکه‌ی ئه‌و کاره‌ی سورخاب‌به‌گ له‌گه‌لی کردبوو، سالی‌بری هه‌زار تمه‌نی^(۳) له‌خه‌زینه‌ی دارمالی شاهی بۆ بری‌بۆوه و هه‌تا ما‌بی‌نی‌و‌بر و هه‌ریگرت.

سورخاب‌به‌گ زۆر ژیا و له‌چه‌ و پێ‌بازی بی‌گرێ و گرفت و دۆستانه‌ی سه‌باره‌ت به‌شاته‌هماسب لای نه‌دا.^(۴) ماوه‌ی ۶۵ سالی حکومه‌ت کرد و پاشان

۱- چوونی ئه‌لقاس میرزا بۆ لای سولتان سوله‌یمان قانوونی له‌گه‌ل و هه‌ریگه‌رانه‌که‌ی مه‌لا جه‌میل رۆژبه‌یانی جیا‌وازن. ز.س.

جی و بانی ژیا نی ږاگواسته جیهانی نه مانی. ^۱ یازده کوږی بهختیار، له سهر ږووکاری لاپه ږه کانی ږوژگار وهکوو یادگار له پاشی به جیمان، که بریتی بوون له: ۱- حه سهن ۲- نه سکه ندهر ۳- سولتان عه لی ۴- یاقووب ۵- بارام ۶- بیسات ۷- زولفه قار ۸- نه سله میش ^۲ ۹- شاسوار ۱۰- ساروو ۱۱- قاسم.

محهمه دبه گ کوږی مه ئموون به گ

محهمه دبه گ به شه میراتی باوکی پی بږا و دهسه لاتی ناوچه کانی سرچک، قهره تاق (قهره داغ)، شه هر بازار (شاربازیر)، ئالان و «دمهران» ی ^۲ به دهسته وه گرت. پاشان به مه به سستی وه چنگ هیئانی حکومته تی به پشتاوپشت گه ږاوی باب وکالی، خوئی هاویشته ژیر سییهری دهسه لاتی سولتان سوله یمان خان. نه ویش ږوخته م پاشای مهنه وه زیر و عوسمان پاشای مهنی سهرکرده کانی به غدای له گه ل چه ند دهره به گیکي کوردستانی ږه گه ل خست و ناردی بږ گرتی خاکی نه رده لان. نه م سهرکرده نه به پیی فرمانی دلخوازی سولتان له شکریان هیئا و دهره ی قه لای «زه لم» یان دا، که به یه کیک له پته وترین قه لاکانی نه رده لان داده ندری و نه وهنده بلیند و ږږد و چږه که شان له شانی شووره ی ئاسمان دها. ماوه ی گه مارو دوو سالی کیشا و وا هه لکه وت که محهمه دبه گ به تفهنگ نه نگوا و سهری تیداچوو.

۱- سورخابه گی کوږی مه ئموون به گ به پیی وهرگیراوه عهره بییه که ی مه لا چه میل روژبه یانی، ل ۱۱۱، ۶۷ سالی حکومته کردووه، ههروه ها جیوازی له چه ند بږگه یه هه یه. ز.س.

۲- ل ۶۱ بودلیان: نه سله مز: ده بی به پیی به شه کانی پیشوو نه مه یان دروست بی. و.
۳- له دهقی بودلیان، ل ۱۶۱ ودهکوو «سهران» و «مهران» ده چی: به لام به پیی په ږاویزی لاپه ږه ۲۰۵ شه رهنماهی وهرگیراوی هه ژار، ماموستا چه میل روژبه یانی به «مهریوان» ی ده زانسی. هه ر لاپه ږه یه ک نه ولاتسر به «مهروان» ی هیئاوه. ږه نسکه «مهریوان» دروست بی. و.

له و لاشه‌وه شاته‌هماسب هیژی پشتیوانی ناردی یاریده‌ی گه‌مارۆدراوان، عوسمان‌پاشا به هاتنی له‌شکری یاریده‌ر دهستی له گه‌مارۆ هه‌لگرت و پووی کرده شاره‌زور. له‌وێ به مردنی خۆی مرد و مالاوایی کرد له‌م خانووه‌ پووخه‌لانه‌ی دنیا و هه‌تا جێ-حساوانه‌وه‌ی هه‌تاهه‌تایی گیر نه‌بوو.

له‌و جه‌نگه‌یه‌دا گه‌مارۆدراوانی قه‌لای زه‌لم به جاریکی به‌ره‌و دهر بزووتن و کردیانه هه‌لات‌هه‌لات و بازره بوون. سالی ۹۶۹ه‌ی ک/ ۱۵۶۱ه‌ی ز، محهمه‌پاشا بالته‌چی، هه‌له‌که‌ی به خه‌نیمه‌ت زانی و خۆی به قه‌لادا کرد و قه‌لا و ناوچه‌کانی دیکه‌ی هه‌ریمه‌که‌شی به‌پێی ته‌گیروپا و هاویشتی هه‌نگاوی به‌پاریزانه‌وه‌ گرتن. له‌و کاته‌وه هه‌تا ئیستا خاکی شاره‌زور که‌وتۆته‌ نیو جه‌غزی ده‌سه‌لاتی سه‌ولتانی و به به‌شیک له‌و هه‌ریمانه‌ داده‌ندری که عوسمانی توانیویه‌تی بیخه‌اته‌ نیو قه‌له‌مه‌وه‌ی خۆی.

سولتان عه‌لی کوپی سورخابه‌گ

پاش ئه‌وه‌ی سورخابه‌گی باوکی نه‌ما، سولتان عه‌لی بوو به‌ حوکمرانی خاکی ئه‌رده‌لان. تازه‌ سێ سالی‌ک به‌ سه‌ر ده‌سه‌لاتی‌دا تێپه‌رپوو که قه‌له‌مداری نووسینگه‌ی چاره‌نووس تۆماری ته‌مه‌نی تیکه‌وه‌پێچا و دوو کوپی سه‌روپێچکه‌ی له‌ پاش به‌جیما و ئه‌وانیش به‌ریتی بوون له‌ ته‌یموورخان و هه‌لۆخان. ئه‌گه‌ر وا هات و چۆنیه‌تی ژیان و به‌سه‌ره‌اتی ئه‌وانیشم لێ پوون بۆوه، خودا پشتیوان بێ وه‌دوایان ناده‌م و ده‌گه‌ریمه‌وه‌ سه‌ریان.

بیسات‌به‌گ کوپی سورخابه‌گ

دوای مردنی کاکی، بیسات‌به‌گ جله‌وی ده‌سه‌لاتی ئه‌رده‌لانی به‌ده‌سته‌وه‌ گرت و توانی سه‌روبه‌ری کاروباران به‌په‌یته‌وه‌ سه‌ریه‌کتر و سه‌قامگیری دا‌بین بکا. کوپانی

سولتان عهلی که کچهزای مونته شاسولتانی ئوستاجلوو بوون، به ههوای وهرگرتنی فهرمانی میرایه تی، چوونه ژیر دالدهی شاسمایلی دووهه م. پاش مهرگی شاسمایلی، تهیموورخانی کوپه گه وره ی سولتان عهلی به سهر ههریمی ژیر دهسه لاتی بیسات به گی دا دا و دهستی له تالان و برۆ نه پاراست. شه و کیشی نیوانیان ههتا مردنی بیسات به گ ههروا درێژه ی کیشا.

تهیموورخان کوپی سولتان عهلی^۱

پاش ئه وه ی تۆماری ته مه نی حکومه تی بیسات به گ پینچرایه وه، تهیموورخانی برازای هه وساری دهسه لاتی ئه رده لانی که وته دهستی. سالی ۹۸۸ ی ک/ ۱۵۸۰ ی ز، سه ری وه بهر خودالی خوش بوو سولتان مرادخانی پادشای جیهان هیتا، ئه ویش به سه ری کرده وه و بری سه ت هه زار «ئاقچه» ی عوسمانی له داهاتی ملکانه ی تایبه تی خۆی له شاره زوور خه لات کرد. له ههریمی ژیر دهسه لاتی قزلباشان «دینه وهر» یشی خسته سهر قه له مره وی و هه تاریزی سهر کرده ههره مه زنه کانی عوسمانی هه لیکیشا و سهرناوی «پاشا» شی باربوو کرد و بوو به تهیموورخان پاشا. سولتانی عوسمانی کوپه کانی شی خوینده وه و ههرکام چهند ناوچه و مه لبه ندیکی دانه دهستی. سنه، هه سه ناوا و قه لای قزله، دران به کوپه گه وره ی که ناوی سولتان عهلی بوو. بوداق قه ره داغی وه بهرکه وت و مراد له ناوچه ی میهره وان (مه ریوان) بوو به مه زن. کوپی ههره چکۆله ی شارباژیری درایه دهستی.

۱- به پیتی وهرگیرانه که ی مه لا جه میل رۆژبه یانی، تهیموورخانی کوپی سولتان عهلی سالی ۹۸۶ ی کوچی چۆته لای سولتان مرادی عوسمانی (ل ۱۱۴)؛ ههروه ها جیاوازی و پاش و پیش ههیه له نیوان ئه م دهقه و ئه وه ی مه لا جه میل دا. ز. س.

دوای ماوه‌یه‌کی که م و کورت ته‌یموورخان‌پاشا، له‌بەر که‌له‌که بوونی فیز و هه‌وای شه‌یتانی له ده‌روونی‌دا، ئه‌سپی بادیه‌ه‌وایی هه‌لیگرت و که‌له‌که‌لی دانانی حکوومه‌تی که‌وته سهری. بۆ وه‌دی هاتنی ئامانجی، وه‌کوو گوله‌به‌پۆژه هه‌ر جاره‌ی پووی بۆ لایه‌ک وه‌رده‌سووراند و پۆژیک ده‌بوو به‌ پۆمی^۱ و پۆژیکی دیکه به‌ قزلباش^۲ ده‌رده‌چوو. بێ‌برانه‌وه کیشه‌ی ساز ده‌کرد و دلی مه‌زن و میرانی ناوچه‌کانی ده‌وروبه‌ری له‌ خۆی ده‌کرد و تێیان پۆده‌هات و په‌لاماری ده‌دان و ده‌یدانه به‌ر گوپمی تالان و ولاتی لی دانه‌پووتاندن. سهره‌نجام وای لی‌هات هێرش به‌ریته سهر کوپی عومه‌ربه‌گی که‌له‌ور. له‌و گرمه و هه‌رایه‌دا «شاوێردی»ی حوکمرانی کوردستان، چوو به‌ هانای کوپی عومه‌ربه‌گه‌وه و پیکه‌وه به‌ره‌گیان لی ته‌نی و له‌و ده‌مه‌دا که به‌ ده‌ستی پێ ده‌گه‌رایه‌وه و ناوچه‌ی که‌له‌وپی تالان کردبوو، له‌ هه‌شارگه‌ لی ده‌ره‌په‌ین و زۆربه‌ی گه‌وره‌گه‌وره و سهرکرده‌کانی له‌ خویتی خۆیان گه‌وزین. له‌ جیگایه‌ک که‌ پێی ده‌لین «خه‌سر»، ته‌یموورخان گیرا و چه‌ند پۆژیک به‌ ده‌سه‌به‌سه‌ری مایه‌وه و پاشان چاکه‌یان له‌گه‌ل کرد و به‌ریان دا؛ به‌لام دیسانیش هه‌ر ته‌مبێ‌گرتوو نه‌بوو.

گه‌ر خوی ناله‌بار بنه‌ی داکوتا له‌ نیوخۆی ده‌روون
خاشه‌پێ نابێ تا پۆژی مه‌رگ و نه‌مان و نه‌بوون

ته‌یموورخان ده‌ستی هه‌له‌نگرت و سهرله‌نوێ په‌لی بزوت و به‌ مه‌به‌ستی گرتنی ناوچه‌ی «زه‌په‌ین که‌مه‌ر» و ده‌وروبه‌ری که‌ له‌ بارگای قزلباشه‌وه کرابوو به‌ باربووی ده‌وله‌تیارسوڵتانی سیامه‌نسور، هێزی ده‌نگ دا. شه‌ریان له‌ نێوانی‌دا

۱- مه‌به‌ست عوسمانیه‌ی. و.

۲- مه‌به‌ست ئێرانییه‌ی. و.

قهوما و سالی ۹۹۸ ی ک/ ۱۵۸۹ ی ز، تهیموورخان کوژرا و هه‌لۆخانی برای جیی گرته‌وه.

هه‌لۆخان کوپی سولتان عه‌لی کوپی سورخابه‌گ

هه‌لۆخان پاش ئه‌وه‌ی جیی تهیموورخانی برای گرته‌وه و جله‌وی حکومه‌تی ئه‌رده‌لانی که‌وته دهستی، سه‌ری هیتایه‌ به‌ر فرمانی پادشای خاوه‌ن‌شکۆی دلۆفان سولتان مرادخان، خودا بیبه‌خش و لئی رازی بی. له‌لایه‌کی دیکه‌شه‌وه له‌گه‌ل پادشاکانی قزلباش (ئێران) نیوانی تیکنه‌دا و خۆی گونجاند. له‌سه‌ر ئه‌م پێ‌وشوینه توانی بناغه‌ی ده‌سه‌لاتی سه‌ربه‌خۆی پته‌و دا‌پێژ و که‌س دهستی وه‌به‌رنه‌هیتی و قسه‌ له‌ قسه‌ی نه‌کا. ئیستا که‌ سالی ۱۰۰۵ ی کۆچییه، به‌بێ گری و کۆسپ و به‌ره‌ه‌ست، ده‌سه‌لاتداری هه‌ریمی خۆیه‌تی.^۱

به‌شی دووهه م

باسی میرانی هه‌ککاری (هه‌کاری) که‌ ناسراون به‌ شه‌نبۆ^۲

۱- بۆ زانیاری زیاتر سه‌باره‌ت به‌ درێژه‌ی ده‌سه‌لاتی بنه‌ماله‌ی میرانی ئه‌رده‌لان بروانه‌ کتییی «دوو‌ذه‌یلی شه‌ره‌فنامه‌ی بتلیسی»، نووسینی «محهممه‌دئیه‌راهم کوپی مه‌لا محهممه‌دحوسینی ئه‌رده‌لان»، به‌ زمانی فارسی، ئاماده‌کردنی ئه‌نوه‌ر سولتانی، ل ۹۳-۱۲۴، بالۆکراوه‌ی بنکه‌ی ژین، سلیمانی ۲۰۰۵؛ هه‌روه‌ها شه‌ره‌فنامه‌ی وه‌رگێسراوی هه‌ژار، ل ۲۱۲-۲۳۲. و.

۲- بێ‌گومان میرانی هه‌کاری له‌ بنه‌ماله‌یه‌کی ره‌سه‌نی کوردن و سه‌رچاوه‌کان هه‌موویان چه‌ختیان له‌سه‌ر ئه‌م راستیه‌ کردۆته‌وه. دیاره‌ له‌ رۆژگاری شه‌ره‌فخان‌دا به‌ مه‌به‌ست و ئامانجی تایبه‌ت، میرانی هه‌کاری خۆیان به‌ نه‌وه‌ی عه‌باسیه‌کان داناهه‌؛ که‌چی له‌ رۆژگاری مه‌غۆل‌دا به‌هۆی ئه‌وه‌ی که‌ عه‌لی کوپی ئه‌حمه‌دی هه‌کاری (م: ۸۶/ ۴ ی ک/ ۱۰۹۲ ی ز)، ناسراو به‌ شیخ‌ولئیسلام هه‌ره‌بی ئومه‌وی و یه‌کیک بوو له‌ نه‌وه‌کانی عوتبه‌ی کوپی ئه‌بووسۆفیان، عومه‌ری و میژوونوسانی دی، هه‌موو هه‌کارییه‌کانیان به‌ نه‌وه‌ی عوتبه‌ی ←

با ئه‌وانه‌ی پرشنگی ده‌روونیان وه هه‌ر شتیکی بکه‌وئ دهیکا به‌زێ و گه‌وه‌رفروشی بازاری گفت‌ولفتی په‌وانن و خه‌یالیان بێ‌خه‌وش‌وخاله‌ و بۆته‌ کانگای پووناکی، لییان پوون بیتته‌وه‌ که‌ میرانی مه‌زنه‌وه‌جای هه‌کاری به‌ په‌چه‌لاک ده‌گه‌نه‌وه‌ سه‌ر خه‌لیفه‌کانی عه‌بیاسی.^(۱) وه‌کوو دیاره‌ چونکه‌ هه‌تا ئێره‌ هه‌یچ‌که‌س خۆی پێوه‌ ماندوو نه‌کردوون که‌ داخوا ده‌چنه‌وه‌ سه‌رکام خه‌لیفه‌ی عه‌بیاسی، جله‌وی ئه‌سپی قه‌له‌می خۆشاژۆم له‌ نووسینه‌وه‌ی به‌سه‌رهاتی ئه‌م خانه‌دانه‌ جێ‌پێزه‌ هه‌له‌نگاوت و نه‌چومه‌ سه‌ر باسی خه‌لیفه‌ مه‌زن و هه‌ژاکان.^۱ ئه‌وه‌ی راستی بێ ئه‌م خانه‌دانه‌ به‌رزه‌شانه‌ له‌ نێو میرانی کوردستان به‌ مه‌زنه‌وه‌جای په‌سه‌ن‌زاده‌ ناسراون و چۆنیه‌تی هه‌لس‌وکه‌وت و ئاکاری جوان و له‌باریان که‌وتۆته‌ به‌ر دڵان و خاقانان و پادشایانی خاوه‌ن‌شکۆ، به‌چاکی پێزیان گرتوون و چاویان نه‌برپوه‌ته‌ قه‌له‌مه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتیان. ئه‌گه‌ریش چه‌ند سولتانی که‌ ده‌ستی به‌سه‌ر جه‌غزی ده‌سه‌لاتی‌دا گرتین، سه‌رله‌نوێ پێی به‌خشیونه‌وه‌ و له‌سه‌ر ملکی خۆیان هه‌لینه‌چهریون. هه‌ر سه‌باره‌ت به‌م مه‌به‌سته‌، مه‌ولانا شه‌ره‌فه‌ددین عه‌لی یه‌زدی، نووسه‌ری میژووی «زه‌فه‌رنامه‌» ده‌لی: ئه‌میر ته‌یمووری گوورکان

ئومه‌وی (ئه‌مه‌وی) داناوه‌. هاوکات بنه‌ماله‌ی هه‌کاریی واش هه‌بوون که‌ خۆیان به‌ نه‌وه‌ی هه‌سه‌نی کورێ عه‌لی کورێ ئه‌بووتالیب داده‌نا (ابن خلکان، وفیات الاعیان، ۳/ ۳۴۵، ۴۹۷).

میرنشینی هه‌کاری چه‌ند سه‌ده‌یه‌ک به‌رله‌ میر عه‌یززه‌ددین شیر دامه‌زراوو، به‌لام ده‌بی شه‌ره‌ف‌خان زانیارییه‌کی ئه‌وتۆی سه‌باره‌ت به‌ سه‌رده‌مانی به‌رله‌ عه‌یززه‌ددین شیر وه‌چنگ نه‌که‌وتبێ. له‌ راستی‌دا ناو و ده‌نگ‌وباسی ژماره‌یه‌ک میری هه‌کاری له‌ سه‌رچاوه‌کان‌دا هاتوون و کۆنترین ئاماژه‌ بۆ خاوه‌ند قه‌لاکانی هه‌کاری ده‌گه‌رێته‌وه‌ بۆ ساڵی ۳۶۹ ک/ ۹۷۹ی ز؛ بپروانه: (الکامل فی التاریخ، ۷/ ۱۰۲). ز.س.

۱- به‌پێسی ئه‌و پروداوه‌ی که‌ له‌ به‌ره‌وه‌ ده‌خه‌ریته‌ به‌رچاوا، شه‌ره‌فه‌ددین عه‌لسی یه‌زدی، عه‌یززه‌ددین شیر به‌ کورد ده‌زانێ. (بۆ زانیاری زیاتر بپروانه: کرد و پیوستگی نژادی و تاریخی او، ره‌شید یاسمی، ل ۱۹۹، چاپی دووه‌م، تاران ۱۳۶۳، چاپه‌مه‌ینی ئه‌میرکه‌بیر. و.

سالی ۷۸۹ ی ک/۱۳۸۷ ی ز، پاش گرتنی قه‌لای بایه‌زید، له‌شکری به‌رهو «وان» و «وستان» ده‌نگ دا. عیزه‌ددین شیر می‌ری ه‌ریمی ه‌کاری، په‌نای برده‌نیو قه‌لای وان و که‌وته خو قایم کردن بو به‌ره‌لست‌بوونه‌وهی ئەمیر تیمور و به‌گژداچوونه‌وهی. ئەوه‌ندهی مستی له چاوئ دهی ئەمیر تیمور مه‌چه‌که‌ی له قه‌لای وان ئەنگاوت و تینی بو گه‌مارؤ‌دراوان ه‌یتا. وه‌ختایه‌ک عیزه‌ددین شیر دیتی چاری ناچاره و خوی بو پاناگیرئ و به‌رگه‌ی په‌نجه‌شکیتنه‌ی پادشای به‌ختیار ناگرئ، دواي دوو پوژ له قه‌لا وه‌ده‌رکه‌وت و به‌لاره‌ملی خوی به‌ده‌سته‌وه دا و پو‌یی بو پايه‌خ‌رامووسانی خاوه‌ن‌شکۆی پرده‌سه‌لات. شاعیر گوته‌نی:

ه‌ر که‌سیکی چوو به‌ گژ پو‌لادا
په‌نجه‌ی زیوینی فیزاند و بانا

دواي ئەم پرو‌داوه، یه‌کیک له‌ خزمانی عیزه‌ددین شیر، که‌ ناوی ناسره‌ددین بوو، سه‌ری بو فه‌رمانی به‌ده‌سته‌وه‌دانی قه‌لا شو‌ر نه‌کرد و ملی وه‌به‌ر چه‌له‌مه‌ی ئەمیر تیمور نه‌ه‌یتا. له‌ نیو شو‌وره‌ی قه‌لای وان سه‌نگه‌ری دابه‌ست و شانی له‌ شه‌ر و به‌ربه‌ره‌کانی شل کرد. پاش ۲۷ پوژ تیکه‌ه‌لچوون و خوین‌پژان، دل‌یرانی ده‌سکه‌ره‌وه و پاله‌وانانی قه‌لاشکین، به‌زه‌بری زو‌ری شان و باه‌زیان، ده‌ستیان به‌ سه‌ر ئەو قه‌لا سه‌خت و هه‌له‌مووته‌دا گرت که‌ مله‌ی ده‌کرد له‌گه‌ل ئاسمان. زو‌ربه‌ی ئەوانه‌ی له‌وئ‌دا مابوون که‌وتنه‌ به‌ر له‌په‌شیری تیژ و خه‌نجه‌ری جه‌وه‌رداری مووکار. یه‌کیک له‌ زانایان پیکه‌وتی گیرانه‌که‌ی ئاوا ه‌یناوه‌ته‌وه:

شایه‌ک به‌زه‌بری شیری که‌هات و ئیرانی گرت
مانگی سه‌ر په‌پی ئالای سینه‌ی ئاسمانی گرت

میژووی گیرانی شووره‌ی وانیان گهر له تو پرسى
بلى، بهلى ده‌زانم پادشاه كه پى‌وانى گىرت^۱

ئەمىر تەيموور پاشا گیرانی قەلای وان، ئەمىر یادگارى «ئەندخوودى»ى
پاسپارد هەتا برۆا و خاپوورى بکا؛ بەلام چونکە «شەدداد»ى کوپى «عاد» سازى
کردوو و بە گابەردى و شووره و دیوارى هەلچنپوه که هیچ شویتیک شتى وای
بەخۆیه‌وه نەدیوه، هەر چەندى کردیان و کراندىان، چىیان بۆ دەگەل نەکرا.
سەرەنجام هەر بە تۆزە دارپووخاندنیک وازیان هیتا و لەشکرى تەيموورى بەرەو
«خۆى» و «سەلماس» بزوت. هیز پۆی و لە دەشتى سەلماس بارگەوبنەى
خست و تاوڵ و دەوارى پىزاوړیز سىنگى داکوتا و کاتیک قوبەى خێوحتى بارگای
بەرزى شان‌بەشانی خۆر و مانگ پراوہستا، ئەمىر تەيموور مەلىک عىزەددىنى بانگ
کرد و لاواندییە‌وه و خاک و دەسەلاتى بەمىراتگە‌پراوى هەرىمە‌که‌ى خەلات
کرده‌وه و بە مۆرى سوورى تەيموورى بۆ پەنگاند و ئىزنى گەپانە‌وه‌ى دا.
سالى ۸۲۴ى ک/ ۱۴۲۱ى ز، مەلىک محەممەدى کوپى مەلىک عىزەددىن لەگەل
«مىر شەمسەددىن»ى مىرھەرىمى بدلىس و ئەخلاق، بەخت بالى گرتن و بردنى بۆ

۱- دەقى شیعەرە فارسىیە‌که:

شاهی که به تیغ ملک ایران بگرفت
ماه عملش سرحد کیوان بگرفت
تاریخ گرفت حسن حصار وان را
پرسندت اگر، بگو که کیوان گرفت
«کیوان بگرفت» به حسابی نه‌بجد ده‌بیتە ۷۸۹ى ک/ ۱۳۸۷ى زایینی.

ئەم لینگە ھۆنراوہیە ئاواش نووسراوہ و مانا کراوہ‌تە‌وه:
پرسندت اگر، بگو که کیوان بگرفت! و.

پایه خپامووسانی میرزا شاپوخی کوپی ئه میر تهیمووری گوورکان و ئه ویش به سهری کردنه وه و چۆن چاک و شاهانه یه ئاواي ئوخژن هاویشتنه دهروونی و فهرمانسی حکوومه تی بۆ له نوێ نووسینه وه. پێش ئه وه ی شه ری نیوان میرزا شاپوخ و کوپانی ئه میر «قه رایووسف» ی تورکمان له ناوچه ی ئالشکورده هه لگیرسی، ئیزنی فهرموون پوو بکه نه وه خانه و لانه ی خۆیان.

ههروه ها یه کێک له پادشایانی خانه دانی چه نگیزی ملکنامه ی به خه تی ئویغووری بۆ نووسیون و خۆم دیتوومه و وایاره که پادشایانی پایه به رز هه میشه پزیزان گـرتوون و زۆر به جوانی له گه لیان جوولاونه وه و هه ریمه که یان به ملکایه تی پێ به خشیون. ئیستا به پشتیوانیی خودا ده چمه سه ر داگیرساندنی باس و به سه رهاتی ئه و میرانه ی هه کاری که حکوومه تیان کردوه.

باسی ئه سه ده ددین کوپی گولای کوپی عیماده ددین

خۆم زۆرجاران له پیاوانی پوراستی بێ درۆم بیستوه که پوژیک له پوژانی سه رده مانی کۆن، یه کێک له کوپانی میرانی هه کاری که ئه سه ده ددین گولابی (گـولای) بـی، به هۆی که ندوکلۆی زه مانه، سه ری خۆی هه لده گری و ده چیته میسر. له وێ خۆ داویت به ر پکیفی پادشایانی «چرکەس» وه. له شه ری پیرۆزی کافرانی چه په لدا، وه کوو شیر ئازایانه تیراچوو و پشتی نه کردۆته دوژمن و خۆی نواندوه. وای هه لده که وێ له شه ریکیان دا دهستی ده په ری و پادشای سه رده مه که دهستیکی له زیر بۆ ساز ده کاته وه و بۆی ویده خاته وه. زۆری به ده وه ی دا دی و ده ستی پـیـزی لـی ده نی و نازناوی «چنگ زپیرین» ی باربوو ده کا^۱.

۱- دياره له بهر بئ سه رچاوه یی و نه بوونی به لگه نامه ی میژوویی له لایه ک و ناریکی و تیگه ل و پیکه لسی هه وال و زانیارییه کانی باوی نیو کۆمه لانی خه لک له لایه کی دیسه وه سه باره ت به ئه سه ده ددین گولابی، شه ره فخان ناحه قی نه بووه بکه ویته هه له وه. وایاره ←

کاتێک حەسەن بە گێ ئاق قۆینلۆو لە سەر تەختی دەسلەلاتی پادشایەتی ئێران داسەکنی، دلی لە میرانی کوردستان رەش ھەلگەرا. لەبەر ھەندێ، سۆفی خەلیل و عەرەب شابەگ کە دوو مەزنە سەرکردە ی ئاق قۆینلۆو بوون، ناردنیە سەر ھەکاری. سۆفی خەلیل ھەروا گوێقولاغ و چاوەرپی دەرفەت بوو، ھەتا لە جەنگە ی خۆی دا بە سەر میری ھەکاری دا. پۆژیک لە پۆژانی چوارشەممۆ، لەو زەمانە دا کە عیززەددین شیر میری ھەکاری بوو، ھەر چەندی پاسەوانانی سنوور و پئی و بانان ھەواییان بۆ ھێنا ئەو دوژمن بەرپۆھیە و دئی، دەیکوت گویی مەدەنی، ئەمڕۆ چوارشەممۆیە و پۆژی کێشە و قەرەشە نییە و بۆ تیکەلچوون لەگەڵ دوژمن بئەفە. ھەرچی ئامۆژگاران و لایەنگرانی دەسلەلات وەبەریان ھەلخویند و ھانیان دا، بە گویی دا نەچوو، کەچی لە ناکاو سۆفی خەلیل و عەرەب شابەگ گەیشتنە سەری و کوشتیان و متەقیان لی بڕی. ھەرمی ھەکاری گیرا و بستە خاکێکیان بـ چنگەو ئەما و عەشیرەتی «دونبولی»یان لی کرا بە ئاغا و کوێخا و لەبری ئاق قۆینلۆو بە سەری ھاگەیشتن.

کۆمەلێک لە مسکینانی کافری عیسایی کە خەلکی ناوچەی دز (دیز = دزە) بوون و پێیان دەلێن ئاسۆری،^(۱۰) لەسەر پئی و شوینی جاران بۆ کاروکاسپی چوو بوونە خاکی میسر و شام. وەختایەک چاویان بە پلە و پایە و ئاکاری ئەسەدەددینی چنگزیرین دەکەوی، دەلێن بئەو بئەو بۆ حوکمرانی ھەکاری

ئەم ئەسەدەددین گولابی، سەردەمی مەملوکی چەرکەسی (۷۸۴-۹۲۳ ی ک/ ۱۳۸۲- ۱۵۷۰ ی ز)، ژیاو و لە شەری مەسیحییەکان دا جەنگاوە و دەستیکی لە دەست داو و ھەمان میرە کە بە ئەسەدەددین موسا «القطع»، واتە دەسبڕاو دەناسرا، چونکە لە شەریکدا دەستیکی پەڕیندراو. ئەسەدەددین لە ژێر فشاری شالاوەکانی مەغول ھەلات بۆ میسر و پاش ماوێک گەرایووە کوردستان و لە کاتی بەرەنگاریبوونەوی پەلاماردەوانی مەغولدا کوژرا؛ ھەروەھا سەد سال بەرلە سەردەمی مەملوکی چەرکەسی شەری مەسیحییەکان کۆتایی پئی ھاتوو (ابن شداد، تاریخ الملک الظاهر، ص ۳۳۲-۳۳۳). ز.س.

دهبې، جا بویه وا چاکه دلخوښی بدهینه وه و له گډل خزمان بییهینه وه و جله وی
 دهسه لاتی بدهینه دهستی. دواى ئه م لپړانه، مهبسته که به خزمه ت هسه ده دین
 راده گه یه نن و ئه ویش پیشنیاره که یان لى دهسه لمیټی و به چاوساغی ئاسورییه کان
 به ره و باو ده بیته وه و پروو ده کاته وه خاکی باب و باپیرانی. ماوه یه ک به نه هیټی له
 نیو ئاسورییه کان دا راید ه بویږی و له هلی گونجاو ده گه پږی. له نیو کافرانی ئه و
 ناوچه یه دا وا باو ده بې که هه موو پږژانی شه ممؤ پاش لى بوونه وه له کاروباران،
 چی پیداو یستی قه لای دز بووبی، دابینیان کردوون و له ئیزنگه وه بگره هه تا
 بژیوان و ټکرایان راگو یستوون. به و پینه شه ویکی موباره ک له شه وانی شه ممؤ،
 هسه ده دین و پولیک مه ردازای عه شیره ت جل و به رگی کافران ده پوښن و
 چه ک وچولان له نیو باقه گیا و باری وشکه له داران دا حه شار دهن و گوریسیان لى
 ده کیښن و له سر بریاری خو یان به ره و قه لا ده بزوون. پاش ئه وه ی هه موویان
 ده چنه قه لاوه، باره دار و تفاق و گیا دانه گرن و چه ک وچولان دهرده کیښن و پر
 ده دهنه شیرى خو ینخوره وه ی توله ئه ستین و په لاماری جه ماوه ری قه لا دهن و
 کږمه لیک له عه شیره تی دونبولی له خوینی خو یان ده گه وزینن و ده ستیان لى
 ناپاریزن و به شیکى دیکه یان به تیری ژه هراوی ده پیکن و پشه یان دهر دینن.
 به کورتی و پوختی، پاله وانانی بویری به ده ست وبرد، دهر وونی قه لایان له
 خه نیمانی لیقه و ماو دامالی. به شیرى برو و قه داری چه شنی ئاویته قه لایان وه کوو
 ناخی خه لوه ت نشینانی ئاکارپاک و دلی سه راوپه رده نشینانی جی راز و نه هیټیه کانی
 یه زدانی و سینه ی رېبوارانی ئه م رېبازه تیفتیفه دا که «به ری به یانان ده پارېته وه
 خودا لییان ببووری.»^۱ هاواریان له ټکرای خه لک کرد و گوتیان: «ئهی ئه و

۱- «المستغفرون بالاسحار»؛ به شیک له ئایه ی ۱۷ سووره ی ئالی عیمران. و.

كەسانەى چاوتان دەبىننى پەند وەرگرن! ^۱ بەم پىنە سەرلەنۆى پۆپەى خىوەتى
حكومەتى عەبباسى لە قەلاى «دز» ەو سەرى لە مانگ و ئەستىزان تىپەپى.
ئەسەدەددىن پۆژبەپۆژ ئەو ھەرىمەى لە خەنيمان پاك كردهو و پەلا سەپەشەى
تازىەدارانى سپاى كرده جل و بەرگى عەبباسى و زمانى زەمانە بۆ قەومانى ئەم
پووداوە سەيرانە، ئەم ھۆنراوہ دلگرانەى خویندەوہ:

پۆژى شەممە بوو دىڤى شەمماسى بوو بە خىوەتگەى ملكى عەبباسى
دوژمن ھەلاتن بە خاترجەمى شادى و عەيش و نۆش بوونە ھاودەمى ^۲

جا وەكوو پىشتىرش لاماڻ لى كردهوہ، چونكە حكومەتى ھەكارى بۆ جارى
دوو ھەم لە پۆژى شەنبەدا دامەزرايەوہ و لەویش بە شەنبە دەلێن: «شەنبۆ»، ئەو
بەرەبايە بە «شەنبۆ» ناوبانگيان پۆيشتووہ.

پاش تىپەپوونى ماوہيەك بە سەر حكومەت و ڤاپەڤاندنى كاروبارى
ھەكارىدا، ئەسەدەددىن دەستى لە داويى دنياى نەمىڻ بەردا و پەنجەى گەياندە
پىسىرى دنياى بىڤرآنەوہ و ھەرمانەوہ.

كام بەرزەدارى بەختەوہرى بىڤ سەر لە ئاسمان
ملى بادەدا پۆژى سەرەنجام گژەى باى نەمان

۱- «فاعتبرو يا اولى الابصار»؛ بەشېك لە ئايەى ۲ى سوورپەى حەشر. و.

۲- ھۆنراوہى «نيزامى» يە. و.

مهلیک عیزه ددین شیر کوری ئەسه ده ددینی چنگ زیرین

مهلیک عیزه ددین پاش نه مانی باوکی بوو به پیشه وای حکومت و کاروباری قورس و گرانی هه ریمه که ی که وته سه ر شانی و به وپه پری چاکه و داده وانی تیکه وت، به لام سه ره نجام مه رگ مه وای نه دا و به مردنی خۆی مرد و به ره و دنیای دیکه پڑی.

زاهید به گ کوری عیزه ددین شیر

زاهید به گ له دوای باوکی بوو به میری سه ره به خۆ و ماوه ی ده سه لاتی هه تا شییست سالیگ بری کرد. له و پوژگار هدا که سه رقالی فه رمانه وایی بوو، سه ری وه به ر شاسمایلی سه فه وی هیتا و ته ویش به سیله چاوی شایانه خویندییه وه و زۆر چاکی به سه ر کرده وه و فه رمانی ملکی به میراتگه پراوی بۆ مۆر کرد. هینده یان نیوان خۆش بوو که جاری وایه بانگی ده کرد: «مامه»! دوو کوری به خته وه ری هه بوو، بۆیه له دوا پوژانی ژیا نی دا هه ریمه که ی به سه ردا به ش کردن و پاشان پووی کرده ئۆقره خانه و دنیای بۆ مه لیگ به گ و سه ید محه ممه ده گی کورانی به جیهیشت.

مهلیک به گ کوری زاهید به گ

مهلیک به گ له قه لای «بای» جیی باوکی گرته وه و به وپه پری چاکه و داده وانی له گه ل خه لک هه ستا و دانیشته. خاوه نی حه وت کورپی پاکسرشت بوو:

- ۱- زینه ل به گ ۲- بایوندور به گ ۳- بوداق به گ ۴- بایه زید به گ ۵- حوسین به گ
- ۶- به سه هانه ددین به گ ۷- پوسته م به گ.

تابلوی یه که م: پاو له هه کاری

تابلوی دووهم: گیرانی قه‌لای دژ له هه‌کاری

رؤسته مبه‌گ له زه‌مانی باوکی دا به سهر ناوچه‌ی کواش و قه‌لای ئه‌خته‌مار
 راده‌گه‌یشت. له‌سهر ناوچه‌ی کواش له‌گه‌ل عه‌شیره‌تی پروزه‌کی (پژژه‌کی) تووشی
 شه‌پ هات و کوژرا.

زه‌ینه‌ل‌به‌گ به پشتیوانیی مه‌حمودا‌غای قه‌لاداری «بای» و چه‌ند که‌سیک له
 مه‌زن و ماقوولانی هۆز، له‌باوکی هه‌لگه‌پایه‌وه و ده‌ستی به‌سهر قه‌لاکه‌دا گرت و
 پاش شه‌پ و تیکه‌ه‌لچوون، باوکی وه‌به‌ر ده‌ستی هات و ویستی بیکووژی؛ به‌لام
 خۆی له‌رشتنی خوینی پاراست و بریاری دا کویری بکا. سهره‌نجام به‌خۆ
 تیوه‌ردانی حوسین‌به‌گی کوپیکی دیکه‌ی توانی له‌و گیزاوی خویتاوه‌دهرباز بی و
 رابکا و پسه‌نا به‌ریتسه‌ به‌ر سه‌ید مه‌مه‌دبه‌گی برای، که‌ حوکمداری «وستان»
 بوو. له‌ویش خۆی رانه‌گرت و هه‌تا لای شه‌ره‌فبه‌گی میری بدلیس گیر نه‌بوو.
 شه‌ره‌فبه‌گ چۆن چاکه‌ ئاواي به‌خیره‌یتنا و به‌ده‌وره‌ی دا هات و بو
 چاو‌ترووکانیکیش خۆی له‌پیز گرتنی نه‌بوارد.

زه‌ینه‌ل‌به‌گی کوپه‌ گه‌وره‌ی، پاش سه‌ید مه‌مه‌دی مامی بوو به‌میری
 سه‌ربه‌ستی هه‌کاری و دواتر ده‌چینه‌ سهر گیزانه‌وه‌ی به‌سه‌ره‌اتی. کوپه‌کانی
 دیکه‌ی هه‌رکام تووشی بارودۆخیکی تایبه‌ت بوون که‌ لیزه‌دا باسیان ده‌کری.
 بایوندوربه‌گ رایکرده‌ لای شاته‌ه‌ماسب، به‌لام چونکه‌ لایه‌کی وای لی نه‌کرایه‌وه،
 گه‌پایه‌وه وان و پاشان به‌مردنی خۆی مرد. سێ کوپی له‌پاش به‌جیما که‌ بریتی
 بوون له‌: زاهیدبه‌گ و مه‌مه‌دبه‌گ و حاجی‌به‌گ.

بوداق‌به‌گی کوپیکی دیکه‌ی مه‌لیک‌به‌گ پووی کرده‌ مالی خودا و له‌پیگای
 هه‌ج‌دا مرد. دوو کوپی له‌دوا به‌جیما: میر عه‌زیز و سولتان حوسین.
 کوپیکی دیکه‌ی مه‌لیک‌به‌گ که‌ بایه‌زیدبه‌گ بوو، که‌وتبوویه‌ نیو پیزی مه‌زن و
 ماقوولانی هاو‌پکیفی مسته‌فاپاشای سهردار و به‌شداری په‌لاماری سهر شیروان
 ببوو. له‌شه‌پی چه‌لدر بوو به‌ئه‌سیری هیزه‌کانی قزلباش (ئیران). کاتیک له‌

قه زوین شاسولتان محهمه د چاوی پتی کهوت، زاهدیه کی برازای راسپارد هه تا بیکو وژئ و ئه ویش فرمانه که ی راپه راند.

حوسین به گ یه کی دیکه له کورپه کانی مه لیک به گ، ماوه یک بوو به حوکمرانی ئه لباق و پاشان مرد و تاقانه یه کی له پاش به جیما که ناوی سمایل بوو. له گنرانه وه ی به سهرهاتی زهینه ل به گدا، خودا پشتیوان بی، باسی به هانه دین به کی کورپکی دیکه ی مه لیک به گ ده کین.

سهید محهمه د کوری زاهدیه گ

سهید محهمه د به یاری ده ی عه شیره تی «پنیانشی» دهره قه تی زهینه ل به کی برازای هات و توانی له ههریمی هه کاری دهریپه پیتی و هیچ جیه کی به ده ستیه وه نه مینی. دوا ی ئه م شکانه زهینه ل به گ په نای برده بهر حوسین به کی میری عیمادییه (ئامیدی). ئه ویش نامه یه کی بۆ نووسی و پیکای بۆ خۆش کرد هه تا بچی بۆ لای دهرگانه ی وه ک ئاسمان بهرزی سولتان سوله یمان خان. پۆسته م پاشای مه زنه وه زیری عوسمانی لاواندیه وه و گوئی ئه تر جاریکی له داخی ئاموزاکانت له زیدی خۆی تهره ببووی و چوو بوویه ئازهر بایجان و سهرت وه بهر شاته هه ماسب هینابوو، جا بۆیه پیاو ناتوانی لیت خاترجه م بی. ئه گهر برۆی و مال و مندالت له خاکی قزلباشانه وه بینیه وه، پیاو به ته واوی لیت خاترجه م ده بی و ئه و ده می خاوه ن شکۆ به فرمانی حکوومه تی هه کاری به سهرت ده کاته وه.

زهینه ل به گ سه لماندی و به هیوا ی هینانی ژن و مال و مندالی له ئاستانه ی سوله یمانی را پرووی کرده وه ههریمی هه کاری. له مه ودا ی پتیه دا کاتیک به خاکی بوختی (بۆتان) دا تیده په پی، به دربه کی میری جزیره، چونکه ههر له کۆنه وه دوژمنایه تی هه بوو له گه ل هۆزی هه کاری و له لایه کی دیکه شه وه دۆست بوو له گه ل سهید محهمه د و دهیه ه و یست ئاوا قهرزدارباری بکا، چه ند مه ردا زایه کی

بۆتانی ته یار کردن و ناردنییه سهر پئی زهینه ل به گ. پاش شهر و تیکه له چوونیک چه کدارانی بۆتانی بوونه خه نیمه گیانی زهینه ل به گ و ره فیه کانی و هه موویان کوشتن. سهری هه موو هاوړکیفانی ژئ کران و ته نیا ئه و سهری پیوه ما و به جیما و خو له و کاره پاریزرا. کاتیک سهره به راوه کسانیان برد لای به دربه گ و چاوی پیداکړان و سهری زهینه ل به گی نه دی، گوتی ئه دی زهینه ل به گ چی لیهات؟ گوتیان به زهبری شیر و نیزان ئه نجنیومانه و له مهیدانی خستوومانه و خاتری پایه به رزبوونیمان گرتووه و سهریمان نه بریوه.

کاتیک هه والی کوژرانی زهینه ل به گ له جزیره دا ته قیه وه و ژنی به دربه گ بیستییه وه، تکای له شووی خوئی کرد تهرمه که ی بیته وه شار و به پئی داب و نه ریتی دینی پئی پابگه ن و بینیزن. پاش رازی بوونی به دربه گ، خیزانی چهند پیاویکی خوئی ناردن هه تا خیرا برۆن و بیته وه. ئه گهر گه یشته جی و چاویان به کوژراوان دا گیرا، تهرمی نیوه گیانی زهینه ل به گیان وه بهرچاوی هات و ته ماشایان کرد هیشتاش هه ر ماوه، بۆیه خیرایه کی هه لیانگرتیه وه و به پرتاو به ره و جزیره گه رانه وه. کاتیک به خاتوونیان راگه یاند خو زهینه ل به گ ماوه و هه تا ئیشتاش گیانی نه داوه، چهند هه کیمیکی ناردنه سهری هه تا تیماری بکه ن و به دهره ی دا بین و بچن و بیبووژیننه وه و نه هیلن له هیچی که م بئ. گهرچی به دربه گ سوور بوو له سهر کوشتنی، به لام خیزانی ده به ری گه را و زۆری خو هیتاوبرد و دهستی وه به ره هینا. به قسه ی چاک گری ئاگری توورهبوونی میرده که ی پۆمرکاند و به ئاموژگاری خاوی کرده وه و ئاوا مه له می خوشبوونه وه ی گه یانده برینی له شی ئه و بئ دهره تانه. پاش ئه وه ی په روه ردگاری پاکی به رزه جی له ماوه یه کی که م دا شفای بو نارد، خاتوون ته داره کی بو گرت و به و په ری ریزه وه به ره و مالی کرده وه. زهینه ل به گ به ساغی و سلامه تی گه یشته وه خاکی هه کاری. دوا ی ته واو بوونی ئه م

باسه ی ئیستا، له پړوه دهچمه سهر گیرانه وهی چۆنیه تی به سهرهاتی زهینه ل بهگ و کوپه کانی.

به کورتی ده بی بلیم پاش ئه وهی سهد محهمه دهسه لاتی بۆ دهسته بهر کرا، ئه سکه ندهر پاشای مه زنی سهرکرده کانی وان دلی چلکی لی هیتا و له بارگای بهرزی سولتانی عوسمانی داوای حکوومه تی هه کاری کرد بۆ زهینه ل بهگ. فهرمانی پیرۆزی بۆ هات که ههر وهختایه کی بۆی هه لکه وت سهد محهمه د بکووژی و جلوه ی دهسه لاتی هه کاری بداته دهست زهینه ل بهگ. ئه سکه ندهر پاشا پیاوی نارد به شوین سهد محهمه ددا و بانگی کرده وان. ئه ویش به و کهتنه ی زانی و له گه ل چه کداریکی زۆر به ره و وان بزووت. له دهره وهی شار له نگه ری گرت و به بیانووی ئه وهی که شاره که چاوقولکه و تاعوونی تیدایه، گوتی ناتوانین بینه ژووره وه و ئه گهر پاشای پێژدار خۆی بی و له دهره وه به سه رمان بکاته وه، وهک هه میشه خۆمان به قهرزدارباری ده زانین و کوئی بفرموئی له وئ حازر ده بین. ئه سکه ندهر پاشا چاری نه ما و له شار وه دهرکه وت و له شویتی دیاری کراو چاوی پیتی که وت. سهد محهمه د داوای دیداری له گه ل پاشا له پړوه به ره و وستان که رایه وه. وهختایه ک ته واو دلی حه سایه وه و پیتی وابوو ئه سکه ندهر پاشا هیچ فیل و فرتییکی نه ماوه، چه کدارانی هاوړکیفی ئیزن دا و به ئاسووده یی و دلنیایی چه ند پوژیک له وستان بنه ی داکوتا. کاتیک ئه سکه ندهر پاشا پیتی زانی، یه ک و دووی لی نه کرد و میرغولامانی وانی له گه ل چه کداریکی زۆر نارد سهری و لئی راسپارد که هیندیک هه والی ناخۆش له لای قزلباشانه وه هاتوه، بۆیه پێویسته خیرا بگه یه وان. ئه سکه ندهر پاشا میرغولامانی وانی په ند دادا و گوتی بی ونه بی ده بی ره کیشی بکه یه ئیره. کاتیک میرغولام گه یشته وستان و هه واله که ی دایه، ههر چه ند سهد

محمه‌د خۆی گنخاند و ساوه‌ساوی کرد، به‌لام گوئی نه‌دایه و به‌نیوه زۆری و نیوخواه‌یشت بردی بسۆ وان. ئه‌سکه‌نده‌رپاشا، سه‌ید محمه‌دی خسته به‌ندیخانه و یاقووب‌به‌گی کوپی به‌هویای حکومه‌تی هه‌کاری، به‌ره‌و هه‌ریمی ژیا‌نی پئی نایه‌رکیف و ره‌وی.

حه‌سه‌ن‌به‌گی مه‌حموودی که‌ماکی ئه‌و گه‌ر و گۆبه‌نده‌بوو، به‌فه‌رمانی ئه‌سکه‌نده‌رپاشا له‌گه‌ل پۆله‌نۆکه‌ریکی وان که‌وته‌په‌یکه‌رده‌ی یاقووب‌به‌گ و ئه‌ویش پئی زانی و خۆی هاو‌یشته‌نیو عه‌شیره‌تی پنیان‌شی و پئی وابوو به‌پشتیوانی شاقوولی بلیلان ده‌توانی ببی به‌حوکه‌مرانی هه‌کاری. شاقوولی و حه‌سه‌ن‌به‌گی مه‌حموودی خزم و هاو‌پشتی یه‌کتری بوون و له‌سه‌ر خاشه‌کیشانی بنه‌ماله‌ی سه‌ید محمه‌د یه‌ک‌دل و هاو‌هه‌لو‌یست جوولانه‌وه. شاقوولی به‌باری بی‌ئه‌مه‌گی دا لئی خوپی و رابردووی تینه‌هیتا و مه‌زن‌زاده‌ی خۆی دایه‌چنگ حه‌سه‌ن‌به‌گ و پیکه‌وه‌روویان کرد وان. ئه‌سکه‌نده‌رپاشا، باوک و کوپی ویکرا کوشتن و پاش نه‌مانی سه‌ید محمه‌د و یاقووب‌به‌گ، فه‌رمانی حکومه‌تی هه‌کاری دایه‌ده‌ست زه‌ینه‌ل‌به‌گ.

یاقووب‌به‌گ سێ کوپی له‌پاش به‌جیما: ئولامه، سولتان ئه‌حمه‌د و میرزا. ئولامه‌به‌گ ئه‌گه‌رچی هه‌چی له‌ده‌سه‌لاتی به‌میراته‌که‌راوی باب‌وبایی پێ نه‌گه‌یشت، به‌لام له‌بارگای خودالی‌خۆش‌بوو سولتان مرادخانه‌وه، ده‌سه‌لاتی ناوچه‌ی «خۆی» باربوو کرابوو. پاش چه‌ند سالی‌ک ئه‌وه‌شیان پێ ره‌وا نه‌دی و ئه‌ویش هه‌ستا و له‌گه‌ل کوپیکی خۆی رووی کرده‌ده‌رانه‌ی به‌رزی سولتان و له‌ئیس‌تانبوولی پایته‌خت به‌نی لێ خست و ته‌مه‌نی ئازیزی خۆی به‌با دا و بارگه‌ی به‌ره‌و دنیای دیکه‌تیکه‌وه‌پێچا.

زهينه ل بهگ کورې مه ليک بهگ

له پيشوودا باسمن کرد که زهينه ل بهگ جاري و ابو له باوکی هه لدهگه پرايه وه و دهنا دهگژ مامی راده چوو. چوښه تي به سهرات و بې دهره تان بوونی له جزيره و چاکه ی خاتوونی به دربه گمان بژ گېرانه وه و پرونمان کرده وه چوڼ له و نه هامه تي و به لايه قوتاری کرد و ناردييه وه خاکی هه کاری. زهينه ل بهگ دواي گه پرايه وهی خهريک بوو خوی ساز دهکرد بېوا و سهری ئيستانبول بدا، به لام له ناکاو هه والی بژ هات که روسته مپاشای مه زنه وه زیر ليخراوه، بويه داترووسکا و هيچ هه ومي دي نه هه ما؛ نه دهيتواني بگه پي ته وه و نه له ویش دهحه جمی. هه ر چهندي سهری خوی هيتاوبرد هيچ چاره ی نه هه ما و به ره و دهرانه ی شاته هه ماسب بالی گرت و په وي. شاته هه ماسب له بهر دلی سهد محه ممد ئاورپيکی وای لي نه دايه وه و ماوه يه ک کاس و حؤل و سهرگه ردان خولايه وه، تا ديسان هه والی روسته مپاشا دهنکی دايه وه که چو ته وه سهر دؤخی جارانی و سولتان سوله يمان کردوويه ته وه مه زنه وه زیر. له و کاته دا زهينه ل بهگ له خاکی قزلباشانه وه به مه بهستي رامووسانی ژي. رده رانده ی سوله يمانی گه پرايه وه، به لام روسته مپاشاش لايه کی وای لي نه کرده وه و ملکیکی وهک پي بژيو له خاکی «بوسنه» بژ دياری کرد و گوتی بېرؤ له وي دانیشه.

دواي گيرانی قه لای وان، سهد محه ممد تاواني پيوه به ستره که بؤ ته که يخودای نيوان شازاده سولتان مسته فا و شاته هه ماسب و قسه ی له نيوان دا هيتاون و بردوون و پيکيخستوون و چي وچی دیکه ش که باسی کرا و زانيمان نه سکه ندهر پاشا چوڼ کوشتي. دواي تي به پيوونی نه قوناخه روسته مپاشا له سهر کار لادرايه وه و نه سکه ندهر پاشا به هي وای وهرگر تنی فه رماني حکومه تي هه کاری، زهينه ل بهگي له روم ئيلييه وه هيتايه وه وان و له و کاره دا پرسى به سولتان سوله يمان خان کرد. له ويوه بژ سيخوړی نارديانه خاکی قزلباشان (ئيران). واهات

که جاریکیان له ناوچه‌ی سه‌لماس توووشی بایوندوربه‌گی برای بوو که ئه‌ویش قزلباشان کردبوویانه قسه‌هینه‌وه‌ی خۆیان. شه‌ریان له نیتوانی‌دا قه‌وما و سه‌ره‌نجام بایوندوربه‌گ به‌زی و چه‌ند که‌س له هاو‌پیشانی گیران و زه‌ینه‌ل‌به‌گ قولپچی کردن بۆ لای ئه‌سکه‌نده‌رپاشا. ئه‌م پرووداوه شانی زه‌ینه‌ل‌به‌گی پیه‌ه‌لابرد و ئه‌سکه‌نده‌رپاشا بۆی تیکه‌وت و گوتی پیاویکی باوه‌پیکراوی پروو‌راسته و شایانی حکوومه‌تی هه‌کارییه و پڤویسته سه‌ید محه‌مه‌د سه‌ری تیدابچی. ئاوا بوو که تیکه‌پرای داواکانی ئه‌سکه‌نده‌رپاشا وه‌دی هاتن و فه‌رمانی کوژرانی سه‌ید محه‌مه‌د نووسرا و کاغه‌زی میرایه‌تیی هه‌کاری بۆ زه‌ینه‌ل‌به‌گ مۆر کرا و له شویتی دلخوازی بۆ ماوه‌ی چل سالییک حکوومه‌تی کرد. جارانجاریک به‌هائه‌ددینی برای له جیی وی ده‌کرایه میره‌هریم، به‌لام سه‌ره‌نجام به‌ده‌ست زه‌ینه‌ل‌به‌گ و سه‌یدی‌خانی کوپری زه‌ینه‌ل‌به‌گ کوژرا و دوا‌ی نه‌مانی براکه‌ی تازه‌کۆسپی له‌سه‌ر پینگا نه‌ما. زه‌ینه‌ل‌به‌گ خاوه‌نی چوار کوپری جوانه‌ئاکار بوو: ۱- زاهیده‌گ ۲- سه‌یدی‌خان ۳- زه‌که‌ریابه‌گ ۴- برایم‌به‌گ. وه‌کوو ئاشکرایه زاهیده‌گ جاری وایه دژایه‌تیی باوکی کردووه و به‌ده‌وه‌ناشی له‌گه‌لی تیکه‌وتووه. هینه‌دی هه‌دا نه‌دا هه‌تا فه‌رمانی بی‌به‌رگیره‌وه‌ی سولتان هات و هه‌لیانداشت بۆ ناوچه‌ی بۆسنه، راست بۆ شویتی پیشووی باوکی. دوا‌ی ئه‌وه‌ی کیشه‌ی کوپری له‌کۆل بۆوه، زه‌ینه‌ل‌به‌گ هات به‌مه‌یلی خۆی سه‌یدی‌خانی له‌جیی خۆی دانا و ده‌ستی له‌کار کیشایه‌وه. له‌پایته‌خته‌وه فه‌رمانی میرایه‌تی بۆ سه‌یدی‌خان هات، به‌لام هینه‌دی پینه‌چوو که له‌هه‌په‌تی لاوی‌دا، له‌سه‌ر ئه‌سپ هه‌لدیرا و به‌جوانه‌مه‌رگی سه‌ری نایه‌وه و گیانی دایه‌وه ده‌ست په‌روه‌نده‌ی گیان.

زه‌ینه‌ل‌به‌گ فه‌رمانی حکوومه‌تی بۆ کوپریکی دیکه‌ی وه‌رگرت که زه‌که‌ریابه‌گ بی. ناوچه‌ی «ئه‌لباق» ی خسته ژێر ده‌سه‌لاتی برایم‌به‌گی کوپریکی دیکه‌ی. سالی ۹۹۲ ی ک/ ۱۵۸۵ ی ز، وه‌ختایه‌ک به‌پیی فه‌رمانی سولتان مرادخان، عوسمان‌پاشای

مه زنه وه زیر، ئه رکی گرتنی ئازهر بایجانی خرایه ئه ستۆی، سولتانی خاوه نشکۆ
 فه رمانیکی بۆ زهینه ل به گیش نووسی هه تا بی سئ و دوو هه پاکاته خاکی قزلباشان و
 بیداته بهر گوپی تالان و دایر و وتینی. راست له و ده مه دا شاسولتان محهمه د
 له گه ل هه مزه میرزای کوپی له ته ورێز بوون و وهختایه ک شا و شازاده بیستیان
 زهینه ل به گ هاتۆته سه ر مه ل به ندی مه رهند، کۆمه لیک فه رمانده و چه کداری
 تورکمانیان پاسپاردن تا بپۆن و به گژی دا بچنه وه. له و جهنگه یه دا که هیژه کانی
 زهینه ل به گ به دهستی پڕ له تالانی «که رکه پ» و «زۆنوو» و «مه رهند»
 گه رابوونه وه و زهینه ل به گ و پرای چه ند که سیک له ده و روبه ری کاروانسه رای
 «ئولکی» خه ریکی به جئ هیئانی نوێژی ئیواره بوو، چه کداری تورکمان گه یشتنه
 سه ری و شه پ قه وما و زهینه ل به گ له گه ل پیاوه کانی شه هید بوونی له چاره ی
 نووسرا. له و هه رایه دا برایم به گی کوپی به دیل گیرا و چه ند سه یدیک و خه لکی
 مه رهند له وئ تهرمی زهینه ل به گیان به خاک ئه سپارد. دواتر که [عوسمانی] هاتن و
 ته ورێزیان گرت، ته رمه که یان ده ره یئایه وه و بردیانه وه جۆله میڤگ و له و
 خوێندنگه یه ناشتیانه وه که خۆی سازی کردبوو. سولتان مرادخان، له سه ر دۆخی
 سه رده می باوکی دیسانه وه فه رمانی حکومه تی هه کاری بۆ زه که ریابه گ نوئ
 کرده وه. به پوولیکی چاک برایم به گی دیل له به ندی قزلباشان پزگار کرا و هه ر
 له سه ر دابی پیشه وو حکومه تی مه ل به ندی «ئه لباق» ی درایه وه دهستی.

زه که ریابه گ کوپی زهینه ل به گ

پاش تیپه ربوونی دوو سال به سه ر حکومه تی زه که ریابه گ دا، جه عفه رپاشای
 وه زیر، که به سه ر هه ریمی وان راده گه یشت و پاراستی ئازهر بایجانیشی خرابوویه
 سه ر شانی، به دنه ی چه ند که سیک فه رمووی به گوێزه ی شه رع ی محهمه دی و
 یاسا و داب و ده ستووری عوسمانی، میرایه تی مافی زاهید به گی کوپه گه وره ی

زەینەل بەگە و دەبی ئەو پیاوێ شیاوێ میرهه‌ریم بێ. بۆ وەدی هاتنی ئەم مەبەستە لە پێوە بابەتە کە ی گە یان دەه‌رانە ی بەرزی دەسەلات و لە دیوانی عوسمانی پرا زاهیدبەگ وەکوو میری هەریمی هەکاری هەلبژێردا و پاش هاتنە وە ی فه‌رمان، بە پێی ئاماژە ی جە عفەرپاشا، خۆی لە بە پێوە بردنی کارەکانی هەلکرد؛ بە لام چونکە زۆربە ی عیلات و تیرە و تایفە کان بە لای زە کەریابە گدا شکابوونە وە و دلیان پێوە ی بوو، سەریان وە بەر زاهیدبەگ نە هینا و شەڕ و تیکه‌له‌چوون بالی ئەنگاوت و سەرەنجام زاهیدبەگ و کوپێکی کوژران.

کاتی ک جە عفەرپاشا هە والی پروودا وەکانی بیستە وە، داوی کرد حکومەتی هەکاری بدری تە دەست مەلیک بەگی کوپێکی دیکە ی زاهیدبەگ و لە بارگای پیرۆزە وە فه‌رمانی حکومەتی بۆ هاتە وە. پاشا لە شکرێکی بێ ئامانی وان و تە وریزی خستە گەل مەلیک بەگ و ناردی هەتا جله‌وی حکومەت بە دەستە وە بگری. ئەم جارە یان زە کەریابەگ خۆی پێ رانە گیرا و پەنای برده‌ بەر سەیدی خانی میری ئامیدی. ئە ویش پەنای دا و پیکه‌ وە چۆنی پێویستە چۆنی تەیی بارودۆخە کە یان بە پێچکە ی تەختی بەرزی دەسەلات پرا گە یاندا. لە بارگای پیرۆزە وە سەرلەنوێ فه‌رمانی میرایەتی بۆ نووسرایە وە و لە جێی خۆی داندرایە وە، بە مەرجیک بری سەت هەزار فلۆری وەکوو دیاری بنێری بۆ دیوانی عوسمانی و لەم پێیەدا سنان پاشای مەزنە وەزیر بالی گرت و یاری دە ی دا.

لە سەر ئەم بـار و هـەـوا یـە زە کەریابەگ گە پرایە وە هەریمی خۆی و مەلیک بەگی رە پـال نا و ئە ویش بە هیوای درێژە ی دەسەلاتی رۆی بۆ ئیستانبوول و لە وێ بە نەخۆشیی تاعوون مرد. سالی ۱۰۰۵ ی ک/ ۱۵۹۶ ی ز، بـە زمان چە پرەکی و شۆفاریی کابرایە ک بە ناوی فه‌خرەدین، کە چەند سالێک وەکوو نوینەری زە کەریابەگ لە بارگای سولتانی عوسمانی مابۆ وە، ئە بوو بە کراغای کە یخودای زە کەریابەگ، کە بە خشل و گە و هەری راستی و دروستی و دینداری

پازابووه، به کوشت چوو. لیره دا چاوێک به چیرۆکی ئەم ڕووداوه دا دهگیرین و دهی بزانی که کورانی شاقوولی به گی بلیان، له سایه سهری ئەمیر سهیغه ددینی برازایانه وه، به پێی چه ند مه رجیک ده سه لات ی ناوچه ی «خۆی» یان 'درا بوویه سه ره پای ئەمه ش فه خره ددینی گۆرین له بارگای سولتان محهمه دخانی خه زا که ری دنیا گره وه، فه رمانی حکوومه تی ناوچه که ی وه رگرت بۆ حه سه ن به گی کوپی سهیدی خان به گی برازای زه که ریابه گ. ئەوه ی راستی بێ ئه بووبه کراغا توانی بووی کیشه ی کۆنی نیوان زه که ریابه گ و کورانی شاقوولی به گی بلیان تیدابه ری و پیکه وه بیانکاته دۆست و هاو پشت. به م هه نگاوه ی که فه خره ددین هاویشتی هه موو شتیگ تیکچۆوه و کۆنه قین زیندوو بوونه وه و خۆشه ویستی و دۆستایه تی نه ما و بوو به ددان لیک کرۆژتن. برایم به گ چه ند جارێک هات هه تا ده ست به سه ر «خۆی» دا بگری، به لام ئەمیر سهیغه ددین به ره لهستی بۆوه و به زه بری شیر و تیران هه سی دایه وه و له و شه پانه دا چه کداریکی زۆر سهریان تیداچوو. گه رچی برایم به گ له و شه پانه دا هه موو جارێک هاواری ده برده به ر زه که ریابه گ و ئەویش به پوالت کۆمه لیک چه کداری خێلی ده نارد ه یاری ده ی، به لام چونکه ئه بووبه کراغای که یخودا به نانه وه ی ئاژاوه پازی نه بوو، زۆری خۆ تێوه رنه دا.

پاش ماوه یه ک وا هات که ئه بووبه کراغا بۆ پیرۆزبایی و به خیره تانی سنان پاشای مه زنه سه رکرده ی عوسمانی له «وستان» وه هات و گه لیک دیاریشی له گه ل خۆی بۆ هیتا. فه خره ددینی شهیتانی دوو زمان که دهیزانی سنان پاشا پیاویکی چاوچنۆکی مله وپی به تیل و به نده، گوتی جا ئیستا جه نگیه تی سه ری ئه بووبه کراغا تێدابه رم. بۆ وه دی هانتی ئەم مه به سه له گه ل حه سه ن به گی کوپی سهیدی خان دوابه دوای وی هاته وان و له زمان زه که ریابه گ وه چه ند درۆیه کی سه ره به کوکه ی

۱- نووسه ر وشه ی سه نجا قی هیتاوه که تورکییه و سه ره پای ئەوه ی به واتای ئالایه، شیوه دابه شینیکی خاکی ولات بووه له سه رده می عوسمانی دا. ده که ویتته به ره ژیری هه ری م. و.

به گویی پاشا هه‌لینا و چۆنی خراپه‌ئاوای بۆ تیچاند. گوتی زه‌که‌ریابه‌گ ده‌لێ لیم ناگه‌پێ و چوله‌پێچی کردووم و ته‌نگی پێ هه‌لچنیوم؛ بۆیه‌ ئه‌گه‌ر پاشای پێژدار بیگرێ و بیکووژێ، سێ خالوار دراوی وه‌کوو دیاری ده‌نێرمه‌ خزمه‌تی. پادشای چاوبرسی به‌ بیستنی ناوی سێ خالوار دراو، زانی به‌ سه‌ر هه‌لیکی زی‌پیندا که‌وتوو؛ بۆیه‌ هه‌ر له‌پێوه‌ ئه‌بووبه‌کراغای گرت و کوشتی.

ئێستا که‌ سالی ۱۰۰۵ی کۆچییه‌، زه‌که‌ریابه‌گ^۱ حکومه‌تی جۆله‌میرگی به‌ده‌سته‌وه‌یه‌ که‌ کوانووی خانه‌دانی خۆیانه‌ و برایم‌به‌گیش به‌ سه‌ر ئه‌لباق (ئه‌لباغ) پاده‌گا. هیوادارم له‌ کار و کرداری چاکدا سه‌رکه‌وتووبن.

به‌شی سی‌هه‌م

باسی میرانی عیمادییه‌ (ئامیدی) که‌ به‌ به‌هادینان (بادینان) به‌ناوبانگن^۲

ده‌نگبێژانی گولستانی جیی سه‌رسوپمانی باس‌وخواسان و چیرۆک‌ویژانی باغ و بیستانی پر دیمه‌نی سه‌یروسه‌مه‌ره‌، لایان وایه‌ که‌ میرانی ئامیدی ده‌چنه‌وه‌ سه‌ر

۱- له‌ ناوه‌ندی به‌لگه‌نامه‌کانی عوسمانی‌دا له‌ ئیستامبول، به‌لگه‌نامه‌یه‌کی رێزلیتان هه‌یه‌، که‌ وه‌ختی خۆی سولتانی عوسمانی نووسیویه‌تی بۆ زه‌که‌ریابه‌گ. ئه‌م به‌لگه‌نامه‌یه‌ له‌ ده‌فته‌ری ۱۶۸۴، به‌ ژماره‌ ۵۷۳ تۆمار کراوه‌. نوسخه‌ی ئه‌م رێزلیتانه‌ دراوه‌ته‌ ۳۵ میری کورد، که‌ یه‌که‌مینان شه‌ره‌ف‌خانه‌. ع.ی.

۲- وه‌کوو ئاشکرایه‌ ده‌وروبه‌ری سالی ۷۰۰ی ک/ ۱۳۰۰ی ز، له‌ سه‌رچاوه‌ مه‌لوه‌کییه‌کاندا ناوی خاوه‌ندی ئامیدی «صاحب‌العمادیه» وه‌به‌رچاو دێ و سالی ۷۴۰ی ک/ ۱۳۳۹ی ز، میری ئامیدی ناوی حاجی کورێ عومه‌ر بووه‌، که‌ دواتر ئه‌م میرانه‌ به‌ بنه‌ماله‌ی به‌هائه‌ددینان ناسران. ز.س.

رەچە لەکی خەلیفەکانی عەبباسی^۱ بەلام دەستەیهکی دیکە لە شارەزایانی بەرایی لایان وایە لە بەرەبابی پیاوماقوولیکی بەناوبانگن بەناوی عەبباس. ئەوەش ھەر خودا دەیزانی و ھەر چۆنیک بێ پێیان دەلێن «بنی عەبباس»؛^۲ بەلام وەکوو دیارە ئەم بنەمالەیه لە خاکی شەمسەددینان (شەمزینان) ھوہ ھاتوونە ئامیدی. پێش ئەوەی لەوێوە بە مال وکۆچەوہ بچنە ئامیدی، پشتاوپشت بە سەر قەلای «تاروون»ی سەر بە شەمزینان ڕاگەیشتون. ئەو کەسە لە تاروونەوہ چۆتە ئامیدی ناوی بەھائەددین بوو، ھەر بۆیە میرانی ئامیدی لە نیو میران و حوکمدارانێ کوردستاندا بە بەھادینان (بادینان) ناسراون. لە لایەکی دیکەوہ بەپێی گێڕانەوہیەکی ساغ و پتەو، وا دیارە ئەوہ نیزیکەیی چوارسەت سالا توخم و تۆرمەیی بەھائەددین لەو ھەریمە سەرقالی حکومەتن. قەلای ئامیدی، دەسکاریکی تازەییە و حوکمرانی مووسل و سنجار (شنگال) عیمادەددین زەنگی کۆری ئاق سونقور^(۱) لە سەردەمی سولتانەکانی سەلجوقی دا سازی کردووە. قەلا و شار

نکە ی ژین

۱- سەبارەت بە بنە و بنەچەکەیی میرانی بادینان بزانن: «امارة بهدينان العباسيه» بەقەلەمی «مەحفوز عومەر»؛ ھەرۆھا بەشی میرنشینی ھەکاری ھەر لەم ژێدەرەدا. حاجی کۆری عومەر کە میری ئامیدی بوو، سالی ۷۴۰ی کۆچی نامەییەکی نووسیوہ بۆ بارگای سولتانی میسر. بەپێی نیوەرۆکی کتیی «التتقیفہ» بەقەلەمی عەبدوررەحمان کۆری محەممەد تەمیمی ناسراو بە «ئینوونازیروججەیش»، «قەلقەشەندی»ش ئەم مەبەستەیی لەو سەرچاوەیی وەرگرتووە، بەلام لە سەردەمی قەلقەشەندی دا، عیمادەددین کۆری سمایل کۆری ەلی کۆری مووسا، میری بادینان بوو. (ب: «صبح الاعشی»، ب ۷، ل ۲۸۵، بە قەلەمی شەھابەددین ئەحمەد کۆری ەلی ناسراو بە قەلقەشەندی.)

ئەوہی راستی بێ بەگۆیرەیی نووسینەکانی ئینوونازیروججەیش و قەلقەشەندی بنەمالەیی میرانی ئامیدی ناچنەوہ سەر عەبباسییەکان و بە رەسەن کوردن. ع.ی.

۲- ب: عەبدوررەقیب یوسف، «امراء بهدينان ليسوا من العباسيين»، گۆفاری دھۆک، ژمارە ۱۳، سالی ۲۰۰۱. ھەرۆھا: عەبدوررەقیب یوسف «شەجەرە شیخوئیئیسلامی ھەکاری»، گۆفاری دھۆک، ژمارە ۲۵، سالی ۲۰۰۵. ع.ی.

لەسەر تاتە بەردیگی گەراوگەر ساز کراون. هەلچوونی ئەو بەردە لە جێجێیان سەت گەزە و ھەروا نیوەنیوہ دادەشکی و دەگاتە شێست و پەنجا و تا کوو بیست گەزیش بەرەو زەوی دادەگەپێ. دوو چالاک لە قەلادا لێدراون و ئاوی خۆیندنگە و گەرماو و چەند جێی دیکەش داوین دەکەن و لە جەنگەیی پێویستدا خەلک بە پشتی بارەبەرەن لە دەرەوہی شارەوہ ئاوی دینن.

زمان و فەرھەنگیان بە کوردی و عەرەبی ھەوین کراوە. گەورە و بچووکیان پاک و بەدین و خێرخولان و دلایان بە چاکەوہ بەندە. میرانی ئامیدی خۆیندنگە و مزگەوتیان لەوێ ساز کردوون. مامۆستایان و زانایان سەرقالی پەرھێندانی زانستی دینین و لەسەر ئەو رێبازە دەپۆن کە برۆای بەھەقی تێدا سەلماوہ. دوو عەشیرەتی گەورەیی ئامیدی بریتین لە مزووری و زیباری. زێ، ناوی پووباریکە لە ئامیدی و چونکە ئەو عەشیرەتە لە گۆیی پووبارەکەن، پێشان گوتراوە «زیباری». ئەم چەمە وای بەخوڕ داژوێ کە بە «چەمەشیتە» ش بەناوبانگە. یەکیک لە عەشیرەکانی دیکەیی ئامیدی «پادکانی» یە و لە پراویژی کوردی دا بۆتە «پێکانی». ^۱ چەند عێلی دیکەشی لێ ھەن، بۆ نمونە: پەرورە (بەرورە)، مەحەل، ^۲ سیاپرووی، تیلی و بوھلی و خەلکی ناوچەکە بە دۆل دەلێن «بوھل».

۱- ھەردوو ھۆزی پادکی و زیباری لە کۆتایی سەردەمی عەبباسییەوہ ناسراون. پادکی یان پادکانی سواوہ و بۆتە پێکانی (ابن شداد، الأعلام الخطيرة، ۶۰/۳). میرانی زیباری بە فرمان و پەرمانەندی خەلافەتی عەبباسی فەرمانرەوای ولاتی زیبار بوون (العمری، مسالک الابصار، ۲۷۰/۳). ز.س.

۲- بۆدلیان، ل ۷۹: مەمی. و.

یه کیک له قه لا به ناوبانگه کانی ئامیدی قه لای عه قره (ئاكری) یه و شاروچکه یه کی شان به شانی ساز کراوه و نیزیکی ۱۲۰۰ ماله مسولمان و جووله کی لئ دهژین.^۱ قه لای «دهوک» و قه لای «دیر» یش هه ن که میرزاده کان و ئاموزاکانی میرانی ئامیدی به سهریان راده گه ن. قه لای «به شیری»^۲ به ده سست عه شیره تی «پادکانی» یه وهیه و قه لای «قه لاده»، «شووش»، «عیمرانی» و «بازیران» یش به چنگ عه شیره تی زیباریه وه ن.

ناوچه یه کی دیکه ی ئامیدی «زاخو» یه و دوو عه شیره تی سه ره کی لئ دهژین و بریتین له: سندی و سلیمانی (سلیقانی). له نیو خه لکدا زاخو پیشی ده گوتری ولاتی سنندیان.^۳ زۆربه ی زانیان و خوینده وارانێ گه وره ی کوردستان له ویوه پهیدا بوون. هه ر له کۆنه وه خاوه نی وه جاهی گه وره و میرانی تایبهت بووه و سه ره به ئامیدی نه بووه. پاش ئه وه ی میره کان به باری لاوازی دا که وتوون، میرانی ئامیدی به خۆیا نه وه به ستوون. ئیستاش یه کیک له خانه دانی ئه و کۆنه میرانه ی زاخو ماوه و ناوی یووسف به گه و لای میرانی جزیره دامه زراوه. هیتدیک له وانه ی سه ره به تۆرهمه ی به هائه ددین بوون و له ئامیدی حکومه تیان کردووه، هه ر نازانین کین و چۆن ژیاون و چیاان کردووه و ئه وه وانه ش که دیارن به هیوای خودای بی نیاز، به شوین یه کدا باسیان ده که یین.

۱- ئاکری (عقره) به شه رابی تری ناودار بووه و بی گومان له لایه ن کریستیانیانه کانه وه ساز کراوه که به شیک بوون له پیکهاته ی دانیشتوانی شار (حمدالله مستوفی القزوینی، نزهة القلوب، ص ۱۵۹). ز.س.

۲- به شیری؛ ل ۶۵ دهقی تورکیا. و.

۳- هۆزی سندی له سه رده می مه غۆلی دا وه ک هیزیکی خێله کی مه زن و به ربلاو ده رکه وت (مسالك الابصار، ۲۶۷/۳، المقریزی، السلوک لمعرفه دول الملوک، ۳۷۰/۶)؛ بۆیه ناوچه که به ویلایه تی سنديان ناوده برا. ز.س.

تابلزی سیهه م: باژیری نامیدی

تابلوی چوارهم: قوتابخانه و کاشوبازی

میر زەینەددین (زیندین)

میر زەینەددین لە سەر دەمی پادشایەتیی خاوەن شکۆ ئەمیر تەیمووری گوورکان و لە پۆژگاری شاپووخ سولتانی کۆرە گەورەدا، بە سەربەرزى و بە کاوی دلی خۆی زەمانی ژيانی تیپە کردووە. پاش ئەوەی کە ئەم میرە دۆست لاوین و دوژمن تاوێتە بە شەنگەشەنگ پرووی کردۆتە باغ و باغاتى بەهەشت، میر سەیفەددینی بەرزەئەستێرەى کۆپى بۆتە جینشینى.

میر سەیفەددین (سێوەدین)

میر سەیفەددین سێبەرى بالی بە خێروبیڕى بەسەر جەماوەر کێشاوە. دواى ماوەیەک ئەویش بەرەو باغى بەهەشت کۆچى کردووە و «حەسەن» و «باپروک» ی لە پاش بەجێماون و حەسەنى کۆرە گەورەى جێى گرتۆتەو.

حەسەن کۆپى سەیفەددین

لە زەمانى حکوومەتى حەسەن دا، سولەیمان بەگى بیژەن ئۆغلى، بە فەرمانى سولتانەکانى ئاق قۆینلوو بۆ گرتنى ئامێدى راسپێردا. سولەیمان بەگ هات و دوو قەلاى «ئاکرى» و «شووش» ی گرتن، بەلام هەر چەندى خۆى هێتاوبرد و چێر بۆه، نەیتوانى قەلاى ئامێدى بگرێ و سەرەنجام دەرەتانی نەما و دەورى قەلاى بەردا. پاش ئەوەى کە بنەمالەى ئاق قۆینلوو گۆلەیان کەوتە لیژى و خاشەبەر بوون، حەسەن چوو بۆ خزمەت شاسمایلى سەفەوى و پێژى لى گىرا و بەسەرکرایەو. دواتر قەلاى دھۆکى لە مەلەبەندى داسنى داپرى و خستییە سەر قەلەمپەوى خۆى. ناوچەى سەندیشى لە چنگ عەشیرەتى سەندى دەرھێتا کە خاوەنى میرى سەربەخۆ بوو. دواى ماوەیەک مەرگى لە چارەى نووسرا و حەوت کۆپى لە پاش بەجێما کە بریتى بوون لە: ۱- سولتان حوسین ۲- سەیدى قاسم ۳- مرادخان

٤- سوله یمان ٥- پیربوداق ٦- میرزا محهمه د ٧- خان ئه حمه د. سولتان حوسین که کورپی له هه مووان گه وره تری بوو جیی باوکی گرتوه و دواى چهند دیرپکی دیکه باسی خۆی و کورپانی ده خریته به رچاو.

سهیدی قاسم، عه لی خانی له دواى به جیماوه؛ مرادخان نیرینه ی له پاش به جینه ماوه و خۆی له هه راکه ی قوباد به گدا کوژراوه. سوله یمان کورپکی ههیه ناوی شارپۆسته مه و میرزا محهمه د، سولتان محموودی له پشتی که وتۆته وه. خان ئه حمه د، کورپکی ماوه ناوی شایووسفه و بایروکی کورپی میر سهیغه ددین کورپکی شیتۆکه ی ههیه، که له سۆنگه ی ئه ورا قوباد به گ سهری تیداچوو.

سولتان حوسین^١

سولتان حوسین که سهرتۆپ و یه که پیاوی خانه دانی بنی عه بیاسه، دواى نه مانی باوکی به پینی فه رمانی سولتان سوله یمان خانی خاوه ن شکۆ بوو به میره رهیمی ئامیدی. که سیکی یه کجار زانا و شه رزان و داده وان بوو. هه میشه نیوه راستی دارده ستی ده گرت و گه وره و گچکه و هه ژار و دهوله مند شوکرانه بژیژی بوون. ئه وه نده چاکی له کاروباری میرایه تی ده زانی و ره چاوی خزمه تی هه موو لایه کی ده کرد، که هه ر باسی ناکرێ. له بهر ئاکارچاکی و پیمل بوونی ده سه لات و خۆ لادان له سهر بزیوی له ته وای هه و شانه کانی خۆی تته په ریوو. مه زن و میرانی کورده ستان ده چوونه لای و په رسیان پی ده کرد و له قسه ی ده رنه ده چوون. هه ر مه به ستیکی که سه باره ت به کاروباری کورده ستان و ته وای هه ری مه کانی دیکه ی نیو قه له مه وای عوسمانی بووبا و ئه و له بارگای سوله یمانی وروژانده بای، په تکرانه وه ی بۆ نه بوو. ماوه ی سی سالان به م شێوهیه له ئامیدی و ناوچه کانی سه ر به ناوه ندی

١- سولتان حوسین له میره ناودار و به هیزه کانی ئامیدییه له ده سپیکی سه رده می عوسمانی دا و وا دیاره قوتابخانه ی قوبا (قوبها) له سه رده می ئه م دا بنیاد نه راوه. ز. س.

ده‌سه‌لاته‌که‌ی خۆی حکوومه‌تیی^(۱۲) کرد و سالی نۆسه‌ت و...^۱ مردن به‌رۆکی گرتووه و به‌ره‌و دنیا‌ی پاشین چووه. پینچ کوپی له پاش به‌جیماوه که بریتین له: ۱- قوبادبه‌گ ۲- به‌یرام‌به‌گ ۳- رۆسته‌م‌به‌گ ۴- خان‌سمایل ۵- سولتان ئه‌بو‌وسه‌عید.

قوبادبه‌گ کوپی سولتان حوسین

قوبادبه‌گ دوا‌ی نه‌مانی باوکی، به‌پیی فه‌رمانی سولتان سه‌لیم‌خان بوو به‌ میری ئامیدی. ئه‌م میره‌ پیاویکی سه‌رسۆفیله‌ی مه‌یله‌وده‌رویش و هه‌تا خودا حه‌ز بکا مسولمان و دل‌زوان بوو. له‌ پینچ فه‌رزه‌ی نوێژان هیجیانی نه‌ده‌چوون و چی شه‌رع بۆی دانابوو لێی لا نه‌ده‌دا. دلی زۆر خۆش بوو به‌ راوی و سه‌روقوونی رۆژان و شه‌وانی پی تیکده‌خسته‌وه؛ به‌لام بایی پوولیکی سووتاوی له‌ کاروباری دنیا‌ی و ده‌سه‌لاتداری نه‌ده‌زانی. بۆ تاوانیکی بچووک، تۆله‌یه‌کی قورسی داده‌نا و بۆ گوناھیکی گه‌وره‌ لی‌بووردنی سه‌یری تیدیتا. هینده‌ی وا کردبوو که ته‌واوی عیل و عه‌شیره‌ت و خیل‌لات لێی جارز بوون و خۆیان لێ لادا و به‌ لای به‌یرام‌به‌گی برای‌دا شکانه‌وه؛ به‌لام خۆ ئه‌و ده‌روه‌ستی نه‌ده‌هات، هه‌ر بۆیه‌ هه‌لات و ته‌ره‌که‌مه‌ بوو. به‌یرام‌به‌گ له‌ قه‌زوین گه‌یشته‌ خزمه‌ت شاسمایلی دووه‌م و به‌ واده‌ و به‌لێننی بی‌سنووری شاهانه‌ دل‌خۆش کرا و که‌ولی شانازیی خرایه‌ سه‌ر شانی. عه‌شیره‌تی مزووری که‌ خۆیان به‌ لایه‌نگری به‌یرام‌به‌گ ده‌زانی، سه‌ریان له‌ ژیرنیری قوبادبه‌گ ده‌رکیشا و لێی راپه‌رین و لی‌یان‌خست و هه‌ر بۆ گالته‌ سوله‌یمانی کوپی با‌یروک کوپی سه‌یغه‌ددینی ئاموزایان کرده‌ مه‌زنی خۆیان.

۱- په‌راویزی لاپه‌ره‌ ۲۶۳ی شهره‌فنامه‌ی وه‌رگێراوی هه‌ژار: سالی ۹۷۴ ک/ ۱۵۶۶ی ز. و.

وه کوو دیاره زهینه ل به گی میری هه کاری زۆری بق له قوبادبهگ کۆ کردبووه و له هه لیک ده گه را، بۆیه پیاوی نارد به شوین بهیرام به گدا و له زیندانی شاسولتان محه ممه د ده ربازی کرد و هینایه لای خۆی. قوبادبهگ ترسیکی زۆری رپیتشت و دهستی له حکوومهت هه لگرت و به ره و مووسل و شهنگال فری. بهیرام بهگ به هیوای میرایه تی پووی کرده ئامیدی. سه رکرده ی ناودار و سپاسالاری خاوه ن دهسه لات فه رهادپاشای وه زیر پیی زانی و له پپوه کردی به مه زنی ناوچه ی زاخۆ. قوبادبهگ که هه روا ترسی نه نیشتبۆوه، له مووسله وه پووی کرده «ئامه د» و له ویشه وه پۆیی بۆ ئیستانبوول. به هاوکاری و یاریده ی سیاوه ش پاشای مه زنه وه زیر، فه رمانی حکوومه تی بۆ نوئ کرایه وه و به ره و ئامیدی گه رایه وه. کاتیگ گه یشته وه قه لای دهۆک له وئ بنه ی داکوتا و لیبرا جارئ ئه و که سانه بدۆزیته وه و بیانکووژئ که به خراپه تیکه وتوون و که تنیان گپراوه و جا پاشان به دل ئاسووده یی بپرواته وه ئامیدی.

ئه و سوله یمانه ی کوپی بایروک، که پیشتر باسما ن کرد، له گه ل میرمه لیکى مزووری دهستیان تیکه ل کرد و چوون هه رچی چه په لکار و پیاوخرایی هه ریمه که یه کۆیان کردنه وه و ته پیا ن دایه سه ر قوبادبهگ و مه چه که یان له قه لای دهۆک ئه نگاوت. له ژیره وه له گه ل خه لکی قه لا پیکهاتبوون و ئه وانیش ده روازه یان خسته سه ر گازهرای پشت. قوبادبهگ و کوپیکی و چه ند که س له هاوپکیفانی کوژران و مال و سامانی که وته به ر شه پۆلی تالان و بپۆ و گه سکی لیبرا. کاتیگ بهیرام بهگ به و پووداوه ی زانی، له زاخۆه پپی نایه پکیف و به چوارناله ئه سپی تاو دا و خۆی گه یانده نیو عیلاتی هه ریمه که. سوله یمان بهگ و میر مه لیک بوونه پشتیوانی و کردیانه میری ئامیدی. ئه ویش له خیر و چاکه ی عیلات و عه شیره تان لای نه دا و خوایی نه خوایی هه وساری دهسه لاتی که وته دهستی و سه ری وه به ر باری حکوومه ت هینا. سه یدی خان بهگ و سولتان ئه بووسه عید،

کوپرانی قوبادبگ به گریان و نالینه‌وه پرویان کرده به‌رده‌رانه‌ی سولتان مرادخان. زۆربه‌ی خه‌لکی ئامیدی له‌گه‌وره و گچکه‌وه بگره‌ه‌تا دارا و نه‌دار و کافر و مسولمان و چه‌کدار و بی‌چه‌ک، به‌لای به‌یرام‌بگ‌دا شکانه‌وه و کردیانه‌به‌زم و شادی و چه‌پله‌ریزان و خیر و سه‌ده‌قه‌یان به‌خشینه‌وه و نه‌زریان بردن بۆ نه‌زرگه و گۆپی پیاوچاکان و نه‌مانی قوبادبگیان به‌سه‌رکه‌وتتیکي گه‌وره‌دانا.

به‌یرام‌بگ کوپی سولتان حوسین^(۱۳)

وه‌کوو پیشتر باسی کرا، به‌یرام‌بگ له‌ترسی براکه‌ی سه‌ری وه‌بن بالی شاسمایلی دوو‌ه‌م هینابوو؛ ئه‌ویش چۆن چاکه‌ئاوای ریز بۆ دانا و لاواندیی‌ه‌وه. دوا‌ی مردن و نه‌مانی شاسمایلی، شاسولتان محهمه‌دی برای لایه‌کی وای له‌به‌یرام‌بگ نه‌کرده‌وه و له‌به‌ر بی‌برشتی و هیچ له‌ده‌سته‌هاتوویی رایاندایه‌ زیندانی قه‌لای ئه‌له‌مووت. کاتیک زهینه‌ل‌به‌گی میری هه‌کاری به‌م کاره‌ی زانی، بـۆ‌ی تیکه‌وت و خۆی له‌پزگارکردنی هه‌ل‌کرد. بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌داخوازه‌که‌ی گه‌یاندە لای ئه‌میرخانی والی ته‌وریز و وابریار درا بری پینج‌ه‌زار فلۆری وه‌کوو دیاری و خه‌لات بدری به‌شاسولتان محهمه‌د و ئه‌میرخان و ئاوا به‌یرام‌بگ له‌زیندانی قه‌لای ئه‌له‌مووت ئازاد بی و بدریته‌ده‌سته‌ زهینه‌ل‌به‌گ.

زهینه‌ل‌به‌گ به‌پیی ریککه‌وته‌که‌ دراوه‌ی هینا و دای به‌پیاوه‌کانی ئه‌میرخان و ئه‌وانیش به‌یرام‌بگیان دایه‌ده‌ستی. له‌وه‌تی ئه‌و په‌نده‌ی به‌سه‌ر هاتوو به‌یرام‌بگ بۆته‌پیاوی چاک و به‌دادپه‌روه‌ری له‌گه‌ه‌ل جه‌ماوه‌ری ژیر ده‌سه‌لاتی ده‌جوولیت‌ه‌وه و هینده‌باشه‌ نه‌بیته‌وه.

کاتیک عوسمان‌پاشای مه‌زنه‌وه‌زیر و سپاسالار ئه‌وه‌ه‌والانه‌ی بیسته‌وه و دیتی به‌یرام‌بگ ئاوا پیاوی چاکه‌، له‌«قه‌سته‌موونی»یه‌وه‌فرمانی حکومه‌تی ئامیدی بۆ نووسی و ناردی، به‌لام چونکه‌سه‌یدی‌خان‌به‌گی کوپی قوبادبگ خۆی

هاویشتبوو یه بهر سییه ری سولتان مرادخانه وه و چۆنیه تی کۆژرانی باوکی و راپه پین و سهر بزیوی عیل و عه شیره تان و حکومه تی بهیرام به گی به پینچی ته ختی بهرزی ده سولات راگه یاندبوو، فرمانه که ی مه زنه وه زیر چی وای بر نه کرد. سولتان مرادخان لاواندییه وه و فرمانی حکومه تی ئامیدی دایه دهستی و به دوا داچ... وونی بهیرام بهگ و لیدانی ئاژاوه گێرانی ئامیدی خرایه ئهستۆی سهرکرده ی مه ند و په ند فه ره ادپاشا و فرمانی پیویستی بۆ نووسرا. ئه ویش بۆ وه ی بهیرام بهگ بین و وه سهر ته له ی په ریتی و بیگری، نامه ی بۆ نووسی و دلخۆشیی دایه وه و کوتی به پینی فرمانی پیرو ز حکومه تی ئامیدی درا وه ته ده ست سهیدی خان بهگ، به لام بۆ ئه وه ی تۆش که مه نه هیتی، ئه وه بۆت تیه له دیتمه وه و ناوچه ی حه سه نکیف ده خمه سهر زاخ و بچۆ له وئ میر به. قه رار وایه ئه م سال هیزه نه به زه کانی عوسمانی هیزش به رنه سهر گورجستان و ئاواته کانی سولتان وه دی بینن، ئه تۆش له گه لیان بچۆ هه تا پاش گه رانه وه ت نۆ که رچاکی و بی غه ل و غه ش بوونت بگاته وه پایه ی ته ختی جی له نگه ری گه ردوون. ئه گه ر وا هات به هیوای خودا به فرمانی میرایه تی ئامیدی به سه رده کرییه وه.

بهیرام به گی ساویله که به م وادهیه هه لفریوا و پاش هه شت مانگ میرایه تی، جله وی ده سه لاتی دایه ده ست سهیدی خان بهگ و به مه زنایه تی حه سه نکیف پازی بوو. له ویشه وه و پیرای له شکری وه ک خیز و خۆلی سهر داری هه میشه سهر که وتوو ی عوسمانی پۆیی بۆ گورجستان. پاش گه رانه وه له و په لاماره فه ره ادپاشا گرتی و خستییه سیاچالی قه لای ئه رزه پۆمه وه. به هیوای په ره ردگاری پادشای شوکرانه بژی راوی پایه به رن، پاشماوه ی به سه ره اته که ی له به ره وه دنووسریته وه.

سەیدی خان بەگ کۆری قوباد بەگ

پاش ئەوێ لە دەرگای بەختەلانی سولتانەوێ فەرمانی حکومەتی ئامیدی بۆ نووسرا و خرایە شوینی جێ بەرزی باوکی و بەسەرکرایەوێ، زۆر بەتوندی دەستووریش درا بە مەزنی سەرکردهکانی بەغدا و شارەزور و تیکرای سەرۆکان و حوکمدارانێ کوردستان، کە ئەگەر بەیرام بەگ خۆی گنخاند و لە بەدەستهوێدانێ قەلای ئامیدی و دەسلاتی دا بە خاوەخوا تیکەوت، بچنە سەری و بە زەبری زۆر لەو خاکە دەریپەرین و سەیدی خان بەگ لە جێی دابنێن؛ بەلام کاتیک سەیدی خان بەگ گەیشته مووسڵ، بەیرام بەگ سەری وەبەر حوکمی پادشا هێنا و قەلا و دەسلاتی بەجێهێشت و پۆی.

سەیدی خان بەگ بە یاریدە سولهیمان بەگی میری سۆران، لە نیوهرپاست مانگی قوربانی سالی ۹۹۳ی ک/ ۱۵۸۵ی زایینی دا، پێی نایە ئامیدی و لەسەر تەختی دەسلات ئۆقرە ی گرت.^۱

هەر وەک پێشتر باسمان کرد، فەرهاد پاشا پاش گەڕانەوێ لە شەری گورجستان، بەپێی بریاری پێشوو بەیرام بەگی گرت. ئینجا ناردی بە دواي سەیدی خان بەگ دا و هێنایە ئەرزه پۆم. پاش ئەوێ پارەیهکی چاکی وەکوو دەسخۆشانه لە سەیدی خان بەگ وەرگرت، لەگەڵ بەیرام بەگ ناردی بۆ شەری و ئەویش کوژرانی قوباد بەگی باوکی لەسەر سوور کردەوێ. بەپێی شەری پیرۆز بەیرام بەگی دایە دەست سەیدی خان بەگ و ئەویش سالی ۹۹۴ی ک/ ۱۵۸۶ی ز، لە تۆلە ی باوکی کوشتییهوێ. وا ئیستا ماوێ یازدە سالە کە میری سەریهخۆی

۱- برۆانته لاپەرە ۱۵۵ی دەقی شەرهفنامە ی فارسی، لیکۆلێنەوێ محەممەد عەبیاسی: «سولهیمان بەگ خالی سەیدی خان بەگ بوو.» ئەم رێستیه لێ دەقی بودلیسان دا نییه و دەبوو بکەوێتە لاپەرە ۸۴. ع.ی.

ثامیدیه و ته وای کاروباری هریمه که ی به دهسته ویه و هیچ گری و کوسپی له بهر نییه و که سیش نه بۆته شهریکه دهسه لاتی. ئه گهرچی عه شیره تی مزووری ماوهیه ک لئی که وتنه که له وه کیشی و بهرنگاری پاوهستان، به لام سه رهنجام چهند که سیک لئ کوشتن و هیندیگانشی به لاواندنه وه و دلدانه وه هتور کردوونه وه و سه ری پئ چه ماندوون.

له راستی دا سهیدی خان به گ^۱ لایکی لیوه شاهه و ئازا و دلاییه و چهندی بلئی داده وان و به ویژدانه و خه لک لئی پازین و ده لئین پیاویکی مه شره فخوشه و ئاواته خوازم هه ره سه ر ئاکاری جوان و دلخواز بپوا و سه رکه وتوویی.^(۱۴)

به شی چواره م

باسی میرانی جزیره (جزیر)، که ناسراون به بوختی و ده بنه سی لک

له پروی دهقی ئاوپرژینکه ری دل و دهروونی باوه پیکراوان و نووسینی پرشنگداری نووسه رانه وه، بۆم پوون بۆوه که زنجیره ی تۆرهمه ی میرانی جزیره له خه لیفه کانی ئه مه وی را ده گاته وه خالیدی کورپی وه لید. یه که م که سی ئه م خانه دانه که له جزیره بۆته فه رمانه رها، سوله یمانی کورپی خالید بووه. ئه م به ماله یه پوژگاریک له سه ر پئ وشوین و ئایینی بئ فه پی «یه زیدی» پویشتون و سه رهنجام خودا پوحمی پیکردوون و بالی گرتوون و له و تلاسابوونه گه راونه وه و که وتوونه وه سه ر پئبازی ئیسلام و له پئچکه دینی به رزه جینی سوننی دا خویان

۱- له په راوینزی ل ۸۴ دهقی بولیان دا نووسراوه: ئه م سهیدی خان به گه نیوه راستی سالی ۱۰۳۵ ی کسۆچی/ ۱۶۲۵ ی زاینسی، له هه راکه ی حسافز ئه حمه دپاشا سادا که مه زنه وه زیهر و سپاسالار بوو، له به روه ی تۆمه تیکی زۆری خرابوویه ئه ستۆی کوژرا. تیداوونه که ی ده گه رپته وه بۆ پاش شکانی که مارۆی به غدا و گه رانه وه ی سپا. و.

دۆزیوه‌ته‌وه.^۱ گه‌لیکیان مزگه‌وت و مه‌درسه‌سه‌ ساز کردوون و گوندی باش و زه‌وی‌وزاری به‌پژده‌ویان پی‌وه‌به‌ستوون و له‌سه‌ریان وه‌قف کردوون. عه‌شیره‌تی بۆتانی له‌ کوردستان‌دا به‌ ده‌سکه‌ره‌وه و مه‌ردازا و له‌شکرچی و سوارچاک ناسراون. هه‌میشه‌ په‌ساره‌ی به‌اش ده‌ده‌ن بۆ کرینی چه‌ک‌وچۆل و پێداویستییه‌کانی مه‌یدانی تیکه‌ه‌لچوون و ئه‌سپی په‌سه‌نی عه‌ره‌بی؛ به‌تاییه‌ت ئاشقی شیریی میسری و خه‌نجه‌ری دیمه‌شقی. له‌ باوه‌رپێکی‌دا نموونه‌ن و له‌ پۆژی شه‌ر و هه‌رادا شان‌به‌شانی یه‌کتر به‌ره‌نگاری دوژمن پاده‌وه‌ستن و له‌ مه‌ردی و په‌ندی لانه‌ده‌ن؛ جا هه‌ر بۆیه‌ له‌ نۆ جه‌ماوه‌ری کوردستان‌دا له‌ شانی ئامپاکانی خۆیان تیپه‌ریون.^۲

۱- له‌م ده‌قه‌دا هاتووه‌ که‌ میرانی جزیره‌ له‌ پێگای خالیدی کوری وه‌لیده‌وه‌ ده‌گه‌رینه‌وه‌ سه‌ر خه‌لیفه‌کانی ئومه‌وی (ئه‌مه‌وی). له‌ «مه‌م و زین»ی خانی و له‌ رۆژنامه‌ی کوردستانی دایکه‌دا که‌ به‌درخانیه‌کان ب‌لاویان کردۆته‌وه‌، ئه‌وه‌ دووپات کراوه‌ته‌وه‌ که‌ میرانی جزیره‌ نه‌وه‌ی خالیدی کوری وه‌لیدن، که‌چی خالید ئومه‌وی نییه‌ و بیست سال‌ به‌رله‌ بوونی ئومه‌وییه‌کان به‌ خه‌لیفه‌ی مسوولمانان مردووه‌؛ که‌چی له‌ لاپه‌ره‌ ۱۵۶ی ده‌قه‌ فارسیه‌یه‌که‌ی مه‌مه‌د عه‌بباسی و له‌ لاپه‌ره‌ ۱۴۷ی وه‌رگیراوه‌ عه‌ره‌بییه‌که‌ی مه‌لا جه‌میل رۆژبه‌یانی‌دا، باسی خه‌لیفه‌ی ئومه‌وی نه‌کراوه‌؛ ئه‌مه‌ش به‌لگه‌ی ئه‌وه‌یه‌ که‌ جیاوازی هه‌یه‌ له‌ نێوان ده‌قه‌ ده‌سنووسه‌کانی شه‌ره‌فنامه‌دا. له‌ ده‌قی ده‌سنووسی خودی شه‌ره‌ف‌خان‌دا خالید وه‌ک ئومه‌وی (ئه‌مه‌وی) باسی کراوه‌.

له‌ هه‌چ سه‌رچاوه‌یه‌کی میژوویی‌دا ئه‌وه‌م وه‌به‌رچاو نه‌هاتووه‌ که‌ میرانی جزیره‌ی بۆتان چ‌وو‌بیتنه‌ سه‌ر ئایینی یه‌زیدی، به‌لکوو سال‌ی ۸۱۷ی ک/ ۱۴۱۴ی ز، میر عیزه‌ددینی بۆتانی و میر مه‌مه‌دی ئامۆزای خاوه‌ندی قه‌لای گورگیل و چه‌ند میریکسی‌دی، هه‌لیانکو‌تایه‌ سه‌ر لالش و ژماره‌یه‌کی زۆری کوردی عه‌ده‌وی (یه‌زیدی) یان کوش‌ت و ژماره‌یه‌کی دیکه‌یان به‌ دیل گرت و گۆره‌که‌ی شیخ عادیان هه‌ل‌دایه‌وه‌ و ئیسکوپرووسکیان سووتاند (المقریزی، السلوک لمعرفه‌ دول الملوک، ۳۷۰/۶). ز.س.

۲- بوختی (بوختان) هۆزێکی دێرینی کورده‌ و بگه‌ر یه‌که‌مه‌ین هۆزی کورده‌ که‌ له‌ سه‌رده‌می ئومه‌وییه‌وه‌ ناوی له‌ سه‌رچاوه‌کان‌دا هاتووه‌ و یه‌کیکه‌ له‌ هۆزه‌ مه‌زن و ناوداره‌کانی کوردستان (ابن عساکر، تأریخ دمشق، ۶۳/۴۰). ز.س.

جزیره شاریکی کۆن و له میژینهیه و سالی هه‌دهه‌می کۆچی، له سه‌رده‌می خه‌لیفایه‌تی عومه‌ردا -- خودای لی‌پازی بی -- ئه‌بووموسا ئه‌شعیری و سه‌عد عه‌یازی کوپی عوسمان (٩) ^١ به‌بی شه‌ر گرتووینه و لادینه‌یان پێوه‌به‌ستون و ته‌نیا عه‌ره‌به‌کانی بنی‌ته‌غله‌ب، که خه‌لیکی بوون و له ده‌وروبه‌ری جزیره ژیاون، سه‌ریان وه‌به‌ر باری دانی لادینه‌نه‌هه‌تاوه. کۆچوباریان لیتاوه و به‌ره‌و خاکی پۆم تیانیته‌قاندوو و گوتووینه ئه‌گه‌ر به سه‌ده‌قه بی ده‌یده‌ین، ده‌ناشتی ئاوا ناسه‌لمین. ئه‌و قسه‌یه‌یان بردۆته خزمه‌ت عومه‌ر -- خودای لی‌پازی بی -- ئه‌ویش فهرموویه‌تی با‌وای بده‌ن، سه‌ده‌قه‌ش هه‌ر ده‌که‌وێته ئێو جه‌غزی لادینه‌وه. قه‌لای جزیره کاری عومه‌ری کوپی عه‌بدوله‌زیزه، که هه‌شته‌مین خه‌لیفه‌ی ئه‌مه‌ویه. له دادوه‌ری و دادپه‌روه‌ری و پاراستنی مافی خه‌لکدا به عومه‌ری دووه‌م داده‌ندری. له پۆژگاری ده‌سه‌لاتی خه‌لیفه‌کانی ئه‌مه‌وی‌دا که بۆ ماوه‌ی سه‌ده‌یه‌ک له‌سه‌ر مینه‌به‌ر و له مزگه‌وتان قسه‌ی سارد و سووکیان به‌حه‌زه‌تی عه‌لی و پێشه‌وایانی پایه‌به‌رزی مسوولمانان هه‌سن و حوسین ده‌گوت -- خودا قسه‌دریان بگه‌ڕێ و لیان پازی بی -- ئه‌و بته‌به‌ری کرد و خه‌لکی دنیای له‌وتاوانه قه‌وره‌سه‌ پزگار کرد ^٢.

١- فهرموجوللا زه‌کی «عه‌یاز کوپی غه‌نه‌م» به‌دروست ده‌زانێ. زیرنۆف خودی ده‌قه‌که‌ی به‌هه‌له‌ زانیوه بۆیه‌ نیشانه‌ی پرسپاری داناه. (بـ: شه‌ره‌فنامه‌ی وه‌رگی‌راوی هه‌ژار، ل ٢٧٤ و).

٢- جزیره‌ی بۆتان زید و نیشتمانی دیرینی کوردانه و ته‌نانه‌ت ناوی به‌ناوی کورده‌وه په‌یوه‌ست و لکاوه. له سه‌رده‌می پێش ئیسلامدا و بۆ ماوه‌یه‌کی درێژ پاش بلاوبوونه‌وه‌ی ئیسلامیش به (جزرتا، دوقردو، باقردا و بیت قردو) ده‌ناسرا، تا له نێوه‌پراستی سه‌ده‌ی سێهه‌می کۆچی هه‌ر به «جزیره‌ الاکرا» ده‌ناسرا، که بی‌گومان هه‌ر وه‌رگی‌راوی «جزرتا دوقردو»ی سوریا نییه (ابن شداد، الاعلاق الخطیره، ٧/٣). ←

قەلە و شارى جزيره كه وتۆتە لىۋارى ڤووبارى عارەبان و ۋەختايەك سىللاو
 ھەلدەستى ناۋى ڤووبارەكە دەبىتە دوو بەش و بە دەورى قەلە و شاردا
 لى دەھاليتە ۋە. بەندىكى گەورەيان بە بەرد و قسل لى سەرووى قەلە ۋە
 ھەلبەستوۋە و ناھىلن لافاۋ خۆى پىدا بكا و زيان بە ھىچ مال و خانووبەرەكە

لە ھەموو ئەو ھەوالاندا كەوا دەربارى فەتخى جزيرەن، جەخت كىراۋەتە ۋە كە
 زۆرىيە شار و ناۋچەكانى جزيره بە ھەرىمى بۆتانيشە ۋە، لە لايەن سەرکردەى مسولمان
 عەيازى كۆرى غەنەمى ئەشعەرىيە ۋە گىراۋن و ئەبوو موسا ئەشعەرى ھىچ دەورىكى لە
 فتوحاتى جزيرەدا نەبوو.

بنى تەغلەبى عەرەب قىبولىيان نەكرد ۋە كۆو مىللەتە ناعەرەبەكان كە نابنە مسولمان
 سەرئانە، واتە جزيره بىدەن و دەيانگوت ئىمە عەرەبىن و ئەمە بە سووكايەتى دەزانىن.
 گومان لە ۋەدا نىيە كە ئەو ئىبنووعومەرەى ۋا ھاتۆتە جزيرهى بۆتان و ئاۋەدانى
 كىرۆتە ۋە خەلىفە عومەرى كۆرى عەبدولعەزىز نىيە، بەلام بەدروستى ساغ نەبۆتە ۋە كىيە و
 لە كۆپە ھاتوۋە ۋە ھەوالەكان ناۋى چەند كەسايەتتەك دەھىنن، تەنبا ئەۋەندەيە ناۋى
 باۋكى عومەر بوو، بۆيە بە جزيرهى ئىبنووعومەر ناۋدېر كراۋە (ابن خلكان، وفیات الاعيان،
 ۳/۳۴۹).

لە سەدەى ھى ك/۱۱ى ز، جزيرهى بۆتان واتە جزيرهى ئىبنووعومەر ناۋەندى
 دەسلەتاتى كوردە بوختىيەكان بوو؛ پاشان لە ئاكامى ھاتنى توركە سەلجۇقىيەكان و
 دواترىش دەرکەوتنى حكوومەتى ئەتابەكان، كوردانى بوختى جزيرهى بۆتانيان لە دەست
 دا و شارەكە كەوتە دەست ئەتابەكە توركەكان و بارگای مىرنشینی بوختى گویزرایە ۋە بۆ
 قەلای گوركىل (حەزەدەقىل) لە دامىنى چىای جوۋدى. ياقوۋتى حەمەوى دەلى قەلای
 حەزەدەقىل ناۋەندى دەسلەتاتى مەملەكەتى كوردە بوختىيەكانە (معجم البلدان، ۲/۱۲۴، ۳/۱۵۸).

ئەو مىرەى ۋا ھاتە جزيرهى بۆتان و مىرنشینی بۆتانى زىندوۋ كىردوۋە، دەبى ناۋى
 عەزىز بى، نەك عەبدولعەزىز، بۆيە پاش خۆى بئەمالەكەى لە كۆر و كۆرەزا و نەۋەكانى بە
 مالىباتى عەزىزان ناسران. من ۋاى بۆى دەچم ئەم مىر عەزىزە، ھەمان حىسامەددىن
 عەزىزى بۆتانييە كە لەگەل مىر ئەسەدەددىن بۆتانى و چەندىن مىرى دى، سالى ۶۵۹ى
 كۆچى/۱۲۶۱ى زايىنى، بە فەرمانى ھۆلكۆ ھاتنە كوشتن (الاعلاق الخطيرة، ۳/۵۷۰، قرطای

الخزندارى، تاريخ مجموع النوادر، ۱/۱۹۶). ز.س.

بگه یه نئ. خه لک هه می شه به سه ر پردی شاره که دا ده پرنه وه و له پرووی ئەم دیمه نه وه که ئاو ده وره ی قه لا و شاری داوه، به جزیره ی عومه رییه ناودێر کراوه. شاری جزیره خاوه نی گه لێک قه لاتێ چر و سهخت و ناوچه ی خۆش و به پیت و پێژه وه. بۆ نمونه لیژدها باسی چارده قه لا و ناوچه ده کری و هیوادارم خوینده وارانێ وریا و هیژا پێی وه پهن نه بن و ئه وانیش بریتین له: ۱- ناوچه ی گورکیل (جورده قیل) که چیا ی جوودی له وێه و گۆیا که شتییه که ی حه زه ته ی نووح -- دروودی خودا له سه ر ویش و پیغه مبه ری خۆشمان بی -- له وێی له نگه ر گرتوه. له و ناوچه یه حه وت عیل ده ژین و چواریان حوسیتین و بریتین له: شه هریوه ری، شه هریلی، گورکیل و نه ستووری. سینه که ی دیکه یه زی دین: نیویدکاوان، شوورش^۱ و هیودل. ۲- قه لا و ناوچه ی برکه، که خێلی برکه ئه وێیان به ناوی خۆیا نه وه ناودێر کردوه. ۳- ناوچه و قه لای ئارۆخ، که خێلی ئارۆخی لی بنه گر بووه و به یه کیک له قه لا قایم و به ناوبانگه کانی کوردستان ناسراوه. ۴- ناوچه و قه لای په رووز، که جی ژیا نی خێلی په رووزه و ئه وانیش سی تایفه ن: جاستۆلان، به زم و گرافسان (گرافان). ۵- قه لا و ناوچه ی بادان، که عه شیره ته ی کارسی^۲ له وین. ۶- ناوچه ی «ته نزی»^۳، که به قه لاکه ی ده لێن «که لهۆک» و ئه ویش هه ر عه شیره ته ی کارسی لی ده ژین. ۷- قه لا و ناوچه ی فنیک، که چـوار خێلی لێه و له جی خۆی دا ده چمه وه سه ری. ۸- ناوچه ی توور. ۹- ناوچه ی هه یتم، که زۆربه ی دانیشتوانه که ی ئه رمه نی و نه سارین، بۆ ته نساوه نه دی داها ت و حاسلاتی میرانی جزیره. هه روه ها خێلی «جیله کی» ش له وێ

۱- ل ۸۷ ی بودلیان: «سوورش». و.

۲- کارسی. ع. ی.

۳- تانزه، تانزی. ع. ی.

تابلوی پینجه‌م: میرنشینى بۆتان

تابلوی شه‌شهم: دهرک و دیوانی میری بۆتان

نیشته...ه‌جی...ن. ۱۰- ناوچه و قه‌لای شاخ، که هه‌ناری چاکی هه‌ریمی جزیره له‌وئ به‌ره‌م دئ و ئه‌ویش هه‌ر ئه‌رمه‌نی و نه‌سرانی لئ ده‌ژین. خیلئ «شیلدی» ش له‌وئ بنه‌یان داکوتاوه. ۱۱- قه‌لای نه‌شه‌ته‌ل. ۱۲- قه‌لای ئه‌رمه‌شات، که خاکی خیلئ «به‌راسپی» یه و یه‌کیکه له‌خیلاته پر جه‌ماوه‌ره‌کانی بۆتانی. ۱۳- قه‌لای کێوه‌ر، که «قه‌میز» یشی پئ ده‌لین و به‌ده‌ست عه‌شیره‌تی «کارسی» و «قه‌رشئ» یه. ۱۴- قه‌لای دێرده، که له‌ ناوچه‌ی «ته‌نزی» یه و به‌شیک له‌ جه‌ماوه‌ره‌که‌ی عه‌ره‌بن و بریتین له: ته‌هیری، سه‌ففان و بنی‌عه‌باهه. زۆربه‌ی ئه‌رمه‌نییه‌کانی وئ به‌عه‌ره‌بی ده‌ئاخیون. هۆز و عه‌شیره‌ته‌کانی دیکه‌ی ئه‌وئ ئه‌مانه‌ن: ۱- دونبولی ۲- نووکی ۳- مه‌حمودی ۴- شیخ‌ته‌ره‌نی ۵- ماسه‌کی ۶- په‌شه‌کی ۷- موخ‌نه‌هران ۸- په‌یکان ۹- بلان ۱۰- بلاستووران ۱۱- شیرۆیان (شیرۆیی) ۱۲- دووتووران.^۱

وه‌کوو پوون و ئاشکرایه دونبولی و مه‌حمودی به‌په‌سه‌ن خه‌لکی هه‌ریمی جزیره‌ن و له‌وێوه‌ کۆچاون و به‌به‌شتیوانیی یه‌زدانی شیاوێ په‌رستن، به‌پێی پێرسته‌که له‌کتیبی سی‌هه‌م دا ده‌چمه‌وه‌ سه‌ریان. ئیستاش به‌هیوای په‌روه‌ردگاری سه‌رچاوه‌ی به‌خشین و چاکه‌ ده‌ست ده‌که‌م به‌گێڕانه‌وه‌ی به‌سه‌ره‌اتی میرانی جزیره.^۲

۱- په‌نگه‌ دوو‌دێران بی. ع. ی.

۲- میرانی جزیره‌ی بۆتان له‌هۆزی بوختی (بۆتانی):

مووسه‌کی کورئ «مجلئ» له‌سالی ۱۴۷۷ی ک/ ۱۰۵۵ی ز، هاته‌کوشتن.

ئه‌سه‌ده‌دینی بۆتانی و حیسامه‌ددین عه‌زیزی بۆتانی (بوختی)، سالی ۱۶۵۹ی ک/ ۱۲۶۱ی ز، به‌فه‌رمانی هۆلاکۆ کوژران.

عه‌بدولعه‌زیزی کورئ سوله‌یمان، دامه‌زێنه‌ره‌وه‌ی میرنشینی بۆتان و باپیره‌گه‌وره‌ی مالباتی عه‌زیزان (ئازیزان) و دوور نییه‌ ئه‌م عه‌بدولعه‌زیز و حیسامه‌ددین عه‌زیزه‌ هه‌ر یه‌که‌ که‌س بن. ←

باسی سوله یمان کوری خالید

وهک له پیش دا باسی کرا، یه که مین که سی باپیړه گوره ی میرانی جزیره که له وی بۆته دهسه لاتدار، سوله یمانی کوری خالیده. پاش ئه وهی له و خاکه به خوشی و کامه پانی رایوار دوو، له جزیره ی نه مانه وه پووی کردو ته شاری ههرمان و سی کوری پاش که و شتی له پاش به جیماوه، که بریتین له: میر حاجی به در، میر عه بدولعه زیز و میر ئه بدال.

ئه وهی راستی بی بۆ لیوه شاوهیی و کارزانی میر عه بدولعه زیز به براگه و ره داده ندرا و له مهیدانی داده وانی دا توانی پووی گزی بردنه وه به گزچانی دلایوی وه به رخوی بدا و بیرفتی. پۆ به پۆ شویته وار و نیشانه ی مه زنايه تی و ئازایه تی له

عیزه ددین ئه حمه دی کوری سه یفه ددینی بۆتانی (م ٧٦٤ ی ک/ ١٣٦٣ ی ز). سه یفه ددین عیسای کوری عیزه ددین ئه حمه د (٧٦٤-٧٨٥ ی ک/ ١٣٦٣-١٣٨٣ ی ز) کوری سه یفه ددین عیسا.

میر عه بدوللا واته ئه بدال (٧٨٥ ی ک/ ١٣٨٣ ی ز، تا پاش ٧٨٧ ی ک/ ١٣٨٥ ی ز). میر عیزه ددینی دووهم هاوده می شالاه کانی ته یمووری له نگ بووه بۆ سه ر کوردستان له (٧٨٩-٨٠٧ ی ک/ ١٣٨٧-١٤٠٤ ی ز)، لانی کهم تا سالی ٨١٧ ی ک/ ١٤١٤ ی ز، ههر میری جزیره بوو.

میر مهجده ددین دهو روبه ری سالی ٨٢٠ ی ک/ ١٤١٧ ی ز. میر عه بدوللا، یانی ئه بدالی دووهم (٨٤١ ی ک/ ١٤٣٧ ی ز)، ناسراو به سولتان عه بدوللا. میر به دره ددینی کوری سولتان عه بدوللا ناسراو به میر به درۆ، دوا ی باوکی دهسه لاتی وهر گرت و میریکسی مه زن و به هیئز بسو. له شه ره فنا مه و سه ره چاوه فارسی و عه ره بییه کان دا ناوی ها تووه و سالی ٨٧٣ ی ک/ ١٤٤٦ ی ز، له لایه ن ئووزوون حه سه نی تورکمانه وه کوژاوه. میر به درۆ ناودارترین و به دهسه لاترین میری جزیره و کوردستان بسو له سه ره ده می خوی دا و ته و او خوی به سه ره به خۆ داده نا و خوتبه ی به ناوییه وه ده خویندرا یه وه و دراوی به ناوییه وه دهنه خشا. **بـ پـ وانه:** زین الدین عبدالباسط الحنفی (ت: ٩٢٠ هـ/ ١٥١٤ م)، المجمع المفنن بالمعجم المعنون، المطبعة العصرية (صيدا، بیروت: ٢٠١١)، ١٨٣/٢.

ئاوینەى نۆچاوانى دا دىيارى دەدا و دەم بە دەم ترووسكە ترووسكى ئەستىرەى
بەخت و ئاواتى بەرز دەدرەوشاىەو.

لە بانى سەرى، لە عەقلى تەرزى

دەدرەوشاىەو ئەستىرەى بەرزى

لە سەر ئەم پى وشوینە، میر عەبدولعەزىز دواى نەمانى بابى، لە سەر تەختى
دەسەلاتى جزیره پالى دایەو. ناوچەى «گورکیل»ى دایە دەست میر حاجى
بەدرى براى و ناوچەى «فنىک»ى ئەسپاردە براکەى دیکەى خۆى کە میر ئەبدال
بوو. ئەم برايانە پیکەو شانیان دایە بەر پاراستن و پیراگەىشتنى هەرىمەکە و چۆن
چاکە ئاوا دەسەلاتیان هەلسووراند و نەیانەشت مافى کەس پىشیل بى و پرویان
لە یەکتەر وەرەگیرا و لە قسەى یەکتەر وەرەچوون.

بنکەى ژین
www.zheen.org

لکى یەکەم

باسى میرانى جزیره کە ناسراون بە عەزیزان

دواى تێپەربوونى رۆژگارێک بە سەر حکوومەتى میر عەبدولعەزىزدا،
پى تالکەرى ژيان دەستى پى لە بەرۆکى شارى دارابى و دەسەلات بەردا و نەیهىشت
چى دیکە بە دارستانى دنیاى لەرزۆکى نەمىندا تێپەرى و گیانى لى ئەستاند. کە
مرد دوو کورپى لە دواى بەجىما: میر سەیفەددین و میر مەجدەددین و کورپى
گەرەى بوو بە جیگرەوہى.

میر سهیفه ددین کوږی عه بدولعه زیز

میر سهیفه ددین پاش ئه وهی جلّه وی دهسه لاتی که وته دهستی، له پږی و پښازی
 باوکی لای نه دا و به دل و گیانه وه تیکوښا چاکه ی پابردو له دوو بدا. به دهوری
 خه لک دا هات و له شکریی ده لاواندنه وه و به جه ماوهری عیلات و عاشیره تان
 پاده گه یشت و ئوخزنی داویشته ناخی هه مووانه وه و کهس نه بوو لای دلمه ند بی.
 وهختایه ک هه تاوی ژيانی گه یشته سهر که له پوی ئاوابوون، گیانه سستی
 پاسپارده ی په روهردگار په راوی به سهرهاتی پوژانه ی تیکه وه پچا و توی
 فهرامویشی به سهر کیشا. پاش نه مانی، میری پاکباوه پی برای، میر مه جده ددین
 له سهر کورسیی دهسه لات پوښشت. چاکتر له باوک و کاکي گه شه و په ره ی دا به
 هه ریمی جزیره و بو ماوهریه کی زور تیز به دلی خوی حکومه تی کرد و سهره نجام
 خوری ته من و دهسه لاتی له ئاسوی خورنشیني ئاوابوون زهرده ی لی برا و
 به یانه ی به ختی ژيانی سههری گه یشته وه شهوی په ریشانی نه مانی و میر
 عیسیای کوږی په سه نه ی جی گرتنه وه.

www.zheen.org

میر عیسا

شاعیر گوته نی:

تیکوښه له پږی دادپه روهری دا

دادپه روهر دهروا به سه روهری دا

جا میر عیسا به و پږ و دانه جوولایه وه و ده رگای خیروبیز و چاکه ی به پووی
 خه لک دا کرده وه و له سه رده می دهسه لاتی دا خوی له گه ل جه ماوهر گونجاند و گوپی
 که سی له خۆوه بانه دا و نه پره نجانده. پاش ئه وهی مالوایی خواست له دنیای کاتی،

ته‌شریفی پوئی بۆ جیهانی هه‌تاه‌تایی. به‌ره‌می پاشه‌واری میر به‌دره‌ددین بوو که جیی گرته‌وه.

میر به‌دره‌ددین

میر به‌دره‌ددین پاش ئه‌وه‌ی جیی باوکی گرته‌وه، وا چاک و به‌جی‌وپۆ به‌جه‌ماوه‌ری ژیر بالی پراگه‌یشت و چاوی پێشانه‌وه‌ بوو، هر باسی ناکری. به‌ده‌می شیریی جه‌وه‌ر داری مشت و مالی ئاوینه‌ی خه‌یالی گه‌وره و بچووکی دا و ژه‌نگ‌وژاری زۆر داری و گه‌رد و تۆزی زوڵمی لی ئه‌ستپی. دهرگا و دهر وازه‌ی خه‌لات و چاکه و به‌راتی به‌پووی ته‌واوی بپواداران دا کرده‌وه. هه‌میشه به‌دوای دیداری پر خیر و به‌ره‌که‌تی پیاوچاکان و باوه‌ر مه‌ندانی له‌زه‌بردا ده‌گه‌را و پاش نه‌مانی، میر ئه‌بدالی کوپی بوو به‌جینشینی.

میر ئه‌بدال

میر ئه‌بدال (عه‌بدال) که جیی باوکی گرته‌وه، له‌پێنازی په‌چه‌لاکی خۆی لای نه‌دا و هه‌موو بواریکی تییه‌نا و سه‌ره‌نجام پوژی خۆی ئالای ده‌سه‌لاتی له‌باغی به‌هه‌شت هه‌لدا و دوای نه‌مانی میر عیززه‌ددینی کوپی چووه جیی^۱.

میر عیززه‌ددین

میر عیززه‌ددین دوای باوکی به‌دهرد و مهرگی هۆز و تیره و عیلاتی هه‌ریمی ژیر ده‌سه‌لاتی پراگه‌یشت. له‌سه‌رده‌می ئه‌ودا مانگۆله‌ی سه‌ر نووکی داری ئالای

۱- عه‌بدال که به‌کوردی کراوی عه‌بدوللایه، میریکی ناوداری جزیره‌ی بۆتانه و دوو جار ناوی له‌هه‌واله‌ میژوویی یه‌کاندا هاتووه و به‌پێی ئه‌و دوو هه‌واله‌ دهرده‌که‌وی تا سالی ۷۸۷ ی ک/ ۱۳۸۵ ی ز، میری جزیره‌ی بۆتان بووه (ابن حجر العسقلانی، انباء الغمر، ۱/ ۲۸۰، ۳۰۳). ز.س.

ئەمیر تەیمووری گوورکان تریفە ی داگیرکردنی هاویشتبووێه سەر تەواوی ئاوەدانییەکانی جیهان. بۆ پوونبوونەوێه ئێم بابەتە مەولانا شەرەفەددین عەلی یەزدی لە میژووی «زەفەرنامە» دا نووسیویەتی: «پاش ئەوێ خاوەن شکۆی زەمان، ئەمیر تەیمووری گوورکان، سالی ٧٩٦ی ک/ ١٣٩٣ی ز، دەستی بە سەر داروسسەلامی بەغدادا گرت و قەلای تکریتی خاپووراند و چەند قەلات و ناوچە و ھەریمی دیکە ی گرتن، پووی کردە ماردین.

لە شوینیک بەناوی چەملیک، کە حەوت فرسەخی لەگەڵ ماردین نێوانە، میر عیززەددینی میری جزیرە، ھاتە بارگای جیهانپەنای و شانازی پرایەخپاموسانی پێ برا. گەلیک دیاریی چاک و بەنرخى ھێنا و بە سیلەنیگای شاھانە بەسەر کرایەو. قبوولی دانی باج و پادارانە ی لەشکری کرد، کە بریتی بوو لە نان و پیخۆر و تفاق و بژیو و گەپایەو ھەریمی ژێر دەسەلاتی خۆی.

سولتان عیسای میری ماردین بە شیوەیەکی نالەبار لەگەڵ چەند چەکارێکی تەیمووری جوولایەو، کە گیرانەوێ لێردا بە کاریکی بەپێوجی نازانم. ئەمیر تەیموور ویستی دەورە ی قەلای ماردین بدا، بەلام لەشکرەکە ی ھێندە زۆر بوو، کە لەوہ ی سوارەبەر و بارەبەران وەگیر نەدەکەوت، بۆیە وای بە بەرژووەند زانی جاری خۆ لەو کارە نەدا. رۆژی سێشەممۆ، ھەشتەمی پەییعی دووہمی ئێم سالی (٧٩٦ی ک)، لەوێو گەپایەو و پووی کردە مووسل. لەو شوینە خاوەن شکۆی دەریادل، پۆلەسوارێکی ساز کردن و دیاری و خەلاتیکی چاکى بۆ خاتوونان و شازادان پێدا ناردن بۆ سولتانییە. پیاویکی کوردی ھۆزی بۆتانی بەناوی شیخە، کە لە چەملیک وێرای میر عیززەددین شەرەفی پرایەخپاموسانی پێ برابوو، بەلام ھەر لە خزمەتی دا مابووێو و بە سۆزی میرانە بەسەرکراپووێو، لەو جەنگەیدا ئیزنی گەرانەوێ خواست و وێرای دیاریبەران پێی نایە پکیف و پۆی. کاتیک گەیشتە دەوروہری جزیرە، لە پێی چاکە و راستی لای دا و دەستی بەسەر باری

دیاری و خه‌لاتان‌دا گرت و هه‌مووی بردن بۆ جزیره. میر عیززه‌ددینی میری وی، پیی له‌و به‌لینه‌ی نا که له‌گه‌ل پیاوانی خاوه‌ن‌شکۆ به‌ستبووی و له‌گه‌ل‌ئو سیابه‌خته بوو به‌هاوده‌نگ.

ئهمیری به‌شان‌وشکۆی خاوه‌ن ده‌سه‌لات دوو جاری پیاو نارده‌لای میر عیززه‌ددین و لینی راسپارد و تیی‌هه‌لپنچا و گوتی شیخه‌م بۆ بگره‌و بۆم بنیزه‌ه‌تا له‌تاوانی تۆ خۆش بم. ئه‌گه‌ر وا نه‌که‌ی ته‌واوی قه‌لا و مال و سامان و عیل و عاشیره‌تی هه‌ریمی ژیر ده‌سه‌لاتت ده‌کرینه‌ پێخوستی سمی یه‌کسمان و تێداده‌چن. میر عیززه‌ددین پشتی به‌قه‌لای چر و سه‌خت و ئاوی پووبار گهرم بوو، بۆیه هه‌ر گوپی به‌هه‌ره‌شه‌وگورپه‌شه‌ی ئهمیر ته‌یموور نه‌بزووت و شیخه‌ی به‌ده‌سته‌وه نه‌دا. جا بۆیه خاوه‌ن‌شکۆ رۆژی دووشه‌ممۆ سیزده‌هه‌می جه‌مادی یه‌که‌م، بار و بارخانه‌ی به‌جیه‌یشته‌ و ئه‌سه‌پی تاو دا و وێرای ته‌واوی له‌شکری له‌پووباری دیجله‌ په‌رییه‌وه و له‌جه‌نگه‌ی شه‌ودا وه‌سه‌ری گه‌را. پاش ئه‌وه‌ی خۆر سه‌ری ده‌سوپییه‌ نا و به‌یانی به‌ربوو، سپای هه‌میشه‌ سه‌رکه‌وتوو وه‌کوو به‌لای له‌ناکاو و ده‌ریای بئ‌سنوور ده‌وره‌ی جزیره‌ی دا. ئه‌وه‌نده‌ی سه‌عاتیکی پێته‌چوو قه‌لا و شار گیران و هه‌موو خاک و هۆز و عیلاتی به‌ر فه‌رمانی که‌وتنه‌ به‌ر شه‌پۆلی تالان‌و‌ب‌پ‌رۆ. له‌و په‌لاماره‌دا میر عیززه‌ددین که‌وته‌ چنگ چه‌کداریکی ته‌یمووری، به‌لام نه‌یناسی و پاش سووکایه‌تی پێکردن و تێهه‌لدانی، به‌وه‌رگرتنی شتیکی زۆر ده‌ستی له‌کۆل کرده‌وه و به‌ره‌لای کرد و به‌هزار کویره‌وه‌ری و چه‌رمه‌سه‌ری توانی نیوه‌گیانیک له‌و گه‌رداوه‌ ده‌رباز بکا.»

سه‌باره‌ت به‌و ر‌و‌وداوانه‌ خه‌لکی جزیره‌ ده‌گێر‌نه‌وه و ده‌لێن: ئهمیر ته‌یموور زۆر پ‌ی‌زی میر عیززه‌ددینی گرت‌وو‌ه و ته‌نانه‌ت به‌ره‌و‌ر‌و‌وی دانیش‌ت‌وو‌ه و کایه‌ی شه‌تره‌نجی له‌گه‌ل کرد‌وو‌ه. دیدار و پێکه‌وه‌بوونی وه‌به‌ر دلی ئهمیر ته‌یموور که‌وت‌وو‌ه و هانی داوه‌ هه‌تا له‌هێرش‌ی بۆ سه‌ر شام‌دا هاوسه‌فه‌ری بێ، به‌لام

چونکه سولتانه کانی شام هه موو سالیکی پوولیکی چاکیان بۆ میر عیززه ددین بریبهوه، خۆی له و سه فه ره بوارد و نه چوو بۆ عاره بستان. ئه میر تهیموور له سه ره ئه وه دلی لپی ئیشاوه و فه رمانی تالانی جزیره ی داوه.

میر عیززه ددین خۆی له نئو عیلى «ئارۆخی» دا حه شار داوه و ژیا نکی یه کجار تال و ناخۆشی رابواردووه و به که ساسی سه ری ناوه ته وه.

میر ئه بدال کورپی میر عیززه ددین

میر ئه بدال دوا ی نه مانی باوکسی له سه ره ته ختی ده سه لاتی جزیره پالی داوه ته وه و به سه ره هۆز و تیره و خیلالت راگه یشتووه، به لام هینده ی پینه چوو ه که خۆی بۆ دوا سه فه ری ژیا نی تیگناوه و ته شریفی بر دۆته دنیا ی پاشین.

میر برایم کورپی میر ئه بدال

دوا ی ئه وه ی باوکى له خانووی با برده له ی ژیا نه وه پۆی بۆ سه ره رای هه رمان، جیگای گرت ه وه و له جزیره بوو به میری کورسی نشین. پۆژگار یک حکوومه تی کردووه و پاشان مردووه و سێ کورپی له دوا به جیماوه که بریتین له: میر شه ره ف، میر به در و کاک محه ممه د.

میر شه ره ف

سه ره تا میر شه ره ف جی باوکى گرت ه وه و پاش تپه پوونی ماوه یه ک به سه ره ده سه لاتی دا، مه رگ بۆ ته میوانی.

میر به‌در

دوای نه‌مانی میر شهره‌ف، میر به‌دری برای بۆته جیتشین و ماوه‌یه‌کی درێژ حکوومه‌تی کردووه و سهره‌نجام مهرگ به‌رۆکی گرتووه و سێ کۆپی له پاش به‌جیماوه: میر شهره‌ف، میر محهممه‌د، شاعه‌لی به‌گ.^۱

کاک محهممه‌د کۆپی میر برائیم

کاک محهممه‌د دوای مردنی براکانی بۆته میره‌ریمی جزیره. له زه‌مانی وی‌دا هه‌سه‌ن به‌گی ئاق‌قۆینلوو ده‌سه‌لاتی به‌ سه‌ر ئه‌و خاکه‌دا شکاوه‌ته‌وه و شه‌پۆلی خاپوورکرانی له‌گه‌ڵ خۆی هێناوه. زۆربه‌ی پیاو و ماقوولان و مه‌زنانی بۆتانی کوژراون. کاک محهممه‌د له‌گه‌ڵ دوو برازاکانی، یانی میر محهممه‌د و شاعه‌لی به‌گ گیراون و به‌ره‌و عێراق ته‌هرپێچ کران. هه‌ریمی جزیره سه‌رله‌به‌ری که‌وتۆته ژێر ده‌سه‌لاتی تورکمانانی ئاق‌قۆینلوو و کابرایه‌ک به‌ناوی «چه‌له‌بی» لێی کراوه‌ته ده‌مه‌راست، که ئیستا تۆره‌مه‌ی له‌ نیو تورکمانان به‌ چه‌له‌بی‌لوو ناسراون. چه‌له‌بی چۆن چاکه‌ ئاوا شانی له‌ پاراستن و به‌رپوه‌بردنی کاروباری هه‌ریمی جزیره شل کرد و وای خۆ پێوه ماندوو کرد، که هه‌نگاوی له‌وه باشتر هه‌ر به‌ خه‌یاڵ‌دا نایه‌. ماوه‌یه‌ک به‌ سه‌ر ئه‌و خاکه‌ پراگه‌یشت، به‌لام میر شهره‌فی کۆپی میر به‌در توانی هه‌ریمی جزیره له‌ چنگ ئاق‌قۆینلووان رزگار بکا.

۱- شهره‌ف‌خان زۆر به‌کورتی باسی میر به‌در (به‌درۆ) ده‌کا، که‌چی یه‌کیک بووه له‌ میره هه‌ره ناو‌داره‌کانی جزیره‌ی بۆتان و له‌ سه‌رده‌می ئه‌ودا میرنشینه‌که‌ گه‌شه‌ی کردووه و هه‌نگاوی بوێرانه‌ی بۆ سه‌ربه‌خۆیی ناوه؛ ته‌نانه‌ت ئه‌م میره‌ دراوی به‌ناوی خۆیه‌وه لێداوه و خوتبه‌شی به‌ناوییه‌وه خوێندراوه‌ته‌وه. ز.س.

میر شهرهف کوری میر بهدر

ئو دهمه ی کاک محهمه دی مامی و براکانی میر محهمه د و شاعه لی بهگ به
دیل گیرابوون و به چنگ ئاق قوینلووانه وه دنالین، میر شهرهف به پاکردویی له
په ساریک خوی شار دبووه و ماته ی هه لگرتبوو، هه تا وا هات که هه تاوی بهختی
دهسه لاتی سولتانه کانی ئاق قوینلوو به ره و لیواری زهره په پرتلی دا و به یانه ی
هاتیان سه ری وه بهر شهوی نه هاتیان هینا و له میژ هه گوتوو یانه:

تا یهک نه مرئ به ناکاوی

یهکی دی ناگاته کاوی

وه کوو دیاره پوژ به پوژ نیشانه ی بهختیاری له نیوچاوانی ئاواته کانی میر
شهرهف دا ئاسوگی ده دا و دهم به دهم ئهستی ره ی بهختی له و په پری بهرزی دا
دهدره وشایه وه. وای لی هات که توانی پاشماوه ی چه کداری په ران په رانی بو تانی
دلخو شای بداته وه و دهستیان به سه ری دا بیئی و له دهوری خو یان هالیئی و ته مای
حکوومه تی جزیره تی بیئی. پاش سی سال دانیشتن به لاره ملی و دهست له ئه ژنوی
ناهو میدی وهری تان و چاوهر پوانی دهر فته مانه وه، وه خو هاته وه. له ناکاو
به ری نوینی و یاری ده ی بهختی بلند و سه ره وخیری، به ته مای وه دهست هی تانه وه ی
جله وی دهسه لاتی حکوومه تی باب و باپی رانی، له که لیتی ته نیایی و دووره په ریژی
هاته دهر و پیئی نایه پکیفی ئه سپی ئاواتی و به ره و مهیدانی ئازایه تی ئاواتی و
به زهبری شیر ی وهک هه وره بر ووسکه ی ولاتی خو ی پرگار کرد و بوو
به میری سه ره به خو. پاش ئه م سه رکه و تته، کاک محهمه دی مامی و براکانی، یانی
شاعه لی بهگ و میر محهمه د، له به نه دی تورکمانان دهر باز بوون و خو یان
که یانده وه لای.

پاش پاپه‌پینی شاسمایلی سه‌فه‌وی و گرتنی عیراقی عه‌رب و عه‌جه‌م و نازه‌ربایجان و ده‌رپه‌پاندنی تورکمانان، ده‌ستی گه‌یانه‌ دیاربه‌کر و مووسل و شه‌نگال و به‌ مه‌به‌ستی داگیرکردنی جزیره، له‌شکری به‌ره‌و ئه‌و هه‌ریمه‌ ده‌نگ دا. زۆرجاران قزلباش و میر شه‌ره‌ف پیکه‌لپژان و خوینیان که‌وته‌ نیوانی، به‌لام هیچ جاریکی ده‌روه‌ستی میری جزیره‌ نه‌هاتن و له‌سه‌ شه‌پیکیان دا ۱۷۰۰ که‌سیان کـ.وژران و گه‌لیکی دیکه‌یان به‌ دیل گیران.

قزلباش هه‌ر خۆیان هیناوبرد و هه‌دایان نه‌دا و جاریکیان خان‌مه‌مه‌دی ئوستاجلوو که‌ مه‌زنی سه‌رکرده‌کانی دیاربه‌کر بوو، له‌گه‌ل قه‌راخانی برای به‌ مه‌به‌ستی گرتنی جزیره‌ هاتنه‌ شه‌پی میر شه‌ره‌ف و ئه‌م که‌په‌ته‌ش سه‌ریان دا له‌ به‌رد و شکان و گه‌پانه‌وه. جاری سیه‌م یه‌کان‌به‌گی ته‌که‌للووی قۆرچی‌باشی، له‌ هه‌مه‌دانه‌وه و یپرای چه‌کدارانی ناودار و په‌نجه‌به‌خویتی بویری، به‌ ئامانجی لیدانی میر شه‌ره‌ف و گرتنی هه‌ریمی جزیره‌ هات. میر شه‌ره‌ف پشتی به‌ یاریده‌ی په‌روه‌ردگار به‌ست و ئه‌م ئایه‌ته‌ی قوڕانی هیتایه‌وه‌ یادی که‌ ده‌فه‌رموئ: «زۆرجار پۆلیکی که‌م، به‌ پشتیوانیی خودا، به‌ سه‌ر کۆمه‌لکی زۆردا سه‌رکه‌وتوون.» هه‌ر بۆیه‌ دلیرانی شه‌پدیده‌ و شیرانی شه‌رگه‌ی کۆکردنه‌وه‌ و به‌ره‌نگاری یه‌کان‌به‌گ چه‌قی و له‌شکری له‌ سان دا. پاش بگره‌وبه‌رده‌ و تیکه‌له‌چوونیککی سه‌خت و خـ.وینـ.اوی، ئه‌ویشی شکاند و هه‌ی‌دی لی کرد و به‌ قریوه‌قزیوی سواران و چه‌پله‌پیزانی میترخاسان له‌ هه‌ریمی جزیره‌ی ده‌رپه‌پاند. ئیدی له‌و پۆژه‌وه‌ هیزی قزلباشان نه‌یتوانیوه‌ به‌ تیلای چاویش له‌ خاکی جزیره‌ بپوانی. دوا‌ی تپیه‌پبوونی ماوه‌یه‌کی زۆر به‌ سه‌ر ئه‌م پووداوانه‌دا، میر شه‌ره‌ف له‌م دنیا دوو ده‌رگانه‌وه‌ به‌سه‌ره‌و دنیای هه‌رمان کۆچ‌وباری لینا.

۱- «کم من فئة قليلة غلبت فئة كثيرة باذن الله»؛ به‌شیک له‌ ئایه‌تی ۲۴۹ی سوورده‌ی به‌قه‌ره‌. و.

شاعلی بهگ کوری میر به در بهگ

پاش نه مانی میر شهره ف، شاعلی بهگی برای به پیی په سندی هژ و خیلات و پیاوماقوولانی بۆتانی به میری ههریمی جزیره داندرا. قه لا و ناوچه کانی ده و روبه ری فنیکی^١ نه سپارده ده ست میر محهمه دی برای. واهات جاریکیان مه زن و میرانی کوردستان بۆ دیتنی شاسمایلی سه فه وی پیکه وه چونه خوی و ته وریز. شاعلی بهگیش هه لئه له تا و ئه و سووکایه تی و په ند و مه ره دانه ی له بیر خوی بردنه وه که بۆتانی به سه ر قزلباشانیان هیتابوون و له گه ل دوازه مه زن و میری دیکه ی کوردستان رۆیی بۆ خزمه ت شاسمایل. شاسمایل ئه و کار و کرده وانه ی میر شهره فی له یاد نه چوو بۆزه و بۆی قووت نه ده چوون؛ بۆیه وێرای ته وای گه وره گه وره و حوکمرانی کوردستان گرتی و زنجیر پیچی کرد. پاش ماوه یه ک که ئه و میرانه هه ر یه که ی به شیوه یه ک ئازاد کران، شاعلی بهگیش توانی له به ندی قزلباشان قوتار بی و گه رایه وه جزیره.^(١٥)

له دوا ی گه رانه وه ی ته ماشای کرد ههریمی جزیره گیراوه و شاسمایل، ئولاش بهگی برای خان محهمه دی ئوستاجلووی له سه ر داناوه. شه ر له نیوان هیزه کانی ئولاش بهگ و میری بۆتان دا قه وما و ئولاش بهگ شکستی به سه ر شانی دا هات و دهستی له حکومه تی جزیره هه لگرت و رایکرد. ته وای قه لا و ناوچه و مه لبه نده کانی جزیره که وتنه وه ده ست شاعلی بهگ. دوا ی ئه م پرووداوه شاعلی بهگ هات و په یمانی برایه تی لـ... گه ل میر شهره فی حوکمرانی بدلیس

١- قه لای فه نیک (فه نهک)، به یۆنانی «پیناکا» یه. قه لایه کی سهخت و دیرینه و له سه ده ی سییه می کۆچی / نۆه می زاینییه وه پایتهخت و بارگای کورده به شنه و ییه کان بووه که به ئازایی و جوامیری و نان بهی به ناوبانگ بوون. «ابن الاثیر» بۆخوی چۆته دیدنه ی و دیداریان و ستایشی

به‌ست و پیکه‌وه سهریان وه‌بهر دهرگای بارگای سولتان سه‌لیم‌خان هیتا.^(۱۶) ئه‌وسا هانی سولتان سه‌لیمیان دا لسه‌شکر بنیئر و دیاربه‌کر و ئازهر بایجان و ئهرمه‌نستان بگری.

شاعه‌لی‌به‌گ دوا‌ی چه‌ند سالتیک حکوومه‌ت مردنی له‌چاره‌ی نووسرا و چوار کوپی له‌پاش به‌جیما: به‌دربه‌گ، ناسربه‌گ، کاک محهمه‌د و میر محهمه‌د. به‌دربه‌گ بوو به‌جیگره‌وی باوکی. کوپانی ناسربه‌گ و کاک محهمه‌د که بوونه میری جزیره، له‌دواتردا به‌وردی ده‌چمه‌وه سهریان. میر محهمه‌د کوپیکی ره‌شید و ئازای له‌پاش به‌جیماوه و ناوی سوله‌یمان‌به‌گه و ئیستاش ههر ماوه.

به‌دربه‌گ کوپی شاعه‌لی‌به‌گ

به‌دربه‌گ له‌پاش نه‌مانی باوکی له‌پاله‌و‌پشتی میرایه‌تی پالی دایه‌وه و ههریمه‌که‌ی به‌داده‌وانی و هه‌نگاوی به‌خیروییژی ئاوه‌دان کرده‌وه و گه‌شه‌ی پێدا. نیزیکه‌ی هه‌فتا سالتیکی به‌شیوه‌ی سهربه‌خۆ حکوومه‌ت کرد. له‌سهرده‌می پادشایه‌تی و مه‌زنایه‌تی سولتان سوله‌یمان‌خانی خه‌زاکه‌ردا، له‌سهره‌تاوه‌ه‌تا ئاخیری شانی له‌خزمه‌تی پادشای خوابه‌خشوو شل کرد و ههر ئهرکیکی ئه‌سپارده‌ی کرا به‌چاکی رایبه‌پا‌ند.

له‌جه‌نگه‌ی بزوو‌تنی له‌شکر بو‌سهر وان و ته‌وریز و به‌غدا و تیگرای ناوچه‌کانی عێراقی عهرهب له‌رکێفی پادشای هه‌میشه‌سهرکه‌وتوودا بوو، به‌لام له‌بهر دوو کاری دزیو که له‌پووی ئازایه‌تی و پشت‌به‌ستن به‌خزمه‌ته‌کانی کردبوونی، سولتان و پو‌سته‌م‌پاشای مه‌زنه‌وه‌زیر دلایان لێی هه‌لگه‌را. یه‌کیان ئه‌وه بوو که له‌بارگای پیروژدا وه‌ختایه‌ک میران و مه‌زنان له‌دوا‌ی هیرش بو‌سهر خاکی عه‌جه‌مان ده‌گه‌پا‌نه‌وه و ویکرا چوو‌بو‌ونه ده‌ست ماچ کردنی سولتان

[سولهيمان]، نه و ماني گرت و خوی له و کاره بوارد و گوتی چۆن دهی سولتان حوسین به گی میری ئامیدی و هپیش من که وئ. ئاوا به بق ههستای له دیوانی میری و هه درکهوت و بی نه وهی مالاوایی له پادشا و وهزیری بخوازی گه پرایه وه جزیره. پيشتر باسی کاره ناحهزه که ی جاری دووهمی کرا و گوتمان وهختایه ک زهینه ل به گی میری هه کاری به یاریده و پشتیوانی پوخته مپاشای مه زنه وه زیر، له ده رگای بارگای سولتان سولهیمان وه گه پابو وه هتا بچیتته وه و جله وی حکومت به دهسته وه بگری، کومه لیک چه په ل و پیاوکوژی بۆتانی ناردبوویه سه ر پئی زهینه ل به گ و یارانی و به شیر و نیزه و خه نجه ران هه موویان نهنجیبوون و نه ویش به نیوه گیانی به جیما بوو. وهختایه ک پوخته مپاشا رووداوه که ی بیسته وه نه وهنده ی دیکه ی بق لئ هه لگرت و که بۆ دووهم جار بووبه وه مه زنه وه زیر لیبرا پئی بریژی. بۆ نه م مه بهسته میر ناسری برای به دربه گی هه لخراند که ههستی و داوای حکومتی جزیره بکا و به ره و بارگای سولتانی عوسمانی وه پئی که وئ. ناسر به گ له سه ر فه رمایشتی مه زنه وه زیر به ره و بارگای سولهیمانی پوئی و به یاریده ی پوخته مپاشای هاوشانی ئاسه فی [وهزیری حه زه تی سولهیمان]، فه رمانی حکومتی جزیره ی وه رگرت و به ره و مال بووه. کاتیک گه یشته وه به دربه گ له پووه به ره و پیری پوئی و خوی گه یانده سنجا^۱ و هه وساری حکومتی دایه دهستی. پاش دوو سالان به دربه گ رووی کرده وه ده رگای سولتان و دوا ی دا برینی ناوچه ی توور و هه یتم له و قه له مړه وه، سه ره له نو ی به دربه گ کرایه وه میری جزیره و فه رمانی حکومتی درایه وه دهستی و ئیتر هه تا ئاخری ته مه نی به فه رمانی سولتانی به شه و کهت و شان له و پله یه دا مایه وه.

بەدر بەگ بە عالەم ئاشکرا و لە ئیو کۆر و کۆبوونەوان دا بەنگی دەکێشا. وای
 پێوه گیرۆدە ببوو کە هەموو پۆژی بپی ۵۰۰ درەمی لە هەوێلی دا دەسووتا و
 دەبوو بە چەردوو کەل. لەو ۵۰۰ درەمە بپی ۱۰۰ی هەر وەبەرخۆی دەکەوت و لە
 بەیانی را هەتا شەوێ قرتە ی لێ دەبری. هەمیشە خەزەندە داری خۆی هەلەپپەچا و
 تـوـنـدی لێ دەکێشا و دەیکوت دەبی بە پوولی حەلāl و زەلāl بەنگم بۆ بکرن و نابێ
 زیڕی وای پێ بدەن کە بۆنی حەرامی لێ بێ. ئەگەر ئەوێ بەولاه نین، تەماشای
 دەکەین پیاویکی یە کجار بە ئاکار و دیندار بوو و لە پێ و شویتی شەریعت لای
 نەداو و چۆن چاکە ئاوا قەدری مەزەنە مامۆستایان و زانیانی گرتوو. ئەو نەندە
 خۆیندەوار و زانا و شارەزایی کە لە سەردەمی وی دا لە جزیرە کۆبوونەو، لە
 هیچ دەور و زەمانیک دا هێندە نەبوون. بۆ وێنە مەولانا محەممەدی بەرقەلەبی
 (بەرقەلایی)،^۱ مەولانا ئەبووبەکر، مەولانا حەسەن سوورچی، مەولانا سەید عەلی و
 مەولانا زەینەددین بەبی، کە لە زانستەکانی ئاشکرا و نەهیتی دا مەللائی زاناکانی
 زەمانە و شیخانی دەورانە. هەروەها زۆر فرەزانی دیکەش هەبوون کە
 نووسینەکانیان دەستاو دەست پۆشتوو و لە حوجران دا برەوی بوو.
 دەلێن جاریکی مەولانا ئەبووبەکر دلی لە بەدر بەگ ئیشاوە و لێپراوە مالی
 بارکا و لە جزیرە برەوا. لە تاوان بەدر بەگ کۆمەلێک گەرەگەرە و پیاوماقوولان
 هەلەدەگرێ و دەچێتە لای مەولانا و دلداری دەداتەو و گەلیک دیاری و خەلاتی بۆ
 دەبا و خاوی دەکاتەو و ناھێلی برەوا.

۱- مەلا محەممەدی بەرقەلایی، مەلایەکی نساوداری کوردستان بوو، وەلسی مەخابن
 زانیارییەکی وەهای لەبارەو نییە، تەنها ئەو نەبێ کە فەتوا و نووسینی دژی
 شیعەگەری هەیه؛ بۆ زانیاری زیاتر برەوانە: رسائل فی الرد علی الرافضة، جمع و تحقیق حمدی
 عبدالمجید السلفی، مطبعة خبات، دهوک ۱۹۹۷، ص ۹۱. ن.س.

پاش مردنی ناسربه‌گی برای، سه‌رله‌نوئ ناوچه‌ی توور و هه‌یتمی به ده‌ستووری جاران خسته‌وه سه‌ر قه‌له‌مره‌وی هه‌ریمی ده‌سه‌لاتی باب‌وپایرانی. زۆر ژیاوه و دوا‌ی برینی نه‌وه‌د سال و نیزیک بوونه‌وه‌ی له‌سه‌ت، خه‌رفاوه و کاری سه‌یری کردوون. خۆم له‌ باوه‌پیکراوانم بیستووه که جاریکیان که‌سیک له‌ چنگ قه‌سابی شار وه‌زاله‌ دئ و سکالا ده‌باته به‌ر به‌دربه‌گ و ده‌لئ سووکایه‌تی پی کردووم. به‌دربه‌گ پی و ده‌بی هاواری له‌ چنگ [کازره] که پی ده‌لئ «قه‌سار». بۆیه ده‌لئ دا برۆن کابرای «قه‌سار» بیئن و فه‌لاقی که‌ن. کابرا دوا‌ی ئه‌وه‌ی چیه‌وه‌چزه‌ی ده‌ده‌ن و لئ ده‌به‌نه‌وه، پوو ده‌کاته به‌دربه‌گ و ده‌لئ قوربان تاوانم چ بوو؟ به‌دربه‌گ ده‌لئ قسه‌ی ساردوستووک له‌ پارسه‌نگی ئه‌و کابرایه‌ ناوه. کابرا ده‌لئ میرم ئه‌وه‌ی وای کردووه «قه‌ساب» ه و من «قه‌سار» م. به‌دربه‌گ له‌ ولام‌دا فه‌رموو‌یه‌تی: قه‌ساب و قه‌سار هه‌ر یه‌کن و له‌ چه‌ند ده‌نگان‌دا پیکه‌وه شه‌ریکن تیه‌ه‌لینه‌وه‌ی ئه‌و هه‌له‌یه‌ش چی وای تیناچی.^١

به‌دربه‌گ وه‌ختایه‌کی که‌وته شوین بانگاوازی هه‌ق و به‌شی له‌م ژیاوه‌ بپرا، کوپکی له‌ پاش به‌جیما به‌ناوی میر محهممه‌د.

میر محهممه‌د کوپ به‌دربه‌گ

میر محهممه‌د له‌ سه‌رده‌می ژیاوی بساوکی‌دا به‌ سه‌ر کاروباری ولات ڤاگه‌یشته‌وه و له‌ مال کۆکردنه‌وه‌دا که‌سیکی چنۆک و به‌هه‌له‌ بووه و قه‌ت چاوی تیر نه‌بووه. ده‌لئ دوا‌زده‌هه‌زار سه‌ر مه‌په‌زاوی بووه به‌ به‌رخه‌وه و هه‌موو سالی پ‌سقیکی زۆری لئ چنیونه‌وه و له‌ به‌روبووی دیکه‌ی خوا‌ردوون و داهاتیکی

١- ل ٩٥ بولیان: «... له‌ چه‌ند ده‌نگان‌دا پیکه‌وه شه‌ریکن، بۆیه به‌هه‌له‌ چوون به‌ لیوانه و تۆله‌ی ئه‌و هه‌له‌یه‌ش له‌ تۆ ده‌کریته‌وه» و.

چاکی پی وه‌سهریه‌ک ناون. سه‌ت‌ه‌زار مریشکی به‌سهر‌مه‌ردار و ره‌شایی و جووتیاران‌دا برپوه و هیلکانه‌ی بۆ برپونه‌وه و هه‌موو سالی لئی وه‌رگرتوون. به‌کورتی له‌مال کۆکردنه‌وه‌دا که‌س ده‌سکی له‌دوو نه‌کردوو و زۆری مالی دنیا‌یه خستۆته‌سهریه‌ک.

پاش نه‌مانی بابی بۆته‌میری سه‌ربه‌خۆی جزیره و پاش تته‌په‌بوونی هه‌وت سال به‌سهر حکومه‌تی‌دا، سالی ۹۸۶ی ک/ ۱۵۷۸ی ز، وه‌ختایه‌ک قه‌را مسته‌فاپاشا لالای دووهم وه‌زیر به‌پیی فه‌رمانی سولتان مرادخان پۆیی بۆ گرتنی هه‌ریمی گورجستان و شیروان، میر محه‌مه‌دیش له‌گه‌ل سپای هه‌میشه‌سهرکه‌وتووی ئیسلام پیی نایه‌رکیف. کاتی‌ک له‌شکری هه‌شربه‌پاکه‌ری سولتانی عوسمانی گه‌یه‌وته‌گورجستان، محه‌مه‌دی‌خانی ناسراو به‌تۆقماق، کورپه‌زای قازق هه‌مزهی ئوستاج‌لووی مه‌زنی سهرکرده‌کانی چقورسه‌عد (چغورسه‌عد) چخورسه‌عد له‌گه‌ل ئیمام‌قولی سولتانی قه‌جهر، مه‌زنی سهرکرده‌کانی قه‌ره‌باغ و گه‌نجه‌ی ئاران (ئالان)، وێرای ده‌ه‌زار سواری خوینن‌پۆی قزلباش له‌جیگایه‌ک به‌ناوی چه‌لدر، به‌ره‌گه‌یان له‌مسته‌فاپاشا گرت و شه‌ریان له‌نیوانی‌دا قه‌وما.

له‌شکری ئیسلام که‌له‌ژماره‌ی ئه‌ستیرانی تته‌په‌راندبوو، له‌و پۆژه‌دا ده‌رویش‌پاشای به‌گه‌له‌ربه‌گی دیاربه‌کری بۆ کرابوویه‌پیشه‌نگ. شه‌په‌که‌ی چه‌لدر لای تاوپه‌رین له‌داوینی چیا‌یه‌ک ڕوو ده‌دا. پاله‌وانانی کورد ئه‌وه‌نده‌هێزه‌یان به‌هیچ‌دانا و له‌پووی ئازایه‌تی و به‌هه‌وای فیز و ده‌ماره‌وه‌به‌گژیان‌دا چوون، گوێیان نه‌دایه‌فیل‌وفرتی زه‌مان و مانگ و سالان و هرووژمیان کردنه‌سهری.

ئه‌گه‌ر شیریش بی نه‌یاره‌که‌ی خۆت به‌که‌م دامه‌نی

نه‌کوو شیرگر بی، پارێزێ بکه‌و زۆر خۆ ڕامه‌نی

به خۆت مه نازه و قهت مه لئ ههچ كهس دهروهستم نايه
مه زنيش بي دنيا بالادهستي تۆي گه لئ تيدايه
مه لئ سه ره په نجه م ئاسن و پۆلايه چا دارژاوه
لاي ئاسنگه ران ئه م هات وهووته خه يالي خاوه

ته نيا دووسه هزار قزلباش وهكوو پيشهنگي لهشكرهاتن و خويان به لهشكري
پۆم نيشان دا. دليراني له شه پزان و شيراني شه پراني، خويان له جيحه شاري چيادا
مه لاس دابوو. كاتيگ ئه و بره چه كداره بي شكۆيه كه وتنه بهرچاوي قۆشهني
چروپري عوسماني، كورداني به جهرگ و بوير چه شني شير نه هره تهيان كيشا و
هه ليا نكرده سه ر كۆمه لي په ري شاني قزلباشان. ئه وهنده هيزه ي كه وهكوو
كۆئه ستيره ي كۆ ليكهالابوون، كرديانن به ئه ستيره ي حه وته وانان و هه ريه كه ي بۆ
گۆشه يه كيان حه وا دان، به لام له ناكاو نيزي كه ي شه ش هزار سواري نيزه وه شيتي
سه رپشتي حدوود و عه دالان، سه دووملانه ي چياوه وهكوو لافاو سه ره وخوار
بوون و له گوين هه ژديه اي هارووزاو پريشكانديان و به كۆمه ل خويان به
لهشكري پرش و بلاوي كوردان دا كيشا و هاواري بگره وه برده و دهنگي سي ته پله و
كه له شاخيان گه يشته په رپه رچوچكه ي ئاسمان. له بهر حيله و پرم وهژري خوشاژويان،
شه پرگه وهكوو مه يداني مه حشه ري لي به سه رهات. پندهشت و ييروون به خويي
پاله وانان چه شني ئاسۆي زه رده په ر سووره لگه را و به يانه ي به ختي خواروژوور
له و گيژاوه سامناكه دا وه سه ره شه و گه را.

پرمبه ي سمي ئه سپانه كه مه يدان ده هه ژيئي
ماسي ده ته ژيئي و له سه ما مانگ ده له ريئي

تیر چه‌شنی ده‌ماری ده‌می گرژی ده‌نوین
 شووخالی هیه و تیده‌په‌په‌ی و ده‌م ده‌چه‌قین
 خوین فیچه ده‌کا و دیت و کلاوان ده‌به‌زین
 په‌چه‌شنی گولاله‌ی له‌سهران خوی ده‌شه‌کین
 ئه‌و ته‌وره‌که‌وا یه‌ک ده‌کوژی و سهر ده‌په‌په‌ی
 لیوی وه‌کوو پۆپه‌ی که‌له‌شیر سووره‌به‌خوین

به‌کورتی، میر محهممه‌د، سارووخان‌به‌گی حوكمدارى جه‌ز، دوومان‌به‌گی
 زهرقى و میر محهممه‌دى فنىكى له‌و هه‌رايه‌دا كوژران. سه‌ره‌نجام له‌شكرى
 قزلباشان به‌زى و سه‌چواره‌زار كه‌سى هه‌ردك لايان تيداچوون. میر محهممه‌د
 له‌جه‌نگه‌ی كوژرانی‌دا به‌ی دووسه‌ت هه‌زار زه‌پرى سوورى له‌سكه‌دراوى
 عوسمانى و بار و بارخانه‌یه‌ك كووتالى هه‌ره‌چاكى نه‌خشین و كه‌لوپه‌لى جوان و
 په‌نگینى له‌خه‌زنه‌ی‌دا بوو. چوار كچ و كوپیكى پینچ ساله‌ی به‌ناوى سولتان
 محهممه‌د له‌پاش به‌جیما و هیچ میراتگریكى دیکه‌ی نه‌بوو. له‌پۆژگارهدا هیچ‌كام
 له‌میرانى كوردستان هینده‌ده‌وله‌مه‌ند نه‌بوون.

سولتان محهممه‌د كورپی میر محهممه‌د

سولتان محهممه‌د له‌داوینى كیژی مه‌لیك محهممه‌دى كورپی مه‌لیك خه‌لیلی
 حوكمدارى هه‌سه‌نكیف به‌رببۆه. هه‌ر به‌مندالى باوكى نه‌ما و له‌كوردستان وا
 باوه‌ئه‌گه‌ر یه‌كێك كوپیكى ورد و كه‌مه‌مه‌نى له‌پاش به‌جی بمیتى، ناوى باوكى
 ده‌خه‌نه‌سهرى. ویشده‌چى چونكه‌سهرناوى سولتان كه‌وتۆته‌پیش ناوى،
 هینده‌یه‌یان گوى پى نه‌دایى و گوتویانه‌با محهممه‌د بى؛ ئه‌وه‌ش هه‌ر خودا بۆخۆی
 ده‌زانى. هه‌ر چۆنێك بووبى، وه‌كوو دیاره‌دايكی محهممه‌د كه‌ژنیکى ئاقلمه‌ند

بووه و مال و میراتیکی زوری له میردهکە ی بۆ به جیماوه، خیرایەکی پیداهاتووه و به به خشینه وهی مال و سامانی دلی خزمان و مەزنان و ئاغاوهتی بۆتانی به لای خۆی دا ڕاکێشاوه و زۆر چاک له گەڵ خەلک حاواوهته وه و کاروباری به پێک و پێکی به ڕیوه بردوون. پاشان دوو کچی داوون به میر ناسر و شەرف به گی کوپانی خان ئه بدال و ڕاپه پاندنی ورد و درشتی کاری هه ریمه که ی خستۆته ئه ستیان. له ڕاستی دا به چه شنیک داوینی له پاراستن و ڕاگرتن و پێراگه یشتنی جزیره هه لکرد، که هیچ کهس وای بۆ نه ده کرا.

له ده رفه تیک دا کوپه که ی خۆی هه لگرت و بردی بۆ ئیستانبول و سه ری برده به سیبه ری ده رگای سولتان مرادخان و دیاری و خه لاتیک... زۆر و به... قیমে ته گرانیشی به سه ر پله به رزان و مەزنه پیاوانی بارگای خاوهن شکۆ دا دابهش کرد و توانی ئاو پریشکینی دلی هه موو لایه ک بکا. سولتانی عوسمانیش به سه ری کرده وه و خه لاتی یه کجار چاکی به باربوو دایه و فه رمانی میرایه تی جزیره ی بۆ نوێ کرده وه و ئیزی گه پانه وه ی دا.
 دوا ی تیپه ڕبوونی پێنج سال به سه ر حکومه تی سولتان محهممه دا، دایکی سایه چه ور و ده ست به خێرو بیژی نه مانی له چاره ی نووسرا. ئه ویش پاش چه ند پوژیک نه خۆش که وت و سالی ۹۹۱ ی ک/ ۱۵۸۳ ی ز، مه لی گیانی پیرۆزه هیلانه ی له ڕکه ی له شییه وه فره ی و ڕژی و له سه ر چلووکی داری تووبای به هه شت هه لنیشت. وه ک ده لێن میراتگرانی ده سه لات و دوژمنانی ژاریان بۆ کردۆته خۆراکی و به و ده رده کوشتوویانه. لیڤه وه به ره بابی به دربه گ ده بریته وه و داده کوژی.

ناسر به گ کوری شاعه لی به گ

له زه مانی پادشایه تی سولتان سوله یمانی خه زا که ر و له سه رده می وه زیرایه تی ڕۆسته م پاشای مەزنه وه زیردا، ده رویش مه موودی که له چیری له ڕیزی مەزن و

ماقوولانی کۆر و کۆبوونه‌وه‌ی سولتانی دا خۆی دییۆوه و پۆسته‌م‌پاشا، که وه‌کوو ئاسه‌فی کورپی به‌رخیا وابوو، به پاویژکاری خۆی دانا‌بوو. ئەم دەرۆیش مه‌حمووده به پەسەن له عەشیرەتی پۆژەکییه و له شیوازی هۆنینه‌وه‌ی شیعر و دارشتنی په‌خشان دا، یه‌کیکه له قوتابیانی مه‌لا ئیدریس [ی بدلیسی]. ماوه‌یه‌ک بۆته قه‌له‌مداری دیوه‌خانی شه‌ره‌ف‌به‌گی میری بدلیس و له پاش کۆژانی شه‌ره‌ف‌به‌گ په‌په‌وازه‌ی خاکی پۆم بووه. له‌وئ بۆته مامۆستای [میهری‌ماه‌سولتان] ی کچی سولتان سوله‌یمان خان، که ژنی پۆسته‌م‌پاشا بووه. ورده‌ورده‌ی وای هه‌لداوه که زۆربه‌ی میرانی کوردستان بۆ پرس‌ورا پرویان تیکردوو؛ هه‌ر بۆیه پۆسته‌م‌پاشا ئاوا به‌وردی له بارودۆخی کوردستانی زانیوه و میره‌کانی گۆرپون و ئال‌وگۆرپی ده‌سه‌لاتی له‌وئ به‌دی هیناوه. جا بۆیه سه‌رده‌قی ئەم قسانه‌م ئاوا داگیرساند هه‌تا وه‌بیری بێنمه‌وه که پێشتر باسم کردبوو پۆسته‌م‌پاشا چۆنی دهنی ناسربه‌گ دابوو تا له‌گه‌ل برای خۆی بکه‌ویته که له‌وکیشی و خوازیاری وه‌رگرتنی فه‌رمانی حکوومه‌تی جزیره بێ. ئەویش به‌پێی چاوه‌له‌ته‌کاندنێ مه‌زنه‌وه‌زیر خۆی داوێته به‌ر نوای بارگای فریشته‌لانی سوله‌یمانی و ده‌کریته‌ میری جزیره. پاش تێپه‌ربوونی دوو سال به‌ سه‌ر ده‌سه‌لاتی دا، به‌دربه‌گیش به‌ره‌و ده‌رگای سولتان مل دهنی و ده‌یکه‌نه‌وه‌ میر، به‌لام ناوچه‌ی توور و هه‌یتم داده‌برێ و ناسربه‌گ له‌وئ ده‌کاته میرناوچه. هه‌ینده‌ی پێ ناچی ناسربه‌گ ده‌مری و به‌دربه‌گ سه‌رله‌نوێ توور و هه‌یتم ده‌خاته‌وه‌ سه‌ر جزیره. ئەوه‌ی راستی بێ، تا قمیک له‌ پیره‌پیاوان لایان وایه ده‌ستاوده‌ست کردنی ده‌سه‌لات و گۆرپینی میرانی کوردستان، هه‌مووی ده‌گه‌رپێته‌وه‌ سه‌ر چازانینی دەرۆیش مه‌حموودی که له‌چێری.

به‌کورتی و پوختی، پاش مردنی ناسربه‌گ، خان‌ئه‌بدالی کورپی بۆ وه‌رگرتنه‌وه‌ی حکوومه‌تی توور و هه‌یتم هه‌له‌سوون دینیته‌وه‌ و له زه‌مانی سولتان سه‌لیم خان و مه‌زنه‌وه‌زیرایه‌تی محه‌مه‌دپاشادا، به‌ره‌و ده‌ران‌ه‌ی فه‌رمانه‌ره‌وايه‌تی ده‌بزوی و

ئەوێ پاستی بچ دیوی بەرزەدەماغی دەچیتە کلێشی و هەوای حکومەتی جزیرە دەکەویتە کۆشکەلی میشکی و هەولێ بۆ دەدا. محەممەدپاشای مەزنەوێز، لەبەر دۆستایەتی بەدربەگ و سەقامگیربوونی پەوتی کاروباران و خۆشەویستی میرانی بەرزەجی، دەکەویتە سەر باری ئێشانە و سووکایەتی پێکەردنی خانەبدال و لێ دەبێ بیگری و لە زیندانی پەستیوی و چاکی بەزیتی. بۆ ئەم مەبەستە حەمەداغای چاوشباشی لەگەڵ پۆلە چەکدارێک پادەسپیژی و دەیاننێژی بچن و خانەبدال هەتا بارگای بەرزی میری گیر نەکن. وا دەبێ ئەو پۆلە خانەبدال لەگەڵ دەستەیکە میرزادەیی بۆتانی و چەند پیاویکی خۆی لە مزگەوتی گەورەیی ئەدرنە خەریکی بەجێ هێنانی نوێژی ئیوارە دەبێ. پاش ئەوێ سلاوی نوێژ دەدریتەو چاوشباشی و چەکدارانی دەچنە پیشی و دەلێن لە بارگای سولتانەو بە دوویاندا ناردووی. ئەم بە دواداچوونە وەکوو نیشانەیکە باش نایەتە بەرچاو و لە بردن و کوشننی دەترسێن؛ بۆیە پیاویکی کورد بەسەناوی شیخەیی شیخان و لە هاوڕێفانی خانەبدال هەڵدەکویتە سەر چاوشباشی و لە پشتهوەرا خەنجەرێکی دادیتتە ئێوستانی و لە سینەی سەر دەکا. وەختایەک چەکدارەکانی ئەوێ دەبینن زریکە دەکن و بازەرە دەبن و خۆیان دەگەیهێننەو لای مەزنەوێز و حال و پۆلەکەیی بۆ دەگێڕنەو.

خانەبدال و هاوڕێیانی بەم پووداوە سەریان لێ دەشیوی و هەریەکەیی لە پەنایەکی خۆی دەشاریتەو و چەندێکیان بەرەو دەری شاری ئەدرنە دەتهقن و دەپەون. جەماوەری شار بەپێی فەرمانی سولتان و وەزیر خۆیان لە گرتنی خانەبدال و یارانی خۆش دەکن و شوێتگێڕ بە کۆلان و گەرەکان وەردەبن و جار دەکێشن و کەلێن و قوژبنان دەپشکنن. هێندەیی بچ ناچی کە خانەبدال و زۆربەیی پیاوەکانی دەگیرێن و دەیانەنە دیوانی دەسلەلات و سولتان جێبەجێ دەلی هەموویان بکووژن و سەت کەسی دیار و ماقوولی بۆتانی سەریان تێدا دەچێ و

ده کووژرین. ده مړاست و کار به ده ستانی خه زنه خانه ی ئیسلامی دارونه داریان
گه سک لیدا و بردیان بؤ خه زینه ی لپا ولیپی [سولتان].

خان ته بدالّ هوت کوپی ئا کارپاکی له پاش به جیماوه که بریتین له: ۱- میر
ناسر ۲- میر شهره ف ۳- میر محه ممه د ۴- شاعه لی ۵- میر سه یفه ددین ۶- میر
عیزه ددین ۷- میر ته بدالّ.

میر ناسری کوپی خان ته بدالّ له بری سولتان محه ممه دی میری جزیره ویږای
له شکری عوسمانی چو و بوویه شهر پی ره وان (ئیره وان). له جه نگی گه پانه وه دا،
کاتیک گه یشتنه وه ده وره ی قه لای قارس، فه رها دپاشای وه زیر و سپاسلار به
هسه والی مردنی سولتان محه ممه دی زانی. ثم سهر داره بالاده سته، وای به بیر
پر چاکه و خیری دا هات تا کوو جله وی ده سه لاتی جزیره بداته ده ست یه کیک له و
میرا تگرانه ی چو و بوونه یاریده ی له شکری سهر که وتووی سولتانی. پیا و ما قو و لانی
بؤتانی له سهر حکو و مه تی میر ناسر ساغ ببو و نه وه و ویکرا هاتنه لای منی
به له نگازی نو و سهری ثم پو و په پانه و پوویان لیتام هتا به و سپاسلاره بلیم ته و
کۆمه له وایان پی باشه ناسر به گ به میری جزیره دابندری. پیم را گه یاند و ته ویش
سه لماندی، به لام میر عه زیزی کوپی کاک محه ممه د به دزی بالی چاووش
ده کاته که یخودا و رایده سپیږی و ده لی سولتان محه ممه د سه ت هزار سکه ی
سولتانی و نیومال و که ل و په لیکي له راده به دهری له پاش به جیماوه و دوو خوشک
نه بی میرا تگری دیکه ی نییه؛ له لایه کی دیکه شه وه خۆ من له میر ناسر نیزیکترم
تا کوو جیی بگر مه وه؛ ته گهر فه رمانی میرا یه تی جزیره بؤ من بنووسری، بری
سه ت هزار فلوری سولتانی له مالی سولتان محه ممه د و دوا زده هزار فلوری
دیکه ش له کیسه ی خۆمی ده خه مه سهری و دهیده مه خه زنه خانه ی سولتانی.
سهر کرده ی لیوه شاوه ثم پیشیاره ی به سهر که و تنیکی گه وره دانا. بؤ سبهینی
که ده بوو میر ناسر بچیته ده ست رامووسانی، میر عه زیشیان له گه ل بانگ کرده

دیوان. سەردار ڕووی کردە مەزن و ماقوولانی بۆتانی و پرسی لە میر ناسر و میر عەزیز کامەیان بە خزمایەتی لە سولتان محەممەدی کۆچکردوو نیزیکتره؟ ولامیان داوه و گوتیان دیاره میر عەزیز! سەردار فەرمووی کەوايه به پێی میراتگری بێ، میر عەزیز دەبێ ببێتە میری جزیره و هیچ کەلێن و کەله بەریکی تێدا نییه و کاریکی به جێیه. کە یخودایان و گەورە پیاوانی جزیره وە جواب هاتن و فەرموویان ئەگەرچی میر عەزیز لە سولتان محەممەد نیزیکتره و بە گۆیژە میراتگری بێ دەبێ ئەو میر بێ، بە لام تەواوی هۆز و خێلات و مەزن و ماقوولان خوازیاری ئەوێن کە میر ناسر دەسەڵات بە دەستەوه بگرێ و بۆ پاراستن و ڕاگرتنی هەریمە کە لە میرانی پیش خۆشی چاکتره. سەردار گوتی ئەگەرچی ئێوه راست دەکەن، بە لام من میر عەزیز دەکەم بە میر. یەکیک لە مەزنانی بۆتانی هاتە نیو قسان و گوتی سولتان سوله یمانی خەزا کەر وای ڕێبار داوه کە هەر کەس عێل و عاشیرەتی پێی ڕازی بن، خۆیان هەقیانە بیکەنە میر و ئێمەش بە حکوومەتی میر عەزیز ڕازی نین و میر ناسرمان دەوێ.

فەرهادپاشای سەردار بە و قسانە گری گرت و هەرای کرد دا با جەللاد بێ و هەر ئەو ڕۆژه کە پینچ شەممۆ ٢٩ی مانگی ڕەمەزانی پیرۆزی سالی ٩٩١ی ک/١٥٨٣ی زایینی بوو، لە پیش خێوەتی دیوان سەری میر ناسریان پەڕاند. دواي کۆژرانی میر ناسر بوو بە شین و گریان و ڕۆژێک مەگین خودا بزانی. سیناوی فرمیسکی پیر و لاو لە تاوی بێ تاوانی میر ناسر ولاتی داگرت و چاوی خۆیتباری گەوره و گچکە، نیگای بەرچاوپروونانی بە مۆلەق وەستاند.

کاتی کۆسپی و هاتە مەیدانی چەرخێ گەردوونی هیتا جۆلانی
بە م پەژارەهێ گیان و دل تاوان بوونە خوینا و بارین لە چاوان

پاش ئه م پووداوه، فهرمانی حکوومه تی جزیره ی بۆ میر عه زیز نووسی و خه لاتى شاهانه ی کرده باربووی و که ولى شانازی خسته سهرشانى. بالی چاووشی ره گهل خست و ناردی هه تا جلّه وی کاروباری جزیره به دهسته وه بگری. میر شهره ف و براکانی و یارانی له ناوچه ی ته نزی ته ریک که وتته وه و ئه گهر په ره وردگاری گه وره ی هیژا بالم بگری، به م زووانه قه له می که چ وکرووچم له گیرانه وه ی به سهرهاتی ئه وانیش وه خو ده که وی.

میر عه زیز کوپی کاک محه ممه د

پاش ئه وه ی که میر عه زیز به پالپشتی و یاریده ی فهرهادپاشای وه زیر هه وساری حکوومه تی جزیره ی که وته چنگی، هیشتا پتر له سالیک و چوار مانگی به سهر ده سه لاتى دا تینه په پیبوو که عوسمان پاشای مه زنه وه زیر له سهر کاری لابرده و میر محه ممه دی کوپی خان ئه بدالی له جیی دانا، میر عه زیز پاش لیخرانی له جه نگی چوونی هیژه هه میشه سهرکه وتووه کانی ئیسلام دا بۆ سهر ته وریز، شانی دایه بهر راپه راندنی ئه و ئه رکانه ی پی ئه سپیز درابوون. پاشان مالی له جزیره وه راکوئیست و پووی کرده شهنگال و له وی بنه ی داکوتا. دواى ئه وه ی عوسمان پاشا له ته وریز کۆچی دواى کرد و سهرله نوی فهرهادپاشا بۆوه سهردار و به ره و خاکی عه جه م بزووت، میر عه زیز له ئه رزه پۆم خو ی گه یانده خزمه تی. له وی فهرهادپاشا بۆی دانا به و مه رجه ده ی کاته وه میری جزیره که سی گوندی کافران (فه له کان) ی خاکی جزیره بخاته سهر ملّک و ماشی تایبه تی سولتان و سالانه ش بری شیست هه زار فلوری له داها تی ئه و گوندانه بنیژی بۆ خه زیته ی دارمالی سولتانی. له سهر ئه م قه رارو برییه حکوومه تی جزیره ی پی به خشرایه وه.

کاتیکی میر محه ممه د به م هه واله ی زانی، ملی پیی بارگای سولتانی داگرت. پاش ئه وه ی کاروباری گرینگی وه زاره ت که وته دهستی لیوه شاوه ی سنان پاشا، میر

عهزیز که وته تکا و پارانه وه و گوتی و باشه بۆ ئه وهی ههرا و ئاژاوه ساز نه بی،
میر محهممه به پڕ بکریته لای پۆم ئیلی و داواکهی جی به جی کرا. میر شهرهف و
برایانی که له سهر خاکی ته نزی دانیشتبوون و پئی به پیده چوون، میر عهزیز گوتی
ئه وئ بۆ حاجی به گی کورم باشه پئی رابگا و مه زنی بی. واش لیبرابوو که پیدایی و
توخم و تۆره مه ی خان ئه بدال به جاریکی بپریته وه و خاشه یان بکیشی. ئیتر به بی
به رگر و له مپهر له و په پی تیری و ته سه لی و ده ستوبال کراوه یی دا ده سه لاتی
جزیره ی به چنگه وه گرت و که سی له گه ل خۆی نه کرده شهریک و برابهش.
پاش تیپه پبوونی ماوه یه ک له سهر ئه م پی وشوینه، میر شهره فی کوپی
خان ئه بدال له گه ل هه رسیک برا که ی دیکه ی، یسانی میر عیززه ددین و میر
سه یفه ددین و میر ئه بدال، که هه رکام نه مامیک بوون له باغ و باغاتی میری دا
پینگه یبوون و وه ک داره سه ولی دارستانی حکومه ت سه ریان هه تا ته شقی ئاسمان
تیپه لچووبوو، خۆی نواند. ئه م کورانه که عیل و عاشیره ت ببوونه تامه زرۆی
دیمه ن و به ژن و بالاییان و دلێک ناسه ت دل ئاشقی ئاکاری له باریان ببوون،
خۆیان له شه پی میر عهزیز خۆش کرد و به مه به ستی ئه ستاندنه وه ی تۆله ی
خوینی میر ناسری برایان، هه لیانکو تابه سه ر پیاوه کانی و هه موو هه ری می
جزیره یان له چنگ ده ره ینا و میر عهزیز جگه له شار و قه لاجیه کی دیکه ی
به چنگه وه نه ما.

میر عهزیز که دیتی چاری نه ماوه و ته نگی پی هه لچندراوه، راکرتن و
پساراستنی شار و قه لای ئه سپارده حاجی به گی کوپی و «میر هاوهند» ی برازای و
به ئامانجی تۆله ئه ستاندنه وه له کورانی خان ئه بدال پووی کرده ده رگا و ده روازه ی
جیهان په نای سولتانی. میر شهره ف و براکانی ته واوی ناوچه و مه لبه ند و
گونده کانی ده وروبه ری جزیره یان گرت و زۆربه ی عیلاتی بۆتانی لیی هالان و
ده سباریان له گه ل گرت و هاتن و مه چه که یان له قه لایه ئه نگاوت. پاش تیپه پبوونی

چل پوژ به سهر قوناخی گه مارودا و په ییـدا نه بوونه‌وی سهرسوږاخی میر
عه‌زیز و نه هیټانی هیزی یاریده‌ر و پشتیوان، قه لانشینان که وخته سهر باری
ته‌نگه‌تاوی. وا هات راست له و دهمه‌دا حاجی‌به‌گ که بو یارمه‌تی خواستن
چو و بوویه لای برایم‌پاشای مه‌زنی سهرکرده‌کانی دیاربه‌کر، مهرگ به‌روکی گرت.
میر هاوهند و پړای چهند که سیک ژن و مندالی میر عه‌زیزی له قه لایه‌دا به جیه‌پشت و
له جه‌نگه‌ی نیوه‌شه‌ودا دهر وازه‌ی قه لای ترازاند و سووکیکی فیزمالکی دایه و
پړیی. میر سه‌یفه‌ددینی برای میر شهره‌ف به و دهرچوونه‌ی زانی و پړی لئ ته‌نی و
شه‌پریان له نیوانی‌دا قه و ما، به لام میر هاوهند توانی زه‌بری خوی بوه‌شیتئ و میر
سه‌یفه‌ددین له خوین بگه‌وزیتئ و گیانی لئ بستیتئ و به سلامه‌تی له و گیزاوه‌ بوی
قوتار بی. له لایه‌کی دیکه‌وه میر شهره‌ف و میر عیززه‌ددین له قه لای جزیره
وه‌ژور که‌وتن و ده‌ستیان له مال و سامانی میر عه‌زیز نه‌پاراست و به تالانیان
برد و خاوخیزانی به دیل گیران و درانه‌ چنگ کوردان. که‌نیزانی به‌زمگیر بن پی
نه‌ماویان له نیوخیان‌دا به‌ش کردن و تییان‌پستن. له و هه‌رایه‌دا کورپکی زور
مندالی میر عه‌زیزیش سهری تیداچو.

کاتیک ئه و هه‌واله ته‌نییه‌وه و گه‌یشته‌ دهرانه‌ی سولتان و به گوئی خاوه‌ن‌شکو
ناشنا کرا، فه‌رمانی دا به حوسین‌پاشای مه‌زنی سهرکرده‌کانی مووسل هه‌تا له‌گه‌ل
میر عه‌زیز بر و ته‌واوی میرانی کوردستانیش بچه‌نه‌هانی و دهره‌ی جزیره
بدن و هه‌ریمه‌که له چنگ شه‌په‌نگیزان دهرکیشنه‌وه و بیده‌نه‌وه ده‌ست میر عه‌زیز.
ئه‌وسا خویان له میر شهره‌ف و براکانی خوش‌که‌ن و ده‌سه‌لاتی زوره‌ملانه‌یان
لئ بستیننه‌وه و ئاکاری ناله‌بار تیبیننه‌وه و به ربه‌ی خویان بزیان بیونه‌وه و
په‌ندیکی وایان به سهر بیئن هه‌تا ته‌واوی سهربرزیوان پیی چاو‌ترسین بن.
حوسین‌پاشا فه‌رمانی سولتانی نایه‌بان چاوی و له‌گه‌ل محهمه‌دبه‌گی
حوکمداری هه‌زو و له‌شکری مووسل هی‌رشه‌ی ده‌ست پیکرد و زستانی سالی

۹۹۹ی ک/ ۱۵۹۰ی ز، بهره و جزیره بزوت. کاتیک میر شهرهف و براکانی به و پهلامارهیان زانی، شار و قه‌لایان چؤل کرد و چوون بؤلای ته‌نزی و له‌ویش گیر نه‌بـوون و مال‌ومندالیان هه‌لگرت و بهره و مۆکس و خیزان تییاخته‌قاند. حوسین‌پاشا، میر عه‌زیزی برده‌وه نیو قه‌لای جزیره و خوی گه‌رایه‌وه. پاش گه‌رانه‌وه‌ی حوسین‌پاشا، میر شهرهف و براکانی و زۆربه‌ی مه‌زنانی بۆتانی داوه‌رووکانه‌وه و قه‌لایان گه‌مارؤ دایه‌وه. میر عه‌زیز خوی له‌بهر گوپمی ئه‌و هیژانه پی رانه‌گیرا و زانی به‌رگه‌ ناگرئ و دهستی له‌ شار و قه‌لا هه‌لگرت و وپرای میر هاوه‌ندی برازای پی راکردنی وه‌بهر دا. میر شهرهف که‌وته سه‌ری و له‌ جه‌نگه‌ی شوین له‌ دووگیژانی دا میر هاوه‌ند وه‌به‌رهات و به‌ دهست میر شهرهف کوژرا. دواي چهند پوژیک که‌لاکی میر عه‌زیزیان له‌ پی‌دهشت و چۆله‌واریک دۆزییه‌وه.

گه‌ردوونی چه‌پگه‌رد چا خو ده‌نویتی
هه‌ر بالا بکه‌ی ریشته‌ت ده‌ردینئ
دنیاي دووده‌ریی ژیر گومبه‌زی شین
چاوه‌ش لئی ده‌رچی، دئ شینگیری شین

میر محهمه‌د کوری خان ئه‌بدال

وه‌کوو باسی کرا سالی ۹۹۱ی ک/ ۱۵۸۳ی ز، فه‌ره‌ادپاشای مه‌زنه‌وه‌زیر میر ناسری برای میر محهمه‌دی کوشت و ده‌سه‌لاتی جزیره‌ی دایه میر عه‌زیز و بالی چاووشی نارد که‌ بچی و مال و سامانی سولتان محهمه‌د به‌سه‌ر بکاته‌وه و دهستی به‌ سه‌ردا بگرئ. میر محهمه‌د خیزان و منداله‌کانی برای کوژراوی خوی هه‌لگرت و به‌ مه‌به‌ستی دادخوازی بردنی بۆ بارگای هیته‌دی ئاسمان به‌رزی سولتانی. راست له‌و ده‌مه‌دا فه‌ره‌ادپاشا له‌بهر هیته‌دیک که‌مه‌رخه‌می و هه‌نگاوی

نابه‌جی سهرکرایه‌تیی هی‌رشیی سهر خاکی عه‌جه‌مانی لی وه‌رگیرایه‌وه و عوسمان‌پاشای له جیی داندرا و ئه‌ویش له‌پویه میر عه‌زیزی لابرڊ و میر محه‌مه‌دی کرده میری جزیره. دواي مردنی عوسمان‌پاشا له ته‌وریز، سهرله‌نوئ فهرهادپاشا چۆوه سهر دۆخی جارانی و سهرکردایه‌تیی له‌شکری سهر خاکی عه‌جه‌مانی که‌وته‌وه ئه‌ستۆی. میر عه‌زیز هه‌له‌که‌ی قۆزته‌وه و له ئه‌رزه‌پۆم خۆی گه‌یاند هه‌خزمت فهرهادپاشا و به‌و مهرجه‌ی سی گوندی فهلان له هه‌رییمی جزیره بخاته سهر ملک و ماشی تایبه‌تی سولتانی و هه‌موو سالی بری شیست‌هه‌زار فلۆری له داهااتی ئه‌و ملکانه‌ بنۆی بۆ خه‌زنه‌خانه‌ی لیاوالیی سولتان، حکومه‌تی جزیره‌ی پی به‌خشرایه‌وه. میر محه‌مه‌دی لی‌خراو به‌ره‌و ده‌رگای خاقانی خاوه‌ن‌شکۆ پۆیی و له‌وی خۆ دیته‌وه. فهرهادپاشا به‌پیی ری و شویتیکی گه‌ل‌اله‌کراو میر محه‌مه‌دی حه‌وادایه‌ ناوچه‌یه‌کی بی مه‌زن و میر و ئه‌رکیکی خسته ئه‌ستۆی که تاکوو ماوه‌ پویه‌ی خه‌ریک بی.

میر شهره‌ف و براکانی له‌ په‌لاماری سهر گورجستان‌دا، چووبونه ژیر پکیفی سهرداری هه‌میشه سهرکه‌وتووی نه‌به‌زیو و پاش گه‌رانه‌وه له‌و خه‌زایه‌ی کافران، میر شهره‌ف و براکانی پۆیشتن بۆ ناوچه‌ی ته‌نزی و به‌ دووره‌په‌ریزی ماته‌یان هه‌لگرت. میر عه‌زیز له‌ویش ده‌ستی له‌ کۆل نه‌کردنه‌وه و مه‌زنایه‌تیی ناوچه‌که‌ی بۆ حاجی‌به‌گی کوپی و ده‌رگرت و له‌ دیوانی سولتانی عوسمانی‌را فهرمانی بۆ مۆر کرا. کاتیک میر عه‌زیز له‌ جزیره‌ بنه‌ی داکوتا، لی‌پرا خاشه‌ی به‌ره‌بابی خان‌ئه‌بدال بکیشت، به‌لام ته‌گیره‌که‌ی نه‌یگرت و چاره‌نووس به‌ریکی دیکه‌ی هیتا. وه‌کوو باسی کرا و پوون بۆوه، میر عه‌زیز و حاجی‌به‌گی کوپی و میر هاوه‌ندی برازی و ته‌واوی پاشه‌واری نیر و مییان تیداچوون و دوابراو بوون. پاش ئه‌م پرووداوانه‌ میر شهره‌ف له‌به‌ر پی‌گه‌یشتوویی و تی‌گه‌یشتوویی بوو به‌ پیشه‌نگ و هه‌وساری کاروباری به‌ده‌سته‌وه گرت و براکانی پاسپاردن هه‌تا به‌ ناوچه‌ و قه‌لاکانی

هریمه که دا بین و هه موویان بخه نه ژیر رکئی خویان. کاتیک ئه م دهنگ و باسانه گه یشتنه ئاستانه ی به خته لانی سولتانی و مه زنان و پایه به رزان پشیان زانی، به په له پیاویان نارد ه «بوسنه» و میر محه ممه دیان له ویوه هیتایه وه ئیسلامبوولی پایتهخت و له سهر داوای برام پاشای وه زیر کردیانه میری جزیره. محه ممه دپاشای بوسنه وی که مه زنی سهر کرده کانی دیار به کر بوو له گه ل مه زانی کوردستان راسپیردران برۆن و میر محه ممه له جزیره دامه زریئن و ئه و برایانه له وی دهر په ریئن. کاتیک هه واله که بلاو بووه، میر شهره ف به بی شهر و کیشه قه لا و هه ریمه که ی بو میر محه ممه دی برای چۆل کرد و ریشته وه بو ته نزی و له وی بنه ی داگرت.

دوای چهند رۆژان که یخودا و پیاوماقوولانی بۆتانی که وتنه نیو بژیوانی و میر شهره فیان برده جزیره و براکان چاویان به یه کتر که وت و پیکه وه ئاشت بوونه وه. ناوچه ی «شاخ» و چهند گوند و مه لیه ندیکی دیکه، که نیزیکه ی نیوه ی خاکی هه ریمی جزیره ده بوو، دایه دهست میر شهره ف و براکانی دیکه ی و گوتی با له گه ل پیاوه کانی خویان پیی رابگه ن. میر محه ممه د شاری جزیره و چهند ناوچه یه کی دیکه ی بوخۆی دانا و وا بریار درا بری ئه و سه ت و په نجاهه زار فلورییه ش که ده بی وه کوو دیاری بگاته دهست سولتان و وه زیری، له ئه ستۆی میر محه ممه دی و ئاوا هه ممه و لایه ک رازی بوون و پیکه اتن.

پاش تیپه پوونی چهند پۆژیک مه زن و ماقوولانی بۆتانی به لای میر شهره ف دا شکانه وه و کاتیک میر محه ممه دهستی پیکرد و بارودوخه که ی بو پوون بووه و زانی ئه وه ی وه کوو دیاری خراوه ته سهر ئه ستۆی بۆی نادرئ، دهستی له جزیره به ردا ولپی وه ده رکه وت. کاتیک گه وره کار به دهستان و پایه به رزانی به خته وه ری پادشای هه له پۆش سولتان مرادخان لیوه شاوهیی میر شهره فیان لی پوون بووه و زانیان مافی خۆیه تی تای ته رازووی به لای دا بشکیتته وه، فه رمانی حکومه تی

جزیره ی بڑی نووسرا و باربووی کرا و له گه ل خه لاتی سولتانی بڑی بهرئ کرا. میر محه ممد ک...ه وهی بیسته وه تی ته قاند و په نای برده بهر محه ممد به کی میړده خوشکی که حوکمداری هه زو بوو. ژن و مندالی له وی دانان و له گه ل وی پرووی کرده دهرگای سولتانی [عوسمانی]. به سه رکړدنه وهی بی سنووری سولتانی بالی بهرینیبه سه رکیشا و حکوومه تی هه سه نکیزی بڑ ده کاغه زی کرا. میر محه ممد چونکه به شدار ببوو له شهرئ گرتی قه لای ئاکری و هه رای کافرانی چه په لکاردا و توانیبووی له رکیزی هه میسه زالی سولتانی دا چاک خوی بنویئ، له دیوانی سولتان محه ممد خانی خه زاکه ره وه - که یاره بی هه تاهه تایه هه خه لیفه بی - فه رمانی حکوومه تی جزیره ی بڑ نووسرا، به لام وا له میر شهره ف توقیبوو نه یده ویرا بیته وه.

میر شهره ف کوری خان نه بدال

میر شهره ف سه رتو پ و بزارده ی بنه مالهی میرانی جزیره یه. له مه یدانی دلاوایی و جوامیری دا، به گزچانی پیاویتی و پوخته بی و ئاقله مندی، گزی گزیه نی له هاوشانه کانی فراندوو و ره سه ر هه مووانی داوه. له شهر و تیکه ه لچوونی به جه رگی و ئازیته تی و پاله وانانه دا خوی پاناوه و تین و تاوی شان و باهوی به هیژ و برشتی له گ...ه ل شیرئ وه کوو هه وره برووسکه ی، زه بری پیاوانه ی بی وه شاوه.

له چاو به خشینی به رژد و چرووک حاتم دهرده چی
له جه نگه ی شه را، رژه تم ده خه جلی وه کوو ملکه چی

ټه وهی راستی هه موو لایه ک که وتیوونه ژیر سیټهری داده وانی ټه و میره و دهستی به خشی نی دهیگرته وه. ئاشنا و بیگانه پیی حسابوونه وه و خویان به شوکرانه بژیړ و ټه مه گداری ده زانی. خه لگی دوور و نیزیک به گیان و دل لاگیری بوون و دوست و دوژمن له بهر ئاکاری جوان و په وشتی به رزی بیوونه پشتیوانی ده سه لاتی.

شیوهی ئاکاری پایه به رزانه ی مروی پیگه یاند
به دهستی پری دارخورمای چاکه، چاکی هیتا بهر
ټه گهر شوره کات بارانه ی خیری بی و لئی بیاری
باغاتی به هه شت له حاندی جاری هه لناهیتن سهر

وه کوو پیشتر باسی کرا، دوا ی پرو داوه کانی نیوان میر عزیز و میر هاوهند و میر شهره ف و براکانی، جله وی ته وای کاروباری قورس و گرانی حکومتی جزیره که وته نیو له پی به هیزی میر شهره ف وه و چون چاکه ئاوا که وته راگرتن و پاراستنی هه ریمه که. راست له و جهنگه یه دا وه زیری سهرده م، میر محه ممدی برای میر شهره فی له بؤسنه وه هیتایه وه و کردی به میری هه ریمی جزیره. وه کوو باسما ن کرد میر محه ممد پاش ټه و فرمانه ش هیچی له چنگ نه هات، هه ربویه به پیی فرمانی بارگای سولتانی خاوه ن شکو میر شهره ف چۆوه سهر دۆخی پیشووی و بوویه وه میری هه ریمی جزیره. دوا ی تپیه پوونی ماوهیه ک به سهر حکومتی میر شهره ف دا، میر عزیزه ددینی برای که لکه له ی حکومتی ټه و خاکه ی که وته سهری و مه لی ئاوات له سهر لیواری مشاره ی کوشکی میثکی هیلانه ی ساز کرد. واهات پرژیکه دهستی کرد به سهر بزیوی و خوی دایه تالان و داپو تاندنی ده وروبه ری جزیره و کۆمه لیکه ی بهرچاوی لاته و پاته و ره جاله و گنده ومه نده له

دهوری خوی هالاند. شهره‌فبه‌گ دلی له بهری ده‌له‌رزی و به مایه‌ی خه‌ساری ده‌زانی، بۆیه پۆژیکه به دوا‌ی دا نارد بیته لای. له پیش‌دا چهند نۆکه‌ریکی باوه‌پیکراوی خوی تیگه‌یاندن و فی‌ری کردن ئه‌گه‌ر میر عیززه‌ددین وه‌ژوور که‌وت، دایگژی‌نی و مت‌ه‌ق‌مردووی که‌ن و فه‌راقی ره‌شی لی بېرن. کاتیک میر عیززه‌ددین هاته ژووری، ئه‌وانه‌ی خـۆـیـان لی داگرتبوو له‌ه‌شارگه‌ لی ده‌ره‌پین و نه‌یان‌ه‌یشت کۆشکه‌لی می‌شکی چی دیکه‌ بای بادیه‌ه‌وایی و خۆبه‌زل‌زانیی تیدا بی و بچی.

پاش تیدا‌چوونی میر عیززه‌ددین، شهره‌فبه‌گ پشوو‌ی هاتۆته‌وه‌ به‌ر و بۆته میری سه‌ربه‌خوی جزیره و دادی خه‌لگ ده‌پرسی و پئی نادا مافی که‌س بفه‌وتی و گه‌شه و په‌ره‌ی داوه به‌ه‌ریمه‌که‌ و هیوادارم سه‌رکه‌وتووبی.^(۱۷)

لکی دووه‌م

باسی میرانی گورکی‌ل

www.zheen.org

پیشتر باسی ئه‌وه‌مان کرد نه‌وه‌کانی سوله‌یمانی کوپی خالید که‌ه‌ریمی جزیره‌یان له‌نیو خۆیان‌دا به‌ش‌به‌ش کرد، ناوچه‌ی گورکی‌ل وه‌به‌ر میرحاجی به‌در که‌وت و میرانی گورکی‌ل هه‌موویان له‌تۆره‌مه‌ی وین. گورکی‌ل له‌پیش‌دا پپی گوتراوه‌جورده‌قیل^۱ و هینده‌له‌سه‌ر‌زمان هاتوو و چوو به‌تۆ گورکی‌ل. چپای «جوودی»ش که‌گه‌مییه‌که‌ی هه‌زرتی نوح - سلاو له‌ویش و له‌پیغه‌مبه‌ری خۆشمان بی -- له‌سه‌ری گیرساوه‌ته‌وه‌ له‌مه‌ل‌به‌نده‌یه. گورکی‌ل بریتییه‌له‌سه‌ت گوندیکی ئاوه‌دانی فه‌له‌و مسولمان و هاوینه‌ه‌وار و

زستانه ههواره کانی بوونه جیی حاوانه وهی خیلات و شویتی به خێوکردنی مه پ و مالات.

به کورتی ده بی بلیم که پاش مردنی میر حاجی به در له و مه لبه نده، یه کیک له توخمه ی پاشه واره کانی به ناوی حاجی محهمه د کوپی شه مسه ددین جیی گرتۆته وه. دوا ی ماوه یه ک ده سه لاتداری ئه ویش کۆچی دوا یی کردووه و میر شه مسه ددینی کوپی بۆته جینشینی و دوا ی به ینیک ئه ویش ژیان مه ودای نه ده اوه و سئ کوپی له پاش به جیماوه که بریتی بوون له: میر به در، میر حاجی محهمه د و میر سه ید ئه حمه د. ئه م برایانه دوا به دوا ی یه کتر له گورکیل حکومه تیان کردووه؛ به لام هیچ شتی کم سه بارت به ژیان و به سه رهاتی میر به در و میر حاجی محهمه د لی پوون نه بۆته وه، بۆیه خۆم لی بواردن.

میر سه ید ئه حمه د کوپی میر شه مسه ددین

میر سه ید ئه حمه د که پیاویک بوو یه کجار ئازا و به کار، له هه موو شه پ و تیکه ه لچوونی کدا زه بری میرانه ی ده وه شاندا. له و ده مه دا که میرانی کوردستان چوون و سه ریان وه به ر ده رگای سولتان سه لیم خان هیتا، میر سه ید ئه حمه د ببوو به یه کیک له ها و ده مانی پادشا و بۆ گالته و پیکه نین قسه ی خۆی ده کردن و نه قّل و نه زیله ی سه یر و ناسکی ده گیرانه وه. پاش مردنی سولتان سه لیم خان^١ له گه ل سولتان سوله یمانی خه زا که ریش هه ر له سه ر ئه و په وته پۆشیت. پادشا کانی عوسمانی هه میشه خۆشیان ویستووه و کار و ئاکاری که وتۆته به ر دلایان. چه ند

١- سولتان سه لیم (١٤٦٧-١٥٢٠ی ز)، ناسراو به یاوز سه لیم (سه لیمه مۆنه)، نۆهه مین سولتانی عوسمانی و کوپ و جیگره وه ی بایه زیدی دووهه م. سالی ١٥١٢-١٥٢٠ی ز، حکومه تی کردووه و به زه بری زۆر بۆته پادشا و باوکی له سه ر حکومه ت هه لداشتووه و ته واوی براکانی خۆی کوشتووه. و.

جاریک مووسل و شه‌نگالیان خستوته سهر گورکیل و باربوویان کردووه و فرمانی حکومەتیان بۆ نووسیوه.

ده‌گیرنه‌وه جاریکی که سولتان سه‌لیم‌خان له داروسسه‌لامی به‌غداوه که‌راوه‌ته‌وه، میر سه‌ید ئه‌حمەد له نیو داره‌تەرمیک‌دا پراکشاه و خۆی مراندووه و له‌سهر رێیه دایانناوه. وه‌ختایه‌ک سولتان چاوی به‌و داره‌تەرمه‌ ده‌که‌وی، ده‌پرسی ده‌لێ ئه‌وه کێیه مردووه؟ ده‌لێن قوربان ئه‌و میر سه‌ید ئه‌حمەد و ده‌لێ ناوچه‌ی مووسل وه‌کوو گیانی منه و سولتان به‌که‌سیکی دیکه‌ی به‌خشیوه و به‌م پێیه گیانم ده‌رچووه و نه‌ماوم و له داره‌تەرمیان هه‌لپ‌چاوم. سولتان ئه‌و کاره‌ی وه‌به‌ر دلی ده‌که‌وی و سه‌رله‌نوێ ناوچه‌ی مووسل ده‌خاته‌وه سهر گورکیل و به‌م به‌سه‌رکردنه‌وه‌یه گیانیکی تازه‌ی به‌به‌ردا ده‌کرێته‌وه و له‌شی نه‌ماوی ده‌بووژێته‌وه. میر سه‌ید ئه‌حمەد عومریکی ته‌واوی کردووه و ئه‌وه‌نده‌ی ژیاوه لای پادشایان ریزی گیراوه.

قه‌لای گورکیل یه‌کیکه‌ له‌ قه‌لا سه‌خته‌کانی ناوچه و هه‌ریمه‌کانی کوردستان. ده‌گیرنه‌وه جاریکی که سوله‌یمان به‌کی یه‌جن ئوغللی^۱ ده‌چیته‌ سهر قه‌لای ئامیدی و مه‌چه‌که‌ی لی ده‌نگیوی،^(۱۸) زستان به‌سه‌ردا دی و بۆی ناگیر و زستانه‌هه‌واری ده‌باته‌ ناوچه‌ی «به‌شیری»^۲. له‌و جه‌نگه‌یه‌دا عیززه‌ددین شیر میری هه‌کاری له‌به‌ر په‌لاماری ئاق قۆینلووان، که ده‌ستیان به‌سه‌ر ته‌واوی جه‌غزی ده‌سه‌لاتی دا گرتبوو، سه‌ری وه‌به‌ر شووره‌ی قه‌لای «بای» هینابوو. میر سه‌ید ئه‌حمەد راده‌سپیریته‌ سوله‌یمان به‌گ و ده‌لێ: هه‌تا قه‌لای گورکیل و ئامیدی و بای و قه‌لای

۱- بولیان، ل ۱۰۷: «بیژن ئوغللی». و.

۲- قه‌لای به‌شیر سهر به‌فنیک بووه و له‌وانه‌یه گوندی ئیستای «بی‌شیر» بی له‌ بناری چپای جوودی له‌ نیوان گرچۆل و بیسین، که که‌وتوته باکووری رۆژه‌لاتی گرکاهه‌موو. له‌و شویتنه‌ کۆمه‌لیک کاول و هه‌ره‌سی له‌میژین وه‌به‌رچاو دین. ع.ی.

«سوئ» ی سهر به ناوچه ی بدلیس به دهست ئیمه وهن، ههر بایی پووشیکی لیتان ناترسین و تاو له کانوو له بهر چاوی کوردان وهک سله گامیش دهچن. میر سهید ئه حمده که ماوه یه ک به شیوه یه کی سهر به خۆ میرایه تیی گورکیل و ناوچه ی مووسلی به دهسته وه بوو دهستی له دنیا هه لته کاند و مالاوایی کرد. پاش نه مسانی، میر شه مسه ددینی به رازای جیی گرته وه.

میر شه مسه ددین کوری میر به در

پاش ئه وه ی میر سهید ئه حمده نه ما، میر شه مسه ددینی به رازای جیی گرته وه و ده سه لاتی گورکیلی که وته دهستی و دوا ی ماوه یه ک ده سه لاتداری، به ره و په نای یه زدانی مه زن که رایه وه. ئه م میره سیج برای هه بوو: میر برایم، میر عومه ر و میر حاجی محهممه؛ که میر برایم بوو به جیگره وه ی.

میر برایم کوری میر به در

له و سه ره به نه ده دا که به در به گی میری جزیره و ناسر به گی برای له سه ر مه زنا یه تیی جزیره قهر و هه رایان بوو، میر برایم چونکه نیوانی له گه ل ناسر به گ خۆش بوو، پۆیی بۆ وان هه تا نامه ی پشتگیری له فه ره دا پاشای مه زنی سه ر کرده کانی وانی بۆ وه ربگری و له ویشه وه به ره و ده رانه ی به خته لانی سولتان سوله یمان خان وه پئ که وئ. راست له و جه نگه یه دا شاته هماسب به له شکرکی زیاتر له ده نکی بارانه ناوچه و مه لبه نه ده کانی وانی داگرت. وهک ده لئین: «ههر که س چاو و زار کاری لئ کرد، به سه ر که ند و کۆسپ دا ده که وئ»، جا به راستی میر برایم ئاوا گیرۆده بوو. ویستی به لای «بارگیری» دا بپروا و خۆی بگه یه نیت به بدلیس، به لام قزلباش له نیوان بارگیری و ئه رجیش گه یشتته سه ری و شه پریان تیهالاند. میر برایم به زه بری شیر ی دپی پیدان و پیاوانه دهستی کرده وه و خۆی هاویشته نیو

قه‌لای ئه‌رجیش. خودی شاته‌هماسب که‌وته په‌یکه‌رده‌ی و به‌شویتی دا‌هاته‌سهر
ئه‌م قه‌لایه و له‌پویه ده‌وره‌ی گرت.

دوای تیپه‌پوونی چوار مانگ به‌سهر ماوه‌ی گه‌مارۆدا، ده‌وره‌دراوان تووشی
ته‌نگه‌تاوی بوون و لیبران به‌پیی په‌یمانیک قه‌لاکه‌بدنه‌ده‌ست شاته‌هماسب و
به‌لینیی لی بستینن ده‌ست له‌که‌س نه‌بزیوئ، به‌لام میر برایم له‌گه‌ل پیاوان و
چه‌کداره‌بۆتانییه‌کانی پیی رازی نه‌بوون. سهره‌نجام قه‌لانشینان قسه‌یان له‌گه‌ل
شاته‌هماسب کرده‌یه‌ک و له‌سییاری شه‌ودا، پیئسه‌د تا شه‌شسه‌د پیایوی کارامه‌ی
قزلباشیان داکیشایه‌ژووری قه‌لا. تاریک‌و‌پوونی به‌یانی له‌گه‌ل قزلباشان
وه‌خه‌ژکه‌وتن و به‌شیر و تیر و نیزان که‌وته‌گیانی چه‌کدارانی بۆتانی. له‌وشهر و
بگه‌وه‌به‌رده‌یه‌دا میر برایم به‌سهر په‌نجه‌ی چاره‌نوس یه‌خسیر کرا و کوژرا.
برازایه‌کی به‌برینداری گیرا و وێرای په‌نجاشیست که‌سان قۆلبه‌ست کرا و
هه‌موویان بردنه‌هه‌وێلی شاته‌هماسب. ئه‌ویش ههر له‌پویه‌فرمانی دا به‌زیندوویی
سهریان بگروون و قسه‌ی شاهانه‌ی سی‌ودووی لی نه‌کرا.^(۱۹) دیله‌کان به‌ده‌م ئه‌م
ده‌رد و ژانه‌وه‌جینگلیان دا و گیانیان دایه‌وه‌ده‌ست گیان‌په‌روه‌رین.

میر ئه‌حمده‌کوری میر برایم

میر ئه‌حمده‌دوای کوژرانی بابی، به‌پیی فرمانی سولتان سوله‌یمان‌خان
حک. وومه‌تی گورکیلی درایه‌ده‌ستی و ماوه‌ی سی‌سالی حکوومه‌ت کرد.
میر محه‌مه‌دی کوری میر ئه‌حمده‌که‌یه‌کیکی ناجسنه‌ی ناره‌سه‌ن‌بوو، ههر
ئه‌وه‌نده‌ی ده‌ستی راست و چه‌پی خۆی ناسی، که‌وته‌سهر باری لاساری و له
کیشه و هه‌راکه‌ی نیوان میر عه‌زیز و کوپانی خان‌ئه‌بدالدا، که‌باوکی به‌لای ئه‌م
کوپانه‌دا شکابۆوه، ئه‌و ببوو به‌پشتیوانی میر عه‌زیز. وای لیته‌ات به‌یاریده‌ی میر
عه‌زیز، باوکی له‌سه‌هر ده‌سه‌لات لادا و خۆی بوو به‌جیگره‌وه‌ی. میر ئه‌حمده‌

به مه به سستی دهر برینی سکالا پرووی کرده دهر گای سولتان مرادخان، به لام له مه و دای رپییه دا مهرگ به ربینگی پیگرت و ته مه نی برپایه وه.

میر محهمهد کوری میر نه حمهد

میر محهمهد که پاش لابر دنی باوکی هه وساری ده سه لاتی گورکیلی به ده سه وه گرتیوو، چو نکه که سیکی ژیر و وشیار و کارزان و وردیین نه بوو، حکوومه ته که ی به یاریده ی میر عه زیز وهک کارگ هه لتوقی، به لام هیتده ی بر نه کرد. سه ره نجام میر عومهر و میر محهمهد و میر محمود که هه رسیکیان ناموزای بوون لیی وه خوکه وتن و له خوینی خویان که وزاند و کوشتیان.

میر نه حمهد کوری میر محهمهد

میر نه حمهد له جه نگی کورانی باوکی دا زور مندال بوو. نه مری که میژوی کچی که یوه ته سیهم پروژی مانگی ره مه زانی سالی ۱۰۰۵، به پشتیوانی و یاریده ی میر شه ره فی کوری خان نه بدال، خاوه نی ده سه لات و حکوومه تی گورکیله.

لکی سیهم

باسی میرانی فنیک

ناوچه ی فنیک چو وار خیللی تییه دا ده ژین که بریتین له: به جه وی، شوقاقی، میران و کۆنیه.

میرانی فنیک ده چنه وه سهر میر نه بدالی کوری سوله یمان کوری خالید. وه کوو پیشتر باسی کرا، پاش مردن و نه مانی سوله یمانی کوری خالید له جزیره،

کوپه‌کانی ئه و هه‌ریمه‌یان له نیو خۆیان دا به‌ش‌به‌ش کرد. بۆ وێته ناوچه‌ی فنیك وه‌به‌ر میر ئه‌بدال کهوت و ماوه‌یه‌کی زۆر له‌وئ بوو به‌ میر و مه‌زن. پاش نه‌مانی میر ئه‌بدال، کوپان و وه‌چه و به‌ره‌ی دیکه‌ی له‌وئ بوونه حوکمدار و هه‌تا هاتنی تورکمانانی ئاق‌قۆینلوو به‌ سه‌ری پاگه‌یشتوون.

کاتیك تورکمانانی ئاق‌قۆینلوو به‌ ولاتی وه‌ربوون، بی‌سه‌ره‌وبه‌ره‌یی بالی به‌ سه‌ر ئه و هه‌ریمه‌ش کیشاوه و نیزیکه‌ی سه‌ده‌یه‌ک لئی بوونه میر و سه‌ردار. پاش ئه‌وه‌ی حکوومه‌تی ئاق‌قۆینلوو به‌ره‌و نه‌مان شاتللۆره‌ی به‌ستوو و جاریکی دیکه هه‌ریمه‌که کهوتۆته وه ده‌ست میراتگرانی، تازه له‌و پۆژه‌وه که‌س ده‌ستی وه‌به‌رنه‌هێناون، ئه‌وه‌نده‌ی نه‌بی که ماوه‌یه‌ک له سه‌رده‌می حکوومه‌تی شاعه‌لی‌به‌گی میری جزیره‌دا ئه و ناوچه‌یه کهوتبوویه ژیر پ‌کیفی میر محهممه‌دی برای شاعه‌لی‌به‌گ. دوا‌ی ئه‌م پووداوه به‌کۆمه‌گی میرانی جزیره دیسان ئه و ناوچه‌یه کهوتوه ده‌ست خاوه‌نه‌کانی خۆی و هه‌تا ئه‌مرۆ که سالی ۱۰۰۵ی ک/ ۱۵۹۶ی زایینییه، له‌وئ ماون و حوکمرانن.

به‌شی پینجه‌م

باسی میرانی هه‌سنکیفا (هه‌سنکیف ← هه‌سه‌نکیف ← حوسنکیفا)،^(۲۰)

که ناسراون به‌ مه‌لیکان^۱

۱- وه‌ک زانراوه کورد هه‌ییووبیه‌کان بۆ ماوه‌ی نزیکه‌ی سه‌ده‌یه‌ک حوکمی ولاتی شام و میسریان کرد و ده‌وری جوامیرانه‌یان گێرا له شالۆی مه‌سیحیه‌کان دا، دوا‌ی ← برانه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتیان، به‌مه‌اله‌یه‌کیان له حوسنکیفا (هه‌سه‌نکیف) مایه‌وه و درێژده‌ی دا به ده‌سه‌لاتی. سه‌رچاوه‌کانی سه‌رده‌می مه‌ملووک‌ی پ‌رن له زانیاری و هه‌وال ده‌رباره‌ی به‌مه‌اله‌ی هه‌ییووبی و میرنشینی هه‌ییووبیه‌ی حوسنکیفا به‌هۆی ئه و په‌یوه‌ندیه

میژوویسی یه ی که ئه ییووییه کانی به میسر و شامه وه گری دهدا، ئه م میژوونووسانه هه ندیکان شایه دحالی ئه وه وه وال و زانیاریانه ن که تۆماریان کردووه وه ک: (ابن شداد، النوری، العمری، القلقشندی)؛ بۆیه زانیاریمان دهرباره ی ئه م میرنشینه کورده به به راورد به وانه ی دیکه تا راده یه ک باشه و ده توانین سه رده می ده سه لات ی هه موو میره کانی دیاری بکه ی ن. که چسی مخابن ئه م زانیارییه کانی و شه ره فخان دهرباره ی ئه م میرنشینه به ده سه ته وه ی دهدا، هه یچ ویکچوون و نزیکیه کی له گه ل زانیارییه کانی دی دا نییه و ته واو جیاوازه و چۆنیه تی دامه زراندنی ئه ییووییه حوسنکیفا (حه سه نکیف) له سه رچاوه کان دا پوون کراوه ته وه و ورده کاری نیشسان دراوه. ئه وه میسه ناسراوانسه ی حوسنکیفا (حه سه نکیف) که له سه رچاوه کان دا ناو و ده نگ و باسیان یادداشت کراوه، بریتین له:

الملك الكامل سيف الدين أبوبکر شادی بن الأوحّد (٦٨٢-٦٩٩ هـ / ١٢٨٣-١٢٩٩ م).

الملك المعظم خليل بن الموحّد والملك الصالح يوسف بن الملك الكامل بن الموحّد.

الملك العادل ابوالمفاخر فخرالدين سليمان بن الملك المجاهد غازی (٧٨٠-٨٢٧ هـ / ١٣٧٨-١٤٢٤ م).

الملك الأشرف ابو المحامد شهاب الدين أحمد بن العادل (٨٢٧-٨٣٦ هـ / ١٤٢٤-١٤٣٣ م).

الملك الصالح صلاح الدين خليل بن الملك الأشرف (٨٣٦-٨٥٦ هـ / ١٤٣٣-١٤٥٢ م).

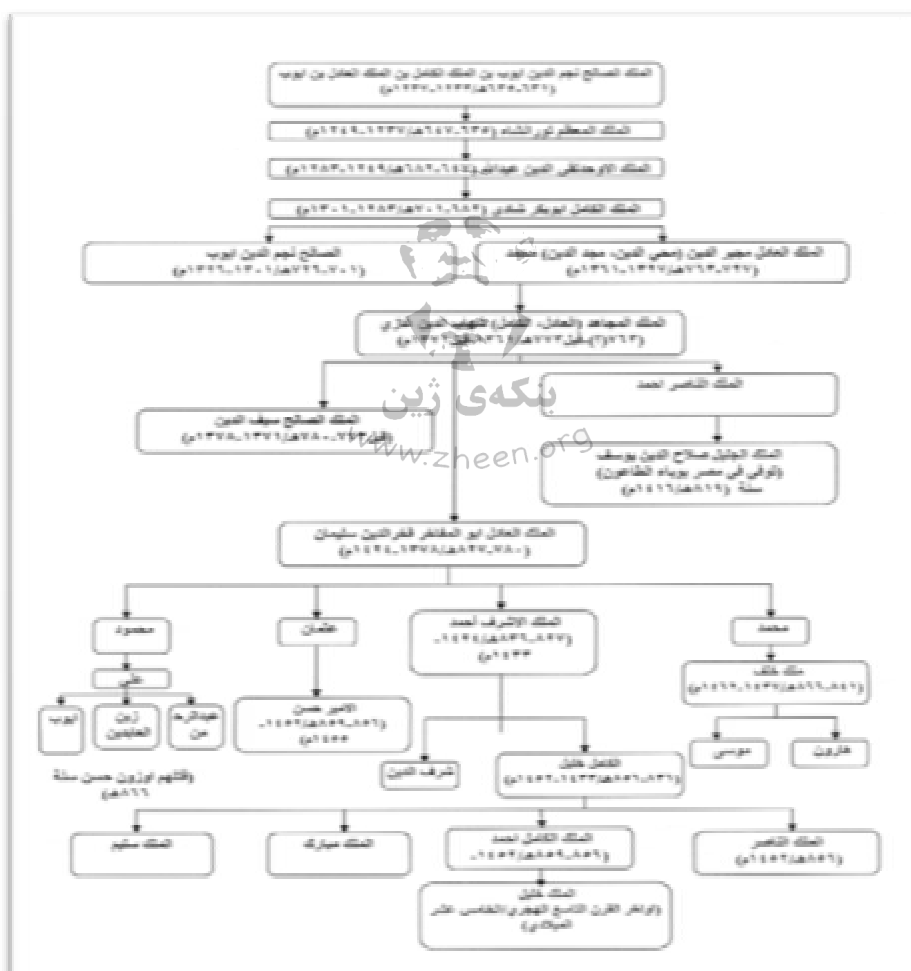
الملك العادل خلف بن محمد بن سليمان (٨٥٩-٨٦٦ هـ / ١٤٥٥-١٤٦١ م).

بۆ زانیاری زیاتر بروهانه کتبه که م: القبائل و الزعامات القبلية الكردية في العصر الوسيط، ط ٢،

دار الزمان (دمشق: ٢٠١٦).

ئهمه ش شهجه رنه نامه ی میرانی ئه ییووییه له حوسنکیفا (حه سه نکیف)، له سه ره تاوه تا تیداچوونی میرنشینه که به ده ستی «ئووزوون حه سه ن» ی قه ره قوینلوو له سالی ٨٦٦ ی ک / ١٤٦١ ی زاینی دا. ز. س. ←

دنيا ھر جاړهۍ په ننگۍ دهنه ویني
وہ سستای نوږي دهوۍ تا خو بنه ویني
ګهر پيشه ننگ به پړوا و له پي لابه دا
ريگۍ لای تـازهيـه و ريځۍ به ډاډه دا^۱

۱- خه‌مسه‌ی نیزامیی گه‌نجه‌وی، خیره‌دنامه. و.

ئەوانەى كە وتوونە شوین گێرانه‌وه‌ى باس‌وخواسان و سەردەرچوون لە دەقى شوینە‌واره‌كانى رابردوو، نووسى‌ویانە پاش ئەوه‌ى سالى ٦٦٢ى ك/١٢٦٣ى ز، بنە‌مالەى ئەيى‌ووبى حكومەتى مىسر و شامیان بە‌دهسته‌وه‌ نه‌ما و فەراشى چاره‌نوس پێداهات و نيو‌مالى دەسه‌لاتى ئەو مەزنانه‌ى كۆكرده‌وه و تىكیه‌وه‌پێچا، یه‌كێك لە كو‌رانی ئەو خانە‌دانه‌ كە توانی‌بووى ماوه‌یه‌ك خۆى لە حەما بشاریتە‌وه، هەستا و پۆیى بۆ ماردین. حوكمرانى ماردین دەستی پێزى لیتا و خستیه‌ نيو پێزى مەزن و ماقوولان و ئەو میره‌ دوژمن‌تاوینە‌ دۆست‌لاوینە‌ى، بە‌ سۆزى پایه‌به‌رزانه‌ى بە‌سەر كرده‌وه و ناوچه‌ى «ساوهر»ى^١ پێى بە‌خشى. پاش ئەوه‌ى ئەو لاوه‌ چە‌ند پوژێك لە‌وى ماوه‌، دلى لێى هە‌لگه‌را و پووى كـ‌رده «په‌ئسول‌قول»^٢ كە ئیستا پێى ده‌لێن حەسه‌نكیف. لە‌وى بنه‌گر ده‌بێ و ژن دیتى و مال پێكه‌وه‌ده‌نێ و ئاووه‌واى وێى پێى ده‌كه‌وێ. وا له‌گه‌ل خە‌لك هە‌لده‌ستى و داده‌نیشى كە هە‌موو لایه‌ك لە ژێر و ژوور و به‌له‌نگاز و زه‌نگینه‌وه‌ به‌دلایانه‌وه‌ ده‌نوسێ و وێكرا سەرى وه‌به‌ر دیتن و به‌ مەزن و میرى خۆيانى داده‌نێن. جە‌ماوهر دەست ده‌ده‌نێ و خۆ له‌ چاك كـ‌ردنه‌وه‌ى قه‌لاى حەسه‌نكیف هە‌لده‌كه‌ن. راست لە‌و دەم و كاته‌دا میرى ماردین زۆر سەیر كه‌وتبوویه‌ سەر بارى لاوازى و كـ‌ه‌م ده‌سه‌لاتى و كـ‌ۆشكى حكومەتى پووى له‌ جە‌مین و دارمان بوو. كاتێك به‌ نۆژەن كـ‌رانه‌وه‌ى قه‌لاى حەسه‌نكیفى زانى چاكى ترس پێنیش و له‌ حەيیه‌تان ناردى به‌ شوین سازكه‌ره‌وه‌ى قه‌لادا؛ به‌لام به‌ گوییى نه‌كرد و دایه‌ لانی دژایه‌تى. میرى ماردین لە‌شكرى كۆكرده‌وه‌ و به‌ مەبه‌ستى گرتنى قه‌لاى حەسه‌نكیف هێرشى برد. سازكه‌ره‌وه‌ى قه‌لا ئازایانه‌ به‌ره‌نگسارى راوه‌ستا و پشتى لێ نه‌كرده‌وه‌ و چاوى لێ نه‌ترووكاند و میرى ماردین هێچى بۆ به‌ هێچ نه‌كرا و

١- ل ١٠٩ى بودلیان: «صور»؛ ناوچه‌یه‌كى سەر به‌ ماردین. و.

٢- په‌ئسول‌غول، سەره‌غول، سەره‌خول، سەره‌دیوه‌ز مه‌. و.

تابلوی حه و ته م: قه لای حه سه نکیف

تابلوی هه‌شته‌م: باژیری حه‌سه‌نکیف

که‌پایه‌وه. له و پڙژه‌وه دیسان مانگۆله‌ی ئالای حکومه‌تی بنه‌ماله‌ی ئه‌ییووبی ده‌ستی کردۆته‌وه به ترووسکانه‌وه و تریفه‌ی ته‌واوی ناوچه و مه‌لبه‌نده‌کانی ده‌وروبه‌ری حه‌سه‌نکیفی گرتۆته‌وه و میر له ماوه‌یه‌کی زۆر که‌م‌دا توانی هه‌موویان بگرێ.

ناوی «حصنکیف»^۱ له نۆ هیندی‌ک ده‌قی پادشایان و نووسینه‌کانی کۆن و نوێ‌دا به‌ سینیش نووسراوه. سه‌باره‌ت به‌م ناوه‌ کۆمه‌لیک باوه‌ڕپیکراوه‌ ئهم به‌سه‌ره‌اته‌یان گێڕاوه‌ته‌وه: «خاوه‌نی قه‌لاکه‌ له‌ جه‌نگه‌ی ده‌سه‌لاتی‌دا حه‌سه‌ن عاره‌بیکی پیاو‌ماقوول ده‌گرێ و ده‌یخاته‌ زیندانی قه‌لایه. پاش ئه‌وه‌ی ماوه‌یه‌کی زۆر به‌ سه‌ر به‌ندکرانی‌دا راده‌برێ و میری قه‌لا ناتوانێ هه‌چی لێ ده‌رکێشی و به‌ مرازی دلی ناگا، لێ‌ده‌برێ سه‌ری حه‌سه‌ن تێدا‌به‌رێ. حه‌سه‌ن که‌ ئه‌وه‌ی بیسته‌وه‌ که‌سیکی نارده‌ لای میر‌قه‌لا و لێی راسپارد و گو‌تی ئیستا که‌ بریاری له‌سه‌ر نه‌مانم داوه، تکای لێ ده‌که‌م بۆ تاویک له‌ زیندانم وه‌ده‌رخا و ڕێ بدا مایه‌ گۆرینی خۆم بۆ بیتن هه‌ه‌تا ده‌میک لێسی سه‌وار بم و له‌ حه‌ساری قه‌لایه‌دا بیهێتم و بیه‌م و میر چاوی لێ بێ منی به‌ره‌ژێر چه‌نده‌ سوار‌چاکم و چۆنی لێ ده‌زانم و مایه‌ ژێر پکێفم چه‌نده‌ چوست و چالاک و خۆش‌په‌وته. پاش ئه‌وه‌ی ئاوا به‌ ئاواتی خۆم که‌یشتم مل‌م له‌ موو باریک‌تره و هه‌ر فه‌رمانیکی بیدا پێی رازیم. میر به‌دله‌وه‌ په‌زانه‌ندی ده‌ربرێ و فه‌رمووی مایه‌به‌ره‌زی چوارپه‌ل قایمی که‌فه‌ل‌پانی کلک‌ویال به‌ژه‌نگاری سم‌خ‌ریان بۆ هه‌نا و پێی نایه‌ پکێف و خۆی که‌یاده‌ خوانی زینی. ماین وه‌ک

۱- له‌ ته‌واوی ده‌قه‌ فارسییه‌که‌دا نووسراوه: «حصنکیف یان حصنکیفا». بۆیه‌ نووسه‌ر لێ‌رده‌ا باسی ئه‌وه‌ ده‌کا له‌ چه‌ند ده‌قیکه‌دا نووسراوه «حصنکیف». ئه‌وه‌ی راستی بێ تازه له‌ راویژی کوردی‌دا بۆته «حسه‌نکیف» و به‌پێی په‌وتی زمانی کوردی جوول‌اومه‌وه و خۆم له‌ شیوه‌ نووسینه‌که‌سه‌ی نسووسه‌ر پاراستوه. ئهم ڕوون کردنه‌وه‌یه‌م له‌ به‌ر لێ‌دوانه‌که‌ی شه‌ره‌ف‌خان به‌ پێویست زانی. و.

هه وره بریسکه هه لدهستا سهر پاشووان و به دهست و پی سه‌مای ده‌کرد و چه‌شنى
 ئاوى خوښاڙو به سهر سینه‌ی خاکدا گوږمى ده‌به‌ست.

زه‌وى نازانى تیڙبه‌زىكى وا كه دى و ده‌بوورئ
 به چوار پهل ده‌روا يان ههر به‌راستی په‌لىكى داوى
 چه‌شنى دل‌په‌ی ئه‌سرینه له چاو كه دیته خواری
 يان وهك تاله‌موو له جه‌رگى شه‌وا شریته‌ی داوى
 ئاورىنگى تیڙ و به‌بازوبرده ده‌فرئ وهك شه‌مال
 به‌شه‌نگه‌شه‌نگه له نیو ږووباران وهك توڅله ئاوى
 له سهر‌به‌ره‌وژیر وهك ده‌نكى باران گوږم ده‌به‌ستى
 له سهر‌به‌ره‌وژوور هه‌ورى به‌هاره و ناوه‌ستى تاوى
 به چه‌شنى ئاوات سلّه و ده‌سته‌مؤ وهك ږسق ده‌چى
 ده‌لىی ئاگر و هه‌ناسه‌ی بایه بو ژاوه‌ژاوى
 هه‌زاران بازن له ده‌ورى خالىك ده‌كىښیتته‌وه
 چما وهك په‌رگار په‌لى ئاسنه و چه‌مینی ناوى؟

كاتیك حه‌سه‌ن ئاوا ئه‌سپى هیڼایه جۆللانه و بیروبه‌وى دا به چوارناله و
 نه‌رمه‌غار سه‌مای پیکرد، له‌ناکاو مامزه‌ی لی کوتا و قه‌مچى لی ئه‌نگاوت و به
 هه‌ی هه‌ی تاوى دا و به سهر مشاره‌ی شووره‌ی قه‌لادا ماین خۆى حه‌وا دا، كه پتر
 له ۱۵۰ گه‌ز به‌رز بوو. خۆى هاویشته نیو ئه‌و ږووباره‌ی كه هه‌تا نیوقه‌دى دیوارى
 قه‌لا هه‌لکشاهه و تیده‌په‌ږئ. شلپه‌ی ئه‌سپ و پسان و لیك بلاو بوونى ته‌نگه‌ی یه‌ك
 بوو. حه‌سه‌ن به مه‌له خۆى له‌و گيژاوه ږرگار کرد و گه‌یشته لیوارى ده‌رباز بوون.
 میرقه‌لا ههر چه‌ندى ږوانى حه‌سه‌نى وه‌به‌رچاوى نه‌هات و خه‌لك هاواریان کرد:

حه‌سه‌ن که‌یفه؟^۱ جا گۆیا پاش ئه‌م ڤووداوه سه‌مه‌ره‌یه، قه‌لاکه ئه‌م ناوه‌ی به سهردا ڤراوه! به‌راستی قسه‌یه‌کی سه‌یره ئه‌گه‌ر درۆ نه‌بی!

به‌پیتی چهند سه‌رچاوه‌یه‌ک «کیفا»ی کوڤی تالوون ئه‌م قه‌لایه‌ی ساز کردوه و ناوی بۆته «حصن کیفا». ^۲ ئه‌وه هه‌ر خودا بۆخۆی ده‌زانن چۆنه. وه‌کوو دیاره حه‌سه‌نکیف سیزده عیل و عه‌شیره‌تی لی ده‌ژین که بریتین له: ۱- ئاشتی ۲- محه‌لبی ۳- میهرانی ۴- به‌جنه‌وی ۵- شوقاقی ۶- ئه‌ستورکی ۷- کوردلی گه‌وره ۸- کوردلی گچکه ۹- ره‌شان ۱۰- کیشه‌کی (کاشه‌کی) ۱۱- جیله‌کی ۱۲- خنده‌قی (خنده‌کی) ۱۳- سوهانی و بیریان.^۳

ئه‌و ناوچه و مه‌لبه‌نده گرینگانه‌ی که به سهر حه‌سه‌نکیفه‌وه‌ن بریتین له: شارۆچکه‌ی ئه‌سعد (سیرت)، به‌شیری، توور و ئه‌رزه‌ن که ئه‌مه‌ی دوابی که‌وتۆته ژیر ده‌سه‌لاتی میرانی هه‌ژۆ و دوازه‌ه‌زار کافری پیناکده‌ری لێیه. له‌و ڤۆزه‌وه که بناغه‌داڤیژی قه‌لا له‌گه‌ل میری ماردین تووشی ملانه و کیشه هاتوه، هه‌تا ئه‌و ده‌مه‌ی که به‌روکی ژیانی به چنگ په‌یکی ئه‌جه‌ل داڤراوه،

۱- به‌عه‌ره‌بی یانی «حه‌سه‌ن چۆنه؟» و.

۲- هه‌یچ دوور نییه حه‌سن کیف بی. ئاسنه‌کیو. کیۆیک قایم وه‌کوو حه‌سن (ئاسن). یان دوو ناوی عه‌ره‌بی و کوردی تیکه‌ل ڤووبن: «حصن + کیف». حصن به‌زمانی عه‌ره‌بی ده‌بیته قه‌لا و جیگای سه‌خت و هه‌له‌مووتی په‌ناگا؛ «کیف» یش هه‌مان کیوه. و.

مخابن له هه‌ندێ پرس و بابته‌ی شه‌ره‌فنامه‌دا، خوینه‌ر وا هه‌ست ده‌کا که شه‌ره‌فخان زانیارییه‌کی ئه‌وتۆی له میژوو نه‌ڤسووه و ده‌بینین زۆر به‌سه‌اده‌یی ناوی شسۆین و که‌سه‌ایه‌تییه‌کان لیک‌ده‌داته‌وه، که‌چی به‌راستی ئه‌م نساوانه ڤوون و ئاشکران و له سه‌رچاوه‌کان‌دا به‌وردی باس کراون؛ کیفا یان کیفا قه‌لایه‌کی دیرینی ڤۆمانیه‌کانه و له سه‌رده‌می ئیسلامی‌دا به «حصن کیفا»، واته شووره و قه‌لای کیفا ناسراوه. دواتر ئه‌م قه‌لایه ڤوو به‌باژیریکی ناودار و ماوه‌یه‌ک پایته‌ختی ده‌وله‌تی دۆستکی (مه‌روانی) ڤوو، که‌چی شه‌ره‌فخان بۆ لیک‌دانه‌وه‌ی ئه‌م ناوه و ده‌رخستنی بنه‌چه‌که‌ی بۆچوونیکێ زۆر ساده و لاوازی خستۆته‌ڤوو. ز.س.

۳- له‌لاپه‌ره ۱۱۳ی ڤودلیان‌دا ته‌نیا نووسراوه: «سوهامی». و.

مه زنايه تیی قه لا و ناوچه کانی ده و روبه ری و سه رۆکایه تیی خیلاتی که وتۆته سه ر شانی. وه ک ده لاین دوا ی نه مانی، یه کیک له کوره کانی به ناوی مه لیک سوله یمان جیی گرتۆته وه.

مه لیک سوله یمان

مه لیک سوله یمان ماوه یه کی باش بۆته میری سه سه نکیف و هه تا سالی ۷۳۶ ی ک/ ۱۳۳۵ ی زایینی، که ده بیته کلکه ی حکومه تی چه نگیزی، به سه ر هه ریمه که ڤاگه یشتوو و به مردنی خۆی مردوو و مه لیک محهمه دی کوری جیی گرتۆته وه.

مه لیک محهمه د

وه کو و دیاره مه لیک محهمه د به باری حکومه تدار و سه رۆکایه تیی جه ماوه ری بن بالی دا، مافی هه مو و لایه کی ڤه چاو کردوو و وا چاکی غولام و خزمه تکار پینگه یاندون که له ته و او ی مه زنه میرانی هاوشانی تپه پاندوو. هه میسه له گه ل خاقان و سولتانان خۆی گونجاندوو و ڤیازی حاوانه وه ی هه لپژاردوو و هه تا ئه و ڤۆزه ی مردوو دهستی له و ئامانج و مه به سته ی هه لنه گرتوو.

مه لیک عادل کوری مه لیک محهمه د

مه لیک عادل له سه ر وه سییتی باوکی ده سه لاتی سه سه نکیفی به ده سته وه گرتوو و به لانی دادپه روه ری و هه لویستی به جی دا هه نگاوی ناوه و هه ریمه که ی ئاوه دان کردۆته وه و گه شه ی پیداو. بۆ شان و شکۆ له باب وکالی خۆی تپه پاندوو و سه ره نجام سالی ۷۸۱ ی ک/ ۱۳۷۹ ی ز، ڤووی کردۆته ژێر ده رانه ی لیب ووردنی یه زدانی.

مەلیک ئەشەرف کورپی مەلیک عادل^(۲۱)

پاش نەمانى باوکی و لە ھەپەتە دەسەلاتى ئەمیر تەیمووری گوورکان دا بوو بە میر. بەپێى نووسینی مەولانا شەرفەددین عەلى یەزدى لە «زەفەرنامە» دا، سالى ۷۹۶ ی ک/ ۱۳۹۳ ی ز، خاوەن شکۆى سەردەم ئەمیر تەیمووری گوورکان پاش گرتى بەغدا و قەلای تکریت، بەرەو ماردین بزوتوو. کاتیک گەبۆتە «پوچا»، میرى ھەسەنکیف خۆی گەیاندۆتە پایەخ پامووسانى و چۆکی داداوە و تەویلى خاکەپایى و خۆبەگەمزانینی بە زەمینى کۆیلاپەتە دا سوو و بە نۆکەرچاکی تیکەوتوو. ئەمیر کە ئاواى دیو بە خێروییى شاھانەى بەسەرى کردۆتە و ئەویش گەراوەتە وە شوینی خۆی. لە دواى ئەم دیدارەش ماوہیەکی زۆر ژیاو و سەرەنجام مەرگی لە چارەى نووسراو و بەرەو جیھانى پاشین بارگەى تیکناو.

مەلیک خەلیل کورپی مەلیک ئەشەرف ناسراو بە مەلیک کامیل

مەلیک خەلیل لەسەر پەسندی عیلى و عەشیرەتان بوو بە دەسەلاتدارى ھەسەنکیف. سالى ۸۲۴ ی ک/ ۱۴۲۱ ی ز، کاتیک شارپوخ میرزای کورپی ئەمیر تەیمووری گوورکان بۆ لێدانى کورپانى قەرایووسفى تورکمان^(۲۲) گەیشتە دەورووبەرى وان و وستان، مەلیک خەلیل چوو بۆ بەخێرھىتان و پامووسانى بەردەرەنەى تاوڵى بارگای و بەخت باڵى بە سەرکێشا. کاتیک میرزا شارپوخ لە دەورانپشتى ئالشکور^(۲۳) ئیزنى گەپانەوہى مەزن و میرانى کوردستانى دا بگەرپینەو، ئەویش لەگەڵ میر شەمسەددینی بدلیسى، مەلیک مەمەدى ھۆکمەرانى ھەکارى و کورپى سولتان سولەیمانى خیزانى گەراپەو.

پاشماوہى ژيانى بە خۆشى و کامەپانى رابواردوو و جەماوہى خەلک و ھیزى چەكدارى بە خێر و چاکەى خۆى بەسەر کردوونەو و ھەساندوونییەو. سالى ۸۶۲ ی ک/ ۱۴۵۷ ی ز، بەرەو باغى بەھەشت خۆى لەنگاندوو.

مهلیک خه‌له‌ف ناسراو به چاوسوور

خه‌له‌ف چاوسوور کوپی مهلیک سوله‌یمان و برای مهلیک خه‌لیله. پاش نه‌مانی مامی بۆته مه‌زنی حه‌سه‌نکیف و گه‌وره‌ی عیلات و خزمانی. له‌جهنگه‌ی شه‌ر و تیکه‌ه‌لچوونیکی دا له‌گه‌ل توخم و تۆرمه‌ی بۆتانی، زۆر پیاوانه‌ وه‌ده‌ست هات و شه‌پی رۆسته‌مانه‌ی کرد و خه‌لک ناویان نا «ئهبوسه‌یفین».

له‌و رۆژگارهدا که حه‌سه‌ن‌به‌گی ئاق‌قۆینلووی بایوندوری مرخی له‌گرتی کوردستان خۆش کرد، کۆمه‌لیک چه‌کداری خۆی پاسپاردن هه‌تا برۆن و حه‌سه‌نکیف بگرن. له‌شکری ئاق‌قۆینلوو ده‌وره‌ی قه‌لای دا، به‌لام هه‌رچی کردی و کراندی و تیره‌ی لی توند کرد، چی بۆنه‌کرا. یه‌کیک له‌ ئاموزاکانی مه‌لیک خه‌له‌ف، تورکمان چوون ده‌بنیه‌وه و هه‌لیانفریواند و گوتیان ئه‌گه‌ر بی و بیکوژی ده‌تکه‌ینه‌ جیگره‌وه‌ی. ئه‌ویش لی خه‌فتا و رۆژیکی له‌ گه‌رماودا هه‌لینا و که‌وته پی‌وشوینی خلیسکانی شه‌یتانی و خه‌یالاتی نه‌وسانی و به‌ سه‌رپیچی سه‌رپیوی سه‌ری پیچا و چاکه‌ی له‌گه‌ل خزمانی وه‌لانا و به‌ ده‌می شیریه‌ ده‌مه‌پاریزی ده‌ماری ژیا‌نی ئه‌و پیاوه‌ ره‌سه‌نه‌ی خانه‌دانی هه‌لیری. تازه‌ هه‌وساری حکومه‌ت به‌چنگ میراتگرانی ئه‌و بنه‌ماله‌یه‌وه نه‌ما و که‌وته ده‌ست تورکمانان و کابرای پیاوکۆز په‌شیمانی نه‌بی هیچی پی نه‌ما.

تۆوی خۆشه‌ویستی و وه‌فا، له‌م کۆنه‌مووچه‌ و مه‌زرایه
هه‌ر له‌ جه‌نگه‌ی دروینه‌دا، ده‌زانی چی لی هه‌لده‌گری
به‌ تیپه‌رپوونی شه‌وگاران، داسووله‌ی مانگی ئاسمان
چه‌شنی تاجی سیامه‌که‌ و تاوی نه‌بی خۆی ناگری

مەلیک خەلیل کوری مەلیک سولەیمان

مەلیک خەلیل لە جەنگەیی کارەساتە تال و تووشەکانی تورکمانان دا^(۲۴) لە شاری حەما خۆی شار دبوو. وەختایە ک تیکە و لیکە کەوتە نیو وەچەیی دەسەلاتدارانی ئاق قۆینلوو، بە پشتیوانی و یاری دەیی میر شا محەممەدی شیرۆیی، کە بابەل باب وەزیری میرانی حەسەنکیف بوون، حەمای بە جێهێشت و خۆی گەیان دەو نیشتمانی. هۆز و تیرە و خێلاتی حەسەنکیفی لێی هالان و لە گەل چە کدارانی خۆمالی هەلیکوتایە سەر ئەسەرد و بە زەبری شیر ئەو شارۆچکەیی لە چنگ ئاق قۆینلوو پزگار کرد. لە وێشەو و هێزی بەرەو قەلای حەسەنکیف دەنگ دا و زۆر چاکی تورکمان تیکشکاندن و دەریبە پاندن. پاش گیرانی قەلا، مەلیک خەلیل جەلوی دەسەلاتی بە دەستەو گرت و بوو بە میری سەر بە خۆ. ئەو ی راستی بی لەو سەردەمی دا هیچ کام لە مەزن و میرانی کوردستان هێندەیی وی شکۆی دەسەلاتیان پەنگی نە داو و تەو و تووشی دەو لە مەندی نە بوون و ئاوا بە دۆخی ژیا نیکی شاهانە دا تێنە پە پە یون.

ئەو دەمەیی کە خوشکی شاسمایلی سەفەوی لە چنگ زولم و زۆری سولتان یاقووب پە پە وازە بوو لە نیشتمانی و بە هەویای چوونە حەج خۆی گەیانە دیار بە کر، هەر گەیشته دەور بەری حەسەنکیف، مەلیک خەلیل چوو بە پیرییه و داوای لێ کرد میردی پێ بکا و ئەویش پە زامەندی دەری و ماری برا. لە پۆزی بووک گوێزتنە وە دا کردی بە جێزنی شاهانە و جەماوەریکی زۆری بانگێشتن کرد و میران و سەرۆک و سەرکرەکانی کوردستان خوار و ژووریان تیکراییان هاتن. لە هەموو لاو کۆری بە زم و شادی و هەلپە پەن بالی تیک کیشابوو. مەلیکی پانی مانگ پوخسار و شیرین و تار، بادی تالی بە گیان خوشیان تیکرد و گۆران بیژانی دەنگ خوش و چاوەشانی خوش پراویژی بە ربە تژەن، بەم چریکەیی دلی خەلیان ئاوپرژین کرد:

بهزم و پهزم و داوه تیکه ئاسـمان تیکچنـی
 ئاوه دانن پئی ولاتان، کوا سهری، کوانی بنی؟
 دی ترووسکه ی مانگ و خوری پیکه وه کزبونوه
 وهک ئه وهی وایه مه له ک بی و خورییه ک بیه ژنی
 جی خه وی بلقیسی هیناوه زه مانه وهک خه لات
 بۆ سه رای جه مشید که به ختی وهک شنه ی شه وبا شنی

پاش ماوه یه ک که کۆله که ی ده سه لاتی ئاق قزینلوان شه قیان برد و بناغه ی
 شان و شه وکه تیان هه لته کی و هه تاوی به ختی شاسمایلی سه فه وی له پۆژه لاته وه
 ئه نگووت، مه زن و میرانی کوردستان به مه به ستی رامووسانی لاشیانی چوونه
 ته وریز. هه ر له گه لکوو گه یشتنه جی، شاسمایلی جی به جی مه لیک خه لیل و میرانی
 دیکه ی خستنه به ندیخانه و ئه سپارده ی ده ستی زهینه ل خانی شاملوی کردن.
 مه لیک خه لیلی هه لپچا که ژن و مندالی راگو یژیت ته وریز و ئه ویش سی و دووی لی
 نه کرد و خوشکی شاسمایلی هینا، که کوریک و سی کچی لی بیوو. ماوه ی سی
 سال له زیندانی شاسمایلی دا مایه وه و ته واوی هه ریمی حه سه نکیف که وته ده ستی
 قزلباشان.

له جه نگه ی شه پ و هه رای «چالديران» دا، مه لیک خه لیل هه له که ی به خه نیمه ت
 زانی و له گه ل «باشی بیووکی بایکی» پاسه وانه کانی خوی کوشت و رایکرد و
 به په له به ره و دیار به کر تیی ته قاند. کاتیک گه یشته ده و روبه ری وان، خیلی
 مه حموودی رینگایان پیکرت و ویستیان بیگرن. مه لیک پیاوانه وه ده ست هات و
 گیانی خوی له و مه رگاوه ده رباز کرد و به ساغ و سلامه تی به پئی دۆلی بدلیس دا،

به‌ره و حه‌سه‌نک‌یف کوتای. نابی له‌بیرمان بجی که باشی بیووک چنگالی چاره‌نوس نه‌یه‌شت دهرچی و وستهی لی بری.

له و ماوه‌یه‌دا که مه‌لیک سه‌روس‌زراغی ون بیوو، خیلی شیرویی و زهرقی له‌سه‌گه‌ل تیره و هۆزه‌کانی دیکه‌ی ههریمی حه‌سه‌نک‌یف، مه‌لیک سوله‌یمانی کوپی مه‌لیک خه‌لیلان کردبوو به‌میری خویان، به‌لام عیلى پەشان ئامۆزایه‌کی ئه‌ویان به‌مه‌زنی خویان دانابوو. له و هه‌ل و هاته‌دا بۆتانی‌ش لیپران هه‌تا ئه‌سعد له‌چنگ قزلباشان دهرکی‌شنه‌وه و هی‌زیان بردنه‌سه‌ری، به‌لام هه‌والی گه‌رانه‌وه‌ی مه‌لیک خه‌لیل، ولاتی ته‌نیه‌وه و خه‌لک پییان زانی. کـ. و پـه‌کـانی خیرایه‌کی چوونه‌پیشوازی و سه‌ریان وه‌به‌ره‌یتا و بۆتانی‌ش ده‌ستیان له‌گه‌مارۆ هه‌لگرت و گه‌رانه‌وه. مه‌لیک خه‌لیل پاش چه‌ند پۆژیک کشه‌ی له‌ قزلباشان کرد و له‌ ئه‌سعد دهریپه‌راندن.

وه‌کوو دیاره‌ قزلباش (ئیرانی) به‌یاریده‌ی عه‌شیره‌تی به‌جنه‌وی توانیوویان قه‌لای حه‌سه‌نک‌یف بگرن و هه‌ر بۆیه‌ پاش گیرانی، پاراستنی قه‌لاکه‌یان دابوو به‌ده‌ست ئه‌وان و به‌جنه‌وی پۆژبه‌پۆژ پمووده‌ی قزلباشان ده‌بوون. کاتیک هه‌والی گه‌رانه‌وه‌ی مه‌لیک خه‌لیل ده‌نگی دایه‌وه، خیرایه‌کی وه‌خۆکه‌وتن هه‌تا پینداویستی و بژیوی قه‌لا دابین بکه‌ن و بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌ پرویان کرده‌ ناوچه‌ی «تور»ی سه‌ر به‌ههریمی بۆتان. نیازیان وابوو ئازووخه‌یه‌کی زۆر به‌رنه‌نیو قه‌لا و له‌هیچ‌وخۆرای نه‌یدۆپینن. مه‌لیک خه‌لیل به‌و گه‌لاله‌یه‌ی زانی و گه‌له‌جاری لی تین دان و هه‌لیک‌وتایه‌ سه‌ریان و ئه‌وانیش خویان نه‌گرت و له‌پۆه‌ ده‌ستیان به‌ردایه‌وه و سه‌ریان وه‌به‌ره‌یتا. مه‌لیک خه‌لیل خزی له‌رشتنی خوییان پاراست و له‌گه‌ل حوسین‌به‌گی به‌جنه‌وی پیکهات. له‌تۆله‌ی خوینی باوک و براکانی به‌ملکایه‌تی گوندی «بالی»ی دایه و دواتر له‌سه‌ر ئه‌م پرووداوه‌ ده‌پۆین. پاش ئه‌م ریککه‌وتنه‌ به‌جنه‌وی قه‌لاکه‌یان دایه‌ ده‌ست مه‌لیک خه‌لیل.

به پټی قسه ی باوه پټکراوان، «بهجن» و «بهخت» هه ردوکیان کوپی یه کیک له میرانی جزیره ی عومهریه بوون. له سه ره وه ی کینه یان مه زن بی، ئه م دوو برایه قره یان له نیوانی دا پهیدا ده بی. جزیره وه بهر «بهخت» ده که وی و «بهجن» له حه سه نکیف ده بیته میر و مه لیکان حکومته تی و یتیان له چنگ به جنه وییان ده ره یتناوه. به گویره ی گپرا نه وه یه کی دیکه ته وای توخم و توره مه ی کوردان به ره سه ن ده چنه وه سه ر «بهجن» و «بهخت»؛ ئه وه ش هه ر خودا ده یزانی. له و پژگاره دا که میر شه ره فی کوپی میر به در مه زنی جزیره بوو، خیل به جنه وی له بهر کونه دوژمنایه تی مه ره یان تیده هالاند. میر شه ره ف و یستی تۆله یان لی بکاته وه و دا وای له مه لیک خه لیل کرد بی و میر محه مده ی بداته دهستی، هه تا چاکی گوئی بادا و بیچزینی. میر خه لیل له بهر دلی میر شه ره ف، میر محه مده د و پازده کهس له کورپان و خزمانی ئه وی کوشتن. حوسین به گی کوپی میر محه مده د توانی له و گه رداوه ده رباز بی و هه رچی هه یوو و نه یوو له گه ل مال و سامان و پاشه که وتی خیل هه مووی به تالان چوو. ئیستا وا بۆته ده نگۆ له نیو خه لکدا که حوسین به گ له بهر ئه و کونه قینه له گه ل قزلباشان دهستی تیکه ل کردووه و مه لیک خه لیلش له تۆله ی ئه و خویتانه گوندی «بالی» ی داوته دهستی. به کورتی و پوختی، مه لیک خه لیل پاش ئه وه ی قه لای حه سه نکیفی درایه دهستی، ماوه یه ک به شادی و کامه رانی له سه ره ته ختی ده سه لات پالی دایه وه و سه ره نجام ده نگیک له غه یبه وه هاواری لی کرد و گوئی: «به دلخوژی بگه ریوه لای پهروه رنده ت، چه ونکه ئه وت له خو ت پازی کرد.»^۱ ئه ویش به گوژی هژی بیستی و به ره و دنیا ی هه رمان رۆی. چوار کوپی له پاش به جیما: مه لیک سوله یمان، مه لیک عه لی، مه لیک محه مده د و مه لیک حوسین.

۱- «ارجعی الی ربک راضیه مرضیه»، سووره ی فجه ر، ئایه تی ۲۸. و.

مه‌لیک حوسین کوری مه‌لیک خه‌لیل

وه‌ک‌وو دیاره مه‌لیک حوسین لاویک بووه جوامیز و به‌رزه‌ئاوات و یه‌ک‌جار به‌خشنده و ده‌ست به‌خیر و بیژر. وا چاک جوولابژوه که ته‌واوی عیل و عه‌شیره‌تی هه‌سه‌نکیف تامه‌زرژی جوانیی دیمه‌ن و ئاکاری دلگری بیوون. هیشتا شه‌یتانی پینه‌که‌نیبوو که به‌مه‌زنی خویان دانا و ده‌سه‌لاتی خویان دایه‌ده‌ستی.

ئه‌وه‌ی که مۆری عیشقی ویکه‌وئ له‌پئی هاته‌وه
له‌دیمه‌نی‌دا وه‌ک‌وو خۆره‌تاو ره‌نگ ده‌داته‌وه

مه‌لیک حوسین دواي ئه‌وه‌ی له‌سه‌ر ته‌ختی ده‌سه‌لاتی پالی دایه‌وه، مه‌لیک محه‌مه‌د و مه‌لیک عه‌لی گرتن که هه‌ردووکیان برای بوون. کاتیک مه‌لیک سوله‌یمانی براکه‌ی دیکه‌شی وای زانی، له‌ناوچه‌ی «ئه‌رزهن» هوه‌ره‌وی و پژیی بژی لای خوسره‌وپاشای مه‌زنی سه‌رکرده‌کانی ئامه‌د و داوای جیگای مه‌لیک حوسینی برای کرد بۆ خۆی.

خوسره‌وپاشاش بۆ ئه‌وه‌ی شه‌پی نیوان برایان داکووژیتی پیاوی نارد به‌شوین مه‌لیک حوسین‌دا و برا به‌ندکراوه‌کانیشی هیتانه‌دیوان. پاش ئه‌وه‌ی ئه‌م پاشایه‌ مه‌لیک حوسینی کوشت، مه‌لیک سوله‌یمانی برای له‌جیی دانا.

مه‌لیک سوله‌یمان کوری مه‌لیک خه‌لیل

که‌وره‌گه‌ورانی دین و پیبوارانی پیگای بی‌گومانی، سه‌رله‌به‌ریان گوتووایانه که‌سیک شایانی ده‌سه‌لاته و شیاوه‌ بۆ مه‌زنایه‌تی که «چاکه‌بکا، وه‌ک چۆن خودا

چاکه‌ی له‌گه‌ل کردووه. ^۱ هه‌روه‌ها پێویسته به‌چاکه و دل‌زوانی ورد و درشت به‌سه‌ر بکاته‌وه. ده‌بی له هه‌موو بواریک‌دا ئه‌وه‌ی تییینی که: «خزم بۆ خزم له خه‌لکی دیکه نیزیکتره». ^۲ هه‌ر که‌س ئاوا بکا هێنده‌ی پێ ناچێ که هاوشانه‌کانی نایگه‌نی و تای ناکه‌ن.

دوو دۆست یه‌ک‌د‌ل بن بێتوو وه‌ک مقه‌ست
دنایه ده‌پرن، یه‌کتر نابرن، یه‌ک ناده‌ن له ده‌ست

مه‌به‌ستم له داگیرساندنی ئه‌م پێشه‌کییه ئه‌وه‌یه که بێم پاش ئه‌وه‌ی مه‌لیک سوله‌یمان به‌قه‌له‌می چاره‌نووسی سولتان سوله‌یمان خانی خه‌زاکه‌ر و به‌پشتیوانی و یاریده‌ی زۆر چاکی خوسره‌وپاشای مه‌زنی سه‌رکرده‌کانی دیاریه‌کر، کرا به‌ میری هه‌سه‌نکیف و گه‌راپه‌وه‌نیوه‌ندی ده‌سه‌لاتی، مه‌لیک محهمه‌د و مه‌لیک عه‌لی که هه‌ردووکیان برای بوون، له‌گه‌لی که‌وتنه‌ که‌له‌وه‌کیشی. پاشی چه‌ند پوژیک عه‌لی خۆی بۆ رانه‌گیرا و په‌وی و پووی کرده‌ لای شه‌ره‌فخانی میری بدلیس.

ئه‌وه‌ی راستی بێ ته‌واوی هۆز و تیره و خێلات له‌به‌ر کوژرانی مه‌لیک حوسین دلیان په‌ش هه‌لگه‌راپوو له مه‌لیک سوله‌یمان و ده‌یاندزاند و هه‌یچیان سه‌ریان وه‌به‌رنه‌هێنا و دژی راوه‌ستان. له‌ ئاکام‌دا ترسی پێنیش و پووی کرده‌ ئامه‌د و به‌دلی خۆی وازی له ده‌سه‌لات هێنا و کلیلی قه‌لاته‌کانی دایه‌ ده‌ست خوسره‌وپاشا و داوای کرد مه‌زنایه‌تی ناوچه و مه‌له‌ندیکی دیکه‌ی باربوو بکری. خوسره‌وپاشا

۱- «واحسن كما احسن الله اليك». چاکه بکه، وه‌ک چۆن خودا چاکه‌ی له‌گه‌ل کردی. و.

۲- «والوا الارحام بعض اولی ببعض»؛ به‌شیک له‌ ئایه‌ی ۷۵ ی سووره‌ی ئه‌نفال. و.

پاستیی پروداوه‌کانی گه‌یاندە پیچکە‌ی بە‌رزی دەسە‌لاتی سوله‌یمانی؛ ئە‌ویش بە‌ سیله‌نیگای شاهانه‌ی بە‌سە‌ری کردە‌وه و لە‌بری حە‌سە‌نکیف، پوحای خستە‌ ژێ‌ر فەرمانی و حە‌وسە‌ت‌ه‌زار «ئاقچە‌»شی پێ‌ بە‌خشی. سیسە‌ت‌ه‌زار ئاقچە‌ش بە‌ناوی زە‌عامە‌ت^۱ بۆ‌ مە‌لیک مە‌مە‌دی برای دیاری کرا و دووسە‌ت‌ه‌زار ئاقچە‌ش لە‌ دا‌هاتی هە‌ریمی پوحا بۆ‌ براکە‌ی دیکە‌ی کە‌ عە‌لی بوو، ب‌رایە‌وه. مە‌لیک سوله‌یمان ماوه‌یه‌ک لە‌ پوحا حکوومە‌تی کرد و سەر‌ه‌نجام مە‌لی گیانی لە‌ قە‌فە‌زی سینه‌یه‌وه‌ بالی گـــرت و بـــه‌رە‌و بە‌هە‌شتی سە‌روو فە‌ی و لە‌وئ هێ‌لانە‌ی دانا.

مە‌لیک مە‌مە‌د کۆ‌ری مە‌لیک خە‌لیل

دوای نە‌مانی مە‌لیک سوله‌یمانی برای، ناوچە‌ی پوحای نە‌درایە و لە‌بری وی کرا بە‌ میرناوچە‌ی «عەرە‌بگیر» و لە‌ بارگای سولتان سوله‌یمان‌ه‌وه‌ فەرمانی بە‌ خە‌لات بۆ‌ هات. پاشان سەرۆکایە‌تی بدلیسی پێ‌ بە‌خشا و لە‌ویش تۆتە‌کە‌ی نە‌گرت و هێ‌ندە‌ی ئیروئە‌وئ پیکرا، کە‌ خۆی بە‌ سەر وەرە‌زی‌دا کە‌وت و وازی لە‌و هـــه‌موو سەریشە‌یه‌ هێ‌نا.

مە‌لیک مە‌مە‌د لە‌ سەرێ‌کە‌وه‌ چونکە‌ دەرودراوسینی بە‌دربە‌گی میری بۆ‌تان بوو، توانیبوو‌ی نێ‌وانیکی خۆشی لە‌گە‌ڵ دامە‌زریتی و بە‌جاریک تیکە‌لاوی بێ‌ و لە‌ سەرێ‌کی دیکە‌شە‌وه‌ ببوو بە‌ خزمی میری بۆ‌تان و کچیکی خۆی دابوو بە‌ کۆ‌پێ‌کی وی و ئاوا لێ‌کها‌بوون. بە‌پێ‌ی ئە‌و بارودۆخە‌ی باسی کرا لە‌ جزیره‌ خۆی کە‌نار

۱- زە‌عامە‌ت: سەرۆکایە‌تی و مە‌زنایە‌تی. لە‌ سەر‌دە‌می عوسمانی‌دا زە‌عامە‌ت بریتی بوو لە‌ دابە‌شینی ناوچە‌یه‌ک بۆ‌ چە‌ند کۆتیک. جا هی وای بوو تە‌نیا بە‌ناو زە‌عامە‌تی بۆ‌ دیاری کراوه‌ هە‌تا بە‌و پێ‌یه‌ مووچە‌ وەر‌بگرێ‌. مووچە‌ی ئاغایە‌تی؛ ئاغایانە‌. و.

گرت و له گوښه‌ی ته‌نیایی خزا و هه‌تا ئاخری ته‌مه‌نی له‌وێ مایه‌وه و سه‌ره‌نجام به‌ره‌و پیری بانگه‌وازی په‌روه‌ردگاری پوڤی و سه‌ری وه‌به‌ر ده‌رگانه‌ی په‌حمه‌تی هه‌تئا. پاش نه‌مانی یازده‌ کوپی له‌ پاش به‌جیما که بریتی بوون له: ١-مه‌لیک خه‌له‌ف ٢- مه‌لیک سولتان حوسین ٣-مه‌لیک ئه‌شرف ٤-مه‌لیک عه‌لی ٥-مه‌لیک سوله‌یمان ٦- مه‌لیک خه‌لیل ٧-مه‌لیک زاهیر ٨-مه‌لیک عادل ٩-مه‌لیک مه‌حمود ١٠- مه‌لیک حه‌سه‌ن ١١- مه‌لیک ئه‌حمه‌د. وه‌کوو دیاره‌ مه‌لیک خه‌له‌ف له‌ تافی لاوی و سه‌ره‌تای به‌هاری ژینی دا گوڵی ته‌مه‌نی هه‌لوهری و کوپیکی له‌ دوا به‌جیماوه‌ ناوی هه‌مزیه‌.

مه‌لیک سوله‌یمان و مه‌لیک زاهیر و مه‌لیک حه‌سه‌نیش هه‌رسیک برا جوانه‌مه‌رگ بوون و پرویان کرده‌ دنیای هه‌رمان. مه‌لیک سولتان حوسین داوای پر کردنه‌وه‌ی شوینی باوکی کرد و له‌ دیوانی سولتان سه‌لیمه‌وه‌ فه‌رمانی بۆ هات. براکانیشی چوونه‌ خزمه‌ت میرانی دیکه‌ی کوردستان و له‌و نێوه‌دا دین و ده‌چن.

بنکه‌ی ژین

www.zheen.org

مه‌لیک سولتان حوسین کوپی مه‌لیک مه‌حمه‌د

پاش ئه‌وه‌ی مه‌لیک سولتان حوسین جیی باوکی گرتیه‌وه‌، چه‌ند جارێک سه‌روخواری پیکرا و ئه‌ویش که‌ ئاوا دی ده‌ستی له‌ کاره‌ هه‌لگرت و ئیستا که‌ سالی ١٠٠٥ ی کۆچییه‌، ده‌م و سات و کاتی له‌ کوردستان راده‌بویری و بریکی له‌ زیده‌داهاتی مه‌وقوفاتی باوک و باپیرانی پی ده‌گا. هیوادارم چونکه‌ که‌سیکی مه‌زنه‌وه‌جاخه‌ خودای پاک و گه‌وره‌ ده‌ستی بگریته‌ ژیر بالی و بیخاته‌وه‌ سه‌ر ده‌سه‌لاتی به‌رزی خانه‌دانی خۆی.

پهراویزه کانی ماموستا جه میل رۆژبه یانی

۱- به پیتی دهقی «تاریخ الدول والامارات الكردية، ۲/ ۲۷۶» و «القرون الاربعة الاخيرة من العراق، ۷-۸»، ئەو حکوومهتێ که بابائهرده لانی دایمه زانندوو، له سهردهمی دهسه لاتێ خدربه گی کورێ کلۆل و ئەلیاس به گی کورێ خدردا زۆر بی کیشه بووه. پاشان که حکوومه تی جه لایرێ له سهده ی چواردیه می زایینی و له سهردهمی دهسه لاتێ که مته رخه مانه ی خدربه گی کورێ ئەلیاس به گدا سه ری هه لدا، به شی هه ره زۆری شاره زوور گیرا و ئەگه ر میره سه نی کورێ خدربه گ نه بووبا، هه موو و لاته که ی به پانه وه ده گیرا. ده ست و بر دی ئەم میره پاشه کشه ی به له شکری جه لایرێ کرد و چاکی مشووری ئەم په لاماره خوارد. له گه ل داهاتنی سه ده ی یازده هه می زایینی، مه ئموون به گ کورێ مونزیر به گ کورێ هه سه نه به گ خۆی نیشان دا و که وه به ره ره کانی و ملمالانه له گه ل حکوومه تی جه لایرێ و تیره ی لی توند کرد و په ره ی دا به قه له مره وی ده سه لاتێ و به ئازایه تی چالاکیی خۆی حکوومه تی خانه دانی خسته وه گه ر و هه ر جێیه کی لیی دابرابوو ئەستاندیییه وه. به م شیوه یه زیی گه وره سه ره له نوێ بۆوه سنووری باکووری جه غزی ده سه لاتێ و توانی «ره واندز» یش به هیزیکێ گه وره و گرانه وه چاک دابه ستی و بیپاریزی.

۲- له کتیی «تاریخ السليمانية و انائها» دا نووسراوه: مه ئموون به گ سالی ۸۶۲ ی ک/ ۱۴۵۷ ی ز، تا ۹۰۰ ی ک/ ۱۴۹۴ ی ز، یسانی نیسزیکه ی ۳۸ سالی حکوومه ت کسردوو. توانیویه تی به باری فره هنگی و به ریوه به رایه تی دا په ره به ده سه لاتێ خۆی بدا و ته واوی ده وه تۆکه کانی دراوسی شی بخاته سه ر قه له مره وی خۆی. میرنشینه کانی ده رنه و پینجوی تی سه ر سنووری ئێران و میرایه تی کۆیسه نه ق و هه ریر و ره واندزی نیوان هه ر دوو زی و میرایه تی «ئاکری» ی سه ر رۆخی زیی گه وره و ئامیدی و ده وک و ده ورووبه ری له وانه بوون که ئاماژه یان پی کرا. له و کاته وه تا ئەمرۆش حکوومه تیکی ئاوا به هیز له دراوسییه تی عێراق دانه مه زراوه.

له «تاریخی ئه رده لان» دا نووسراوه: مه ئموون بهگ له سهرده می ژبانی خوی دا ولاته که ی به سهر هرسیک کورې دا دابه شیوه. زلم، نهو سوود، هاوار، سیمان، دودان و گولعه نېه ری داوه به بهگ بهگ و دهشتی مریوان، تهنووره، کلکلاش و دی نشکاشی به خشیوه به سورخابه گی کورې نیوهنجی و سروچک، قهره داغ، شارباژیر و میهری داوه به محمه دبه گی کورې بچو وکی و دایناوه به سهرپرستی کاروباری خیالاتی قهله مرهوی دهسه لاتی هه تا دهگانه نامیدی.

٣- محمه دئه مین زه کی بهگ له «تاریخ السلیمانیه و انحاءها»، له به شی دیروکی سنهدا نووسیویه تی: «قه لای زلم سالی ٥٦٤ هـ ک/ ١١٦٨ ی ز، به فرمانی بابائهرده لان ساز کراوه.» قه لای زلم ئیستا ناوی قه لای خان نه حمه دخانه و که وتو ته دهری زلم. مه ودا ی نو کیلومتریک له ناوهندی مهلبه ندی خورمال (گول نه حمه د = گولعه نېه ر) هوه دووره. زلم (ژلم) به توژیکی سووری لیجق دهگوتری که له سهر ئاوی قه تیس ماو راده وهستی.

٤- محمه دئه مین زه کی بهگ له «تاریخ السلیمانیه و انحاءها» دا، له پروی «گولشهنی خوله فسا» وه دهگیریته وه و دهنووسی: بهگ بهگ زور به پهله ریسی بو دیداری سولتان سوله یمان خانی قانونی و کاتیک سولتان گه یوه ته شاره زور مه ئموون به گی کورې به بارمه له لای داناوه هه تا لی دنیا بی و هیچ گومانکی نه مینی. سولتان، مه ئموون به گی سپاردو ته دهست سلیمان پاشای والی به غدا و ئه ویش له چهند مهلبه ندیک به مه زنی داناوه، که دواترینان حله بووه و ویده چی «ههله بجه» ی ئیستا بی. بو زانیاری زیاتر بر: «مذکرات مأمون بیگ بن بیگه بیگ، ترجمه: محمد جمیل الروزیانی و شکور مصطفی.»

٥- محمه دئه مین زه کی بهگ له هردو وکتیبه تاریخیه کانی خوی دا ئه م پروداوه ی ئاوا گیراوه ته وه: مه ئموون بهگ به باری سیاسی دا سهر به دهوله تی سهفهوی بو. بهر به ره قهله مرهوی دهسه لاته که ی پان و بهرین کرده وه هه تا سهر زیی بچو وک و هه ورامان، شاره زور، قهره داغ، پیده شته کانی قهره داغ و ریوبانی نیوان کفری و کهرکو وکی گرته وه. عوسمانی لی توقین و سپای یه نیچه ریپان ناره کهرکو وک. سالی ٩٤٥ هـ ک/ ١٥٣٨ ی ز، له شکران لی کو کرده وه، که زور به شیان کورد بوون و به سهرکر دایه تی حوسین پاشای کوردی نامیدی په لاماریان دا، له شکر هه لیکرده سهر مریوان و سنه و شاره زور و مه ئموون به گیش زور نازایانه که وته بهر به ره کانی، به لام دهره قه تیان نه هات و کشایه وه بو قه لای زلم. له شکر دهستی له دووی نه کرده وه و تهنگی پیه لچنی و چی دیکه ی خو بو

رانه‌گیرا و هاته دهر و هه‌لاته لای سولتان له پایته‌خت. له‌شکری هی‌رش‌بهر هه‌ریمی دهسه‌لاتی مه‌ئموون‌به‌گی داگرت و که‌وته تالان‌وبرۆ و خاپوورانندی. پاشان حوسین‌پاشای ئامیدی قه‌لای گولعه‌نبه‌ری له‌وی دروست کرد. وه‌کوو دیاره‌ خورمالی ئیستا له‌سه‌ر دارپه‌ردووی قه‌لای گولعه‌نبه‌ر ئاوا کراوته‌وه.

۶- به‌پیتی ده‌قی «اخبار الدول والامارات الكردية»، ئه‌لقاسپ (ئه‌لقاس میرزا) په‌نای بردۆته ده‌رانه‌ی سولتانی عوسمانی و ئه‌ویش ده‌ستی ریزی لێناوه و کۆمه‌لیک دیاری و خه‌لاتی زۆر چاکی باربوو کردووه و به‌لێنی پی داوه‌ هه‌تا ولاتی باوکی له‌ چنگ شاته‌هماسبی برای ده‌رینی و ئه‌وی له‌ جیی دابنی. سولتان هه‌ر واشی کرد و په‌لاماری ئیرانی دا و گه‌لیک ناوچه و هه‌ریمی داگیر کرد و شازاده‌ی له‌ ته‌وریز دانیه‌ سه‌ر ته‌ختی ده‌سه‌لات. پاش ئه‌م رووداوانه، ئه‌لقاس میرزا خه‌یانه‌تی پی کرد و که‌وته که‌له‌وه‌کێشی و کاری به‌راوه‌ژوو. سولتان که‌ وای زانی رایسپارد خیرا بی بۆ پایته‌خت، به‌لام به‌ گوپی نه‌کرد و لیی هه‌لگه‌رایه‌وه. سولتانی عوسمانی له‌شکری لی کرد و شازاده‌ خۆی پی رانه‌گیرا و رایکرده‌ ولاتی کوردان و ماوه‌یه‌ک له‌وی مایه‌وه. سه‌ره‌نجام شای برای زه‌فه‌ری پی برد و چۆن خراپه‌ ئاوا کوشتی.

مه‌مه‌ده‌ئمه‌ین زه‌کی‌به‌گ له‌ رووی «تاریخی عه‌لم‌ئسارای عه‌بباسی» یه‌وه، ئاوا‌ی به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی گیراوه‌ته‌وه: «سالی ۹۴۸ه‌ی ک / ۱۵۴۱ه‌ی ز، ئه‌لقاس میرزا که‌وته‌ ده‌ستی چه‌کدارانی کورد و بردوویانه‌ته‌ لای سورخاب‌به‌گ و ئه‌ویش به‌ناچاری راده‌ستی هی‌زی ئیرانی کردۆته‌وه، هه‌تا ولاته‌که‌ی له‌ هی‌رش‌ی سپای قزلباش پاریزراو بی.»

۷- له‌ «تاریخی ئه‌رده‌لان» دا نووسراوه‌ ده‌هه‌زار تمه‌ن.

۸- مه‌مه‌ده‌ئمه‌ین زه‌کی‌به‌گ له‌ دوو کتێبه‌ دیرۆکیه‌کانی خۆی‌دا، گه‌لیک زانیاری زیاده‌ی خستۆته‌ سه‌ر ئه‌م بابته‌ و ئیمه‌ لێرده‌ا کورته‌ و پوخته‌ی ده‌خه‌ینه‌ به‌رچاو: «کاتیک ئیستانبول به‌ رووداوی داگیرکرانی شاره‌زوور و چاره‌نووسی گیرانی ئه‌لقاس میرزای زانییه‌وه، ته‌وره‌ بوو له‌ عه‌لی‌پاشای والیی به‌غدا و له‌به‌ر بی‌هی‌زی و که‌مه‌ترخه‌می له‌سه‌ر کار لادرا و سالی ۹۵۶ه‌ی ک / ۱۵۴۹ه‌ی ز، مه‌مه‌دپاشای به‌لته‌چی بوو به‌ جی‌گه‌روه‌ی. پاشان له‌شکری‌کی به‌ربالۆی به‌ سه‌رکرده‌یه‌تی عوسمان‌پاشای مه‌زنی سه‌رکرده‌کانی هه‌لب به‌ری‌کرد بۆ گرتنه‌وه‌ی شاره‌زوور. سپای عوسمانی هات و له‌ قه‌لای زه‌لم ده‌وره‌ی سورخاب‌به‌گی دا و ماوه‌یه‌کی زۆر له‌وی مایه‌وه، به‌لام هی‌چی پی نه‌کرا. مه‌مه‌دپاشای به‌لته‌چی که‌ وای زانی خۆی هات و ده‌ستی دۆستایه‌تی بۆ درێژ کرد و جووته‌ میری کورد به‌کره‌گ و وه‌لی‌به‌گی کردنه‌ نیۆبژیوان هه‌تا بچن و دلی بده‌نه‌وه و خۆی بدا به‌ده‌سته‌وه.»

که م و زور مه به ستيکی ئه وتو له کتيبی «القرن الرابعه الاخيره فی العراق» دا نووسراوه و هريمه که سالی ٩٦٢ی ک / ١٥٥٤ی ز، که وتوته نيو قهله مرهوی دهوله تی عوسمانی، به لام به پیی نووسینی دوکتور فريچ (که ناویکی ساخته یه)، سورخاب بهگ دوی ماوه یه که چاوه دیری و بال به سه رکیشرانی ئیرانی بردوته وه پاش و بۆته میریکی سه ربه ست و به سه رکه وتویی ریشه ی پشیوی و ئازاوه ی هه لکیشاوه ...

٩- خه لیفه کانی عه بباسی به هو ی چه ند ریکخستنیکي نه هیئی و هه ول و تیکۆشانی ئه بوو موسلیمی خوراسانی توانییان بگه نه سه ر کورسی خه لافه تی ئیسلامی، که سه ره تا ناوه نده که ی له کووفه بوو، پاشان گو یزرایه وه بۆ به غدا. یه که میان عه بدوللا کوری محه ممه د بوو ناسراو به ئه بولعه بباسی سه ففاح، که سالی ١٣٢ی ک / ٧٥٠ی ز، وه ک خه لیفه به یعه تی پی کرا و دوا هه مینیان «موسسه عسه م» ه که سالی ٦٤٠-٦٥٦ی ک / ١٢٤٢-١٢٥٨ی ز، حکوومه تی کردووه و سه رجه م ٥٤٤ سال جله وی ده سه لاتیان به ده سه ته وه بووه.

ئه وه ی راستی بی خۆدانه پال به مهاله ی خه لیفه و سولتان و میران، زۆربه ی کاری خانه دانه نه فسز مه کانه که خۆیان به بچووک ده زانن و هه ست به که م و کووری ده که ن و پییان وایه به م کاره قه ره بووی ده که نه وه. ئه و به مهاله ی که خۆیان به ئال و به یه تی یان ره چه له کی عومه ری، ئه مه وی، عه بباسی و خالیدییه وه ده به سته وه، هه موویان به ره سه ن کوردن. هینده یان خۆ به که م زانیوه بۆیه ئه م بنچینه درۆینه یان بۆخۆیان هه لبه سته وه. وه کوو دیاره عه بباسیه کان پیوستییان به وه نه بووه په نا به رنه بهر کوردستان، چونکه خۆیان جله وی خه لیفایه تییان به ده سه ته وه بووه. له راستی دا پاش ئه وه ی هولا کوخان توانی خه لافه تی عه بباسی تیدابه ری، زانا «نه سیره ددینی تووسی» ی شیعه ی تونده رو، ئامۆژگاری کرد تا به یه کجاری خاشه ی بکیشی و هولا کو ش توو بری کردن و مندالیک نه بی، که له گه ل خۆی بری و چاره نووسی نادیاره. که سی نه هیشتن؛ بۆیه خۆ بر د نه وه سه ر توخم و تووی عه بباسیه کان هه مووی درۆیه و په ی ره وانی میرانی بادینان هه لیانه سته وه و یه کیکی وه ک نووسه ری نامیلکه ی «ژی سوکه» ده وری له م مه به سته دا دیاره.

١٠- مه به سته نه ستوورییه کانه که ئه مرۆ به ئاشووری ده ناسرین. به پیی بۆچوونی که لیک میژوونوس ئه مه نه کوردن و له سه ر ده سته نه ستووریوس بوونه مه سیحی و پاشماوه ی گه لی له میژینه ی ئاشووری نین.

۱۱- ئاقسۇنقور سالى ۵۲۱ى ك/ ۱۱۲۷ى ز، بە فرمىنى سولتان مەحمۇد كورى مەمەد كورى مەلىكشای سەلجۇقى لە بەغدا و مووسل بۆتە فرمانەرەوا. دواتر بە شىۋەيەكى سەربەخۇ قەلەمرەوى ژېر دەسلەلاتى بەرپوۋە بردوۋە و سەرنەجام سالى ۵۴۰ى ك/ ۱۱۴۲ى ز، كۆچىدوايى كىردوۋە. ئەم قەلەيش سالى ۵۳۷ى ك/ ۱۱۴۲ى ز، لەسەر كاۋل و ھەرەسى قەلەي دىرۆكى ئاشىب ساز كراۋەتەو.

مەمەدئەمىن زەكى بەگ لە زمان «خەمدوللا مۇستەفىي قەزوینی» يەو دەلى: ناۋى عىمادىيە لە عىمادوددەلەي دەلەمىيەو ۋەرگىراۋە، كە سالى ۳۳۸ى ك/ ۹۴۹ى ز، لەۋى حكومەتى كىردوۋە و عىمادىيە لە زمانى كوردىدا بۆتە ئامىدى.

۱۲- سولتان حوسىن مىرىكى ژىر و بویر و ئازا بوۋە. وردەوردە دەسلەلاتى گەشەي كىردوۋە و قەلەمرەوى برەوى ئەستاندوۋە و بۆ ماۋەي چۈار سالىش حكومەتى مووسلى بەدەستەو گرتوۋە. زۆرى خىزمەت بە دەۋلەتى عوسمانى كىردوۋە و لەبەر دلى ئەۋان كوردىكى زۆرى تىدا بردوۋە و سالى ۹۴۴ى ك/ ۱۵۳۷ى ز، ھىرشى بۆ بردوۋە سەر شارەزور و بۆتە ھۆي پووخانى حكومەتى سەربەخۇ ئەردەلان. سالى ۹۶۰ى ك/ ۱۵۵۳ى ز، لە سەردەمى سولتان سولەيمانى قانۇنىدا دژى ئىران جەنگاۋە و بەشدار بوۋە لە گىرانى تەۋرىز و ناۋچە كوردششەكانى ئازەربايجان و دەستى لەگەل تىكەل كىردوۋە و ھەرىمەكەيان بەپانەۋە داپاچىۋە و بە تالان و بېرۋە رايانمالىۋە. ئەۋ نوۋسەرەنەي كە دەلەن سالى ۹۲۰-۹۲۲ى ك/ ۱۵۱۴-۱۵۱۶ى ز، لە سەردەمى باۋكىدا بۆتە بەشدارى يەكەم شەرى چالدىران، ھىچ سەراۋەيەكى مىژۋىسى نايىسەلمىنى و تەنيا بۆچۈنى خۇيسانە. ئەۋەي راستى بىئ ئەۋ سەردەمى كورد ھاۋپەيمانى ئىران بوۋە دژى رانەۋەستان، بەلام كاتىك مەۋلانا ئىدرىسى بدلىسى لەگەل سولتان سەلىم رىككەۋتوۋە، بىقلوۋمەمەدپاشاى ئامەد، سۆران و سەرتاسەرى جىزىرەي ئىبنووعومەرى داگىر كىردوۋە.

۱۳- رۆژنامەي «الاخبار»، ژمارە ۵۷۱۹: «ئەم بەيرام بەگ سالى ۹۴۵ى ك/ ۱۵۳۸ى ز، لە

دايك بوۋە و شەش سالىكى حكومەت كىردوۋە و سالى ۹۹۴ى ك/ ۱۵۸۶ى ز، كۆزراۋە.»

۱۴- مەمەدئەمىن زەكى بەگ لە كىتەي «تارىخ الدول والامارات الكردية ۲/ ۳۹۴-۳۹۹»

دریژە بە باسەكە دەدا و دەنوۋسى: «ۋا دىارە كە دۋاى سەيدىخان، يۈوسفخان بۆتە حوكمرانى ئامىدى. مەلىك ئەحمەدپاشاى والىي دىار بەكر سالى ۱۰۴۸ى ك/ ۱۶۳۸ى ز، پەلامارى داۋە و گرتوۋىەتى و پاش ئەستاندى بەرتىلىكى زۆر ئازادى كىردوۋە. پاش

یوسف خان کوریکي جی گرتوته وه و دهسه لاتی پهری ئهستاندووه و ههتا سالی ۱۰۷۱ی ک / ۱۶۶۰ی ز. ژماره ی چه کدارانی سواره و پیاده ی هر یه کی گه یو هته دهه زار کهس. «
سالی ۱۱۱۲ی ک / ۱۷۰۱ی ز، قوبادپاشا میری ئامیدی بووه و بۆ دامرکاندن راپه رینی شیخانی مونته فیک له باشووری عیراق، کهوتوته پال لهشکری مووسل و دیاربه کر.

سالی ۱۱۲۸ی ک / ۱۷۲۶ی ز، بارامپاشای گوره کوری زویپرپاشا کوری میر سه عیدخان کوری سولتان حوسین، که سالی ۱۱۰۷ی ک / ۱۶۹۶ی ز، له دایک بیوو، سالی ۱۱۳۸ی ک / ۱۷۲۶ی ز، جی گرتوته وه و گه شه و نه شه یه کی بهرچاویشی داوه به هریمی ژیر دهسه لاتی. بارامپاشا سالی ۱۱۸۱ی ک / ۱۷۶۷ی ز، روي کردوته دنیای نهمان و سمایل پاشای کوری بۆته جیگره وه ی. ماوه یه کی دريژ حکومه تی کردووه و زورجاران له گهل براکانی تووشی شه ر و نیوان ناخوشی هاتووه، که خۆم له گیرانه وه یان ده بویرم. سمایل پاشا سالی ۱۲۱۳ی ک / ۱۷۹۸ی ز، کۆچی دوا یی کردووه و مرادبه گی کوری جی گرتوته وه. ئه ویش له گهل جووته برای خوی واته محهمه دته یاربه گ و قوبادبه گ، که سالی ۱۲۱۴ی ک / ۱۷۹۹ی ز، میری زاخو بوو، به شه ر هات و والی مووسلیان کهوته نیوانی و پیکهینانه وه. سالی ۱۲۱۵ی ک / ۱۸۰۰ی ز، لهشکری عوسمانی روي کردوته ئامیدی و قه لای «ئاکری» یان لی دابریوه و داویانه ته ده ست قوبادبه گ و سی سال دواتر، یانی سالی ۱۲۱۸ی ک / ۱۸۰۳ی ز، ئامیدی گرتووه و له سه ر ته ختی دهسه لاتی پالی داوته وه. سالی ۱۲۱۹ی ک / ۱۸۰۴ی ز، خیلی مزووری هروژمی کردوته سه ر قوبادبه گ و به دیل گیراوه و له بهندیخانه توند کراوه.

سالی ۱۲۲۰ی ک / ۱۸۰۵ی ز، عه لی پاشای والی به غدا هیژیکي بی ژماری میرانی بابان و سۆرانی ناردوته سه ر ئامیدی، به لام لهشکره که له مه دای ریگادا ناکۆکیان کهوتوته نیوانی، بۆیه عه لی پاشا محهمه دپاشای جه لیلی والی مووسلی کردوته سه رپشک که میرایه تی ئامیدی دده به کی پیدا. ئه ویش به خشیویه تی به عادل پاشا و خه لاتیشی کردووه. سالی ۱۲۲۳ی ک / ۱۸۰۸ی ز، دوی مردنی عادل پاشا، زویپرپاشای برای جی گرتوته وه، که ماوه یه ک له گهل والی مووسل تووشی شه ر و کیشه هاتووه.

له سه رده می حکومه تی سه عیدپاشای ئامیدی دا، محهمه دپاشا کۆره ی سۆران په لاماری ئه و خاک و هریمه ی داوه. پاش نه مانی محهمه دپاشا، میری ئاکری سه رله نوی هاتوته وه سه ر شانوی دهسه لات و محهمه دپاشا بهیره داری والی مووسلی ته نگه تاو کردووه. محهمه دپاشای مه زنه وه زیر له سه ر ئه م بزوتنه وه یی به لهشکریکي زۆره وه هه لیکوتاوه ته سه ری و له ئامیدی گه مارۆی داوه و گرتوویه تی و ناردوویه تی بۆ به غدا و خراوته زیندان و ههتا سالی ۱۲۵۹ی ک / ۱۸۳۴ی ز، تییدا ماوته وه و له وی مردووه.

هیندیک ده‌لین: «له به‌غدا به ده‌س به‌سهری ژیاوه و علی‌ره‌زپاشای والی چاوه‌دی‌ری کردووه و حکومه‌تی که‌ربه‌لای پی ئه‌سپاردووه. پاش ماوه‌یه‌ک لی‌خراوه و گه‌راوه‌ته‌وه به‌غدا و مه‌دره‌سه‌یه‌کی گه‌ره‌ی له مزگه‌وتی شیخ عومه‌ری سوهره‌وه‌ردی دروست کردووه و سالی ۱۲۹۲ی ک/ ۱۸۷۵ی ز، لهو شاره مردووه.» به‌م شیوه‌یه‌ په‌رده له‌سهر رووی ئه‌م میرایه‌تییه نیشتمانیه‌ش دادرایه‌وه. به‌پینی ده‌قی کتیبی «تاریخی مووسل»، نووسه‌ریک میژووی میرایه‌تی ئامیدی نووسیوه و ده‌سنووسیکی له دینی «زیراوا»ی سهر به‌ ئامیدییه.

۱۵- دوا‌ی شه‌ری چال‌دی‌ران (۹۲۰ی ک/ ۱۵۱۴ی ز)، که عوسمانی تییدا سهرکه‌وت و ئیران شکا و ده‌سه‌لاتی له کوردستانیش به سهر باری لاوازی‌دا که‌وت، علی‌به‌گ پاش کیشانی سی سال زیندانی، ئازاد کراوه.

۱۶- مه‌به‌ست سولتان سه‌لیمی یه‌که‌م (۱۴۶۷-۱۵۲۰ی ز)، کوری سولتان بایه‌زیدی دووه‌مه. سالی ۹۱۸ی ک/ ۱۵۱۲ی ز، پاش ئه‌وه‌ی باوکیان ناچار کرد ده‌ستی بو له ته‌ختی ده‌سه‌لات هه‌لبگر، بوته سولتانی عوسمانی. زور له به‌رزوی روانیوه و که‌سیکی بسویر و خوینداری و دله‌رق سووه و هینده‌ی زه‌بروزه‌نگ نواندووه که ناوی زراوه به «یاوزسه‌لیم» [که به کوردی ده‌بیته سه‌لیمه‌مونه. و.]

سولتان سه‌لیم به‌ره‌به‌ره په‌ره‌ی به ده‌سه‌لاتی داوه و قه‌له‌مه‌روی به‌رفره‌وان کردوته‌وه. له سهرده‌می شه‌ری چال‌دی‌ران‌دا زانای بلیمه‌ت مه‌ولانا ئیدریسی بلیسی کردوته که‌خودای خوی، هه‌تا میرانی کورد ببه‌ هاوپه‌یمانی دژی شاسمایی سه‌فه‌وی. ئه‌م هه‌نگاوه‌ی مه‌لا ئیدریس سهری گرتووه و چوونه پال ده‌وله‌تی عوسمانی و ریککه‌وتن‌نامه‌یان له نێوانی‌دا مؤر کراوه و که‌وتوته بواری جی‌به‌جی کران.

۱۷- نووسه‌ر باسه‌که‌ی هه‌تا ئیره هیناوه که ده‌بیته سالی ۱۰۰۵ی ک/ ۱۵۹۶ی ز. ئه‌وه‌ی راستی بی ئه‌م میرنشینه هه‌تا سهرده‌می به‌درخان‌پاشا هه‌ر ماوه و درێژی به ده‌سه‌لاتی خوی داوه. به‌درخان‌پاشا له ته‌مه‌نی ۱۸سالی‌دا بوته میری جزیره و سالی ۱۲۲۷ی ک/ ۱۸۱۲ی ز، جله‌وی حکومه‌تی به‌ده‌سته‌وه گرتووه و ده‌سه‌لاته‌که‌ی به میرایه‌تی بو‌تان ناوبانگی رۆیشتووه. میری بو‌تان که‌وتوته سهر به‌بهرکردنی ده‌سه‌لاتی تورکان و دامه‌زراندنی حکومه‌تی سهره‌به‌خوی کوردستان. له‌م پیتاوه‌دا هه‌نگاوی هه‌لیناوه‌ته‌وه و په‌ره‌ی به ده‌سه‌لاتی داوه و هه‌تا سنووری وان، مووسل، ره‌واندز و سابلاخ (مه‌هاباد) په‌لی هاویشتووه. شاره‌کانی شنگال، ئه‌سعد، وێرانشار، سیوه‌ره‌ک، شنۆ و ورمی داگیر کردوون و سالی ۱۲۵۸ی ک/ ۱۸۴۲ی ز، دراوی به‌ناوی خویه‌وه لیداوه.

حکومه تی عوسمانی که ئاوی بینوه هستی به مه ترسی کردووه و هیژیکی زوری لی کو کردوته وه و کو مه لیک کوردی خه یانه تکاری به رژه وه ندپه رستی تیوه داوون و یه کیکی وهک عیز زده دین شیر خزمی خانی هیتاوه و شه ری پی کردووه. پاش قه ومانی چهند تیکه ه لچوونیک قورس سهری بردو ته بهر قه لای ئاروخ و داییه ستووه و هیزی بهر بلاوی عوسمانی ماوهی هشت مانگ گه ماروی داوه و سهره نجام بیژیوی و بیچه کوچلی به درخان پاشای ناچار کردووه ویرای هاورییانی دهسکه ره وهی وه درکه وئ و ریزی گه مارو بشکینن، به لام هیزه کهی خراپ شکاوه و خوئی و دوو کوری گیراون و سالی ۱۲۶۳ی ک / ۱۸۴۷ی ز، نیردراونه بارگای سولتانی عوسمانی. حکومه ت به بونهی ئەم سهرکه و تنه «میدالی جهنگی کوردستان» ی داهیتاوه و دایرشتووه، که له پرویه کی نووسراوه: «میدالی کوردستان» و له پروی دیکه ی وینه ی قه لای سهختی «ئاروخ» وهک یادگاری ئەم رووداوه، شه قل کراوه.

[بو زانیاری زیاتر سهبارت بهم رووداوانه بر: شهره فنامه ی وهرگیراوی هه ژار، ل ۳۱۴-۳۱۸ و.]

- ۱۸- سوله یمان به گی کوری بیژن، یهک بووه له سهرکرده کانی ئووزوون حه سه نی ئاق قوینلوو. ئەم شه ره سالی ۸۷۵ی ک / ۱۴۷۰ی ز، قه و ماوه.
- ۱۹- ئەم رووداوانه سالی ۹۶۱ی ک / ۱۵۵۴ی ز، قه و ماون.
- ۲۰- محه مده ئەمین زه کی به گ «مه لیکان» ی به «پادشایان» لیکداوه ته وه، که شیوه ی کوی «ملک» ه له زمانی فارسی دا؛ به لام من پییم وایه له «ملکاتی» یه وه هاتووه که ده چینه سهر یه کیک له مه زه به کانی مه سیحایه تی له رږ ژه لات.
- ۲۱- محه مده ئەمین زه کی به گ ده لی ناوی مه لیک ئەشرف ئەحمده.
- ۲۲- قه رایوسف دامه زرینه ری حکومه تی ئاق قوینلووه.
- ۲۳- له نیو ناوچه کانی ئەرمه نستان بوو که په لاماری دا.
- ۲۴- مه لیک ناسره ددین محه مده کوری محه مده، سالی ۵۹۷ی ک / ۱۲۰۱ی ز، تا ۱۱۹۶ی ک / ۱۲۲۲ی ز، له حه سه نکیف حکومه تی کردووه و به دوامین میری ئەم بنه ماله یه داناند ری و پاش ئه ویش روکنه ددین مه وودود مه محمودیش نیزیکه ی سالیکی حکومه ت کردووه.

کتیبی سیهه م

باسی میران و حوکمداران دیکه ی کوردستان که بریتین له

سی دهسته

دهسته ی یه که م ده بیته نۆ بهش

بهشی یه که م

باسی میرانی چه مشکه زهک (چه شمه که زهک)، که بریتین له سی لک

بلا ئه وانه ی به بۆچوونی خۆیان دنیا ده رهنگیتن و به تیشکه ی پروناکیده ری ده روونیان گری و گۆلان ده که نه وه و شاره زای بواری میژوون لیان پروون بی که میرانی چه مشکه زهک لایان وایه به ره سه ن ده چنه وه سه ر خه لیفه کانی عه بیاسی و باپی ره که وره یان ناوی «مه لکش» ه. به لام تا قمیگ له مه زنه پیاوان ده لئین ئه میر سلیق کوپی عه لی کوپی قاسم که له تۆرهمه ی دووری سولتانه کانی سه لجووقیه و له سه رده می حکومه تی «ئه لپ ئه رسه لان» ی سه لجووقی دا (۹) ^۱ به سه ر ئه رزه پۆم و

۱- به پی گومانه که ی زیرنۆف که نیشانه ی پرسیاری داناوه، ده بی ئه لپ ئه رسه لان نه بی که سالی ۴۵۳ ه/ک ۱۰۶۱ ی ز، میری خوراسان بووه. وایاره ده بی قلیچ ئه رسه لان بی که سالی ۵۵۵ ه/ک ۱۱۶۰ ی ز، بۆته پادشای ولاتی رۆم و سالی ۷۰ ه/ک ۱۱۷۰ ی ز، مردووه. بر: په راویزی لاپه ره ۳۴۳ شهره فنا مه ی وهرگی راوی هسه ژار که جه میل رۆژبه یانی نووسیویه تی. و.

ده وروبهری ٲاگه یشتوو، دهشی باوه گه وره یان بووین.^١ ئەم ئەمیره سالی ٥٥٦هـ ی ک/١١٦١ی ز، له گه‌ل میرانی گورجستان تووشی شه‌پی قورس هاتوو و له گه‌ل چاوناسانی له شکره که‌ی به دیل گیراوه، به لام چونکه خوشکی ژنی شای ئەرمه‌نستان بووه، به ناردنی دیارییه‌کی زۆر و زه‌وه‌ند بۆ گورجستان له به‌ندی ٲزگار کردوو. دوا‌ی ئەوه‌ی مردن به‌رۆکی گرتوو، مه‌لیک محهمه‌دی کو‌پی جیی گرتۆته‌وه. ٲاش نه‌مانی مه‌لیک محهمه‌د، جاق‌دش بۆته‌ خاوه‌ن ده‌سه‌لات و ٲاش ئەوه‌ی ئەویش مردوو، مه‌لیک‌شای کو‌پی محهمه‌د له‌سه‌ر ته‌ختی میرایه‌تی ٲالی داوه‌ته‌وه، که ٲا‌ٲه‌ ٲیوه و سه‌ری له ٲادشایه‌تی خوراوه. سه‌ره‌نجام سالی ٥٩٨هـ ی ک/١٢٠١ی ز، که‌وتۆته‌ چنـگ سوله‌یمانی کـو‌پی قلیچ ئەرسه‌لانی سه‌لجووقی و کوژراوه. له‌و ٲۆژه‌وه به‌ولاوه ئەرزه‌ ٲۆم که‌وتۆته ده‌ست سه‌لجووقیه‌کانی ٲۆمه‌وه. ٲه‌نگه میرانی چه‌مشکه‌زه‌ک ٲشتا‌و‌ٲشت بچنه‌وه سه‌ر ٲه‌سه‌نی ئەو مه‌لیک‌شایه و ناوی مه‌لیک‌شا له ٲا‌و‌ٲۆزی کوردان‌دا سوابی و کرابی به مه‌لکش. ناوی میره‌کانیشیان وای ده‌نویتی که له توخم و تۆرمه‌ی تورکان بن، چونکه له‌گه‌ل ناوی کوردان و عه‌ره‌بان هیچ یه‌کتر ناگرنه‌وه.

١- لیره‌دا شه‌ره‌فخان به‌هه‌له‌ ٲوووه و مه‌لیک‌شای سه‌لجووقی و ملکیشیی کوردی کردوو به‌یه‌ک. ملکیشی بنه‌ماله‌یه‌کی کورد بوون له‌ سپای ئەییووبی‌دا و ناوی چه‌ند میرئیکیان ده‌زانین، وه‌ک: به‌هائه‌ددین کو‌ری ملکیشۆ و عیزه‌ددین کو‌ری ملکیشۆ و فه‌خره‌ددین محهمه‌د کو‌ری ئەسه‌عه‌د کو‌ری ملکیشۆ؛ هه‌روه‌ها سه‌ده‌ی ٨ی ک/١٤ی ز، خالییدی ملکیشیی کورد و کو‌ٲه‌کانی جه‌لال و مه‌حموود و ئەحمه‌د ناویان هاتوو و ٲه‌یوه‌ندیان هه‌بووه له‌گه‌ل ده‌وله‌تی مه‌ملووقی له‌ میسر (القلقشندی، صبح‌العشی، ٣١١/٧). له‌ سه‌ده‌ی ٩ی ک/١٥ی زایینی‌دا شیخ‌حه‌سه‌نی چه‌مشکه‌زه‌کی له‌ میره‌ نا‌وداره‌کانی کوردستان بووه و به‌ شیخ‌حه‌سه‌نی کورد ناسراوه (ئه‌بووبه‌کر تارانی، کتیی دیاربه‌کرییه، ل ١١٦و١١٩). ز.س.

هەروەها دەگیرنەو مەلکش ناویک لە نەو هەکانی مەلکشی گۆرین، کۆمەلێکی زۆر لە دەوری خۆی دەهالێنێ و ۳۲ قەلای و ۱۶ ناوچە دەگرێ، کە هەر ئێستا بە دەست میرانی چەمشکەزە کە وەن و پێیان دەلێن مەلکشی (مەلیکشایی). مەلکشی دەبنە سێ لک و هیندە پر جەماوەرن و وەچە و بەرەیان لیکەوتۆتەو کە لە کوردستاندا بەناوبانگن. نیزیکی هەزار بنەمالەیان سەریان وەبەر پادشایانی ئێران هێتاو و هیندیکیان هەتا پلەیی بالای هەوراز چوون و بوونە هاوڕکێف و هاوئشین پادشا و میری سەربەخۆیان بۆ دیاری کراو. خاکی ژێر دەسەلاتیان لە کوردستان هیندە پان و بەرینە کە بژاردە و ئاپۆرە، بەتایبەت خونکاری خاوەن شکر لە دەقی فەرمان و پسوولاندا بە هەریمەکیان دەلێن کوردستان. ئەگەر لە نیو کورداندا وشەیی کوردستان بێتە گۆرێ، مەبەست چەمشکەزە کە.

لە و کاتەو کە مەلکش ۳۲ قەلای و ۱۶ ناوچەیی پیشتر باسکراوی خستۆتە ژێر دەسەلاتی خۆی، کۆپان و نەو و نەتیژەکانی بەسەر ئەو شویتانە ڕاگەیشتون و لییان بوونە میر. تەنانت لە جەنگەیی شەهەر و هەرای پادشایانی بەرزەجیی وەک...وو چەنگیزخان و ئەمیر تەیمووری گورکان و شاروخمیرزا و قەریاوسفی تورکماندا، هەریمی دەسەلاتیان لە چنگ دەرەکیشتراو، بەلام ئەو زەمانەیی کە هەوساری حکوومەتی چەمشکەزە کەوتە دەست «شیخ»ی کۆری میر یەلمان بارە کە گۆرا. لە و ڕۆژگارەدا حەسەن بەگی بایوندوری بوو بە پادشای ئێران و زۆر چاکی خۆ لە خاشەکیشانی مەزنەمالەکانی کوردستان هەلکرد، بەتایبەت زەبری لەوانە وەشاند کە لەگەڵ قەرەقۆینلووان ببوونە هاوپیشت و نێوانیان پیکەو خۆش بوو. بۆ وینە فەرمانی دا میرانی چەمشکەزە کە لە بنە بیتن و بۆ وەدی هاتنی ئەم ئامانجە گەورەیی خێلی «خەربەندەلو»ی هۆزی ئاققۆینلووی ڕاسپاردن هەتا

۱- ل ۱۲۰ی بۆلیان: میر شیخ حەسەنی کۆری میر یەلمان. هەر چەند دێر دواتر زیڕنۆف ئەم کەم و کۆرپیەیی چاک کردوو. و.

ده سهریانه وه نه چن. ئه وانیش هاتن و به زوری و زۆرداری چه مشکه زهکیان له دهست میر شیخ حهسه ن [دهرهینا و به سهری دا زال بوون و بۆ ماوهیه ک لئی بوونه ئاغا و کوێخا، ههتا خالیدبهگی کورپی میر شیخ حهسه ن هه لیدا]،^١ که لایک بوو یه کجار ئازا و به دل و دهروون. کاتییک چاکه و خراپهی زانی و دهستی راست و چهپی خۆی ناسی شانی له لیدان و هه لکهندن و ده رپه راندنی خه نیمان خۆش کرد و پۆژ و شه و هه دای نه دا و لێ پرا دانه نویتی و ئامانجی دلخوازی وه دی بیئ. بۆ ئه م مه به سه ته کۆمه لێک مه ردا زای له ده وری ئالای خۆی کۆ کرده وه و پشتی به سه ت به خودای مار و میرووله و هه لیکرده سهر خێلی خه ربه نده لوو. زه بریکی وای لئ وه شانندن هه ر نه یه یشت سهر بکه نه وه و به زه بری زۆر له ولاتی باب و با پیری وه ده ره یان و له سه ر ته ختی میرایه تی پالی دایه وه. پاش ئاوا بوونی پۆژی پۆژگاری ده سه لاتی، سۆه راب به گی کورپی جیی گرت وه و ئه ویش دوی ماوه یه ک ده سه لاتداری، رووی کرده دنیای هه رمان و حاجی پۆسته مه به گی کورپه گه و ره ی بوو به جینشینی.

بنکە ی ژین
www.zheen.org

حاجی پۆسته مه به گ

له سه رده می حاجی پۆسته مه به گدا، شاسمایلی سه فه وی هاته سه ر ده سه لات و ئه ویش نوورعه لی خه لیفه ی یه کییک له سه رکرده کانی قزلباشی پاسپارد هه تا له شکر به ری و هه ری می چه مشکه زه ک بگری. حاجی پۆسته مه به گ هاته به ره وه و به بی شه ر و تیکه هه لچوون قه لا و نه ا و چه کانی به ر ده سه لاتی دایه دهستی نوورعه لی خه لیفه و خۆی به ره و ده رگای شاسمایلی [سه فه وی] بزووت و له وی شانازیی رامووسانی لاشیپانه ی پی برا و به خه لاتی شاهانه به سه رکرایه وه و

له‌بری چه‌مشکه‌زه‌ک ناوچه‌یه‌کی سهر به عیراقی باربوو کرا. نوورعه‌لی خه‌لیفه ملی نا له زولم و زوره‌ملی و کۆمه‌لێکی به‌رچاوی میرزاده و جه‌ماوه‌ری مه‌لکیشیی کوشتن. له‌سهر ئه‌و کار و کرداره‌ی گه‌وره و بچووکي عیلم و عه‌شیره‌ت لێ هه‌لته‌زینه‌وه و بوونه خه‌نیمی و هه‌را و هاواری دژایه‌تی جه‌ماوه‌ر له‌کوورپه‌بانی ئاسمان‌دا ده‌نگی دایه‌وه. خه‌لک چه‌کیان له‌خۆیان شه‌ته‌ک دا و پاسباردیه‌کی تیژبه‌زیان نارده‌ لای عیراق و ئیسفه‌هان به‌شوین حاجی پۆسته‌م‌به‌گ‌دا. خوداو‌راستان له‌وجه‌نگه‌یه‌دا شاسمایل به‌مه‌به‌ستی شه‌ر له‌گه‌ل سولتان سه‌لیم‌خان و یپرای له‌شکری عیراق و فارس و ئازهریایجان ده‌چوو بۆ لای چال‌دی‌زان و حاجی پۆسته‌م‌به‌گیش له‌و شه‌ره‌دا هاو‌پک‌یفی پادشا بوو. دوا‌ی به‌زین و په‌وینی شاسمایل، سولتان سه‌لیم‌خان، ده‌سته‌ج‌له‌وی به‌ره‌و ته‌وریژ شل کرد و له‌شکری هینا. حاجی پۆسته‌م‌به‌گ له‌ناوچه‌ی «یام» ی مه‌ره‌ند شه‌ره‌فی ئاوزه‌نگی پامووسانی سولتانی یحیی برا. هه‌ر له‌و پۆژه‌دا و یپرای کوورپه‌زایه‌کی و چل که‌س له‌ئاغایان و پیاوماقوولانی مه‌لکیشی به‌پیتی فه‌رمانی بی‌به‌رگی‌په‌وه‌ی سولتان، کوژرا. وه‌ک له‌سهر زمانان باوه‌ ده‌لێن بۆیه‌ کوژراوه، چونکه‌ ساڵی ۸۷۸ه‌/ ۱۴۷۳ی ز، وه‌ختایه‌ک سولتان محهممه‌دخانی والیی پۆم چووبوو هه‌تا قه‌لای کوماخ (که‌ماخ) بگرێ، حه‌سه‌ن‌به‌گی بایوندوری ده‌گ‌ژی پراچـوووه، به‌لام به‌رگه‌ی نه‌گرتوووه و بۆی ده‌رچوووه. قه‌لاداری کوماخ ویستویه‌تی قه‌لاکه‌ بداته‌ ده‌ست پیاوه‌کانی سولتان محهممه‌دخان، به‌لام حاجی پۆسته‌م‌به‌گ ده‌ستی وه‌به‌ره‌یتاوه و نه‌یه‌یشتوووه. پاشان بۆ ماوه‌یه‌ک قه‌لای کوماخی داوه‌ته‌ ده‌ست کاربه‌ده‌ستانی شاسمایلی سه‌فه‌وی و فه‌رپوخشادی بایوندوری نه‌ق‌له‌که‌ی بۆ گێراوه‌ته‌وه و هه‌رچی هه‌یه و نییه هه‌مووی به‌پێچکی ته‌ختی شاره‌ی خه‌لافه‌تی پراگه‌یانددوه و بۆی پوون کردۆته‌وه که‌ که‌مه‌رخه‌میی حاجی پۆسته‌م‌به‌گ بۆته‌ هۆی سه‌ره‌نه‌که‌وتنی باپیری پایه‌به‌رزت و ده‌رگای بۆ پیاوانی شاسمایل خستۆته‌ سهر

گازهرای پشت. ئەم قسانه له سەر دلی پادشای تۆله ئهستێتهوهی وهک ئهستێرهی چاوسووری بارام بوونه گری و کاتیک حاجی پۆسته مبهگی وه بهرچاوی هاتوه، هه موو کاره ناله بارهکانی هاتوونه وه بیرى و به ربهی خزی بۆ پیاووته وه.

هه ر کهس له پووی شا هه لگه پیته وه
به تونددی تۆله ی لسی ده کـریته وه

کاتیک پیرحوسین بهگی کوپی حاجی پۆسته م بهگ له عیراق هه والی کوژرانی باوکی بیسته وه، له پۆیه هه ستا و به مه بهستی چوونه بهر پکیفی فه رمانه وایانی چرکه س پۆیی بۆ میسر. له مه ودای پێگادا تووشی مه مای بهگی حوکمداری مه لاتیی هه ات که له بری فه رمانه وایانی چرکه س به سهر هه ریمه که راده گه یشت. له و شویت هه به شیک له به سه رهاتی تال و ناخوشی خزی بۆ گێرایه وه و به گویره ی کاکلی ئەم ئایه ته هیژایه جوولایه وه که ده لی: «له کاران دا ته گیران بکه.»^۱ بۆیه سه باره ت به چوونی بۆ میسر راویژی پیکرد. مه مای بهگ پیاویک بوو دنیا دیده و سارد و گه رم چیش تووی به ئه زموون و زمانی پۆژگار ئاوی پێ هه لده گوت:

پیره پیاویک به و ژیر و له کارزان
وهک شه م ده بووه ئاو، ئاگرین زمان

پاش بیر کردنه وه یه کی چـاک فه رمووی: ئیستا سوڵتانهکانی عوسمانی له گه وره یی و ده سه لات و شان و شکۆدا، له هه موو پادشایانیان تێپه راندوه و

۱- «وشاورهم فی الامر»، به شیک له ئایه ی ۱۵۹ ی سووره ی ئالی عیمران. «له کاران دا پرسیان پێ بکه.» و.

دهنگ و ئاوازه‌ی جیهانگیریان ته‌واوی گۆشه و که‌ناری دنیای ته‌نیوه‌ته‌وه. گۆله‌ی
 فه‌رمان‌په‌وایانی چرکه‌س که‌وتۆته لیژی، چه‌ونکه به‌پیی ویزدان و داده‌وانی
 ناجوولینه‌وه و ده‌سه‌لات له‌ چوارچیوه‌ی دادپه‌روه‌ری تراز‌اوه؛ په‌نگه هه‌ر ئیستا نا
 تاویکی دیکه دووکه‌لی ئاگری زۆره‌ملی له‌م خانه‌دانه‌وه هه‌ستی و هه‌ریمی
 حکوومه‌تیا‌ن له‌ ده‌ست ده‌رچی و یه‌کی دیکه جی‌یا‌ن بگریته‌وه. ئه‌گه‌ر به‌ قسه‌م
 ده‌که‌ی وا چاکه‌ سه‌ری په‌کیفت و هه‌رسوو‌پیتی به‌ره‌و په‌رم و بچی بۆ پامووسانی
 لاده‌رانه‌ی سو‌لتان سه‌لیم‌خان.

په‌ر حوسین به‌گ کو‌ری حاجی په‌سته‌م به‌گ

په‌ر حوسین به‌گ که‌ به‌ گولی سه‌رتۆپی ئه‌و خانه‌دانه‌ دادهندری، پاش ئه‌م دیداره،
 په‌ندی بی‌گری و گۆلی مه‌مای به‌گی به‌دله‌وه‌ نووسا، چونکه له‌ قه‌دیمه‌وه‌ گوتوویانه:

ئه‌و په‌نه‌... ده‌ی که‌وا بی‌گری و گ... له
 بۆ چاره‌ی ده‌ردان ده‌رمانی تاله

به‌گو‌یره‌ی ئاکامی ئه‌م باس و پاره‌یه‌، پیی لیبرانی له‌ ئالقه‌ی ئاوزه‌نگی قایم
 کرد و نیوه‌رۆکی په‌ر کاکلی ئه‌م ئایه‌ته‌ی تییه‌نا که‌ ده‌لی: «کاتیک لیبرای کاریک
 بکه‌ی، هه‌ر به‌ ته‌مای خودا تیکه‌وه.»^۱ ئه‌وسا به‌ په‌روهرستی و به‌ دلپاکی به‌ شوین
 ته‌مای لیبرانه‌ی خۆی دا په‌یشت و په‌روی کرده‌ بارگای وه‌ک ئاسمان به‌رزی
 سو‌لتان سه‌لیم‌خان. له‌ ئاماسیه‌ شه‌ره‌فی رایه‌خ‌پامووسانی په‌ر و کاتیک سو‌لتان
 چاوی پیی که‌وت، سه‌ری له‌ ئازایه‌تی و چاونه‌ترسانی سو‌رما و پیی سه‌یر بوو که‌

۱- «فاذا عزمت فتوکل علی‌الله»، به‌شیک له‌ ئایه‌ی ۱۵۹ی سو‌وره‌ی به‌قه‌ره‌. و.

چۆن پاش ئه وهی فه رمانی کوژرانی باوک و برا و چل کهس له ئاغا و مه زنانی مه لکیشیمان داوه و جی به جی کراوه ، ئه م لاوه له خۆی پادیوه بی و نه ترسی و چاونه ترووکینی و په نا بۆ بارگای به رزی ئیبه بیئی؟! سولتان سه لیم خان که ئاوی دی به ده روونی خۆی دا شوپ بۆوه و وه بیری هاته وه که ده لی:

ئه گه ر تاوانبـــــار بـــــی بمبـــــووره
بیئوو وا نه که ی، له ویزدان دووره

سولتان پوخته ی ئه م مه به سته ی وه به رچاو گرت و به خه لاتی میرانه ی به سه ری کرده وه و ده ستی پیزی لینا و له نیو هاوشانه کانی دا که ولی شانازی خسته سه ر شانی. له پێوه هه ری می چه مشکه زه کی به دابی جاران و له سه ر پێ و شویتی خانه دانی به رزه جیی باربوو کرده وه و فه رمانی بی به رگی پیه وه ی بۆ نووسی. محه ممه دپاشای بیغلووی مه زنی سه رکرده کانی مه رعه شی پاسپارد هه تا له گه ل پیرحوسین به گه بجی بۆ چه مشکه زه ک و هه ری می به میراتگه راوی له چنگ قزلباشان ده رکیشی و بیداته وه ده ستی.

محه ممه دپاشا سه ری وه به ر فه رمانی سولتان هیئا و له شکری به ره و چه مشکه زه ک گال دا؛ به لام پیرحوسین به گه ده ستی خۆی وه پیش دا و به ره وه ی له شکری محه ممه دپاشا بگاته جی، عیل و عاشیره تی له خۆی هالاند و به مه به سته شه پ و تیکه ه لچوون له گه ل نوورعه لی خه لیفه به هه شتاو بالی گرت و پۆی. نوورعه لی خه لیفه ش پۆی و به ره گه ی لی ته نی و له «تاکریه یلاغی» هیزه کانیا ن تووشی یه ک هاتن و شهریان له نیوانی دا قه وما. سپای قزلباش شکستی به سه ر شانی دا هات و له پێوه کوردان له نوورعه لی خه لیفه نیشن و سهریان له قه لافه تی کرده وه و گیانیا ن له له شی ده رکیشا.

پیرحوسین به گ گولزاری نیشتمانی له پنچکه‌درووی سهرسوران بزار کرد و به بی هیچ گیروگ رفتیک له سهر ته‌ختی ده‌سه‌لاتی چه‌مشکه‌زهک پالی دایه‌وه. پاش تیپه‌ربوونی سی سالی بی‌سسه‌ریشه به سهر ده‌سه‌لاتی‌دا، مالی به‌رهو دوامزلی گوئیسته‌وه و شازده کـ وپری له‌سهر لاپه‌ره‌ی پوژگار به یادگار له پاش به‌جیما که بریتی بوون له: ۱- خالی‌ده‌گ ۲- محه‌مه‌دی‌به‌گ ۳- پوژسته‌م‌به‌گ ۴- یووسف‌به‌گ ۵- پیله‌تن‌به‌گ ۶- که‌یقوباد‌به‌گ ۷- بالوول‌به‌گ ۸- موحسین‌به‌گ ۹- ییاقـ ووب‌به‌گ ۱۰- ۱۱- عـه‌لی‌بـه‌گ ۱۲- گـ و لای‌بـه‌گ ۱۳- کـه‌یخـ و سـره‌وبـه‌گ ۱۴- که‌یکاوس‌به‌گ ۱۵- په‌رویز‌به‌گ ۱۶- یه‌لمان‌به‌گ. براکان دوا‌ی نه‌مانی باوکیان ده‌به‌ریه‌کتر راپوون و نه‌یانزانی که له کۆنه‌وه گوتوویانه: «برا له لای برا بی، مه‌گین قه‌زا له لای خودا بی!» ئه‌م په‌نده‌یان تیینه‌هینا و هه‌موویان له‌سهر یه‌ک‌نه‌بوون ریککه‌وتن و به‌رهو دهرگای سولتان سوله‌یمان بزووتن و ههر که‌س بۆ خۆی ده‌پاراهه و داوای فرمانی حکومته‌ی ده‌کرد. ده‌یانگوت با‌شارۆچکه‌ی چه‌مشکه‌زه‌ک و سه‌رانه‌ی کافران و هه‌رچی هه‌یه له پووشانه و مه‌رانه و کاوپانه‌ی هه‌ریمه‌که له‌گه‌ل چه‌ند گوند و ناوچه که شیاون بکه‌ونه سهر به‌شی سولتانی، ئه‌وه با هه‌مه‌وویمان به‌ش و ملکی تاییه‌تی خاوه‌ن‌شکۆ بن و ئه‌وه‌ی ده‌شمینیتیه‌وه بکری به‌دوو سنجاغ و چارده‌زه‌عامه‌ت و تیمار.^۱ له‌سهر داوای خۆیان فرمانی موباره‌کی سـ وولتان ئاوانوسرا که ویستبوویان و به‌سهر کورانی پیرحوسین به‌گ‌دا به‌ش کرا و به‌شی تاییه‌تی لی دهرکرا. وایان بریار دا که هیچ کامیان هه‌قی ئه‌وه‌ی نه‌بی ملکی خۆی بدا به‌تۆرهمه‌ی بیگانه و ده‌بی ههر له‌نیو به‌ره‌ی پیرحوسین به‌گ‌دا ده‌ست‌اوده‌ست بکا.

۱- دوو ناوچه و چارده مه‌ل‌به‌ند و لاهه‌ل‌به‌ند. و.

ههروه ها هیچیان نابج تازه داوای هیچ پله و پاییه کی دیکه بکا له جه غزی
قهله مروهی پادشایه تی دا.

لکی یه که م

باسی میرانی مهنکورد

به پیی فه رمانی موباره کی سولتان سوله یمان خان ناوچهی مهنکورد خرایه ژیر
دهسه لاتی محه ممه دبه کی کوپه گه وره ی پیرحوسین به گ. دوا ی سالی ک حوکمداری
کۆچی دوا یی کرد و چوار کوپه ی سه رو پیچکه ی له پاش به جیما که هیچیان شیاوی
حوکمپانی نه بوون؛ هه ر بۆیه له بارگای سولتان سوله یمانه وه ئه ویش خرایه سه ر
قهله مروه ی دهسه لاتی فه رپوخ شاد به کی برای. پاش چه ند سالان براکانی
به غیلا یه تی یان پی برد و بۆیان تیچاند و گو تی ان به شی سولتانی داپاچیوه و
خواردوو یه تی و قسه ی خۆیان که یانده پیچکه ی ته ختی کانگای دادپه روه ری
سولتانی [عوسمانی]. به پیی فه رمانی سولتان سوله یمان خان له سه ری درا و
حوسین به گ و خه لیل به کی له پاش به جیما. له ناوچه ی مهنکورد مه لبه ندیکیان بۆ
دوو برایه وه به رچاو گرت و خودی ناوچه که باربووی قاسم به کی برای سنان پاشای
ئه رناودی،^١ مه زنی سه رکرده کانی ئه رزه پۆم کرا.

چوار کوپه ی محه ممه دی به گیش مه لبه ند و لامه لبه ندیان بۆ دیاری کرا و
دلخۆشی درانه وه. پاشان پۆسته م به کی حوکمداری په رتک به خزمه ت پادشای
جی به رزی سوله یمان پایه ی راگه یاند و گو تی ئه گه رچی فه رپوخ شاد به گ به کاری
ناله باری خۆی پیوه کرد و نه ی توانی له داوی توپه بوونی پادشایه تی ده رباز بی،

١- ل ١٢٤ ی بودلیان: «ئه رنود». و.

به‌لام تکات لئ ده‌که‌م هه‌ر به‌پیی ئه‌و پئی‌وشویتی‌ی خاوه‌ن‌شکۆ بجوولیتته‌وه و خاکی به‌میرانگه‌پاوی ئه‌و بنه‌ماله‌یه نه‌دری به‌غه‌واران و باربووی پیلته‌ن‌به‌گی کوپی پیرحوسین به‌گ بکری. سولتان سوله‌یمان‌خان خاتری رۆسته‌م‌به‌گی گرت و فه‌رمانی بۆ نووسی. پیلته‌ن‌به‌گ ئه‌و ده‌مه‌ی که‌ مسته‌فاپاشای سهردار له‌شه‌پی شیروان ده‌گه‌پایه‌وه، ئیزنی لئ خواست و به‌ره‌و م‌جه‌ن‌کورد هات. کاتیک گه‌یشته‌ ناوچه‌ی «تورجان»، گیان‌ئه‌ستینی راسپارده‌ی خودای گه‌یشته‌ سه‌ری و نه‌غدینه‌ی گیانی لئ وه‌رگرت‌وه. چوار کوپی له‌پاش به‌جیما که‌ بریتی بوون له‌: عه‌لی‌به‌گ، جانگیر، عوسمان و که‌ل‌ئه‌حه‌مه‌دبه‌گ. به‌پیی فه‌رمانی شکۆمه‌ندی سولتان مرادخان، مسته‌فاپاشای سهردار مه‌زنایه‌تی ناوچه‌ی م‌جه‌ن‌کوردی به‌خشی به‌عه‌لی‌به‌گی کوپه‌گه‌وره‌ی و براکانی دیکه‌شی هه‌رگام زه‌عامه‌ت و تیماریان بۆ وه‌به‌رچاو گیرا و پیی‌رازی بوون. عه‌لی‌به‌گ ماوه‌یه‌کی زۆر که‌م توانی به‌سه‌ر م‌جه‌ن‌کورد رابگا و پاشان له‌لایه‌ن دانیشتووانی دنیای غه‌یبه‌وه‌هاواری لئ کرا: «تۆش ئه‌ی گیانی له‌خه‌م‌په‌خسیو؛ به‌دلخۆشی بچۆوه‌لای په‌روه‌ردگارت، چونکه‌ئوت له‌خۆت‌رازی کرد.»^۱ عه‌لی‌به‌گ سی کوپی له‌پاش به‌جیما که‌ بریتی بوون له‌: حه‌یده‌ربه‌گ، ئه‌لل‌اویردی و پیلته‌ن. له‌بارگای سولتان مرادخانه‌وه‌فه‌رمانی حکومه‌تی م‌جه‌ن‌کورد بۆ حه‌یده‌ربه‌گی کوپه‌گه‌وره‌ی دیاری کرا، به‌لام هیشتا جلّه‌وی ده‌سه‌لاتی به‌ده‌سته‌وه‌نه‌گرتبوو که‌گیان‌ئه‌ستینی له‌به‌رده‌می هه‌لقولی و کشه‌ی له‌مه‌لی گیانی کرد و له‌شارستانی له‌شی هه‌لیفراند و له‌م دنیا خۆنه‌گره‌وه‌پووی کرده‌جیهانی ئۆقره‌گر. به‌گویری فه‌رمانی سولتانی، ئه‌لل‌اویردی‌به‌گی برای بوو به‌مه‌زنی م‌جه‌ن‌کورد و ئیستا که‌پۆژی دووشه‌ممۆی ۱۸ی مانگی په‌مه‌زانی سالی ۱۰۰۵ی کۆچییه، له‌وشوینه‌خه‌ریکی مه‌زنایه‌تییه.

۱- «يا ايها النفس المطمئنة ارجعي الى ربك راضية مرضية.» سووره‌ی فه‌جر، ئایه‌ی ۲۷-۲۸. و.

لکی دووهه م

باسی میرانی په رتک

وه کوو پیشتتر باسی کرا، دواى نه مانى پیرحوسین بهگ، هریمی چه مشکه زهک کرایه دوو سنجاغ و چارده زه عامه ت و به سهر براکانى دا بهش کرا و ناوچه ی په رتک وه بهر پږسته م بهگى دووهه م کوپى پیرحوسین بهگ کهوت و سولتان سوله یمان خان به فهرمانى خوى به سهرى کرده وه. پاش ئه وهى له سهر په وت و پږیازى داده وانى ناوچه که ی به پږوه برد، مه زنايه تى دنياى پاشینی دانا به سهر په پى دنياى خونه گری پږشین و لى دا له ته پلى نه مان. بایسونقور و محه ممدى و على له پاشى به جیمان.

له سهر وه سیتى باوکی بایسونقور بوو به میراتگری دهسه لاتی و جلّه وى کاروبارى به دهسته وه گرت. به راستى پیاویکه رازاوه ته وه به گه وهه رى ژیرى و تیگه یشتوویى و لیزانی و شاره زایى. له بواری پاراستنى ناوچه ی ژیر دهسه لات و به سهر کردنه وه و بال به سهر کیښانى عیّل و عه شیره تى دا، له ئامپاکانى خوى تیپه پاندووه و که سیکی تاقانه یه له ته گپیروا و کاروبارى دنیادارى دا. له مابهینى میرانى کوردستان دا سهرى له نیو سهران دا دیاره و په سهر هاوشانه کانى خوى که وتووه. ههر به شیوه یه کی سروشتى زور چاک له موسیقا دهزانى و بواری زانست و کرده وهى تیدا په چاو کردووه. که سیکی راست و دروسته و سهرجه له ی ئه ویندارانى پږژگاره. له به خشنده یى و جوامیږى و پیاوه تى و نازایه تى دا مرویه کی بی وینه یه. دهسک له دووی حاته مى ته ی دهکا و له مهیداندارى دا توزى ئیسفه ندیار ده شکینى. چۆن جوانه ئاوا له گه ل گه وره و بچووک دهجوولته وه و یاریده ی هه موو لایهک ده دا. چى تان و پږى حکوومه ته تیکرپای به دهسته وهن و خاوه نى سهرله به ریانه. ههر ئیستا که له په رتک و مه لبه نده کانى دهو روبه رى میریکى

سهر به خویه . بۆته پيشهوا و جي پايوژي ئاموزايان و تيره و خيالاتي چه مشكه زه كي .
هه موويان سهر يان وه به رهيتاوه و له قسه و پي وشويته كاني دهرناچن . هيوادارم
دهسه لاتي وهكوو باب وباپيراني پايه به رزي بته نيته وه و گه وره بوون به خويه وه
ببينى .

لكى سيهه م

باسى ميرانى سوقمان

وهكوو باسى كرا له زمانى سولتان سوله يمان خانى خهزاكهردا، ههريمي
چه مشكه زهك له سهر داواي كوراني پيرحوسين بهگ كرا به دوو سنجاغ و چارده
زه عامهت و ناوچهي سوقمان و شاروچكهي چه مشكه زهك خرابوويه سهر ملكي
تايبهتي سولتاني .

كه يخوسره وبهگ و كه يكاوس بهگ و پهرويز بهگ، كوراني پيرحوسين بهگ كه
هه رسيكيان له داويني دايكيك به ريبووته وه و له زهmani مردني باوكيان دا زور
منداڵ بوون و به توژه به شيك قنياتيان هيتابوو؛ كاتيک پهسيده بوون و چاكه و
خراپه يان ليك كرده وه، به مه به ستي ئه ستاندني ميراتي دهسه لات ساز بوون و
چوونه رامووساني ژيرده رانه ي سولتان .

بۆيه به چكه شيړ چا رانه هاتوون

چونكه چرنوك و كه لپيان نه هاتوون

كاتيك له پي وهزيره گه وره كانه وه داواي خويان به گوئي په رده داراني
به رده رانه ي شكۆداري پيشه وايهتي راگهياند و دهرانه نشيناني دهرانه ي شكۆمهندي

سولتان قسه که یان راگویت، به ده ریای به خشینی بی سنووری شاهانه و به دلدانه وهی خونکارانه به سهرکرانه وه. ناوچهی سوقمان که خرابوویه نیو ملکی تایبه تی خاوهن شکۆوه، باربووی که یخوسره و به گ کرا و به میرناوچه داندر و فرمانی به مۆری شاهانه نه خشیندرا. براکانیشی زه عامه تیان بۆ وه بهرچاو گیرا. پاش ئه وهی وا که یخوسره و به گ ماوهیه که به شادی و کامه رانی له و ناوچهیه گوزهراندی، سواره ی خۆشاژۆی برانه وهی ته مه ن به پرتاو گه یشته سهری و سولتانی پرووحی به هه شتیپانه ی له ناوچه کانی ولاتی له شی ده رکیشا.

کام به رزه داری به خته وهری بی سهر له ئاسمان

ملی باده دا رۆژئ سهره نجام گۆهی بای نه مان

که یخوسره و به گ سی کورپی له پاش به جیما: سالح به گ، قاسم به گ و عومه ربه گ. سالح به گ به پپی دابی میراتگری جیی باوکی گرت وه. قاسم به گی برای پیاویکی ده لووکاری سهرشیت بوو، نه ده شیا بۆ میرایه تی و سهری وه بهر قوژبنی ده رویشی هینا و وستهی له خۆی بری؛ به لام عومه ربه گی برای هینده به و برابه شیهه رازی نه بوو. رقی له براکه ی هه لگرت و ده دلی خۆی هینا له ده رفه تیکدا بیکووژئ. سهره نجام هه لی بۆ هه لکه وت و به شیر ی تیژی ده مه نه پاریز برای به روپشتی خۆی کوشت. دوا ی ئه م کاره بوو به مه زن و میری سوقمان و به دزی داواشی له براژنی میردکوژراوی کرد میردی پی بکاته وه، هه تا ئاوا ده ست به سهر ته واوی مال و سامانی دا بگری. خاتوونیش خوایی نه خوایی به پروالته ملی دا، به لام له دلی خۆی دا ناخۆشی ده ویست و لیبرابوو به هه ر فیل و ته له که یه ک بۆی ده کری سهری ئه و هه و سبازه بی چاو و پروویه تیدابه ری و تۆله ی خوینی میردی بکاته وه.

ئە و شیرەژنە چەند کەس لە خزمەتکاری وەفادار و بەئەمەگی جێپازی لەو
تەمایە ی خۆی ئاگادار کردەو. ئەوانیش زۆر بەدڵەو بەو کارە پازی بوون. وایان
دانا پاش ئەو ی بووک گوێزرایەو و گەیشتە پەردو، نەهێلن عومەربەگ بە ئاواتی
بگا و بە چەکەو لە ژوورەو لەبێ دەربەرن و گۆرەهووی کەن.

له و شه و هدا که عومه ربهگ به دلی پر له تاسه و ئاوات و به فیز و دهماریکه وه
خوی ده له نگاند، هه تا بچی و په ردهی بووک و زواویه تی هه لدا ته وه، چه کدارانی
تۆ له ئه ستینه وه وه کوو شیر ی دهر هه ل بووی خیرا له که لیته وه لئی دهر په رین و
له پیره بوونه خه نیم می شکی پر له رق و له شی تژی له به بادی هه وایی و
هه ست و خوستیان لی بری.

سالم به گ نهم سئ کـ وړانه ی له پاش به جیمابوو: که یخوسره و به گ،
مه حمو و د به گ و محهمه د به گ. نه و شیر و نه نازا و به نامو و سه، که یخوسره و به گ
کوږه که وړه ی خوی هه لگرت و پړی به ره و دهرانه ی سولتان مرادخان. له و
هر چی به سه ری هاتبو و بړ و وزیره که وړه کانی گیرایه وه و نه و انیش که یان دیانه
په رده ی بارگای هینده ی ناسمان به رزی سولتان. نه ویش به شه پړلی به خشین
به سه ری کرده وه و کوږی له جی باوکی دانا و خه لاتی شاهانه ی خسته سه
شانی و به ناواتی که یش و که رایه وه.

ئىستا كە سالى ۱۰۰۵ى كۆچىيە ، كەيخوسرەوبەگ بى كەندوكۆسپ خەرىكى
 حكومەتە و كەسى لى نەبۆتە شەرىك و ىرا بەش .

چاره نووسی کوږه کانی دیکه ی پیرحوسین به گ به م چه شنه ی خواره وه یه: یه که م: یووسف به گ، که له و به ش به شینه دا هه موو سالی حه فتاهه زار ئاقچه ی وه کوو زه عامه ت (ئاغایانه) بؤ برپایه وه. پاش مردنی چونکه نیرینه ی نه بوو، ئه و مووچه و به راته ی درا به مسته فابه گ و زولفه قاربه گ و سؤهرابه گی کوږی ئه لقاس کوږی محه ممه دبه گ.

دووهه م: مو حسین بهگ، که ئه ویش له و دابه شینه دا بری حه فتاهه زار ئاقچه ی
ئاغایانه بۆ برابوویه وه. وهختایه ک مرد مووچه که ی بوو به میراتی پیتج کوپان و به
سهریان دا به ش کرا و ئه وانیش بریتی بوون له: برام، جه عفر، شیخ حه سەن،
مراد بهگ و ئه یبه سولتان.

سیهه م: یاقووب بهگ، که چله زار ئاقچه ی ئاغایانه بۆ برابوویه وه و پاش
نه مانی درا به کوپه کانی: فەرپوخ و دوندار و بابر بهگ.

چواره م: که یقوباد بهگ، که په نجاهه زار ئاقچه ی ئاغایانه بۆ برابوویه وه. چونکه
کوپکی چاوتیری ئازا بوو، ئه و پوولە ی نه ویست و دهستی له خاک و براکانی
هه لگرت و پووی کرده یه مه ن. له وی گه لیک کاری شایانی کردن و به هیوای
وه رگرتنه وه ی حکومه تی بابوکالی گه رایه وه ئیستانبول و له ویش پووی کرده
به ر دلوانیی خودا. چوار کوپی له پاش به جیما که بریتین له: حوسین بهگ،
مه سیح، زاهید و ئیسلام بهگ.

پینجه م: که یکاوس بهگ، که بره مووچه یه کی ئاغایانه بۆ برابوویه وه و پاش
نه مانی به خشرایه مه نسوور بهگی کوپی.

شه شه م: په رویز بهگ، که دوا ی نه مانی ئه وه ی بزیان بریپزوه، رایانگو یست و
دایانه حه یده ر بهگی کوپی.

حه وته م: بالوول بهگ، که بری چله زار ئاقچه ی ئاغایانه بۆ برابوویه وه و دوا ی
نه مانی درا به محه ممه دی بهگی کوپی و که ئه ویش مرد به سه ر سئ کوپی دا به ش
کرا: ئه لوه ند بهگ، ئوروو ج و ئه حمه د.

هه شته م: گولای بهگ، که ئه ویش هه ر چله زار ئاقچه ی ئاغایانه بۆ
برابوویه وه. له جه نکه ی په لاماری مسته فاپاشای سه رداردا بۆ سه ر شیروان له
شه پی چال دیران دا له گه ل قزلباشان، وێرای چه ند مه زن و میریکی دیکه ی کورد

کوژرا. مووچه که ی دواى نه مانى درا به محهمه دبه گى کوپى و دواى مردنى نه ویش عه لی خانى نه وه ی بوو به میراتگری.

نۆیه م: یه لمان به گ، که بیست هزار ئاقچه ی بۆ برابؤوه و پنی قایل بوو. خوداوه ندی پاکی مه زن عومریکی دریژی بۆ برپوه ته وه و ئیستا که سالی ۱۰۰۵ ی کۆچییه، هر ماوه.

به شی دووهه م

باسی میرانی مه رداسی که ده بنه سی لک

له میڤگۆلانی باس و خواسی میرانی کامه پانه وه و له جاره گولی فه رمانه وایانی ناوداره وه، ئەم بۆنه خۆشه زایه گیانی هه ناسه کیشانی نووسه ری ئەم ده قه کال و نه کولیوه، که میرانی مه زنه وه جاحی مه رداسی به ره گه ز ده چنه وه سه ر توخم و تۆره مه ی مامی سه ره وه ری پاکان، یانی هه زره تی عه بباس، خودا لئی پازی بی. یه که م پیاوی هه لکه و توویان پیرمه نسووری کوپى سه ید حوسینه شه له یه، که یه کجار به دین و له خواناسی دا بۆته گۆشه نشین. جارجاره به گۆشی هۆشی له غه یبه وه گوئیسیتی کۆمه لیک ره مز و رازی نادیه بووه. به پنی ئەو ره گه زنامه ی که ئیستا به ده ست وه چه ی پیرمه نسووره وه یه، به هه قده پشتان ده گه نه وه سه ر سه ید عه لی کوپى عه بدوللا کوپى عه بباس، ره زای خودای لی بی.

پیرمه نسوور سه ره تا له خاکی هه کاری ژیاوه و پاشان چۆته هه ریمی ئەگیل و له گوندی «پیران» ی ده ور وه ری قه لای ئەگیل نیشته جی بووه. له وشوینه په رستگای بۆ خۆی بنیات ناوه و مرخی لسه نه ویژ و دؤعا و پارانه وه خۆش کردووه و شه و ورپۆژ پیانه وه خافلاوه و که وتۆته پالوتتی هه ستی ده روونی و خه باتی خوا په رستانه ی په ره پنداوه. خه لکی ناوچه ی هان داوه له سسته نویژی و

پشتاو کردنی پئ وشوینی دینی خو بیارین و خهریکی خواپهرستی بن. هیتدی له و پیتازدها ههنگاو هاویشتووه ههتا بژارده و ئاپوره بروایان پئ هیتاوه و بهدلوه پیتازان بو داناوه و زۆربهیان به پووړاستی بوونه مریدی.^١

پاش ئهوهی پیرمه نسوور له م دنیاى پر فیز و دهمارهوه پووی کرده دنیاى لیپاولیپی شادمانی، پیرموسای کوپی بوو به بهرمال نشینی پتشتهنگایهتی و خانهقایهکی له و دینه ساز کرد. له رادهبهدهر خوئی به راهیتانی مریدانییهوه ماندوو دهکرد و چاکی سهر پیوه دیشاندن. وای لیهاات که کۆمه لیکى یه کجار زۆر و زهوهندی مهرداسی بوونه گیرۆدهی کار و ئاکاری و تامه زۆر بوون به کردار و وتاری. خه لک له دهووربه ر و ناوچهکانی دیکه وه دههاتنه خزمهتی و پۆژبه پۆژ

١- له و باوه ده دام، پیرمه نسوور ههمان پیرمه نسووری بهتائیحیه که یه کتیک بوو له و دهیان سوئی و پیاوچاکه خه رقه پۆشانهی که و له سهدهی ١٦ ک/ ١٢ ی ز. ده رکه و تن و سهر به قوتابخانهی سوئیگه ری هاواری شه نه کی بوون و نازناوی پیریان هه لده گرت و به گوند و دیهاتی کوردستان دا ده سوورانه وه، ئهم پیرمه نسووره خالی شیخ ئهممدهی ریفای (م: ٧٨ هـ ک/ ١٨٢ ی ز) بوو؛ به دووری نازانم ئهم و پیرمه نسووره کی سلیمانی ههر یه که کهس بن.

بنه ماله ی «مهرداسی» ی عه ره ب به ناوی یه که م میری ناسراویانه وه «مهرداسی کوپی ئیدریس» ناو نراون و ده ناسرینه وه که له هوزی عه ره بی «کیلاب» ن و له رووداوهکانی سهدهی ١٩ ک/ ١١ ی زایینی و له کتیشه و ملمانی نیوان فاتی و سه له جو و قیه کان دا به شدار بوون و دهوریان گیراوه.

ئه وهی له مه ر میرانی قه لای ئه گیل له سه رچاوه کان دا پشت راست کراوه ته وه ئه مه یه که بنه ماله یه کی کوردن و هیچ په یوه ندیه کیان به تورک و عه ره به وه نییه و له نیوهی یه که می سهدهی ١٩ ک/ ١٥ ی زایینی دا سی میری ئهم بنه ماله یه خاوه ندی قه لای ئه گیل بوون و ئه وانیش بریتین له: میر محهمه د و میر دهوله تشا، واته دهوله تشای کوپی محهمه دی کورد. دواتر ده سه لات که وته ده ست میر محهمه دی کوپی دهوله تشا (النجوم الزاهرة،

٥٤/١٤، ٢٤٤/١٥، الصیرفی: نزهة النفوس والابدان، ٢٦٢/٣- ٢٦٥ و ئه بوو به کر تاران، کتبی

دیاره کرییه، ل ١٢٨، ٢٣٨. ز.س.

ئاوازەى خواپەرستى و پياوچاكى و دىنپاكي لىزولەوى زۆر باشى دەنگ و رەنگ دايەوہ. بژاردە و ئاپۆرە بوونە غولامى و ملان وەبەر چەلەمەى مەزنايەتتى ھىتا و بەرمالى گەردن كەچيان بە شانى خۇيان دا دا.

كاتىك پىرموساش تەشرىفى رۆيى بۆ دىناى ھەرمان، پىربەدرى كۆرى جىيى گرتەوہ و لە پالە و پىشتى پىشەوايەتى پالى دايەوہ. وەختايەك لە باوهرى خەلكى پوانى و كەوتە ھەلسەنگاندنى عىل و عاشىرەتى مەرداسى و بۆى پوون بۆوہ چۆن ھەتا ئەوپەرى خۆى برىوايان سەبارەت بە خانەدانى توند و پتەوہ، لىبرا ئاوا دانەنىشى و دەسلەتتى دىنايى تىكەل بكا بە ھىز و بىرشتى حكومەتى دىنى و ھەر بۆيە بە زەبرى شان و باھۆ و مەچەكى، قەلاى ئەگىلى داگىر كرد.

قەلاى ئەگىل كەوتۆتە بان زەرد و ماھىكى ھىندە ھەلەت و ھەلەموتى وا رەكەردوو كە مەروڤ بە تىھەلروانىنى زراوى دەچى و دەتۆقى. وەك دەگىرنەوہ و لە نىو خەلك دا باوہ، دەلەن جارىكى خوداناسىكى خەستوخۆل توانىويەتى پىي ھەلگەپى و بە توركى تىي راخوپىوہ و لەو دەمى را ئەو ھەنىشكەشاخە ئاوا رەكەى كەردووہ و قەپۆزەى دەرپەپىوہ و دەستى يەزانى لە پىشت بووہ. ئەوہش ھەر خودا بۆخۆى دەزانى.

وەكوو ديارە دانىشتوانى قەلاكە و خىلاتى دەوروبەرى پىيان دەلەن مەرداسى. مەرداس كۆرى ئىدىرىس كۆرى نەسىر^۱ كۆرى نەسر كۆرى جەمىل سەرزنجىرەى بنى كىلاب^۲ بووہ. لە راستى دا ئەمانە نىشتەجىي دەوروبەرى ھەلەب بوون كە ئەو دەمى بە دەست سولتانه كانى ئىسماعىلىيەى مىسرەوہ بوو. وا ھات سولتانه كانى مىسر دەمىان تىكنا و پىكەوہ كرديانە شەپ و ناخۆشى و جەماوهرى ھەرىمەكە

۱- وا ديارە زىرنۆڤ ئەم «كۆرى نەسىر»ەى لى زىاد كەردووہ و خەستوويەتە نىو جىووت

قولايەوہ. بە پىي ل ۱۳۰ى دەقى بودليان، ئەم «كۆرى نەسىر»ە زىادىيە. و.

۲- تۆرەمەى سەگەل، تايەفەى سەگەل، توخمى سەگ. و.

هه موویان تووشی لیوه له رزه بوون و حه جمینیان لی هه لگیرا. سالی کوپی مهرداس کوپی ئیدریس نه و بارودوخه لی بوون بۆوه و به هیوای دانانی بناغه دهسه لاتیك دهوهری قه لاکه ی دا و هینده ی پینه چوو که قه لانشینان تووشی تهنگه تاوی بوون و قه لاکه یان دایه دهستی. کاتیک نه دهنگ و یاسه گیه تهوه میسر، زاهیری کوپی «حاکم» ی ئیسماعیلی، له شگری ناردۆته سهری و سالی ۲۰۴۷ ی ک/ ۲۹/ ۱۰ ی ز، خۆی و کوپی له و په لاماره دا کوژراون. خیلی سالی مال و کوچیان لیئاوه و خاک و نیشتمانی خۆیان به جیهیشتوو و به ره و نه گیل کشاون و له و رۆژه وه لی نیشه جی بوون.

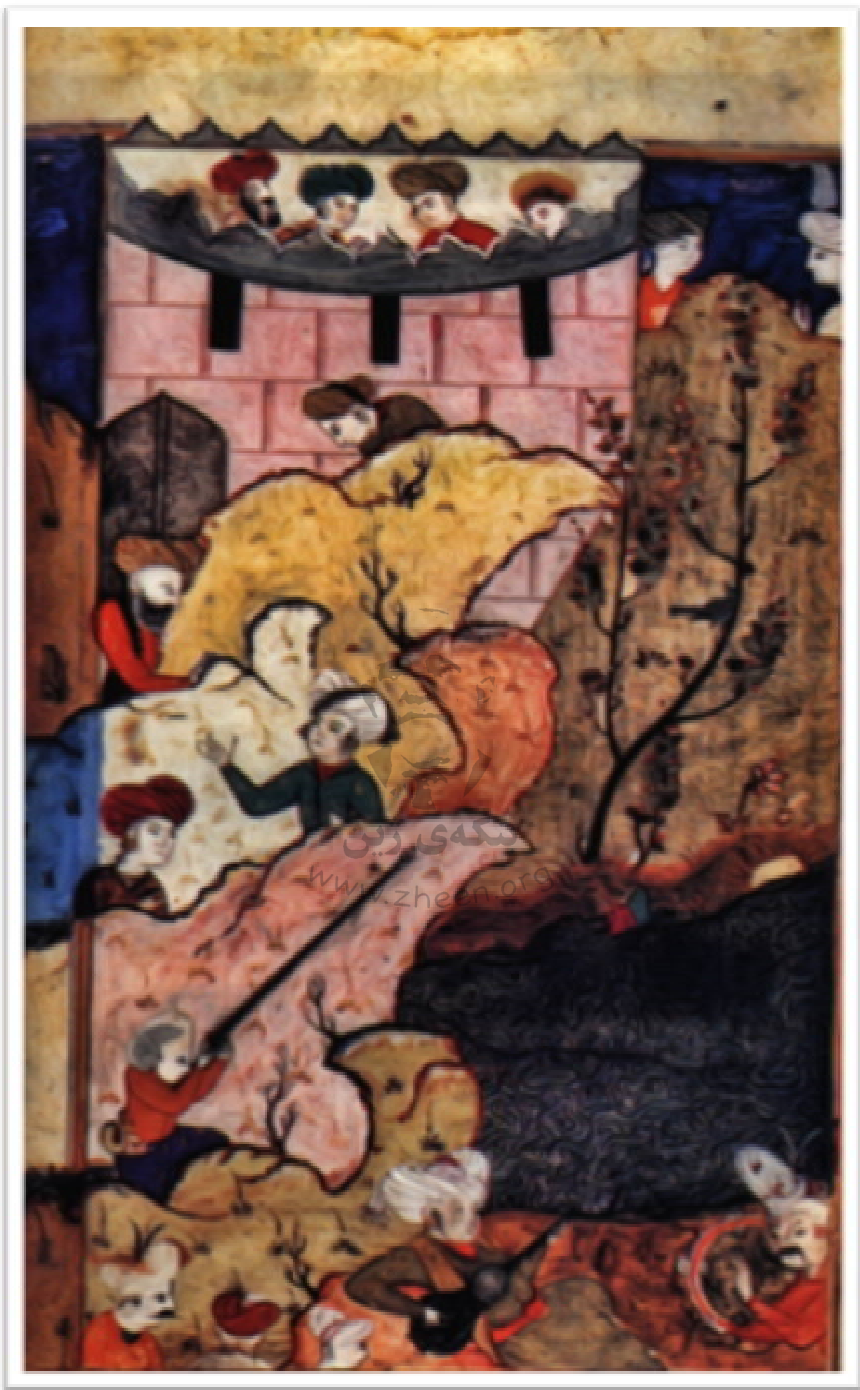
به کورتی، پاش نه وه ی پیر به در به یاریده ی خیلی مهرداسی توانی قه لا و ناوچه ی نه گیل بگرئ، به پیچه وانه ی باب و کالی ماوه ی که له وئ بوو به میر، به لام یه کیك له سولتانه کانی سه لجووقی چاوی ته مای بریبه قه له مره وی دهسه لاتی و نه ویش به ناچاری هه لات. به پشتیوانی خودای هانادر هر ئیستا چۆنیه تی نه م به سه رهاته بوون ده کریتته وه.

بەنگە ی ژین
www.zheen.org

لکی یه که م

باسی میرانی نه گیل که ناسراون به بولدوقانی

منی نووسهری نه م لاپه رانه زۆرجاران له باوه پیکراوانم بیستوو که چۆن ناوی بولدوقانی ساز بووه. ده لێن دوا ی نه وه ی پیر به در له چنگ دهسه لاتی سولتانه کانی سه لجووقی رایکردوو، چۆته مه یافارقین و په نای بردۆته بهر میر حیسامه ددینی حوکمرانی نه وینده ری. ماوه ی که له وئ ماته ی هه لگرتوو و به نه هینی ژیاوه.

تابلوی نوهه م: قه لای نه گیل

تابلوی دهه‌م: باژیری ته‌گیل

كاتىك سولتان ئەلپ ئەرسەلانى سەلجوقى ئەمىر ئۆرتۇق رادەسپىر ئەتە
 بېرە و قەللى مەيافارقىن بىگى، لەپىۋە فەرمانى دەنئە سەر چاۋى و لەشكر
 دەبسا و چوار دەورەى دەگرى و ھىندەيان تىن بۇ دىن، چى وای نامىن وىشكىان
 ھەلئىن. لە جەنگەى گەماردا واپى دەكەۋى كە بەپى چارەنوسى دىارى كراۋى
 يەزدانى، مىر حىسامەددىن وەبەر تىرى كە وانى ھىزەكانى ئەمىر ئۆرتۇق دى و
 دەكوۋرى و بەرە و دىنای ھەرمان دەپوا. چەكدارانى بەر فەرمانى وەرى
 بەرەنگار بوونە وەيان چۆرەپ دەپ و چى دىكەيان دەست بۇ ناكىتە وە و پۇژبەرپۇژ
 بە سەر لاۋازى و خاۋى و خلىسكى دا دەكەون و لىيان وەدەركەۋى كە پروخاۋن و
 ھىچيان بۇ نساكرى. وا دى كە شەۋىك ئەمىر ئۆرتۇق بە زەبرى چەك لە قەللا
 وەژور دەكەۋى و دەگرى و بە شىرى مووكار قەلانىشيان شەق وپەق و قەلتوبىر
 دەكا و جووقە وارىان لى دەپىر و چەكدار و بى چەك بە چاۋىك دەخوئىتە وە.
 پىربەدرىش لە و ھەرايەدا وەبەردى و خۇشاۋى گەشمەركى دەنۇشى و ئاۋا مىرانى
 ئەگىل بە جارىكى تۆبىر دەبن.
 نەبى لە بىرمان بچى نە وە و نەتیزەكانى ئەم ئەمىر ئۆرتۇق كە لەبرى ئەلپ
 ئەرسەلانى سەلجوقى بە سەر ماردىن و ئامەد رادەگەشەت، سەرەنجام توانىويانە
 ھەتە دەگاتە حەلەب و بەغدا بىگرن و مېژوونوسان ئەم بەرەبابەيان بە لالكى
 سولتانەكانى سەلجوقى داناۋە و ھەوت كەسيان لەسەر تەختى دەسەلات پالايان
 داۋەتە وە. لە سەرەتاي ھاتتە سەر كارى ھەسەن بەگى بايوندورى و ئاق قۇيىللوۋا،
 مەلىك ناسرەددىن كە دوامىن كەسى ئەو وەچەيە بوو، كوژرا و ئاۋا ھكومەتى
 ئۆرتۇقى بنەى ھات.

دواى كوژرانى پىربەدر، خىزانى دووگىيانى دەرەزىبوى دەپتە جىي ھىوا و
 ھومىدى خىلى مەرداسى و شە و و پۇژ چاۋەروانى دانانى ئەو زگەى دەبن و وا
 دى كە خوداۋەندى مىرى مەزن لە خەزەنەخانەى غەيبە وە گە ھەرىكى

ئه ستیره بهرز و جه وه رداریکی پایه بئندیان پی ده به خشی هه تا ئه و خانه دانه له میژینه یه بژینیتته وه.

هه موو پۆژی که یخودا و پیاوماقوولان و لایه نگرانی میری، ده چوونه بهردهرگای ئه م زه عیفه یه و لئیان ده پرسی، تا کوو گه شته سه ر نۆ مانگ و نۆ پۆژه ی خۆی. ئه و پۆژه ش خه لکه که ههروهک جاران له ده وری مال کۆبوونه وه و چاوه پێی هه وال بوون. له ناکاو یه کیک له ژووره وه ده رپه پی و به پراویژیکی مه یله وشاراوه به زمانی تورکی کوتی: «چوق شکر خدا که استدو کمزی بولدوق!»^۱ هه ر بۆیه ئه و کوپه پی وقه ده م پیرۆزه به بۆلدوق ناو دیز کرا و میرانی ئه گیل به بۆلدوقانی نساوبسانگیان پۆیی.

ژیرانی پۆمی و ده گێر نه وه ژنیکی به دیـن
له و ئاو و خاکه دلی ده ژاکێ، پاده بی له ژین
پێ ده داته بهر دوو گیان و خه مبار هه لئه گری سه ری
له شار و له شیوی، له ئاوه دانی ده بی بی به ری
سه ری ده گاته کا و لاشه کۆنی و مناله ی ده بی
کاتی خۆی ده مرد خه می ئه وی بوو چۆن که سی نه بی؟!

۱- زۆر شوکر خودایه! ئه وه ی ده مانویست په یدا بوو. و.

مخابن شه ره فخانێ بدلیسی ناوی ژماره یه ک شوین و بنه ماله ی به هه له لیکدا وه ته وه و وهک وشه یه کی تورکی سه ره ده ری لئ ده رکردوون؛ وهک ناوه کانی ئه گیل، بۆلدوقان و گه لباخی. دیاره ئه م چه شنه لیکدانه وانه زاده ی سه ره ده می تورکانی عوسمانین و هه لبه ستراون و هه یچ بنه مایه کی میژووییان نییه و ئه و ناوا نه گه لیک له سه ره ده می عوسمانی کۆنترن و ناوی قه لای ئه گیل وهک نمونه بهرله سه ره ده می عوسمانی له سه رچاوه عه ره بیه کاندا ها تووه (المقریزی، السلوک، ۴/۱۰-۴۱۱، ابن تغری بردی، النجوم الزاهره، ۵۴/۱۴). دیاره ئه مه ش یه کیکه له خاله لاوازه کانی شه ره فنا مه. ز.س.

ئەو نەیدەزانی کەسی بێ کەسان خودای بانی سەر
چۆنی دەدات و گەشە ی پێ دەدا و دەبێ بەختەوەر
هێندە گەوهری دەخاتە بن سەر، نەچیتە پێوان
بەختی بلیندی تیپەپێ سەری لە بەرزەکیوان

خۆلاسی کەلام، کاتیک میر بۆلدوق پێی نایە دنیا، دایکی لەسەری چوو. پاش
نەمانی دایکی مەزن و ماقوولانی مەرداسی وەکوو گەوهریکی گرانابی لە ژێر
سیبەری گیانی خۆیان دا پەروراندیان و بە دەورەدا هاتن و گەورەیان کرد هەتا
بوو بە پیاو و دەستی راست و چەپی خۆی ناسی. ئەوسا تەواوی خێل و خزمانی
ملیان وەبەر چەلەمە دەسەلاتی هێتا و بوونە کزیلە ئالقبەگوێی. ئەویش جیی
باوکی گرتەو و سیبەری دادەوانی و چاکە ی بە سەری دا رائەنگاوتن و دەرگای
زولم و چەوساندنەوێ بە قور گرتن و بالی لاواندنەوێ بە سەر مسولمانان
کێشا. پاش تیپەپێوونی رۆژگارێک بە سەر دەسەلاتی دا، نوین و بانێ پێچایەو و
بەرەو دوامین دنیا رۆی و میر برایمی کوپە گەورە ی جیی گرتەو.

میر برایم کوپی میر بۆلدوق

میر برایم بەپێی لیۆه‌شاوویی و کارزانی بوو بە جیگرەوێ باوکی، بەلام هیشتا
تەواویک جیی خۆی خۆش نەکردبوو کە سێبەرەوێ بۆ بووکی دەسەلات لە لاپانکی
رەشمالەو پێچا و فری بە سەریەو نەماو بە کەخودایەتی لە دنیای دیکە رازی
بوو. لەو شوێنە دلفەریخ و خۆشە رۆنیشته سەر خوانی خۆشگوزەرائی. پاش
نەمانی میر محەممەدی کوپی جیی گرتەو.

میر محهمهه کوری میر برایم

میر محهمهه دیش ته مهنی هیئدهی بـه نهـ کـرد و مالی به ره و دنیای دیکه
راگویت. سئ کوری خۆشفه پری له پاش به جیما که بریتی بوون له میر عیسا،
میر تهیموورتاش و میر حوسین.

میر عیسا دواى نه مانى باوکی کرا به حوکمرانى ئه گیل. میر تهیموورتاش له
سه رده می دهسه لاتی باوکی دا به میری قه لای باغن و ناوچه کانی دهوروبه ری
داندرا بوو. میرانی پالوو له و به ره بابهن و که چووینه سهر باسی لکی دووهه م
به وردی باسیان ده که یه.

میر محهمهه دیش باوکی به زیندی سهری خۆی کردبوویه حوکمداری قه لای
به ردنچ و ناوچه ی یهرمووک و میرانی چه رمووک له پشتی وی که وتوونه وه؛ به لام
تاقمیک له مه زنه پیاوان لایان وایه میر حوسین کوری میر محهمهه نییه و یه کیکه
له ئاموزاکانی و کردبوویه دهسه لاداری ئه و شویتانه ی وا باسیان کرا. ههر چۆنیک
بئ به پشتیوانیی خودا وهندی میری مهن، له لکی سئ دا ده چینه سهر باسی میر
حوسین و کورپه کانی.

میر عیسا کوری میر محهمهه

دواى نه مانى میر محهمهه، میر عیسا جیی گرتیه وه و بوو به حوکمرانى ئه گیل.
زۆر به جوانی له گه ل براکان و خزم و کهسانی جوولایه وه و ویی هه لکردن و خته ی
نه دان. جه ماوه ری ئاسایی و چه کدارانی خیلئ هه موو پئی دلخۆش بوون و مافیان
نه ده فه و تا و به شی هه موو لایه کی ده دا و تیکرا شوکرانه بژییری بوون. پاش
تیپه ربوونی رۆژگاریک به شوین بانگاوازی یه زدانى دارپویی بۆ دنیای پاشین.

ده‌ولت‌شا کوری میر عیسا

عه‌شیره‌تی مه‌رداسی بۆده‌ولت‌شا بوونه‌پشتیوان و له‌سه‌ر وه‌سیتی باوکی بوو به‌حوکم‌رانی ئه‌گیل و پاش ماوه‌یه‌ک ده‌سه‌لاتداری کۆچی دوا‌یی کرد.

میر عیسا کوری ده‌ولت‌شا

میر عیسا پاش نه‌مانی بابی بوو به‌جینشینی و ئه‌وه‌نده‌ی بۆی کرا به‌ده‌وری خه‌لک‌دا هات و چاکیان پێ‌پراگه‌یشت. له‌سه‌رده‌می وی‌دا ئاوه‌دانی هه‌موو لایه‌کی هه‌ریمه‌که‌ی گرته‌وه. وه‌ختایه‌ک مرد دوو کوری له‌دوا به‌جیما که‌بریتی بوون له‌ئیسفه‌ندیار و شامحه‌مه‌د.

شامحه‌مه‌د به‌گ کوری میر عیسا

به‌پێی مافی خۆی شامحه‌مه‌د به‌گ جی باوکی گرته‌وه؛ به‌لام هینده‌ی پێنه‌چوو که‌مرد و پێنج کوری له‌پاش به‌جیما: ۱- قاسم به‌گ ۲- عیسا به‌گ ۳- مه‌نسور به‌گ ۴- ئیسفه‌هان به‌گ ۵- میران به‌گ.

قاسم به‌گ کوری شامحه‌مه‌د به‌گ

قاسم به‌گ که‌سیکی یه‌کجار زانا و خوینده‌وار و ئازا و به‌رزه‌ئاکاری تاقانه‌بوو له‌چاو هاوسه‌رده‌مانی. بۆ مشوورخۆری و راپه‌راندنی کاروباری حکومه‌ت و راکه‌یشتن به‌جه‌ماوه‌ری به‌ر فه‌رمانی، له‌نیو میرانی کوردستان‌دا له‌شانی هاوشانه‌کانی تیپه‌پیبوو.

له‌زه‌مانی حکومه‌تی ئاق‌قۆینلو‌دا وی‌ناویانگ‌پۆیی و ده‌نگی دایه‌وه‌که‌بوو به‌له‌له‌ی یه‌کیک له‌کۆره‌پادشاکان و له‌و ساوه‌به‌له‌له‌قاسم ناو‌دیز کراوه.

سالی ۹۱۲ ی ک/۱۵۰۷ ی ز، کاتیک شاسمایلی سه فه وی دیاربه کری گرت، له له قاسم سه ری وه به رنه هینا و لئی که وته دژایه تی. شا له گه لی تیکه وت و له پئوه خان محه ممه دی ئوستاجلووی به هیزیکه وه ناره سه ری و هه ریمه که ی له ده ست ده رهینا و مه نسووربه گیک ی قزلباشی له وی کرده حوکمدار. نه گیل ماوه ی حوت سال که وته ژیر باری ناله باری داپلۆسین، به لام دوا ی قه ومانی شه ری چالدیزان له له قاسم به یاریده ی سولتان سه لیم خان خاکی باب و باپیرانی له چنگ قزلباشان ده رکیشایه وه و چۆره سه ر دۆخی جارانی و بوویه وه میر.

وهک ده لێن له سه رده می «قه راخان» دا به فیل و فرت شاری ئامه دی له چنگ قزلباشان ده رکیشاوه و داوێته ده ست محه ممه دپاشای مه زنی سه رکرده کانی هه ریمی ئامه د. ده مه به دم پله و پایه ی له له قاسم له زه مان ی حکوومه تی خانه دانی عوسمانی دا به رز کراوه ته وه و سه ره نجام مه رگی دیاری کراو به ی به ژیا نی هینا وه و چونکه نیرینه ی له پاش به جینه ماوه، مراده گی برازای جیی گرتۆته وه.

مراد به گ کوری عیسا به گ

له سه ر وه سییتی مامی، له دیوانی سولتان سوله یمان خانه وه فه رمانی حکوومه تی نه گیلی بۆ هات. مراد به گ پیاویکی پساک و به دین و حوکمرانیکی خیرخواز و به سایه و سیبهر بوو. گه و ره و گچکه ی بیگانه و ئاشنا ی به چاو یک چاو لی ده کردن و به جوانی له گه لیان هه لده ستا و داده نیشته. گومبه زیکی زۆر چاکی له سه ر گۆپی مامه قاسمی هه لچنی و له په ناشی کاروانسه را و جی حاوانه وه ی سازکرد. هه ر پێبواریکی به ویدا تێپه رپیا له چیشته و نانی بی نیۆبیری پۆژانه ی ده یخوارد و له وی ده حه سایه وه. نه م جیگایه مه ودای مزلیک له ئامه ده وه دووره و پنی ده لێن

خانی شهر به تین. دواى تپه‌پوونى چەند سالیك به سەر دەسه‌لاتى‌دا، لەم كەوتلە پووخەك و خۆن-ه‌گره‌وه جیى گویژته‌وه و پۆیى بۆ سەر سەرای هەرمان. عەلى‌خان و قاسم‌خانی لە پاش به‌جیمان و دوابه‌دواى یەكتر بوونه‌ حوكم‌پانى ئەگيل، به‌لام به‌هاری ته‌مه‌نیان هینده‌ی نه‌برد و وه‌ك مانگی گولان زوو بپایه‌وه و لەم جیهانه‌ دوو ده‌رگانه‌وه بۆی ده‌رچوون. قاسم‌به‌گ دوو كوپى لە پاش به‌جیما: جە عفەر به‌گ و غه‌زه‌نفه‌ربه‌گ.

جە عفەر به‌گ كوپى قاسم‌به‌گ

به‌پێی فه‌رمانى سولتان سه‌لیم‌خان، جە عفەر به‌گ هەر مندال بوو كه‌ حكوومه‌تى ئەگيلی باربوو كرا. ئیستا كه‌ سالی ۱۰۰۵ی كۆچیه، پتر له ۲۵ ساله‌ له‌وئ بۆته‌ میر و به‌ سەری ڤاده‌گا.^۱

بنكه‌ی ژین

لکی دوو هه‌م

باسی میرانی پالوو

وه‌كوو پێشتر له‌ بابەتی به‌سه‌رهاتی ئەگيل‌دا باسی كرا، میرانی پالوو له‌ پشتی میر ته‌یموورتاشی كوپى میر محه‌ممەد كوپى میر برایم كوپى میر بۆلدوق كه‌ وتوونه‌وه.

۱- بۆ زانیاری زیاتر سه‌باره‌ت به‌ ژیان و به‌سه‌رهاتی دواتری میرانی ئەگيل بپوانه‌ کتییی «دوو ده‌یلی شهره‌فنامه‌ی بتلیسی»، نووسینی «شه‌معی» به‌ زمانی تورکی، ئاماده‌کردنی ئەنوه‌ر سولتانی، ل ۳۵-۴۰، بلاوکراوه‌ی بنكه‌ی ژین، سلیمانی ۲۰۰۵. و.

میر ته یموورتاش حوکمرانیک بووه دلاوا و فرهزان و بویر و مردازا و جوامیر. پرشنکی به خیروبیری ته وای گۆشه و کهناری ولاتی گرتۆته وه و له نئو هاوشانه کانی دا شۆقی داوه ته وه. له باری بۆچوون و لیکدانه وه و ته گیرورادا دره وشاوه ته وه. له چوارقورپنه ی دنیا دا ناوبانگی دهنگی داوه ته وه. به کورتی له و ساوه که باوکی هه و ساری کاروباری پالووی ناوه ته په نجه ی به هیزی، هه تا ئه و پۆژه ی کۆچی دوا یی کرد و وه، زۆر به باشی له گه ل خوارو ژووری جه ماوهر جوولاه ته وه. پاش نه مانی، میر هه مزه ی له پاش به جیماوه و عیل و عاشیرهت وایان به باش زانیوه ئه و جیی بگریته وه. ئه ویش دوا ی ماوه یه که ده سه لاتداری به ره و باغی به هه شت بارگه ی تیکناوه و چوار کورپی له پاش به جیماوه که بریتین له: حوسین، یه غموور، عه لی و پۆسته م.

حوسین به گ کورپی میر هه مزه

به پپی لیوه شاوه یی و میراتگری کاروباری ده سه لاتی که وته سه ر شانی. له و جه نگه یه دا که ئاق قۆینلوو به سه ر وه ربوون و هه را و ئاژاوه خاکی دیار به کری ته نییه وه، حوسین به گ به هیوا ی گرتنی قه لای ئه رغه نی به سه ر تورکمانانی دا و کوژرا. هیشتا قومیکی له پیا له ی خۆشاوی حکومهت نه نۆشیبوو که تالای مه رگی به گه رووی دا کرا و «بۆی پوون بۆوه که جه نگه ی مالاییی خواسته.»^۱ چونکه کورپی نه بوو، جه مشید به گی برازای جیی گرت ه وه.

۱- «وظن انه الفراق»، سوورپی قیامهت، ئایه ی ۲۸. «لێشی روونه که جه نگه ی جودابوونه وه یه.» و.

جه مشید به گ کوری رۆسته به گ

وه کوو ده گێر نه وه، جه مشید به گ له سهردهمی دهسه لاتداریی مامی دا، سهری وه بهر خالید به گی پازو وکی هینا بوو. پۆژیک له جهنگه ی راودا بازی پاوکه ری خالید به گ پرووی له داوی دهستی بازهوانی وه رگێرا و راسته وخۆ به رهو سینه ی ئاسمان بالی گرت و هینده پۆیی هتا له شانی مهلی چه رخی گهردوون له نگه ری گرت و له چاوان ون بوو. هه موو لایه ک لایان وابوو تازه ده رچوو ناگه پێته وه. له گه رمه ی ئه م بیر و بۆچو و نانه دا له په رپه رپۆچکه ی ئاسمانه وه تیژ بالی به رهو نه وی بوون داهێشیت و هاته وه و سووکیکی له سه ر سه ری جه مشید به گ هه لئیشیت. خالید به گ و پیاو ما قوولان وه ک پرو و داویکی به هاتیان دانا و گو تیان بی و نه بی هینده ی پێ ناچێ که ئه ستیره ی به ختی ئه م پیاوه بهرز ده دره وشیتته وه و داوی چه ند پۆژان، هه رواش ده رچوو.

له م کایه دا ده سه که لا گه ر بییت و چاکی بیئێ

چه شنی ئه ستیره ی به خت هه ر دیت و خۆ ده نویتێ

وا هات مامی مرد و میرایه تی پالووی به میرات پێ برأ. جه مشید به گ پیاویکی دنیا دیده و پاهاتووی سارد و گه رمی پۆژگار بوو. له ته گێروپا و راپه راندنی کاروباری گرینگ و کردنه وه ی گری کوێران دا که سیکی پسپۆر و شاره زا بوو. ئه وه ده مه ی که مه زن و میرانی کوردستان سهریان وه بهر ده سه لاتی سولتان سه لیم خان هینا، ئه ویش خۆی وه دوا نه دا و زنجیری کۆیله بوونی خسته ئه ستۆی و زین پۆشی پێمل بوونی به شانی دا.

قزلباش توانی بوویان ده ست به سه ر هه ری می پالو ودا بگرن و ئه رکی پاراستنی بخه نه سه ر شانی عه ره ب شابه گی تورکمان. به پشتیوانی سولتان و به زه بری

دهست و مستی خۆی که چند جارێک شه‌ری پیاوانه و پ‌سته‌مانه‌ی کردن، توانی ملکی باب‌وکالی پ‌زگار بکا و ق‌لباشان ده‌رپه‌پ‌ینئ.

به‌پ‌یی به‌سه‌ره‌اتیکی سه‌یر، گ‌زیا له‌و شه‌رانه‌دا غولامیکی جه‌مشیده‌گ به‌دهست تورکمانان بریندار ده‌بی و لایه‌کی کاژهلایکی به‌دهم شیروه‌ده‌چی و ده‌پ‌رئ و می‌شکی وه‌ده‌رده‌که‌وئ. حه‌کیمان ل‌یی ک‌زده‌بنه‌وه و برینه‌ی ده‌رمان ده‌کن و له‌بری ئه‌وه‌نده قاپ‌یلکه‌ی نه‌ماوه، له‌په‌ک‌وله‌که‌یه‌کی ویشکی ب‌ژ ده‌برن و پ‌یوه‌ی ده‌نین و پ‌یسته‌که‌ی ب‌ژ به‌سه‌ر ده‌ک‌یشه‌وه. پاش ماوه‌یه‌کی ورده‌ورده‌جیگاکه‌ی گ‌زسته‌زوون د‌ین‌یه‌وه و خ‌ۆ ده‌گریته‌وه و سار‌پ‌ژ ده‌بیته‌وه. ده‌ل‌ین به‌و حاله‌وه ئه‌وه‌نده ژیاوه که چه‌ند مندال‌یکی دیکه‌شی ل‌یکه‌وت‌وته‌وه. ئه‌گه‌رچی پ‌یویست نه‌بوو ئه‌م به‌سه‌ره‌اته ل‌یره‌دا بنووس‌ریته‌وه، به‌لام مام‌وستایانی می‌ژوونوسی په‌نجه‌نه‌خشین ئه‌گه‌ر تووشی رووداو‌یکی ئاوا ج‌یی سه‌رسو‌رمان بوون، خ‌زبان ل‌ئ لانه‌داوه و به‌قه‌له‌می تازه‌بابه‌تیان نووسیویانه‌ته‌وه و منیش ل‌یره‌دا کاری ئه‌وانم په‌چاو کرد. ئینجا ده‌گه‌ر‌پ‌مه‌وه سه‌ر باس و خواسی جه‌مشیده‌گ و ده‌بی ب‌ل‌یم پاش ئه‌وه‌ی ج‌له‌وی ده‌سه‌لاتی هه‌ریمی پالووی گ‌رت‌وته دهستی ل‌یوه‌شاوه‌ی، به‌تیه‌یتانی به‌رژه‌وه‌ندی، هه‌نگاوی به‌ج‌یی هاویشتوون و خ‌ۆی له‌گه‌ل مه‌زنان و وه‌زیرانی عوسمانی پ‌یک‌خستوو و د‌لی هه‌مووانی پاگ‌رتوو. کاریکی وای کردوو که خونکارانی خاوه‌ن‌شک‌ۆی دادپه‌روه‌ری عوسمانی ز‌ۆر چاکیان بر‌وا پ‌ئ ه‌یناوه و به‌پیاو‌یکی بی‌گ‌ری و گ‌ۆلیان داناوه. ته‌نانه‌ت سولتان سوله‌یمان‌خانی خه‌زاکه‌ر، چه‌ند جار‌یک که به‌مه‌به‌ستی گ‌رتنی ئ‌یران به‌کوردستان دا‌ت‌په‌ریوه، له‌نیو ت‌یک‌رای مه‌زن و میرانی کورددا ب‌ژ پاو‌پ‌ژ و قسه‌ل‌ئ کردن ته‌نیا به‌شو‌ین جه‌مشیده‌گی‌دا ناردوو و به‌پیاوی ئه‌و بواره‌ی داناوه.

کانی ئاوه‌زن دل و چاوی تو هه‌مووی په‌سندن مه‌یل و کاوی تو
تو سه‌ده‌فیکی دهم پرگه‌وه‌ری مه‌ند و مه‌تین و له‌بانی سه‌ری

له‌سه‌ر ئه‌م پێ‌وشوینه‌ چه‌ند جارێک له‌ جه‌نگه‌ی په‌لاماردانی ئێران دا وه‌ک
پاویژکار بوو به‌ هاو‌پ‌کیفی سولتانی زه‌مانه‌ و به‌ختی چاکی دیتا. زۆربه‌ی ئه‌و
قسانه‌ی که‌ له‌ جێی خۆی ده‌یکردن، به‌سه‌ دل‌سی خاوه‌ن‌شکۆوه‌ ده‌نوو‌سان و
ئافه‌ریمی لێ ده‌کرد و بۆ‌چوون و ئامانجه‌کانی نه‌ده‌برده‌وه‌ پاش و لێیان
تینه‌ده‌په‌ری. وه‌کوو ئاشکرایه‌ هێنده‌ی بێ‌نی خێر و چاکه‌ و خه‌لاتی هه‌موو لایه‌کی
ده‌گرته‌وه‌ و باشی به‌ پێ‌بازی دنیا‌داری ده‌زانی و خه‌لکی ده‌لاوانده‌وه‌. له‌ ژیری و
تێگه‌یشتوویی و لێ‌وه‌شاوه‌یی و وریایی دا که‌س تای نه‌ده‌کرد. بۆ وینه‌ ده‌لێن هه‌موو
سالێ سێ‌هه‌زار سه‌ر «نیری»ی خۆی بۆ‌فرۆشتن ده‌ناردنه‌ حه‌له‌ب و هه‌ریه‌که‌ی
جووتیک ناله‌ ئه‌سه‌پ و یه‌ستری ده‌ملی ده‌کردن و له‌ به‌رچاوی ک‌ریاران پایدانه‌ن.
سه‌نگی ئه‌و نالانه‌ چل خا‌ل‌واری باری و‌شتر ده‌بوون.^۱ خاوه‌نی ده‌هه‌زار سه‌ر مه‌‌ری
سپی بووه‌ و ئه‌وه‌نده‌ی پێ‌ویسته‌تیشی بووبێ له‌و پێ‌شه‌ و لا‌خی به‌رزه‌ و پاتال و گای
به‌رجووتیی پ‌اگرتووه‌. له‌ زه‌مانی خ‌زی دا هه‌یج مه‌یر و مه‌زنێکی کوردستان هێنده‌ی
وی زه‌نگین نه‌بووه‌. قه‌لا و خویندگه‌یه‌کی له‌ پالوو‌ساز کردووه‌ و له‌ شوپێتیک

۱- له‌ راستی دا خا‌ل‌وار هه‌مان خه‌رواره‌؛ واته‌ باری که‌ریک، باری خه‌ریک، خه‌ربار. له‌ فارسی و کوردی دا بۆ‌حیساباتی کێشان، هه‌ر خه‌ل‌واریک ۳۰۰ کی‌لویه‌. ئه‌وه‌ی راستی بێ هه‌یج که‌ریکی ئاسایی ره‌نگه‌ له‌ ۶ پووت زیاتر نه‌با که‌ ده‌بیته‌ ۹۶ کی‌لو. ئه‌گه‌ر خه‌ربار (خه‌ل‌وار) ئاوا حیساب بکه‌ین هه‌ر جووته‌ نالێک ده‌بیته‌ ۱/۳۰۰ گرام. به‌لام وه‌ختایه‌ک باسی باری و‌شتر ده‌کرێ ۳۰۰ کی‌لو ته‌واوه‌ و ده‌بی هه‌ر نالێک ۲ کی‌لو بووبێ که‌ نا‌کرێ وابێ. بۆ‌چوونی یه‌که‌می خۆم به‌ باشتر ده‌زانم. و.

دووره وه ئاوی کانیاویکی ټاکشاو ته قه لا و شاروچکه وه^۱. له جیگایه ک به ناوی «دهموور قه پوو»، کاروانسره و میوانخانه یه کی یه کجار به رین و به رفروانی ساز کردووه، که هات وچوکه ران زستانان و هاوینان په نای لی ده گرن و لیی ده حه سینه وه.

پتر له سته سالی به سهر ته مهنی دا تیپه پریوه و شیت سالی له پالوو حکومته کردووه. سولتان سوله یمان خانی خه زاکه ربوی نووسیوه که هتا دنیا به دنیا به با پشته او پشته پالوو ملکی خوی و کوپان و نه وه و نه تیژه کانی بی و له و فرمانه دا هاتووه نه گهر که سیک لیی لایدا وه بهر له عنه تی خودا که وی. میری پالوو هر به زیندی سهر، حوسین خانی کوپی خوی دانابوو به جیشینی. دواي تیپه راندنی نه م ته مهنه پشته کرده که پر وکه ی ژیان و مسیه دانی که له وه کیشی و کویره وهری و به شه نکه شه نگ به ره و شوینی پشوودان و حه سانه وه پوی.

دنیا ی دوو دهری که دی و رانده بری هره جاره ی که سی هه وساری ده گری کونه کوخیکه و هر خوی رانده نی زانا کوا دلی له پری داده نی دنیا ی بی وه فسا دابی وه هایه هه نگوینی دینی و ژاری له دوايه

جه مشید به گ پیچ کوپی له پاش به جیما: حوسین جان به گ، حه سهن به گ، هه مزه، ته یموورتاش و ده ولت شا. حوسین جان به گ و حه سهن به گ ده ستیان گه یوه ته ته ختی ده سولات و ده چینه سهریان. هه مزه به گی کوپی سیهه می له پزی

۱- له په راویزی لاپه ره ۱۳۸۱ ده قی ده سنووسی بودلیان دا نه م رسته یه ی لی زیاد کراوه: «نه و مزگه و ته ی له وی سازی کردووه، هیئده گوره یه و جوان دارپژراوه که ته وای مزگه و ته گوره کانی پالو تای ناکه ن.» و.

پاسه وانانی دەرگای پادشادا دامه زرا و سالی دهه زار ئاقچهی مووچه بۆ براییه وه؛ به لام له گه ل باوکی که وته سهر باری ناجسنی و لاساری و باییشی له حه یفان گوتهی کوپی من نییه و لیم بی بهری بی. پشاش نه مانی، پۆسته م بهگی له پاش به جیما و مسته فاپاشای سهر دار به لیتی پندا ئه گهر له گه ل عوسمان پاشای وه زیر بچیتته پاراستنی شیروان و بیتته وه، حکوومه تی پالووی باربوو دهکا؛ به لام له شه پی شه مامخی دا له گه ل ئه رهس خان به دهست قزلباشان کوژرا و ئه و سهره ی بردبووی نه یه یتنایه وه.

ته یموورتاشی چواره م کوپی، له سهرده می ژیا نی باوکی دا کرابوویه مه زنی خه ربوود (خه رپووت) ی سهر به دیار به کر. ههر ئه و ده می مرد و ئالای حکوومه تی هه لگرت و به ره و دنیا ی دیکه ی برد و لی دا له ته پلی سه فه ری. دوو کوپی له پاش به جیما: ئه ل لاو یردی و ئه سیل.

ده ولته تشابه گی کوپی پینجه می جه مشید به گ، له پیزی پاسه وانانی پایه به رزی پادشایه تی دا دامه زرا و سالانه بری چله زار ئاقچه ی مووچه بۆ برابوویه وه. ههر ئه و ده می مرد و ئه حمه د و یوسف له پاشی به جیمان.

حوسین جان به گ کوپی جه مشید به گ

وه کوو باسی کرا، جه مشید به گی باوکی ههر به زیندی سه هری خۆی حوسین جان به گی به جیگره وه ی دانابوو. له م باره شه وه توانیبووی فه رمانی هیژای سولتان سوله یمان خانی بۆ وه ربگرئ. دوا ی نه مانی باوکی بوو به میری سه ره به خۆی پالوو و به گوئی دوور و نیزیکی راگه یاند که ههر خۆم هه وم و که سی دی نا. له پێوه دهستی کرد به بره و پیدانی داده وانی و که شانده وه ی باری ژیا نی کۆمه لانی خه لک و کهس نه ما به سه هری نه کاته وه و ورد و درشت ئۆخۆنیان به دروونی دا که را. ناوبانگی سۆزی گهرم و گوپ بوونی له گه ل بیگانه و خۆی له هه موو

بالانه وه دهنگی دایه وه. سازی قانونی دادپهروهری و ئه رغه نوونی دۆستایه تی هیئایه دهنگ و چریکه ی خوشناو بوونی گه یشته هه وراز په رده ی ئاسمانی کوو په بانه وه. ههروهک باوکی بوو به سه رکاروانی به دل و دهر وونی و گه شه پیئدهری هونه ر. بوو به پیاوکی هه ره دیاری کوردستان و ته نانه ت له عیراق و حجازیش ئاکاری جوانی په نگی دایه وه و له نیو ئامپاکانی دا تاقه سواره بوو.

پاش تیپه پوونی پوژگاریک به سه ر ده سه لاتی دا و رابواردنی به خوشی و کامه پانی، چسی کاری چاکه کردی و وه پاشی نه دا و سه ر نه جام به مردنی خو ی مرد و پرووی کرده باغی به هه شت. کوپکی ده لووکارهی له پاش به جیما که شیاوی جیی باوکی نه بوو؛ بۆیه خزم و کهس و خیلالت ویکرا برپاریان دا هه سه ن به گی برای جیی بگریته وه.

هه سه ن به گ کوپی جه مشید به گ

هه سه ن به گ به پپی فه رمانی سولتان مرادخان و دهنگی تیکرای خیلالت و مه زنه پیاوانی خو لاتی بوو به میری پالوو. دوا ی تیپه پوونی سی سال به سه ر حکوومه تی دا، دلی ته وای جه ماوه ری وه ده ست هیتا. سالی ۹۸۶ه ی ک/ ۱۵۷۸ه ی ز، لسه جه نگه ی گه پانه وه ی قه رامسته فاپاشای سه رداردا له سه فه ری شیروان، پرووی کرده بهر سایه ی دلوانیی پهروه ر دگار. دوو کوپی له پاش به جیما: سوله یمان به گ و موزه فقه ره به گ.

سوله یمان به گ کوپی هه سه ن به گ

دوا ی نه مانی هه سه ن به گ، له لایه ن مسته فاپاشای سه رداره وه، حکوومه تی پالوو درایه ده ست سوله یمان به گ. محهمه دپاشای مه زنه وه زیریش به پپی چه ند

مهرجیک له ئاستانه‌ی به‌خته‌لانی سولتان مرادخانه‌وه، فه‌رمانی حکومه‌تی به‌خشی به‌یوسف‌به‌گی کو‌ری ده‌وله‌ت‌شابه‌گی کو‌ری جه‌مشید‌به‌گ.

یوسف‌به‌گ و سوله‌یمان‌به‌گ چه‌ند سالی‌ک له‌سه‌ر ده‌سه‌لات پیکه‌ه‌لپ‌ژان و ئاوری ئا‌ژاوه‌ ده‌وره‌ی ته‌نین و جه‌ماوه‌ریکی زۆری هه‌ردک لاش تیدا‌چوون. هه‌موو جاریکیش خه‌لکی پالوو لانی سوله‌یمان‌به‌گیان ده‌گرت و ده‌بوونه‌ به‌ره‌له‌ستی یوسف‌به‌گ. نه‌گه‌رچی یوسف‌به‌گ لاویکی یه‌ه‌ک‌جار ژیر و به‌بیر و وریا و شاره‌زا و کارزان و خوینده‌وار و داوین‌پاک و هه‌یا به‌خۆ و وه‌ک پ‌ۆسته‌م وابوو له‌ بو‌یری‌دا و ترووسکه‌ی بره‌شت و توانست و دلا‌وابوونی وه‌کوو حاته‌می ته‌ی له‌ هه‌موو لایه‌ک ئاشکرا بوو، به‌لام هه‌چی بۆ نه‌کرا.

به‌ کاوی دلی نه‌زانه‌ گه‌ردوون زانا ده‌نالی به‌ ده‌م له‌ پووش بوون

یوسف‌به‌گ هه‌نده به‌ شوین ده‌سه‌لاته‌وه‌ به‌ سه‌رکزی و لاره‌ملی له‌ به‌رده‌رگای خۆ‌پ‌ی و تۆ‌پ‌ی و گه‌نده‌پیاوان را‌وی‌چه‌کی کرد، هه‌تا گیانی هاته‌ سه‌ر لیوی و به‌ کۆلیک ده‌رد و په‌ژاره‌وه له‌ م دنیا ناجوا‌می‌ژه‌وه‌ پ‌ووی کرده‌ جیهانی ئۆ‌قره‌یی و تۆ‌ته‌که‌ گرتن. پاش نه‌مانی به‌‌گو‌ی‌ژه‌ی دانانی چه‌ند مه‌رجیک حکومه‌تی پالوو بۆ «ئه‌حمه‌د» ی برای برایه‌وه. ئه‌ویش له‌سه‌ر ده‌سه‌لات له‌‌گه‌ل سوله‌یمان‌به‌گ خوینتیان که‌وته‌ به‌ینی و شه‌ریکی زۆریان کرد و ئه‌وه‌نده‌ی بلتی پیکدا‌هاتن و جه‌ماوه‌ریکی به‌رچاوی خزم و خیالی هه‌ردک لاسه‌ریان تیدا‌چوو. هه‌ر چه‌ند خۆی هه‌تا‌وبرد و شیل‌گیرانه‌ ئاته‌گی به‌ لادا کرد، به‌لام به‌خت و هاتی نه‌یهانی.

به‌خت به‌یه‌نینی، ته‌گبیری ناوی سه‌رمایه‌ی به‌خته و هه‌نگاوی داوی
 نو‌ق‌می نه‌هاتین مرۆی چاره‌په‌ش بی‌خه‌من که‌سی خاوه‌ن پله و به‌ش
 سه‌روه‌تی به‌خت نه‌خه‌ونه و خه‌یا‌ل راسه و بی‌گری، نه‌ و گه‌مه‌ی منال

سه ره نجام نه گهرچی زۆری سه ری خۆی لیرو له ویش دا، به لام به ختی به هانایه وه نه هات و چی نه هاهمه تییه له سه ر پئی قوت بوونه وه. سالی ۱۰۰۱ی ک/ ۱۵۹۲ی ز، به هیوای نه وهی سولتان ئاورپکی به خیری لی بداته وه و بیخوینیتته وه پژیی بۆ ئیستانبول. راست له و سه روبه نده دا گیرۆده ی نه خویشی تاعوون هات و پئی چوو. ئیدی له و پۆژه وه به ولاوه ده سه لاتی پالوو به یی شه ر و گه ر که وتۆته ده ست سوله یمان به گ و به ره له ستی نه ماوه.^۱

لکی سیهه م

باسی میرانی چه رموگ (چه رمک)

پیشتر باسمان کرد که میر محهممه د قه لای «باغن» ی دابوو به میر ته یموورتاشی کوپی و ده سه لاتی قه لای «به رنج» ی بۆ میر حوسین برپیۆوه. هیندیگ لایان وایه میر حوسین کوپی میر محهممه د و تاقمیکیش به یه کیک له ئاموزاکانی ده زانن. هه ر چۆنیک بووبی، میر حوسین ماوه یه ک به سه ر قه لاکه راگه یشت و سه ره نجام سه ری وه به ر باری مه رگ هینا.

میر سه یفه ددین

میر سه یفه ددین کوپی میر حوسین بوو که دوای نه مانی باوکی جیی گرتته وه و دوای پۆژگاریک نه ویش پژیی به ره و دنیا ی هه رمان.

۱- بۆ زانیاری پتر سه به ره ت به میژووی دواتری خانه دانی میرانی پالوو برواننه کتیی «دوو نهیلی شه ره فنامه ی بتلیسی»، نووسینی «شه معی» به زمانی تورکی، ئاماده کردنی نه وه ر سولتانی، ل ۴۸-۶۴، بلاوکراوه ی بنکه ی ژین، سلیمانی ۲۰۰۵. و.

شایووسف

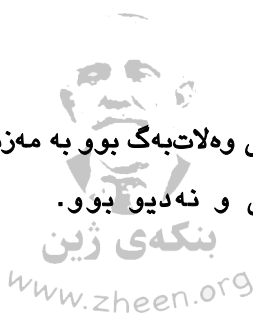
شایووسفی کوږی په سەن زاده ی میر سه یفه ددین، له دواى باوکی بوو به مه زن و ده سه لاتدار و نه ویش هینده ی خو نه گرت و مال وکوچی ژیاڼی له و کاو له کوڼه ویرانه یه وه پاگواست.

وه لات به گ

پاش نه مانی شایووسف، وه لات به گى کوږی له سهر ته ختی ده سه لات پړونیش و بوو به جیگره وه ی و دواى ماوه یه ک مهرگی له چاره ی نووسرا.

شاعه لی به گ

شاعه لی به گ دواى مردنی وه لات به گ بوو به مه زنی خزم و خیالان. نه ویش به و بیابانه بى برانه وه یه دا پړوی و نه دیو بوو.

ئیسفه ندیار به گ

دواى مردنی شاعه لی به گ، ئەم ئەرکه قورس و گرانه که وتۆته ئەستۆی ئیسفه ندیار به گ.

بایوندور به گ

بایوندور به گ پاش ئیسفه ندیار به گ وهک مرۆیه کی لیوه شاوه بوو به سهر قافلە ی ده سه لات و سهره نجام ده ستی له داوینى ئەم دنیا له رزۆکه به ردا و له باوه شی دنیاى هه تاهه تایى دا ماته ی هه لگرت.

محهمه دبه گ

دوای بایوندوربه گ، محهمه دبه گ بوو به مه زن و میر و پیکخه ری کاران. مه چه کی لی هه لمالی و توانی ناوچه ی چه رموگ له ژیر دهسه لاتی داگیرکه رانه ی قزلباشان ده رکیشیتته وه و بیباته وه سهر دؤخی زه مانى باب وبایپیرانی. له جهنگه ی گیرانی دیاربه کردا، سولتان سه لیم خان ملکنامه یه کی موباره کی چه رموگی بؤ نووسیوه و سولتان سوله یمان خانى خه زاکه ر بؤی مؤر کردووه. له و کاته وه چه رموگ به ملکایه تی بؤته ئی ئه و خانه دانه، به لام ده بی بری لادینانه ی کافره کانی ناوچه که بؤ دیوانی دهسه لاتی دیاربه کر بی و ئه سپارده ی خه زیتته ی ئامه د بکری. ئه م مه رجه ره چاو کراوه و هه ر ئیستا محهمه دبه گ مه زنی چه رموگه.

به شی سیهه م

باسی میرانی ساسون که ناسراون به چه زو

بنکه ی ژین

www.zheem.org

ئه وانه ی شاره زان له نووسینه وه ی وتیه ورد و باریک و قه له مپاراون له داهینانی شیوه و شیوازی روانیژی، به و خاله ورده ده زانن و ئاگادارن که میرانی ساسون به ره سه ن ده چنه وه سهر پادشایانی ساسانی. وه ک ده لئین پیشی تیتناچی درؤ بی و له گه ل میرانی بدلیس بن ئاموزان. له راستی دا ئه م دوو بنه ماله یه له پشتی عیززه ددین و زیائه ددین که وتوونه وه که پیکه وه برا بوون و له ناوه ندی دهسه لاتی ئه رمه نستانه وه که «ئه خلات» هه ره وه زه ی بدلیس بوون. له وئ قه لای «ساسون» یان له چنگ کابرایه کی گورجی به ناوی «تاویت» ده رکیشاوه و

عیززه‌ددینیان له‌سەر داناوه. دیاره‌چۆنیه‌تی ئهم‌ پرووداوه له‌ به‌شی به‌سهرهاتی میرانی بدلیس‌دا به‌ دوورودریژی ده‌که‌ویته به‌رباس^۱.

ئوه‌ی راستی بی‌ چونکه‌ کورد به‌ عیززه‌ددین ده‌لین عیززین، میره‌کانی ناوبانگیان پ‌ویشتووه به‌ عیززانی. له‌ جه‌نگه‌ی گیرانی قه‌لای ساسۆن‌دا کۆمه‌لیک له‌ عه‌شیره‌تی پ‌ۆژه‌کی که‌وتوونه ئه‌و شویته و عیلاته‌ کۆنه‌کانی ناوچه‌که‌ بریتین له‌: شیرۆیی، بابووسی، سووسانی و ته‌مووقی. پاش ئه‌وه‌ی ده‌ستیان به‌ سهر ناوچه‌ی «ئهرزن»‌دا گرتووه و خستووایانه‌ته سهر ملکی خۆیان، عه‌شیره‌تی خالیدی، دیرموغاری، عه‌زیزان و چه‌ندیکی دیکه‌شیان پ‌اکیشاونه ژیر پ‌کیفی خۆیان. میرانی ساسۆن له‌ نێو میرانی کوردستان‌دا به‌ ده‌نده‌یی و ئازایی و به‌جه‌رگی و پ‌اله‌وانی به‌ناوبانگن. له‌ شه‌رگه‌ و ق‌رگه‌دا پ‌یشاوبره‌ی هاوشانه‌کانی خۆیان داوه‌ته‌وه. هه‌میشه له‌گه‌ل فه‌رمانه‌وایان و خونکاری خاوه‌ن‌شکۆ گونجاو و نه‌که‌وتوونه سهر باری ملانه و ناته‌بایی. چه‌ند جاریک پ‌ادشایانی ئاق‌قۆینلو و ق‌زلباش و عوسمانی هه‌لیانکردۆته سهر کوردستان، به‌لام ئهم میرانه ده‌ستیان به‌ په‌تی نه‌پسینی حاوانه‌وه و پ‌یکه‌وتن گرتووه و توانیویانه خاکی خۆیان له‌ هروژمی به‌زینه‌ری خاقان و سولتانه مه‌زن و هیژاکان بپاریزن. هه‌ر به‌ نه‌رم‌ونیانی سه‌رنجی ده‌سه‌لاتدارانی هه‌ره‌گه‌وره‌یان به‌ لای خۆیان‌دا پ‌اکیشاوه و که‌وتوونه به‌ر پ‌شتیوانی.

یه‌که‌م که‌سیکی ئهم میرانه که‌ ناوی که‌وتۆته سهر زمانان و ناوبانگی پ‌ویشتووه میر ئه‌بووبه‌کره و دوو کوپی به‌رزه‌ئاکاری له‌ پ‌شتی که‌وتوونه‌وه: خدربه‌گ و عه‌لی‌به‌گ.

۱- له‌ لاپه‌ره‌ی ۲۳۸ی کتییی دیاره‌کریه‌دا ناوی مه‌لیکی ساسۆنی له‌ پرووداوه‌کانی سال‌ی ۸۶۴ی ک/ ۱۴۶۰ی زاینی‌دا هه‌اتووه. له‌ ده‌سنووسه ئه‌رمه‌نییه‌کانیش‌دا باسی مه‌لیکی ساسۆنی کراوه و ناوی داودی کوپی مه‌لیکی ساسۆنیش هه‌اتووه. ز.س.

خدر به گ کوپی میر نه بوو به کر

خدر به گ پاش نه مانی باوکی جیی گرتوته وه و هیته دی نه بردو وه که بۆته میوانی مردن و چونکه کوپی نه بوو وه، حکوومهت که وتۆته دهست عه لی به گی برای.

عه لی به گ کوپی میر نه بوو به کر

عه لی به گ دوا ی مردنی کاکی، عیل و عه شیرت هاتون و به تیژادیوی وه بالیان له سه ر ده سه لاتی کیشاوه و جیی باپییری پایه به رزی خۆی گرتوته وه. عه لی به گ شه و ورپۆژ و بی پسانه وه له گه ل لاوانی گولباو شه رای خوار دۆته وه و خه ریکی که یف و خۆشی و رابواردن بووه. به دهنگی چه نگ و روبا ب و تو ورپی بلویر ژه نگ و ژاری په ژاره ی له دلی پیر و جوان نه سترپیوه.

له و ده مه دا که مه زن و میرانی کوردستان چه و ونه خزمهت شاسمایلی سه فه وی و له رکیفی دا ماونه وه، زۆر به یانی گرتوو و قه له مره وی ده سه لاتی شی لی داگیر کردوون. عه لی به گ له و هه رایه دا به خۆرپیکه ری توانیویه تی ده رباز بی و کار و ئاکاری به دلی شاسمایله وه نووساوه. شه و هه تا به یان له کۆری تاییه تی دا پۆنیشتوو و له گه ل شای به رزه جی ملی ناوه له ئاره ق خوار دنه وه.

عه لی به گ له گه ل شه ره ف به گی میری بدلیس نیوانی زۆر خۆش بووه و کچی خۆی داوه تییه و وه کوو باب و کوپ له گه لی هه ستاوه و دانیشتوو و به و په پی گه رم و گوپی تی که لاوی په کتر بوون. پاش ماوه یه ک سه ره نجام عه لی به گ دهستی له دنیا ی خۆنه گر هه لته کاندوو و سی کوپی له پاش به جیماوه: محه مه د به گ، خدر به گ و شاوه لی به گ.

خدر به گ کوری عه لی به گ

ئه و کاته ی که عه لی به گ له ته ور یژ له خزمهت شاسمایل دا کۆچی دوا یی کرد، محه ممه د به گی کور په گه وره شی له گه ل بوو. خزم و خیل ی به تیکر ای د هنگ خدر به گیان به مه زنی خو یان دانا؛ به لام شاسمایل فره مانی میرایه تی بو محه ممه د به گ نووسی. له دریژ ه دا باسی به سه رهاتی ئه م دوو برایه ده خینه پروو. ده بی له بیر مان نه چی که شا وه لی به گی سی هه م کوری عه لی به گ له زه مانی خو یی دا جوانه مه رگ بووه و نه ی ت وانیوه له و هه په ته تی هه ی. که مرد کور یکی تاقانه ی له پاش به جیما که ناوی میر دیادی نه و ئیستا ماوه.

محهممه د به گ کوری عه لی به گی ساسۆنی

وه ختایه ک پاش نه مانی باوکی، خدر به گ به یاریده و پشتیوانی هۆز و تیره و خیلات بوو به میر، محهممه د به گ به ناچار ی و یزای چهند که سیک له پیاوان و یارانی پۆیی بو خزمهت سولتان سه لیم خان. له جهنگه ی په لاماردانی قاهره ی میسر دا شان به شانی هیزی هه میشه سه رکه و تووی سولتانی شیر ی وه شان. له شه پری چرکه سان دا سولتان زۆر پیاوانه ی ها ته به رچاوی و پاش شکانی خه نیمان، دوا ی دوو پۆژان ته ماشایان کرد خو محهممه د به گ له نیو کۆمه لی کوژراوان دا بی سه روزمان که و تووه و ویده چی نه مایی. میران و وه زیران پرو دا وه که یان به خزمهت سولتان راگه یاند و ئه ویش خیرا پزیشک و برین پیچی ته رده ست و شاره زای پاسپاردن به ده وری دا بی و برینی دهرمان کن. فره مانی دا هه رچی پیویسته له خه زنه خانه ی دارمالی شاهانه بۆی دابین بکری. وه زیره گه وره کان که و تنه پی وشوینی کاروباری و لییان پرس ی چت ده وئ هتا بۆتی وه دی بیتین؛ ئه ویش داوا ی کرد هتا هه ری می ساسۆنی بده نه دهستی و ناوچه ی «ئه رزه ن» یشی

بخه نه سهري، كه له گه‌ل میرانی هسه نكیف كیشه‌یان بوو له سهري. ئه وانیش به‌دله وه داواكه‌یان وهرگرت و فه‌رمانی بی‌به‌رگیڤه‌وه‌ی سولتانی بۆ مۆر کرا. وه‌ختایه‌ك خدر به‌گ پپی زانی، به‌ مه‌یل و په‌زامه‌ندی خۆی وازی له ده‌سه‌لات هینا. مووچه‌یه‌کی له داها‌تی خاکی هه‌ژۆ بۆ دیاری کرا و ماوه‌یه‌کی چاک پپی ژیا و پاشان سه‌ری وه‌به‌ر باری مه‌رگ هینا. دوا‌ی نه‌مانی چوار کو‌پی له پاش به‌جیما كه بریتی بوون له: سولتان مه‌حموود، ئه‌حمه‌د، یاقووب و مه‌مه‌د. سولتان مه‌حموود به‌ مردنی خۆی مرد. سالی ۹۹۲ی ک/ ۱۵۸۴ی ز، کاتیک مه‌مه‌دپاشای مه‌زنی سه‌رکرده‌کانی ئامه‌د له کلیسای «مووخوران»ی ده‌وروبه‌ری تفلیس به‌رگه‌ی هیزه‌کانی قزلباش و سه‌ماعوونی گورجیی نه‌گرت، یاقووب به‌گی کو‌پیکی دیکه‌ی خدر به‌گ جه‌نگه‌ی کشانه‌وه له ده‌ربه‌ندی «تومانس» کوژرا. له باسه‌کانی داها‌توودا به‌ درێژی له‌سه‌ر به‌سه‌ره‌ات و چاره‌نووسی دوو کو‌په‌که‌ی دیکه‌ی خدر به‌گ، یانی ئه‌حمه‌د به‌گ و مه‌مه‌د به‌گ ده‌پۆین.

به‌لێ وه‌کوو باس‌مان کرد مه‌مه‌د به‌گ بوو به‌ میری سه‌ربه‌خۆی ساسۆن، به‌لام مه‌لیک خه‌لیلی میری هسه‌نکێف وابه‌سووکی ناوچه‌ی ئه‌رزه‌نی به‌ده‌سته‌وه نه‌دا و لێی که‌وته‌ خاوه‌خاو و گو‌پی به‌ داواکه‌ نه‌بزووت. وه‌ستا و کریکاری پاسپاردن و به‌ ده‌وری قه‌لاکه‌ی داها‌تن و که‌لته‌یان کرده‌وه و کۆمه‌لێک پاسه‌وانی بۆ دانا و زۆر چاکی شان له پاراستنی شل کرد.

پاشا ساوه‌یه‌که مه‌مه‌د به‌گ به‌ کۆمه‌گ و یاریده‌ی شه‌ره‌ف‌خانی میری بدلیس و شاعه‌لی به‌گی میره‌ره‌یمی جزیره، له‌شکری برده‌ سه‌ر ئه‌رزهن و قه‌لاکه‌ی پوو‌خاند و پیاوه‌کانی مه‌لیک خه‌لیلی له‌وێ ده‌رپه‌راند و ده‌ستی به‌ سه‌ردا گرت. پاشا هه‌ڤده‌ سال حوکمه‌رانی، مالاوایی کرد له‌ دنیای بی‌به‌قا و پۆیی بۆ جیهانی ئه‌هه‌ولا. شه‌ش کو‌پی له پاشا به‌جیما: سوله‌یمان به‌گ، به‌هائه‌ددین به‌گ، ساروو‌خان به‌گ، خان‌بوداق، حوسین به‌گ و عه‌لی به‌گ. سه‌ی کو‌پی

یه ک به دواى یه ک دا حک-و-مه-تیا ن ک-رد-و-ه. حوسین به گ کوپیکى له پاش به جیمابوو به ناوى حه سه ن به گ و له دواى کوژرانی سارووخان به گ که هه وسارى ده سه لات درایه ده ست محه ممه د به گى کوپى، ئه ویش گوتى وا نابى و ده بی من میر بم و شه پیا ن له نیوانى دا هه لگير سا. هیزه کانی فهرهادپاشای سهردار چوونه یاریده ی محه ممه د به گ و حه سه ن به گیان گرت و دایانه ده ست میرى ساسون و وپرای سى کوپى کوژرا.

بوداق به گ، مرادخانى له دوا به جیمابوو. له شه پى گورجستان دا بی سه روشوین بوو. ئه ویش به هائه ددین و بوداقى له پاش ماونه وه. عه لى به گى کوپى له سه رده مى ژيانى باوکى دا مرد و وه چه ی لى نه که وته وه.

سوله یمان به گ کوپى محه ممه د به گ کوپى عه لى به گ

سالى ۹۳۷ ی ک/ ۱۵۳۰ ی ز، سوله یمان به گ دواى نه مانى بابى، به پینى فهرمانى هیژای سولتان سوله یمان خان، بوو به میره ریمى ساسون. به هائه ددین به گى برای مه زنايه تى ناوچه ی ئه رزه نى باربوو گرا.

سوله یمان به گ پیاویک بوو شاهانه بیرى ده کرده وه و ده جوو لاوه و سه رده رانه ی بیرى بلندی ده نواند و مه ند و مه تین و به قورساغ و ئازا و دلوا بوو. ئه و ده مه ی که سولتان سوله یمان خان پاش گرتنى به غذا و بدلیس به دۆلى «کیفه ندۆر» دا تیپه پى و تاوولى سهر له ئاسمان و ده رانه به رزى له ده شتى ئه رزه ن هه لدا و له ترسانى زه مین و زه مان وه ک میژۆکه له رزین و قاژوقیژ و زه نازه نا که وته چیا و گومبه زى ئاسمان، سوله یمان به گ وه کوو کئوى پۆلا چه قى و نه خه جلى و له ساسون وه سه ر خۆى نه هیئا. ئازووخه و پاشه که وتى نارد ده رگای ئه و پادشایه ی که شانى له شانى سوله یمان [پیغه مبه ر] دهدا و له سه ر ته ختیکی وه ک

تهختی ئه سکه ندهر پالی دابژوه و خۆی نه هاته ژێردهرانه پامووسانی و تهنانهت نهیهشت شه مسه ددین به گیش بچئ بۆ مه لاتیهه.

سوله یمان به گ پیاویکی ئه وهنده دلته پ بوو که هه میسه و دایمی خودای خه ریکی خواردنه وهی شه رابی سوور و ئال بوو له گه ل جوانانی ته رز و بالابه رز و پوومه ت گول و بۆ ده میکیش چیهه، ده می له پیاله ی شه راب نه ده کرده وه. به دهنگی چه نگ و پو باب که یفی گولی ده کرد و له م جیهانه دا چۆنی پێخۆش بوو ئاوی راده بوارد. سه ره نجام به نه خۆشیی خوللوێرکه فه رهنگی مالاوایی خواست له دنیای بی به رو پشت و پۆیی بۆ دنیای پاشین و نێزینه ی له پاش به جینه ما.

ئه ری چوونه کوئ جه م و جامی وی چی لی به سه ر هات، سه ره نجامی وی کهس نه یدیوه ژین هه تاهه تا بی هه ر خودا یه که و به ته نیا مایی

به هائه ددین به گ کوری محهممه دبه گ کوری عه لی به گ

به هائه ددین به گ پاش نه مانی کاک، به پێی فه رمانی به رزه نیشان و بی به رگێره وهی سولتان سوله یمان خان بوو به میری ساسۆن. له ته وای کاغه ز و فه رمانه کانی حکومه تی دا به ناوی میری هه زۆ ناوی هاتووه. به هائه ددین به گ پیاویکی به دینی سه رشیه بوو. له سه رده می خۆی دا هیه کام له میرانی کوردستان بۆ ئازایه تی و به خشنده یی نه یگه یشتو ونیه. ئه وهنده ی بۆی کراوه زۆر چاک خزمه تی سولتانی کردووه و کاره کانی په رنگیان داوه ته وه. له زه مانی سوله یمان به گی برای دا، نه یانه یشتبوو بی و به سه ر ئه رزه ن پابگا و له بری ئه و مه زنایه تییه سه ت هه زار ئاقچه یان له دا هاتی مه لبه ندی خاکی هه زۆ بۆ بری پۆوه. ئه ویش له [حه یفان] بۆ ماوه ی پازده سالان پشتی کرده زی و یارانی و جاری وایه به پێیان و هه لی وایه به سواری له رکێفی هه میسه زالی سوله یمانی دا له

ئیستانبول به پراویوه خافلابوو. سولتان سوله‌یمان خان ناوی نابوو ده‌لوو به‌هائه‌ددین.^۱ قه‌ت چاوی لئ خافل نه‌ده‌کرد و چۆن چاکه‌ئاوا ده‌یلاوانده‌وه. جاری وایه‌کردوویه‌ته‌میرئالا و له‌سیۆه‌په‌ک و ناوچه‌ی دیکه‌به‌میرناوچه‌ی داناوه. وه‌کوو ئاشکرایه‌دلآوابوونه‌که‌ی له‌وه‌ی‌دا نه‌بووه‌باسی بکری. بۆ وینه‌ئه‌گه‌ر یه‌کێک میروویه‌کی بۆ هینابا، له‌پۆه‌فیلکی ده‌دایه‌و بیتوو پشیل‌یه‌کی هینابا، و شتریکی باربوو ده‌کرد. له‌سه‌ر ئه‌م پئ‌وشوینه‌دنیا‌یه‌ک لات‌ه‌وپاته‌و چه‌وره‌و چنۆک ده‌وره‌یان دابوو. ئه‌گه‌رچی هه‌موو سالیک‌بری ۶۰ تا ۷۰ هه‌زار فلۆری له‌داهاتی‌حه‌زۆی ده‌کرایه‌ده‌ستی، به‌لام به‌رگه‌ی نه‌ده‌گرت و ۲۰ هه‌زاری دیکه‌شی قه‌رز ده‌کرد و هه‌مووی بۆ خوازه‌لۆک و خویرێ و شه‌لاتان به‌خت ده‌کرد و یه‌کجار که‌یفی به‌و کاره‌ی ساز بوو. که‌مرد‌بری ۳۰ هه‌زار فلۆری قه‌رزێ خسته‌سه‌ر ده‌ستی میراتگرانی و گوئی به‌قسه‌ی ژیران نه‌ده‌بزوت که‌گوتوو‌یان‌ه:

هه‌هه‌ر ئه‌وه‌ی بخۆ وه‌ک شیر و پلنگ

که‌ه‌وا گه‌ش پۆزی بیهینی وه‌چنگ

به‌هائه‌ددین به‌گ پینچ‌کوپی له‌پاش به‌جیما، به‌لام چونکه‌پاشه‌واری پیاویکی قه‌رزدارباری سه‌رسووتاو بوون و هیچ‌کامیش شیاوی حکومه‌ت نه‌بوون، لیکه‌وتن. گه‌رچی بۆ ماوه‌یه‌کی زۆر که‌م سوله‌یمان به‌گی کوپیشی وه‌ک میری‌حه‌زۆ ده‌سنیشان کرا، که‌چی سه‌ره‌نجام سارووخانی برای جیی گرت‌ه‌وه‌و پتر له‌سی سال حکومه‌تی کرد و هیچ‌کوپیکی له‌پاش به‌جینه‌ما.

سارووخان به‌گ کوپی محهممه‌ده‌گ

سارووخان به گ له سهرده می دهسه لاتی به هائه ددین به گدا، به لانه وازی و به له نگازی له هه ندهران ده ژیا و پرووی له هه ریمی هه زۆ و هرگیز ابوو. جاروباره له ناوچه ی بارگیری، شیرژی، که سان، موش و سیوه رکه ده کرایه میرناوچه و هه ندیک جاریش بوخۆی ده یگوزهراند و ده هات و ده چوو. ماوه ی هه ژده سال ئاوا ژیا و کاتیک به هائه ددین به گی برای مرد، به مه بهستی بوون به جیشینی پرووی کرده ده رگای بارگای سولتان سه لیم خان. له وئ محهمه پاشای وه زیر که له په نا پادشای مه زن دا توانیبووی ئاسوده می به دی بیت، بئ پروینی و به بیرى ورد و پرووناکی تیکرای کاروباری قورس و گرانی خواروژووری خه لکی راده په راند. هه میشه پیزی له مه زنه ماله کۆنه کان ده گرت و خاتری ئاده میزادانی ئارام و گونجاوی تیدینا و پیی وابوو نابئ خۆ له و ئه رکه بدزیتته وه، هه ر بۆیه یاریده ی سارووخان به گی دا.

بـۆ وه زیری وا هه زار ئه سا فه رین
به خۆشه ویستی ده شه واته وه کین

وه زیر بوخۆی له خه لکی بیستبوو که به هائه ددین به گ هه میشه گوتویه تی کوپه کانی من هیچیان شیاوی ده سه لات نین و تییان رانا بینم؛ بۆیه کاتیک هه سه ن پاشای کوپی خۆی، که مه زنی سه رکرده کانی دیار به کر بوو تکای لئ کرد حکوومه تی هه زۆ بداته ده ست سوله یمان به گی کوپه گه وه ی به هائه ددین، جوابی نه داوه. فه رمانی حکوومه تی هه زۆی بۆ سارووخان به گ وهرگرت و به خه لاتی شاهانه لاواندییه وه و له نیو هاوشانه کانی دا سه ری به رز کرده وه و ناردی بۆ ناوه ندی ده سه لاتی. ئه ویش چۆن چاکه ئاوا له گه ل مه زن و ماقولان جوولاییه وه و زولمی لئ نه کردن. دوا ی تییه په ربوونی پینچ سال به سه ر مه ودا ی ده سه لاتی دا،

چونکه وا فیږه تریاک‌کیشان ببوو پیوه‌ی دهنالی، گه‌لیک نه‌خوښی بی‌چاره‌سهریشی پیوه‌نووسا و پیښانه‌وه بناوبیر بوو.

له و کاته‌دا که سپای همیشه بالاده‌ستی پادشاهی به سهرکردایه‌تی مسته‌فاپاشا دهنک درابوو بؤ‌گرتنی گورجستان و شیروان، سارووخان‌به‌گ له «چه‌لدر»ی سهر به گورجستان ویرای له‌شکری دیار‌به‌کر و کوردستان، پیښه‌نگی سپای ئیسلام بوو. بی‌ته‌وه‌ی ناگایان له خوښان بی له‌ناکاو کؤمه‌لیک قزلباش له جه‌نگه‌ی تاو‌په‌پین‌دا په‌لاماریان دان و خوږی ئاسمانی ژیانی سارووخان‌به‌گ له ئاسو‌ی ئاوابوونه‌وه به‌ره‌و شه‌وی نه‌مان شاتللور‌ه‌ی به‌ست. خه‌وی مردن له حه‌شار‌گه‌ی برانه‌وه‌ی ته‌مه‌ن به سهری‌دا هات و ده‌ستی له ئامیزی وهریتا. له و شه‌ره‌دا که محه‌مه‌د‌به‌گی کوپیشی له‌گه‌لی بوو، به هه‌زار کوپره‌وه‌ری و چه‌رمه‌سهری خو‌ی له و ده‌ریا قوول و بی‌بن و له و گیزاوه مه‌له‌وان خنک‌ته ده‌ریاز کرد و گه‌یشته لیواری پزگاری. پاش ته‌واوبوونی سهره‌خوښی و ماوه‌ی تازی‌داری، جیی باوکی گرته‌وه. کوپه‌که‌ی دیکه‌ی که عه‌لی‌به‌گ بوو، هیشتا می‌رمندال بوو که به‌ره‌و سه‌فه‌ری بی‌گه‌رانه‌وه پو‌یی.

محهمه‌د‌به‌گ کوپری سارووخان‌به‌گ

سالی ۹۸۶ ی ک/ ۱۵۷۸ ی ز، دوا‌ی کوژرانی باوکی، محهمه‌د‌به‌گ له ته‌مه‌نی هه‌ژده سالی‌دا، جلّه‌وی حکومه‌تی گرته‌ده‌ستی و ئهرکی پاراستن و پیک‌خستن و به ده‌وره‌دا هاتنی قۆشه‌نی که‌وته سهر شانی. ههر بؤ‌خو‌ی لاوکی ئاکارپاک و جوانچاک و به‌پ‌ی‌وجی و به‌رزه‌ره‌وشت بوو. به‌پیچه‌وانه‌ی پیشینیانی وینه‌ی له هه‌ستان و دانیشتنی خه‌لکی پۆم هه‌ل‌گرته‌وه و فه‌ره‌ه‌نگی ئه‌وانی ره‌چاو کرد. به گه‌وره‌یی هه‌وا‌ی خو‌یتدن و نووسینی که‌وته سهری و له زمانی فارسی و خه‌تی شکسته راهات.

جاروباره ده که وته له بهرنووسینه وهی دهقی مامۆستایانی خه تخۆش و به وپه پری جوانی وینه ی لی هه لده گرتنه وه و برشتی مقهستی لاساگردنه وهی پیک دهرده چوو. له دهروونی خۆی دا ئاواتی فیژبوونی هونه ری دیکه ی زۆر بوون، به لام به دهستییه وه نه هاتن. وه کوو [تورکانی] پۆمی جل و به رگی په نگاو په نگی ده کرده به ری و له خواردن و خواردنه وه دا پچه ی ئه وانی ده کوتا و له و بواره دا که س شانی له شانی نه ده دا.

سالی ۱۰۰۱ ی ک/ ۱۵۹۳ ی ز، به پروپاستی و تاسه باری خۆی بۆ سه فه ری حیجاز ئاماده کرد و به مه بهستی ته وافی مالی خودا و زیاره تی مه رقه دی پیغه مبه ر (د.خ)، وه ری که وت. پاش برینی چنه ند قۆناخ و تێپه ربوون به چیا و چۆل و ده شتی خۆ له پۆته و خیزه لان دا، که یشته مه ککه ی جیگابه رز و کابه ی پیروژ که له وی: «بازرگانی و سات و سه ودا ناتوانی یادی خودا له بیر پیاوان به ریته وه.»^۱ پشته مالی بی دروومانی له خۆیه وه پیچا و «پرووی کرده مه سجیدولحه رام»^۲ و که وته جیگایه ک «نابی له هیچ شتیک بترسی، ئه گه رکوو په نای بۆ به ری.»^۳ چونکه «خودا حه جی داناوه بۆ هه ر که سیکی بۆی بکری.»^۴ له دوا یی دا [سه ری وه به ر ئه م فه رمانه هیئا که نوو سراوه:] «پاش ئه وه ی داب و ده ستووری دیاری کراوتان

۱- «رجال تلهم تجارت ولا بیع عن ذکر الله»، به شیک له ئایه ی ۳۷ ی سوورپی نوور.

۲- «فول وجهک شطر المسجد الحرام»، به شیک له ئایه ی ۱۴۴ ی سوورپی به قه ره. «جا ئیستا که رووت وه رگیژ به بۆ لای مه سجیدولحه رام.» و.

۳- «ومن دخله کان امنا»، به شیک له ئایه ی ۹۷ ی سوورپی ئالی عیمران. هه ر که سی په نای بۆ به ری، نابی له هیچ شتیک بترسی. و.

۴- «ولله علی الناس حج البیت من استطاع الیه سبیلا»، به شیک له ئایه ی ۹۷ ی سوورپی ئالی عیمران. و.

به‌جی هیئا، یادی خودا بکن.»^۱ ئینجا له‌م ده‌ریا کۆکزیه‌ی جه‌ماوه‌ردا نو‌قم بوو که «هه‌موو بۆ لای خودا ده‌گه‌رانه‌وه.»^۲ به‌پاستی ئەم پروداوه: «به‌سه‌رکرانه‌وه‌یه‌کی هیئا بوو.»^۳

ئه‌وه‌ی پاستی بی محهممه‌دبه‌گ زۆری خو به‌ کاروباری حکوومه‌ت و پیکه‌ستنی یاسا و پێسای ده‌سه‌لات و سیاسه‌ته‌وه‌ خه‌ریک نه‌ده‌کرده. جله‌وی کاری دابوو‌یه ده‌ست پیاویکی لی‌وه‌شاوه‌ی وه‌ک شه‌مه‌سه‌ددینی کو‌پی فه‌ره‌یدوون‌ئاغا. ئه‌ویش به‌ دلی خو‌ی ده‌بزووته‌وه‌ و به‌ زه‌بری ده‌ست‌ومستی ته‌واوی کاروباری ده‌سه‌لاتی خسته‌بو‌یه ژیر چۆکی خو‌ی. میر به‌بی ئیزنی وی نه‌یده‌توانی قومیک ئاو بخواته‌وه‌ و تاقه‌ دیناریک چیه‌ خه‌رجی بکا و مسته ده‌غل و دانیک بکپی یان بفروشی. ته‌نیا له‌ گه‌ل ئه‌و که‌سانه‌ ده‌یتوانی هه‌ستی و دانیشی و تیک‌ه‌لاو بی که‌ شه‌مه‌سه‌ددین مه‌سه‌لی لی بووبا.

خزم و خیل و ئه‌مه‌گداران و ئاموزاکانی له‌سه‌ر ئەم کارانه به‌ گۆشه‌مه‌سه‌ددین‌دا ده‌چوونه‌وه‌ و ئه‌ویش خیرا له‌سه‌ری وه‌جواب ده‌هات و هه‌رچی فزه‌ی کردبا له‌ خاکی خو‌ی ده‌ریده‌کرد و ته‌نانه‌ت لی‌ده‌برا خوینیشی بریژی. ئه‌و ده‌مه‌ی که‌ هه‌سه‌ن‌خانی ئاموزای و خان‌غازانی کو‌پی هه‌سه‌ن‌خان کوژران، کچی هه‌سه‌ن‌خان و خوشکیکی خوشی که‌ ژنی خان‌غازان بوو، له‌ شه‌مه‌سه‌ددینی ماره‌ کردن. وا میشکی محهممه‌دبه‌گی پر کردبوو له‌ بای بادیه‌ه‌وایی، که‌ خو‌ی به‌ هاوشانی میرانی به‌رزه‌شان ده‌زانی و له‌سه‌ر ئه‌و پێ‌وشوینه‌ هێرشی برده‌ سه‌ر جزیره‌ هه‌تا میر شه‌ره‌ف له‌سه‌ر ده‌سه‌لات هه‌لدیژی و میر محهممه‌دی برای له‌

۱- «فاذا قضیت مناسککم فاذکروالله»؛ به‌شیک له‌ ئایه‌ی ۲۰۰ سوورده‌ی به‌قه‌ره‌ و.

۲- «کل الینا راجعون»؛ به‌شیک له‌ ئایه‌ی ۹۳ سوورده‌ی ئه‌نبیا. هه‌مووشیان بۆ لای ئیمه‌ ده‌گه‌رینه‌وه‌ و.

۳- «ذلک هو الفضل الکبیر»؛ به‌شیک له‌ ئایه‌ی ۳۲ سوورده‌ی فاتیر. و.

جی دابن. بپسانه وهش له گه‌ل عه‌شیره‌تی پۆژه‌کی و زهرقی و سلیمانی (سلیمانی)، که در اوسنی بوون، کیشه و هه‌رای بوو. سالی ۱۰۰۴ ی ک/ ۱۵۹۵ ی ز، پاش هه‌ژده سال ده‌سه‌لاتداری، پۆیی بۆ به‌ر دلۆوانیی یه‌زدانی و به‌ وه‌جاخ‌کویری ته‌مه‌نی براهه‌وه.

ئه‌حمه‌د به‌گ کوپی خدر به‌گ و محه‌مه‌د به‌گی برای

پاش ئه‌وه‌ی محه‌مه‌د به‌گی کوپی سارووخان به‌گ له‌م فیزخانه‌وه‌ پووی کرده‌ خانه‌ی هه‌رمان، کوپخا شه‌مه‌د دین که ببوو به‌ یه‌که‌ده‌م‌راستی ئه‌و خانه‌دانه‌ و ته‌وه‌ره‌ی سه‌ره‌کیی هه‌لسوو‌پانی چه‌رخ‌ی ده‌سه‌لاتیان، ئه‌حمه‌د به‌گی دانا به‌ میری چه‌زۆ. عیلات و تیره‌ و تایفه‌ به‌ تیکرایی سه‌ریان وه‌به‌ره‌یتا و هه‌موویان به‌ یه‌که‌ هه‌لو‌یستی تیکه‌وتن. مراد پاشای مه‌زنی سه‌رکرده‌کانی دیار به‌کر چۆنه‌تی په‌وتی پووداوه‌کانی به‌ پینچکه‌ی ته‌ختی ما که‌ی پینشه‌وايه‌تی را که‌یاند.

محه‌مه‌د به‌گی کوپی خدر به‌گ که‌ هه‌ر له‌ سه‌ره‌تای ده‌ست به‌کار بوونی محه‌مه‌د به‌گی کوپی سارووخان به‌گ و ته‌نینه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی شه‌مه‌د دینه‌وه‌ له‌ هه‌ریمی چه‌زۆ باز ره‌ ببوو، خۆی که‌یاند بوویه‌ لای میری بۆتان و له‌وئ ده‌ژیا. ئه‌و ده‌مه‌ی محه‌مه‌د به‌گ مرد ئه‌و له‌ شارۆکه‌ی ئه‌سعد (سیرت) بوو. وه‌ختایه‌ک بیستییه‌وه‌ ئه‌حمه‌د به‌گی برای کراوه‌ته‌ میر، له‌ گه‌ل به‌هائه‌دین به‌گی کوپی مرادخان، که‌ ئه‌ویش ماوه‌ی دوو سالی که‌ ده‌بوو و پیرای چه‌ند ئاغایه‌کی دیکه‌ی چه‌زۆ، به‌تایبه‌ت شامراد و حوسین ئاغای سووسانی و بارام ئاغای به‌ ئاواره‌یی و ته‌ره‌که‌مه‌یی له‌ بدلیس و شیروان گیرسابوونه‌وه‌، به‌ره‌و چه‌زۆ پینان نایه‌ ئاوزه‌نگی. شه‌مه‌د دین له‌ و پینکه‌ وه‌بوونه‌یان تۆقی و ئه‌حمه‌د به‌گی تین دا تا محه‌مه‌د به‌گی برای بکوژی. محه‌مه‌د به‌گ به‌ پیلانی شه‌مه‌د دینی زانی و وه‌ک ده‌لین: «کاری چاک‌ی دووپاته‌، شیاوی تاریفاته‌»، له‌ گه‌ل ئاغایانی سووسانی به‌ دابی جاری پینشو په‌وی و پووی

کرده قه‌لای ساسۆن. مه‌زن و ماقوولانی ساسۆنیش که له چنگ تیخی زمان و ئاکاری ناله‌باری شه‌مه‌ددین وه‌ته‌نگ هاتبوون، له‌سه‌ر دژایه‌تی کردنی پیکهاتبوون و قسه‌ی دل و زمانیان کردبوو به‌یه‌ک، هه‌ر بۆیه به‌ره‌وپیری چوون و ده‌روازه‌ی قه‌لایان بۆ خسته‌سه‌ر پشت و فهرموویان کرد. ئه‌وه‌ی راستی بچ قه‌لای ساسۆن له‌و که‌ژوکۆ سه‌خت و ئه‌سته‌مانه‌ بوو که مه‌ل به‌هه‌زار کۆیره‌وه‌ری ده‌یتوانی به‌سه‌ری‌دا بفرۆ و شنه‌ی شه‌مال له‌جنگه‌ی تێپه‌رین به‌هه‌لدێر و ته‌لانی‌دا گرگر ده‌وه‌ستا.

ده‌بوو پاسه‌وان به‌کۆمه‌کۆمه، له‌لێوی سه‌ریان
پاسی بدیۆی، نه‌ک سه‌ری‌دا له‌میچی عه‌زمان

دوابه‌دوای ئه‌م پووداوانه شه‌مه‌ددینی خویۆی و سه‌رشۆر ئه‌وه‌نده‌ی دیکه‌ی
فر سوار بوو؛ وای لێهات پۆبوویه به‌رۆکی ئه‌حه‌مه‌دبگ و به‌رگی خوازاوه و
ده‌ستاوده‌ستکه‌ری ده‌سه‌له‌اتی له‌به‌ر دارنی و کۆت و زنجیری خسته‌ده‌ست و
پیی و له‌بنه‌بانی سیاحالی په‌ستاوت. ئه‌وسا به‌هائه‌ددین به‌گی هیتا و له‌شویتی دانا.
گه‌له‌جاری ساز کرد و سێ‌چوار هه‌زار سواره و پیاده‌ی شیرۆیی و بۆتانی له
خۆی هالاندن و به‌مه‌به‌ستی په‌لاماردانی قه‌لای ساسۆن و گرتنی محه‌مه‌دبگ و
یارانی پیی نایه‌ ئاوزه‌نگی و به‌پرتاو پۆیی. له‌شانی خۆرنشینی قه‌لایه‌شکری
وه‌ستنده‌وه و ئاوری شه‌ر و تیکه‌ه‌لچوونی هه‌لگیرساند. محه‌مه‌دبگ و
دانیشتووانی قه‌لای ساسۆن چۆله‌پیچ کران و پۆژی سێ‌شه‌ممۆ چارده‌ی مانگی
شابه‌نی ۱۰۰۴ ی ک/ ۱۵۹۶ ی ز، پیاویان نارده‌لای میری بدلیس و داویان لێ کرد
بگاته‌هانیان.

میری بدلیس چوو به دهنگیانه وه و دووسج هه زار چه کداری عه شیره تی
 پۆژه کیی له دوو قۆله وه نارده فریایان. کاتیک شه مسه ددین ئه م هه والهی به گویی
 ناشنا کرا، سه ری لئ شیوا و خیرایه کی له نیوه شه ودا پئی پیوه نا و جاوهره پاکه
 به ره و چه زۆ. محهمه دبه گ له گه ل چه ند ئاغایه کی پۆژه کی وه کوو عه لائه ددین ئاغای
 بلباسی، ئه لوه ند ئاغای قه والیسی و کۆمه لیک چه کداری خیلێ مۆده کی و زیدانی،
 که وتنه په یکه رده ی شه مسه ددین. جا وه کوو له قه دیمه وه گو توویانه زیانی خورۆ
 ترسه نۆکه، ته واوی چه کدارانی ده ستیان لیک به ردا و هر که سه ی سه ری کیشایه
 که لیتیک. شه مسه ددین که ئاوا دی خیرایه کی پیلێ مال و مندالی خۆی گرت و
 له گه ل میر شامحه ممه دی شیرۆیی، پئی داگرت بۆ لای زهینه ل به گی شیرۆیی که
 ده بوو به خه زووری کچی. حوسین ئاغای کورپشی پاسپارد هه تا بچینه ژووری
 قه لا و ده ستی بگه یه نیته زیندان و ئه حمه دبه گ بکووژی و به هائه ددین له گه ل خۆی
 ده رباز کا. حوسین ئاغا وه ختایه ک گه یشته قه لا، هه والی هاتنی محهمه دبه گ و
 هیژه کانی پۆژه کی له ساسۆنه وه و پاکردنی شه مسه ددین به ره و شیروان، بلاو
 بۆه. به هائه ددین به گ، ئه حمه دبه گی له زیندان ده رکیشا و پیکه وه حوسین ئاغان
 گرت و له بری ئه حمه دبه گ فریایان دایه سیاچاله وه. کاتیک شه مسه ددین ئه مه ی
 بیسته وه فرمیسکی هه لوه راند و ده روونی بۆ چرووکی لئ هه ستا و بوو به رپیواری
 پیکه ی پاکردن.

ئه حمه دبه گ و به هائه ددین چوونه پیشه وازی محهمه دبه گ و سه ریان
 وه به ره ینا و قه لاکه یان دایه ده ستی و به میری خویان دانا. ئه و بره مووچه و
 مانگانه یه ی که له کۆنه وه بۆ میرزاده کانی چه زۆ دیاری کرابوو بۆی هیتانه وه سه ر
 جیی خۆی. محهمه دبه گ چۆنیه تی دهنگی مه زن و ماقوولان و میرانی پایه به رزی
 کوردستانی به پچکی ته ختی ماکه ی پیشه وایه تی سولتانی گه وره و خاقانی
 خاوه ن شکۆ سولتان محهمه دخان پاکه یاند و پوونی کرده وه که هه موو لایه ک پئی

پازین. برایم پاشای مه زنه وه زیر به چاکی بوو به پشتیوانی و فرمانی حکومتی
 چه زوی پی به خسرا و به خه لاتی هره هیژای شاهانه به سرکرایه وه و ته وای
 هاوشانه کاسی چاویسان پی بز بوو.

هیشتا ماوهی سی مانگیکی به سر دهسه لاتی داتنه په پیوو که شه مسه ددینی
 مایه فیتنه ئاوری بق و قین و دوژمنایه تی له کوانووی سینه په وه سهری هه لدا و
 هه تا په رچکه ی ئاسمان تیه لبوو. خوی هاویشته لای میر شهره فی میری جزیره و
 ویستی ئازاوه یه کیان له نیوانی داتنه وه. سهره تا ریشی له بهر میر شهره ف گرت
 چه ند پیاویک بنیتریه لای محه مده بهگ و داوی ئازاد کرانی حوسین ئاغای کوری
 لی بکا، به لام پیش نه وهی نه وان بگه تی، حوسین ئاغا کوژرا. میر شهره ف له سهر
 نه م پرووداوه دلی له محه مده بهگ ئیشا. شه مسه ددین دهستی هه لته گرت و به
 گوئی میر شهره فی هه لینا و کوتی خو تیره و تایفه و خیلاتی چه زو به دهسه لاتی
 محه مده بهگ پازی نین و کاغه زیان نووسیوه و پیاویان ناردووه و کوتوویانه
 کوپخا شه مسه ددین قامک له سهر هرکام له میرزاده کانی چه زو دانی بو مه زنایه تی
 نه وان پی پازین و سهری وه بهر دینن.

میر شهره ف نه یزانی شه مسه ددین درو دهکا و به پیوی بازی تیکه وتووه و
 کلاوی ناوه ته سهری، بویه نیزیکه ی پینج هزار چه کداری شیرویی و بۆتانی و
 زهرقی و تیره ی دیکه ی کوردی کو کردند وه و به ره و چه زو گالی دان. میر پی
 وابوو ناگاته نه سهره که میرزاده کانی چه زو و عیل و عه شیرت به پیویه وه
 ده چن و ده ستیان ده خه نه سهر سینگیان و ده لین چونی پی خوشه با وایی؛ به لام و
 ده رنه چوو. جه ماوه ری عه ززان پیاوانه چه قین و سهریان له حاند دهسه لاتی
 محه مده بهگ وهرنه سووراند و به دل له پشتی راوه ستان و ئاماده بوون بو
 به رهنکاری. چه ند میر و سرکرده یه ک چوونه لای میر شهره ف و کوتیان و چاکه
 نه چی بو چه زو؛ نه ویش به گوئی کردن و له نه سهره وه سهری پکیفی به ره و

بدلیس وەرگیرا. پاشان چەند پیاوماقوولیکی ساز کردن هەتا لەگەڵ شەمسەددین بڕۆنە حەزۆ و بیکەنە بریکاری محەممەدبەگ. دواى باس و پراویژ خان ئەبدالی برای میر شەرف و خەلفەبەگی برای منى هەزاریان و پراى چەند پیاوماقوولیکی بۆتانی و پۆزەکی ناردن و شەمسەددینیان برده‌وه سەر دۆخی جارانی. چەند پۆزیک دواى گەڕانە‌وه‌ی پیاوانی بۆتانی، شەمسەددین هەلەسوونی هێتایە‌وه و لێپرا وەکوو سەرده‌می پیشوو لەگەڵ مەزنانی حەزۆ بجوولیتە‌وه. کافر و موسولمانی حەزۆ دەستیان وەده‌ستی یەکتەر دا و لەسەر کوژرانی شەمسەددین پیکهاتن و هەلیانکرده سەری. شەمسەددین بە هەزار ناری عەلی و بە یاریده‌ی خەلفەبەگ و چەند گەورەپیاویکی دیکە توانی لە و گێژەنی مەرگە پزگار بێ. میر شەرف بە بیستنه‌وه‌ی ئەم هەوالە بە سەر ناھومیدی دا کەوت و بەرەو جزیرە گەڕایە‌وه. لەو پۆزە‌وه کە بیستی مانگی نیوجیژنانی سالی ۱۰۰۴ ی ک/ ۱۵۹۶ ی زایینی بوو، گێژەلووکە‌ی ئاژاوه نیشته‌وه و جارێ ئەو کیشە و هەرایە بێدەنگە‌ی لی کراوه. کاتیک عەلی پاشای مەزنی سەرکرده‌کانی مووسڵ بە پووداوه‌کانی حەزۆی زانی، چونکە نیوانی خۆش بوو لەگەڵ برايم پاشای مەزنە‌وه‌زیر و زەمانیکی پیکە‌وه وەکوو بارگانشینانی سولتان کاریان کردبوو، بوو بە پشتیوانی محەممەدبەگ و لای برايم پاشای بەرچاوپوونی بەراوتە‌گیر قسە‌ی خیری بۆ کرد. عەلی پاشا پێی وابوو دەبێ لە چاکە‌ی ئەو قسانە‌ی کردوونی محەممەدبەگ دە زی‌ری بگرێ؛ بۆیە لە خەيالی خاوی خۆ‌ی دا کیسە‌ی هەلدروون و هەمبەنە‌ی چاوچنۆکانە‌ی لە زیوی بێ‌خە‌وش داگرتن و لە بارگاوه هاتە حەزۆ. ئەگەرچی محەممەدبەگ زۆر چاک‌ی دە دە‌ورە‌ی گەرا و زی‌ر و زی‌ر-ویک-ی زۆری کردە پایە‌ندازی، بە‌لام خۆ‌گرفە‌ی ئاوری چاوبرسی بوونی هەر نی‌لە‌ی هات. دەتگوت کانگای لە‌علي ئاگرینه و دلی کوانووی پر سکلی بلی‌سە‌دارە.

زێڤ وه‌کوو ماره له نیۆ به‌رۆکدا، مه‌یلی گیان ئه‌کا
له‌علی ئاگرین له‌سه‌ر به‌ری ده‌س، پشکۆی ده‌روونه
بۆ سه‌ربه‌رزی خۆت له‌ دنیاى دیکه کیسه دامه‌گره
سیفری به‌ته‌نیا له‌ نیۆ ژماران ئاگامی پوونه

کاتیک عه‌لی پاشا خه‌یال پلاوی چه‌وری نه‌یگرت، به‌ دلشک‌اوی له‌ هه‌زۆ
وه‌ده‌رکه‌وت و چۆوه مووسڵ. دواى شەش مانگی دیکه به‌ له‌ کار لادراوی هاته
جزیره. شه‌مه‌سه‌ددینی بانگه‌یشته‌ لای خۆی و له‌سه‌ر هه‌زۆ که‌وتنه‌ باس و پراویژ و
وايان دانا فه‌رمانیکی به‌درۆ بۆ ئه‌حمه‌دبه‌گ بنووسن و بۆی بنێرنه‌ هه‌زۆ و له
خشته‌ی به‌رن و که‌مه‌ندکێشی که‌ن بۆ جزیره. ئه‌و پیاوه‌ ساویلکه‌یه‌ به‌و فه‌رمانه
هه‌لبه‌ستراوه‌یان هه‌لفریوا و له‌گه‌ڵ چه‌ند که‌سیک باڵی گرت و خۆی که‌یانه‌ جزیره.
شه‌مه‌سه‌ددین و عه‌لی پاشا چوونه‌ پیشوازی و ده‌ستی پێزیان لێنا و بردیانه‌ خزمه‌ت
شه‌ره‌فبه‌گ. فه‌رمانیکی دیکه‌شیان پێکه‌وه‌نا و تییان دا نووسی که‌ ده‌بی
عه‌لی پاشا و می‌سه‌ر شه‌ره‌ف ی‌ساریده‌ی ئه‌حمه‌دبه‌گ به‌دن و بییه‌ن و بیکه‌نه
میری هه‌زۆ.

میر شه‌ره‌فیش به‌و نووسراوه‌ درۆ و هه‌لبه‌ستراوانه‌یان هه‌لخه‌له‌تا و چه‌کداریکی
زۆری له‌گه‌ڵ عه‌لی پاشا و ئه‌حمه‌دبه‌گ و شه‌مه‌سه‌ددین و شاعه‌لی به‌گی برای ته‌یار
کردن و لای کلکه‌ی مانگی شابانی ۱۰۰۴ ی/ک/ ۱۵۹۶ ی ز، نارده‌ی بۆ هه‌زۆ. کاتیک
ئه‌م هه‌والانه‌ له‌ هه‌زۆ بلاوبوونه‌وه، ژماره‌یه‌ک له‌ خێلی سووسانی و خالیدی و
چه‌ند پیاوماقوولێکی دیکه‌ بیریان لێ کرده‌وه و گوتیان خۆ تازه‌ مه‌مه‌دبه‌گ
لێخراوه‌ و ئه‌حمه‌دبه‌گیش ده‌یه‌ه‌وئ له‌ سایه‌سه‌ری خه‌لکی دیکه‌وه‌ بی و له‌سه‌رمان
ببی به‌ میر؛ جا که‌ وایه‌ بۆچی ئێمه‌ له‌ نیۆ خۆمان دا میر و مه‌زنیک هه‌لنه‌بژیرین و
بۆتانی به‌ زه‌بری زۆر یه‌کمان به‌ سه‌ردا سه‌پێتن؟ وایان دانا ئه‌گه‌ر ئه‌حمه‌دبه‌گ و

شه مسه ددین به و پروداوه بزائن، به هیوا برپاوی بگه پینه وه و دسبه ردار بن. له سه ره ئه و پښه وشوینه ی کیشایان، به هائ ددین به گی کوږی مرادخانیا ن به میری خزیان دانا و لیبران تاکو و محمه دبه گ بکووژن. کومه لیک شه لات و چه پهل و بوره پیاو دهستیان دا چه ک وچولان و چونه دهسته ی. ئه ویش هه روه ک له کونه وه گوتو ویانه: «ئه گهر زور هات، قه باله به تاله»، ملی راکیشا و گوتی وه ختایه ک خزم و خیلالت به مه زنا یه تی من پازی نین، ئه وه به دلی خرم دهست هه لده گرم و سه ر وه بهر به هائ ددین دینم. له ریوه ده غاله تی پیکرد و فه رمانه کانی سولتانی رامووسی و هه مووی له پیش به هائ ددین دانان.

کاتیک شه مسه ددین به و پروداوه ی زانی نامه یه کی بۆ نووسی و پږی کرد له گفتی به درۆ و دهسه له و گوتی ئه گهر نه هیلی محمه دبه گی کوږ کوشتووم ده رچئ تاکو و ده گه یه نه جئ، تۆ ده بی به میری چه زۆ. محمه دبه گ به هاتنی نامه که ی شه مسه ددین و نیوه رۆکی زانی و پیاوی نارده لای به هائ ددین و لئی پاسپارد که به هیچ شیوه یه ک له دهسه لاتی تۆ ناوه شیته وه من بگری و بمشکیتی و له توله ی خوینی کوږی شه مسه ددین بمده یه دهستی. من ئاموزای تۆم و ئه گهر شیاوی کوژران و سووکایه تی پیکرانم بۆچی بۆخوت نایکه ی؟ محمه دبه گ به هه ر زمان لووسی و فیل و فرتی...ک بوو خۆی له چنگ ئه و نه فامه بی پاشه پۆژه دهر باز کرد و په نای برده بهر عه شیره تی خالیدی و به یاریده ی حه مه داغای خالیدی ئابه کی، له ویوه پرووی کرده قه لای ساسۆن. به پشتیوانی خه لکی وئ خۆی هه اویشته ژووری قه لایسه و بنه ی لی دا کوتا.

شه مسه ددین و پږای عه لی پاشا و گه وره پیاوانی بۆتانی ئه حمه دبه گی به میر دانا و به شان و شکۆه به ره و چه زۆ بزووت. به هائ ددینیش له گه ل نیزیکه ی هه زار کهس سواره و پیاده ی لایه نگری به مه بهستی به رهنگار بونه وه خۆی ئاماده کرد. پۆله چه کدار یکی خالیدی وه کوو قه ره ول ناردنه لیواری پروباری چه زۆ و پشتی به

ههستانی لافاوی بهست و وای دانا که بۆتانی ناتوانن لئی بیهپنهوه و خۆشی به هیزیکه وه له گوئی پرده که ی چهقی. تاریک و پروونی بهیانی بۆتانی له ئاو نیشن و ئهسپهکانیان به مهله په راندنه وه و چه ند قهره ولئیکی خالیدیان کوشتن. کاتیک ئهوانه ی مابوون هه واله که یان گه یانده به هائه ددین، زانی خۆی بۆ راناگیر و دهستی پئ ناکریتته وه، بۆیه ژن و ژالی خۆی هه لگرتن و هه ی دئی له یه کسمان کرد و به ره و سووسانی تیی ته قاند و ئهوانی له وئ به جیهیشت. به هیوای ئه وه ی بتوانی سه ر به ریتته به شووره ی قه لای ساسۆن به ره و ئه و بالی پۆی. کاتیک گه یشته قه لایه گوئیست بوو که محه ممه دبه گ دوو پۆژ پینستر له گه ل دانیشتوانه که ی یه کانگیر بووه و ده روازه ی قه لای قایم کردووه و هه موو لایه کیش به مه زنایه تیی وی رازین و ئاماده ن سه ر وه به ر فه رمانی بیتن. به ناچار ی له گه ل شامرا دئاغای سووسانی و پۆله سواریکی دیکه پۆژی دوو شه ممۆ ۲۵ مانگی ره مه زانی پیرۆزی ئه و ساله خۆیان گه یانده بدلیس. ماوه ی یازده پۆژ له وئ مایه وه و سه ری دوازه پۆژه ی به بی ره زامه ندیی دۆستان و یارانی به پئی لیکدانه وه ی کرمۆلی خۆی وای دانا که خزمان و خیالاتی هه زۆ به یاریده ی محه ممه دبه گی زه رقی، وه خۆ که وتوون و ئه حمه دبه گ و شه مسه ددینیان له هه زۆ ده ر په راندوون و ئه وی ده که نه وه میر. پاش ده ربپینی ئه م بۆچوونه له قه لای بدلیس وه ده رکه وت و کاتیک گه یشته سه ر پردی خاتوون، سواریک به په له له لای ساسۆنه وه هات و گوئی شه وی هه یینی شه شی شه شه کان، حه مه داغای ئابه کی دهستی له شه مسه ددین بزاوتووه و له نیوخۆی قه لادا کوشتوویه تی. ئه حمه دبه گیشی له سه ر ده سه لات هه لداشتووه و پیاویشی به شوین محه ممه دبه گدا ناردووه هه تا له ساسۆنه وه بگه ریتته وه. جه ماوه ر هه لیا نکوتا وه ته سه ر پیاوه کانی عه لی پاشا و دایا نپرووتا ندوون و هه موویان به پرووت و قووتی له مالی شه مسه ددیندا تیماو و

تاساون. ئیستا محه مده بگ گه پاره ته وه و له سه ر ته ختی ده سه لاتی هه زۆ پالی دا وه ته وه.

به هائه ددین به گ به هه ناسه ساردی که وته وه و چه ند پۆژیک و پرای محه مده بگی زه رقی له ده ره زینی پۆژ و شه وی تیکردنه وه. له سه ر پێشنیاری وی پۆیی بۆ خزمه ت میر شه ره ف له جزیره. ئه ویش له داها تی ئه سه رد ئه و مووچه یه ی بۆ بپیه وه که پێشتر میر محه مده ی کۆری خودی میر شه ره ف وه ریده گرت. ئه حمه د به گ له هه زۆ کۆژا و محه مده بگ هه ر ئیستا هوکمرانی سه ره بخۆی هه زۆیه.

به شی چواره م

باسی میرانی خیزان (هیزان)، که بریتین له سی لک

ئه و باغه وانه ی به ده وری ئه م باغ و باغات و میزغوزاردها هاتوه، به نممی بارانی هه وری پینووسی ئاوا باسی به سه رهاتی میرانی خیزان^۱ ده گێرپته وه و میرانی خیزان له مه له بنده ی «بلیجان» ی سه ر به ناوچه ی «خه نس» وه که وتونه نیو نیوان. وا دیاره باب وکالیان هه ر له سه ره تاوه خاوه ن وه جاخ و گه وه مال بوون و گه یشتونه بلیجان و قه لاکه یان به ده سه ته وه بووه. پاش ئه وه ی پۆژگاریک له وی ماونه وه، سی کۆری په شیدیان لیکه وتۆته وه که بریتی بوون له: ده ل و به ل و به لیج.^۲ ئه م سی برایه له ویوه هاتونه خیزان و هه ریمه که یان به زه بری زۆر داگیر کردوه و پاشان دایان به شیوه به سه ر خۆیان دا. له و به ش به شیته دا «خیزان» بۆته به شی براگه وه، ناوچه ی «مۆکس» وه بهر برای نیونجی که وتوه و «ئه سپايرد»

۱- هیزان. ع. ی.

۲- ل ۱۵۱ ی بودلیان: «به لیج و ده لیل و مه لیل». و.

به برا بچو وکیان بپاوه و هه‌رکام له شویتنی خویان بوونه ده‌سه‌لاتدار. چۆنیه‌تی به‌سه‌ره‌اتی وه‌چه و به‌ره‌ی ئهم برایانه وه‌ک چۆن له‌سه‌ر زار و زمانان ده‌گه‌پێ، به‌ هیوای په‌روه‌ردگاری جیی په‌سن و په‌رستن به‌پیز له‌ لکی یه‌که‌م و دووه‌م و سی‌هه‌م دا ده‌خرینه به‌رباس و پوون ده‌بیته وه‌ چۆنیان حکوومه‌ت کردوه.

لکی یه‌که‌م

باسی میرانی خیزان و چۆنیه‌تی ناو‌دی‌رکرانیان

وه‌کوو له‌ نیو خه‌ل‌ک‌دا باوه و ده‌لێن، خیزان له‌ «سه‌حه‌رخیزان» وه‌^۱ هاتوه، بۆچی، چونکه له‌ نیو جه‌ماوه‌ری کوردستان دا به‌ «سه‌حه‌رخیز» ی و به‌دینی و له‌خواترسی و ئه‌مینه‌داری و لی‌هاته‌وویی به‌ناوبانگن. گه‌وره و بچو وکیان له‌ شه‌و‌نو‌ی‌ژان راناوه‌ستن و هه‌موو قه‌سلی پۆژی به‌جیان دیتن. وه‌کوو باوه‌ ناوی درێژ له‌ کوردی دا ده‌سوێ و هه‌میشه به‌شیکی داده‌پێ، بۆ نمونه شه‌مه‌سه‌ددین ده‌بیته شه‌مۆ، عیززه‌ددین، عه‌زۆ، جه‌مشید، جه‌مۆ و ئه‌بدال، ئه‌بدۆ. لی‌زه‌دا وشه‌ی «سه‌حه‌ر» یان هه‌لپاچیه و کورتیان کردۆته وه‌ بۆ «خیزان». هیندی‌کیش ده‌لێن سه‌ره‌تا به‌ سه‌حه‌رخیزان ناسراوان، به‌لام کاتی بناغه‌دانه‌ری قه‌لاکه‌ چۆته زیاره‌تی مالی خودا و له‌ هه‌ج گه‌پاوه‌ته وه‌، قه‌لاداران ده‌رگایان لی‌ گاله‌ داوه و پێگه‌ی چوونه ژووره‌وه‌ یان نه‌داوه و ئه‌ویش دلی رهنجاوه و به‌ فارسی پێی گوتوون: «ای خیزانی بی‌اعتبار!»^۲ ئیدی رانه‌وه‌ستاوه و سه‌ری خۆی هه‌لگرتوه و پۆیشتوه.^۱

۱- له‌ زمانی فارسی‌دا هه‌ر که‌س به‌یانان زوو له‌ خه‌و هه‌ستێ پێی ده‌لێن «سه‌حه‌رخیز».

ئه‌وه‌ی شه‌وه‌کی له‌ خه‌و هه‌ستێ. و.

۲- ئه‌ی خیزانی بی‌ه‌روپشت. و.

زۆربهی میرانی هه‌ریمه‌که به خیزانی ناسراون و شارى خیزان تازه‌سازه و ده‌لێن خاوه‌نى مه‌راغه‌ى سه‌ر به ته‌ورێز بناغه‌ى داناوه. منى په‌شكه‌ره‌وه‌ى ئەم پوو‌په‌رانه هه‌ر چه‌ندى به لاپه‌ره‌ى كتێبه‌ باوه‌كانى سه‌رده‌م‌دا گه‌رام و په‌شكێمن، بۆم پوون نه‌بۆوه كامه پادشا دروستى كردووه. په‌نگه وه‌زیرێك یان سه‌ركرده‌یه‌ك ئه‌وى كرده‌ی به ئاوه‌دانى. وێده‌چى ئه‌و ده‌مه‌ى كه هۆلاكۆخان ده‌ستێكى به سه‌روپووى مه‌راغه‌دا هه‌تاوه‌ته‌وه و نۆژهنى كردۆته‌وه و به پایته‌ختى داناوه، خواجه نه‌سیر^۲ كه ئه‌و سه‌رده‌مه هه‌مه‌كاره و باوه‌پێكراوى ده‌سه‌لات بووه، ئه‌و قه‌لا و ئاوه‌دانیه‌ى بنیات نابى و بووبێته یاریده‌رى یه‌كێك له پیاوماقوولان و وه‌زیره‌كانى ئیسلام و پێكه‌وه كاره‌كیان كرده‌ی. مزگه‌وتى گه‌وره‌ى خیزان، ده‌سكردى بناغه‌دانهرى قه‌لاكه‌یه و چه‌ند كۆله‌كه‌یه‌كى تێدا چه‌قاوه كه خه‌لكى ئه‌و ناوچه‌یه نه‌یانزانیه چ داریكه. هه‌ندێك ده‌لێن داریكه توركان پێى ده‌لێن «ئیت بورنى» و كوردان به «شیلان» ی ده‌زانن (۱۹). جه‌ماوه‌ر له‌سه‌ر ئه‌و باوه‌په‌ن كه زۆر پیاوى خودایى هاتوونه ئه‌وێندهرى و نزا و پارانه‌وه‌ى لى قبوول ده‌بى. ژوورى قه‌لاكه له‌سه‌ر شیوه‌ى جێ‌پوانینی ئه‌ستێره‌ناسى هه‌لخراوه و دیواره‌كانى به خشتى سه‌روور و قور و قسل هه‌لچندراوه. باغ و باغاتى چاكى لێیه و هه‌موو چه‌شنه‌ میوه و ترێ و كشمیش و میوژێكى كه له ناوچه‌كانى ده‌ورووبه‌رى ته‌وریز و خاكى عه‌جه‌مان هه‌یه، له‌وێش هه‌ن. بۆیه ئه‌گه‌ر به‌و بارانه‌دا

۱- لێره‌ش‌دا شه‌ره‌ف‌خان، لێكدانه‌وه‌یه‌كى سه‌رزاره‌كى و بێ‌بنه‌ماى بۆ لێكدانه‌وه‌ى داناوه، كه‌چى خیزان شارێكى ناسراوه و به‌ درێژایی سه‌رده‌مى ئیسلامى ناوى له سه‌رچاوه میژووبى و جوغرافیه‌كان‌دا به هیزان و خیزان هاتووه. ز.س.

۲- خواجه نه‌سیره‌ددینی قووسى (۵۹۷-۶۷۲ ی ك/ ۱۲۰۰-۱۲۷۳ ی ز)، یه‌كێكه له زانایان و نووسه‌ران و ئه‌ستێره‌ناسانى سه‌رده‌مى خۆى. سالى ۶۵۷ هۆلاكۆخان راپه‌سپاردووه تا روانینگه‌یه‌ك بۆ ئه‌ستێره‌ناسان له مه‌راغه ساز بكا و له‌پێوه ئه‌ركه‌كه‌ى راپه‌راندووه. زۆرى به‌ره‌و به‌كه‌لامى شیعه داوه و له به‌غدا مردووه و له كازمه‌ین نێژراوه. و.

بلین خواجه نه‌سیره‌ددینی تووسی بناغهی داناو، دوور نییه وای، به‌لام هر خودا
بۆخوی ده‌زانی چۆنه.

وه‌کوو دیاره‌که‌ش و هه‌وای خیزان یه‌کجار ناخۆش و ناسازگاره و وهرزی
پاییزان زۆربه‌ی دانیش‌تووانه‌که‌ی تووشی په‌تای تاوتی ده‌بن. راسته‌ زۆری داری
به‌ری لی نیژراوه، به‌لام ده‌لین هی‌نده‌ی داری فندق لییه‌ که هه‌واکه‌ی تیکداوه.
خه‌لکی وئ به‌ نه‌میری (نه‌مری) به‌ناوبانگن و ده‌لین بۆیه‌ ئه‌م سه‌رناوه‌ که‌وتۆته
سه‌ر زمانان، چونکه‌ میرانی وئ ئه‌گه‌ر هه‌ر که‌س مرده‌با موچه و بژیوه‌که‌یان به‌بی
زیاد و که‌م ده‌دا به‌ منداڵه‌کانی و نه‌یاندیه‌رسی پاشه‌واره‌کانی که‌وره‌ن یان گچکه.
به‌م شیویه‌ ئه‌وه‌ی نه‌مابا وه‌ک به‌ مرده‌وو حیساب نه‌کرا با و ابوو، جا بۆیه
ناویان‌نان «نه‌میری».^(۱)

میرانی خیزان هه‌میشه‌ له‌گه‌ل سولتانانی به‌رزه‌جی و خاقانانی خاوه‌ن‌شکۆی
تۆله‌ئە‌سینه‌وه‌دا ده‌سازان و خۆیان ری‌کده‌خست و له‌و پێشه‌ش هه‌میشه‌ چاوه‌دی‌ریان
کراوه و پارێزراو بوون. بۆ نمونه‌ چهند جاریک که‌ پادشایان هه‌لیانکو‌تاوته‌ سه‌ر
هه‌ری‌می کوردستان و میره‌کانیان لی خستوون و له‌سه‌ر ته‌ختی ده‌سه‌لات
لایان‌بردوون، خۆیان له‌ مه‌زنانی خیزان نه‌گه‌یاندووه و زه‌بیران لی نه‌وه‌شاندوون.
بۆ وینه‌ مه‌ولانسا عه‌بدوور په‌رزاق سه‌مه‌ره‌قە‌ندی نووسه‌ری کتێبی
«مه‌تله‌ عوسسه‌ عده‌ین» نووسیویه‌تی وه‌ختایه‌ک سالی ۸۲۴ه‌/ک ۱۴۲۱ه‌ ز، میرزا
شا‌پوخی کوپی ئه‌میر ته‌یمووری گوورکان به‌ مه‌به‌ستی هه‌لمه‌ت بۆ سه‌ر کوپانی
قه‌رایووسفی تورکمان هاته‌ ده‌قه‌ری ئازهر‌بایجان، کوپی میر سوله‌یمانی خیزانی،
شان‌به‌شانی میر شه‌مه‌ددینی بدلیسی چوونه‌ پیشوازی ریکی به‌شان و شکۆی و
به‌ سیله‌ چاوی شاهانه و لاوانده‌وه‌ی خونکارانه‌ به‌ سه‌رکرانه‌ وه‌. وه‌کوو ده‌ماو‌ده‌م
ده‌گێر‌نه‌وه‌ دوا‌ی میر سوله‌یمانی و کوپه‌که‌ی، میر مه‌لیک ماوه‌یه‌ک هه‌وساری

دهسه لاتی که وتۆته دهستی و سه ره نجام به مردنی خۆی مردوو و به ره و دنیای پاشین که راوه ته وه.

میر داود کوری میر مه لیک

میر داود به بی هاو به شی خه نیمانی ماوه ی ۳۹ سال له خیزان بۆته میری سه ره به خۆ. بی برانه وه ئاره ق و شه رابی خواردۆته وه و له گه ل به ژن زراوانی گولندام راپیواردوو. قوتا بخانه یه کی سه ره به دهره وه ی به ناوی «داودییه» له خیزان ساز کردوو و زانایانی پایه به رز وانه ی لی ده لینه وه. میر داود سی کوری بووه. سولتان ئه حمده، میر سوله یمان به گ و حه سه ن به گ.

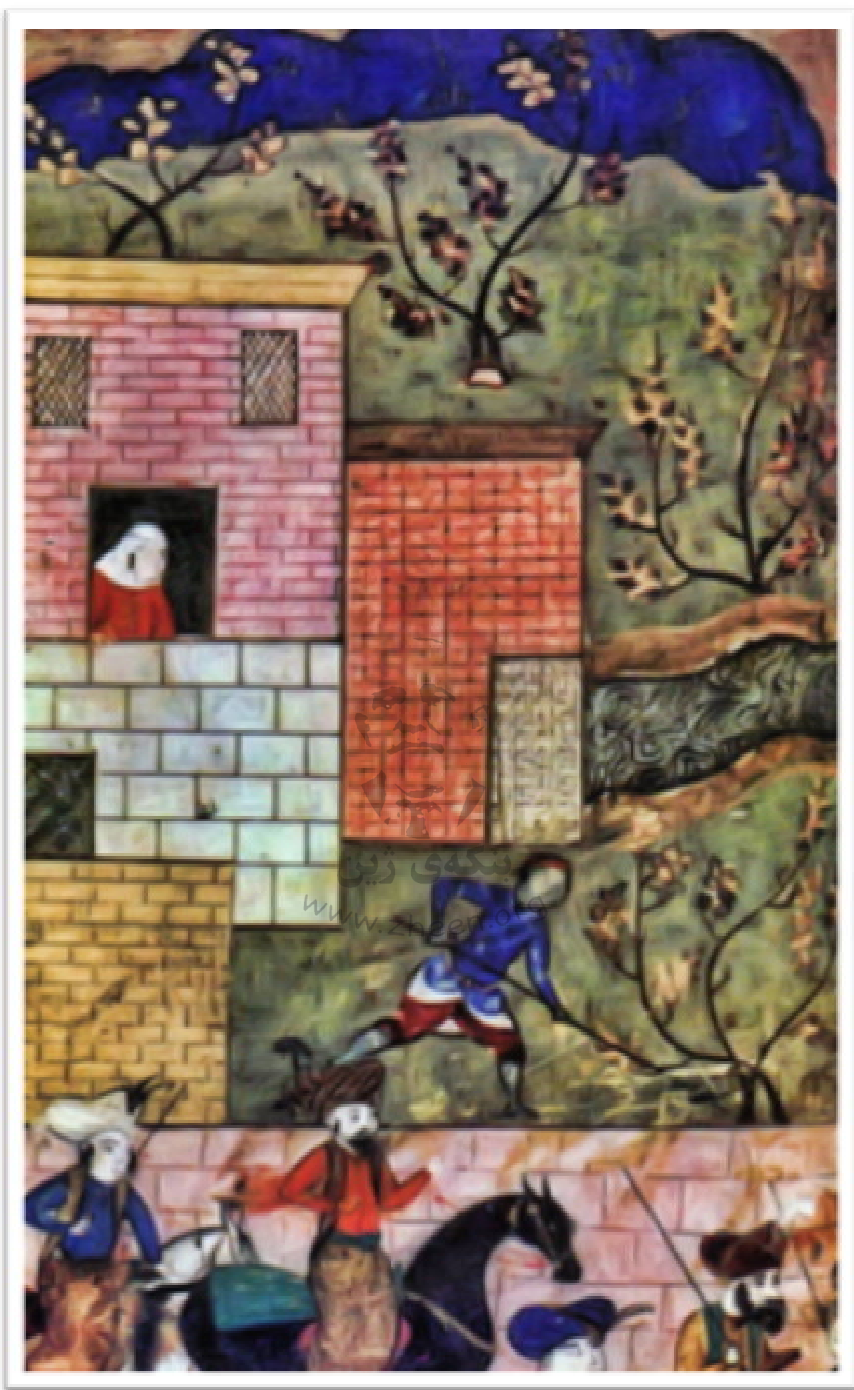
سولتان ئه حمده کوری میر داود

سولتان ئه حمده دوا ی نه مانی بابی بوو به میره ریمی خیزان و چۆن چاکه ئاوا شانی له کاروباری شل کرد. وا به ته نگ کارانه وه بوو که عه شیره تی نه میری و ئاپۆره ی خه لک و دانیشتووانی هه ریمه که لینی رازی بوون و دلای پپی خۆش بوو. ئه و ده مه ی میر و مه زنانی کوردستان له گه ل سولتان سوله یمان خان چوونه داروسسه لامی به غدا، سولتان ئه حمده خزمه تی زۆر چاکی دهره ق به سولتان به جی هینا. ئه ویش له چاکه ی ئه و کارانه ی ملکنامه ی هه ریمی خیزانی بۆ نووسی و گیر و به ندی له ده قه که ی دا هینا و له عه نه تی کرد له و که سه ی لینی لابدا. له و پۆژه وه به ولاره له نامه و فه رمانه کانی شاه ی دا به میری پێژدار ناوی هاتوو و ئاوا میرانی خیزان ناو بانگیان په نگی داوه ته وه.

سه باره ت به خۆش بوونی نیوانی شه ره فخان له گه ل زنجیره ی میرانی خیزان، ده بی بلیم له و کاته وه که ئۆلمه پپی نایه پۆم، له بهر چه ند رووداو ی که به سه ر شه ره فخان دا تیپه ری و له درێژه دا باسی ده کری، تووشی نیوان ناخۆشی بوون و

تابلوی یازدهم: قه‌لای خیزان

تابلوی دوازدهم: باژیری خیزان

دۆستایەتییان بوو بە دوژمنایەتی؛ وای لێهات کە سولتان ئەحمەد بۆ کوشت و بێی
 بنەمالە ی وی لەگەڵ ئۆلمە بوو بە هاو دەنگ و هاو هەنگاو. شەرهف خانیش بە
 ئامانجی گرتنی خیزان و دە داو خستنی سولتان ئەحمەد بەگ لەشکری لێ کرد و
 خەلکیکی زۆر لەو هەمەرایەدا سەریان تێدا چوو. کە یخودا و خێرخوا کەوتنە
 بەرپیوانی و لێکیان کردنەو و پێکیان هێتانهو و شەرهف خان گەرایەو. سولتان
 ئەحمەد پیاوی نارە دیار بەکر و ئۆلمە ی بۆ شەری شەرهف خان دنا. ئۆلمەش
 سپای دیار بەکری هێنا و گەیشته خیزان و ئەحمەد بەگ بوو بە چاوساگی و هیزی
 گەیانده ناوچە ی تاتیک و لەوێو پڕۆیی بۆ هەریمی بدلیس. لەو پەلاماردا
 شەرهف خان کوژرا و هیندە ی واهی پێنە چوو کە دوبەدوای وی سولتان
 ئەحمەد بەگیش دەستی لە دنیا ی نه مین هەلته کاند.

بە چاوی دل وەرە برپوانە نیو زیندانی خامۆشانی قەبرستان
 بزانه ئەو کەسانە ی گەو هەریان باری لە لێو چۆن چوونە بێ دەنگی
 سەر و پەرچ و کەزێی بووکان لە چەشنی دێکی شیلانی دەبینی تۆ
 ئەو ی شا بوو بە پوو سووری نەماو و داپزێو و زەعفەرانی رەنگی
 بە خۆنازین و نالینی ئەوانە ی بەخت و بێ بەختی سەری گرتن
 ئەو نەندە ی فوو لە قەننە ی کە ی نەمان و هەر ئەتۆی ماوی بە دلتەنگی^۱

سولتان ئەحمەد بەگ پێنج کوپی لە پاش بەجیما کە بریتین لە: میر محەممەد،
 یوسف بەگ، مەلیک خەلیل، مەلیک خان و خان مەحمود.

۱- بەشیکە لە چامە یەکی بەناوبانگی سەنایی (۴۶۷-۵۲۹ هـ/ک/ ۱۰۷۴-۱۱۳۴ ی.ز). و.

میر محهمهه کوری سولتان نه حمهه

دوای نه مانی سولتان نه حمهه به پتی فه رمانی بی به رگیره وهی سولتان سوله یمان خان هه ری می خیزان کرایه دوو بهش. نیوهی درا به میر محهمهه و نیوه که ی دیکه به مه لیک خه لیلی برای برا. پاش تپهه ربوونی سالیک به سهر حکوومه تی دا، میر محهمهه به مهرگی مو فاجا مرد و سی کوری له دوا به جیما: سولتان مسته فا، داو دبه گ و زهینه ل به گ.

دوای نه مانی میر محهمهه دی برای، مه لیک خه لیل هه ری می خیزانی برده وه سهر دؤخی جارانی و ویکه خسته وه و دیوانی سولتان سوله یمانیش به و کارهی پازی بوو؛ به لام سولتان مسته فای برازی نه یسه لماند. نه برازیه ی میر محهمهه له گه ل به هائه ددین به گی خالی که حوکمرانی خه ژو بوو، پرووی کرده دهر گانه ی سولتان و به شی باوکی بو خوی وهر گرت. پاش تپهه پینی شهش سال به سهر ماوهی دهسه لاتی دا، پوژیک له پاوکه و دارستانیک دا که لاکیان به مردووی دیته وه. ههر چه ندی سهر یان هینا و برد و که و تنه پرسیاران هیچیان وه چنگ نه که وت و نه یانزانی کئ کوشتو ویه تی. پاش نه مانی سولتان مسته فا، داو دبه گی برای جی گرته وه و سالیکی زیاتر به سهر دهسه لاتی دا تپهه پری که پرووی کرده دنیای ههر مان. نه وسا زهینه ل به گی برای سهری برده بهر سیبه ری دهر گای سولتان سه لیم خان و سهر له نوئ ههر دک به شی خاکی هه ری می خیزانی به دابی جاران خسته وه سهر یه ک و هینشتا قومیکی له پیاله ی دهسه لات نه چی ژتو که کاسه ی ژاری له دهست مه یگیر ی مهرگ وهر گرت و به ناکامی فری هه لدا و له پنی ئیستانبول گیانی دایه وه دهست به دیهینی جیهان.

مه‌لیک خه‌لیل کورپی سولتان ئه‌حمده

هه‌روه‌کوو پښتېر به‌کورتی باسماڼ کرد مه‌لیک خه‌لیل له سه‌رده‌می ژیاڼی برا و برازاکانی‌دا به سه‌ر نیوه‌ی هه‌ریمی خیزان راگه‌یشتوو و جاری وایه هه‌مووی خستوته ژیر ده‌سه‌لاتی خوی.

پاش نه‌مانی برازاکانی، له زه‌مانی سولتان سه‌لیم‌خان‌دا به یاریده‌ی محه‌مه‌دپاشای مه‌زنه‌وه‌زیری پایه‌به‌رزی به‌راوته‌گیر، هه‌ردووک به‌شه‌که‌ی خیزانی به‌ پشکی خوی دانا و ماوه‌ی ۲۲ سال به‌بی هاوبه‌شیی که‌س و هیچ کۆسپ و گرییه‌ک له‌سه‌ر کورسیی ده‌سه‌لات پالی دایه‌وه. ئه‌وه‌ی راستی بی هینده‌ی خو به کاروباری ده‌سه‌لاته‌وه ماندوو نه‌ده‌کرد و هه‌وساری حکومه‌تی دابوویه چنگ پیاویکی لیوه‌شاوه‌ی وه‌ک ئه‌بدال‌ئاغا، که له عه‌شیره‌تی بلیلان بوو. میر هه‌ر ناویک و نان و ئاویکی بووبا به‌سی بوو؛ هه‌روه‌ها چونکه‌ بر‌وای به‌ پشتیوانیی په‌روه‌ردگار بوو، زۆربه‌ی کاره‌ قورس و گرانه‌کانی وه‌ک ئاو خوارده‌وه بۆ جی‌به‌جی ده‌کران. سالی ۹۹۱ ی ک/ ۱۵۸۳ ی ز، به‌ نه‌خۆشیی فیداری مرد، که له‌میژ بوو گیرۆده‌ی ببوو. کورپیکی چک‌ول‌له‌ی له‌ پاش به‌ جیما که ناوی حه‌سه‌ن‌به‌گ بوو.

میر مه‌حمود کورپی سولتان ئه‌حمده

به‌پیی ویستی تیره و خیل‌اتی نه‌میری و به‌ فه‌رمانی شکۆداری سولتان مرادخان بوو به‌ جلّه‌وداری میرنشینی خیزان. هه‌ر بۆخۆی پیاویکی ژیر و ورد و خورد بوو له کاروباری راگرتن و پاراستنی هه‌ریمه‌که‌دا و چاکی له هه‌لسوورپاندنی عیّل و عه‌شیره‌ت ده‌زانی و وا باش پی‌راده‌گه‌یشت و گه‌شه و بره‌وی پی ده‌دا که هه‌ر باسی ناکری.

سالی ۹۹۲ ی ک/ ۱۵۸۴ ی ز، کاتیک له گهل عوسمان پاشای وهزیر و هیژه نه به زه کانی [خونکاری عوسمانی] ئهرکی گرتنی ته وریشان خرابوویه سهر شانی، ئه و پژهی که سنان پاشای وهزیر له «سه عدا باد» ی ته وریش تووشی شه پ هات له گهل چند فرماندهیه کی قزلباش و ئاواله کانی هه لاتن، میر مه حمود له و هه رایه دا ویرای چند گه وره پیاویکی خیزانی شانازی شه هید بوونیان له چاره ی نووسرا. دوو کوپی له دوا به جیما: سولتان ئه حمه د و میر مه حمود. میر مه حمود هه به مندالی مرد و مهرگ چی دیکه ی مه ودا نه دا.

میر حه سه ن کوپی مه لیک خه لیل

میر حه سه ن پاش کوژرانی میر مه حمودی مامی، ئه گهرچی کال و منال بو، به لام خیل و خزمانی نه میری دایاننا به مه زنی خویان. به پیی فرمانی سولتان مرادخان بوو به میری خیزان. له و سه زوبه نه دا یوسف به کی مامی به مه بهستی وه گرتنی فرمانی حکومه تی خیزان پوو کرده دهرگای به خته لانی سولتان مرادخان و ئه ویش به سه ری کرده وه و به میری خیزانی دانا.

پاش گه پانه وهی له بارگای سولتان و گه یشته وهی بۆ خاکی خیزان، عیل و عه شیره تی نه میری (نه مر) ئاوپیکی وایان له نه دایه وه و ئه ویش به ناهومیدی چوویه ته وریش بۆ خزمه ت جه عفه رپاشای وهزیر و هاواری بۆ برد هه تا به هانایه وه بجی. جه عفه رپاشا پشتی گرت و پیاوی له گهل نارد و به پیی کرده وه بۆ خیزان. دیسانیش خه لک سه ریان وه به رنه هینا و چند جاریک ئه م داوا و هات و چۆپانه دووپات بوونه وه، به لام چی بۆ نه کرا. سه ره نجام کۆمه لیک پش سپی که وته نیوان و کردیانه مه زن و ئاغای ناوچه ی نه میران و وایان دانا خیزان و مه لبه نه کانی هه موویان له ژیر ده سه لاتی میر حه سه ن دا بن. دوا ی تپیه پبوونی ماوه یه کی که م به سه ر ئه م پیکهاته دا، یوسف به گ به دنه ی فیتنه گیران یان هه به

ئاواتى جوانه‌مەرگ بوونى، هاته مه‌يدان و گوتى به ناوچه‌ى نه‌ميران (نه‌مران) رازى نيم و ده‌بى من ميري خيزان بم. مير حه‌سه‌نیش كه ئاواى بيست لايه‌نگرانى خۆى كۆ كرده‌وه و به ياريده‌ى كۆمه‌لێك له دۆستان و خێلى شيروانى هه‌ليكوته‌يه سهر يووسف‌به‌گ. ئه‌ويش له گوندى «ئاز»ى ناوچه‌ى نه‌ميران بنه‌ى داکوتا و مه‌ته‌ريزى ليدا و خۆى له به‌ره‌نگاربوونه‌وه هه‌لكرد. شه‌ر له مابه‌ينى هه‌زه‌كان دا قه‌وما و يارانى بوونه تۆوى هه‌رزن و هه‌ر يه‌كه‌ى به لايه‌كدا هه‌لاتن. يووسف‌به‌گ خۆى له چالى ئاوده‌ستى‌كدا شارده‌وه و ناوى زپاوى بوو به په‌رۆشینه‌ى سهر شانى و يه‌كێك گه‌يشته سهرى و كوشتى، به‌لام كه‌س نه‌يزانى كى بوو. بۆگه‌نى تۆمه‌تى ئه‌م پرووداوه سهرودلى مير حه‌سه‌نى گرت و كيشه و گيچه‌لى بۆ نايه‌وه و داهاتى‌كى زۆريشى پى له ده‌ست دا. واين تين بۆ هه‌تا هه‌تا پارچه ملكى هه‌ريى خيزان و زۆربه‌ى ملك و ماشى به‌ميراته‌گه‌راوى خۆى فروشت و هه‌رچى وه‌گيرى كه‌وت هه‌مووى دا به مه‌زن و كاربه‌ده‌ستانى پايله‌بلندى عوسمانى. مير ئه‌گه‌رچى به زۆنگاوى قه‌رز و قۆله‌دا نوqm بووه و پروتاوه‌ته‌وه، به‌لام هه‌شتاش تۆمه‌تى كوشتنى يووسف‌به‌گى له‌كۆل نه‌بۆته‌وه.

له‌وه‌ش بترازى، حاجى‌به‌گى پس‌مامى كه كه‌چەزای حه‌سه‌ن‌به‌گى مه‌حموديه، به پشتيوانى خيلى مه‌حمودى ده‌گۆ مير حه‌سه‌ن راپچووه و داواى مه‌زن‌ايه‌تى ناوچه‌ى نه‌ميران ده‌كا و پاش شه‌ر و كيشه‌يه‌كى زۆر واين برپار دا كه ناوچه‌ى «مه‌روانان»ى پى بى و مووچه‌ى به‌رپچوونيشى بۆ ديارى بكرى و له‌گه‌ل مير حه‌سه‌ن پێكه‌وه كاروبارى هه‌ريمه‌كه راپه‌رپتن. ئيستا نيوانيان خۆش بۆته‌وه و يه‌كن و بارودۆخى هه‌ريى خيزان به باشى ده‌روا به‌رپوه.

لکی دووهه م باسی میرانی مۆکس

به پیتی خوناوکهی زمانی پیتووس و خۆبادانی سه ره په نجهی نه خشی نی نووسین، له مه و بهر پوون بۆوه که میرانی خیزان و مۆکس و ئه سپایرد پیکه وه برا بوون و له ناوچهی «بلیجان» وه هاتوونه ئه وه ره یه و کردوویانه ته سی به ش. به گویره ی گێرانه وه ی چه ند باوه پیکراویک ئامۆزا بوون و ویکرا به گز سولتانه کانی سه ل جووقی دا چوون و ئه م جی ژیا نه یان له چنگ ده ره یان. هه ر چۆنیک بووبی و نه بووبی [تازه به سه ره چووه]، به لام وه کوو ده لێن یه که م که سیکی له مۆکس بۆته حوکمران ناوی «میر ئه بدال» و دوو کوپی بووه. ئه حمه دبگ و ه سه نه به گ.

ئه حمه دبگ کوپی میر ئه بدال

دوای نه مانی میر ئه بدالی باوکی، ئه حمه دبگ هه وساری کاروباری ده سه لاتی به ده سه ته وه گرتووه و به سه ره ره یه که راگه یشتووه. زهینه له به گی میری هه کاری چونکه دلی له ئه حمه دبگ ئیشابوو، هه سه نه به گی برای له گه ل خۆی هه لگرت و بردی بۆ بهر ده رانه ی سولتان سوله یمان خانی خه زا که ر و ناوچه و قه لاتی «کارکار» ی له قه له م ره وی میر ئه حمه د دابری و هه سه نه به گی له وی کرده میرناوچه. له بارگای سولتانه وه فه رمانی مسۆگه ری بی لی تلاسابوونیان بۆ ده ره چوو که ئه م برایانه هه تا ماون پیکه وه ده سه لاتی هه ره یه که یان بگێرن. پاش تیپه ره یوونی سی سا ل به سه ره حکوومه تیان دا، ئه حمه دبگ مرد و دوو کوپی له پاش به جیما: ئه بدال به گ و میر عیما ده ددین.

ئەبدال بەگ كۆرى مىر ئەحمەد

بەپىي فەرمانى بى بەرگىزەوھى سولتان سولەيمان خان، دواى نەمانى باوكى فەرمانى مىرايەتتى «مۆكس»ى بۆ نووسرا. لەو ھەلەدا ھەسەن بەگى مامى پۇيى بۆ بەر دلووانى يەزدان. ئەبدال بەگ كچى زەينەل بەگى مىرى ھەكاريى خواست و بە ياريده و پشتيوانيى وى لەسەر دابى رابردوو ناوچەى «كاركار»ى خستەوھ سەر مۆكس و سولتان سەلىم خان فەرمانى بەسەرکردنەوھى لەم بارەيەوھ بۆ نووسى. ھىندەى پىنەچوو كە پۆستەم بەگى كۆرى مىر ھەسەن بە ھاريكاريى خىلى مەحمودى سەرلەنوئى ناوچەى «كاركار»ى جودا کردەوھ و خستىيە ژىر پکىفى خۆى. لەسەر ئەو كارە شەپ و ھەرايەكى زۆر لە نيوان ئامۇزاكاندا قەوما. سەرھەتاي سالى ۱۰۰۵ى ك / ۱۵۹۶ى ز، شەويك لە نيوان نويزى شيوان و خەوتناندا ئەبدال بەگ بۆ دەسنويز تازەکردنەوھ ھاتبووھ سەر ليوارى مشارەى قەلا و ئەوھەندە سەرخۆش بوو، خۆى بۆ رانەگىرا و بە مەستى لاترەوھى بەست و ھەلخلىسكا و سەر مەقولاتيكي ليذا و لەوئىرا ھەلدیرا و گيانى دايەوھ دەست بەدیهىنى جىهان. دوو كۆرى ھەبوو: مىر ئەحمەد و مەمەد. بەگويزەى قۆل لەسەرکيشانى خىلات و كەس و كاري مىر ئەحمەد جىي باوكى گرتەوھ.

پۆستەم بەگ كۆرى ھەسەن بەگ

وھكوو پيشتر باسى كرا، لە پقى كۆرەمامەكانى كيژى ھەسەن بەگى مەحمودى خواست و بە ئاليكاريى عەشیرەتى مەحمودى و بە پشتيوانيى مستەفاپاشاي سەردار، ناوچەى كاركارى خستە نيوجەغزى قەلەمپەوى خۆى. دواى تىپەربوونى سەردەمىك بە سەر دەسەلاتىدا، دەستى لە ژيان شۆرد و مرد و ھەسەن بەگى كۆرى بوو بە جيتشىنى. ئەو دەمەى كە وا ئەبدال بەگ بە ھىلاك چوو، ھەسەن بەگ بە ھىواى گرتنى مۆكس ياريدهى لە سنانپاشاي مەزنى سەرکردەكانى

وان خواست و ئه ویش نیزیکه ی سیسه د سوار و پیاده ی له گه ل نارد. له و سهریشه وه میر ئه حمده به خو ی و خیل و خزمانی و به مه بهستی به رهنکار بوونه وه ی حه سه نه بگ له قه لا وه دهرکوت و به رهی لی ته نی. هیزه کان تیکه هه له نه نگووتن و پیکداهاتن و له و گرمه و هه رایه دا حه سه نه بگ کوژرا و میر ئه حمده بوو به مه زنی سه ره به خو ی مۆکس و هه ر ئیستاش له سه رکاره و ده سه لاتداریکی بی به ره هه لسته .

لکی سیهه م

باسی میرانی ئه سپایرد (ئه سپایرد)

هه ره وک پیشتر باسی کرا ئه م به ره بابیهش له گه ل میرانی خیزان ئاموزان. ئه و کاته ی که میرانی کوردستان سه ریان وه به ر ده سه لاتی بارگای عوسمانی هیتا، محه ممه دبه گ جله وی ده سه لاتی ئه سپایردی به ده سته وه بوو. پاش نه مانی، سولتان برایم و میر شه ره ف له پاشی به جیمان.

سولتان برایم کوپری محه ممه دبه گ

به پپی فه رمانی سولتان سه لیم خانی خه زا که ر، پاش نه مانی له سه ر ته ختی ده سه لاتی ئه سپایرد پالی دایه وه و ماوه یه ک به مه زنایه تی پاییوارد. وا هات جاریکی قزلباش هه لیانکوتایه سه ر قه لای وان و ئه ویش شان به شانی فه ره دا پاشای مه زنی سه ره کرده کانی وان، شانی دایه به رخۆدان و له و شه په دا به ده ست قزلباشان کوژرا. دوا ی نه مانی سولتان برایم، کوپه کانی واته محه ممه دبه گ و حه سه نه بگ بوونه میراتگری.

محهممه‌دبه‌گ کوری سولتان برايم

محهممه‌دبه‌گ دواي نه‌مانی باوکی به‌پیی فه‌رمانی سولتان بوو به‌مه‌زنی
ئه‌سپایرد. خاوه‌نی ئه‌م چوار کورپه‌بوو: ئه‌ییووب‌به‌گ، خالیدبه‌گ، وه‌یسه‌به‌گ و
برایم‌به‌گ. ئه‌ییووب‌به‌گ له‌سه‌ر وه‌سیتی باوکی و به‌گویره‌ی ئه‌و مافه‌ی که‌شه‌رع
پیی دابوو، جیی گرت‌وه. ئیستا که‌سالی ۱۰۰۵ی کۆچییه، نیزیکه‌ی بیست‌ساله
میره‌هریمی مۆکسه و هاوبه‌شه‌کانی له‌بواری کۆکردنه‌وه‌ی داهات و
وه‌سه‌ریه‌کانانی سامان و دنیا‌داری دا‌ئیره‌یی پی ده‌به‌ن.

میر شهره‌ف کوری محهممه‌دبه‌گ

میر شهره‌ف پاش ئه‌وه‌ی سولتان برایمی برای بوو به‌جیتیشینی باوکی، سه‌ری
برده‌به‌ر سیپه‌ری بارگای سولتان سوله‌یمان و ناوچه‌ی «ئاغاکیس»ی له‌هه‌ریمی
ده‌سه‌لاتی برای بۆ دابرا و فه‌رمانی بالایی بۆ نووسرا و به‌میرناوچه‌داندر. پاش
تیپه‌پینی ماوه‌یه‌ک به‌سه‌ر ده‌سه‌لاتی‌دا، له‌م دنیا‌پرووخه‌که‌وه‌پرووی کرده‌دنای
هه‌تا‌هه‌تایی. به‌هائه‌ددین‌به‌گ و ئورکه‌مزه‌گی له‌پاش به‌جیمان. چونکه‌ئه‌م
کوپانه‌ی زۆر مژدال بوون و نه‌یاند‌ه‌توانی بینه‌جیگره‌وه‌ی باوکیان و به‌سه‌ر
ئاغاکیس‌پا‌بگه‌ن، له‌دیوانی وانه‌وه‌ئه‌سپارده‌ی ده‌ستی میرانی عوسمانی‌کرا.
پاش ئه‌وه‌ی په‌سیده‌بوون، ئورکه‌مزه‌گ فیی پیوه‌نووسا و شیت‌بوو.
به‌هائه‌ددین ده‌ستی له‌نیشتمانی هه‌لگرت و په‌ره‌وازه‌بوو بۆ هه‌ریمی عه‌ره‌بستان و
له‌به‌سره و له‌حسا^۱ که‌وته‌ریزی غولامانی پادشاه.

۱- ئه‌م ناوه‌له‌به‌یتی سوارژدا به‌کاوله‌له‌حسا ناوی هات‌وه. ئه‌له‌ئه‌حسا ناوچه‌یه‌که‌له‌باکووری ولاتی به‌هره‌ین و شانی رۆژاوا‌ی که‌نداوی به‌سره. (ئه‌حسا = خیزه‌لان). و.

بهشی پینجه م باسی میرانی کلیس

بلا ته وانهی زیت و وشیارن و به شوین لک و پۆی خانه دانی هاشمی دا دهگه پین و خه یالی راستی دۆزه وهیان بۆته ئاویتیهی بالانویتهی ناسیتیهی وه جاجی قورپه شیشه کان، لییان پوون بی و بزنان که زنجیرهی بنه مالهی میرانی کلیس لایان وایه ده چنه وه سهر پنجهی یه کیک له کورانی هه زهتی عه بیاس، خودای لی پازی بی. خویان ده لین هیچ قسهی تیدا نییه که له گه ل میرانی هه کاری و ئامیدی ئامۆزان. به لگه شیان ئه وهیه شه مسه ددین و به هائه ددین و مونته شا سی برا بوون که [له عه رهبستانه وه هاتوونه کوردستان].^١ میرانی هه کاری که له به ره ی شه مسه ددین، ناوه که ی له کوردی دا سواوه و بۆته شه مؤ. میرانی ئامیدی که له توخمی به هائه ددین کراونه به هدین و میرانی کلیس که له پشتی مونته شا که وتوونه وه، به مونده ناودیر کراون.^٢

هه ر چۆنیک بی، ئه و موندهیه له سه رتا دا کۆمه لیک کوردی له ده وری خزی کۆ کرده وه و پووی کرده میسر و شام. له وئ سهری وه بهر سولتانه کانی ئه ییووبی هیتا و ئه و پادشا دادپهروه رانه ش خویندیانه وه و له ناوچهی قه سیری نیزیک

١- ل ١٦٠ دهقی بودلیان. و.

٢- ل ١٦٠ دهقی بودلیان: شه مؤ بۆته شه نبۆ. به هدی کراوته به هدینان (بادینان = بادینانی). و.

ناوی دروستی ئه م بنه ماله و میره، مه ندۆیه و له سه رده می تورکانی عوسمانی دا بۆته مه نت و مه نته شا، واته مه ندشا (شامه ند). ئه م میره له سه رده می مه ملووکێ نه که له سه رده می ئه ییووبی دا ده رکه وت و ناسرا. له پرودا وه کانی چاره گی یه که می سه ده ی ٨ ک/١٤ زاینی دا ناوی که سایه تییه که دئ به ناوی مه ندۆی کورد (الذهبی، تاریخ الاسلام،

٤١٢/٥٥، المقریزی، السلوک، ٥٠١/٢-٥٠٢، العسقلانی، الدرر الکامنه، ١٥١/٦، ز.س.

هه‌ریمی ئەنتاکییە بە میرناوچەیان دانا و گوتیان بۆ لەوی بنە دابگرە. جەماوەریک کوردی یەزیدی کە لە و جێیە نیشته‌جێ بوون، لە دەوری ئالای موندە هالان؛ ئەویش پۆزبەپۆز خۆی نیشان دا و لێوہ‌شاوہیی و ئازایەتی و پڕوواستی نواند. ئەو کوردانە ی لە حەوم و کلیسیش بوون، تێکرایان هەستان و بارگەوبنەیان لێنا و پڕوویان تێکرد. سولتانەکانی ئەییووبی زۆر چاکیان بال بە سەر کێشا و بوونە دەستەبەری ئاواتەکانی و کردیانە میری ئەو کوردانە ی کە لە قەلەم‌پەوی شام و حەلب دەژیان و کەولی شانازییان خستە سەر شانی. بەری کارانیان بۆ ئاوالە کرد و بوونە پالێشتی و هێزیان وەبەرنا و پلەیان هەوراز برد و لە نیو ھاوشانەکانی دا شان و شکۆیان درەوشاندەوہ. (۲)

لە سەرەتادا دەستەیک لە شیخەکانی ئەو یەزیدییانە ی نیشته‌جێ نیوان حەما و مەرەش بوون، لەسەر مەزنایەتی کوردان، لەگەڵ موندە لێیان بوو بە کێشە و نیوان ناخۆشی. چەند جارێک لەشکریان لێ کرد و شەپ و گەریان تێهالاند، بەلام سەرەنجام موندە دایهێنان و نیوہ بە خۆشی و نیوہ بە ناخۆشی و نابەدلی ملی پێ نەوی کردن. تەواوی کوردەکانی ئەو سەرزەمینە سەریان وەبەر چەلەمە ی دەسەلاتی هێنا. پاش ئەوہ ی موندە نۆرە ی نەمانی هات، عەرەبەگی کوپی بەرپرسایەتی حکوومەتی کەوتە سەر شانی. دوا ی ئەوہ ی ئەویش چرای تەمەنی کـ. و ژایـ. وە، میر جەمالی کوپی رەسەن‌زادە ی لەسەر کورسیی باوکی داسەکنـ. دوابەدوا ی میر جەمال، ئەحمەدبەگی کوپی هات و جێی گرتەوہ. ئەو زەمانە ی کە غولامی چارەنوس هات و مال و کۆچی دەسەلاتی خانەدانی ئەییوویی تێکەوہپێچا و غولامانی چرکەس جێی ئەوانیان گرتەوہ، ئەحمەدبەگ سەری وەبەرنا هێنان. پاش هەلبواردنی تەمەنیک و تێپەڕینی پۆزگاریک بە سەر دەسەلاتی دا، مالوایی خواست لەو دنیا بەقا پێ نەکراوہ و حەیببەگ و قاسمبەگ بوونە پاشەواری.

حه بیب به گ جی باوکی گرته وه و بوو به مه زنی کوردان. سولتانه کانی چرکه س وه به ریان هه لخواوند و رایانکیشا بۆ لای خویان و له حه له ب کوشتیان. قاسم به گ به پیی به میراتگه پانی ده سولات و به زهبری شان و باهۆی بوو به جیگره وهی کاکی و کوردی هینانه بهر پکیف و سهروبهری کارانی پیکهیتان. چرکه س هاتن و سهروکایه تی کوردانیان دایه ده ست شیخ عیززه ددینک له توره مه ی شیخانی یه زیدی. هیندیک جه ماوه ری یه زیدی سهریان وه به رهیتا و چرکه س شاریار به گی ره مه زانلوویان کرده سپاسالار و کۆمه لیک چه کداری حه له بیان نایه ژیر پکیفی و ناردیان بۆ لیدانی قاسم به گ. ئه ویش له گه ل خیل و خزمانی له «جه بهل سه هیوون» له شکری له سان دا و چاوه پروانی په لامار مایه وه. سولتانی غووریش خوشکه زایه کی خۆی خسته پالدهستی شیخ عیززه ددین و له گه ل له شکری به لیشاوی گه له جارپی حه له ب ناردی و له قۆلکی دیکه وه به پیی کردن بۆ سهر قاسم به گ. چه ند جاریک شه ری قورسیان له نیوانی دا قوما و هه موو جاریکیش هه ر سپای چرکه سان ده شکا.

ئو و زه مانه ی که سولتان سه لیم خان به مه بهستی گرتنی عه ره بستان و خاکی میسر و شام و لیدانی چرکه سان سه ری پکیفی به ره و ئه و باله هه له نگاوت، قاسم به گ له گه ل خهیری به گی چرکه س چوونه پیشوازی و شانازی پاره خ پامووسانی پی برا. پاش سهرکه وتن و گیرانی میسر و شام و حه له ب، قاسم به گ له پکیفی هه میشه له سه ری سولتانی دا پۆی بۆ ئیستانبول و جان پۆلای کوپی دوازه سالانه ی خوشی برد بۆ ئه و سه فهره.

شیخ عیززه ددینی یه زیدی خۆی گه یانده خزمهت قه راجه پاشای مه زنی سهر کرده کانی حه له ب و به پیی قیل و فرتی چه ند چه په لیک، بۆ قاسم به گی تیچاند و پاشای له خسته برد و تاوانی خه یانهت و سه ره لدانی پیوه به ست. شیخ ئه وهنده ی مه به سته که خه ست کرده وه و وای کار به ده ستانی پایه به رزی ده سولات خه له تاند

هر وهره سه یرئ. گوتی نه گهر بئ و قاسم بهگ ئیزن بدرئ و جاریکی دیکه بگه پیتته وه حه لهب، ئاژاوه یه کی گه وره ده نیتته وه. کاتیک کۆمه لیک به لگه ی پته ویان به گوئی سولتانی به ریز هه لئنا، له رپوه فه رمانی بئ تیکچوونه وه ی بۆ کوژرانی قاسم بهگ په سند کرد و جه للادان سی و دوویان لئ نه کرد و پشوویان لئ بری. جان پۆلای کوپیان برده سه راوپه رده ی ئاوه دان و خستییانه ریزی غولامانی خسه زنه خسانسه و بالی پاریزرانی به سهر کیشرا. پاشان له سهر داوی قه راجه پاشا له دیوانی ده سه لاتی سولتان سه لیم خانه وه شیخ عیزه ددین کرایه مه زنی کوردان.

جان پۆلای بهگ^۱ کوری قاسم بهگ کوری نه حمه دهگ

دوای کوژرانی باوکی، جان پۆلای بهگ له کۆشکی ئاوه دانی سولتان سه لیم خان سیبهری پاراستنی به سهر کشا و شیخ عیزه ددین بوو به مه زنی کوردان. کاتیک شیخ عیزه ددین مرد هیچ پاشه واریکی وای له پاش به جیتته ما که لیوه شاهوی حوکمرانی بئ؛ جا بۆیه هر ملک و ماشیکی هه یبوو، خرایه سهر ملکی تاییه تی خاوه ن شکۆ له نه نتاکییه و ده سه لاتی کوردانیش درایه ده ست مه لیک محمه دهگ که له به ره ی میرانی حه سه نکیف بوو.

کاتیک جله وی کاروباری گرینگی پادشایه تی که وته نیو په نجه ی به کار و لیوه شاهوی سولتان سوله یمان خان، جان پۆلای بهگی له سه سه رای ئاوه دانه وه هیتایه دهر و خستیه ریزی پاسه وانانی بارگای هیتده ی ئاسمان به رزی. له خزای بیلگراد و گرتنی رۆدووس و په لامار بۆ سهر «به غدان» دا، له پکیفی هه میشه

۱- جان پۆلاد (گیان پۆلا) بنه ماله یه کی ناوداری کوردن و له سه ده ی شازده و سه ده کانی دوا یی دا ناوچه یه کی به رفره وانیان به رپوه ده برد. ابوالوفاء العرضی (م: ۱۰۷۱/ک/ ۱۶۶۰ز) له کتیی «معادن الذهب» دوو میری بنه ماله ی جان پۆلای ناساندوون. ز.س.

سه ركه وتووی دا ده بزوت. له و ماوهی دا گه لیک نازیته تی و ده ست و بر دی نو اند و كه وته بهر دلی ته و خاقانه ی له هر شتیک بر وانی ده یكاته زیږ. جان پولا به گ داوی ده سه لاتی باب و با پیرانی كرده وه؛ سولتانی سوله یمان پایه له به روه ی به چوونه وه ی بژ نیو كوردانی دیو ده ر وون ئاژا وه یه ك ساز نه بی، ناوچه یه کی دیکه ی سر به حه له بی پی به خشی، به لام جان پولا به گ نه یو یست. راست له و سه ر و به نده دا حوسین خان پاشای خادم له و شوینه كرابوویه ده مر است و به سه ر كاروباری كوردان را ده گه یشت و سولتان رایته سپار دبو و له بیر و بژ چوونی كوردانی بکولیته وه و بزانی چا كه حكومه تی کلیس به ده ست کیوه بی و داخوا جان پولا به گ بژ وه ی ده بی بگه ریته وه سه ر ده سه لاتی به میرا تگه راوی خانه دانی خوی. حوسین پاشاش به خزمه تی را گه یانده وه ته گه ر ده سه لاتی كوردان نه دریته ده ست جان پولا، كه سی دیکه ناتوانی به سه ر ته و توخم و توره مه سه ربزیو و كه تنگیږه را بگا و خه لك و هات و چو كه رانی حه له ب و ناوچه عه رب نشینه كان له شه ر و گه ریان ناخه له سین. له سه ر ته م بژ چوون و لیکدانه وه یه سولتان سوله یمان خان، جان پولا به گی به لا وانه دنه وه ی شاهانه و خه لاتی خونكارانه به سه ر كرده وه و هه ری می کلیس و ته واوی ناوچه و مه لبه نده كانی بار بو و كرد و ته ویش به كامره وایی له ده ر گانه ی سولتانه وه به ره و کلیس پیی نایه ئاو زهنگی و له وی دابه زی. پاش داودامه زرا و بوونی وا چاك سه ر و به ری كاروباری كوردانی پیکه یتا كه هه ر باسی ناكړی.

ده گيږنه وه له و ده مه دا كه سولتان سوله یمان خان به مه به ستی گرتی ئیران پرووی كرده زستانه هه واری حه له ب، شه و دزیک ده ستی گه یانده سه راوپه رده ی شكوداری خاوه ن شكړ و شیر ی گه وه ره بندي سولتانی له خه لوه خانه ی تاییه تی موباره کی ده ركیشا و وا بی خشیپه و به پیږدكه خوشی كه پاسه وانان و خزمه تكارانی هه ر ئاگاشیان نه كرد. پاش ته وه ی پوژ بژوه و هه واله كه به گوئی

پۆستەم پاشای مەزنە وەزیردا درا، چونکە جانپۆلابەگی دەدزاند و لە دلی خۆی دا
 رقی لئی بوو، پرووداوەکە ی بۆ خونکاری دادپەرور گێرایەو و گوتی کوردانی
 بەر فەرمانی جانپۆلا ئەم کارە دزیوویان کردوو و هیچکەسی دیکە ناویری خۆی
 لە کاریکی ئاوا مەترسیدار بدا. بە بیستنی ئەم قسانە ئاگری دەرەلبوونی پادشا
 گەزارە ی کیشا و بۆسزی بێدادی لە کوانووی میشکی جانپۆلا هەستاند و وەک
 جاوی جوو هەلبیچا. لەو کاتەدا جانپۆلا هاتە جواب و گوتی پێنج پۆژم مەودا بدە،
 ئەگەر دزم دۆزینەو ئەو باشە، ئەگینا سولتان چۆنم سزا بدا پێی پازیم. پۆژی
 چوارەم دزەکانی بە شیرری گەوهر بەندەو هینانە دیوانی سولەیمانی و پاش
 ئەو هی سەری هەموویان تێدا بردن، پادشا کەوتە دلدانەو هی جانپۆلابەگ و چۆن
 باشە ئاوی لاواندەو و خەلاتی کرد و لە هاوشانەکانی تێپەڕاند و پلە هەتا
 پەرپەر پۆچکە ی ئاسمان بەرز کرایەو. پتر لە نەو دەسالت ژیاو و خۆی لە نزیك
 سەتی داو. دەلێن حەفتا کوپی بوو و زۆربەیان گەورە بوون و شەیتانیان
 پێکەنیو و چاکە و خراپەیان زانیو و جوانەمەرگ بوون. کە خۆی مردوو هە
 کوپی لە پاش بە جیماو: حەبیب بەگ، عومەر بەگ، ئەحمەد بەگ، عەبدوللەبەگ،
 حوسین بەگ، غەزەنفەر بەگ، زەینەل بەگ، حەیدەر بەگ و خەدر بەگ.

حەبیب بەگ کە کوپی گەورە بوو، لە تافی لاوی و هەرزەکاری دا، بە دلی خۆی
 دنیای وەبەردا و رچە و ریباز و ئاکاری نالەباری نەزان و نەقامانی رەچاو کرد و
 بە دابی گەنجان لی نیشیت و بە پێچەوانە ی گەز و رپە ی پیران تیکەوت. بابی وای لە
 پیش چاوی رەش بوو کە دەریهاویشیت و گوتی بە کوپی خۆمی نازانم.
 جانپۆلابەگ خۆی چاوی بە سەر پەرور دەبوونی حوسین بەگی پێنجەم کوپی وە
 بوو. چونکە نیشانە ی پێگەیشتووی و پروو راستی و لیو شەواهی و بەرزبوونەو هی

۱- شەرهفنامە ی وەرگێراوی هەژار، ل ۴۲۰، مامۆستا جەمیل پۆژبەییانی نووسیویەتی:
 جانپۆلا (جانپۆلا) ساڵی ۹۸۰ ی ک/ ۱۵۷۲ ی ز، مردوو. و.

به نیوچاوانییه وه دیار بوو، ویستی به جیگره وهی خۆی دابنئ. راست لهو سهروبه ندهدا سولتان سوله یمان خان به مه بهستی چوونه «سوکتوار» له شکری دهنگ دا، به لام جان پۆلابهگ ئه وهنده پیر و لاواز بوو که نهیده توانی خۆی له سهر خوانی زین رابگری و تاقهتی نه دینا؛ بۆیه حوسین بهگی له بری خۆی نارد. لهو هیژشه دا که حوسین بهگ ک...ه و...ه ژیر رکیتی هه میسه سهرکه و تووی سولتانی خه زاکهر، زۆر چاکی خۆ نواند و کهوته بهر دلی پادشا و به چاو یک لئی پروانی که مس دهکاته زیڕ. ههر له وئ به لئینی پیندا به پلهی مه زنایهتی به سهری بکاته وه. سالی ۹۷۲ ی ک/ ۱۵۶۴ ی ز، که ئالای سهرکه و تن نیشانی سولتانی شه کانه وه و هیژه کانی گه رانه وه، جان پۆلابهگ وا له چنگ پیری بی هیژ و که له لا ببوو، که دیار بوو چی وای به به ره وه نه ماوه و هیژدهی دیکه ناژی، بۆیه جه عفر بهگی به جینشین دانا و وه سییتی کرد حوسین بهگ به سهر ملک و ماش و سامان و مال و مزدالی رابگا و حه بیب به گیشی له به شه مال بی بهری کرد. دهقی وه سیتنامه که ی ئاوا نووسی و به سهد و قازی و پیا و ما قوولانی ئه وه دهقهری مۆر کرد و نایه کیسه یهک و به میوو مۆرکراوی ناردی بۆ قه لوانی قه لاتی حه له ب. ئه وسا گیانی خۆشه ویستی ئه سپارده دهست گیانکیشی یه زدانی.

جه عفر بهگ کوری جان پۆلابهگ

جه عفر بهگ له سهر وه سیتی باوکی و به پینی فه رمانی مه زنا نهی سولتان مراد خان بوو به حوکمرانی کلیس. پاش چوار سال، لهو کاته دا که مسته فاپاشا له لهی سهر دار، ده چوو بۆ گرتنی شیروان، جه عفر بهگیش په گه ل ئه وه له شکری کهوت که ده تگوت قیامت هه ستاوه و پۆیی بۆ دیار به کر. وهختایهک گه یشته قه راجه تاق (قه راجه داغ)، له سهر ئه سپه وه هه ل دیرا و گیانی دایه وه دهستی جیهان په ره ریڤ.

حه‌یب‌به‌گ کوری جان بۆل‌به‌گ

دوای نه‌مانی باوکی، حوسین‌به‌گ و براکانی زۆریان سووکایه‌تی به‌سهر
حه‌یب‌به‌گ هیتا و شکان‌دیانه‌وه. ئه‌ویش له‌سهر دلی بوو به‌گرت و به‌مه‌به‌ستی
تۆله‌کردنه‌وه پامالی برده‌سهر کلیس و ده‌ستی به‌سهر به‌شیک له‌مال و سامانی
باوکی دا‌گرت و چه‌ند گیراوی‌کیش که له‌میژ سال بوو له‌زیندانی باوکی دا‌به‌ند
کرا‌بوون و هه‌قی مسوڵمانانیان له‌پێی دا‌بوو، هه‌مووی به‌ردان.

پاشان پیاوی ناردە دەرک و دیوانی سولتان و له‌چنگ ناجوامیزی براکانی
زۆری سکالا کرد و گوتی مافم پینشیل کراوه و هه‌رچی هه‌بوو هه‌مووی به‌پێچکی
ته‌ختی به‌رزى ده‌سه‌لات را‌گه‌يان‌د. مه‌زنه‌پیاوی به‌پاوت‌گه‌یری پێ‌خه‌ری کاروباری
دنیا، مه‌مه‌دپاشای مه‌زنه‌وه‌زیر، لێی هه‌لبه‌زییه‌وه و له‌ده‌می داواکە‌ی دا و گوتی
باوکی به‌زیندی‌سهر حه‌یب‌به‌گی له‌مه‌زنايه‌تی و میرات‌بی‌به‌ری کردوه و
وه‌رگرتنی هه‌وساری ده‌سه‌لاتی پێ‌ناکه‌وئ، به‌لام بۆ ئه‌وه‌ی ئاوری ئا‌واوه
پۆمرکئ و کیشه‌یان نه‌مینئ، ئه‌وه‌ده‌یکه‌مه‌مه‌زنی ناب‌لۆسی شام. حه‌یب‌به‌گ پێی
پازی نه‌بوو، گوتی ناوچه‌ی «بالیس»ی حه‌له‌بم ده‌وئ که حوسین‌به‌گی برام به‌
سه‌ری را‌ده‌گا. له‌چاکه‌ی بی‌سنووری پادشایانه‌وه ئه‌و ناوچه‌یه‌ی بار‌بوو کرا.
کاتی‌ک حوسین‌به‌گ به‌و کاره‌ی زانی، که‌یخودای ناردە بارگای سولتان و
سه‌رله‌نوئ له‌شوینی خۆی دامه‌زرایه‌وه و حه‌یب‌به‌گی لێ خسته‌وه و بر‌دییه‌وه
سه‌ر دۆخی جارانی. له‌و سه‌روبه‌نده‌دا هه‌والی مردنی جه‌عف‌ره‌ب‌گ و نووسرانی
فه‌رمانی مه‌زنايه‌تی کلیس له‌لایه‌ن مسته‌فاپاشای سه‌رداره‌وه بۆ حوسین‌به‌گ ب‌لاو
بۆوه.

کاتی‌ک حه‌یب‌به‌گ پێی زانی خیرایه‌کی به‌ره‌و ده‌رانه‌ی سولتان مرادخان بالی
گرت و نیزیکه‌ی پینچ‌ه‌زار فلۆری و هه‌کوو دیاری برده‌خزمه‌ت شیخی پادشا، که
له‌و کاته‌دا سولتانی جیهان‌په‌نا له‌ناخی ده‌روونه‌وه زۆری بر‌وا به‌و پیره‌نه‌زانه

بوو. حەبیب بەگ تەڤای لځ کرد تاکوو حکومەتی کلیسی بۆ داوا بکا له پادشا و
 مەزنە وەزیر. لە سەر قسە ی بێ ڕەت بوونە وە و قورس و پتەوی شینخ، کرا بە
 میرناوچە ی «سە لە مییه»، بە لām گوێ نامەه وئ و بمیترینه وە سەر ملکی
 باب و بابیرانم. ئەگەرچی ئەو داوایە ی شینخ لە گەڵ پێ و شویتی تۆکمە و درە و شاوہی
 ئیسلام نە دە هاتە وە، بە لām هیندە ی پێ داگرت و سوور بوو لە سەری کە حکومەتی
 کلیس درا بە حەبیب بەگ و حوسین بەگ بە میرناوچە ی سە لە مییه دیاری کرا. ئەو
 دەمە ی کە مستە فاپاشای سەردار خەریکی چاک کردنە وە ی قەلای قارس بوو،
 حوسین بەگ گوێی خۆی لځ خەواند و بە کە متەرخەمی تیکەوت و لە ئاخری کاران دا
 وێرای پۆلە پیاویک خۆی گە یان دە خزمەت سپاسالار، بە لām بە سەر ساردی و لām
 درایە وە. سەر لە نوێ دە سە لاتی کلیسی دایە وە دە ست حوسین بەگ و حەبیب بەگی
 بە مەزنی سە لە مییه دانا. حەبیب بەگ دیسانیش نە یسە لماند و ڕووی کردە وە بەر
 دەرانی سولتان. خودا و ڕاستان لە و جەنگە یە دا مستە فاپاشا لە سەر کارلادرا و
 سنان پاشا جیی گرتە وە و بوو بە سپاسالار. حەبیب بەگ کە پیاویکی خۆ ھە لکیش و
 لە بلە بان بوو، ئە وە ندە ی قسە ی زل کردن و هیئانی و بردنی و تیکیکردنە وە، کە
 سنان پاشا ھە لفریوا و وای دل پێیە وە نووسا پێی وابوو ھەر نە بی نیوہ ی خاکی
 عە جە مان ی بۆ دە گرئ. بە پێی ئە و ھە لسە نگاندنە حکومەتی کلیسی دایە وە دە ستی.
 پاش تیپە ڕبوونی سڤ سال بە سەر دە سە لاتی دا سنان پاشا پلە ی سپاسالاری و
 مەزنە وە زیرایە تی بە چنگە وە نە ما. حوسین بەگ دیسانە وە دە سە لاتی کلیسی بۆ
 خۆی وەر گرتە وە.

حەبیب بەگ چە ند سالیکی دیکە بە لیخراوی و سە ھەر گەردانی و پە ریشانی
 خولایە وە و ھە تا تیخی تیژی مردن نە گە یشتە سەری و ھە ودای ژیا نی ھە لئە پساند،
 دە ستی لە دوژمنایە تی براکانی ھە لئە گرت. [شاعیر گو تە نی:]

دنیا مان کرده دوو بهش تا خه لک ئاسو ووده بی
ئه و بوو به میری ژیر خاک، منیش میر له سهر ئهرزی

حوسین به گ کوپی جان بۆل به گ

چونکه حوسین به گ توانیبوو ی سهرنجی سولتان سوله یمان خانی خه زاکه ر بۆ
لای خۆی پاکیشی و پنی وهرنگ وپوو بی و دوعای به خیری بابیشی له پشت بوو،
ئه گهرچی کوپی پینجه میش بوو، پاش مردنی جه عفهر به گی برای کرایه مه زنی
ههریمی به میراتگه راوی خانه دانی خۆی. وه کوو پیشتر باسی کرا حه ییب به گی برای
چه ند جاریک تۆمه تی خسته پـاـلـی و کوژرانی جه عفهری براشی به سهر وی دا
هینا و نیزیکه ی شیت هه زار فلزری بابته تی به دوا داچوون و لیپرسینه وه ی ئه ویشی
گرته ئه ستۆی و به یاریده ی سنان پاشای وه زیریش بۆ ماوه ی چه ند سالیک
ده سه لاتی کلیسی له چنگ دهر هینا و سهره نجام هیچی بۆ به هیچ نه کرا و
ده سه لاته که ههر که وته وه ده ست حوسین به گ.

ههر که سی کاری له بهر خودا بی چ که ند و له ندی له پنیه نابی
ههر کاریکی بی به دهس خودایه خۆ به خوا بهنده چی له دهس نایه

به لئ وه کوو دیاره حوسین به گ چه ند سالیک به ته نیا و بی به ره لست هه وساری
ده سه لاتی کلیسی گرته ده ست. سهره نجام پۆژایه کی که لکه له ی به لگه ر به گایه تی
عوسمانییانی که وته سهری. بۆ ئه وه ی بیته مه زنی سهرکرده کانی ترابلۆسی شام
ملک و ماشیکی زۆری خسته سهر ملکی تایبه تی خاوه ن شکۆ و خۆی بوو به
ده سه ته به ری و له و پی وپسته داوای کرد ده سه لاتی کلیس بخریته سهر ترابلۆس و
ئه گه ر هات و له سهر کار لادرا، کلیسی به دابی جاران ههر به ده سه ته وه بمیتی و

ئال وگۆپى به سەردا نەيە و چەند مەرجىكى دىكەشى دانا. كاتىك داخوازىيەكانى به گويى مىرى به شان وشكۆ ئاشنا کران، ھەمووى به ئاوپ لىدانە ھەي شاھانەي بۆ ۋەدى ھىنا. سالى ۱۰۰۱ى ك/ ۱۵۹۲ى ز، ھەرمانى تىخوئىندە ھەي خونكارى بۆ نووسرا و كەلى شانازىي خرايە سەر شانى و پاشناوى «پاشا» شى پى به خىشرا و به حوسىن پاشا ناودىر كرا.

ئە ۋەي راستى بى لەو كاتەدا كە حوسىن پاشا ئەم ھەرمانەي بۆ نووسرا پياۋىكى عەرەب بەناوى قەمىز بەپىي پەچاۋكرانى چەند مەرجىك بە سەر ترابلۇس پادەگەيشت. قەمىز خۆي بە يەكك لە مريدانى جەلەككىشى پەردە لەبەر نەماۋان و پىشەنگى وردەكاران و مايە بەختى دىن و بىرواداران، مەۋلانا خواجه ئەفەندى دەزانى و زۆرىشى ھۆگر بوو. تەناتەت دەھەزار فلۇرىي زىرى سوورىشى لەو مەۋلانىيە بە قەرز ۋەرگرتىۋو. بە بىستنى ھەۋالى حوسىن پاشا ھاروۋا و سەرى لى شىۋا و بەغار پۆيى بۆ بەر دەرانەي سولتان. دەھەزار فلۇرىيە زىرە قەرزەي مەۋلانىشى لەگەل خۆي برد و لە مەۋداي پىشەدا ۋەك بەردى بن گۆمى لىھات. پاش چەند پۆژ گەپان و پىشكىن سەرەنجام تەرمى قەمىز و ئاۋالەكانى لە نىۋ كاول و ھەرەسى كۆنە كارۋانسەرەيەك دۆزرانە ۋە. جا چونكە راست لەو دەمەدا حوسىن پاشا پاش ئىزن خواستن بەرەو ترابلۇس چوۋبوو، تاۋانى كوژرانى قەمىز و يارانى خرايە ئەستۆي ئەو و پياۋەكانى. ئەگەرچى خواجه ئەفەندى حوسىن پاشاى خۆش دەۋىست، بە بىستنى ئەم پوۋداۋە لىي سارد بۆۋە و لەسەرتەختى دەسەلاتى ترابلۇس لادرا. لەرپۆۋە ھەسەن ئاغاي مىردەركەۋان كە پىيان دەگوت يەمشى ھەسەن ئاغا پاسپىردرا ھەتا خۆي و ھاورپىيانى بگرئ و بىيانخاتە زىندانى ھەلەب و ھەلىانپىچى و پوۋنى بىكاتەۋە بزائى قەمىز و ھاورپىيانى چۆن كوژراۋان و دەبى ھەرچى مالى دەسەلاتە و لە پىي حوسىن پاشادا نووسراۋە لىي ۋەربگرئ. ھەسەن ئاغاش بەگۆرەي ھەرمانى بىسىۋدوى سولتان، حوسىن پاشاى لە قەلاي

حەلەبدا زیندانی کرد. دواى لیکۆلینەوه و بەدواداچوون، بەپێى شەرعى ئىسلام خوینى قەمیزی لەسەر سوور نەبۆوه. ئیستا که سالى ۱۰۰۵ى کۆچییه، حوسین پاشا هەر ماوه و هیچ کاریکی بە دەستهوه نەماوه و لە قەلەمڕەوى خاکی عوسمانی دا ژيانى ڕادهبویری. ئومیدەوارم ئاخىری خیر بێ و بارى که وتوى هەستیتەوه، چونکه لاویکی یە کجار لیۆهشاویه و چەندی بلی ئه وهنده هەلگری تاريفاته.^۱

بەشی شەشەم

باسى میرانى شیروان که دەبنە سێ لک^۲

ئەو بولبولانەى که وا چریکه یان دێ لە چارەگۆلى میرایەتى و ئەو تووتییانەى بوونە حیکایەتخوانى شەکرەجارى فەرمانرەوايەتى، پێشان وایە باپیرانى میرانى شیروانى دەگەنەوه سەر وەچەى کۆمەلێک لە وەزیرانى سولتانەکانى ئەییوبى. دەلێن پاش ئەوێ سالى ۶۶۲ى ک/ ۱۲۶۴ى ز، دەستى چارەنوس بارگە و بنەى دەسەلاتى ئەییووبییەکانى تیکە وەپنچاوه و پادشایەتیی میسر و شامیان بە دەستهوه نەماوه، لە گەڵ یەکیک لە و شازادانەى که باپیری میرانى حەسەنکیفە، هاتوونە ئەم هەریمە. بەپێى گێڕانە وەیه کی دیکە بە ڕەگەز دەچنەوه سەر پادشایانى شیروانى. هەر چۆنیک بێ، عیززەددین و بەدرەددین و عیمادەددین سێ برا بوون که

۱- بۆ زانیاری زیاتر بڕ: شەرفنامەى وەرگێراوى هەژار، ل ۴۲۵-۴۲۷. و.

۲- بنەمالەى میرانى شیروان، لەو بنەمالە دەگمەنە کوردانەن که وا خۆیان بە عەرەبى قورەیشییەوه نەبەستۆتەوه و لە کتیبى «هۆزان و سەرۆک هۆزانى کورد» دا بەوردی بۆچوونى خۆم دەربریوه دەربارەى ئەو وەزیرەى که باپیرەگەرەى میرانى شیروانە. بڕوانە: القبائل و الزعامات القبلية الكردية، ص ۱۷۹-۱۸۱. ز.س.

هاتوونه هه‌ریمی کفرا و لیی نیشته‌جی بوون.^۱ پادشایانی رابردوو وه‌به‌ر دلایان که‌وتوون و ده‌سه‌لاتی هه‌ریمه‌که‌یان باربوو کردوون.

لکی یه‌که‌م

باسی میرانی کفرا^۲

وه‌ک ده‌گیڤنه‌وه میر حه‌سه‌نی کوڤی برایم یه‌که‌م که‌سی ئه‌و خانه‌دانه‌یه که له کفرا بۆته میر و پینچ کوڤی بووه. میر محه‌مه‌ده کۆره، میر شامحه‌مه‌ده، میرزا، میر شه‌مه‌ددین و میر مه‌جده‌ددین.

کاتی‌ک میر حه‌سه‌ن که‌یوه‌ته‌بنه‌بانی ده‌سه‌لاتی، قه‌له‌مه‌وی حکومه‌ته‌که‌ی به‌سه‌ر کوڤه‌کانی دا دابه‌شیوه و وه‌سیتنامه‌ی نووسیوه و تیتیدا به‌روونی ئه‌و که‌سه‌ی به‌له‌عنه‌ت کردووه که لیی لایدا و وای داناوه که دوا‌ی نه‌مانی ده‌بی هه‌موو به‌به‌شی خۆیان رازی بن و شالاو یزیه‌کتری نه‌بن. له‌و دابه‌شینه‌دا قه‌لای شه‌بستانی داناوه بۆ میر محه‌مه‌ده کۆره و قه‌لای کفرا و مه‌لبه‌نده‌کانی ده‌ورو به‌ری داوه به‌میرزا. قه‌لای ئیروون و ناوچه‌کانی ده‌ورانپشتی دیاری کردووه بـۆ میر شه‌مه‌ددین و قه‌لای ئاویل و ئاوه‌دانییه‌کانی سه‌ر به‌و شوینه‌ی بۆ میر مه‌جده‌ددین جوئ کردۆته‌وه و میر شا محه‌مه‌دیشی کردۆته‌جیگره‌وه‌ی خۆی.

میر شامحه‌مه‌ده کوڤی میر حه‌سه‌ن

پاش نه‌مانی میر حه‌سه‌نی باوکی، میر شامحه‌مه‌ده له کفرا بوو به‌جێشینی و راست له‌و سه‌روبه‌نده‌ش‌دا، میر مه‌جده‌ددینی برای چکۆله‌ی مرد و چونکه‌ نێزینی

۱- بولدیان، ل ۱۶۶: «کافرانی چه‌په‌لکاریان له‌وئ ده‌رپه‌راندوون.» و.

۲- به‌پێی ره‌وتی کساره‌که‌ی شه‌ره‌فخان ده‌سوو ئه‌م سه‌ره‌دیڤانه هه‌بووبان، به‌لام له‌نووسینه‌وه‌دا ره‌چاو نه‌کراون. من زیادم کردوون. و.

نەبوو، قەلای «ئاویل» یشی خستە سەر قەلە مپەوی و تەواو بە سەر بەستی
 حکوومەتی بەرپۆه برد. دواى نەمانى چوار کورپی لە پاش بەجیما: میر محەممەد،
 میر ئەبدال، میر عەلى و میر عیززەددین. میر ئەبدال بوو بە جیگرەوہی باوکی.

میر ئەبدال کورپی میر شامحەممەد

میر ئەبدال دواى ئەوہی لە سەر تەختی دەسلەلاتی باوکی پالێ دایەو و چەند
 سالیکی بە سەردا تیپەپی، پاشماوہی ژيانى ئەسپاردە دەست گیان ئەستیتى و
 کورپی گەورەى جی گرتەوہ.

میر شامحەممەد کورپی میر ئەبدال

دواى نەمانى میر ئەبدال، میر شامحەممەدی کورپە گەورەى بوو بە جیگرەوہی.
 لە سەردەمى حکوومەتى وى دا، شاسمايلى [سەفەوى] خۆی لە گرتنى کوردستان
 خۆش کرد. وەکوو لە پيشتردا چەند جارێکمان باس کردوو، میر و مەزنانى
 کوردستان ویکرا قۆليان تیکگرت و چوونە خزمەتى؛ ئەویش بيجگە لە میر
 شامحەممەد و عەلى بەگى ساسۆنى ھەمووی گرتن و لە زیندانى پەستاون.
 میر شامحەممەد چونکە چوویە سەر رەنگى قزلباشان و جلکى ئەوانى پۆشى، لە
 کۆپی تايبەتى بەزم و رەزمى شادا جیى خۆی کردەوہ و بوو بە ئاودەنگى
 شاسمايل و ئەویش ھەریمی کفرای بە ملکایەتى پى بەخشى. پاش تیپەپوونى
 ماوہیەکی باش بە سەر تەمەنى دا و تام لێ چيژتتى، بە مەیلی خۆی دەستى لە
 میرایەتى ھەلگرت. باوکی چوار کورپان بوو: محەممەد بەگ، ئەبدال بەگ، عەلى بەگ و
 عیززەددین بەگ. دواى کشانەوہی لە حکوومەت، محەممەد بەگى کورپە گەورەى لە

جی خوی دانا و ماوهی ده سالی دیکهش به دوره پیری ژیا. سهره نجام مهرگ بهرۆکی گرت و دهستی له م دنیا به قا پی نه کراوه هه لته کاند.

محهممه دبه گ کوری میر شامحه ممهه

محهممه دبه گ له سهر وه سیستی باوکی بوو به میری کفرا و مه لبه نده کانی سهر به م نیوه نده. دواي تینه پینی سی سال به سهر دهسه لاتی دا، نه بدال به گی برای لینی راست بۆوه و شه پی تیه لاند و گوتی حکومه تی «کفرا» م دهوی. محهممه دبه گ له ترسی وهی نه کا لیزه وه به ره و دوا له دیوانی خاقانی خاوهن شکۆی جیگره وهی سوله یمانه وه^۱، فه رمانی حکومه تی لی وه ربگیرته وه، دهسه لاتی قه لای کفرای دایه دهست نه بدال به گی برای و خوی به مه بهستی پاراستنی قه لای بارگیری، که له سنووری قزلباشان بوو، پرووی کرده نه شوینه و بۆ ماوهی سالیکی بی برانه وه له وی بنه ی داگرت. راست له و جهنگه یه دا شاته هماسبی [سه فه وی] به ئامانجی گرتنی قه لای عه دلجه واز (عادلجه واز)، ئه رجیش، نه خلالت و بارگیری، له جه رگه ی زستان و به فر و ویشکه به ند و سه رمادا له شکری هینا.

سه هولبه ندانیک بوو ده تگوت زه وی نه و ئیسفه ندیاره یه که هیه شیر و تیر و نیزه یه ک نهیده بری و کاری لی نه ده کرد و به رگه زریی سه هۆلی به بهر خوی دا کرد بوو. کیو و چیا که ولی ده له کی له خۆیه وه پیچا بوو. بالنده نهیده توانی به حه وادا بفری و ماسی برستی نه بوو له ئاودا بسوو پیته وه.

له بری ئاو ده بی به ردی بکرۆژین ئاو به سوویه تی چون وه ک سماته خه نه ره وشینان زریی بالایان مه لی گیان تیدا گیرۆده و ماته

۱- مه بهستی سوله یمان پیغه مبه ره. و.

سهره‌تا وه‌ک‌وو به‌لای ئاسمانی داهاته سهر قه‌لای بارگیری و مه‌چه‌که‌ی
لئ ئه‌نگاوت. پاش تیپه‌پینی سئ مانگ به سهر ماوه‌ی گه‌مارۆدا، قه‌لانشینان
ویکھاتن و ته‌نگانه دهره‌تانی لئ برین و نان و پیخۆر و بژیو و پاشه‌که‌وتیان
سهری کرده ته‌واو بوون و خه‌لک هیچ تین و گورپکیان ده‌به‌ردا نه‌ما. راست له‌و
جه‌نگه‌ی برست‌برانه‌ش‌دا محهمه‌دبه‌گ هه‌والی بز هات که له دیوانی سولتان
سوله‌یمانه‌وه حکومه‌تی کفرا باربووی ئه‌بدال‌به‌گی برای کراوه؛ ههر بژیو به‌جاریک
ناهۆمی‌دی سواری سهری بوو. ئیتر دارپما و قه‌لای دایه ده‌ست مه‌عسووم‌به‌گی
سه‌فه‌وی، میر دیوانی شاته‌هماسب و له‌و ئارامانه نه‌ما. به مه‌به‌ستی
پوون‌کردنه‌وه‌ی پووداوه‌کان پووی کرده دهرانه‌ی سوله‌یمانی. پیاوخرپان
پاشه‌مله بۆیان تیچاند و به خزمه‌ت پادشایان راگه‌یاند که خوردوخۆراک و
پاشه‌که‌وتی قه‌لای بارگیری له که‌میی نه‌داوه و محهمه‌دبه‌گ به نامهردی داویه‌ته
ده‌ست قزلباشان. له‌سهر ئه‌و کاره به‌قه‌رمانی قاره‌مانی زهمان، میرغه‌زه‌بان لئی
وه‌خۆ که‌وتن و په‌تیان خسته ئه‌ستۆی و خنکاندیان و نه‌یان‌ه‌یشت چی دیکه
سولتانی پووی شووره‌ی قه‌لای قه‌لافه‌تی بیاریزی.

ئه‌بدال‌به‌گ کوری میر شامحه‌ممه‌د

پاش کوژرانی محهمه‌دبه‌گی برای، ئه‌بدال‌به‌گ له کفرا بوو به میری سهربه‌خۆ.
دوای تیپه‌پوونی سیزده‌سال به سهر ماوه‌ی حکومه‌تی‌دا، له‌ناکاو میرانی خیزان
کیشه و هه‌ریان له نیوان‌دا هه‌لگیرسا و میر محهمه‌د و مه‌لیک خه‌لیل پیکه‌ه‌لپه‌ژان.
مه‌لیک خه‌لیل هاواری بۆ ئه‌بدال‌به‌گ برد. ئه‌ویش په‌گی غیره‌تی کوردانه‌ی هه‌ستا و
خیل و خزمی شیرۆیی کۆکردنه‌وه و به گه‌له‌جار هیتانی و شان‌به‌شانی مه‌لیک
خه‌لیل شانیان له گه‌مارۆی قه‌لای خیزان شل کرد. میر محهمه‌د له‌گه‌ل عه‌شیره‌تی
نه‌میران (نه‌مران)، که‌وته پاراستنی قه‌لا و به مه‌به‌ستی شه‌ر و تیکه‌ه‌لچوون

وهدهرکهوت و هیزی هیئا و به پیزی کرد. پاش تیکهه لچوونیکي زور، نيزیکه ی سته پیاوی خیزانی کوژران و هرچی ئاوه دانی و مووچه و مه زرای سهر پیکای په لاماره که بوون، ته واویان تالان و پښخوست کران. خه لکی خیزان به مهبهستی دادخوای سکالایان برده بهر بارگای سولتان سوله یمان خان و ئه ویش فرمانی پیرۆزی نووسی بۆ ئه سکه ندهرپاشای مه زنی سهرکرده کانی وان و راپسپارد تاکوو ئه بدال به گ بانگ بکاته دیوانی وان و سه بارهت به چۆنیه تی پووداوه کانی خیزان بیخاته بهر لیپرسینه وه.

پاش ئه وه ی که یخودای ههر دک لایان له دیوان کۆکراونه وه و پرسپار و ولام برآونه وه، چۆنیه تی ده سدریژی و زولمی ئه بدال به گ و جه ماوه ری شیروان سوور بۆته وه و ده رکه وتوو که چییان به سهر ئاپۆره و بژارده ی هیئاوه. بۆیه مه زنی سهرکرده کانی وان ههر ئه و کاته گرتوویه تی و له زیندانی قه لای په ستاو توه. ئه وسه راستیی پووداوه کانی به خزمهت پایه ی ته ختی شاره ی پښه وایه تی راگه یاندوو. فرمانی بی بهرگیره وه ی کوژرانی ده رچوو و له وان کوشتوویانه. ههریمی کفرا کراوته دوو به ش؛ نیوه ی دراوه به ساروو خانی هه زویی و نیوه که ی دیکه شی خراوته بهر ده سه لاتی هه سه نه به گی کرنی. ئه بدال به گ شه ش کوپی وردیله ی خواروژووری له پاش به جیماوه: مه حموود به گ، زهینه ل به گ، میر شامحه ممه د، حاجی، میر محه ممه د و زولفه قار.

مه حموود به گ کوپی ئه بدال به گ

پاش نه مانی ئه بدال به گ، کفرا چه ند سالیگ به چنگ خه لکی بیگانه وه بو، به لام وه ختایه ک مه حموود به گ به خزی دا هات و پښگهی، به مهبهستی داوا کردنه وه ی ملکی باپیرانی پووی کرده ده رانه ی به خته لانی سولتان سه لیم خان. سولتانی دۆست لایینه وه ی دوژمن تاوینه وه، به ده ریای بی سنووری به سهرکرده وه ی

شاهانه‌ی پاراوی کرد و به دابی جاران هه‌ریمی کفرای باربوو کرده‌وه و فه‌رمانی بی‌به‌ره‌لستی دایه دهستی و نیازی وه‌دی هیتا و ناریدییه‌وه سه‌ر ملکی خانه‌دانی. مه‌حموودبه‌گ به دلخۆشی گه‌پایه‌وه و له‌سه‌ر ته‌ختی ده‌سه‌لات پالی دایه‌وه و ده‌رگای خیر و چاکه‌ی به‌پرووی خواروژووری خه‌لکی شیروان‌دا کرده‌وه و بارانی به‌خشینی به‌سه‌ردا باراندن و هه‌موو لایه‌کی گه‌شاندوه، به‌لام دایم‌وده‌ره‌م به‌سه‌رخۆشی پایدیه‌وارد و دهستی له‌ئه‌ستۆی کیژانی به‌ژن‌باریک هه‌لنه‌ده‌گرت و بۆ چاو‌ترووکانیکیش بی‌وه‌کوو گولاله و نیرگزی مه‌ست پیااله‌ی دانه‌ده‌نا. وه‌رزی زستان و هه‌ره‌تی به‌هار بۆ تاوئیکیش به‌بی‌قولته‌ی قله‌پی گۆزه‌ی شه‌راب و ناله‌ی نه‌ی و توو‌په‌ی بلویر دانه‌ده‌سه‌کنی.

قومیک باده له‌ره‌نگی سووری ئاگر
له‌خوینی سه‌د برا بۆ وی بوو چاتر
به‌ده‌نگی سازێ ده‌پیه‌خشی ولاتی
له‌بۆ گۆرانی ده‌یک‌رده‌خه‌لاتی

پاش ئه‌وه‌ی که سێ سال له‌سه‌ر ئه‌م باره‌ پاییوارد، شه‌ویک له‌شیرن‌خه‌ودا خه‌نجه‌ریکی له‌خالیکه‌ی وه‌شا و کو‌تاییی به‌ژیانی هیتا. به‌فه‌رمانی سولتان سه‌لیم‌خان مه‌زنایه‌تی کفر باربووی میرحه‌سه‌نی کرنی کرا، که یه‌کیک بوو له‌کو‌رانی میرمه‌مه‌ده‌کۆره و چه‌ند سالییک به‌سه‌ری پراگه‌یشت.

زه‌ینه‌ل‌به‌گ کۆری ئه‌بدال‌به‌گ

ئه‌و ده‌مه‌ی مه‌حموودبه‌گ له‌جـیـ و بانی خزی‌دا کوژرا، براکانی هه‌ر مندال بوون و که‌س نه‌یزانی کۆ کوشتوویه‌تی و ده‌بی به‌رۆکی کۆ بگیری. چه‌ند سالییک

میر حه سه نی کرنی بوو به حوکمرانی شیروان. پاش ئه وهی زهینه ل به گ گزپالی له خیزی هاته دهر و له خه م په خسی و خه تی سمیللی دا، به هیوای وهرگرتنی فه رمانی میرایه تی کفرا پووی کرده دهرگای بارگای سولتانی [عوسمانی]. به هه لکه وت راست له و کاته دا سنان پاشای سیهه م وه زیر^۱ و عه لی پاشای قه پوودان، به گرتنی قه لای عه قله بند له شکرکی زوریان دهنگ دا و به سواری که شتی و گه می شه پکهر وه پئ که وتن و پیداوستی و پاشه که وتیکی بی ژماریان له گه ل خویان برد. زهینه ل به گ و کۆمه لیک میر و سه رکرده ی لیخراوی کورد وایان بریار دا له گه ل سنان پاشا به شداری ئه م په لاماره بن. پاش گیرانی عه قله بند و سه رکه وتنی سپای نه به زی [عوسمانی]، هیزه کان به که یفخۆشی گه پانه وه. سنان پاشا ویست و چۆنیه تی حال وبالی زهینه ل به گی به پچکی ته ختی به رزی ده سلات راگه یاند و به ده ستووری پیشوو، فه رمانی حکومه تی بۆ نووسرا و جیی مه حموود به گی کاکی گرته وه و به کامه وایی گه پایه وه و ئامانجی بۆ ده سته مۆ بوو. په وتیکی جوان و گونجاوی له گه ل ته واوی خه لک په چاو کرد و چۆن چاکه ئاوا له ته ک مه زنان و میرانی ئیروئه وئ و دراوسینیانی دا هه ستا و دانیشیت. هه میشه خوانی ئه وه سه ره وه سه ری خیروبییری رازابۆوه و چاوی به سه ر زانیان و بالی به سه ر هه ژاران وه بوو. سی سال ئاوا به خۆشی و کامه پانی پاییوارد و دلی هه موو لایه که سی راگرت و خۆی بۆ که مته رخه می شل نه کرد. به گه وره یی مه یلی بۆ خویندن و نووسین بزووت و مرخی خۆش کرد و به هه ول و تیکۆشانی توانی سه سه رکه وه وتوو بئ. له نه ساکسا و نه خۆشییه کی سه ختی پپوه نووسا و بۆ ماوه ی شه ش مانگ به چنگ ئیش و ژانه وه تلایه وه. سه ره نجام کلکه ی مانگی قوربانی ۱۰۰۵ ی ک/ ۱۵۹۷ ی ز، له م دنیا دوو دهرگانه یه وه به ره و دنیای هه رمان شنی.

باوکی پینچ کوپی به‌رزه‌ئاکار بوو: ئه‌بدال‌به‌گ، مه‌لیک خه‌لیل، میر مه‌حمود، میر مه‌مهد و میر سوله‌یمان.

ئه‌بدال‌به‌گ کوپی زه‌ینه‌ل‌به‌گ

ئه‌بدال‌به‌گ هه‌تا بلتی لاویکی جوانچاک و ده‌روون پاکه و له‌سه‌ر وه‌سیتی باوکی و به‌پپی فه‌رمانی به‌رزه‌ناوی سولتان مه‌مه‌دخان بۆته میر و مه‌زنی شیروان و هه‌ر ئیستا له‌وئ ده‌سه‌لاتداریکی سه‌ربه‌خۆیه. هیوادارم ته‌واوی ئاوات و ئامانجه‌کانی وه‌دی بین.

لکی دووه‌م^۱ باسی میرانی کرنی

ئه‌م میرانه ده‌بنه نه‌وه و نه‌تیژه‌ی میر مه‌مه‌ده کۆره‌ی کوپی میر حه‌سه‌ن که باوکی هه‌ریمی ده‌سه‌لاته‌که‌ی خۆی به‌سه‌ردا به‌ش کردن. باوکی میر مه‌مه‌د قه‌لای شه‌بستانی دابوویه و ئیستا زه‌ینه‌ل‌به‌گی کوپی سوله‌یمان‌به‌گ له‌ دیوانی سولتان‌ه‌وه قه‌لای شه‌بستان و مه‌لبه‌نده‌کانی ده‌روبه‌ری باربوو کراوه و له‌وئ سه‌رقالی حوکم‌پانییه. نیوه‌نیوه‌ش میر حه‌سه‌نی کوپی مه‌لیک سوله‌یمان که ئامۆزایه‌تی جله‌وی ده‌سه‌لاتی کفرای که‌وتۆته ده‌ستی، هه‌روه‌ک چۆن له‌ باسی پووداوی کوژرانی ئه‌بدال‌به‌گ دا خرایه به‌ر چاو. ئه‌وه‌ی راستی بی زه‌ینه‌ل‌به‌گ لاویکی پوخته‌یه و بیرری له‌ دواپۆژ کردۆته‌وه و هه‌ر له‌ ئیستاه‌وه زه‌عامه‌ته‌که‌ی

۱- نووسه‌ر له‌ سه‌ره‌تای به‌شی شه‌شه‌مدا شیروانییه‌کان ده‌کاته‌ سێ لک، که‌چی هه‌له‌یه‌ک پووی داوه و کرنسی و ئیروونی به‌یه‌که‌م و دووه‌م داناون، که‌ ده‌بی دووه‌م و سێهه‌م بن. و.

خوی خستۆته سهر ناوی کوپه کهی و توانیویه تی مه زنایه تی ئاگاکیس له دیوانی سولتان محهمه دخان بۆ خوی دهسته بهر بکا. برایه کیشی هیه ناوی میر ئه بداله.

لکی سیهه م

باسی ناوچه ی ئیروون

ههر ئیستا میر مه لیک کی کوپی میر حه سه ن که یه کی که له کوپانی میر شه مسه ددینی کوپی میر حه سه ن به سهر قه لای ئیروون راده گا. وهک دیاره میر حه سه نی باوکی میر شه مسه ددین له جهنگه ی دابه شینی هه ریمی ده سه لاتی دا، ئه م ناوچه یه ی بۆ میر شه مسه ددین بریپۆوه هه تا به سه ری رابگا. میر مه لیک لاوی که له کوردستان به ئازا و دلاوا ناوبانگی پۆیشته وه و به که سیکی دیندار و مسولمانیش ناسراوه.

بنکه ی ژین

به شی جهوته م

باسی میرانی زهرقی که چوار لکیان لی ده بیته وه^۱

۱- ناوی دروست و ره سه نی ئه م هۆزه «زهرگی» یه نهک «زهرقی». له سه رده می عوسمانی دا به زهرگه لی ناسراوه. له سه ده ی نو یه می کۆچی/پازده هه می زاینییه وه ناوی هاتۆته نیو ناوان و هه یچ په یوه ندیه کی نه به عه رب و نه به وشه ی «ازرق» عه ره بییه وه هیه و له سه رچاوه عه ره بی و فارسییه کان دا به هۆزیک کی کوردی دانراوه و هه رده م ناوی له گه ل هۆزی سلیمانی (سلیمانی) دی (ابن حجر، انباء الغمر، ۲۸۰/۱، ۲۹۱؛ ئه بووبه کر تاران، کتیی دیاره کرییه، ل ۶۵، ۷۹، ۸۶ و ۱۱۸).

ته نهاته میر یه عقوق به گی زهرگی له دهسته ی یه که می ئه و شاعیرانه بوو که به کوردی شیعریان دانساوه و وهک شه ره فخان ده لای دیوانیکی شیعر ی به کوردیش هه بووه. ز.س.

ده‌با ئه‌م باس و خواسه له ناخ و ده‌روونی په‌وانیژان و خه‌یالی تیشکده‌ره‌وی
زمان‌پاراوان دا په‌نگ بداته‌وه و لیان پروون بیته‌وه که میرانی زهرقی له په‌گه‌زی
عه‌ربه‌کانی شامین.

پیاویک به‌ناوی شیخ حه‌سه‌نی کوپی سهد ئاو په‌حمان، چاره‌نوس له‌و خاکه
به‌په‌ته‌وه هه‌لیگرتووه و هیناویه‌تی و ده‌ستی پی له‌نیستمانی به‌رداوه و هه‌تا
ماردین گیری نه‌کردووه. له‌و شوینه ملی ناوه له‌چله‌کیشان و دینداری و
خواپه‌رستی و هه‌میشه جلی شینی پۆشیوه و له‌به‌رئه‌وه خه‌لک ناویان ناوه شیخی
ئه‌زهره‌قی (شیخه‌شینه). هه‌روه‌ها په‌نگه چونکه عه‌رب به‌چاوشینان ده‌لین ئه‌زهره‌قی،
شیخ چاوی شین بووبی و به‌ئه‌زهره‌قی ناو‌دیر کرابی. هه‌ر چۆنیک بووبی، وشه‌که
له‌ماسوولکه‌ی ده‌م و لیودا سواوه و پواوه و «ئه‌ی سه‌ره‌تای نه‌ماوه و
بۆته زهرقی.

شیخ حه‌سه‌ن ئه‌وه‌نده باوه‌په‌نده‌نه‌په‌چای دینی گرتۆته‌به‌ر و خۆی له‌خلیسکان
پاراستووه، که به‌شیکی زۆری مه‌زن و ماقوولانی ماردین بره‌ویان پی هیناوه و
بوونه مریدی. پادشای سه‌رده‌م که ئاوا‌ی زانیوه لی‌تۆقیوه و فه‌رمانی داوه هه‌تا
له‌قه‌لای ماردین زیندانی بکری. پاش چه‌ند پۆژیک شیخ که‌شف و که‌پاماتی وای
نواندووه، که پادشا وه‌ک ده‌رویشان جه‌زم بووه و بۆته مریدیکی بی‌خه‌وشی و
به‌ری داوه و که‌وتۆته لالانه‌وه و پارانه‌وه و داوا‌ی لی‌بووردنی لی‌کراوه و ده‌ستی
پیزی لی‌ناوه و سه‌ری وه‌به‌ر هیناوه و که‌چیکی خۆشی لی‌ماره‌کردووه. خه‌لک که
ئاویان دیوه ئه‌وه‌نده‌ی دیکه‌یان باوه‌په‌ پی هیناوه. پاش نه‌مانی شا، شیخ حه‌سه‌نی
ئه‌زهره‌قی جیی گرتۆته‌وه و کوپه‌کانی خۆی به‌پێ کردوون بۆ هه‌ریم و ناوچه و
مه‌لبه‌ندان و تیکراییان بوونه میر و مه‌زن.

لکی به که م

باسی میرانی دیرزینی

یه کیک له کوپانی شیخ حه سه ن که چۆته دیرزینی، ناوی هایل بووه و کوپی خوی ناوناوه قایل. قه لای دیرزینی، دیریکی گه وره ی تیدا بووه و ئه و دهمه ی به چنگ کافرانی چه په له وه بووه پی گوتراوه «دیری زیر»^١. پاشان که هایل و قایل به زهبری شیر و تیران گرتووینه، وشه ی دیری زیر هیتده جووراوه و سواوه و گۆراوه که بۆته دیرزینی. ئه وانه ی له و شویتنه بوونه میر و بۆم ږوون بۆته وه کین، ده یانخه مه به رباس.

میر هه مزه کوپی میر خلیل کوپی میر غازی

به پیی فرمانی شاسمایلی سه فه وی، میر هه مزه ماوه یه ک له دیرزینی بۆته حوکمران. پاش نه مانی، محه ممه دبه گی کوپی و ږای مه زن و میرانی کوردستان سه ری وه بهر ده رانه ی هیتده ی ئاسمان بلندی سولتان سه لیم خان هیتاوه و ئه ویش به سیله نیگای شاهانه ی خویندوو یه ته وه و چۆن چاکه ئاوا به سه ری کردۆته وه و فرمانی میرایه تی دیرزینی پی به خشیوه.

دوای تیپه ږبوونی ږۆگاریک به سه ر ماوه ی ده سه لاتی دا له م دیره خۆنه گر و ږوو خه که وه ږووی کردۆته جی حه سانه وه ی هه تاهه تایی. چوار کوپی له سه ر لاپه ره ی ږۆگار له پاش به جیماوه: عه لی به گ، شاقولی به گ، یاقووب به گ و جیهان شابه گ.

١- دیری ژیره وه، دیری لای ژیره وه. له لاپه ره ١٧١ی ده قی بولیان دا نوو سراوه دیردزو.

عه‌لی به‌گ کوری محه‌مه‌د به‌گ

دوای نه‌مسانی باوکی، براکانی عه‌لی به‌گ مه‌پشه‌یان تته‌لاند و کیشه‌یان پی‌ فرۆشت و له‌سه‌ر ده‌سه‌لات به‌ربینگیان پی‌ گرت. ئه‌ویش لییان وه‌ده‌ست هات و به‌ هی‌زی شان و باه‌زی خه‌نیمانی چو‌خساندن و ماوه‌ی هه‌وت سالان به‌پی‌ شه‌ریکه‌ ده‌سه‌لات حکوومه‌تی کرد و پاشان ده‌ستی له‌ داوینی ژیان بۆوه.

شاقو‌لی به‌گ کوری محه‌مه‌د به‌گ

دوای مردنی عه‌لی به‌گ، شاقو‌لی به‌گی برای سالی ۹۴۱ی ک/ ۱۵۳۴ی ز، به‌پی‌ فرمانی پی‌روزی سولتان سوله‌یمان‌خانی خه‌زا‌که‌ر، بوو به‌ میری هه‌ریمی خانه‌دانی خۆی و له‌ جی‌ کاک‌ی پالی دایه‌وه. پاش تپه‌پینی هه‌شت سال به‌ سه‌ر ماوه‌ی ده‌سه‌لاتی‌دا، کاتی‌ک له‌ ده‌رگای بارگای سولتان سوله‌یمان‌وه به‌ره‌و مال ده‌گه‌راه‌وه، ناسه‌به‌گی زه‌رقی گردکانی له‌به‌ر دوژمنایه‌تی نیوانیان، له‌ باژیرۆکی «بوولی» پیشی به‌ خۆی و پیاوه‌کانی گرت و هه‌مووی کوشتن.

یا‌قووب به‌گ کوری محه‌مه‌د به‌گ

پاش کوژرانی شاقو‌لی به‌گی برای، له‌سه‌ر فرمانی سولتان سوله‌یمان بۆته میری سه‌رله‌به‌ری هه‌ریمی زه‌رقی. پی‌بازی پالوتنی ده‌روونی هه‌لبژاردوه و زۆر چاک‌ی گو‌ئ بۆ قسه‌ی که‌سانی خودایی و هه‌ژاران کلۆر کردوه. سه‌رسۆفیلکه و تا‌قانه‌په‌رست و خاوه‌نی پاوبۆ‌چوونی به‌جی‌ بووه. وه‌کوو شاعیر هه‌لکه‌وتوه و شی‌عه‌رکانی به‌ تاماوی ورده‌کارانه و خواپه‌رستی ده‌ستاو دراونه‌وه. زۆربه‌ی شی‌عه‌رکانی به‌ زمانی کوردین و ته‌نه‌نه‌ت دیوانیکیشی پیکه‌وه‌ناوه. له‌ جوانی هه‌ستان و دانیشتن و شی‌وه‌ی حوکمرانی‌دا تا‌قانه‌ی سه‌رده‌می خۆی بووه. پاش تپه‌په‌روونی ماوه‌ی ۲۵ سال به‌ سه‌ر حکوومه‌تی‌دا، به‌دل و به‌ ویستی خۆی،

دهستی له و کاره گرینگه هه لگرت و دوومان به گی کوپی کرده جیتشین. پاش دوو سالان کاتیک دوومان به گ و پرای مه زن و میرانی کوردستان دهچوو بۆ شه پی شیروان، له شوینیک به ناوی چه لدر به دهستی قزلباشان کوژرا. یاقووب به گ دوی تیپه پینی سالیک به سهر کوژرانی دوومان به گی کوپی دا کۆچی دواپی کرد. دوومان به گ دوو کوپی له پاش به جیما: محهمه دبه گ و عه لی به گ.

محهمه دبه گ کوپی دوومان به گ

پاش ئه وه ی سالی ٩٨٦ ی ک/ ١٥٧٨ ی ز، دوومان به گی باوکی محهمه دبه گ شه هید کرا، باپیری خۆی پیوه ماندوو کرد و له ته مه نی پازده سالی دا کردی به جیگره وه ی باوکی. ئه گهر چی هیشتا هه ر کال و منال بوو، به لام وای سهر به کاروباری سهرۆکایه تی و هه لس و که وتی دابی حوکمرانییه وه ئیشاند، که هاوشانه کانی به خیلایه تییان پی ده برد. پله ی ده سه لات و شان و شکۆی له باب و باپیرانی تیپه پی.

محهمه دبه گی گردکی له بهر دوژمنایه تی رابردووی له گه ل ئه و بنه ماله یه و به دنه ی کوپخا شه مسه ددینی بۆره خزمی، لیبرا تۆله ی لی بستیتته وه. شه یتان چوو ده کلیشه یه وه و ئاورگی فیز و ده ماری دهروونی نیل دا و په لاماری برده سهر چه ند گـ. وـ. وـ. وـ. ویتیکی دیرزینی و تالانی کردن و سووتاندنی و به جاریک خه ساری پی گه یاندن.

محهمه دبه گیش چه ند ئامۆزایه ک و کۆمه لیک پیاوی یه کدل و داوی خۆی پاسپاردن هه تا به ره ره چی کاری ناله باری بده نه وه و که وشه نی خۆیان بپاریزن. محهمه دبه گی گردکی به دابی پیشوو هه لیکوتایه سهر سنووران و چه کدارانی دیرزینی لئی وه ده ست هاتن و تیری سهر به په یکان و شیرری مووکاری خوینخۆره وه محهمه دبه گیان له خۆلی چاره ره شی گه وزاند و به برینداری

تیی پڙهاتن و له و گيڙاوه دهربازيان كرد. هه‌تا برديانه‌وه قه‌لاي گردكان گيانكي وای دهبه‌ردا نه‌مابوو؛ بږيه دواي پڙژيک ئيزرائيل گه‌يشته سه‌ري و گيانی کيښا. محه‌ممه‌دبه‌گي کوږي دوومان به‌گ سه‌ري ئه‌و ئاغايانه‌شي تښادېرد و مال و سامانيشي به‌ تالان بردن که ئه‌سکوږيان له‌و گه‌رداوه وه‌ردابوو. ئيستا که سالي ۱۰۰۵ ی کڅچييه، ده‌سه‌لاتداريکي سه‌ربه‌ست و بي‌به‌ره‌لسته و زور چاک به‌ کاروباري ږاده‌گا. له‌و به‌ينانه‌دا ويستی به‌ ياريده‌ي مير شه‌ره‌في هوکمراني جزيره، محه‌ممه‌دبه‌گي کوږي خدر به‌گي خزمي خوږي له‌سه‌ر ده‌سه‌لاتي ه‌زوتل پي بدا و به‌هائه‌ددين به‌گي کوږي مرادخاني له‌ جيي دابني. خوږي هيتاوبرد و ئه‌و کاره قورس و گرانه‌ي پي نه‌کرا و له‌ نيو هاوشانه‌کاني به‌ خوږي دا شکايه‌وه و ته‌ريق بږوه. جاري لاوه، هيوادارم يه‌زداني مه‌زن به‌سه‌ري بکاته‌وه و فيري وه‌فاداري و جواميري بکا.

ئەي دل ويشکه‌مه‌له‌ي چيته، به‌ شوين وه‌فادا ده‌گه‌ږي
جواميري باوي نه‌ماوه، له‌ نيو هاوږښان نه‌گه‌ږي

لکي دووه‌م

باسي ميرانی گردکان

وه‌کوو پښتر باسي کرا، هابيلي کوږي شيخه‌شینه ده‌ستي گه‌يانده ديږي زير. قابيلي کوږي به‌ کچه قه‌ره‌جیک فيږ بيوو؛ زگي پر کرد و کوږيکي ليي بوو. قابيل له‌ شه‌رمان پښي خوږ نه‌بوو بابي پي بزاني و ساواي مه‌لوټکه‌ي نارده گردکان و ميرانی گردکاني له‌ پشتي ئه‌و کوږه که‌وتوونه‌وه و ده‌بنه ئاموزاي ميرانی ديږزینی.

میر ناسری گردکانی له سهر مَلکی دئی «منار»ی نیوان دیرزینی و گردکان، هه میسه له گهَل میرانی دیرزینی کیشهی بوو. هه رکام دهسه لاتی به سهر لایه که ی دیکه دا شکایتیه وه به زهبری زۆری دهستی به سهر مناردا گرتووه. شاقولیی به گی دیرزینی بۆ یه کلابوونه وه ی ناکۆکی خۆی گه یاندۆته نیو ده رانه ی سولتان سوله یمان خان و فه رمانی پیرۆزی لئ وه رگرتووه تا گوندی منار بکه ویتیه سهر قه له مپه وه ی دیرزینی. به بیستی ئه م هه واله ناسربه گ وه ک گرالک دهره لبووه و ئاورگی دهروونی کلپه ی کردووه و لیبراوه تۆله ی ئه م کاره ی لئ بکاته وه. له پیه وه ویرای چه ند پیاویکی وه دهر ده که وئ و ده چیتیه سهر پئی گه رانه وه ی شاقولیی به گ که له ئیستانبووله وه ده گه پیتیه وه و ده لئ وای ناخوا وده سهر ییه وه ناچم و ده یکوژم. خودا وراستان له گوندی «بوولی» تووشی ده بی که پاش برینه وه ی کاری خۆی به ره و مال ده گه رایه وه. ناسربه گ په لاماری دا و پاش تیکه له چوونیکه که م و کورت شاقولیی به گ و نۆکه رانی کوژران. کاتیک میرلیوای بوولی به م پووداوه ی زانی، کۆمه لیک خه لکی له گهَل خۆی هیتا و هه لیکرده سهر ناسربه گ و به خۆی و سی که سه وه گرتی و چۆنیه تی کاره ساته که ی به پیچکه ی ته ختی شاره ی پیشه وایه تی راگه یاند. هه لویت و فه رمانی شکۆمه ند و بی به رگیزه وه ی سه باره ت به کوژرانی ناسربه گ و نۆکه رانی خۆی نواند و هه موویان له و داروبارانه ی سهر پگیایه هه لاهه سین هه تا په ندیک بی بۆ سهر بزێوان.

دَلت خۆش نه بی هه رگیز به میری تا تینه کۆشی به داده وانی
بی توو نه کیشی خاشه ی ریگران نابین...ی ولات پروی ئاوه دانی

محهممه د به گ کوری ناسربه گ

پاش کوژرانی باوکی، محهممه د به گ به وه رگرتی فه رمانی حکومه تی گردکی به سه رکرایه وه. به فه رموده ی پیغه مبه ر (د.خ)، «خۆشه وستی و

ناخۆشە وىستى بەمىرات دەگەرئ!» جا بۆيە ئەويش لەسەر ئەم پىشويىتە پۆيى و لە داخان خۆي لەگەل كويخا شەمسەددىنى حەزۆيى و زەينەل بەگى شىزۆيى پىكخست و لەتەك محەممەدبەگى دىرزىنى كۆپى دوومان بەگ دايە لانى دوژمنايەتى. وەكوو پىشتەر باسى كرا بە دەست پياوھەكانى محەممەدبەگى كۆپى دوومان بەگ كۆژرا.

ناسر بەگ كۆپى محەممەدبەگ

ناسر بەگ ئەگەرچى مىندالىش بوو، بەلام دواى كۆژرانى باوكى بە يارىدە و دەست بە پشت گرتنى كويخا شەمسەددىنى حەزۆ، بوو بە مير. ھەر وھە گوندى منار و كۆلىك پوول و مالى لە تۆلەي خويىنى باوكى و نۆكەرەكانى بۆ لە محەممەدبەگى دىرزىنى ئەستاند و بىسە كەيخودايەتى و نىوېژيوانى حوكمرانى حەزۆ و زەينەل بەگى شىزۆيى ئاشت بوونە وھ. واين قەرار دانا تا مەحمودى زەرقى كە كويخاى محەممەدبەگى دىرزىنى و مايەفیتى محەممەدبەگى گردكانى بوو، لە دەرک و ديوانى خۆي دەرگا و ئەويش بۆ وھى دلى مىراني بەريوان نەشكىئى كويخا مەحمودى لە دەرکى خۆي رادا. مەحمود پۆيى بۆ بدليس و شەمسەددىن نۆكەرەكانى لى ھەلفريواند و ئەوانىش كوشتيان و بەرەو حەزۆ تىيان تەقاند. بە كۆژرانى مەحمود ناسر بەگ بەجاريك دلى پۆمرکا و ئۆخزنى تىگەرپا و ئاشتى بالى ئەنگاوت.

ناسر بەگ ھىشتا مىندال بوو، ھەمىشە كەيفىسى بىسە كايە و ھەلبەزدابەزى مىندالانە و شادى و تريقانە وە دەبزوت. نۆكەريكى قۆشمە و قەشمەرى ھەبوو كە پىيان دەگوت چەنبەرى، پۆژ ھەتا ئىوارى گالتەي لەگەل دەکرد و بىبوو بە خەمپەويىنى. پۆژيكي حەسەن چەنبەرى لە خەياللاتى سەرخۆشىي بەنگ كىشان و لە جەنگەي رادا بە جەفەنگ خەنجەريكى داھىنايە سىنگى ناسر بەگ و ئەنگاوتى و

نووکى له مووغهره پشټى سهرى کرد و يه کهندهردوو گيانى دهرچوو. ئه و خزم و کهسانه ي له گه لى بوون، له پيوه به شه پ و پيلاقه و زله و چه پوکان داگزانه حه سه ن چه نبره ي و سهريان چه رم کرد و هه ست وخوستيان له «قانون» ي پووحى برى و تووتى گيانيان کرده دهسته برائى قه لى مهرگ و نه مان. پياويک هه بوو به ناوى مير خه ليل که دواى کوژرانى مير ناسر له بوولى، له ديوانى سولتان سوله يمانه وه مه زنايه تى گردکانى درابوويه دهستى و به سهرى راده گه يشت. پاش ئه وه ي محه ممه دبه گى کوپى مير ناسر توانى جى باوکى بگريته وه، مير خه ليل له وي رويشت و سهرى وه بهر ميرانى کورد هيتا. له سه روبه ندى قه ومانى کوژرانى ناسر به گدا، له بهر پيرى و بى هيژى گه رابوويه وه نيشتمانى دل پيوه به ندى و له گه ل ناسر به گ ده يگوزهراند. ئه وانى ده يانبوغزاند و ناخوشيان ده ويست ئه م کاره ناله باره ي چه نبره رى چه نبره ريان به سهر وى دا هيتا و هه ر ئه و پوژه ئه ويشيان کوشت. مير ناسر دوو کوپى بچووکى له پاش به جيما: مير محه ممه د و مير ئه بووبه کر. هه ر ئيستا به پي فهرمانى سولتانى [عوسمانى]، مير محه ممه د له جى باوکى حوكمرانى گردكانه .

لکى سيهه م

باسى ميرانى عيتاق

بنه ماله ي ئه حمه دبه گى کوپى مير محه ممه دى زهرقى، يه کيکه له بنه ماله به ناوبانگه كانى کوردستان. ئه حمه دبه گ هاوچه رخى شاسمايلى سه فه وى بووه و ئه و ده مه ي که واه ئه م پادشايه له شكري هيتاوه و دياربه کر و کوردستانى خستوته ژير چووکى خوى، عيتاقى له چنگ ئه حمه دبه گ دهره يتاوه و داويه تى به خيلى

قاجار و عیلى زهر قیش مال و کوچیان لیئاوه و له زیدى خوځیان په پړه وازه بوون و که وتوونه هه نده ران.

پاش کوژرانی محهمه دخانی ئوستا جلوو و به زینی شاسمایل له شه پى چالديران، ئه و عیله کورده خوځیان ده دهسک نا تا کوو ملکی خوځیان له چنگ خیلې قاجار دهره یینه وه. کوردانی عیتاقی له و جهنگه یه دا زستانه هه واریان بر دبوویه کاوله قه لایه ک که پى ده لاین قه لای مه له خ. خیلې قاجار تیزه یان لی کردن و زهبروزه نگیان نواند و گوتیان ناکرئ و نابج لیړه وه میتن و داخوا خیره له نیو ئه م کاوله قه لایه دا بنه تان دا کوتاوه؟! ئه وانیش دهستیان کرد به پارانه وه و لالانه وه و گوتیان ده بی لیمان خوځش بن و نابج دهرمان که ن؛ چونکه ئه وه ی راستی بی ئیمه له گه ل عیلى مه رداسی له کوڼه وه نیوانمان ناخوځشه و ترسی ئه وه مان هیه له جهنگه ی به فر و سه رمای بی دهره تان دا هه لکو تنه سه رمان و ژن و مندا لمان به دیلی به رن. ئه گهر تا کوو داهاتنی وهرزی به هار دهست هه لگرن له ئیمه ی هه ژار و لیقه وماو و هه لماننه که نن و لیمان گه رپن له و کاوله کوڼه دا بمیینه وه، چاکه یه کی زوړتان له گه ل کردوین. حوکمداری عیتاقیش به زه ییی پیان دا هات و دهستی لی نه بزاوتن و گوتی با لیړه بن.

عیلى زهر قی پاش ئه وه ی له قزلباشان دلنیا بوون و زانیان دهستیان ناکه نی، که وتنه بیړی ساز کردنی نه ردیوانی دار و شه ته کدانی قو ل و نیوده لانه کانی به گوریسان، تا کوو شه وانی چله ی زستان به فهند و فیلان پى وه سه ر که ون و قه لای عیتاق بگرن. دوا ی ئه وه ی لی بوونه وه و سه روبه ری کاری خوځیان پیکه پتا شه وزستانیک ماهه وانانی کورد پیته لاچوون و سه ری گوریسانیان برد و له ددانه ی مشاره ی لیواری قه لایه قه لفه یان دان و مه ردازیانی زهر قی به نه ردیوان دا سه رکه وتن و شو پ بوونه وه بۆ ژووری قه لا. ته واری قزلباشانیان به له په شیران قه لت وېر کردن و سه ریان گۆشاوگۆش برپن و هه لیانواسین و کردنیان به په ندی

پساتی. ژن و زارۆکیان له قه‌لایه وه‌ده‌رنان و چلوو‌بریان پیکردن و پیاویان نارد به شوین ئه‌حمه‌دبه‌گ‌دا و هینایانه‌وه و کردیانه‌وه مه‌زنی خۆیان. به‌پینی فه‌رمانی سولتان سه‌لیم‌خان ماوه‌یه‌ک حکومه‌تی کرد و سه‌ره‌نجام مه‌رگ هاته‌ سۆراغی و پشتی له‌ م دنیا نه‌میته‌ کرد و سی کوری له‌ پاش به‌جیما: شاه‌مبه‌گ، یوسف‌به‌گ و مه‌حموودبه‌گ.

ئه‌م برایانه‌ هیچیان سه‌ریان وه‌به‌ر هیچیان نه‌هیتا و بۆ یه‌کتریان دانه‌نه‌واند و هه‌را و کیشه‌یان له‌ نیوانی‌دا هه‌لگیرسا. سه‌ره‌نجام هه‌رسیکیان پیکه‌وه‌ پرویان کرده‌ ده‌رانه‌ی به‌خته‌لانی سولتان سه‌لیم‌خانی^١ خه‌زاکه‌ر و له‌وئ بریار درا میرزایه‌ک له‌ دیوانی پادشاه‌و بچی و هه‌ریمه‌که‌یان لی به‌ش بکا و پشکیکی باشیش بخاته‌ سه‌ر مل‌ک‌وماشی تایبه‌تی سولتان.

شاه‌مبه‌گ کوری ئه‌حمه‌دبه‌گ

براکان گه‌رانه‌وه و فه‌رمانی موباره‌کیان هیتا بۆ مه‌زنی سه‌رکرده‌کانی دیاربه‌کر تاکوو پیاویکی شاره‌زا بۆ دابه‌شینی هه‌ریمی عیتاق دیاری بکا. ئه‌ویش یه‌کیکی راسپارد و هات و چه‌ند گوند و مووچه و به‌ره‌یه‌کی بۆ مه‌حموودبه‌گ دیاری کرد هه‌تا له‌ به‌روبوویان بخوا و داها‌تی مه‌زنانه‌ی سه‌ری بگاته ٦٠ هه‌زار ئاقچه‌یه‌ک. یوسف‌به‌گ بری ١١٠ هه‌زار ئاقچه‌ی مه‌زنانه‌ بۆ دیاری کرا و ٢٠٠ هه‌زار ئاقچه‌ش میرناوچانه‌ بۆ شاه‌مبه‌گ برایه‌وه. ناوچه‌ی ربه‌ت و مه‌یافارقین و گوندی جه‌سقه و لادینانه‌ی کافره‌کانیش خرایه‌ سه‌ر به‌شی تایبه‌تی سولتانی به‌رزه‌جی. پاش مردنی مه‌حموودبه‌گ مووچه‌که‌ی وه‌کوو ئالیکانه‌ به‌خسرا به‌ مه‌حموودبه‌گی ربه‌مه‌زانلوو. له‌ سه‌رده‌می وه‌زیرایه‌تی رۆسته‌م‌پاشادا، شاه‌مبه‌گ

١- ل ١٧٥ ی بودلیان: «سولتان سوله‌یمان‌خان». و.

چەند خەيانەتێکی بە ئەستۆی دا هات و بەپێی فەرمانی سولتان سولەیمان خان کوژرا و بۆ ماوەی بیست ساڵ ناوچەی عیتاق درایە دەست میرانی عوسمانی و بە دەست میرانی زەرەقییە وە نەما.

یوسف بەگ کوپی ئەحمەد بەگ

لە جەنگە ی هەرا و گێچەلی ئەلقاس میرزادا کە خودی پادشای سولەیمان پایە، هروژی کردە سەر ئازەربایجان، بە و مەرچە ی قەلای عیتاق خاپوور بکا، مەزنا یەتیی ناوچە کە ی کردە باربووی یوسف بەگ و چەند سالتیک بە تیزوپی و بی بەرە لەست راییوارد. پاش نەمانی، هەر بە دابی پێشوو ناوچەی عیتاق بە خشرا بە ئەحمەد بەگی کوپی حاجی بەگ، کە پیاویکی عوسمانی بوو. یوسف بەگ، حەسەن بەگی تاقانە ی لە پاش بە جیما.

جەسەن بەگ کوپی یوسف بەگ

حەسەن بەگ لە دوا ی مردنی باوکی، ناوچەی دەسلاتی بنەمالە ی بۆ ماوە ی دوو سالان بە چنگ خەلکی بیگانه وە بوو. کاتیک جلەوی پادشایەتی و جیهان وانی و چاخی شکۆ و گیروبەندی دنیا کە و تە دەستی سولتان سەلیم خان، حەسەن بەگ بە تەمای وەرگرتنە وە ی کوانووی بنەمالە ی پووی کردە کابە ی نیازان و جیی تە وافی چەرخ ی گەردوون کە نیو دەرانە ی سولتانی بی. لەو ی بە یاری دە ی محەممەد پاشای مەزنە وە زیر لە سەر ملکی عیتاق کرا بە میر ناوچە و بە شەپۆلی تیخویندرا نە وە ی بی برانە وە ی سولتانی بە سەر کرایە وە.

حەسەن بەگ ماوە ی بیست ساڵ لە سەر تەختی دەسلاتی پالی دایە وە و هەتا بلنی مالی دنیا یە وە سەر یە ک نا و کۆکۆ بژیوی ژیا نی لە بان یە ک هەل دایە وە و ناوبانگی بۆ دنیا داری و هۆگر بوونی بە پارە وە دەنگی دایە وە و لە چاو تیز نە بوونی دا

پهنگی دایه وه. سهره نجام گیان ئه ستی تانی ژیان بهر گه یشته سهری و دهستی پی له و هه لپه هه لپی چا و چنۆکییه ی هه لگرت و گه وههری به قیمهت گرانی گیانی له خه زینه ی قاپۆری قه لافه تی ده رکیشا و بردی. یووسف بهگ و وهلی بهگ له پاشی به جیمان و به پیی فه رمانی هیژای سولتان مرادخان خودالی خۆشبوو، حکومهت باربووی یووسف بهگ کرا؛ به لام پۆژگاری ژیانی وهکو وهزی به هار زوو تیپه پی و چه شنی گول ته مه نی دوو چه وتووی تیوه رنه سوورا که هه لوهری و هیشتا بونی گولخونه چی ده سه لاتی نه یوانیبوو بهر لووتی بنگیو و به رامه ی به گیانی خۆش بی، که درکی دنیای بی وه فای له جه رگی راجوو. پاش نه مانی به گویره ی ده ستا و دهستی ده سه لاتی به میراتگه راو وهلی بهگی برای جی گرت وه.

وهلی بهگ کوری حه سه نه بهگ

وهلی بهگ دوا ی ئه وه ی بوو به جینشین کاک، جیهان شابه گی کوری سۆهرا بهگ که یه کیک بوو له بن ئاموزاکانی، لئی راست بۆوه و شه پ و گه پی تیها لاند و گوتی ئه گه ر عیتاقی بده نی هه موو سالی بری بیست هه زار فلۆری ده دا به خه زینه ی دیار به کر و وه ئه ستۆی خۆی ده گری. له و بارگا به رزه وه که چه رخی گه ردوون به نیو قه دی راده گا و راناگا، جیهان شابه گ گوی له داوا که ی گیرا، به لام وهلی بهگ سینگی برده پیش و گوتی ئه وه ی ئه و ده یلی خۆم ده یده م و ده سه به ری ده بم و نه یه یشت بن ئاموزای بی و چیشکه ی بکا. دواتریش که برام پاشای مله ور ملی نا له سه ربزیوی و شانی وه بهر کاری نابه جی دا و به که له زه پی تیکه وت و رامالی برده سه ر هه ری می په ییعه ^١ و دیار به کر و کوردستان، به و مه رجه ی که

هه موو سائځ چله زار فلوري بدا به ديواني ديار به كر، عيتاقي به خشي به
زولفه قار به گي كوږي شاهم به گ.

برايځم پاشا واي نه خوارد و هينده ي به سهر دا تينه په پي كه به پي فهرمان ي
سولتان هه ريځي ديار به كړي له چنگ دهر هات و بر درايه ئيستان بوول و له
«يه ددي قه لله» دا زينداني كرا. كاتيځ پادشاي به خته وهر ي خاوه ن شكر سولتان
محه ممه دخان .. هه ميشه راوه ستاو بي - له سهر ته ختي ده ستاو ده ستكهر ي كيسرا و
قه يسهران پالي دايه وه، هه ر بؤ په ندي زه مانه و چاو تر سين كړني زولمكه راني
به دكار، له مه يداني ئيستان بوول له داريان دا.

با مرو ي به د فېر سهر هه لنه هيني

با داري كرمول ريشه ي نه ميتي

وه لي به گ به دابي جاران و به بي مهرج و داندراني داروله له و دور له شه و
كيشه ي پياواني دووړو، ده سلا تي عيتاقي به ده سته وه گرته وه و هه ر ئيستا له وي
حوكم رانه.

لکي چواره م

باسي ميراني ته رجيل

ئه وه ي راستي بي زه رقييه كان له ته رجيل و عيتا قه وه پيدا بوون. ته رجيل
كه وه وتوته نيزيځ شاري نامه د و خاوه ندي قه لاي «ته رجيل» و «دارعين» ه.

دیرزینی و گردکانی وهچه و بهرہی زهرقییہ کانن. حوکرپانانی زهرقی هه موویان له پشتی سہید حہسہن کہ وتوونہ وه و پښه زیان ئاوا بهرہودوا دهگہ پتہ وه و بریتین له: سہید حہسہن کوپی سہید ئاوپہ حمان کوپی سہید ئہ حمہد کوپی سہفیل کوپی سہید قاسم کوپی سہید عہلی کوپی سہید تاہیر کوپی سہید جہ عفری قہ تیل کوپی سہید یہ حیا ئہ قنہع کوپی سہید سمایی گہ ورہ کوپی سہید جہ عفر کوپی ئیمام محہ ممہد باقر کوپی ئیمام زہینولعابدین کوپی ئیمام حوسین کوپی ئیمام مورتهزا عہلی، خودای لی پازی بی.

کاتیک سہید حہسہن له خاکی شامہ وه ہاتہ ہریمی ماردین و له ناوچہی عیتاق نیشتہ جی بوو، وا به چاکی سہری و بہرہدہرانی یہزدانی مہزن ہیتا و کہوتہ نیو جہ غزی نویژ و پوژوو و نزا و پارانہ وه و خوی له گوناہان پاراست کہ جہ ماوہر بہ دلہ وه باوہریان پی ہیتا. ہیتدیک دلین شیخ حہسہن چاوی شین بووہ و دہستہ یہک پییان وایہ چونکہ بہرگی شینی پوژیوہ، له نیو خہلکی دا بوژہ ئہ زہرہقی (شیخہ شینہ) ^١. له و سہرہدہمہدا یہکیک له مہزنہ میرانی سہلجووقی بہناوی میر ئورتوقی کوپی ئہکسہب ^٢، کہ لہبری شاہانی سہلجووقی بہ سہر ئامہد، ماردین، خہرپووت، مہنکورہ و حہسہنکیف راہہگہیشٹ، کچیکی یہکجار جوان و نازدار و مانگ پو خساری بووہ و ماخولیایی له کہللہی داوہ و شیت بووہ. ہر چہندی پزیشکانی شارہزای بوژ ہینداوہ و بہ دہوری دا ہاتوون، بہلام پییان چارہسہر نہکراوہ و پوژبہ پوژ لی پیستر کردوہ. سہرہنجام میر ئورتوق

١- ئوہی راستی بی له لاپہرہ ١٧٧ی دہقی بودلیاندا باسی چاویان جلی ئہرزہقیی شیخ نہکراوہ، کہ لینی بوویتہ ناوبانگ. و.

٢- میر ئورتوق کوپی ئہکسہب یان ئہکسہک باپیرہگہورہی میرانی ئورتوقیہ. له پښه گزی تورکمانانہ و سالی ١٤٨٤ی ک/ ١٠١٩ی زایینی کچی دواپی کردوہ و دہسہ لاتداری حولوان و جہل بووہ. و.

ناردوویه‌تی به شوین شیخ حه‌سه‌ن‌دا و داوای لئ کردوو ده‌عایه‌ک بۆ کچکه‌ی بکا به‌لکوو پئی خۆش بیته‌وه.^۱ شیخ چوو و چه‌ند ده‌عایه‌کی به‌سه‌ر کاسه‌یه‌ک ئاودا خویندوو و به‌سه‌ری کچه‌ی دا کردوو. په‌روه‌ردگاری مه‌زن له‌به‌ر ودمی هه‌ناسه‌ی پیرۆزی شیخ، نه‌خۆشیه‌ی کچه‌ی په‌راندوو و له‌په‌وه‌ چاک بۆته‌وه. میر ئۆرتۆق گوتوو یه‌تی ئه‌ و کچه‌ی خۆم ده‌ده‌م به‌تۆ و پیم خۆشه‌ی بی به‌زاوام، شیخ نه‌یسه‌لماندوو و دراوه‌ به‌سه‌ید حه‌سه‌نی کوپری شیخ.^۲ هه‌روه‌ک له‌سه‌ره‌تای باس و به‌سه‌ره‌تای میرانی دیزینی‌دا گوتمان، ناوچه‌ی ته‌رجیل و عیتاقی دراوه‌ته‌ ده‌ستی و دواتر ئه‌حه‌مدی کوپری و سوله‌یمانی کوپری قاسم و یوسف و حوسین له‌وئ بوونه‌ میر و مه‌زن. دوا‌ی نه‌مانی ئه‌مانه‌ عومه‌ربه‌گ کوپری حه‌سه‌ن‌به‌گ له‌سه‌ر کورسی ده‌سه‌لات پالی داوه‌ته‌وه.

عومه‌ربه‌گ کوپری حه‌سه‌ن‌به‌گ

عومه‌ربه‌گ هاوچه‌رخ‌ی ئووزوون حه‌سه‌نی بابوندوری بووه‌ و حه‌سه‌ن‌به‌گ زۆری پیز گرتوو و کچیک‌ی لئ خواستوو و له‌خۆی ماره‌ کردوو. ناوچه‌ی

۱- به‌پیی نیوه‌رۆکی لاپه‌ره‌ ۱۷۷ی ده‌قی بودلیان، میر ئۆرتۆق زۆر به‌گه‌رم‌وگورپی و بی‌خه‌وشی له‌گه‌ل شیخ هه‌ستاوه‌ و دانیشتوو و چۆته‌ خزمه‌تی هه‌تا ته‌شریفی بچیه‌ته‌ سه‌ر کیژی نه‌خۆشی و به‌ ودمی هه‌ناسه‌ی چاک بیته‌وه. نووسه‌ر ده‌لی دۆت‌میر هینده‌وه‌هینده‌ ئاقل و تیگه‌یشتوو بووه‌ و له‌ جوانچاکی‌دا وای خۆ نیشان داوه‌ که به‌ نووکی تیری مژۆلی له‌ نیو پۆلی ئه‌وینداران‌دا کردوو یه‌ته‌ قیامه‌ت و به‌خه‌ده‌نگی نیگای تانه‌ی له‌ جه‌رگ و هه‌ناوی ئاشقان داوه‌.

پنویسته‌ بلیم که‌ وا دیاره‌ ئه‌م لاپه‌ره‌ی ده‌سنووسه‌ گۆرانی به‌سه‌ردا هاتوو و سه‌رله‌نوی نووسراوه‌ته‌وه‌، چونکه‌ نووسه‌ره‌وه‌ی ده‌قه‌که‌ هیچ چاری نه‌بووه‌، پاشماوه‌ی رسته‌که‌ی بردۆته‌ نیو گۆشه‌ی سه‌ره‌وه‌ی لای راستی تابلۆی چاره‌سه‌رکردنی کیژی میر ئۆرتۆق. و.

۲- ئه‌م به‌سه‌ره‌اته‌ له‌گه‌ل گیرانه‌وه‌که‌ی پیشووی یه‌کتر ناگریته‌وه‌. که‌ ده‌لی له‌خۆی ماره‌ کردوو. له‌ ۱۷۹ی بودلیان‌دا نووسراوه‌: «سه‌ید حوسینی کوپری شیخ حه‌سه‌ن». و.

میهرانی و نه وشادی خستۆته سهر ته رجیل و عیتاق و باربووی کردووه. حه سه ن به گ کوپیکی له کیژی عومهر به گ بووه و وهختایه ک به شیک له ناوچه و مه لبه نده کانی کوردستانی گرتووه، میهرایه تیی عیتاق و ته رجیلی به خشیوه به و کوپهی و عومهر به گی له وئ لابردووه و کردوویه ته مه زن و میری بدلیس.

بوداق به گ کوپی عومهر به گ

پاش نه مانی عومهر به گی باوکی، ئووزوون حه سه ن له بدلیس کردوویه ته ده م راستی خۆی. کاتیک یاقووب به گی کوپی حه سه ن به گ بۆته پادشای ئیزان، سالی ٨٨٨ ی ک/١٤٨٣ ی ز، له سه ر دابی رابردوو سه رۆکایه تیی ته رجیل و عیتاق به خشرایه بوداق به گ. دواي چهند سالی ک ده سه لاتداری پرووی له م دنیایه وه رگێراوه و به ره و دنیای پاشین شۆر بۆته وه.

بنکە ی ژین

ئه حمه د به گ کوپی بوداق به گ

ئه حمه د به گ بوو به جیگره وه ی باوکی و سالی ٩١٣ ی ک/١٥٠٧ ی ز، شاسمایلی سه فه وی دیار به کری گرت. پاش تیپه پینی دوو سال به سه ر حکومه تی دا، ئه حمه د به گ به ده ست قزلباشان شه هید بوونی له چاره ی نووسرا.

عه لی به گ کوپی بوداق به گ

دواي نه مانی ئه حمه د به گی برای، عه لی به گ جیی گرتوه و ماوه ی بیست سالی حکومه ت کرد و پاشان پرووی کرده جیهانی پاشین.

تابلوی سیزدههه: چارهسهرکرانی کیژی میر ئورتوق

بنکھ ی ژین

www.zheen.org

شهمسی بهگ

پاش ئه وهی مه زن و میرانی کوردستان له چنگ هه‌لس و که وتی ناله باری
قزلباشان وه‌ره ز بوون، تی‌کرا پرویان کرده بهر ده‌رانه‌ی جی به‌خشینی سولتان
سه‌لیم خان و میرایه‌تی ته‌رجیل باربووی شهمسی بهگ کرا. ئه وه‌ده مه‌ی که فه‌رمانی
بی‌سی و دووی سولتان بۆ پزگار کردنی دیار به‌کر ده‌رچوو، ته‌رجیلیش ئازاد کرا.
پاش نه‌مانی شهمسی بهگ حه‌یده‌ربه‌گی کوپی بوو به‌ جینشینی.

حه‌یده‌ربه‌گ کوپی شهمسی بهگ

به‌پیی فه‌رمانی به‌رزه‌نیشانی سولتان سوله‌یمانی خه‌زا که‌ر، حه‌یده‌ربه‌گ جیی
باوکی گرته‌وه و ماوه‌یه‌کی زۆر حکوومه‌تی کرد. ئه وه‌کاته‌ی که‌ مسته‌فاپاشای
سه‌ردار له‌گه‌ڵ چه‌کدارانی سپای هه‌میشه‌ سه‌رکه‌ وتوو ه‌رووژمی برده‌ سه‌ر
هه‌ریمی شیروان و گورجستان، حه‌یده‌ربه‌گ له‌ چه‌لدر و ی‌پای پۆلیک له‌ مه‌زن و
میرانی کوردستان به‌ده‌ست قزلباشان کوژرا. مسته‌فاپاشا له‌لای سه‌ردار له‌پۆه
بوداق به‌گی کوپی له‌ جیی دانا.

بوداق به‌گ کوپی حه‌یده‌ربه‌گ

بوداق به‌گ ماوه‌ی پازده‌ سالی حکوومه‌ت کرد و پاشان بارگه‌ی ژیا‌نی به‌ره‌و
دنیا‌ی نه‌مان تی‌کنا و حوسین به‌گی کوپی جیی گرته‌وه.

حوسین به‌گ کوپی بوداق به‌گ

حوسین به‌گ ته‌نیا هه‌شت م‌سانگی حکوومه‌ت کرد و ئینجا ئالای هه‌لگرت و
بردی و له‌ هه‌ریمی نه‌مان دا هه‌لیدا.

سمایل بهگ کوری بوداق بهگ

پاش مردنی حوسین بهگی برای، سمایل بهگ جلّه وی دهسه لاتی باربوو کرا. دواي چوار سال دهسه لاتداری کۆچی دوايی کرد و عومهر بهگ جیی گرتّه وه.

عومهر بهگ کوری حهیده ره بهگ

به پپی فه رمانی بی بهرگیره وهی سولتان مرادخانی هاوشانی «جه مشیدشا»، حکوومه تی ته رجیلی پی به خشرا. عومهر بهگ گه نجیکه به هه موو باریکدا ریک و پیک و هه تا بلّی پیاوه. هه میشه له گهل رۆمییان هه لدهستی و داده نیشی و بهشی هه ره زۆری کات و ساتی له خزمهت مه زنی سه رکرده کانی دیار به کردا تته پر ده بی. ئه و میره کوردانه ی سه ر به دیار به کرن، ئه گهر کاریکی گرینگیان هه بی ده چنه لای عومهر بهگ و ئه ویش له دیوانی ئامه د سه روه ریان بۆ پیک دیتی.

بهشی هه شته م
باسی میرانی سویدی

له لای باغ و باغات و گولزاری بسۆنخۆش و عهنبه رباری گیرانه وهی نه قل و نه زیله و سه ربوردانه وه ئه م بهرامه یه به بهر لووتی گیانی نووسه ری ئه م دهقه کال و کرچه دا رابرد و پپی زانی که میرانی سویدی پشتا و پشت ده چنه وه سه ر په گه زی بنه ماله ی به رمه کییه کان. جه ماوه ری عیل و عه شیره تی سویدیش پیاویک به ناوی ئه سوه د باپیره گه وره یانه، که یه کیک بووه له غولامانی یارانی پیغه مبه ر (د.خ).^١ دهسته یه کی دیکه ش لایان وایه زیدی سویدییه کان گوندی «سوید»^٢، که

١- بودلیان ل ١٨٠: «ئه سوه د یه کیک بووه له یارانی پایه به رزی پیغه مبه ر (د.خ).» و.

٢- سویره ک، سووهیدا. ع.ی.

دوو مزلی له گهال مه دینه ی ورشه دار نیوانه به شانی شام دا. ئه وهش هر خودا ده زانی!

وه کوو دیاره به رمه کی په سمن خویان ده به نه وه سهر پادشاکانی فارس و سهره تا له به لڅ ژیاون و ئاورپه رست بوون، به لام له نا کاو شنه ی لاوینه ره وه ی یه زدانی و تیشکه ی پرونا کیده ری به سهر کردنه وه ی بی پرانه وه ی په روه ردار، سهرانسوی پیسیری گیانی کردوون و به شنینه وه و ترووسکانه وه به سهری کردوونه وه و ئینجا باوه پی پروون له کانیاوی دهر و نیانه وه هه لقو لیه.

خه نی له و چاوه ی که ده گری بۆ تۆ

خۆشی له و دلّه ی والی دئ بۆسۆ

وه ک ده لّین جه عفه ری باوکی خالید زه مانی عه بدولمه لیکي کوپی مه روان یان له سهرده می پادشایه تی سوله یمانی کوپی عه بدولمه لیک کاروانی مال و کوچی یه کجار ده وله مه ندانه ی لیناوه و هاتۆته دیمه شقی پایته خت. کاتیک پادشا پنی زانیوه و ئاگادار کراوه ته وه، فهرموویه تی بپۆن بانگی که ن با بیته کوپی دیوانی. وهختیه ک جه عفر وه ژوور که وتوووه پادشا له پیه په نگی بزپکاوه و فهرموویه تی بییه نه ده ری. هاوده مانی که وتوونه پرسیاران و عه رزیان کردوووه بۆچی تی کچووی؟ فهرموویه تی ژه هری پی بوو، بۆیه به دلّمه وه نه نووسا و دهرمکرد. من دوو جگم له قولی دایه و ئه گهر ژه هر بیته نیو کۆرم ده لهرن؛ به لهری جگان زانیم ژه هری پییه. کاتیک جه عفه ریان هه لپیچا بۆچی ژاری هیئاوه، گوئی ژارم له ژیر نه قیمی ئه نگوستیله که م دا شار دۆته وه و وام داناوه ئه گهر تووشی زه برونه گیکي و ابووم

نەمتوانی دەروەستی ییم، بەرمەکم (هەلیمژم)، هەتا بە یەكجاری پزگاریم بێ. لەو کاتەوێ وێشە «بەرمەك»ی بە سەردابرا و لێی بوو بە ناسناو.^١ سولەیمان ئەم قسە ئازایانەى جەعفەرى وەبەردلى كەوت و پۆڤبەپۆڤ پترى بەسەر كرده وە و هیڤدهى هەوراز برد هەتا كەولى پلەى وەزیرایەتیی خستە سەر شانى.^(٣)

بۆ دەبێ جامێك پڕ كړى لە ژار بە تفت و تالى
ناوى هەنگوینی بەتام و خوشى بـدریتە پالى
نیوهی ژيانى نـدو ئەم جیهانه بـۆ شاد ژيانە
نیوهكەى دیکەى بۆ ناوى پاك و چاك بەجیمانه

دواتر خالیدی کۆری جەعفەری بەرمەکی و جەعفەری کۆری خالید (٩) ^٢بوونە وەزیری ئەبولعەبباسی سەققاح^(٤) و ئەبووجەعفەری دەوانیقیی^(٥) برای. کاتیک لە سەردەمی حکومەتی «هاروونەرپەشید» دا^(٦) یەحیای کۆری جەعفر^٣ بۆتە پایەى شان و شکۆى یەحیا هیڤده هەوراز چووێ کە هەر باسی ناکرێ و کاروباری وەزارەتی وا راستەوپاستە کردوون، خۆی بۆتە دەمپاستی هەموو ئەركیکی دەسەلات. فەزل و جەعفر و موسا، کۆرانی یەحیا لە سایەسەری باوکیانەوێ ئاوا

١- سەرنای پێشەوایانی دینی بوودایی. سەرۆکی تەواوی پەرستگاکی بوودایی پێیان گوتراوە «بەرمەك» و ئەم سەرناووێ لەوێو هاتووێ و باپیرەى بەرمەکیەکانیش سەردەمی خۆی سەرۆکی پەرستگای بەهاری بەلخ بوو. (بۆ زانیاری زیاتر بـ: وشەدانى دێهخودا، ب٣، ل ٤٦٤٠). و.

٢- جەعفر کۆری یەحیا کۆری خالید دروستە و زیننۆڤ بە هەلەکەى زانیوێ. بۆیە نیشانەى پرسىارى داناوێ. و.

٣- کۆری خالید. و.

هه‌لیانداوه و ئه‌وه‌نده‌ی ئیسلام هه‌یه‌هیچ‌کەس هینده‌ی گه‌شه‌نه‌کردوه و هه‌لی بۆ نه‌په‌خساوه؛ به‌لام قین له‌ زگان و به‌رچاوته‌نگان چاوی دووسه‌ریان به‌یه‌حیا^(٧) هه‌لنه‌هاتوه و لای هاپوونه‌په‌شید بۆیان تیچاندوه و به‌باری د‌ل‌گ‌ز‌پ‌که‌یان‌دا خستوه. جه‌ع‌ف‌ر ک‌و‌ژ‌راوه و یه‌حیا و فه‌زلیش^١ له‌ به‌ندیخانه‌دا پ‌ز‌ی‌ون و مردوون.

ئـاـوای دانـاـوه مه‌زنـیـی دنـیـاـیه

که ببـ.....پـیـته‌وه هه‌ر سـ.....ه‌ره‌تایه

خانه‌دانی به‌رمه‌کی ئه‌وه‌نده مال و سامانه‌ی که له‌ سه‌رده‌می وه‌زیرایه‌تی‌دا وه‌سه‌ریه‌کیان نابوو، هه‌مووی ده‌ستی به‌ سه‌ردا گیرا و را‌گو‌ی‌زا بۆ خه‌زنه‌خانه‌ی خه‌لیفه و ئه‌گه‌ر که س‌ی‌ک ده‌یه‌ه‌ی زۆر به‌چاکی به‌سه‌ره‌ات و چارنووسیان‌ی بۆ پ‌وون ب‌ی‌ته‌وه، وا باشه‌ سه‌ریک له‌ سه‌رچاوه‌کان‌ی می‌ژوویی هه‌لیتی. ئه‌م نووسینه‌ی من نه‌یتوانی سه‌ربورده‌یان له‌ خ‌ۆ‌ی‌دا بگـ...ونجینـی و خـ...ۆ‌ی له‌ در‌ی‌ژ‌دا‌پ‌ی پاراستوه و ئه‌وه‌ی راستی ب‌ی زۆریش به‌ شوین چاره‌نووسی مووسادا گه‌رام، بـ...ه‌لام ه‌یچـم بـ... پ‌وون نه‌بۆوه. په‌نگه‌ ئه‌و ده‌مه‌ی هاپوونه‌په‌شید ده‌ستی له‌ باوک و براکان‌ی بزاوتوه و گرتوونی، را‌ی‌ک‌ر‌د‌ی‌ته‌ شاخستانه‌کان‌ی کوردستان و له‌و‌ی خ‌ۆ‌ی په‌نا دا‌ب‌ی. چونکه وه‌کوو ده‌گ‌ی‌رنه‌وه له‌ زه‌مان‌ی خه‌لیفایه‌تی بنه‌ماله‌ی عه‌بباسی‌دا^(٨) س‌ی که‌س له‌ کو‌ر‌پ‌انی وه‌جاخی به‌رمه‌کی به‌ره‌و کوردستان بازه‌ بوون و له‌ «خان‌چووک»‌ی سه‌ر به‌ «کیخ»^٢ له‌ چیا‌ی «شه‌فتالوو» بنه‌یان دا‌کو‌تاوه. برا گه‌وره‌که‌یان له‌و‌ی ده‌ستی کردوه به‌ خودا‌په‌رستی و به‌ په‌وه‌گی

١- فه‌زل کوری یه‌حیا (١٤٧-١٩٣ی ک)، برای شیرینی هاپوون بووه و گه‌یوه‌ته‌ پله‌ی وه‌زیرایه‌تی و هه‌ر له‌ زیندانی ئه‌ویش‌دا مردوه. و.

٢- گه‌نج، گه‌نج، گه‌نج؟ و.

چاکی و پاکی دا ههنگاوی ناوه و تیژ تییه لچووه و بهرز دهره وشاوه ته وه و ههر دوعایه کی کردوویه تی یه که وجی هاتوته دی. بۆ نموونه ده لئین جاریکی برای بچووکی به مه بهستی راپه راندنی کاریکی گرینگ لئیان داده بری و هیته دی پی ناچی که خه لک به دابی جاران نان و پیخۆر دینن بۆ شیخ و هاوپیانی. شیخ و برا نیونجی و یارانی تیده وه و رووکی و چی هیئاویانه ده یخۆن و ته نیا به شی برا چکۆله وه لاده نین و بۆی هه لده گرن. پاش تاویک برا که یان دیته وه و ده لی دا به شه که ی خۆم بۆ بینن. برای نیونجی ده لی وه لاهی هیته ده پیچوو لام و ابو له وئ خواردووته، بۆیه به شه که ی تۆشم خوارد. برا که وره یان که شیخ بی، به بیستنی کاریکی ئه وها ناپیاوانه گری گرتووه و که وتوته تووک و نزا لی کردنی و گوتوویه تی هه ک ره بیی دهر درپی، چونکه قنیاتت به به شی خۆت نه کردووه! شیخ هیشتا ته و او تووک و دوعای له زاری دهر نه په ریوه که برای گهنجی شلپ به ربۆته وه و له خاک و خۆل که وزیوه و تازه پرووی جیهانی نه دیوه.

وه ختایه ک خه لک ئه وه ی ده بینن سه ت ئه وه نه دی دیکه ی بره ی دینن. شیخ له گه ل میر شه هابی برا چکۆله ی، له سه ر نکای خه لکی «خان چووک» له نیو عیل و عه شیره تی سویدی داده مه زری و قه لایه کی قایم و پته و ساز ده که ن. ماوه یه ک ده بیته پیشه نگ و پیشه وای جه ماوه ر و سه ره نجام پروو ده کاته دنیای دیکه و ده مرئ. نیرینه ی له پاش به جی نامینی و میر شه هابی برای جی ده گریته وه. به هومیدی خودای به رزی بی نیاز باسی ته وای ئه و که سانه ده کری که له پشتی وی که وتوونه وه و بوونه میر و سه ردار.

میر جهلال کوری میر شه هاب

پاش مردنی میر شه هابی بابی، ده بیته جله وکیشی کاروباری ناوچه که و ماوه یه کی زۆری پی ده چی و سه ره نجام به شوین بانگه وازی هه قه وه ده چی و ته مه نی ده بریته وه.

مير محهمهد كوپى مير جهلال

دواى نه مانى باوكى، مير محهمهد جى ده گريته وه و ئه ویش چهند سالىك ئه م
ئهركه گرينگه ي ده كه ويته ئه ستوى و پاشان به ره و دنياى ههرمان ده روا و مير
فه خره ددینى كوپى ره سه ن زاده ي ده بيته جينشینی.

مير فه خره ددين پاش ئه وه ي جى بابى ده گريته وه، وا ده كه ويته سهر بارى
چاكه و داده وانى و به جوانى به ده وره ي ناوچه كه دا دى، ته واويك ئاوه دانی و
خوش بژيو ي زياتر پووى تیده كا. دواى تيپه پوونى پوژگار يک پووى له م
فيزخانه يه وهرده گيږئ و به ره و سهرای شادمانى ده روا.

مير حه سه ن كوپى مير فه خره ددين

مير حه سه نى جیگره وه ي باوكى، كه سيكى په نجه به خويتى چاونه ترووكيتى دلره ق
بووه. سهره نجام چاوى به كوپرى هه ليتاوه و مير فه خره ددینى كوپه گه وره ي
جى گرتوته وه.

مير فه خره ددين كوپى مير حه سه ن

مير فه خره ددين، براهه كى ديكه ي هه بوو كه تا بللى قيت و قوز و جوانچاك و
زانا و به ئاكار بوو. نيشانه ي ئازايه تى و به جهرگى له نيوچاوانى ده بارى و خورى
جواميرى و دلاوا بوونى له ئاسوى ئاواتى دواپوژى دا خوى ده نواند.

به پووى بيژينگى به رى ناگيرئ پوخسارى پهرى
دهرگاش داخرئ، به پوچنه يه كدا سهر ده كا سهرى

میر محهمه د پشتی کرده خزم و کەس و نیشتمانی و بە هیوای ئەوێ بچیتە بەر پکێفی ئووزوون حەسەن پووی کردە دیاربەکر. کاتیک شەرەفی رامووسانی لادەرگانی ئەو پادشا پایەبەرزی پێ برا، خێر و چاکەێ شاهانی بە سەردا پڑا و بە خۆشەویستی خونکارانە بەسەرکرایەو. میرایەتی «خان چووک» و «چوبقجور»ی باربوو کرد و ناردییەو و لا تی خۆی.

کاتیک گەیشتەو لەگەڵ برای تووشی شەر هات و شیر و تیر و نێزە بوونە یەکلایی کەرەوێ کاران و پاش تیکهه لچوونیک زۆر، سەرەنجام میر محهمه د کوژرا. میر فەخرەددین بێ بەرەلست مایەو و چەند سالیکی دیکەێ حکومەت کرد و سەرەنجام سەفەری دنیاێ پاشینی هاتە پیش و ئەو سەرەێ بردی نەیهێنایەو. چونکە کوپی وای نەبوو بتوانی جیی بگریتەو، ئەبدال بەگی برازای بوو بە جینشینی.

ئەبدال بەگ کوپی میر محهمه د بنگەێ ژین

پاش نەمانی مامی، ئەبدال بەگ هەوساری کاروباری دەسلاتی بەدەستەو گرت. راست لەو سەرو بەندەدا هیژەکانی قزلباش بە سەرۆکایەتی «ئیقووت ئوغلێ»ی حوکمداری چوبقجور بە مەبەستی گرتنی خان چووک هێرشیان هێنایە سەر ئەبدال بەگ و بۆ ماوێ حەوت شەو و پوژان ناگری شەپی نێوانیان هەر نیلەێ هات و خەلکیکی زۆری هەردک لا بوونە چیشتهێ شیر و تیران. سەرەنجام خودا هاتە فریای ئەبدال بەگ و ئاواتی وەدی هیتا و شەهێ سەرکەوتن لە گەر ووبای بەختەو هەلیکرد و ئالای شەکاندەو. ئیقووت ئوغلێ قاچی لی بوون بە بال و پەوێ و بار و بارخانەێ لەشکر و تاوێ و خێوێ و ئەسپ و یەستری هەمووی بەجیمان و کەوتنە دەست جەماوهری ئەبدال بەگ. چەند سالیکی دیکەش پاش ئەم

پووداوه حکوومه تی کرد و سهره نجام گیانی دایه وه دهست به دی هیتی جیهان و سوبحان به گ و سولتان ئه حمه دبه گ له پاشی به جیمان.

سوبحان به گ کوری ئه بدال به گ

پاش نه مانی باوکی، سوبحان به گ جیی گرتیه وه و له گه ل براکه ی پشتیان به پشتی یه کتره وه دا و خویان له پاراستنی خاک و لیدانی خه نیمان هه لکرد. [شاعیر گوته نی:]

بربره ی پشتیه یه ک بوون

دووبه ره کی و تیداچوون!

چونکه پیکه وه یه ک بوون، یه زدانی مه زن سه رکه وتنی زوری وه ری هیتان. بۆ وینه دوا ی مه رگی خالیده گۆجی پازوکی، ناوچه ی «کیخ» ی ژیر ده سه لاتیان گرت. دوا ی سه رکه وتنی چال دیزان که سولتان سه لیم خان هه ریمی دیاره کری پاکیشایه ژیر پکیفی خۆی، ئه م دوو برایش ده ستیان بزوت و توانییان قه لا و ناوچه ی چوبقجور له چنگ ئیقووت ئو غلی ده ره یتن و ناوچه ی ئاغچه قه لا بگرن و مه نسووربه گی پازوکی لی ده ره پیتن که شاسمایل له وی کرد بووی به حوکمران. ههروه ها توانییان به زه بری چه ک ناوچه ی زاك و مه نشکورت (مه نشکورد) له چنگ قادر به گی قزلباش ده رکیشتن. پاشان براکان هاتن دانیشتن و هه ری مه که یان له نیو خویان دا به ش کرد. چوبقجور و مه لبه نده کانی ده ورو به ری بوو به به شی سوبحان به گ و ته واوی قه لا و ناوچه کانی دیکه ش به سولتان ئه حمه دبه گ برا. دوا ی چه ند سالیک شه یتان و شوفار هه دایان نه دا و کیشه یان له نیوانی دا نانه وه و بریه تی و خوشه ویستییان وه رگه رایه سه رباری دوژمنایه تی. سولتان ئه حمه د له سوبحان به گی برای که وته نه مامی و دووزمانی و به پیی فه رمانی سولتان

سوله یمان خان کوژرا و مه قسوودبه کی له پاش به جیما. دوی ئەم پرووداوه ناوچهی چوبقجوور درا به یه کییک له سه رۆکان و سه رکرده کانی عوسمانی.

سولتان ئەحمەدبەگ کۆری ئەبدال بەگ

سولتان ئەحمەدبەگ دوی کوژرانی سوبحان به گی برای، ماوهیه کی زۆر ژیا و په نجا سالی پتر حکوومهت کرد و سه ره نجام له م خانه دوودهرگانه وه بۆی ده رچوو.

له م دنیا یه دا ئە وهی نه گۆر بێ که م دیتته به رچاو
هه رچی که ده یلی لوزه وی خه مه ده رژیته هه ناو
وه ک خانی کۆنه که ورد ده بمه وه له هه ر بالیکی
بۆ سه حرای نه مان شریته ی ده که ن پئی کلک براو

سولتان ئەحمەد دوو کۆری له پاش به جیما: مرادبەگ و محەممەدبەگ.

مه قسوودبەگ کۆری سوبحان بەگ

پاش کوژرانی باوکی، مه قسوودبەگ له ریزی له شکر و پکیفی هه میشه سه رکه وتووی سولتان سوله یمان خان دا بوو به به شداری په لامار بۆ سه ر نه خجه وان. له شوینیک که پئی ده لین «ئارپه چای» وه کوو زیه وان و پیشه نگ پژی و تووشی سپای قزلباشان هات و ئە وه نده ی ئازایه تی نواند که دهنگی دایه وه و سولتانی خاوه ن شکۆش بیستییه وه. له بهر ئە و چاونه ترسانه ی ناوچه ی چوبقجووری وه ک سه رده می باوکی باربوو کرده وه و فه رمانی پیروزی بۆ نووسی و ئە ویش گه رایه وه شوینی ده سه لاتی.

له و جه‌نگه‌یه‌دا ئه‌سکه‌نده‌رپاشای چرکه‌س، مه‌زنی سه‌رکرده‌کانی دیاربه‌کر بوو. مه‌قسوودبه‌گ له‌به‌ر بویری که خده‌وخووی کوردانه و له‌به‌ر ئه‌و گیانبازی و خزمه‌ته‌ی که له‌کاتی هروژمه‌که‌ی پادشادا کردبووی، هینده‌ی له‌خۆی پاده‌دی که گوئی نه‌دایه‌گونجان و حاوانه‌وه‌له‌گه‌ل ئه‌سکه‌نده‌رپاشا. ئه‌ویش چوب‌قجوری له‌چنگی ده‌رهینا و دایه‌ده‌ست یه‌کێک له‌سه‌رکرده‌کانی عوسمانی. مه‌قسوودبه‌گ سه‌کالای برده‌به‌ر ده‌ران‌ه‌ی به‌خته‌لانی سوله‌یمانی و ماوه‌ی حه‌وت سال له‌ئێستانبوول مایه‌وه، به‌لام وه‌زیره‌گه‌وره‌کان له‌به‌ر دلی ئه‌سکه‌نده‌رپاشا داواکه‌یان نه‌که‌یاند ه‌ پێچکه‌ی ته‌ختی ده‌سه‌لاتی شاره‌ی پادشایه‌تی. سه‌ره‌نجام به‌پێی ریسی بێ‌برانه‌وه، ته‌مه‌نی براه‌یه‌وه و پووی کرده به‌ر دل‌زوانی یه‌زدان.

مرادبه‌گ کوری سولتان ئه‌حمه‌دبه‌گ

ئه‌سکه‌نده‌رپاشای مه‌زنی سه‌رکرده‌کانی دیاربه‌کر ه‌ریمی ده‌سه‌لاتی سولتان ئه‌حمه‌دبه‌گی له‌نیو کورپه‌کانی‌دا به‌ش کرد. ناوچه‌ی خان‌چووک و ئاغچه‌قه‌لای دا به‌مه‌مه‌دبه‌گ و جگه‌له‌ناوچه‌ی چوب‌قجور که له‌ژێر ده‌سه‌لاتی مه‌زنانی عوسمانی‌دا بوو، ئه‌وانی دیکه‌ی هه‌موو دان به‌مرادبه‌گ. وای دانا ه‌ر که‌س به‌سه‌ر ناوچه‌و مه‌لبه‌ندی خۆی رابگا و تیتال له‌وی دیکه‌نه‌هالینی.

پاش تیپه‌په‌وونی شازده‌سال به‌سه‌ر ماوه‌ی ده‌سه‌لاتیان‌دا، مرادبه‌گ به‌مه‌یلی خۆی هه‌وساری ده‌سه‌لاتی دایه‌ده‌ست سوله‌یمان‌به‌گی کورپی و کشایه‌وه‌و چه‌ند سه‌لێک دواتر پۆیی بۆ به‌ر دل‌زوانی خۆی. میر جگه‌له‌سوله‌یمان‌به‌گ، عه‌لی‌خان‌به‌گ و ئه‌لۆخان (هه‌لۆخان) و مسته‌فابه‌گی له‌پاش به‌جی‌مان. مسته‌فابه‌گ له‌جه‌نگه‌ی گیرانی ته‌وریزدا، له‌گه‌ل چه‌ند میره‌کورديکی دیکه‌له‌سه‌عدابادی ته‌وریز به‌ده‌ست قزلباشان کوژرا. عه‌لی‌خان‌به‌گیش له‌وه‌رایه‌دا که‌وته‌داوی دیلی و دوو سال له‌قه‌لای قه‌هقه‌هه‌و وێپای مرادپاشای مه‌زنی سه‌رکرده‌کانی

قه راماڻ زیندانی کیشا و ئاخریهه کی له گه‌ل مرادپاشا ئازاد کرا و پیکه وه گه‌رانه وه پږم. به گله‌ربه گی دیار به کر به پپی به سه‌رکردنه وهی شاهانه، ناوچه‌ی چوبقجووری به ملکا‌یه تی وه کوو شابه‌شانه خه‌لاتی عه‌لی به گ کرد و مرادپاشا له م بابه‌ته دا پشتی گرت و یاریده‌ی دا.

هه‌لۆخانی برای که وتۆته پیزی گه‌وره‌پیاوانی مه‌زنی دیار به کر و خوش‌بژیوه و به خاترجه‌می ده‌یگوزه‌رینن؛ به‌لام میر محه‌مه‌د که به سه‌ر خان‌چوک و ئا‌غچه‌قه‌لا راده‌گه‌یشت، هینده‌ی شله‌دابوویه و سه‌ری به کاروباری ناوچه‌که وه نه‌ده‌یه‌شاند، هه‌تا فه‌رهادپاشای سه‌ردار له‌سه‌ر ده‌سه‌لات کلای کرد و ناوچه‌که‌ی خسته سه‌ر قه‌له‌مه‌روی سوله‌یمان به‌گ. محه‌مه‌د به‌گ و سوله‌یمان به‌گ له‌سه‌ر ئه‌وه کیشه و قه‌ریان بوو. سه‌ره‌نجام محه‌مه‌د به‌گ مرد و له‌داوی قیره و گیره خه‌له‌ست.

بنکه‌ی ژین

www.zheen.org سوله‌یمان به‌گ کو‌ری مراد به‌گ

بئ‌پووبینی و جامه‌لووسکی، سوله‌یمان به‌گ لاو‌یکه له‌نیو ئامپاکانی دا به ئازایه‌تی به‌ناوبانگه. له سه‌ره‌تای گه‌نجه‌تی دا بۆ‌ته هاو‌پ‌کیفی مه‌زنی سه‌رکرده‌کانی ئامه‌د و به‌غدا و به‌لانه‌وازی له‌عه‌ره‌بستان ماوه‌ته وه و ده‌ردی دووری چه‌ی له‌ده‌روونی هه‌ستاندوه. بۆ کاروباری له‌شکری و سوارچاکی له‌سه‌ر باری پږمییان پږیشتووه و هه‌چ‌کام له‌میرانی کوردستان تای ناکه‌ن. بی‌ری تیژی وه‌کوو ئاوینه‌ی بی‌گه‌رد دیمه‌نی کاکل و مانای ساغ و پته و په‌نگی تیدا ده‌داته وه و هزری لی‌کدانه‌وه‌ی ئاوینه‌ی پوخساری بی‌روردانی شت‌زانه.

له میژده دیددهی زه مان که سیکی وای نه دیوه
یه کیکی قسه زان و وردبین و چا کولیوه

سوله یمان بهگ چونکه نه و شتانه له خوی داشک دها و پینانه وه دهنای، توزه
فیزیکی پینیشتووه و داویسه ته لانی دهست پیوه نه گرتن و به فیروانی مال و
سامانی و شانی پیوه ده شه کینن و له سهره.

تا به قهه موویه ک ژیانته ماوه ده بی وریا بی
چون بت پهرستی وه کوو خویته تی و نه پراوه دای
ده لئی بتی خوم و اشکاندووه تازه دهر بازم
که چی نه م فیزهت بتی که ورهیه و ده بی لئی رابی

باب و باپیرانی سوله یمان بهگ هر له کونه وه له «کیخ» ژیاون، که جیگایه کی
یه کجار چر و سهخته و که وتوته بناری چیا و سهر لیواری چومی فورات.
شوینیکی وایه که ئال و گزوی زه مانه و ههرا و ئاژوهی پوژگار نه یانگرتوته وه و
دانیشتووانی پاریزراون.

سرشتی بهرزه فرانه و ویست و ئاواتی بهر بلاوی سوله یمان بهگ هر به و
بره بهش و قوژبنه تهنگ و بهرته سکه قنیاتی نه هیتاوه و دانه مرکاوه. هاتووه و له
دهشتی نه لاله بهرپانی مه نشکورد شاریکی بنیات ناوه و خانووبه ریه کی ههره
چاک و مزگه وتیکی دیار و بلیندی لی ساز کردووه و چهند سالیکه به گهرمه پینه وه
خهریکه و هیشتا لی نه بوته وه.

له جهنگه ی گرتنی خاکی عه جهم و شیروان و ئازهر بایجان دا، خزمه تی یه کجار
که وره ی کردوون، به تایبته نه و کاته ی که نیاز به گی پازووکی به خوی و دووسی

هه زار چه کداری چخورسه عدی هه لیا نکوتابوو به سهر «قه رایازی» و که وتبوونه سهر تالانی خیللی «باوه لی»، سوله یمان به گ و پرای براکانی و چهند ئاغایه ک، دوور که وته په یکه رده یان و شه پری مهردانه ی کردن و مالی تالانی هه مووی گتپرایه وه. له گه ل هینانه وه ی مه پ و پاتال و نیومالی خیللی، خه نیمه تیشی گرت و به ساغ و سلامه تی گه پرایه وه. سهر دار مسته فاپاشا به دابی پادشایان خویندیه وه و له وه تی باوکی به زیندی سهری کردوو به ته میر و له جی خوی داناوه، هه تا ئه مپۆ که سهره تای مانگی نیوجیزنانی سالی ١٠٠٥ ی کۆچییه، ههر له سهر کاره. هیوادارم چونکه پیاوکی لیوه شاوه ی به ناوبانگه و پتریش هه لده گری، له کاری چاک و به جی دا ههر سهر که وتوو بی.

به شی نو هه م

باسی میرانی سلیمانی (سلیقانی) که ده بنه دوو لک^١

با ئه و بیرمه ندانه ی شوینه واریان وه کوو خۆره تاو رهنکی داوه ته وه و ئالای زانست و راگرتنی پارسه نگیان هه لداوه، له گه ل ئه وانه ی خه یالیان به دوا ی دۆزینه وه ی راستی دا ده گه ری و ده یانه وه ی تۆماری هه ل و تالسابوون و پرکیشی تیکه وه پیچن، لییان پروون بی که میرانی سلیمانی (سلیقانی) به ره گه ز ده گه نه وه سهر مهروانی حیمار^٢، که دوا یین که سه له سولتانه کانی ئه مه وی.^(٩) ده لئین بۆیه

١- بی گومان سلیمانی (سلیقانی) هۆزیک ی دیرینی کورده و مخابن شه ره فخان ته نها لیکچوونی ناوی که سایه تیه کانی کردۆته بنه ما بۆ گریدان و گه راندنه وه ی هۆزی سلیمانی به بنه ماله ی ئه مه وییه وه، که چی سه رچاوه عه ره بی و فارسییه کان ئاماژه یان به کورد بوونی هۆزی سلیمانی کردوو (ابن حجر، انباء الغمر، ١/ ٢٨٠، ٢٩١؛ ئه بوویه کر تارانی، کتییی

دیاره کرییه، ل ٦٥، ٧٩، ٨٦ و ١١٨). ز.س.

٢- مهروانی کر؛ مهروانه که ره. و.

«حیمار» ی پیوه شه‌ته‌ک دراوه، چونکه عه‌ره‌ب سه‌ری هر سه‌ت سالی‌ک به سالی حیمار (که‌ر) ناودیر ده‌که‌ن و له‌و زه‌مانه‌وه که مو‌عاوی‌ه‌ی کو‌ری ئه‌بو‌وس‌وفیان توانی‌بو‌وی ببی به خه‌لیفه و سوار بی به سه‌ر ده‌سه‌لاتی دیمه‌ش‌ق‌دا، تا ئه‌و ده‌مه‌ی مه‌روان بوو به حوکم‌ران، سه‌ت سالی پی‌چو‌وبوو.

هه‌روه‌ها ده‌گێ‌رنه‌وه جارێ‌کی مه‌روان به من‌دالی له قوتا‌بخانه‌وه ده‌گه‌ریت‌ه‌وه و ده‌چی قام‌کی به ئال‌قه‌رێ‌زی ده‌رگادا ده‌کا و بۆ‌ی نایه‌ته‌وه ده‌ر و هیت‌ده ئه‌ستوور ده‌بی که ناچار ده‌بن به بې‌به‌ند گه‌وی ئال‌قه‌رێ‌زه‌که بې‌رنه‌وه و پزگاری که‌ن. مه‌روان ته‌مبێ‌گرتوو نابی و جارێ‌کی دیکه‌ش وا ده‌کاته‌وه و باو‌کی لێ‌ی توور ده‌بی و ده‌لێ وه‌للا‌هی که‌ری! هر له‌و ساته‌وه که‌ری به ملی‌دا ب‌راوه. هر چۆ‌نیک بو‌وبی هه‌موویان با‌پیره‌که‌وره‌یان عه‌بدولمه‌نافه و ئاوا پشتا‌و‌پشت هاتوون: مه‌روانی حیمار کو‌ری محه‌مه‌د کو‌ری مه‌روان کو‌ری حه‌که‌م کو‌ری ئه‌بولعاس کو‌ری ئومه‌یه کو‌ری عه‌بدوش‌شه‌مس کو‌ری عه‌بدولمه‌ناف. حه‌که‌م یه‌که‌م پۆ‌ژی گیرانی مه‌که‌که^(۱۰) چۆ‌ته سه‌ر دینی ئی‌سلام و ئه‌م سه‌ربه‌رزیه‌ی پێ‌ ب‌راوه.

مه‌روانی حیمار سه‌ره‌تا‌کانی سالی ۱۲۷ی ک/ ۷۴۴ی ز، له‌سه‌ر ته‌ختی ده‌سه‌لات پالی داوه‌ته‌وه و پاش تی‌په‌ر‌بوونی پێ‌نج سال به سه‌ر ده‌سه‌لاتی‌دا، ئه‌بولعه‌بیاسی سه‌ففاح لێ‌ی راپه‌ر‌پوه و خۆ‌ی نه‌گرتوو و به‌ره‌و می‌سر هه‌لوه‌دا بووه. پۆ‌ژی ۲۸ی مانگی قوربانی ۱۳۲ی ک/ ۷۴۹ی ز، له‌گوندی «بوسیر»ی^۱ می‌سر به‌ده‌ست سالی عه‌بیاسی و ئه‌بو‌وعه‌ون کو‌ژراوه،^(۱۱) که به ده‌ستووری سه‌ففاح شو‌یتیان له‌ دووی خه‌لیفه گێ‌را‌بوو. مه‌روان، عه‌بدوللا و عوبه‌یدیلا‌ی له‌ پاش به‌جی‌مان. عه‌بدوللا په‌ره‌وا‌زه‌ی حه‌به‌شه‌ بووه و عوبه‌یدیلا گه‌راوه‌ته‌وه و له‌ فه‌له‌ستین بنه‌ی داگرتوو. له‌ سه‌رده‌می هه‌روونه‌په‌رشیدی عه‌بیاسی‌دا دا‌رو‌غ‌ه‌ی فه‌له‌ستین گرتوویه‌تی و

ناردوویه ته وه [به غدای] ناوهندی دهسه لات و ئه ویش له زیندانی په ستاوتووه و تاکوو ماوه بهری نه داوه. سهره نجام پیری بهرینگی پی گرتووه و ئاوی چاوی له بهندیخانه دا پوژاوه و ئینجا ئازاد کراوه. په نگه میرانی سلیمانی له پشتی ئه و [خه لیفه زاده یه] که وتبته وه. ویشده چی نه وه و نه تیژه ی سولتان سلیمانی کوپی عه بدولمه لیکی مهروانی بن.^(١٢) هه ر خودا بوخوشی ده زانی چونه!

به پپی نووسین و گیرانه وه ی تۆمارکراوی نووسهرانی باوه پیکراوی ئه و خانه دانه، کاتیک مهروانی که وتوونه بهر زه برونه نگی بنه ماله ی عه بیاسی و په ره م په ره م بوون و هه ر یه که ی به لایه که دا په ویون، سی کهس له کوپانی مهروانی حیمار و پرای جه ماوه ریکی بهر چا و له فه له ستینه وه پووین کردۆته هه ری می قو لب و له دۆلی «خوخ» ی سهر به ناوچه ی «غه زالی» بنه گر بوون. پوژبه پوژ پهل و پزیان هاویشتووه و زۆربه ی خیل بانزکی له دهوری ئالایان کۆبوونه وه و به پشتیوانی ئه وان توانیویه قه لای جه سقه، تاش، حوسوولی، مه یافارقین و مه لبه ند و ناوچه کانی ده ور و بهری هه تا سهر لیواری پووباری دیار به کر بگرن. پاشان قه لای بی دیان، کارو وکان، دلکو و قیا، ره بات، جه ریس، ئیدنیک، سه لیک و که نه چیان^١ له چنگ کافرانی گورجی و ئه رمه نی ده ره ی تاوه و به سهریان دا زال بوون.^٢ به م شیویه زۆربه ی پهیره وان و لایه نگرانی هه لوه دا و هه لمشتاوی مهروانییه کان له میسر و شام لییان هالاونه وه و له هه شت خیلان دا خۆیان دۆزیوه ته وه که بریتین له: بانزکی، هویدی، دلخیران، بووجیان، زیلان، به سیان، زه کزیان و به رازی. هیندی که له و خیلان چوونه سهر پینازی حه زره تی ئیمامی شافیعی، وه بهر په حمه تی خودا کهوئ و بوونه سوننی. دهسته یه کیشیان

١- نووسراوه گهنج، به لام گهنجه دروسته. و.

٢- داگیر کرانی ئه م قه لایانه له ولاتی گورجیه کان له سهر چاوه میژوویی به کاندا نه هاتووه و ئوبالی له سهر نه کیشراوه. ز.س.

پئی نابەخیری یەزیدییان وەبەر داو و لەسەر شۆپی وان دەمەشن. میرەکانیان بوونە پەچاوکەری پێبازی سەرتۆپ و سەروەری ئادەمیزادان، کە حەزەرتی محەممەدە دروود و سلاوی خودای لەسەر بێ و زۆر چاک لە بچەیی زانایانی ئیسلام دا خۆیان ماندوو دەکەن. مرۆی یەكجار بەدین و خوداپەرستی سەنگینیان لێ هەلکەوتوو، بەلام بە سەر نیزیکی سەت تیرەیه‌کدا دابەش بوون، کە زۆربەیان خێڵەکی و دەوارنشین کۆچەر و ئاژەلدارن. هەموو سالی بەهاران و بانەمەرێان دەچنە هاوینە هەوارەکانی بدلیس و لە چیاى شەرەفەددین و ئالەتاق (ئالەداغ) رەشمالیان هەڵدەدەن. جەنگەى پایزە هەواران خێڵ بەرەو خوار دەبنەو و سەرەتای فەرورەدین^۱ دەگەڕێتەو و زستانە هەوارەکانی خۆیان. لە نێو ئەو مەردارانەدا وا باو و کە بۆ هەر سیسەت سەر ئاژەل، سەریکی وەک هەوارانە دەدەن بە میرانی بدلیس. بە کورتی و پوختی دەبێ بلێن پاش ئەوێ تیر و خێلاتی سلیمانی (سلێقانی) لە ژێر ئالای «مەروان» دا کۆبوونەو و ئەویش توانی ماوێهەک بە سەر ئەو قەلا و ناوچە گیراوانەى ژێر فەرمانی رابگا، دەستی لە داوێتی ئەم دنیا نەمیتە بەردا و بەرەو دنیای هەرمان پۆی. دواى ئەمانى مەروان، بەهائەددینی کۆری بوو بە جیگرەوێ باوکی و ئەویش دەستی هەلگرت لە خزم و خێل و ژیاى بە ئەمانەت وەرگیراوى دایەو و دەست کوێخای ئەمان و میر عیززەددین و میر جەلالەددینی لە پاش بەجێمان.

میر عیززەددین^۲ بوو بە جێنشینی باوکی و هێندەى نەبرد کە مردن هاتە سلاوی و کوپێکی مندالی لە دواى بەجێما بەناوی میر برايم. جا چونکە نەیدەتوانی کاروباری دەسەلات راپەریتى، پیاوماقوولانى خێلى هاتن و میر جەلالەددینی برايان

۱- فەرورەدین یەكەم مانگی بەهارە و دەبێتە خاکەلیو، لێردە هەلەیهک پروی داو. و.

۲- میر عیززەددین لە لای «ابن حجر العسقلانی» بە «غزالدین السلیمانی» هاتوو (أبناء الغمر،

له جی دانا. دواى نه مانی میر جه لاله ددین، میر برایمی برازای توانیبوی خوی داپیژی و گه وره ببوو. خزم و خیل وایان پی باش بوو بیکه نه میر و کردیان. ماوهیه کی چاکی حکوومهت کرد و سهره نجام دهستی له م دنیا نه میته هه لته کاند و گوتی مالاوا! میر دیادین و میر شیخ ئه حمه دی له پاش به جیمان. له سهر وه سیتی میر برایم، میر دیادینی کوپی بوو به جیگره وهی و هه وساری کاروباری گرینگی دهسه لاتی که وته سهر شانی. هه شتا سال ژیا و زوری خوشی دیت و چاکی پابوارد.

ئه و ده مه ی که شاسمایلی سه فه وی توانی دهست به سهر دیار به کردا بگری، خان محه ممه دی ئوستاجلووی پاسپارد هه تا له بری وی به سهری پابگا و بیپاریژی. خان محه ممه د خوی له گه ل میر دیادین گونجاند و نیوانی له گه ل خوش کرد و بیکیسی خاتوونی کچیشی لی خواست. خیل و خزمانی سلیمانی بوونه پشتیوانی و میر دیادین به پرو وراستی له گه لی تیکه وت و ئه ویش له و پشه کاروباری چاک له بهر راده په پین. بژ وینه ئه و ده مه ی که عه لائوده وه لی زولقه دری والی مه رعه ش، سارو وقه پلانی برازای به مه به سستی گرتنی دیار به کر نارد سهر خان محه ممه د، شه پی قورسیان له نیوانی دا قه و ما که ئاوازه ی هه تا ته شقی ئاسمان پویی.

گۆچانی ده هۆل کوتان، هه را و ژاوه ی نایه وه
خوشی کرد ئاگری شه پ، چوو ئاژاوه ی نایه وه
پیشۆله ی ملی ئه سپان، وا مه ی دانج ده مالی
زینی زیړین بوونه زیو، له بهر تۆز و گهر دالی

خیلی سلیمانی، نه خیر نه وه لالا دیوانی سلیمانی له و شه پدا پیاوانه وه دهست هاتن و گوپ میان به ست و کاریکی وایان کرد هه وت خانی پوخته می مازنده ران و

سامی نه‌ریمان له‌چاو چاونه‌ترسانیان بوونه ئه‌فسانه. کوردان به هیژ و برستی شان و باهۆی کامه‌ه‌وایان و به زه‌بری شیرێ ژاراوداریان هه‌لبه‌دابه‌ریان خسته له‌شکری سارووقه‌پلان و ئه‌ویشیان له‌ خاک و خۆلی چاره‌به‌شی گه‌زاند و سه‌ریان له‌ قالبی جوئ کرده‌وه. خان‌مه‌مه‌د له‌ چاکه‌ی ئه‌و کاره‌ زۆری چاکه‌ کرد له‌ گه‌ل میر دیادین و عیلى سلیمانی.

میر دیادین دواى نه‌مانی نێڕینه‌ی له‌ پاش به‌جێته‌ما، به‌لام میر شیخ ئه‌حمه‌دی برای نۆ کوپی هه‌بوو: شاهه‌له‌دبه‌گ، بالوول‌به‌گ، عومه‌رشابه‌گ، سۆسه‌ن، وه‌لی‌خان، ئه‌لوهند، خه‌لیل، ئه‌حمه‌د و جانگیر. له‌و پێشه‌ حکومه‌تی میر دیادین بۆ برازاکانی به‌جێما.

لکی به‌که‌م

باسی میرانی قوالب و باتمان

بنکه‌ی ژین

منی نووسه‌ری ئه‌م پووپه‌رانه، گه‌لێک جار له‌ که‌سانی باوه‌ڕپیکراوم بیستوهه، کاتی‌ک میر دیادین به‌ سه‌ر پیری و بی‌هیزی‌دا که‌وتوه و کوپکی نه‌بووه هه‌تا به‌ سه‌ر کاروباری ولات رابگا و گرئ و کۆسپان بره‌ویتی، برازاکانی لێپراون بچنه سه‌ری و تۆماری ده‌سه‌لاتی تیکه‌وه‌پێچن. ئه‌ویش داواى له‌ خان‌مه‌مه‌دی ئوستاجلوو کردووه بگاته فریای و خان به‌ ده‌نگیه‌وه چوووه و هێژیکى چاکى بۆ ناردووه و شه‌پێکی قورسیان له‌ نیوانی‌دا قه‌وماوه. له‌و شه‌په‌دا عومه‌رشابه‌گ و سۆسه‌ن و جانگیربه‌گ کوژراون. شاهه‌له‌دبه‌گی برا گه‌وره‌یان که‌ مایه‌فیتنه‌ی ئه‌و کیشه و هه‌رایه‌ بوو، توانیویه‌تی به‌ هه‌زار فرت‌وفیل‌خۆی له‌و گێژاوی مه‌رگه‌ ده‌رباز بکا و له‌ که‌ناری‌ خۆی بگرێته‌وه و به‌ هانکه‌هانک راکاته‌ خزمه‌ت سولتانه‌کانی چرکه‌س. پاش شه‌په‌که‌ی چال‌دی‌ران که‌ قزلباش له‌ کوردستان ده‌سه‌لاتیان له‌سه‌ر ته‌وه‌ره و بسته‌ی‌ خۆی ترازا و به‌ره‌و نه‌مان پۆیی، یه‌کێک له‌

ئاغا گه وره کانی تیره ی به سیانی به ناوی عه لی فیری، دهستی به سهر قه لای مه یافارقین^١ دا گرت و پیاوی نارد بۆ لای شام به شوین شاوه له دبه گدا که خیرا بیته وه. کاتیک راسپارده ی گه یشته لای، بی سئ و دوو تفه دهسته ی لی کرد و پیتی نایه رکیف و هه یکه م که نگیتی ده که م، خیرا خۆی گه یانده وه نیشتمانی. به هه ول و تیگژشانی عه لی فیری و به لیبرانی خیل و خزمانی له سهر ته ختی حکومهت پالی دایه وه. له و ماوه یه دا که هه ری می دیار به کر و کوردستان که وته دهست مه زنانی ده وه له تی په ره گری عوسمانی، میرانی ساسۆنی له بهر دوژمنایه تی کۆنیان له گه ل عی لی سلیمانی، داریان له پشتی تیره ی خالیدی دا و فیریان کردن تاکوو له خاکی مه یافارقین خۆیان دابگرن و چه ند کار به دهست و ئه رکداریکی ده رانه ی سولتانی بکووژن، که بۆ راپه راندنی کاریکی گرینگ هاتبوونه کوردستان، هه تا ئاوا شاوه له دبه گ و مه زن و ماقوولان و پیاوه کانی پی تاوانبار بکه ن و ناوچه ی ده سه لاتی خه ساربار بی.

خالیدی فه رمانه که یان له سهر چاویان دانا و ئه م کاره دزیو و چه په له یان به ئه سته ی شاوه له دبه گدا هینا. کاتیک ئه م ته گبیر و ته له که یه گرتی، مه زنی سه ره کرده کانی دیار به کر که وته دزایه تی کردنی و قه ومانی پووداوه که ی به پیچکه ی ته ختی به شان وشکۆی سولتانی راگه یاند. فه رمانی بی به رگپه وه بۆ کوژرانی شاوه له دبه گ مۆر کرا و مه زنی سه ره کرده کانی دیار به کر بانگه یه شته دیوانی ده سه لات و هه لیپچا. شاوه له دبه گ به نیوک و نیوه روکی کاره که ی زانی و به هه زار کویره وه ری و ریشم به رده له و گه رداوی گیان ئه سستینه پزگاری بوو. پاش ده رباز بوونی، ته واوی ناوچه ی ده سه لاتی خرایه سهر ملک و ماشی تاییه تی

١- ناوچه یه که هیه له باکووری «فارقین» و پۆژه لاتی «لجی» ناوی «کولب» ه، که ده که ویته سهر لکی نیوه راستی سئ لکه ی رووباری باتمان. ویده چی ئه م ناوچه یه جیی قه لای قولب بی. قولب ئیستا له نیو کوردان دا بوته «پاسوور». باتمان که وه تۆته خۆره لاتی فارقین و پالاوکه ی نه وتی «غه ززان» ی لییه و له داویتی چپای رمانه. ع. ی.

خاوه‌ن‌شکۆ و سه‌رکار و پاکاری به سه‌روهه داندرا. شاوه‌له‌دبه‌گیش قنیاتی هیتا به قه‌لای قولب و مه‌لبه‌نده‌کانی ده‌ورو به‌ری و سیژده سالیکی ئاوا تئیه‌ر کرد و بارگه‌ی ژیانی له‌م ته‌نگه‌به‌ره‌ی نه‌مانه‌وه‌را کیشایه‌ی دنیای دوامین. شه‌ش کوپی له‌پاش به‌جیما که بریتی بوون له: عه‌لی‌به‌گ، میر دیادین، وه‌لی‌خان، جانگیر به‌گ، میر یووسف و میر سوله‌یمان.

عه‌لی‌به‌گ کوپی شاوه‌له‌دبه‌گ

عه‌لی‌به‌گ پاش نه‌مانی باوکی ماوه‌ی چل سالی حکومته کرد و کاری یه‌کجار چاک و شیای ته‌نجام دان. له‌گه‌ل گه‌وره و گچکه به‌باشی جوولایه‌وه و سه‌ره‌نجام خۆی له‌گه‌شتی دنیای دیکه خۆش کرد و پۆیی. سولتان حوسین به‌گ و وه‌لی‌خان به‌گی له‌دوای به‌جیمان.

سولتان حوسین به‌گ کوپی عه‌لی‌به‌گ

به‌پێی فه‌رمانی شکۆمه‌ندی سولتان سه‌لیم‌خان، سولتان حوسین به‌گ سالی ۹۸۰ ی ک/ ۱۵۷۲ ی ز، بوو به‌جینشینی باوکی. ئه‌و ده‌مه‌ی که سولتان مرادخانی خودالی خۆشبوو، عوسمان پاشای مه‌زنه‌وه‌زیری کـرده سپاسالاری هیژه نه‌به‌زه‌کانی و به‌مه‌به‌ستی گرتی ئازهر بایجان ناردی، سالی ۹۹۳ ی ک/ ۱۵۸۵ ی ز، سولتان حوسین به‌گ له‌سه‌عدابادی ته‌وریز، له‌شه‌ری قزلباشان دا خۆشای شه‌هید بوونی نۆشی و شه‌ش کوپی له‌دوای به‌جیما: قلیچ به‌گ، سه‌ید ئه‌حمه‌د، زه‌ینه‌ل به‌گ، زاهید به‌گ، حه‌یده‌ر و قاسم.

وه‌کوو دیاره سه‌ید ئه‌حمه‌د به‌گ له‌جه‌نگه‌ی کوژرانی باوکی دا به‌ده‌ست قزلباشان گیراوه و ماوه‌ی دوو سال له‌قه‌لای قه‌هقه‌هه‌دا زیندانی کراوه و ئاخری به‌که‌ی به‌هاوکاری چه‌ند ئاغایه‌کی دیوناسی ئازاد کراوه و گه‌راوته‌وه مالی خۆی. به‌فه‌رمانی سولتان مرادخان، زه‌ینه‌ل به‌گ جێی باوکی گرتبۆوه. قلیچ به‌گی

بـرای هـره گـه وره یان که بۆ ئاوه ز و تیگه یشتن به ره ژیری هه موویان بو، به یاریده ی محه ممه دبه گی میری چه زۆ ده سه لاته که ی باوکی بۆ خۆی وهرگرت و له گه ل زهینه ل به گی برای کردی به کیشه و نیوان ناخۆشی. ماوه یه کی که م توانی له قوالب هیندیك به ده وری خۆی دا بی، به لام گه شه یه کی وای نه کرد و له بهر ئاکاری نابه جی و ناله باری به ده ست چه ند پیاوکی خلی خۆیان کوژرا.

سه ید ئه حمه دبه گ کوپی سولتان حوسین به گ

سه ید ئه حمه دبه گ پاش قوتار بوونی له بهندی قزلباشان، له ئه رزه رۆم خۆی گه یانده لای فه رها دپاشای سپاسالار و ته وای خزمه ت و گیان بازیه کانی خۆی خسته به رچاوی و خه لات و چاکه دانه وه ی بی سنووری شاهانه ی فه رها دپاشای سه رداری هه میشه سه رکه و تووی به سه ردا پڑا و حکومه تی قوالب و باتمانی باربوو کرا. راست له و سه ربه نده دا بالوول به گی خالی به ده ست عیلى به سیان کـوژرا. ئـهـ و سا بـه ره هـ لست بوو به میری سه ربه خۆ و چه ند سالیك حکومه تی کرد و له بهر سه رساردیی مه زنی سه رکرده کانی دیاربه کر، له بارگای سولتانه وه مه زنايه تیی قوالب درایه ده ست کابرایه کی عوسمانلی. ئه ویش به ده رکراوی به مه به ستی وهرگرته وه ی جله وی ده سه لات سه ری وه بهر ده رانه ی سولتان هیتا و سه ره تای سالی ١٠٠٣ ی ک/ ١٥٩٤ ی ز، له ئیستانبوول کۆچی دواپی کرد. به ده ستووری پیشوو قوالبیان دایه وه ده ست زهینه ل به گی برای و ئیستا که سالی ١٠٠٥ ی کۆچییه، هه روا له سه ر ده سه لات.

لکی دووهه م

باسی میرانی مه یافارقین

ئەوێ پاستی بی میرانی مه یافارقینیش به پەگەز دەچنەوێ سەر شیخ ئەحمەدی کوپی میر عیززەددین و لەگەڵ میرانی قوڵب ئامۆزان. یەكەم کەسی ئەم بێنەمالەیه کە بۆتە میر، بالۆول بەگی کوپی ئەلوهند کوپی میر شیخ ئەحمەد، کە بە شیوہیەکی سرشتی پیاویکی ئازا و دلوا بوو. لە پێشدا ویپای عومەر شابهگی برای لە پکیفی ئەسکەندەر پاشای مەزنی سەرکرده کانی دیار بە کردا بوو. کاتیک ئەسکەندەر پاشا بە پپی فەرمانی بی سێ و دووی [سولتان سەلیم خان] پەلاماری بردە سەر جەوازەر^۱ و گرتی و قەلایەکی لێ ساز کرد و ناوی نا «ئەسکەندەر بی»، بە بالۆول بەگی ئەسپارد هەتا بە سەری رابگا و بیپاریزی و لەوێ کردی بە میرناوچە. چونکە لە و شویتە کاری یە کجار بە جی و شیای راپەراندن، کاغەزیکی لە مەزنی سەرکرده کانی دیار بە کر و چەند میریکی کوردستان وەرگرت کە دەسەلاتی بە میراتگە راوی خانەدانی وەرگریته وە. بۆ ئەم مەبەستە پرووی کردە دەرانی پیرۆزە هیلانە ی بارگای شاهانە ی سولتان سەلیم خان. ئەویش بە سیلە چاوی پادشاهانە ی بە سەری کردەوێ و ناوچە ی مه یافارقین و مەلبەندەکانی لە حکوومەتی قوڵب دابری و وەک کە لە بربووی کرد و بە ملکایەتی بۆی تەرخان کرا. هەروەها فەرمانی پیرۆز دەرچوو کە داهاستی پیتاکی خێلی بەسیان و بووجیان و زیلان کە لە سەردەمی شاوہلەدبەگدا خرابوویە سەر داهاستی تاییەتی سولتان، بدریتە دەست بالۆول بەگ و ئەویش سالا و سال کۆی بکاتەوێ و بیداتە خەزنە خانە ی دیار بە کر. چەند سالیک بەم شیوہیە تێپەری و لیکدانیکدا هێرش بۆ

سهر خاکی عه جه مان نه پسیاه وه و تیره و تایفه کانی سلیمانی له چنگ میرانی تورک وه زاله هاتن و مال و کوچیان پچاوه و دهستان له نیشتمانی خویان هه لگرت و چوونه هه ریمیکی که تازه له قزلباشان پاکرابزوه و به مهرجی پاراستنی، له وئ بنه یان داکوتا و مه زنایه تی و به گایه تی و ناوچه ی ژیر دهسه لاتیان بۆ دیاری کرا. کاتیک عیل و عه شیرته کان له چنگ دهسه لات و به پویه بردنی بالوول بهگ ده رچوون، هه موو ملیان نا له سهر بزیوی و خویان له دانی باج و پیتاک پاراست و نه وهنده ی بۆیان کرا به قوونیان هه لپه سارد و به که مته رخه می به لایان دا تپیه پین. بۆ وینه «شاسوار» یک که میرلیوای قه لای بایه زیدی سهر به ئیره وان بوو، هه زار خیزانیکی خیلی سلیمانی و خیلاتی دیکه ی له دهوری خوی هالاندن و سهریان له حاند دانی پیتاکی سولتان بادا. بالوول بهگ به پیی فهرمانی سولتان، به مه بهستی وه رگرتنی خه رج و باجی دهسه لات و به یتولمال و گیرانه وه ی ده وارنشینان و مه پ و مالاتی بۆ مه یافارقین پرووی کرده و ینده ری. کاتیک سؤراغی پهیدا بوو له گه ل شاسوار بهگ تووشی شه پ هات و بالوول بهگ له و کیشمه کیشه دا شانازی شه هید بوونی پی برا. پینج کوپی له پاش به جیما: میرخان، عومه ره بهگ، مه حموود بهگ، محهمه د و عوسمان.

میرخان بهگ کوپی بالوول بهگ

له پاش کوژرانی باوکی، میرخان بهگ جیی گرتیه وه. خیل و خزمانی بهر فهرمانی دوای چه ند سالیگ وایان دایه لانی لاساری و سهره شیتی و کاری دزیو، که ته وای خه لکیان لیرو له وئ وه ته نگ هیئا و ده مالی کوولیان کردن و له تاوان سکا لایان برده بهر ده رانه ی پادشای داده وان و فهرمانی کوژرانی میرخان و تیره ی به سیان و بووجیان و ته وای چه په لکارانیان وه رگرت و هیئایان بۆ محهمه دپاشای

مه‌زنی سهرکرده‌کانی ئامه‌د. محهمه‌دپاشا، میرخان‌به‌گی راکیشایه دیوانی ئامه‌د و به‌پیی فهرمانی سولتانی [عوسمانی] کوشتی.

عومهر به‌گ کوپی با‌لوول‌به‌گ

دوای کوژرانی میرخانی برای، میرایه‌تیی مه‌یافارقینی باربوو کرا، به‌لام سهروبه‌ری کارانی بۆ ویکنه‌هاته‌وه و نه‌یتوانی باج و پیتاکی دیاری‌کراوی سه‌سالانه‌ی شاه‌ی کۆ بکاته‌وه که ده‌بوو به‌ چوار خالوار سکه‌ی عوسمانی و ده‌بوو بیدا به‌ خه‌زنه‌خانه‌ی دیاربه‌کر. له‌سهر پێشنیاری مه‌زنی سهرکرده‌کان و ده‌فته‌رداری ئامه‌د، مه‌زنایه‌تیی هۆز و تیره و خیلانی کورد و مه‌یافارقین له‌ دیوانی پادشای جه‌م‌پایه‌ی ده‌وله‌ت‌په‌ناوه، واته‌ سولتان محهمه‌دخان، درایه‌ ده‌ست برایم‌به‌گی ئاقساق کوپی جانگیربه‌گ.

عومهر به‌گ سهره‌تا په‌نای برده‌ به‌ر په‌ساری میری بدلیس و له‌ ناوچه‌ی مووش بنه‌ی داکوتا. ئه‌وه‌نده‌ی توانی خۆی هیتاوبرده‌ه‌تا پیتاکی دیاری‌کراوی حکوومه‌ت کۆ بکاته‌وه، به‌لام شتیکی وای به‌ده‌سته‌وه‌ نه‌هات. که ئاوا‌ی دی، هات و کۆمه‌لێک لات و شه‌لات و شه‌خۆری له‌ خۆی هالاند و له‌ ناوچه‌کانی خه‌نس (خه‌نوس)، مووش و مه‌لازگرد پرکیشیی کرده‌ سهر مالی خه‌لک و سهره‌نجام دایه‌ لانی چه‌ته‌یی و پێگری. چه‌ند جارێک له‌ مابه‌ینی چه‌زۆ و باتمان‌دا کاروانچی و هام‌وشۆکه‌رانی دا‌رووتاند و خه‌لکی ڤووت کرد و چه‌ند مسولماننیکیشی کوشت. عه‌لی‌به‌گی میرلیوای خه‌نس و محهمه‌دبه‌گی حوکمرانی چه‌زۆ هه‌لیانکوتایه‌ سه‌ری و چه‌ند پیاو و هاو‌پێ و برا‌زایه‌کیان کوشت و هه‌رچی بوویان ده‌ستیان پێخست و بردیان. عومهر به‌گ هه‌موو جارێک به‌ هه‌زار ئه‌للاوه‌للا و گیره‌گیر

خۇى دهرباز كردووه؛ ئهگه رچى ناوى ميرايتىي له سهره، به لام دهكه ويته پىزى
دز و پىگىران و نسات...وانى له جييهك تۆتهكه بگرئ.

دهستهى دووههم بريتييه له دوازده بهش

بهشى يهگهم باسى ميرانى سۆهران (سۆران)

دهبا ئه و خوينه رانهى كه سرشتيان پرشنگداره چهشنى ههتاو، بهم
راسته قينهيه بزائن و لييان پهرده پۆش نه بئ، كه ميرانى سۆران به پرسه
دهچنه وه سهر يه كييك له مهزنه وه جاخانى عهره بى به غدايى به ناوى «كه لۆس».
پووداوى تال و ناخۆشى زهمانه كه لۆس هه لده ديژن و ههتا گوندى «هه وديان»^١
ناوچهى «ئاوان»^٢ سهر به ناوچهى سۆران گيرى ناكهن. سهرهتا له وي بۆته
شوانى خه لك و چونكه ددانى پيشه وهى نه بوون و له وي ههر كهس كه ل بئ
پيى ده لپن كه لۆس، ئهم ناوهى به سهردا براوه.^٣ كه لۆس سئ كورپى بووه: عيسا و

١- هه وديان، رهنكه هه و تديان يان هه و تديان بئ. به شانى رۆژاوادا، ده كيلۆمىترى
له گه ل رهواندز نيوانه. و.

٢- دياره شهرفاخان زانباريه كى ئه وتۆى نه بووه سه بارهت به ميرنشيني سۆران و ناچار
گوئى بۆ گيرانه وهى ده ماوده مى كۆمه لانى خه لك شل كردووه و ئه وهى بيس توويه تى
بئ هه لسه نگاندن و سهرند كردن و له بيژنگ دان تۆمارى كردووه. له راستى دا ميرنشيني
سۆران له مه گهره تره كابرايه كى شوانه ويلاه به غدايى دايمه زرينئ و ئه وهى تا ئيسا
زانراوه، ميرنشينه كه له سهرده مى مه غۆله وه هه بووه و شه قلاوه و ده شتى ههرير و گه لى
عه لى بهگ و «ها وديان» يان به ده سه ته وه بووه. سالى ٧٠٠ى ك/ ١٣٠٠ى ز، كوردانى ←

برایم و شیخ وەیس.^(۱۳) بەراستی عیسا پیاویکی دلایا و خوشپاویژ و چاوتیز بوو. ئەوەندە لە بەراتی شوانی وەرگرتوو وەرخواردی دەمپووت و ھەرزەکارانی گوندی داو. ھێندە و کەردوو ھەتاتەواوی سەربەگچەل و بەدەفە و شەلات بوونە ھۆگری دەسبلاو بوونی و سەریان وەبەرھێناو و لە قسە و دەرنەچوون. راست لە و سەرووبەندەشدا دوژمنیکی گەورە بەرۆکی میری نساوچەکە و گرتوو و ھاتۆتە سەری و ئەویش خۆی لێ خوش کردوو. لاتە و پاتە و بەدگوزی دەورووبەری عیسا ھەر بۆ فەشە و گالە و گەپ عیسیان ھێناو و داویانەتە پێش خۆیان و ناویان ناوە میر عیسا و پوویان کردۆتە «بالەکان». کاتیک خەلکی ناوچەکە لە کار و ئاکاری ئازایانە پاماون و بە پیاویکی بەقەڵافەت و دیمەن ھاتۆتە بەرچاویان، بە مەزنی خۆیان دانائە. لە ماوەیەکی کەمدا خەلکی زۆری لە دەوری ھالائە و بە مەبەستی گرتنی قەلا و ئاوان ھەروژمیان ھێناو و دەوریان داو. گەرانگەری قەلاکە بەردەلانیکی رەنگ سۆرە و سەرھەتا عیسا و ھاوڕێیان لەو قوت بوونەو و شەریان ھەلگیرساندوو. قەلانیشیان سەریان لە ئازایەتی ئەو پۆلە شەپکەرە سوڕ ماو و سامیان پێنیشتوو و ناویان ناو سەنگەسۆری. وەکوو دیارە کورد بە «سورخ» دەلێن سوھر (سۆر)، ھەر بۆیە بەشیکی سەنگەسۆری قرتاو و شتیکی پێو زیاد کراو و بۆتە سوھران (سۆران) و ئەم ناو ئاوا پەیدا بوو و پێشەو ناسراون. ھەر چۆنیک بێ، عیسا و یاران پاش شەپ و تیکھەلچوون قەلایان گرتوو و ئەستێرە و بەختی عیسا وەکوو عیسا کوپی مریەم ھەلکشاو و شان بەشانی

سۆران کتوپر ھەلیانکوتاوتە سەر ئوردووی مەغول، کە لە پێدەشتیکی نزیک شەقلاو مۆلی خواردوو و زیانی گیانیان پێگەیاندوون (العمری، مسالک الابصار، ۲۶۱/۳-۲۶۳، النوری، نھایە الارب، ۲۶۱/۲۹). ز.س.

خۆر و مانگ پراوه ستاوه و که وتۆته سەرووی قەلای گەردوونەوه. پۆژبەپۆژ دەسەلاتی بەهاتی بەرز بۆتەوه و هەتاوی شان و شکۆی لە تەشقی ئاسمانان پتر هەوراز هەلگەپراوه. بە تەگیروپای بەپێوجی و بیرى ورد و پووناکی دەستی بە سەر هەریمی سۆران دا گرتووه و پاش ئەوهی پۆژگارێک بە کامرەوایی پاییوار دووه، سەری بردۆته بەر سیپەری پەساری دلزوانیی یەزدانی و تەواو بووه.

شاعەلی بەگ کوپی عیسا

شاعەلی بەگ پاش نەمانى عیسای باوکی، بۆتە جیگرەوهی و لەسەر تەختی دەسەلات پالی داوه تەوه. دواى ئەوهی ئەویش مەرگ بۆتە میوانی، پووی کردۆته دنیاى دیکە و چـوار کوپی بوونه میرانگری، عیسا، پیربوداق، میر حوسین و میر سەیدی. هەر بە زیندی سەری خۆی هەریمەکەى لە نیو کورپەکانی دا دابەش کردووه، هەتا هەموو بە بەشی خۆیان پازی بن و شالاو بۆ یەکتەر نەبن. بۆ نموونه «حەریر»ى ناوهندی دەسەلاتی خۆی بە خشیوه بە میر عیسای کورپە گەورەى. پاش تێپەربوونی ماوه یەک بە سەر دەسەلاتی میر عیسادا، لەگەڵ پیربوداقی میری بابان تووشی شەڕ هاتووه و کوژراوه.

پیربوداق کوپی شاعەلی بەگ

دواى نەمانى شاعەلی بەگ، پیربوداقی کوپی بۆتە جێنشینی و توانیویەتی ناوچەى «سۆماقلق»یش^١ لە چنگ تیرەى «نیلخاس»ى سەر بە قزلباشان دەربیتى. پاش ئەوهی چەند سالیکی بە سەر حکومەتى دا تێپەریوه، مردووه و میر سەیفەددین و میر حوسینی لە پاش بەجێماون.

میر سه‌یفه‌ددین کوری پیربوداق

میر سه‌یفه‌ددین دواي نه‌وه‌ی که جیی باوکی گرتۆته‌وه، ماوه‌ی ده‌سه‌لاتی هیئنده‌ی نه‌خایاندوو و مردوو و میر حوسینی برای جیگای پر کردۆته‌وه.

میر حوسین کوری پیربوداق

میر حوسینیش هیشتا جیی خۆی ته‌واو خۆش نه‌کردبوو که مرد و که‌وته شوین بسانگه‌وازی یه‌زدانی و حه‌وت کوری له‌پاش به‌جیما. کوری گه‌وره‌ی بوو به‌جیگره‌وه‌ی باوکی و به‌دابی جاران ناوچه‌ی «سۆماقلق»ی خسته‌وه‌ی ژیر ده‌سه‌لاتی خۆی.

میر سه‌یدی کوری شاعه‌لی به‌گ

میر سه‌یدی که کوربه‌چکۆله‌ی شاعه‌لی به‌گ بوو، له‌نیو میرانی کوردستان دا به‌نازا و دلّاوا به‌ناوبانگ بوو. پاش نه‌مانی باوکی بوو به‌نیشته‌جیی شه‌قباد^۱ به‌ئامانجی ئه‌ستاندنه‌وه‌ی تۆله‌ی خویته‌ی میر عیسای برای له‌گه‌ل پیربوداقی بابان کردی به‌شه‌ر و هه‌تا سه‌ری تیدا نه‌برد ده‌ستی له‌کۆل نه‌کرده‌وه. پاشان ناوچه‌ی ژیر ده‌سه‌لاتی براکه‌شی خسته‌سه‌ر قه‌له‌مه‌وه‌ی خۆی و ته‌واوی مه‌زن و میرانی قزلباشی له‌هه‌ولیز و مووسل و که‌رکووک ده‌رپه‌راندن و بالی پاراستنی ده‌سه‌لاتی خۆی به‌سه‌ر کیشان. ماوه‌یه‌ک حکوومه‌تیکی بی‌به‌رگیره‌وه و سه‌ربه‌خۆی له‌هه‌ریمی سۆران و ناوچه و مه‌له‌نده‌کانی دامه‌زراند و سه‌ره‌نجام نه‌یتوانی له‌چنگ گورگی ژیان‌ه‌ستین ده‌رچێ و شیرێ چاره‌نووس گه‌یشته‌سه‌ری و تیکیشکاند. میر سه‌یفه‌ددین و میر عیززه‌ددین شیر و سوله‌یمانی کورانی له‌پاشی به‌جیمان.

۱- شه‌قلاوا، شه‌قلاوه، شه‌قلاوی. و.

میر سهیفه ددین له هه پته گه نجی دا، له سواری ئه سپه وه هه لایرا و پرووی کرده دنیای هه رمان. عیززه ددین شیر میرناوچه ی هه ولیر بوو. سالی ٩٤١ی ک/ ١٥٣٤ی ز، وهختایه ک سولتان سوله یمان خان داروسسه لامی به غدای گرت و زستانه هه واری هیئایه هه ولیر، عیززه ددین شیر به ناله باری له گه ل غولامان و خزمه تکارانی ده رگانه ی به رزی سولتانی جوولایه وه؛ هه ربزیه به پیی فره مان ی بی لئ تلاسابوون کوژرا.^١ حوسین به گی داسنی که یه کیک بووه له میرزاده کانی یه زیدی، کراوته میرناوچه ی هه ولیر.

دوای کوژرانی عیززه ددین شیر، هیته ی پته چووه که سوله یمان به گی براشی بارگه و بنه ی که یفخووشی و ژیانی له م کۆنه که نشته وه تیکه وه پیچاوه و پرووی کردۆته هه ری می نه مان. قولی به گ و میر عیسا و میر سهیفه ددینی له پاش به جیماون. سولتان سوله یمان خان سه رله به ری خاکی هه ری می سوژانی خسته سه ر قه له مره وی هه ولیر و به خشی به حوسین به گی داسنی و ئیدی حکومه تی سوژان به ته واوی به ده ست میراتگرانی خۆیه وه نه ما و که وته چنگ خه لکی بیگانه.

میر سهیفه ددین کوپی میر حوسین کوپی پیر بوداق

وه کوو پیشتەر قه له می مه یله وپاراو به زمانی دا هات میر سهیفه ددین به دابی باوک و باپیرانی دهستی به سه ر ناوچه ی سو ماقلق دا گرت. پاش ئه وه ی تیکرای خاکی هه ری می سوژان له لایه ن خاقانی خه زا که ره وه به خشرایه حوسین به گی داسنی، چه ند جاریک له نیوان میر سهیفه ددین و حوسین به گدا شه ر و تیکه هه لچوون قه و ما. سه ر نه جام میر سهیفه ددین نه ی توانی خۆی له به ر شالاوی هۆزی

١- میتراقسی زاده له گه شتنامه که ی دا، سالی ١٥٣٤ی ز، باسی ئه م پرووبه پرووبوونه وه ی کردووه (مطراقی زاده، نصح أفندی السلاحي (ت بعد ٩٥٨هـ/ ١٥٥١م). رحلة مطراقی زاده، ترجمه صبحی ناظم توفیق، المجمع الثقافی، ابوظبی، ٢٠٠٣، ص ١١٠). ز.س.

داسنی رابگری و سئ به ردهی نایه مستی بووکی دهسه لات و په نای برده بهر به گه به گی میری ئه رده لان. به گه به گ له ترسی تووړه بوونی سولتان سوله یمان، لایه کی وای له میر سه یفه ددین نه کرده و و یاریده ی نه دا. میر سه یفه ددین هیچ هیوا یه کی پی نه ما و گه راپه وه. کاتیک گه یشته وه سوزان، جه ماوهریکی له دوری خوی کز کرده وه و په لاماری برده سهر قه لای هه ولیر و گرتی.

وه ختایه ک میر ئاوا چاکی به دهسته وه هات و به ختی هیتای، زوربه ی هوز و تیره و خزمانی سوزان بوونه پشتیوان و هاو دنگ و هاو هنگاوی. میر سه یفه ددین وهک چون روضایه کی «ئهبووموسلیم» خوی له پیچانه وهی توماری ته مهنی مهروانییه کان هه لکرد و ئالای عه بیاسییه کانی هه لدا، ئاوا بؤ لیدانی یه زیدیه کان به لیبرای هاته مهیدان. کاتیک حوسین به گ به پروودانی گیرانی قه لای هه ولیری زانی، له شکری به ره و شه رگه دنگدا و تیکه له چوونیکی قورس و خویناوی قه وما و ئهم جاره یان حوسین به گ و یه زیدی به زینیان له چاره ی نووسرا و نیزیکه ی پیئسه د چه کداری داسنی کوژان. بارگه و بارخانه ی زور و زه وهندی سپای حوسین به گ به خری که وته چنگ میر سه یفه ددین و هیزی بهر فرمانی و هه موو هه ریمی به میراتگه راوی خانه دانی خوی گرته وه و وهک میریکی سهر به خؤ له سهر ته ختی دهسه لات پالی دایه وه. چه ند جاریک حوسین به گ یه زیدیه پرش و بلا وه کانی کز کرده وه و خوی دایه په لاماری نه زوک و بی ئاکام و هه موو جاریکیش دهشکا و سهر که وتن بالی به سهر سپای میر سه یفه ددین دهکیشا. دواى ئه وهی حوسین به گ به یه کجاری به زی و گه راپه وه و هه والی راکردن و سووک بوونی له کوشکی سولتان دهنگی دایه وه، بانگیان کرده ئیستانبوول و فرمانی بی بهرگیره وهی مهرگی نووسرا و چون ناخوشه ئاوا کوژرا.

کئ هه لکه نئ چال بۆ که سیکی دی تیکه وتنی خۆی لئ ده کا به دی
به چاوی خۆم دیم له سهر پێیازی مه لئ میرووله ی دایه بهر گازی
هیشتا نچیره ی بۆ قووت نه چوو بوو مه لیکی دی هات له گیانی بهر بوو

له سهر فه رمانی سولتانی خه زاکهر، سولتان حوسینی حوكمپانی ئامیدی له گه ل
میرانی دیکه ی کوردستان پاسپێردرا، هه تا له شکر به ریته سهر میر سه یفه ددین و
خاکی سۆران بگری. ئه وه نده ی خۆیان هینا و برد هه چیان بۆ به هه چ نه کرا و زانیان
ئاسن به فوو نه رم نابئ و به ناکامی گه رانه وه. ئیتر له و کاته به و لاوه هه چ
دپک و دالیک نه یته وانی له سهر پێی گولستانی میر سه یفه ددین شین بئ و به
خۆشی و کامه پانی رایبوارد؛ به لام وه ک له کۆنه وه گوتوو یانه: «چاره نووس
ئادمیزاد کویر و که پ و لال ده کا»، ئه ویش وای لیها ت و یوسف به گی برادۆست
ناسراو به غاز ی قه ران هه لیفریواند و له گه ل خۆی بردی بۆ بارگای سولتانی
خه زاکهر هه تا به لیپو و ردنی بئ سنووری شاهانه ی به سهری بکاته وه و خه تیک به
سهر تاوانه کانی رابردووی دا بیته و به سۆزی خونکارانه ی ولاتی باب و با پیرانی به
خه لات بداته وه؛ به لام هه ر گه یشتی و نه گه یشتی میرغه زه بان گه یشتنه سهری و
سسزای مه رگیان به ئه ستۆی دا بری.

قولی به گ کوری سوله یمان به گ کوری میر سهیدی

له و قۆناخه دا که خاکی سۆران به چنگ داسنیانه وه بوو، قولی به گ چه ند جار یک
هیرشی کرده سه ریان و هه موو جار یکیش بهرگه ی نه ده گرت و ده شکا، هه ر بۆیه

به‌ناچاری پشته کرده نیشتمانی و په‌نای برده به‌ر ده‌رانه‌ی شاته‌هماسبی
[سه‌فه‌وی].^١

هۆزی داسنی هەر له‌سه‌ر پێ‌وشوینی کۆنه‌قینی نیوان لایه‌نگرانی حوسین و
یه‌زید، کزه‌یان له‌هه‌ناوی مسوڵمانان و مه‌زلوومانی سۆران هه‌ستاند و به
سه‌ریان‌ه‌وه نه‌چوون و تیره‌یان لێ توند کردن. کاریکی وایان کرد تا کوو خه‌لک
زۆره‌ملیه‌کانی هه‌ججایی کوپی یووسف^٢ و سه‌عدی کوپی زیادیان^٣ له‌بیر
چۆوه. له‌سه‌ر ئه‌م چۆله‌پێچ کران و وه‌گیان هێتانه، به‌شیک له‌عیل و عه‌شیره‌تی
سۆرانی بوونه‌یه‌کده‌نگ و پیاویان نارده‌عه‌جه‌مستان به‌شوین قوڵی‌به‌گدا و
وه‌به‌ریان هه‌لخویند و دلایان دایه‌وه و هێتایانه‌وه نیو خویان. پاش گه‌رانه‌وه‌ی به
مه‌به‌ستی سکالا و دادخوای پووی گرده‌ده‌رگای به‌خته‌لانی سولتان
سوله‌یمان‌خان و گوتی هاتووم ملکی باب‌وباپیرانم ده‌وێته‌وه. سولتان
سوله‌یمان‌خانی خه‌زاکه‌ر بر‌وای به‌پووراست بوونی قوڵی‌به‌گ نه‌هێتا و وه‌کوو
میرناوچه‌ناردی بۆ «سه‌ماوه»ی سه‌ر به‌«به‌سه‌ره». دوا‌ی کوژرانی میر
سه‌یفه‌ددین و حوسین‌به‌گی داسنی و قه‌ومانی ئه‌و پووداوانه‌ی که‌پیشتر باسیان
کرا، له‌سه‌ر تکای سولتان حوسین‌به‌گی حوکمرانی ئامیدی، له‌سه‌ماوه‌ی به‌سه‌ره‌وه
هێتایانه‌وه و له‌خاکی سۆران ناوچه‌ی «حه‌ریر»یان پێ به‌خشی و ماوه‌ی بیست

١- له‌ئه‌قێستادا به‌«توماسپا» هاتووه و له‌کوردیشدا به‌تۆماسب و توماسب
ده‌خویندریته‌وه. و.

٢- هه‌جججاک کوپی یووسفی سه‌هقه‌فی (٤٥-٩٥ی ک/٦٦٥-٧١٣ی ز) یه‌کیک بوو له
سه‌رکرده‌کانی عه‌بدوله‌لیکی کوپی مه‌روان. به‌زه‌بروزه‌نگ دژی دژبه‌رانی ئه‌مه‌ویه‌کان
جووڵاوه‌ته‌وه. (بر: فه‌ره‌نگی ئه‌علامی سوخه‌ن). و.

٣- سه‌عدی کوپی زیاد (٩- ١٧ی ک/ ٦٨٦- ٩ی ز، سه‌رکرده‌یه‌کی عه‌ره‌ب بووه و چونکه
له‌کێشه و هه‌رای که‌ربه‌لادا ده‌وری گیراوه، به‌ناخۆشه‌ویست ناوی زراوه. (بر: فه‌ره‌نگی
ئه‌علامی سوخه‌ن). و.

سال له وئ حکومته تی کرد. سهه نه جام به مردنی خزی مرد و ته شریفی برد بۆ دنیای پاشین. قولی بهگ، بوداق بهگ و سوله یمان بهگ له پاشی به جیمان.

بوداق بهگ کوری قولی بهگ کوری سوله یمان بهگ

بوداق بهگ له دواي نه مانی باوکی له شه قباد (شه قلاوا) ئالای سهه رۆکایه تی هه لدا. شه یتان و شۆفاران که وتته که تنگ پان له نیوان براکان دا و خۆشه ویستی و یه ک بوونی نیوانیان وه سهه ر دوژمنایه تی گه را. کاریان له ده مه ته قه و شه ره قسه واوه تر پۆیی و گه یشته هه لکیشانی شیر و هه ژاندنی نۆزه. ئاخرییه که ی بوداق بهگ خۆی له حاند سوله یمان بهگی برای بۆ پانه گیرا و په وی و په نای برده بهر حوسین بهگی میری ئامیدی. چه ند پۆژیک ددانی به جه رگی خۆی دا گرت هه تا به یاریده ی میر بگه پۆته وه سهه ر شوینی جارانی، به لام پۆژکاری په یمان شکین و ئاسمانی هه ر جاره له په نگیک ده رفه تی نه دا و له «ئاگرئ» ی سهه ر به ئامیدی سهه ری وه لاشیپانه ی په حمه تباری یه زدانی هینا.

سوله یمان بهگ کوری قولی بهگ کوری سوله یمان بهگ

سوله یمان بهگ^١ دواي نه مانی باوک و برای بوو به میری سهه ر به خۆی ته واوی هه ری می سۆران. پیاویکی یه کجار داد په ره ره و لایه نگری مسکیتان بوو. له نیو میرانی کوردستان دا به که سیکی راست و دروست و مرۆیه کی تیگه یشتووی به راوته گبیری ئاوه زمه ند به ناوبانگ بوو. له سهه ر تیگچوونی له گه ل عه شیره تی زه رزا له شه سکری لئ کردن. [به پیی ئه م ئایه ته] که ده لئ: «سپای سوله یمان ده نگ

١- سوله یمان بهگ برای خانزادی سۆزانه. ع.ی.

دراپوون»،^١ سیژده هزار سواره و پیاده‌ی له کوردانی دیوه‌کی کۆ کردنه‌وه و هه‌لیکوتایه سهر ههریمی ده‌سه‌لاتی زهرزا و تالانی کرد. میرلیوای زهرزا و ٣٥٠ که‌س له ئا‌غایان و سهرناسانی عه‌شیره‌ته‌که‌ی کوشتن و ژن و مندالی به دیل بردن بۆ خاکی سۆران.^٢ شکسته‌ی هیژی زهرزایان به مه‌به‌ستی دادخوای، سکالایان برده بهر ده‌رانه‌ی سولتان مرادخان. پادشای خودالی‌خۆشبوو لیبرا هه‌تا زه‌بریکی وه‌ها له سوله‌یمان بوه‌شیتی، که ته‌واوی سهر‌بزیوانی پی چاو‌ترسین کا. راست له‌و سهر‌وبه‌نده‌دا سوله‌یمان به‌گ به سهر چهند ناوچه و مه‌لبه‌ندیکی قزلباشانی‌دا دا و دایه‌رووتاندن و قزلباشیکی زۆریشی ئه‌سیر کردن و کۆمه‌لیکی به بال‌به‌ستراوی و به خه‌نیمه‌تیکی زۆره‌وه ناردن بۆ بهر ده‌رانه‌ی سولتانی خوابه‌خشوو. سولتان که ئا‌وای دی، گری ده‌روونی دامرکا و چاوی له هه‌له و سووچ و تا‌وانه‌کانی پۆشی و وازی لی هیئا.

یه‌که‌یک له ئامۆزاکانی که میرناوچه‌ی «ته‌ره‌ک» بوو، چهند کاریکی ناشیاوی کردن و ته‌نانه‌ت به ئا‌واتیشه‌وه بوو سوله‌یمان به‌گ هه‌لدیژی و بیته میری سۆران؛ بۆیه سالی ٩٩٤ی ک/١٥٨٥ی ز، هه‌لیکرده سهری و سهری خۆی و نیزیکه‌ی چوارسه‌ت که‌س له خزمان و یارانشی پێوه تیدا برد. پاش ئه‌م سهر‌که‌وته بوو به میریکی به‌شان و شه‌وکه‌ت و ده‌سه‌لات و خواروژووری دوور و نیزیک له ده‌ره‌لبوونی تۆقیبوون. ئه‌و میر و مه‌زنانه‌ی دراوسی بوون، هه‌میشه گوییان بۆ فه‌رمانه‌کانی کلۆر ده‌کرد. ئه‌گه‌رچی پیاویکی نه‌خوینده‌وار بوو، به‌لام تۆبه‌ی کردبوو له‌سهر ده‌ستی شیخانی هه‌ریمی سۆران و خۆی به زکر و پارانه‌وه و نوژی هه‌موو ده‌مانه‌وه خه‌ریک کردبوو. سهر‌ه‌نجام مه‌لی به‌هه‌شته‌لانی گیانی به

١- «وحشر لسلیمان جنوده»، به‌شیک له ئایه‌ی ١٧ی سووره‌ی نه‌مل. و.

٢- بۆ زانیاری زیاتر بر: شهره‌فنامه‌ی وه‌رگێراوی هه‌ژار، ل ٤٩٩-٥٠١. و.

۲- شارەزوور بەهۆی سروشتی ناوچە کە و سەرکێشی و چاوەترسیی خەڵکە کە یەو، لە میژۆ بەتە ناوەندی دەسەڵتداریتی کوردی؛ ورتەر بلێن هەرگیز لە خۆبەریوە بەری خالی نەبوو، بەلام ئەوەندە بزانم باسوخواسی ئەم بێمالانە لە هیچ سەرچاوەیەکی دی دا نەهاتوو، ئەوەندە هیه بەبە (بەبان = بابان)، وەکوو هۆز یان بێمالە لانیکەم لە سەدە ی نۆیەمی کۆچی/پازدەهەمی زاینینیوە ناسراو و باسی کە سایەتیەکی ئاینینی بابانی کراو، کە لە ساڵی ٨٦٨ی ک/١٤٦٤ی ز، مردوو (النجوم الزاهر، ١٦/٣٢٩). ز.س.

کاتیک حکومەتی ئەو خانەدانە گەشتە دەست پیربوداقی بەبەیی و براکەیی، چونکە
وہ جاخ کویر بوون، دەسەلات کەوتە دەستی نۆکەرەکانیان و تازە کەسی وایان نہما
شیاوێ سەرۆکایەتی و راپەراندنی کاروباری حکومەتی [بابان] بێ.

پیربوداق کویری میر ئەبدال

بۆ دلاوایی حاتەمی تای و پۆستەمیەک بوو بۆ ئازایی. بە گۆچانی چوستی و
چالاک و دلیری هەمیشە گۆی لە بەر ھاوشانەکانی ھەلدەگرت و دەپرفاند. ھەتا
شویینیک ھەوراز پۆیی کە ئاواتی بەرزەفرانەیی ھانی دا و لەشکری ھیتا و ناوچەیی
«لارجان» ی^۱ لە چنگ «زەرزا» یان دەرھینا. «سیوی» و «مەشیاکورد» ی لە
سۆران دابپی و «سەلدوز» ی^۲ لە قزلباشان ئەستاند. «قەلای ماران» ی کەلتە
کردەو و بە دلی خۆی میرلیوای دانا. ھۆزی موکری و عیل و عەشیرەتی بانەیی
نیوہ بە خۆشی و نیوہ بە ناخۆشی راکیشانە ژیر پکێفی خۆی. ناوچەیی
«شەھربازار» ی^۳ لە میری ئەردەلان ئەستاند و خستییە سەر قەلەمرەوی دەسەلاتی
خۆی. چەند میرناوچەییەکی لیرو لە وێ دانان و تەپل و ئالای وێدان. ناوچەیی
کەرکووکی سەر بە بەغدا ی داگیر کرد و پیاویکی پایەبەرز ی خۆی لی دانا. لە
شیوہی دەسەلاتداری دا چەند پێشویینیکی داھیتا کە ھیچ کام لە میرانی کوردستان
وایان بۆ ھەڵسەنەسە و وەرپاسوو. بۆ ویتە دەھات کچی میران و ئاغاوەتانی دەکردنە
دەسگیرانی خۆی و پێداویستیی ژن ھیتانی باوی سەردەمی داھین دەکرد و شایی و

۱- نووسراوە لارجان و ئیستا دروستەکە ی «لاجان» ە. لاجان بە «لاھیجان» یش ناوی
ھاتوو ە لە میژوودا. و.

۲- نووسراوە سەلدوز، بەلام لە زمانی کوردی دا سندووس باوترە. و.

۳- شارباژێر. و.

گژوهندی شیاوی مه زن و میرانه ی ده گپړا و له جه ننگه ی ماره برین و چوونه
په ردودا، بڼه وهی که س بزانی، بووکه ی له ناغایه کی بهر فرمانی خوی ماره
ده کرد و به مال و گیازه وه دهیدایه.

پړسته می برای پیربوداق خه یالی وا بوو له ناکاو بیکوژی، یه کیک له نیزیکانی
میر، به دزی تی گه یاند. له جه ننگه ی په لاماردانی زهرزایان دا، پړسته م و چند که س
له وانه ی ببوونه هاوده ست و هاوپه یمانی، گرتنی و کوشتنی.

دواتر به ئامانجی گرتنی هریمی سوران له شکری برده سر میر سیدی
کوپی شاعه لی؛ میر خوی له بهر نه گرت و نیوهندی دهسه لاتی چول کرد و به ره و
چیا و لپړه وار هه لکشا و چاوه پوانی هه ل مایه وه. پیربوداق پاش ئه م سرکه وخته،
فیز و هه وایه ک له که لله ی دا و وپړای چند که س له هاودهمان و پیاوانی، به
ته مای سهیران و پاو، پړی بی بۆ لای جه زوبیان (عازهبان). خودا وراستان میر
سیدی له وئ بوو؛ بویه وه کوو به لای له ناکاو له هشارکه دهرپه پری و هه لیکرده
سر پیربوداق و هاوپنیانی و قهلت و بری کردن و جوو قه واری لی برین و نهیه نشت
که سیان له و گپژاوی مهرکه دهر باز بڼ.

گریمان که هات به ختی تۆ هه لات ته ختی پادشای پی کردی خه لات
بۆ جیهانگیری بوویه فهرهیدوون^۱ بوویه خاوهنی سه ده گنجی قاپوون^۲

۱- پادشایه که به پیی دهقی شانامه ی فیردهوسی له توره مه ی جه مشیدشایه و به یاریده ی
کاوه ی ئاسنگر، زوحاکی گرتووه و له کیوی دهماوند زیندانی کردووه. (بر: وشه دانی
دیخودا، ب ۱۱، ل ۱۷۱۴۰ و).

۲- ئاموزایه کی دهوله مهند و جوانچاکی موسا بوو. که س هیتدی وی ته وراتی له بهر
نه بوو. گه لیک به فیز و دهمار و چاوچنوک و بهرچاوتنگ بوو. پیی خوش بوو هه رگیز
کاروباری بنی اسرائیلیان سر بگری و له ئاژاوه ده گه را ... لپرده مه به ست له هیتانی ←

به چه‌شنى هه‌تاو دره‌وشايه‌وه ده‌سه‌ته‌لاتى تـۆ ده‌نگى دايه‌وه
به‌كورتى بـلـيـم بوويه سوله‌يمان تاجى سه‌رسه‌رت سه‌ر له ئاسمان
هه‌مووى ئه‌مانه كه پيى ده‌نازى ده‌بيـته تـۆزى بازى پـمـبـازى

شايه‌ران و به‌يتبيژانى كورد سه‌باره‌ت به دلاوايى و جوت‌غيره‌تتى پيربوداق
گه‌ليـك به‌ند و به‌يتيان هه‌لبه‌ستوون و كه‌وتوونه په‌سن‌دانى و هه‌وايان داناون و له
كۆپى مير و مه‌زنان دا گوتوويانن و به دابى خويان شينيان بۆ گيژاوه. چونكه
كوپى له پاش به‌جيتنه‌ماوه، حكومه‌ته‌كه‌ى به‌برازايه‌كى كه بوداقي كوپى پۆسته‌م
بوو، بـراوه. پاش ئه‌وه‌ى دوو ساليـك به‌له‌نگ‌ولۆرى بۆته‌پيشه‌نگى ده‌سه‌لات،
چونكه ئاغا و نۆكه‌ر هيچى به‌قسه‌يان نه‌كردووه، له‌داخان وه‌زگى داوه و دلى
تۆقيوه. تۆرهمه‌ى بابان تۆوبر بوون و نۆكه‌ر بوونه جيگه‌ره‌يان. يه‌كه‌م كه‌س كه
پاش ويشكاوى خانه‌دانى بابان له‌سه‌ر ته‌ختى ده‌سه‌لات پالى داوه‌ته‌وه، پيرنه‌زه‌رى
كوپى به‌يرامه.

بنكه‌ى ژين
www.zheen.org

پيرنه‌زه‌ر كوپى به‌يرام

پيرنه‌زه‌ر هه‌تا بـلـيـ پياويكى ده‌هه‌نده و چاوئير و به‌جهرگ و ميژ بووه. وا به
پوو‌خۆشى و خۆش‌مه‌شره‌فى له‌گه‌ل ئاپۆره و بژارده و چه‌كدارانى جوولاه‌ته‌وه،
كه هه‌موويان بوونه شوكرانه‌بژيى و هيند به‌داده‌وانى هه‌نگاوى ناوه‌كه
سه‌روخوارى جه‌ماوه‌ر له‌وپه‌پى ئارامى داسه‌نيرى خاتره‌مبيان وه‌ژيى سه‌ريان
داوه. به‌هيژى شان و باهۆى تـوانـيوه‌تى ناوچه‌ى «كه‌فرى» بگري و له

داروسسه لامي به غدای دابړی و بیخاته سهر جه غزی دهسه لاتی بابان. پاش وی هـهـریمی بابان کـراوه ته دوو بهـش.

سوله یمان

پاش نه مانی پیرنه زهر، میر برایم و سوله یمان که هردو وکیان په روه رده ی دهستی پیربوداق بوون و زهمانی خوی کردبوونی به میرناوچه، هاتن و پیکهاتن و به دهسپیشخه ریی میر برایم خاکی بابانیان له نیو خویان دا بهش کرد. ماوه یه کی زور به پووړاستی و نیوانخوښی پیکـهـوه هـهـستان و دانیشن و سهره نجام شهیتان و شو فاران نیوانیان تیكدان و دوژمنایه تی و که له وه کیشی جی خوشه ویستی و دوستایه تی گرتوه، به لام سهره نجام سوله یمان دهستی به خویتی برایم سوور بوو. ئه وسا به شه که ی ئه ویشی خسته سهر به شه که ی خوی. دوی تیپه ربوونی پازده سال به سهر دهسه لاتی دا، له پیچی مالاوایی دهستی له م دنیا نه مینه هـلـته کاند و پړی بی دنیای هـتـاهـتـایی. چوار کوری له پاش به جیما، که بریتی بوون له: حوسین، پړسته م، محهمه د و سوله یمان.

برایم

پاش نه مانی پیرنه زهر، ماوه ی نۆ سال به سهر نیوه ی خاکی بابان راگه یشت و کاتیک به دهست سوله یمان کوژرا، حاجی شیخ و میره و میر سوله یمانی له پاش به جیما.^۱

۱- حاجی شیخ و میره له وانه یه ئه م دوو که سایه تییه بن که په یوه ندیی راسته وخویان هـهـبی به بهیتی «کاکه میر و کاکه شیخ» هوه که بهیتی کی کونی ناوچه ی مهرگه و پشده ره و ئوسکار مان بلاوی کردوته وه. پروانه: ئوسکار مان، توحفه ی موزه فقه ریه، له چاپ کراوه کانی کۆری زانیاری کورد، به غدا، ۱۹۷۵، ل ۶۸۵-۶۸۹. ←

حاجی شیخ کوری برایم

حاجی شیخ دواى كوژرانی بساوکی پووی وه رگپرا له زید و نیشتمان و دۆستانی و پووی کرده عهجه مستان و پۆیی بۆ خزمەت شاتە هەماسیی [سەفهوی]. چاوی له وه بوو تاكوو پادشا یاریده ی بدا، به لام خۆی تێته گەیانده و ئه ویش به ناهومیدی و سهرشکستهیی گه پرایه وه شویتی خۆی. له ناوچهی نه لێن و دباله، دهستی له پیاوانی ده مپراستی میر عیززه ددینی برای میر سولهیمان بزاون و هه مووی کوشتن و ئه و ناوچانهی له چنگ دهرهتێن، پاش نه مانی میر سولهیمان ته وای خاکی بابانی خسته ژێر چۆکی خۆی و بوو به میری بی به ره له ست و سه ره به خۆ. جار جاره دژی شاتە هەماسب ده جوو لایه وه و کاری ناله باری ده کردن، هه ر بۆیه شا سی جاری له شکر ناردە سه ری و هه موو جاریکیش دهره وستی نه ده هاتن و قزلباش ده شکان. له و شه رانه شدا جگه له کۆمه لێک مه لای زانا و فه قی نه بی که بۆ خه زا ده ستیان دایه تیروکه وان و چوونه مه یدان، هه یچ مه زن و میریکی کوردستان یاریده ی نه دا.

بنکە ی ژین
www.zheen.org

کێشه ی عوسمانی و سه فه وی جگه له کۆمه لێک هۆکاری سیاسیی و ئابووری، هۆکاری ئایینی و مه زه به ییشی له پال بووه، بۆیه ده بینین که پیاوانی ئایینی کورد که زۆربه ی زۆریان سوونی بوون، پشته ی عوسمانیان ده گرت و له شه ر و مله لانییه کانا ده شدار ده بوون، جا چ بۆ جیهاد و چ وه ک ئاماده بوون له شه رگه دا، یان به نووسی نی نامیلکه و فتوا دان به شدار بوونی خۆیان نیشان ده دا. بڕوانه: رسائیل فی الرد علی الزافسه، جمع و تحقیق حمدی عبدالمجید السلفی، مطبعة خبات، دهوک، ١٩٩٧. ز.س.

١- هه ردک ناو به شیواوی تۆمار کراون، له چه ن دین ده قی دیکه م پوانی بۆم ساغ نه بوونه وه. یه که میان وه ک «پیلتن، بیلتن و نیلتن» ده چی. ناوی دووه م «دیاله» دینێته وه یاد، گه رچی شتیکی یه کجار نه گونجاوه. نه لێن هه یه و ویده چی ئه وی دیکه ش «دیانه» بی. و.

سالی ٩٤١ ی ک/١٥٣٤ ی ز، که سولتان سولهیمانی خهزاکه داروسسهلامی بهغدا ی گرت، زستانی لهوئ بنه ی داکوتا. حاجی شیخ به مههستی راموسانی لاشیپانی سولتانی پی نایه پکیف و بهره و بهغدا شۆر بۆه. کاتیک گهیشته ناوچه ی مهرگه، خه لکی ناوچه که وهخۆ که وتن هتا بیکوژن وچوون و لی خهفتان. له جهنگه ی بهجی هیئانی نوێدا، کوردانی دیوسرشت وهکوو رهشهبا به شیر و خهنجهری جه وههردار هه لیسانک-رده سهری و گری ئاگری ژیانان کووژاندوه و خۆله میشی نه مانیان به سهردا کرد^١. میره ی براشی له وههرایه دا سهری تیدا چوو^٢. دوا ی ماوهیه ک میر سولهیمانی براشی دهستی له داویتی دنیای نه مین بهردا. حاجی شیخ، بوداق و سارمی له دوا ی بهجیمان.

بوداق کوری حاجی شیخ

پاش ئه وه ی باوکی به دهست بخله مهرگه ی یان کوژرا و دهنگ وباسی له بهغدا به گوئی خاوهن شکۆ ئاشنا کرا، به سیله چاوی شاهانه لی پوانی و هه ریمی بابانی باربوو کرد. میر بوداق ماوه ی شازده سالان حکومه تی کرد و چۆن چاکه ئاوی خۆ له گه ل گونجانده و بالی پاراستنی به سهر کیشان. سهره نجام به فیتی چه ند

١- بئ گومان شه ره فخان چونکه له ئیران له دایک بووه و قوئانگی مندالیتی هه ره لهوئ بووه و خویندنیشی هه ره لهوئ تهواو کردووه و له نیو کهش و ههوا ی ئه ده بیاتی فارسی دا هه لیداوه، بۆیه که وتۆته ژیر کاریگه ری ئه ده بیاتی فارسی و هه مان ئه و ئاخافتانه دووباره ده کاته وه که نووسه ران و شاعیره رانی فارس هه رده م به کوردیان ده گوت و کوردیان پی تاوانبار ده کرد. وهک ئه و کوردانه ی که له وهچه ی دیوانن یان ئه و کوردانه ی نه له ژیاندا و نه له خه وندا شارستانییه ت و ئاوه دانییان نه بینیه؛ یان ئه و چیرۆکه ی که گۆیا کوردیک که ره که ی له نیو که عبه ی پیروژ لی ون بووه و هاواری کردووه! ز.س.

٢- بره وانه په راویزی لایه ره ٢٣ه شه ره فنامه ی وه رگی راوی هه ژار. مامۆستا هیمن لای وایه وایه به یتی کاکه میر و کاکه شیخ له سهر بنه مای ئه و کاره ساته دا پیژراوه (٩). و.

گه‌وره‌پیاویک، که دواتر به‌وردی ده‌چینه‌سهری، حوسین‌به‌گی کوپی میر سوله‌یمان گه‌پی تی‌هالاند و داوای مه‌زنایه‌تیی ههریمی بابانی کرد. له دیوانی سولتانی سوله‌یمان‌پایه‌وه فه‌رمانی حکوومه‌تی بابانی بۆ نووسرا و به‌یاریده‌ی سولتان حوسینی میری ئامیدی به‌ره‌و خاکی به‌میرات پی‌گه‌یشتوی گه‌پایه‌وه. بوداق‌به‌گ خۆی له‌به‌ر نه‌گرتن و پ‌ایکرد و په‌نای برده‌به‌په‌ساری ده‌ران‌ه‌ی شاته‌هماسب. دوا‌ی شه‌ش مانگ هاتن و چوون له‌خاکی عه‌جه‌مان، رۆسته‌م‌پاشای مه‌زنه‌وه‌زیر لی‌ی ر‌اسپارد و به‌هه‌ویای دانه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی ههریمی بابان بردی بۆ ئیستانبوول. سولتانی [عوسمانی] به‌سهری کرده‌وه و حکوومه‌تی بابانی خه‌لات کرد و ده‌ستی به‌سهری‌دا‌هیتا و دلی‌دایه‌وه و له‌نیو‌هاوشانه‌کانی‌دا هه‌لیک‌یشا و که‌ولی شانازی ه‌اویشته‌سهر‌شانی.

بوداق‌به‌گ به‌فه‌رمانی سولتانه‌وه‌به‌ره‌و نیشتمانی گه‌پایه‌وه و کاتیک گه‌یشته «پ‌ایه‌بولاق»، حوسین‌به‌گ به‌هه‌شت‌ه‌زار سواره و پیاده‌وه به‌ره‌گه‌ی لی‌ته‌نی و هی‌زی بۆ شه‌ر هان‌دا. هی‌شتا ئاگری شه‌ره‌که‌وا هه‌لنه‌گیرسابوو هه‌ش‌نۆده‌یه‌ک سه‌ریان تی‌دا‌چوو‌یی، که حوسین‌به‌گ بوو به‌پ‌ی‌بواری پ‌یی‌راکردن و خۆی ه‌اویشته‌به‌ر ده‌ران‌ه‌ی سولتان سوله‌یمان. له‌و‌ئ‌سپاسالارانی گه‌وره‌هه‌لیان بۆ ر‌ه‌خساند هه‌تا شانازی ر‌امووسانی ژێرده‌ران‌ه‌ی پ‌ی‌ب‌پ‌ی. سولتان فه‌رمانی ب‌ی‌به‌رگ‌پ‌ه‌وه‌ی نووسی که ده‌بی به‌ه‌اوبه‌شی حکوومه‌تی بابان بگ‌پ‌رن و پ‌ی‌ویسته بوداق بیکاته شه‌ریکه‌ده‌سه‌لاتی و ناب‌ی هی‌چیان له‌فه‌رمانی سولتان ده‌رچن. حوسین‌به‌گ به‌هه‌شتا‌و به‌ره‌و خاکی ههریمی بابان هات، به‌لام له‌پ‌یوه شه‌ریان له‌نیوانی‌دا هه‌لگیرسا و حوسین‌به‌گ و رۆسته‌م‌به‌گی براشی له‌وه‌رایه‌دا کوژران. کاتیک ئه‌و باس‌و‌خواسه‌گه‌یشته‌بارگای سولتان سوله‌یمان، کلی ئاگری تووره‌بوونی کل‌په‌ی کرد و پ‌ریشکاندی و فه‌رمانی‌دا به‌میرانی کوردی ده‌ورو‌به‌ری ههریمی بابان هه‌تا هه‌لکه‌نه‌سهر بوداق و خاکی به‌توره‌کان بک‌یشن. بوداق

دهروهستی ئه و هیژانه نه هات و هه لات و په نای برده بهر سولتان حوسین بهگی میری ئامیدی. ئه ویش چۆنیه تی پروداوه که ی به پچکی هتیده ئاسمان بهرزی تهختی سولتان سسوله یمان راگه یاند و تکای بۆ کرد هه تا له تاوانه کانی بیووری و هه ریسمی به میرات پیگه یشتووی باربوو بکاته وه. سولتانی هه له پۆش تکای گرت و چاوی له هه له په وتی و تاوانه کانی پۆشی و له بری هه ریسمی بابان له «عه ینتاب» کردی به میرناوچه. به شه که ی بوداق بهگی دا به کابرایه ک به ناوی بوولی بهگ و ئه ویشی له وئ به میرناوچه دانا.

کاتیک شازاده پایه بهرزه کان، واته سولتان سه لیم و سولتان بایه زید له قوونیه بوو به شه پران و تیکه له چوون، بوداق بهگ لانی سولتان بایه زیدی گرت و پۆیی بۆ «کووتاهیه». فه رمانی بی بهرگێره وهی سولتان سوله یمان ده رچوو که سولتان بایه زید، بوداق بهگی بابان بکوژی، چونکه خۆی ناجسنی راهیئاوه و ده بی سه ری بر اویم بۆ بنیڕیته بن په سمه ی ده رانه ی بهرزی خونکاری، جا ئه و ده می لئی خۆش ده بم. سولتان بایه زید له پۆیه سه ری وه بهر فه رمانی باوکی هیتا و له کووتاهیه بوداق بهگی کوشت و سه ری بر او ی نازده بارگای سوله یمان خان که له پاله و پشته سوله یمانی پالی دابۆوه. بوداق بهگ چوار کوپی له پاش به جیما، که بریتی بوون له: حاجی شیخ، حوسین بهگ، محهمه ده بگ و میر سه یفه ددین. حاجی شیخ له گه ل سولتان بایه زید پۆیی بۆ عه جه مستان و کاتیک شازاده گیرا، به فه رمانی شاته هماسب و یپرای ئاغا و سه رکرده کانی دیکه ی کوژرا. میر سه یفه ددین به مردنی خۆی مرد و محهمه ده بگ ناوچه ی «کوستانه» ی بی به خشر اووه و ئیستاش له وینه.

میر حوسین کوپی سوله یمان

میر حوسین له دوای نه مانی باوکی، کاتیک حاجی شیخی کوپی برایم خاکی بابانی خسته ژیر رکیفی خۆی، چونکه نه یتوانی بهرهنگاری راوهستی، هه لات و

هانای برد بۆ شاته هماسب تاکوو بگاته فریای و یاریده ی بدا. شا له پڼوه چراغ سولتانی ئوستاجلووی والیی دینه وهری په گهل خست و نارديه وه نه و هريمه، به لام چی بۆ به چ نه کرا. جاری دووهم گۆکجه سولتانی قاجاری والیی هه مه دانی راسپارد و ئه ویش هینده ی سهر پڼوه نه یه شاند و چوون و هاتنه وه ی هیچی لئ شین نه بوو. بۆ سهری سی جاره عه ولاخانی ئوستاجلووی کرده سهر کرده ی گه وره ی په لاماره که هه تا به له شکریکی گه وره و گرانه وه بپروا و ههریمی بابان بگری.

میر حوسین که پیشه نگ و جله وکیشی له شکری قزلباش بوو، بردنی بۆ چایی «گولاله» و تووشی لپه واریکی نه وهنده چر و پری کردن که مار خوی لی ده بوارد. له وئ به سهر بۆسه ی حاجی شینخدا که وتن و باوکی منی هه ژاریش به شداری نه و بگره و به رده یه بوو. نیزیکه ی سی کهس له پیاوانی باوه پیکراوی کوژران و دووسه هه زار چه کداری قزلباشیش سهریان تیداچوو. نه و مهن و گه وره پیاوانه ی که له مهرگ خه له سنبوون، به پروت و قوتی و پای پیاده وه به ره و مال بوونه وه. شاته هماسب له و بی مشووریه ی میر حوسین و ده نگ هات و له گهل محه ممه د و پۆسته می برای، له زیندانی قه لایه کی په ستاوتن. پاش ماوه یه ک نازادی کردن و نه وانیش بی سی و دوو له عه جه مستانه وه رایانکرد و خویان گه یانده ده رانه ی به خته لانی سولتان سوله یمان خان. ده ریای چاکه ی بی لیواری شاهانه به پرویان دا کرایه وه و هه ر کهس به پنی خوی له ههریمی پۆمئیلی مووچه یه کی بۆ برپایه وه و له وئ دامه زرا. دوا ی شه ش سال مانه وه یان له پۆمئیلی، به تکای سولتان حوسین به گی حوکمرانی ئامیدی، له وپوه هیتایاننه وه و ههریمی بابانیان پئ سپاردن. پاش تپه پوونی نه و پروداوانه ی که پیشتر به خسته ی باسیان کرا، میر حوسین به ده ست بوداق به گی کوپی حاجی شینخ کوژرا. خدر به گی له پاش به جیما و ماوه یه کی زۆر له ناوچه ی مهرگه ی سهر به ههریمی بابان بوو به ده سه لاتدار.

دواتر له سهردهمی سولتان مرادخانی خودالی خوشبوودا که میره به گی موکری پووی له قزلباشان وهرگیرا و سهری وه بهر دهرانه ی بهرزی عوسمانی هیتا، ناوچه ی مهرگه شی له خدر به گ ئه ستانده وه و دایه دهست یه کیک له کورپه کانی میره به گ و به میرناوچه ی دانا. له سهر ئه م ئال وگۆره ی دهسلات، خدر به گ و میره به گ ماوه یه ک ههر شیر و تیریان لیک دهسوو. له وگرمه ی ناخوشییه دا خدر به گ که وته بهر به زه ی خودا و ته مه نی برپایه وه و هه وای کیشه و ههرا پسا. ئیستا هۆزی بابان بی میسر و مه زنه، به لام نیزیکه ی چواره زار چه کداری کۆک و پۆشته و پهرداخ و ته یاری هه یه و سهر بۆ هه یه که س ناچه میتن. وهک ده لاین عه شیره تی پۆژه کی و هه کاری له بابان که وه وتوونه وه. هه شیمه تی بابانی زۆر به دین و بروادارن و له پئی و پچه ی ئیسلام تالسانابن و گه لیکیان پیاوی خودایی و خوینده وار لی هه لکه وتووه. هه ئاغایه ک له ئاغایانی تیره و تایفه کان، بۆته مه زنی ناوچه و مه لبه ندیک و هه رساله ی بری چوار خالوار دراویان وه کوو پیتاک هاویشته ته سهر شانی خۆیان و ده یده ن به خه زینه ی شاره زوور. هه ریمی بابان خراوته سهر ماک و ماشی تاییه تی سولتان. کوینا و سهرکار و بهرپرسانی حکوومه ت خۆیان له گه ل خه لکه که ی گونجاندووه و چاکیان له گه ل ده جوولینه وه. هه موو سالیک بریک پوول و بهرهم و حاسلاتیان پی دهگا، دهنا به زۆره ملی تاقه فلووسیکی سوور نادهن به مه زنی سهرکردان و پهراوداران و کاربه دهستانی دیکه. ئیستا که سالی ١٠٠٥ ی کۆچییه، بارودۆخی هه ریمی بابان ئاوايه که باسی کرا. ^١

به‌شی سیّهم باسی میرانی موکری

ئە و بلیمەت و زانا سەرپاستانەیی که تامی زاریان سەیروسەمەرەیی پیتۆلانەیی
لێ دەباری و کاکلی مانای فرەچەشن لە سەری قامکیان هەڵدەوهری، وایان لە
بۆچوونی دەرەدەکه‌وی که میرانی موکری بە ڕەسەن دەچنەوہ سەر عیلى موکرییە
دانیشتووی ناوچەیی شارەزوور. بەرەیک لە باوەڕپیکراوانیش لایان وایە لە پشتی
میرانی بابان کە وتوونەوہ. وەکوو باوہ خەلک دەلێن کەسیکی یەکجار فیلەزان و
مەکربازیان لێ پەیدا بووہ بەناوی سەیفەددین و وشەیی مەکری هیئەدە
جووراوہتەوہ بۆتە موکری و ویشدەچی لە «مەکرۆ» وە داکەوتیی. خودا ھەر
بۆخۆی دەزانی چۆنە! (۱۰)

ھەر چۆنیک بووبی، ئەوئەندە دیارە کە سەیفەددین کەسیکی بیرتیز و
پشوو دریز و بۆچوون پتەو بووہ و وەک دەلێن فیل و فرتی دەنگی داوہتەوہ. لە
کلکەیی ڕۆژگاری ویشک ھەلگەپانی داری دەسەلاتی پادشاکانی تورکمانی
[ئاق قوینلوو] دا، سەیفەددین سەرەتا جەماوەریکی زۆری ھۆزی بابان و خیلاتی
دیکەیی کوردستانی لە خۆی ھالاند و ناوچەیی «دریاس» ی^۱ لە چنگ عیلى چابوقلوو
دەرھیندا و پاشان بەرەبەرە ناوچەیی «دۆل باریک» و «ئاختاچی» و
«ئیل تەیموور»^۲ و «سەلدوز» یشی خستە سەر دریاس. زەبری دەست و مەچەکی
وای خۆ نواندبوو کە تازە لە و ناوچانە کەس نەیدەتوانی پشوو لە بەر بکیشی.
ئەوانەیی لە دەوری ھالان بە موکری ناو دێر کران. ماوہیکە زۆر لە و ھەریمە

۱- دریاس. و.

۲- یەلتەمر. و.

حکومەتی کرد و پاشان تیژ به ره و دنیای پاشین پژی و سارم و باباعومەر له پاشی به جیمان.

سارم کوری سهیغه ددینی موکری^١

پاش ئه وهی که سارم بوو به جیشینی بابی، شاسمایلی سهفهوی به مه بهستی گرتنی ههریمی موکریان و قهلتوبگر کردنی [کوردان] چهند جاریکی له شکر ناردی سهری و هه موو جاریکیش ههر هیژه کانی قزلباش شکان و له خویتی خویان که وزان. سالی ٩١٢ ی ک/ ١٥٠٦ ی ز، وهختایه که شاسمایلی زستانه هه واری برده «خوی»، چه کدارانی خیالی شاملووی ناردنه شهری سارم و عهبدی بهگی باوکی دورمیش خان و سارووعه لی مؤرداری به سه ره کرده ی دانسان. دوو سپاسا لاره که به هیژیکه بی ئه ژماره وه چوونه جهسته ی سارم و شهریکی قورسیان له نیوانی دا قه و ما. هه ردک سه ره کرده که و جه ماوه ریکی زۆر له مه زنه پیاوانی شاملو و کوژران و سارم چاکی به زاندن.

سه ره نجام پۆزایه کی سارم له گه ل مه زن و میرانی کوردستان سهری وه بهر ده رانه ی خاوه ن شکۆی کيسرانی شان سولتان سه لیم خان هیتا و ئاوا خوی له چنگ هه ی دئ و ههسته و پۆنیشه ی قزلباشان پزگار کرد.

ئه و زه مانه ی که سولتان داده وان، سولتان سه لیم خان له سه ر ته ختی قه یسه رانی پۆم به موباره کی پالی دایه وه، سارم به ئامانجی رامووسانی لاشیانی

١- سارمی کورد، میریکی به هیژ و ده سه لاتدار بووه و له سه ره چاوه کانی سه ره ده می سه فه وه ی دا باسی کراوه و ئه و گوته یه ی لی ده گی نه وه که گۆیا گوته وه یه تی "ساهیلم ده رویش زاده یه کی وه ک شاسمایلی سه فه وی له کانیه سارد و سازگار ه کانی موکریان ئاوا بخواته وه" (القزوینی، لب التواریخ، ص ٢٤٨، حسن روملو، احسن التواریخ، ٢/ ١٢٠-١٢١) ته نانه ت نووسه ری کتیبی «عالم ئارای سه فه وی» له بهر ناخۆشه ویستی میر سارم و کورده کانی موکریانی به یه زیدی داناوه. ز.س.

پرووی کرده دەرگای جیهان‌پهنای و به لاوانده‌وهی گهرمی شاهانه خویندرایه‌وه و ته‌واوی ناوچه‌کانی به میراتگه‌پراوی باوکی به ملکایه‌تی بۆ خرایه سهر کاغز و فره‌مانی به‌رزهنیشانی بۆ نووسرا و ئیزنی گه‌پانه‌وهی درا. پاش ئه‌وهی گه‌پایه‌وه زید و نیشتمانی خۆی، ئه‌وهی ویشکاو به خۆشاوی ژیان دیتی، به ده‌ستووری په‌روه‌ردگاری مه‌زن، ته‌پی دایه سهری و ده‌ستی پی له شارستانی له‌شی هه‌لگرت و هه‌نگاوی نایه دنیای ههرمان. قاسم و برایم و حاجی عومهر له پاشی به‌جیمان، به‌لام هیچ کامیان تامی ته‌مه‌ن و ده‌سه‌لاتیان نه‌چیشته و له هه‌په‌تی لاوه‌تی‌دا له که‌لی ژیان ئاوا بوون و له‌م جیهانه‌له‌رزۆکه دهرچوون. پۆسته‌می کوپی باباعومهر کوپی سه‌یفه‌ددین که ده‌بوو به برازای سارم، سی کوپی له پاش به‌جیما‌بوون: شیخ‌حه‌یده‌ر، میر‌نه‌زه‌ر و میر خدر. ئه‌م کوپانه‌دوای نه‌مانی پاشه‌واره‌کانی سارم، هه‌ریمه‌که‌یان له نیوان خۆیان‌دا کرده سی به‌ش. ناوچه‌ی درياس (دریاز)، دۆل‌باریک، سالدووز (سندووس) له‌گه‌ل ئاڅتاچی بوونه به‌شی شیخ‌حه‌یده‌ری برا گه‌وره. ناوچه‌ی ئیل‌ته‌یموور (یه‌لته‌مر) درا به میر‌نه‌زه‌ر و ناوچه‌ی محه‌مه‌دشا (مه‌حه‌شه) ش بۆ میر خدر دیاری کرا. هه‌رسیک برا ویکرا سه‌ریان وه‌به‌ر شاته‌هه‌ماسب هینا و چه‌له‌مه‌ی وه‌چه‌ی عوسمانیان ترازاند و دایانمالی.

سالی ٩٤٨ ی / ک / ١٥٤١ ی ز، له جه‌نگه‌ی ئازاوه‌که‌ی ئه‌لقاس میرزادا، به فره‌مانی سولتان سوله‌یمان‌خان، له‌ه‌ نیو-هوکم‌پانانی کوردستان، سولتان حوسین‌به‌گی ئامیدی و زه‌ینه‌ل‌به‌گی هه‌کاری و میرانی برادۆست، له‌شکریان برده سهر میرانی موکری و شه‌پیکی خویناوی له نیوانیان‌دا قه‌وما. هه‌رسیک براکه له‌و گیزاوی مه‌رگه دهرنه‌چوون و نوqm بوون و تیداچوون. شیخ‌حه‌یده‌ر، میره و حوسیتی له پاش به‌جیمان. میر‌نه‌زه‌ر هه‌ر تاقه کوپیکی له دوای مایه‌وه به‌ناوی به‌یرام که

میر خدر، ئۆلگ بهگ و میر حه سه نی له پشتی که وتنه وه. ئه م کورپانه هه موویان سه روپچکه بوون و بۆ ئه وه نه دهشیان هه وساری حکوومه تیان بدریته دهستی.

میره کوری حاجی عومهر کوری سارم کوری سه یفه ددین

کاتیک هه والی کوژرانی شیخ حه یدهر گه یشته وه گوئی سولتان سوله یمان خانی خاوه ن شکۆ، له سه ر تکای میرانی کوردستان له دیوانی سولتانی جی به رزی سوله یمان پایه وه، جله وی ده سه لاتی موکریان باربووی میره کرا. ماوه ی سی سال شانی دایه پاراستن و پیکه ستنی کاروباری دریاس و عیلى موکری. بۆ پیمل بوون و فه رمانبه رداری پشوویه کی نه ده کرد به دوو. له نۆکه رچاکی دا ئه ژنۆی نه ده فیزا و هه نگاوی به ره ودوا نه ده نا. سه ره نجام مه رگ هاته سوئی و رۆی به پیر بانگاوازی یه زدانی هه میشه زیندووی دلزوانه وه و ته شریفی برده دنیا ی دیکه. میره، مسته فای تاقانه ی له پاش به جیما.

بنکە ی ژین
www.zheen.org

میره بهگ کوری شیخ حه یدهر

میره بهگ دوای نه مانی مامی سه ری وه به ر شاته هه ماسب هیتا و له دیوانی پادشاهه فه رمانی بۆ هات و کرایه میره ری می موکریان و به سه ره سستی جله وی به ده سه ته وه گرت. پاش نه مانی شاته هه ماسب، میره بهگ له قه زوین خزی گه یانده خزمه ت شاسمایل [ی دووهه م]. له وی شانه به رزه ی رایه خرامووسانی بی برا و شای به شان وشکۆ چۆن چاکه ئاوا ده سستی ریزی لینا و پاشان ئیزنی گه رانه وه ی دا. کاتیک هه وساری پادشایه تی سه فه وییه که وته چنگ شاسولتان محهمه د و سه رکرده کانی قزلباش ته واوی ده سه لاتی ئه و خانه دانه یان برده ژیر چۆکی خویان، بی سه ره وه به ریی بالی به سه ر قه له مه روی عه جه مان کیشا. کاتیک میره بهگ وای دیت و سه ری خۆی خوینده وه، ته ماشای کرد ئه و حاله به و حاله ناشی، بۆیه سالی

٩٩١ ی ک/١٥٨٢ ی ز، به‌ناچاری له‌گه‌ل کۆمه‌لیک له‌مەزن و میرانی کوردستان و لوپستان و ئه‌رده‌لان، خۆی هاویشه‌لای محهمه‌دپاشای مه‌زنی سه‌رکرده‌کانی وان و ئه‌ویش بوو به‌ چاوساگی و بردی بۆ به‌ر ده‌رانه‌ی به‌خته‌لانی سولتان مرادخان. سولتانی سیاچه‌ور هه‌ریمی بابان و ناوچه‌ی مووسلیشی خسته‌سه‌ر قه‌له‌مه‌روی ده‌سه‌لاتی میره‌به‌گ و کوره‌کانیشی به‌ میرناوچه‌ی هه‌ولێر و مه‌له‌به‌ند و ناوچه‌کانی مه‌راغه‌ی سه‌ر به‌ ته‌وریژ داندراڤ.

میره‌به‌گ له‌ چله‌ی زستان‌دا، له‌گه‌ل محهمه‌دپاشای وان، به‌ لای ورمی‌دا هات و هه‌لیکوتایه‌ سه‌ر به‌کناش‌قولی‌به‌گی ئوستاجلووی حوکمرانی مه‌راغه و ئه‌ویش خۆی بۆ پانه‌گیرا و هه‌لات. ته‌واوی مال و سامانی خۆی و خه‌لک و دانیشتوانی مه‌راغه که‌وتنه‌ به‌ر گوپمی تالان‌و‌برۆ. په‌وه‌ی شاته‌هماسب که‌ زۆر له‌میژ بوو له‌ مه‌له‌به‌ندی قه‌راجیق به‌خێو ده‌کرا و تیگرای حدوود و عه‌دالی په‌سه‌نی عه‌ره‌بی و به‌که‌یف و چوارپه‌ل قایم و خۆشاژۆ بوون و له‌ هه‌یج سه‌رده‌میک‌دا پادشاهانی خاوه‌ن‌شکۆ شتی وایان به‌ خۆیانه‌وه‌ نه‌دیوو، رایان دان و چی هه‌ره‌ هه‌لبژاردیه‌ بریدیان بۆ وان.

هه‌زار ئه‌سپی جوان، پێک و شوخ و شه‌نگ
له‌بۆ زین‌که‌وی، وه‌ک تیژه‌ی تفه‌نگ
ئه‌گه‌ر سه‌.....پیه‌ری قه‌مچی.....ان ده‌ده‌ی
له‌و دی.....وی زه‌.....ان ده‌تک.....ردن به‌دی
گ.....پێ چی.....ا ب.....وون به‌ بازو‌بردی.....ان
مه‌.....ی شه‌.....تاوان، به‌و مه‌له‌ کردی.....ان

محهمه دپاشای مه زنی سهرکرده کانی وان، پاش گه پانه وهی سهرکه وتوانه ی له هیرشه که ی مه راغه، کوپکی میره به گی له گه ل خوی هه لگرت و بردی بۆ خزمهت فهرهادپاشای سهردار له ئه رزه پۆم، هه تا پیکه وه نۆکه رچاکی و بی گری و گۆلی میره به گ به پیچکی ته ختی شاره ی پیشه وایه تی رابگه یه نن. هه ر پکیفیان به تال کرد له پۆه محهمه دپاشا و فهرهادپاشا پیکه وه دانیشتن و نامه یه کی چروپریان نووسی و ناردیانه ژێرده رانه ی سولتان و باسی یه کرهنگی و پوو پاستی میره به گیان کرد. کاتیک خاوه ن شکۆ ئه م قسانه ی به گوپی ئاشنا کران، سۆزی بی سنووری شاهانه ی شه پۆلی دا و بۆی نووسی ئه گه ر ناوچه ی مه راغه له چنگ پیوانی قزلباش ده رکیشی، له سه ر پی وشویتی به گله ربه گی بۆ وی بی و تازه لیڤه به و لاوه له نامه و فرمانه کانی حکومه تی دا به «میره پاشا» ناوی دئ و به م شیوه یه که وته ریزی پاشاکانی عوسمانی.

حه سه ن به گی کوپی خدر که ئامۆزای میره به گ بوو، ماوه یه ک به رله ناوبراو به خت یاریده ی دابوو تاکوو بتوانی لاشیانه ی سولتان رامووسی و له به ر هه ندئ ناوچه دریاسی باربوو کرابوو. کاتیک میره پاشا گه یشته ناوچه ی دریاس (دریاز) حه سه ن به گ جلّه وی بۆ شل نه کرد هه تا ده سه لاتی راده ست بکا و ده روزه ی قه لای دریاسی گاله دا و پووی لی وه رگیرا. میره مه چه که ی له قه لاکه ئه نگاوت و هینده ی پیک کوشی، هه تا حه سه ن به گی لی ده رپه راند و گرتی و کوشتی. له و بگه وه به رده یه دا له ناکاو ئۆلغ به گی برای حه سه ن به گ به دنه ی چهند دۆستیکی به پیدزکه له قه لایه هاته ده ر و پیی نایه رکیف و به ته قله کوت به ره و ئه رزه پۆم کوتای و خۆی گه یانده خزمهت فهرهادپاشای سهردار. وا له میره به گ تۆقیوو که له ویش خۆی رانه گرت و بایدایه وه و سه ری برده به ر پکیفی شاسولتان

محمه‌د[ی خودابه‌نده]^۱. پادشای خاوه‌ن‌شکۆ ریژی گرت و به‌سهری کرده‌وه و ناوچه‌ی «دیخوږگان»^۲ ی سهر به مه‌راغه‌ی پی به‌خشی.

میره‌پاشا وای بردبۆوه سهر یه‌ک که حوسینی برای له‌گه‌لی ناته‌بایه و بۆته هاوده‌نگ و هاوبیری ئاموزاکانی، بۆیه کوشتی. ئه‌وانه‌ی خه‌نیمی بوون به‌گه‌وره و بچووک‌ه‌وه هه‌موویانی تیک‌وپیک هه‌لشیلان و به‌په‌ندی سیای هه‌لێتان. هیچ کۆسپ و ته‌گه‌ره‌ی نه‌هیشتن و ته‌نینه‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی قسه‌ی له‌سهر نه‌ما و وه‌کوو تاقه‌سواره هه‌وساری حکومه‌تی به‌ده‌سته‌وه گرت. چه‌ند سالی‌ک پاش ئه‌م ږووداوانه، ته‌وریژی پایته‌ختیش که‌وته ده‌ست مه‌زنانی عوسمانی و جه‌غه‌رپاشای وه‌زیر پاسپێردرا هه‌تا بیاریژی و به‌سهری ږاڭا. جه‌غه‌رپاشا که ده‌یزانی هه‌ر له کۆنه‌وه ناوچه‌ی مه‌راغه سهر به‌ته‌وریزه، ویستی میره‌پاشاش سهر وه‌به‌ر باری ده‌سه‌لاتی بینئ، به‌لام چونکه به‌مه‌زنی سهرکردانیش ناسرابوو، هینده‌ی سهر وه‌به‌ر نه‌هینا، ئه‌ویش له داخان ږۆږبه‌ږۆږ هه‌موو کار و ئاکاریکی میره‌ی به پیچکه‌ی ته‌ختی به‌رزی سولتانی ږاده‌گه‌یاند. به‌م گه‌نده‌ل‌فیلا نه‌ حکومه‌تی هه‌ریمی بابان و ناوچه‌ی مووسل و هه‌ولیری لێ وهرگه‌ی‌رایه‌وه. جه‌غه‌رپاشا چاکی هه‌لچنی و گوتی مه‌راغه سهر به‌ته‌وریزه و ئه‌گه‌ر نه‌که‌ویته ئێو مل‌ک‌وماشی تایبه‌تی خاوه‌ن‌شکۆ، داها‌تی ناوچه‌کانی دیکه‌ی ته‌وریژ به‌شی خه‌رجی و تیچووی ده‌سه‌لاتی نا‌کا. وه‌کوو دیاره هه‌موو سالی‌ک ږازده خالوار دراو له داها‌ت و حاسلاتی وئ به‌ږئ ده‌کرئ بۆ خه‌زینه‌ی دارمائی سولتانی، به‌لام ده‌بی له‌وه‌ی

۱- شاسولتان محمه‌ده‌ی سه‌فه‌وی یان محمه‌ده‌ی خودابه‌نده (۹۳۸-۱۰۰۴ی ک/ ۱۵۳۱-۱۵۹۵ی ز)، چواره‌م پادشای بنه‌ماله‌ی سه‌فه‌وی (۹۸۵-۹۹۶ی ک/ ۱۵۷۷-۱۵۸۷ی ز)؛ پادشایه‌کی کویره‌مووشه‌ی بی‌ده‌سه‌لات بوو. پاش یازده سالی‌ک شایه‌تی، به‌ده‌ستی خۆی تاجی نایه سهر عه‌بیاس‌میرزای کوری و به‌ «شاعه‌بیاس» ی ناودێر کرد. (بۆ زانیاری زیاتر ږه‌وانه‌ فه‌ره‌نگی ئه‌لامی سوخه‌ن). و.

۲- نووسراوه دیخ‌ارقان (ده‌خوارقان)، به‌لام له‌ کوردی‌دا بۆته دیخوږگان. و.

به ولوه میره بیدا به خه زینهی ته وریز هه تا مووچه و مانگانهی قوشه نچیانی
 پی دابین بکری. میره به ناچار وای کرد و هه موو سالی دراویکی زوری وه کوو
 دیاری وه نه ستوی خوی گرت هه تا بیدا به خه زینهی ته وریز. جه عفه پاشا دووسی
 سالان ئاوا لی وه رگرت، سه ره نجام گوتی وای ناخوا و ئاوی ده سه ره وه ناچم،
 بویه نه و کاتهی هه ری می ته وریز که وته بهر پید اچوونه وه و په راو بو گرتنه وه،
 مه راغه ی خسته سه ر ته وریز و ملک و ماشی تاییه تی سولتانی و کابرایه کی وه کوو
 میرناوچه بو دیاری کرد و ئه ویش دهسته بهر بو و تا هه موو سالی بری پازده
 خالوار دراوی بو کو بکاته وه. پاش سالی که حه شیمه تی مه راغه هه موو رویشتن و
 په رازه بوون و وا به سه ر ویرانی دا که وت که میرناوچه فلووسی کی سووری
 وه چنگ نه که وت و ته نیا خالواریک دراو له خه زنه خانه دا کو بویه و میره پاشا
 پروتی و نه داری پروی تی کرد و چوه قوون ته ندووری که ونه دهسه لاتی
 باب و باپیرانی و که می خوارد و کز دانیشتن.

ئه و ده مه ی که مه راغه و ده و روبه ری ده بهر دهستی میره پاشا و کوپانی
 پایه به رزی دا بو، شیخ حه یده ری کوپه گه وری به پیی فرمانی بی سی و دووی
 سولتان مرادخان، قه لای خاپووری ساروو قورغانی سه ر به مه راغه ی ساز کرده وه،
 که هروژمی ئه میر ته یمووری گوورکان داری له سه ر به ردی نه هیشتبوو. سالی
 ۱۰۰۲ ی ک/ ۱۵۹۳ ی ز، کاتیک مه زنایه تی هه ری می ته وریز ئه سپارده ی دهستی
 خدرپاشای مه زنی سه ر کرده کانی به غدا کرا، باوه پیکراوانی مه راغه به خه متیان
 را که یاند مه راغه له سایه سه ری ئه و قه لایه کاو له که شیخ حه یدر ئاوه دانی
 کرد و ته وه. خدرپاشاش به قسه ی شو فاران هه ل سوو و و مه لبه نده کانی ژیر
 دهسه لاتی له دهست ده رهینا و دای به خیلای مه موودی و ئه وانی به گزدا کرد و
 شه پیان له نیوانی دا قه و ما. مه نسوور به گی کوپری زهینه ل به گ که سه رخیلی

مەحمودی بوو، لەو تیکههه لچوونەدا هەمزە و قوبادی برازای وێرای کۆمەڵیکی دیکە بە دەست موکرییان کوژران.

سالی ١٠٠٣ ی ک/١٥٩٤ ی ز، خدرپاشا بە دنیای خێلای مەحمودی و عەویزبەگی کوپی هەسەن بەگ کە میرلیوای ماکۆ بوو، بۆ تۆلە کردنەو لە شیخ حەیدەر لەشکری بردە سەر. شیخ حەیدەر سەرەتا ملی بە لارەوێنا و لە قەڵا هاتە دەر و گوتی بابە پەشیمانم و خوینی کوژراوانی مەحمودی چیبە دەیدەم و دەستم لە کۆل کەنەو. زۆر بە دەوری پاشادا هات هەتا دلی نەرم بێ و واز بیت، بەلام شۆفار لێی نەگەرێ و لە ژێرەو هانیان دا، هەتا گەمارۆی قەڵای بدا. شیخ حەیدەر هەرچی پاراپیەو و تەوازی هێنایەو، پاشا نەبیست و ئه‌ویش هیوای نەما و بەناچار مەچهکی ئازایانە لێ هالمالی و خۆی لە بەرخۆدان و بەرهنگاری خۆش کرد و وێرای کۆمەڵیک مەردزای کورد بۆ قۆشەنی پاشا هاتە مەیدان و دەستی برد بۆ بالچۆغە شیر و ژێی کەوانی.

پەنجە پۆلا بوونە گری، هێندیان کوشی دەسکی شیران مەتال وەکوو ژووشک دەچوون، بە پێژنە بارانی تیران خەدەنگانی سەر لە پێناو، گەربازی گەرداوی شەپان بە خوینی پیاوانی ئازا، وەک سوورەبی سوورەلگەرێان لەبەر تیری ساردەکەوان، وەها بوو بە ویشکە سەرما زریان بەفری لێ دەباری، کوێر بوویەو ناوی گەرما بەرگەپۆلای پالەوانان، چۆزە نیزان وای بەزاندن دەتگوت هەموو گورزەمارن، سەریان دەکونی خۆچەقاندن

وا هات که عه ویزبهگ له و شه پهدا کوژرا. میره پاشا که وته نیوان و دهنگی کوپی خۆی دا و دهستی پی له و ههرا و خویترپژانه هه لگرت. خدرپاشاش گه پانه وهی پی باشتتر بوو له مانه وه و هه رئه و پژه دهوری قه لای چۆل کرد. میره پاشا چوار کوپی هه بوو: بوداق بهگ، قاسم، شیخ حهیدەر و حوسین. ئه و ده مه ی سه ری وه بهر فه رمانی سولتان مرادخان هیئابوو، هه موویان بوونه میرناوچه. بوداقیان به مردنی خۆی مرد. حوسین، قاسم بهگی برا گه وری خۆی کوشت. شیخ حهیدەر به تۆله ی قاسم بهگ، حوسین بهگی برای کوشته وه. ئیستاکانی میره بهگ ته نیا حه یدهر بهگی وه کوو میراتگر ماوه. بیجگه له و ناوچه و قه لایانه ی که وه کوو که له پووری پابردوو به دهست بساوک و کوپه وه ماوه، به سه ر مه لبه نه دی ته ره قه (ته ره غه)، ئاجری (قاجر)، ساروو قورغان، له یلان و دووئاب (میانداو) ییش پاده گهن و قه لای ته ره غه و قه لای ساروو قورغانیش هه ر له ژیر ده سه لاتی ئه و دوو میره ی موکری دایه. له م ده قه بی سه ره وه به ری ده به سه ره اتی ئه و بنه ماله یه م به پیی پابردوو یان نووسییه وه و بۆ داهاتووش هه ر خودا به نه هیئیه کان ده زانی.^١

١- بۆ زانیاری زیاتر سه به اهرت به درێژه ی ده سه لاتی میرانی موکری بروانه کتیی «لا په ری هک له دیروکی موکریان»، نووسینی میرزا مه موود با نه یی، وه رگێرانی حوسین حوزنی موکریان. هه ره ها بروانه شه ره فنا مه ی وه رگێراوی هه ژار، ل ٥٣٩-٥٤٥.

له په راویزی لاپه ره ٢٠٦ ده قی بولیان دا نوو سه راوه که شیخ حهیدەر سه ری وه بهر شاعه بباسی سه فه وی (٩٧٨-١٠٣٨ ی ک/ ١٥٧٠-١٦٢٨ ی ز) هیئاوه و شه ری بۆ کردوو و ده ورو به ری سالی ١٠١٢ ی ک/ ١٦٠٣ ی ز، له جه نگه ی گه مارۆی قه لای ره وان (یه ریفشان) دا وه بهر گولله ی گه رمی خه زا که ران هاتوو و سه ری تیدا چوو و.

بەشی چوارەم

باسی میرانی برادۆست که دەبنە دوو لک

ئەوێ پاستی بێ هیندیک کەس لایان وایە میرانی برادۆست بە پەچەلەک گۆرانن و بەپێی گێڕانەوێکی پاست و بێ گری، دەچنەوێ سەر هیلالی کوپی بەدری حەسنەوێیە و دەسەلاتداری دینەوێ و شارەزوور بوون. هیلال لە شەپری شەمسوددەوێ دەیلەمیی والیی هەمەدان دا کوژراوێ و سێ کوپی لە پاش بەجێماوێ. یەکیان بۆتە میری شارەزوور و جیی باوکی گرتۆتەوێ، ئەوێ دیکەیان بۆتە حوکمداری عەشیرەتی ئاکۆ و برای سێهەمیان پەڕەوازە بوو و بۆتە ئاغا و کوپخای ناوچەیی «خان ئەلماس»ی دەورووبەری ورمێ و کردوویەتە ملکی خۆی. ئەم بەرەبابە پۆژبەپۆژ دەسەلاتیان پەرەیی ئەستاندووێ هەتا بوونە میر. خەلکی برادۆست لایان وایە میرەکانیان نەوێ و نەتیژەیی «بیلال»ن، بەلام هەلە و دروستەکەیی «هیلال»ە.

مەزن و سەرتۆپی ئەم خانەدانە غازیی قرانی کوپی سولتان ئەحمەد، کە بەرلەوێ میرانی کوردستان بچنە بەر سێهەری دەرانی شاسمایلی [سەفەوێ]. هێرشیی کردۆتە سەر ورمێ و پۆنگاوی جەماویری زۆر و زەوێندی قزلباشانی داوێ بەر لەپەشیر و نووکەتیران و نیزیکی هەزار کەسیکی لێ کوشتوون. پاشانیش کە وێرایی مەزن و میرانی کوردستان شانازیی پرایەخ پامووسانی شاسمایلی پێ برێ، پادشا دەستی پێزی لێناوێ و سەرنای غازیی قرانی پێداوێ و ناوچەیی تەرگەوێ و سۆما و دۆل و قەلا و مەلەندەکانی سەر بە وێی باربوو کردووێ و فەرمانی میرایەتییی بۆ نووسیووێ. دواتریش لەگەڵ کۆمەلێک لە میر و مەزنانی کوردستان چۆتە دەرگای سەردەرانی بەرزی سولتان سەلیمخان. پۆژایەکی کە سولتان سولەیمان خانی خەزاکەر بە مەبەستی پەلاماردانی

عه جه مستان (ئیران)، سه ری پکیفی به ره و ته وریز و نازهربایجان هه له نگاوتوه، غازی قران شه ره فی هساوپکیف بوون و دواندن و باس و پاوژی سولتانی به ره و سه رکه وتنی پی برپاوه. نه و ته گبیرانه ی کردوونی سه بارهت به چۆنیه تی په لاماره که بۆ سه ر عه جه مان به دلی پادشاه نووساون و به سه ری کردۆته وه. به شیک له هه ری می هه ولیر و به غدا و دیار به کری جوئ کردۆته وه و خستوو یه ته سه ر ناوچه ی ده سه لاتی و کردوو یه ته خه لاتی شاهانه ی. ماوه یه کی زۆر به خۆشی و کامه پانی رایبوار دووه و زۆریش ژیاوه. پاش نه مانی دوو کوپی له سه ر لاپه ره ی پۆژگار به جیه یشتوون و بریتی بوون له شامحه ممه دبه گ و عه لی به گ.

لکی یه که م

باسی میرانی سۆمای (سۆما)

شامحه ممه دبه گ کوپی غازی قران

شامحه ممه دبه گ کی کوپی غازی قران دوا ی نه مانی باوکی، هه وساری ده سه لاتی به ده سه ته وه گرتوو وه و پاش چه ند سال میرایه تی چۆته به ر دلۆقانیی خودی. ^١ چوار کوپی له پاش به جیماوه: بوداق به گ، هه سه ن، نه سه کهنده ر و زهینه ل. بوداق به گی کوپه گه وره ی جیی گرته وه.

بوداق به گ کوپی شامحه ممه دبه گ

دوا ی نه مانی باوکی بوداق به گ به پیی فه رمانی به هات و به ختی سولتان سه لیم خان، جله وی حکومه ت که وته ده ستی. نه ویش هینده ی پیته چوو که نه م دنیا

١- ل ٢٠٦ ی بودلیان: «به پیی فه رمانی سولتان سوله یمان خان له سه ر ته ختی ده سه لات پالی داوه ته وه. به لام هینده ی نه بردوو وه که چۆته به ر دلۆقانیی خودی.» و.

بی‌وه‌فایه‌ی وه‌لانا و باوه‌شی بژ دنیای هه‌تاهه‌تایی کرده‌وه. چوار کورپی له‌پاش به‌جیما: ئه‌ولیا به‌گ، شامحه‌مه‌د به‌گ، شاقول‌ی به‌گ و سه‌یدی. له‌به‌روه‌ی کورپه‌کانی زۆر منداڵۆکه بوون و شیاوی ئه‌وه‌ی نه‌بوون بینه‌ حوکمران، هه‌سه‌ن به‌گی برای جیی گرت هه‌.

هه‌سه‌ن به‌گ کورپی شامحه‌مه‌د به‌گ

هه‌سه‌ن به‌گ پاش نه‌مانی برای، به‌پیی فه‌رمانی سولتان، حکومه‌تی هه‌ریمی برادۆستی باربوو کرا. چونکه له‌گه‌ل عیڵ و عه‌شیره‌ت و خزمانی چاک نه‌ده‌جوو لاوه و میرانی ده‌ور و به‌ری پییه‌وه ته‌نگاو بوون، جه‌ماوه‌ری خزمانی سکالایان لی نووسی و به‌زه‌ینه‌ل به‌گ [ی برای] دا نار دینه‌نه‌ ده‌رانه‌ی سولتان. له‌ویوه‌ خاوه‌ن شکۆ کاغه‌زی له‌ حوسین پاشای مه‌زنی سه‌ر کرده‌کانی وان نووسی که بر و له‌ چۆنیه‌تی هه‌لس و که‌وتی هه‌سه‌ن به‌گ بکۆلیته‌وه. به‌گویره‌ی فه‌رمانی بی‌به‌رگیر هه‌ی سولتان، هه‌سه‌ن به‌گ بانگ کرایه‌ دیوانی وان و پاش لێرسینه‌وه و هه‌لپێچانی، له‌ داریکی هه‌وشه‌ی سه‌راوه‌ هه‌لیانواسی و پاش سزا دران و خنکانی، عه‌لی به‌گی له‌ جیی داندرا.

عه‌لی به‌گ کورپی غازی قپان

پاش کوژرانی هه‌سه‌ن به‌گ، له‌سه‌ر داوای حوسین پاشای وان، له‌ ده‌رگای به‌رزی سولتان سه‌لیم‌خانه‌وه، فه‌رمانی حکومه‌تی برادۆست بژ عه‌لی به‌گ نووسرا. داوای چه‌ند سالیک ده‌سه‌لاتداری، برادۆستی پوویان لی وه‌رگیرا و به‌لای ئه‌ولیا به‌گ دا شکانه‌وه. کۆمه‌لیک هه‌ستان و به‌مه‌به‌ستی گۆرینی میر چوونه‌ ژیر ده‌رانه‌ی سولتانی خودالی خۆشبوو. سولتان ئه‌سکه‌نده‌ری کورپی شامحه‌مه‌د به‌گی له‌سه‌ر حکومه‌تی ورمی هه‌لکه‌ند، که‌ خوسره‌ و پاشا له‌ جه‌نگی گرتی دا به‌

میرناوچه ی دانا بوو. عهلی بهگ له وئ بوو به دهسه لاتدار و ئه سکه نده بهگ پاش لیخزانی، دهستی هه لگرت و به دوور په ریژی ملی نا له خوا په رستی و کاری به سهر هیچه وه نه ما. عهلی بهگیش پاش تپه پوونی سالیگ به سهر دهسه لاتی دا له ورمی، سهری وه بهر ده رانه ی په حمه تباری یه زدان هیئا و نیرینه ی له پاش به جینه ما.

ئه ولیابهگ کوپی بوداق بهگ کوپی شامحه ممه دهگ

ئه ولیابهگ چونکه له جهنگه ی جوانه مه رگ بوونی باوکی دا، زور مندا ل بوو، چهند سالیگ حکوومه ت که وته چنگ ئاموزاکانی. پاش ئه وه ی هه لیدا و به دهوری خزی دا هات و ئه ستیره ی بهخت و هات و ئاواتی قوبیه قوبیه نووری له سهر ههستا و له نیوچاوانی دا شه بهقی دایه وه، تیره و خیلات و خزمانی برادوستی به ئامانجی وه رگرتنی فه رمانی میرایه تی بو ئه ولیابهگ، چوونه ده رگای هیئده ی ئاسمان به رزی سولتانی خودالی خوشبوو؛ ئه ویش به هه لوئستی خاوه ن شکزیانه ی خزی داوا و پارانه وه که ی لئ سه لماندن و سالی ٩٨٥ ی ک / ١٥٧٧ ی ز، عهلی بهگی له سهر دهسه لات لابر د و ئه ولیابهگی له جی دانا. ئیستا که سالی ١٠٠٥ ی کوچییه، به تاقی ته نیا میری سۆمایه و کهس لئی نه بوته به رهه لست و گری.

لکی دووهه م

باسی میرانی ته رگه وه پ و قه لای داود

ناسر بهگ کوپی شیر بهگ کوپی شیخ حه سه ن بهگ

یه کیک له باپیرانی ئه م خانه دانه به ناوی سولتان ئه حمه د، ناوچه ی ته رگه وه پی له هه ری می برادوست دابریوه و خزی لئی بوته میرناوچه. له جهنگه ی نووسینه وه ی

ئەم دەقە کەرچ و کالەدا ناسربەگ لەوێ حکومەتی دەکرد و ئیستاش ھەر لەوێیە. پیاویکی یە کجار بە جەرگ و ئازایە و تەمەنی لە ھەشتا تێپەریوە. لەسەر کێشەیی دیاری کرانی سنوور لەگەڵ عەشیرەتی «دیری» کە سەر بە زەینەڵبەگی ھەکارین کردی بە شەپ و ھەرا و سەت کەسیک لە ھەردەک بەران سەریان تێداچوو. ناسربەگ ماوہیەک پووی لە ھەریمی دەسەلاتی وەرگیراوە و چۆتە خزمەت شاتە ھماسب. زەینەڵبەگی ھەکاری بە دژایەتی ناسربەگ، داری لە پشتی شیربەگی کوپی دا و ناوچەیی سۆمای لی دابری و بوو بە میرناوچە. شیربەگ چونکە دلی بابی شکاند لە بەروبووی خۆی نەخوارد و خۆشیی لە خۆی نەدی و تاعوون لێی دا و مرد. پاش نەمانی شیربەگ ناوچەیی تەرگەوەر درایە دەست یەکیک لە ئامۆزاکانی بەناوی زەینەددین بەگ. ئەویش لە شەپی قزلباشان و لە جەنگەیی گیرانی تەوریزدا وێرایی میرانی کوردستان کوژرا. ناسربەگ سەرلەنوێ ناوچەیی تەرگەوەرپی خستەوہ سەر قەلەمپەوی دەسەلاتی خۆی.

ھێندەیی پێنەچوو کابرایەک بەناوی خدر بەگ فەرمانی لە لای سولتانی خوا بە خشیو پرا ھینا و بوو بە میرناوچە، بەلام ناسربەگ کوشتی. پاشان ناوچەکە باربووی یووسف بەگ کرا. دواتر بە خشرایە شامحەممەد بەگ. ئینجا درایە دەست حوسین بەگی کوپی شیخ حەسەن بەگ. ئیستا ئەو بە سەری پادەگا.

ناسربەگ ھەشت کوپی ھەبوو: شیربەگ، یووسف بەگ، قەراخان، سارووخان، شامحەممەد، تەیموورخان، حوسیتی و حەیدەر. وەکوو باسی کرا شیربەگ ئاھ و نزوولەیی باوکی گرتی و مرد. دوو کوپی دیکەشی، یانی یووسف بەگ و تەیموورخان بە دەست خدر بەگ کوژران؛ سارووخانی حوسیتی بەگی برای گیانی لی ئەستازد.^١

١- محەممەد ئەمین زەکی بەگ و سەید حوسین حوزنی زانیاری زیاتریان لە لایە و پوختەیی نووسینەکیان لە شەرەفنامەیی وەرگیراوی ھەژار (ل ٥٥٢-٥٥٦) دا خۆی دەنویتی. و.

بهشی پینجه م

باسی میرانی مهحمودی (مامودی)

با ئه وانه ی سرشتیان وه کوو گوژی ئازیه و بیریان پته وه و قسه یان ره وانه و هیچ گری و گۆلی وه بهر نایه و میژوونووسانی ری و بچه دۆزه وهن، لیان پروون بی و بزنان که میرانی مهحمودی به ره گز ده چنه وه سهر سولتانه کانی مهروانی. دهسته یه کیش لایان وایه له گه ل میرانی جزیره ئامۆزان.

وه کوو ده لاین له زه مانى تورکمانانى ئاق قۆینلو ودا، که سیک به ناوی شیخ مهحمود له خاکی شامه وه و هیتدیکیش پینان وایه له جزیره ی عومهریه وه له گه ل خیل و خزمانسی پرووی ک...ردۆت...له لای ئازهر بایجان. قه رایوسف قه لای «ئاشووت» ی پی به خشیون هه تا لی نیشته جی بن و شیخ مهحمودی خستۆته ریزی غولامان و هاو رکیفانی. پاش ئه وه ی چهند جاریکی ئازیه تی لی دیوه و به ده سکه ره وه ی هاتۆته بهر چاوی، به سه ری کردۆته وه و ناوچه ی ئاشووت و خو شابسی پی ب...ه خشیوه و به میری داناوه و نازناوی «مهحمودی» ی له خیله که ی ناوه.

میر حوسین بهگ کوپی شیخ مهحمود

حوسین بهگ دوا ی نه مانى باوکی بۆته پیشه نگی ده سه لات و له سهرده می ده سه لاتی پادشایانی ئاق قۆینلو ودا ئه ستیره ی به ختی پتر هه لکشاه و جواتر دره وشاهه ته وه. ناوچه ی «ئهلباق» یش له ژیه دهستی میرانی هه کاری ده رکیشراوه و خراوه ته سهر قه له مره وی میر حوسین. به پشتیوانی و یاریده ی تورکمانان چهند جاریک بهر په رچی په لاماری عیززه ددین شیری داوه ته وه و توانیویه تی هه ری می «شهنبۆ» ش بگری. عیززه ددین شیر له تاوان هانای بردۆته بهر

میری بدلیس و پیاوی ناردووه و گوتوویه‌تی پیویسته بۆ لیدانی خیلّی مه‌حمودی بگاته فریام. میری بدلیس شیخه‌میری بلّباسیی کـردۆـتـه سه‌رکرده‌ی هیزی پشتیوان و له‌گه‌لّ چه‌کدارانی به‌رچاو ناردوویه‌ته هاواری عیززه‌ددین شیر. ئه‌و ده‌مه‌ی میر حوسین به‌وپه‌ری سه‌ربه‌ستی و مه‌زنایه‌تی له‌ به‌ستینی چه‌می خۆشاب، که پیتی ده‌لّین «چه‌می میر ئه‌حمه‌د» تاوّل و په‌شمالی هه‌لداوه، شیخه‌میر له‌گه‌لّ هیزی عیززه‌ددین شیر به‌سه‌ری داوه و له‌ هه‌موو لاهه‌ ئاگری شه‌ر و خوینێژان هه‌لگیرساوه و هه‌له‌لا و قووله و هه‌را و قریوه‌قزیوی کوردان و پالّه‌وانان گه‌یوه‌ته ته‌شقی ئاسمان. له‌ و بگره‌وبه‌رده‌یه‌دا میر حوسین به‌تیری سه‌ربه‌په‌یکانی چاره‌نووس ئه‌نگاوه و له‌پێوه‌ گیانی داوه و تاقه‌ کورپکی له‌ پاش به‌جیماوه به‌ناوی میر حامید.

میر حامید کورپی میر حوسین

پاش کوژرانی باوکی، میر حامید جینی گرتوه و ماوه‌یه‌کی زۆر که‌وته‌ پیزی سه‌رکرده‌کانی قزلباش. کاتی‌ک بارمته‌ی گیان و ژیانی ئه‌سپارده‌وه ده‌ست گیان‌ئه‌ستینی، سه‌ی کورپی به‌ یادگار له‌ پاش به‌جیما: میر شه‌مه‌ددین، عه‌ویژه‌گ و میره‌به‌گ.

عه‌ویژه‌گ کورپی میر حامید

عه‌ویژه‌گ دوا‌ی نه‌مانی بابی بوو به‌ میرلیوای خۆشاب و سه‌رخیلّی مه‌حمودی. له‌گه‌لّ ئه‌و «ئورکه‌مز سولتان»ه‌ی که شاسمایل[ی سه‌فه‌وی] کردبوویه مه‌زن و ده‌مراستی «وان» و «وستان» به‌ کێشه‌ هات. ئورکه‌مز گرتی و له‌ قه‌لای وان به‌ندی کرد. له‌ جه‌نگه‌ی گیرانی‌دا پیاوی نارده‌ لای شه‌ره‌فخانی حوکمرانی بدلیس و ده‌سته‌وداویتی بوو تا به‌ هانایه‌وه‌ بجی. شه‌ره‌فخان نامه‌یه‌کی

لی نووسی و که یخودای ناردی لای ئورکه مز سولتان و تکای بۆ کرد تاکوو ئازادی بکا، به لام گوئی پیی نه بزووت. شهره فخان خۆی ههستا و پۆیی بۆ وان و له سههر پووباری «خپکوم» له نگهري گرت. پیاوی ناردی لای ئورکه مز تاکوو عه ویزبه گی بۆ ئازاد بکا، به لام به گوئی نه کرد و گوئی شتی وان. شهره فخانیش که ئاوی زانی له داخانی فهرمانی دا به چه کدارانی ههتا دهست له وان و وستان نه پارێژن و بیانده نه بهر گوپی تالان. ئورکه مز له تاوان هاواری لی ههستا و به ناسه رسهنگی عه ویزبه گی ئازاد کرد و ناردییه خزمهت شهره فخان.

عه ویزبه گ دوای ده رباز بوونی، ماوه یهک کسه و ته ریزی مهزن و میرانی شاته هه ماسب و ناوچه ی ئهلباقی خسته سههر خوشاب و به فهرمانی قزلباشان چهند سالیک له وئ ده سه لاتدار بوو. که مرد، حوسین قوئی به گ، شاعه لی به گ، هه مزه، هه سه ن و بوداق له پاشی به جی مان.

له سه رده می سولتان سوله یمانی خه زاکه ر و دوای گیرانی هه ریمی بدلیس، حوسین قوئی به گ ماوه یهک ناوچه ی «کارجیکان» ی پی به خشرا و بوو به میرناوچه. سه ره نجام له سهر کاریان لا برد و پۆیی بۆ دیار به کر و له وئ مرد. ته نیا بایوندور به گی له دوا به جی ماوه و ئه ویش پاش گیرانی قه لای «نوان» ی لای «خۆی»، به پیی فه رمانی سولتانی خوابه خشیو، له وئ کراوه ته میرناوچه. شاعه لی به گ به گویره ی فه رمانی شاته هه ماسب ماوه یهک بوو به مه زنی مه حموودییان و سه ره نجام حوسین به گی کوپی میره به گی میرلیوای ئهلباق کوشتی. تاقه کوپیکی له پاش به جی ماوه و ناوی خالید به گه و جاری کراوه ته میرناوچه ی «جۆپهس».

دوای کوژرانی شاعه لی به گ، هه مزه به گی برای به پیی فه رمانی شاته هه ماسب سه ری وه بهر یه کێک له سه رکرده کانی قزلباش هیتا به ناوی ده لوو پیی، که به مه زنی خێلی مه حموودی داندرا بوو. دوای ماوه یهک مه حموودی له ده لوو پیی

هه‌لگه‌پانه‌وه و کوشتیان و هه‌مزبه‌گیان له جیی دانا. شاته‌هماسب که‌وته پی‌وشوینی و به زۆری و زۆرداری گرتی و له قوژینی به‌ندیخانه‌ی په‌ستوت. پاش ماوه‌یه‌ک ئازادی کرد و له‌گه‌ل کۆمه‌لیک له ئاغاکانی مه‌حمودی رایسپارد تاکوو بچیتته به‌ر پکیفی حاجی‌به‌گی دونبولی و سه‌ره‌نجام هه‌ر ئه‌م حاجی‌به‌گه‌ وێرای ئاغاکانی مه‌حمودی له «خۆی» کوشتی.

له دیوانی پادشاهه‌ خان‌مه‌مه‌دی کورپی شه‌مه‌ددین کورپی میر حامید کرایه‌ سه‌ردارعیلی مه‌حمودی. دوا‌ی چه‌ند پوژیک شاعه‌لی سولتان حوسیتی حوکمداری وان، خان‌مه‌مه‌دی گرت و له‌قه‌لای وان خستییه‌ زیندان. ناوچه‌ و مه‌لبه‌نده‌کانی جی‌ژیانی خێلی مه‌حمودی له‌ دیوانی پادشاهه‌ باربووی عه‌شیره‌تی دونبولی کرا. عه‌شیره‌تی دونبولی^١ بیجگه‌ له‌ تیره‌ی مامه‌ره‌شان که‌ ژماره‌یه‌کیان له‌ ئاغچه‌قه‌لا و هیندیکیان له‌ قه‌لای خو‌شاب‌بنه‌یان داگرتبوو، هه‌موویان سه‌ریان وه‌به‌ر حاجی‌به‌گ هیئا.

خان‌مه‌مه‌د هه‌ر چۆنیک بوو توانی له‌ زیندانی قه‌لای وان رابکا و بگاته‌وه ئاغچه‌قه‌لا‌ی تیره‌ی مامه‌ره‌شان. به‌ بیستنی ئه‌م هه‌واله‌ کۆمه‌لیک له‌ خێلی مه‌حمودی خو‌یان‌گه‌یاند هه‌لای و چوونه‌ ژێر پکیفی و شه‌ویکی وێرای لاوانی چوست و چالاک له‌ناکاوه‌ لیکوتایه‌ سه‌ر حاجی‌به‌گی دونبولی له‌ قه‌لای ئاشووت و به‌زاندی. حاجی‌به‌گ له‌و شه‌وگورزه‌دا برینی هیئا و به‌هزار گیره‌گیر خۆی گه‌یاند هه‌رگه‌ی قه‌لا و ماته‌ی هه‌لگرت. له‌و شه‌ره‌دا جه‌ماوه‌ریکی زۆری دونبولی تیداچوون. خان‌مه‌مه‌د پیاوی ناره‌ خزمه‌ت پو‌سته‌م‌پاشای مه‌زنی سه‌رکرده‌کانی دیاربه‌کر و رایگه‌یاند ئه‌وه‌ سه‌ری وه‌به‌ر سولتان سوله‌یمان‌خانی غازی هیئاوه‌.

١- له‌ چاپه‌که‌دا به‌ هه‌له‌ نووسراوه‌ دونبولی، به‌لام ده‌قی بودلیان، لاپه‌ره‌ ٢١١ ئه‌م هه‌له‌یه‌ی تیدا راست کراوه‌ته‌وه‌ و نووسراوه‌: مه‌حمودی. و.

کاتیک شاته هماسب هه واله که ی بیسته وه، خیرایه کی فه رمانی میرایه تی مه حموودیانی بۆ خان محهممه نووسی و بۆی نارد.

پاش ماوه یه ک که له دیوانی شاته هماسبه وه حه سه نه به گ به میری مه حموودی داندرا، خان محهممه به مه یلی خۆی وازی له ده سه لات هینا و پۆیی بۆ ئاغچه قه لا و له وێ نیشه جئ بوو. له دیوانی بارگای عوسمانی را هه موو پۆی سته ئاغچه ی وه کوو مووچه بۆ برابوو و خه زنه خانی دیار به کر بۆی ده نارد و له پیزی پکیفدارانی پایه به رزی وان دا جئ بۆ کرابوویه وه. له سه ر سنووره کانی قزلباشان، له جه نگه ی په لاماری عوسمانی دا گه لیکی ئازایه تی نواند و ته مه نیکی زۆریشی تیپه پراند. خان چوار کوپی بووه و [سینان] دیارن: مه لیک خه لیل، میر شه مسه ددین و سه ید محهممه. پاش نه مانی عه ویژ به گ، کوپه کانی له سه ر ئاغچه قه لا کردیانه شه پ و پیکه له پرژان. سه ید محهممه له سه رده می باوکی دا کوژرانی له چاره ی نووسرا و مه لیک خه لیل به ده ست برای تیداچوو. ئیستا میر شه مسه ددین که لاویکی ئازای لیوه شاویه له ئاغچه قه لا جئ باوکی گرتۆته وه.

میره به گ کوپی میر حامید

پاش نه مانی عه ویژ به گ، له دیوانی قزلباشه وه کرایه حوکمرانی مه حموودی. ئه و ده مه ی که شه پ له نیوان شه ره فخانی میری بدلیس و ئۆلمه ی ته که للوودا قه وما، میره به گ لانی شه ره فخانی به ردا و دایه پال هیزه کانی خه نیم. له ویش زۆریان راستی و دروستی پیوه نه دی و سه ری و لاخی به ره و خزمه ت شاته هماسب وه رگێرا.

کاتیک سولتان سوله یمان خانی خه زا که ره زستانه هه واری به غداوه به مه به ستی گرتنی ته ورێز پکیفی کوتا و ئه م باس و خواسه ی بیسته وه، له کوێستانی ئووجان، پادشای چواریه ک ئاوه دانسی جیهان، یه کیک له چاووشانی بارگای خۆی

نـسـارد به شوینی دا تاکوو بچیتـه خزمه تی. میره به گ گهرچی ماوه یه ک بایدابوویه وه
سهر حکوومه تی عوسمانی، به لام وهک چۆن ده لئین خه یانه تکار ترسه نۆکه، له پیره
پاسپارده که ی سولتان به ده ست کوردان کوژرا و خۆیان بۆ به ره ره کانی ده ده سک
نا. ئه م هه واله له نیو هۆردووی خاوه ن شکۆدا دهنگی دایه وه و له هه موو لاهه
هیرشی کرایه سهری و کۆمه لیک قه لت و بر کران و میره به گیش و پرای چهند که س
له هـاوپـکـیفـانی په پـیچـه کی دیوان دران. ههر له پیره سهربری بارگای
سولتانی له سهری دا. دوو کوپی کال و مندالی له پاش به جیما: مه نسووربه گ و
زهینه ل به گ.

دوای ئه وهی کوپه کانی په سیده بوون، له و جهنگیه دا که سولتان سوله یمانی
خه زا که ره شکری ده برده سهر نه خه وان، چوونه خزمه ت شاته هه ماسب و ئه ویش
لاواندنیه وه و «سه که نه ئاباد» ی سهر به «خۆی» به خشییه مه نسووربه گ و وهک
میرناوچه له ویی دانا و بریاری دا هه تا ماوه لئی نه ستیتریتیه وه. زهینه ل به گی
براشی خسته پیزی پاسه وانانی جی به رزی خۆی.

پاش ئه وهی که شاسمایلی دووه م له سهر ته ختی پادشایه تی پالی دایه وه،
مه نسووربه گ خۆی گه یانده خـزمه تی و ئه ویش به سۆزی شاهانه ی به سهری
کرده وه و دهستی پیزی لینا. دوای نه مانی شاسمایل که خۆشه ویستی و
دۆستایه تی له نیوان پادشاکان دا وه سهر دوژمنایه تی و کیشه و هه را گه را،
مه نسووربه گ له پیری خوسره و پاشای مه زنی سهرکرده کانی وانه وه به لای
عوسمانی دا شکایه وه و به لئینی دابوویه ناوچه ی بارگیری به ملکیه تی بدریتی و
له وئ میرناوچه ش بـی. کاتیک هاته وان، ناوچه ی «مووش» یشی بۆ به پچوون و
ئالیکانه باربوو کرا. زهینه ل به گیش به مه زن داندرا و مه زنانه ی بۆ برپایه وه و که
مرد هه مزه به گ و قوباده گی له دوای به جیمان.

سالی ۱۰۰۲ ی ک/ ۱۵۹۳ ی ز، له سهر پيشنياري جه عفر پاشا، ناوچه ی سالدووزی سهر به مه راغه باربووی هه مزه به گ کرا. کاتیک به شیک له خیل می محمودی به خویان و مه پ و مالاتیانه وه چوونه سالدووز (سندووس)، هه روهک له باسی سه بارهت به موکری دا خراوه ته پوو، له گه ل شیخ هه دهر تووشی شه پ هاتوون. هه مزه به گ و قوباد به گی برای، وی پرای سهت که سی دیکه ی خیل می محمودی و پیاوه کانی تیدا چوون و موکری دایان پوو تاندوون و له سهر ساجی عه لیان داناون.

حه سه ن به گ کوری عه ویزه گ کوری میر حامید

حه سه ن به گ یه که م که سی خیل می محمودیه که له کویره پئی پچکه ی یه زیدی لای داوه و بسۆتسه ده سپیکه ری نویت و پوژوو و زه کاتی داوه و هه جی به جی هیناوه و منداله کانی خوی ده بهر خویندن قورٹان ناوه و خستوونیه سهر پچه و پیبازی پیغه مبه ر و مزگه وت و خویندن گه ی ساز کردوون. وه کوو پیشتر باسی کرا، کاتیک میرایه تیی محمودی درایه ده ست خان محه ممه دی کوری میر شه مسه دین، حه سه ن به گ رایکرد و په نای برده بهر په ساری ده رگای شاته هماسب و ئه ویش چا که ی له گه ل کرد و حکومه تی محمودی و قه لای خوشابی پی به خشی و ئیزنی گه رانه وه ی دا. کاتیک گه یوه ته وه، خان محه ممه د وه کوو به خت چۆته پیشوازی و به دله وه ده ستی له پله و پایه ی بهر داوه و چۆته وه ئاغچه قه لای ملکی باب و بابیری و به هه لپه ی مال و ده سه لاتی دنیا یه وه نه نووساوه و حه سه ن به گیش خوی لی لا داوه.

له و ساله دا که سولتان سوله یمان خانی خه زا که ر به ئامانجی گرتنی ئیران پووی کردۆته ئازهر بایجان، حه سه ن به گ کیچی که وتۆته که ولی و به ته نگه تاوی خوی هاویش تۆته بهر ده رانه ی سولتان سوله یمان و ئه ویش میرایه تیی خوشاب و

مه‌حموودییانی بۆ ده‌ کاغەزی کردووه. له‌و کاتوه‌ زۆر به‌چاکی و به‌پروپراستی شانی له‌ خزمەتی سولتان شل کردووه‌.

ئەو دەمە‌ی ئەسکەندەرپاشای مەزنی سەرکرده‌کانی وان چۆته‌ سەر حاجی‌به‌گی دونبولی و له‌ «خۆی» کوشتوویه‌تی، هه‌سه‌ن‌به‌گ زۆری ئازایه‌تی نواندووه‌ و به‌ پیاوه‌تی تیکه‌وتوووه‌ و پشته‌ی له‌ دوژمن نه‌کردۆته‌وه‌. ئەسکەندەرپاشا چۆنیه‌تی ئاکاره‌کانی هه‌سه‌ن‌به‌گی به‌ خزمەت پێچ‌کی شاره‌ی پێشه‌وايه‌تی سولتان سوله‌یمان‌خان راگه‌یاندوووه‌ و سولتانی یارلاوینه‌وه‌ی نه‌یارتاویته‌وه‌ به‌سه‌ری کردۆته‌وه‌ و له‌ نیۆ ئامپا‌کانی‌دا هه‌لیکۆشاه‌ و خه‌لاتی هه‌ره‌ هیژا و شمشیری زی‌ری بۆ ناردوووه‌. نیزیکه‌ی دووسه‌ت‌ه‌زار ئاقچه‌ی له‌ داها‌تی مل‌ک‌وماشی تاییه‌تی شاهانه‌ی سەر به‌ دیاربه‌کری وه‌کوو ئالیکانه‌ بۆ به‌ریوه‌ته‌وه‌ و بۆی جوی کردۆته‌وه‌ و فه‌رمانی پیرۆزی بۆ نووسیوه‌. هه‌روه‌ها فه‌رموویه‌تی هه‌تا هه‌وارانه‌ و پووشانه‌ له‌و په‌وه‌ندانه‌ی مه‌حموودی وه‌رنه‌گیرئ که‌ هه‌موو سالی به‌ سی‌هه‌زار سەر ئازه‌له‌وه‌ گه‌رمین وکوستان ده‌گه‌ن. له‌ راستی‌دا هه‌ر ئه‌رکیکی به‌ تێپ‌ادیوی ده‌خرايه‌ سەر شانی خێرایه‌کی ئازایانه‌ و پروپراستانه‌ رایده‌په‌راند و بۆ پشوویه‌ک چیه‌ خۆی له‌ خزمەت و گیانبازی نه‌ده‌پوارد.

ئەو کاتە‌ی سولتانی خودالی‌خۆشبوو مرادخان به‌ مه‌به‌ستی گرتنی ئێران له‌شکری ناردە سەر قزلباشان، هه‌سه‌ن‌به‌گ و خێلی مه‌حموودی ئەستیره‌ی به‌ختیان وا دره‌وشایه‌وه‌ که‌ له‌ هه‌یج ده‌ور و زه‌مانیک‌دا میرانی کوردستان شتی وایان به‌ خۆیان‌وه‌ نه‌دیوه‌. جاریکی ئەسکەندەرپاشا له‌ دیوانی وان له‌سەر وه‌ی کئ له‌ لای سه‌ره‌وه‌ دانیشی و کئ له‌ لای به‌ره‌وه‌ له‌گه‌ل ئەحمه‌دبه‌گی هوکم‌رانی خیزان لێی بوو به‌ ده‌نگه‌ده‌نگ؛ هه‌ر بۆیه‌ فه‌رمانی پیرۆزی له‌ لای سولتان سوله‌یمان‌خانه‌وه‌ هه‌تا که‌ جگه‌ له‌ زه‌ینه‌ل‌به‌گی میری هه‌کاری که‌سی دیکه‌ هه‌قی

نییه وه لای سهروی که وی. حه سه ن به گ ماوه ی په نجا سالی به شیوه یه کی سهر به خۆ حکوومه ت کرد و که س نه بوو به به ره له ستی.

سالی ٩٩٣ ی ک/١٥٨٥ ی ز، کاتیک [عوسمان پاشای مه زنه وه زیر]^١ به ئامانجی گرتنی ته ور یز قۆشه نی ده نگ دا، له سه عدا باد و شه پی قزلباشان دا کوژرا. پاش سالی ک که هیزی بان دهسته ی [عوسمانی] به سهر کردایه تی فهره اد پاشای وه زیر، پۆی بی یاریده دانی جه عفه رپاشای مه زنی سهر کرده کانی ته ور یز، یه سک و پروو سکی حه سه ن به گیان کو کرده وه و هینایانه وه خۆشاب و له و خویندن گیه دا ناشتیان که خۆی سازی کرد بوو. سی کوپی له پاش به جیمابوو: عه ویز به گ، شیر به گ و شیخی به گ. [حه سه ن به گ، هر به زیندی سهر شیر به گی کوپی له جیی خۆی کرده میری مه موودی و فهرمانی به رزه نیشانی سولتانی بۆ وه رگرت و دهستی له کار کیشایه وه. هر ئیستا هیری مه موودی و ناوچه ی خۆشاب ی به دهسته وه یه. مه رجان بۆ عه ویز به گ دانا و گو تیان ئه گهر قه لای ما کو ی سهر به نه خجه وان له چنگ قزلباشان ده ربیتی و نوژنه ی بکاته وه، ئه وه با بۆ وی بی و پیشکه شی بی. وا ه سات قزلباش خویان له ما کو ده رچوون و عه ویز به گ که یشته جی و قه لاکه ی که لته کرده وه.]^٢ ماوه ی بیست سالان له وی بوو. سهره نجام سالی ١٠٠٢ ی ک/١٥٩٣ ی ز، به مه به ستی ئه ستان دهنه وه ی تۆله ی هه مزه به گ و قوباد به گی ئاموزای، وی پرای خدر پاشای مه زنی سهر کرده کانی ته ور یز، هی رشی برده سهر شیخ حه یده ر. هه روه ک با سی کرا وی پرای کۆمه لکی دیکه ی مه موودی به کان، عه ویز به گیش له ده وری قه لا کوژرا.

١- ل ٢١٢ ی بولیان. و.

٢- له دهقی زیر نو قدا ئه م بر گیه ته کولوی تیکه وت بوو. دوو جی به به تالی مابۆوه و سه روه ری پرسته کان یه کتریان نه ده گرت ه وه؛ به لام ئه م که له به رهم له پرووی لاپه ره ٢١٢ ی بولیان ساغ کرده وه. و.

دواى كوژرانى عه ويژبه گ، مسته فابه گى كوپى بوو به جيگره وهى باوكى و سولتان محهمه دخانى دنياگر، به سهرى كرده وه و فهرمانى حكومه تى ماكۆى بۆ نووسى. هر ئىستا له وييه و خهريكى حوكمرانييه. ناوچهى «ئوردووباد»ى نه خجه وان ماوه كه عه لى به گى كوپى مسته فابه گى لى كرابويه ميرناوچه. زۆربهى ئاموزايان و ئاغيانى مهحمودى له سايه سهرى حه سەن به گه وه گه يشتوونه پله و پايه ي بالا. ته واوى ئه و گوند و زهوى وزاره چاك و بهرپژه وانه ي كه له ههرىمى ئازهربايجان و ئهرمه نستان له چنگ قزلباشانيان دهره يتان، وهكو كه له بر و پاوانه مير باربوويان كراوه و بۆخويان له بهروبويان دهخۆن.

به بى پروبينى ده بى بلّيم به راستى حه سەن به گ پياويكى دنيا دار و دادپه روه ر و خيلّ خوشه ويست بوو. له و كاته وه سهرى وه بهر ده رگاى بارگاى عوسمانى هيتاوه، هه تا ئه و ده مه ي مه رگى له چاره ي نووسراوه، به شوين كار و خزمه ت و ئازايه تى و پياوه تيه كانى كوڤانى خيلّى مهحمودى دا پرؤيشتووه و له ههر سه فهر و په لاماريكى پادشاهانى عوسمانى دا خويان نيشان داوه، هه مووى له په راويكدا تۆمار كردوون و هيجى وه دوا نه داون. به گلهران و دهفته رداران و دادوهرانى وان و كۆمه ليك له ميرانى كورد و سه ره نجام سه ردارانى پايه به رز بۆيان مۆر كردووه. پاشان ناردوويه ته ده رانه ي سولتان مرادخانى خودالى خوشبوو. ئه و يش به مۆرى خۆى نه خشان دوويه تى و بۆ ناردۆته وه.

ئه گه ر حه سەن به گ تووشى گرى و گرفتتگ ده هات و بۆى چاره سه ر نه ده كرا، په راوه گۆرينه ي وه بن ههنگلى ده دا و ديوانى به شان وشكۆى سولتاني بگه وه هاتم؛ ئيدى هه ر كار و ئامانجيكى بووباي جى به جى ده كرد و ده گه رايه وه. له شه پرگه و مه يدانى شه پرده ندو كه دا هه ميشه به رامبه ره كه ي ده به زاند و هيج خه نيميك خۆى له به ر نه ده گرت.

شیربه گ کوری حهسه ن به گ

حهسه ن به گ هیشتا مابوو که ناوچه ی ماکو ی بۆ عه ویزبه گی کوربه گه وره ی
ته ستاند و ناوچه ی خوشاب و میرایه تی مه حموودیشی به خشی به شیربه گی
کوری نیونجی خۆی.

شیربه گ که سیک ی سورسۆفیلکه ی پیاوچاکه و زۆربه ی دهم و کاتی له کۆری
مه لا و فه قی و زانایان و شیخان دا تته پ دهکا و دهستی به ئالقه ی کابه توللایه ش
گه رتوو ه. نان و پیخۆریکی چاک به ختی دینداران و عه ودالان و دهرویشان دهکا.
خیل و خزمانیش هه ر چاکه ی ده لێن و دلێان پێی خۆشه و جوانیان له گه ل
هه لده ستی و داده نیشی. ئیستا ماوه ی دوازه سه له که مه زنایه تی خوشاب و
پیشه وایه تی پیاوماقوولان و ئاغاوت و ئاپۆره ی مه حموودی که وتۆته سه ر شانی.

به شی شه شه م

باسی میرانی دونبولی

وهک له پووی نووسینی دلبروینی باوه پیکراوانه وه ده رده که وێ، وا دیاره
میرانی دونبولی به په سه ن ده گه نه وه سه ر عیسا عاره ییکی^(١٦) شامی و دهسته یهک
لایان وایه خه لکی جزیره ی عومه رییه بووه و که وتۆته ناوچه و مه لبه ندهکانی
نازه ربایجان.^١ پادشایانی پیشوو ناوچه ی «سه که نه ئاباد» ی لای «خۆی» یان وهک

١- ده بی چ پاساو و بیانوویهک هه بی بۆ ئه وه ی که هه رچی دامه زرینه ری میرنشین و
ده سه لاتداریی کوردیه بگه رێند رینه وه بۆ عه ره بی شامی و به غدایی؟! دونبولی یه کی که له
هۆزه دێرین و ناسراوهکانی کورد و به درێژایی سه رده می ئیسلامی، به رده وام ناوی له
سه رچاوه کان دا ئی و ئه وه ی ئه م هۆزه له وانه ی دیکه جودا ده کاته وه ئه وه یه که به ربلاوه و
له چه ند شوینیک نیشته جی بووه و به دروستی نازاند رێ نیشتمانی یه که می کوێه. هه ر له
سه ده ی چواره می کۆچی/ ده هه می زاینیه وه له ولاتی شام هه بوون، به لام ئه مه ش ←

جی ژیا نی بنه ماله ی باربوو کردووه. ماوهیه کی باش له وی ماوه ته وه و پوژ به پوژ عیل و عه شیره تی زیاتری لی هالون. له پیش دا میران و خیلاتی دونبولی له سهر پیبازی ناشیاوی یه زیدی بوون؛ به لام پاشان میره کانیا ن که به عیسابه گی به ناوبانگن و چه ند خیلیکی دیکه شیان له و تلاسابوونه پاشگه ز بوونه وه و که وتوونه شوین دینی ئیسلام و بوونه سوننی. کومه لیکیان هر له سهر نه و برپا گه نده له ی خویان ماون و پیی له سهر دا ده گرن.

به گویره ی بوچوونیکی راست و بی گری، خیلاتی دونبولی له هریمی بو تانه وه هاتوون و له نیو کوردان دا به «دونبول بوخت» ناسراون.^۱ له زهمانی تورکمانانی ئاق قویزلوودا، شیخ نه حمه دبه گی^(۱۷) کوری عیسابه گ، دهستی به پله ی بهرز پاگه یشتووه و تورکمانه کان قه لای بای و چه ند ناوچه یه کی داگیرکراوی ژیر پکیفی خویان باربوو کردووه و نه م قه لایه ماوه یه کی زور به چنگ دونبولیه کانه وه بووه. که شیخ نه حمه دبه گ نه ماوه، شیخ برایم^(۱۸) و شیخ بالوولی^(۱۹) له پاش به جیماوه. له سهر پاسپارده ی باوکی شیخ بالوول جیی گرتو ته وه. دوا ی ماوه یه ک دهسه لاتداری، سهره نجام دهستی له م دنیا یه بهرداوه و له دنیا ی دیکه ئالای خوی هه لداوه. حهوت کوری له دوا به جیماوه، که بریتین له: جه مشید به گ، محمه دبه گ، خاله ق به گ، ویردی به گ، حاجی به گ، نه حمه دبه گ، سمایل به گ و جه عفر به گ.

حاجی به گ کوری شیخ بالوول به ی^(۲۰)

حاجی به گ باوه پی بی خه وش ی کۆنی هه بوو سه بارهت به و خانه دانه و هر له سهر نه و پیبازه به دلپاکی خوی به خزمه تکاری تاییه تی ده رانه ی شاته هه ماسب

هاتووه که دونبول (دونبولی) هۆزیک ی کورده و له دهو روبه ری مووسل نیشته جین (مروج الذهب، ۱۲۴/۲، العمری، مسالک الابصار، ۲۷۷/۳، الفیروزآبادی، القاموس المحيط، ص ۹۲۰). ز.س.

۱- دونبول بو تان (بوخت)؛ دونبولی بو تانی. و.

ده زانی. ئه ویش که ئاوی زانی به سهری کردهوه و ناوچهی «خزی» بۆ خسته سهر سه کمه ن ئاباد و به میره ره ریمی دانا و نازناوی حاجی سولتانی دایه و پیراگه یشتن و پاراستنی سنووری «وان» ی خسته سهر شانی. کاتیک کوردانی په وهندی بیابانی و ئه وانسه ی که سه رشتیان وه کوو سرشتی دیوان به خراپه ده ستاو درابزوه و به خه ونیش چیه چاویان به ئاوه دانی نه که وتبوو، له شارۆکه ی خۆی وه ژوور که وتن، هه رکامه یان خۆیان وه کوو «گژدهرز» و «گیو» و «سامی نه ریمان» هاته پیش چاوی و به خۆیان ده خوړین و ده یانگوت شاته هه ماسب بۆ به ره نگار بوونه وه ی له شکری پۆم ئیمه ی لیزه داناوه. مامۆستا گوته نی:^١

پۆژیکی له کابه کوردی پێبوار لێ و ن بوو که ر و کردی به هاوار
له و چۆله برینسی پێگه سه خته و ن بوونی که رم نه هاتی به خته
قیره و هه ره شه ی بوو که ر وه گه ریا پوون بوونه وه چاوی، لێوی خه نیا
ده یگوت که ره که م که لیزه که م بوو دۆزینه وه شی له بهر گوپه م بوو
که ر کورده گه ف و هه رای نه بووبا کوا خاوه نی بار و که ر ده بووبا

به کورتی و پوختی هینده بادیهه و بوون که هه ر باسی ناکری؛ بۆ نمونه ده لێن جارێکی چه ند چه کدارێکیان ده چنه دووکانی هه لوافرۆشیک و ئه وهنده ی زگ ده با هه لئا ده خۆن. وه ختایه ک هه لده ستن وه ده رکه ون کابرای دووکاندار ده لێ ئه دی کاکینه پووله که ی ناده ن؟ لێ وه جواب دین و ده لێن خۆ شا ئه و شاره ی به هه لئاوه

١- ئه م مامۆستایه «نیزامیی گه نه جو ی» یه. بۆ زانیاری زیاتر برواننه له یلی و مه جنوون، که ئاوا ده ست پێ ده کا:

کردی خرکی به کعبه گم کرد در کعبه دوید و اشتلم کرد

باربوو کردووین. له و دهمی‌پا ئه‌م پرووداوه لـه نیو تورکان‌دا په‌ندیکی لئ
که‌وتوته‌وه و ده‌لین: «شهر بزم، حلوا بزم!»^١

دیسان هر له و دونبولییانه ده‌گیرنه‌وه که پوژیکي ده‌سته‌یه‌ک له
مسولمانه‌کانیان ده‌چنه نویژی هه‌ینی، هه‌تا گوئ هه‌لخن و بزنان مه‌لا
ده‌لئ چی؟ له مزگه‌وتی گه‌وره‌ی شار مه‌لای وتاریژ به‌دابی شیع‌ه‌گری به‌ناوی
دوازه ئیمامان‌دا - خودایان لئ خوش بی - دیتته خوار. وه‌ختایه‌ک ناوی جه‌عفریان
به‌ر گوئی ده‌که‌وئ، پئی هه‌لده‌به‌زنه‌وه و پروو له‌یه‌کتر ده‌کن و ده‌لین ته‌حا له‌و
مه‌لایه‌ی! به‌خودای ته‌ری ده‌زانئ! خو‌ناوی حاجی‌به‌گ و براکانی دیکه‌ی نه‌هیتا،
چوو پاست باسی جه‌عفری برای هه‌ره‌بچووکیانی کرد. وه‌للاهی هه‌تا مه‌لا ناوی
حاجی‌به‌گ و براکانی نه‌خاته‌نیو خودبه‌وه، پرووی تی‌ناکه‌ینه‌وه و نایه‌ینه‌وه نویژی
جومعه. زور قسه‌ی خو‌شی دیکه‌ش له‌دونبولیه‌کان ده‌گیرنه‌وه که خو‌یان لئ لادهم
باشتره و ده‌که‌پیمه‌وه سه‌ر ره‌وتی باسه‌که.

به‌کورتی پاش ئه‌وه‌ی حاجی‌به‌گ ماوه‌یه‌کی که‌م و کورت حکومه‌تی خو‌ی
به‌ده‌سته‌وه بوو، له‌به‌ر دوژمنایه‌تی کونی له‌گه‌ل خیلئ مه‌حمودی، چه‌ند جاریک
هه‌لیکوتانه سه‌ری، به‌لام هه‌روه‌ک له‌به‌شی به‌سه‌ره‌اتی مه‌حمودییان‌دا باسی کرا،
سه‌رکه‌وتنی به‌چنگه‌وه نه‌هات و سه‌ره‌نجام ئه‌سکه‌نده‌پاشای مه‌زنی سه‌رکرده‌کانی
وان به‌فیتی هه‌سه‌ن‌به‌گ و خان‌مه‌مه‌دی مه‌حمودی له‌ناکاوته‌پی دایه سه‌ری و
حاجی‌به‌گی کوشت و جه‌ماوه‌ریکی به‌رچاوی دونبولییانی قه‌ر کرد. حاجی‌به‌گ
کۆرپه‌یه‌کی هاوناوی خو‌ی له‌پاش به‌جیما.

ئه‌حمه‌د به‌گ کوری با‌لوول‌به‌گ

سه‌ره‌ته‌ئا ئه‌حمه‌د به‌گ لـه‌ دیـوانـی شاته‌ه‌ماسبه‌وه حکـوومـه‌تی
سه‌که‌من‌ئابادی پچ ئه‌سپێردرا، به‌لام چونکه دونبولیه‌کان دواي کۆژانی حاجی‌به‌گ

١- شار شاری خو‌مه، هه‌لواش هه‌لوای خو‌مه. یان: شار ئی خو‌مه و هه‌لواش ئی خو‌مه. و.

«ببوونه وازوازی له م نیوه دا»،^١ جاریک به لای پژمی و هلیک به لای قزلباشان دا ده شکانه وه. نه وان نه بوونه پژواری پیسه کی وا که هه تا سهر له سهری برژن و لینی لانه دن و به پیچسه وانه ی ویستی شاته هماسب ده جوولانه وه. شاته هماسب پژی لی هه لگرتن و راست له و کاته دا که سولتان سوله یمان خانی خه زاکهر له هه لمه تی بژ سهر نه خجه وان ده گه رایه وه، نه حمه دبه گ و سمایل به گ و جه عفر به گ، که سی برا بوون بانگی کردن و له گهل چهند سهر کرده کی قزلباشان نارینی بژ لای ئه رده هان. به دزی سهر کرده کانی فیژ کردن که ئیوه فیساره پژه سهرۆک و سهر کرده و جه ماوهری دونبولی بده نه بهر هه لمه تی خوتان و مه هیلن یه کیان ده رچی و منیش ته وای پاسه وانه کانیان له بارگای خۆم دده مه بهر له پی تیخی مووکار و قریان تیده خه م. له پژی دیاری کراودا سهر کرده کانی قزلباش هه رسیک برا و نیزیکه ی چوارسه ت که سی دژ و چاوسووری دونبولیه کانیان له خویتی خویان گه وزاندن. شاته هماسیش بیست و سی که سیکی له بارگای خوی لی کوشتن. مه نسوور به گی کوری محه ممه دبه گ له ئه رده هان رایکرد و په نای برده بهر ده رانه ی سولتانی خه زاکهر و ئه ویش دلی دایه وه و به سیله چاوی شاهانه ی به سهری کرده وه.

مه نسوور به گ کوری محه ممه دبه گ کوری بالوول به گ^(٢١)

له چاکه ی بی برانه وه ی سولتانه وه ناوچه ی بارگیری و دۆلی قوتووری باربوو کرا و لینی بوو به میرناوچه. شکسته و ده ربازبووی چه کدارانی دونبولیش له ده وری هالان و هه تا ژیا له وی حکومه تی کرد و که مرد وه لی به گ و قلیچ به گی له پاش به جیمان.

١- «مذبذبین بین ذلک»، به شیک له ئایه ی ١٤٣ ی سوورده ی نیساء. و.

وهلی بهگ کوپی مه‌نسور بهگ

پاش نه‌مانی باوکی، وهلی بهگ خویندرایه‌وه و به جیتشین داندرا. بی‌ئه‌وهی هیچ شتیکی تی‌ببندم ده‌بی بلیم به‌راستی پیاوئیکی یه‌کجار ئازا و ده‌سکه‌ره‌وهیه و هاوشانه‌کانی تای ناکهن و شیاوی پله‌ی به‌رزی میرایه‌تییه. ئیستا که سالی ۱۰۰۵ی کۆچییه، به‌سه‌ر ناوچه‌ی دۆلی قوت‌وور راده‌گا و ناوچه‌ی «ئه‌بقا» شی وه‌کوو کوانووی بنه‌ماله‌ بۆ دیاری کراوه. له‌جنگه‌ی گیرانی نه‌خجه‌وان‌دا، قلیچ‌به‌گی برای به‌میرناوچه‌ی ئوجوق داندراوه و هیچ شه‌ریکه‌ده‌سه‌لاتیکی نییه و ئیستا بی‌گری و کۆسپ له‌وئ پالی داوه‌ته‌وه.

حاجی بهگ کوپی حاجی بهگ

هیشتا کۆرپه‌له‌یه‌کی دوو مانگانه‌ بوو که باوکی کۆژا و به‌پینی دابی کوردان به‌ناو باوکییه‌وه کرا. شاته‌هماسب مووچه‌یه‌کی بۆ برپییه‌وه و پاش ئه‌وه‌ی هه‌لیدا و بوو به‌پیاو که‌وته‌ پیزی پاسدی‌رانی پایه‌به‌رزی پادشا. له‌جنگه‌ی کیشه‌ و هه‌راکه‌ی سولتان بایه‌زیددا ناوچه‌ی ئه‌بقای باربوو کرا. کۆمه‌لێک له‌هۆزی دونبـولـسی تیی هالان و ماوه‌ی بیست سالیکی له‌وئ حوکمرانی کرد. پاش نه‌مانی شاسمایلی دوو‌هه‌م، یانی پۆژگاری شاسولتان محهمه‌د، ئه‌و ده‌مه‌ی که مسته‌فاپاشای سه‌ردار له‌ لیواری پووباری قهنه‌ هۆردوو‌به‌زی کرد، میرخان نیوه‌شه‌ویک به‌سه‌ر له‌شکری ئیسلامی‌دا‌دا. له‌و شه‌وگورزه‌دا حاجی بهگ و چه‌ند سه‌رکرده‌یه‌کی قزلباش له‌ پووباری کوردا^۱ خنکان و به‌گه‌رووی ده‌ریای نه‌مان‌دا پۆچوون. پاش ئه‌وه‌ی نه‌زه‌ربه‌گ و پاشه‌واره‌کانی حاجی بهگ به‌لای [حکومه‌تی عوسمانی‌دا] شکانه‌وه، سولتانی خوابه‌خشیو «سه‌کمه‌ن‌ئاباد» ی باربوو کردن که

۱- ده‌بی پووباری کورد (نهرال‌اکراد) بی له‌ باکووری چۆمی ئاراس. ع.ی.

هر ئیستاش به دهست خۆیانه وهیه و کوپی گهره ی ئه م حاجی به گهش هر به ناو باوکییه وه کراوه.

سولتان عهلی بهگ کوپی جه مشید بهگ کوپی بائوول بهگ

ئه و ده مه ی که شاته هه ماسب دلی له دونبولیه کان رهش هه لگه را و فه رمانی کوژران و کوشت و بپی دان، سولتان عهلی بهگ که له پیزی پاسه وانانی پایه به رزی شاه ی دا بوو، به مه بهستی کۆکردنه وه ی باج و پیتاک نێردرا بویه ئیسه هان. هیشتا سه د تمه نیکی پتر کۆنه کردبۆوه که هه والی کوژرانی مامان و برایان و جه ماوه ریکی خزمانی به گوپی ئاشنا کرا. ئه وه نده پووله ی چنیوو یه وه له پاشکۆی ئه سپی شه ته ک دا و باالی گرت و وان بگه وه هاتم. ماوه یه ک له نیو هۆزی دونبولی دا ماته ی هه لگرت و کاتی که شاته هه ماسب رقی لێیان نیشته وه و چاوی له تاوانه کانی پۆشین، سولتان عهلی بهگ سه د تمه نه پووله ی هه لگرت و هاته وه ژیر ده رانه ی شاه ی و گوپی سه ر له پێناوم. پادشا دلی له گه ل چا کرده وه و به خه لات ی شایانه به سه ری کرده وه و گێپرایه وه سه ر دۆخی جارانی و له پیزی پاسه وانان و سواره ی سکۆرتی دایمه زرانده وه.

دوا ی ماوه یه ک، کاتی که شاسولتان محهمه د بیستی حاجی بهگ نه ماوه، فه رمانی میرایه تی بۆ سولتان عهلی بهگ نووسی. ناوچه ی سوله یمان سه رای و نیوه ی ئه بقای تیکه ل کردن و ناریدییه وه بۆ نیو دونبولیه کان. پاش تپیه پبوونی چه ند سالی که به سه ره ده سه لاتی دا، چونکه ئه و ناوچانه له بهر هه را و ئاژاوه وا وێران ببوون،^١ ته نانه ت به ره مه ی به پێچوونی شیان لێ کۆنه ده کرایه وه، له «شوروور» زۆر به دامای و هه ژاری رایده بوارد. بۆ ئه وه ی سه ری خۆی رابگری به شیک له داهاتی

١- ل ٢١٧ ی بودلیان: «ئهم ناوچانه ببوونه پێخوست و پێشیلی سمی ئه سپانی له شکر ی هه میشه سه رکه وتووی عوسمانی.» و.

باج و پیتاکی دۆلی ئه‌له‌کیس^۱ و شورووری سهر به نه‌خجه‌وانی بۆ کرایه کۆمه‌گ‌بژیو. له‌وێ ئه‌جه‌لی هات و پووی کرده‌ دنیای دیکه و سێ کوپیشی له‌ پاش به‌جیما، که بریتی بوون له: نه‌زه‌ربه‌گ، قلیچ‌به‌گ و حوسین‌به‌گ.

نه‌زه‌ربه‌گ کوری سولتان عه‌لی‌به‌گ

پاش نه‌مانی سولتان عه‌لی‌به‌گ، نه‌زه‌ربه‌گی کوری به‌پێی فه‌رمانی شاسولتان محهمه‌د کرایه‌ جێنشین. ئه‌و ده‌مه‌ی که مه‌زنانی ده‌وله‌تی عوسمانی چۆکیان به‌ هی‌زی ئێره‌وان‌دا دا و گرتیان و ئه‌رکی پارێزرانی خرایه‌ سهر شانی سنان‌پاشای وه‌زیر، نه‌زه‌ربه‌گ و کۆمه‌لێک له‌ سه‌رکرده‌کانی قزلباشی پۆملوویی، ئه‌لباوتی، سه‌عدلوویی و چه‌مشکه‌زه‌کی، که هه‌ر له‌ کۆنه‌وه‌ دانیشتیوی چخورسه‌د بوون، خۆیان ساز کرد و چوونه‌ زیاره‌تی ده‌رگای هێنده‌ی ئاسمان به‌رزی عوسمانی. سنان‌پاشای چیغال ئۆغلی بوو به‌ چاوساگیان و له‌ ئه‌رزه‌پۆم بردنیه‌ خزمه‌ت فه‌ره‌ادپاشای سه‌ردار و شانازی دیداریان پێ برا. له‌ سایه‌ی به‌سه‌رکرانه‌وه‌ی شاهانه‌وه، له‌سه‌ر پێ‌وشوینی جاران چال‌دیزان و سوله‌یمان‌سه‌رای و سه‌که‌مه‌ن‌ئاباد باربووی نه‌زه‌ربه‌گ و قلیچ‌به‌گی برای کرا. سه‌ره‌تا شاته‌هماسب و دواتریش سولتانی خوابه‌خشیو «سه‌که‌مه‌ن‌ئاباد»یان خستبوویه‌ سه‌ر ناوچه‌ی بارگیری و وه‌کوو که‌له‌ب‌ خرابوویه‌ ژێر ده‌ستی مه‌نسوربه‌گی مه‌حمودی. ئه‌ویش هه‌ر ده‌ستی‌ده‌ستی و ئه‌م‌رۆ و سه‌ینێی پێ کرد و بۆ نه‌زه‌ربه‌گی به‌جێ‌نه‌هێشت. وا هات که فه‌ره‌ادپاشا سه‌رله‌نوێ فه‌رمانی به‌رزه‌نیشانی سولتانی بۆ مه‌نسوربه‌گ وه‌رگرته‌وه.

وهكوو دياره نه و پوژهي نه زهر بهگ سهری وه بهر دهرانهی سولتان هیتا، له گه‌ل سنان پاشا قسه‌ی بپیژوه که ده‌بی فهرمانی وهرگیرانه وهی ناوچه‌ی سه‌کمه‌ن‌ئابادی بۆ وهر بگری، که ههر له کۆنه وه باب وکالی به سهری پاگه‌ی بوون. نه‌ویش توانی بووی گفتمی خۆی وه دی بیئ و فهرمانی مۆرکرای دابوویه دهستی، بۆیه ویستی به زه‌بری زۆر مه‌نسور بهگ له سه‌کمه‌ن‌ئاباد دهر په‌پیتی. ئاوری ئاژاوه له ههر دک لاوه هه‌لایسا و دوژمنایه‌تی کۆن بووژایه وه و ژیايه وه و کار گه‌یشه شیروه‌شان و نیزه هه‌ژان. عی‌ل و عاشیره‌ت و لایه‌نگرانی دوو به‌ره‌که لیک کۆوه‌بوون و به‌ره‌و پووی یه‌کتر چه‌قین. نه‌زهر بهگ و حوسین به‌گی برای و هه‌شتا که‌س له سه‌رناسانی دونبولی له‌و شه‌ر و تیکه‌ه‌لچوونه‌دا له خویتی خۆیان گه‌وزین.

قلیچ بهگ کوری سولتان عه‌لی بهگ

قلیچ بهگ دوا‌ی کۆژرانی براکانی، به هیوا‌ی لیکۆلینه وه‌ی پووداوه‌که له‌گه‌ل تاقمیک له مه‌زنان و خزمانی دونبولی له ئه‌رزه‌رۆم هاتنه‌ خزمه‌ت فهرهادپاشای سه‌ردار و لایان وابوو چاکیان هه‌له‌پێچ و ده‌سه‌ریان وه‌ ناچ. فهرهادپاشاش ناردی به شوین مه‌نسور بهگ و ده‌سته‌یه‌ک له‌و چاواناسانه‌ی مه‌حمودی‌دا که به‌شدار‌ی شه‌ره‌که ببوون و منی نووسه‌ری نه‌و پووپه‌رانه‌ش به‌شدار‌ی نه‌و کۆپ و کۆبوونه وه‌یه بووم. پاش لیکۆلینه وه‌ دهرکه‌وت ماکی هه‌لگیرسانی شه‌ره‌که، نه‌و دوو فهرمانسه‌ دژاودژه بوون که سه‌ردار دابوویه ده‌ست ههر دک لا که خۆیان به‌سه هه‌ق ده‌زانی.

ک‌ی به‌قه‌ناعه‌ت لی‌و به‌خه‌نده بی هه‌تاسه‌ر دلی ده‌وله‌مه‌ن ده‌بی
نه‌وه‌ی ئاره‌زوو له‌ گه‌رنی هالی هه‌ژاری ده‌کا و پ‌ی‌وه‌ی ده‌نالی

له ئاکام دا سەرداری دادەوان، مەقی له خۆی بێ و له ئەلفەوه نەهاتە بێ و بەرگی چاوپۆشی و لێبوردنی بێ بە بالای دادپەروەری و پێکھاتنی بە باش زانی، کە هیچ بەرژەوهندییەکی ناگاتی. پاش ئەوەی سەردار ئامانجەکی وەدی هات، گوتی جا وا باشە مەنسور بەگ دەست لە ناوچەی سەکەن ئاباد هەلگرێ و بـەرـوا و بـیـداتـە کـوڕەزای حاجی بەگی پیشوو. قلیچ بەگیش چال دێرانی بێ بەخشا هەتا ئاوا ئاوێک بە ئاوری دوژمنایەتی و دووبەرەکی دا بکری. هۆزی دونبۆلی بەناچاری و بەناسەرسەنگی بە و گورگ ئاشتییە پازی بوون و گەپانەوه.^(٢٢)

بەشی دەهەم^١

باسی میرانی کەلھۆر کە بریتین لە سێ لک

ئەوێ پاستی بێ، میرانی کەلھۆر بنەچەکی خۆیان دەبەنەوه سەر «گۆدەرزی» کۆری «گیو». ئەم گیوه لە زەمانی پادشایانی «کەیان» دا حوکمرانی شاری بابل بوو کە بە «کوفە» بەناوبانگە. گیو کۆریکی دەبێ بەناوی پوھام کە لەسەر فەرمانی بەھمەن [شا] ی کەیان هرووژمی کردۆتە بەیتۆلموقەددەس و میسر و چەندی بۆی کراوە خاپووری کردوون و خەلکیکی بەرچاویشی کوشتوو. ئەوێندە سەری جوولەکان تێدا بردوو کە خوینیان ئاشی پێ گەپاوه. میژوونووسان لایان وایە ئەو کەسە «بوختۆنەسر»ە. سەرەنجام بوختۆنەسر لەسەر تەختی دەسەلات پالی داوێتەوه و لەو کاتەوه حکومەتی ئەو خاک و

١- بەشی حەوتەم، هەشتەم و نۆھەم هەر سەردێرن لە پێرسەتی سەرەتادا و نووسەر نەینووسیون و هیچ باسیکی پێ تاییەت نەداون، بۆیە دوا بەشی شەشەم گەیۆتە بەشی دەهەم. و.

ههريمه به دهست توخم و توره مهی ئه وانه وهیه و هۆزه که یان به «گۆران»
ناسراوه.^١

لکی یه که م باسی میرانی پلنگان (پاله نگان)

له به ره بابی میرانی پاله نگان چوار که سیان له نئو خه لکدا ناوبانگیان دهنگی
داوه ته وه، که یه که میان غه یبوللابه گه.

غه یبوللابه گ

غه یبوللابه گ هه تا بلئی پیاویکی به دین و خوداناس و زانا بوو. ئه و قه لا و
ناوچانه ی که به دهستیانه وهن بریتین له: قه لای دیوډ، نوډ، دژمان،
کواهه کووز، موور، که لاته (قه لاته)، ششور و مراوی دیمه ن. هه ره له سه ره تاوه
سه ری وه بهر شاسمایل [ی سه فه وی] هیتاوه و پاش نه مانی محهمه دی کوری بۆته
جیگره وه ی.

محهمه د کوری غه یبوللابه گ

محهمه د که بۆته جینشینی باوکی، شاته هماسییش فره مانی بۆ مۆر کردوه.
پیاویک بووه داده وان و به و یژدان و له زۆر زانستانی زانیوه. زۆر چاک به

١- وایاره که له هور له بنه ره تا ناوی شوینه نه ک هۆز؛ بۆ نمونه شیخ یوسفی
عه جه میسی گۆرانی (م: ٧٦٨ ی ک/ ١٣٦٧ ی ز) خۆی گوتوو یه تی زییدی ئه و که له هور و
که رۆکی عوسمانی میتراقی زاده ش هه ره که شوین ناساندوو یه تی (رحله مطراقی زاده، المجمع
الثقافی، ابوظبی، ٢٠٠٣، ص ٧٤. دیاره دواتر ئه و تیره و خیل و بنه مالا نه ی له و شوینه نیشته جی
بوون به که له هور ناسراون. ز. س.

زانایان و مامۆستایان ٲاگه‌یشتوو و چااوی به سه‌ریان‌وه بووه و مزگه‌وتی گه‌وره و فیرگه‌ی له ٲاله‌نگان ساز کردوو. شاته‌هماسب کچیکی لی خواستوو و بۆته خزمی. چه‌ند سالیک به سه‌ربه‌ستی حکومه‌تی کردوو و چوار کۆری بووه: میر ئه‌سکه‌نده‌ر، میر سوله‌یمان، سولتان موزه‌فهر و جه‌مشیده‌گ. هر به زیندی‌سه‌ر هه‌ریمه‌که‌ی به سه‌ر کۆرانی‌دا دابه‌شیوه و میر ئه‌سکه‌نده‌ری بۆ جینشینی خۆی دیاری کردوو.

میر ئه‌سکه‌نده‌ر

دوا‌ی نه‌مانی باوکی، میر ئه‌سکه‌نده‌ر له قه‌زوین خۆی گه‌یاندۆته خزمه‌ت شاته‌هماسب و ئه‌ویش له‌سه‌ر ٲی‌وشوینی باوکی فه‌رمانی ده‌سه‌لاتی بۆ نوێ کردۆته‌وه. زه‌مانی شاسما‌یل [ی دووه‌م] چۆته خزمه‌ت ٲادشا و ئه‌ویش گه‌لیکی ده‌ستی ٲیز لێناوه و فه‌رمانی حکومه‌تی ٲاله‌نگانی بۆ تازه‌کردۆته‌وه و به‌کاوی دلی خۆی ته‌شریفی گه‌راوته‌وه. ٲاش تێه‌ربوونی بیست سال به‌سه‌ر ده‌سه‌لاتی‌دا، بۆته‌ نیچیری ٲلنگان و شی‌رانی گیان‌ئه‌ستین و گیانی داوه‌ته‌وه ده‌ست به‌دی‌هینی جیهان.

دلنیا مه‌به‌ له‌م ده‌ریا توورپه‌ و به‌ژاوه‌ژاوه‌

هه‌روه‌ک جاران‌ه‌ و خواردنی مرۆی وه‌لا نه‌ناوه^١

وه‌کوو دیاره‌ هه‌ر دوابه‌دوا‌ی نه‌مانی میر ئه‌سکه‌نده‌ر، سولاخ حوسیتی ته‌که‌للوو‌ی حوکمرانی دینه‌وه‌ر، ٲه‌لاماری قه‌لای ٲاله‌نگانی داوه‌ و ئه‌و قه‌لاته‌

١- نیزامیی گه‌نجه‌وی، خه‌مه‌سه‌، خوسره‌و و شیرین، به‌شی ٤٦؛ لێره‌دا واتای ئه‌و ده‌قه‌ وه‌به‌رچاو گیراوه‌ که‌ شه‌ره‌فخان هیناویه‌تی، نه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ ده‌قی دیسه‌دا هه‌ن و جیاوازن. و.

هه لډیر و هه له موته ی گرتووه، که به له گیران نه هاتوو داندراره و بنه ی لډاک-وتاوه. سولتان حوسینی برای سولاغ که زوری لډ ترساوه و هه جمینی لډ هه لگیراوه، په نامه کی رایکردووه و چو ته خزمهت مه محمود پاشای کورپی شه مسی پاشا له شاره زور. چونکه دوی نه مانی شاسمایل [ی دووهه م] شیواوی و ناژاوه ولاتی گرتو ته وه و کهس ختی کهسی نه خویندو ته وه و هر کهس به ربه ی خوی پیاوایه تی و به ناواتیکه وه ژیاوه، وه لی خانی ته که للووی حوکرانی هه مه دان سه ری سولاغ حوسینی تیدا بردووه. قوشه نی شاره زور هه لی بۆ ره خساوه و قه لای پاله نکانی له چنگ ته که للوویان دهره تیاوه. ئه م به ره بابیه میراتگری نه ماوه و ئیستا پاله نکان له دیوانی عوسمانیه وه باربووی خه لکی بیگانه ده کرئ و لډی ده بنه مه زن و میر.

لکی دووهه م

باسی میرانی دهره تنگ

www.zheen.org

له رۆژگارانی پيشوودا دهره تنگ به حولان ناسراوه.^١ وه کوو منی نووسه ری ئه م لاپه رانه بیستوومه، یه کیک له میره کانیان سۆه راب به گه، که به پیاوکی ئازا و به دل و دهر وون ناسراوه. ناوچه و قه لاکانی بهر فره مانی بریتی بوون له: پاوه، باسکه، ئالانی، قه لای زنجیر، دودمان (دووان)، ره وانسه ر و زه رمانیکی. پاش نه مانی سۆه راب به گ، عومه ری کورپی جی گرتو ته وه.

١- هه روه ها له کۆتاییی سه رده می عه بیاسیه وه، ئه م ناوچه یه به دهره تنگ ده ناسرئ، که پيشتر به هه لوان (هه لوان) ده ناسرا. ز.س.

عومهر به گ کوری سۆهراب به گ

عومهر به گ له سهره تادا پياويكى به دغه و به دگوز و خويترپژ و مهخوره وه بووه. سهره نجام خودا توفيقى داوه و به يه كجاري تۆبه ي كردوو و له هه موو كاريكى نابه جي گه پاره ته وه. ئه و دهمه ي كه سولتان سوله يمانى خه زاكه ر ده ستى به سهر داروسسه لامى به غدادا گرتوو، عومهر چوو و سهرى وه به ر ده سه لاتی هيناوه و ئه و يش هه ري مي به ميراته گه پراوى باربوو كردۆته وه و خويئندوو يه ته وه. له و كاته وه كه خۆى هاويشتۆته به ر ده رانه ي به رزي پادشايه تى و كه وتۆته پريزي غولامانى، كه م و زۆر له پريازى نۆكه رچاكي و به ندايه تى لای نه داوه و هه نكاوى شل و كل نه كردوو. زۆر ژياوه و سهره نجام له زه رياى نه مان دا خنكاوه.

وه بزانه كهوت سه به عت خويئندوو **يا كهوت هه زار سال بريت كردوو**
به لام كه مردن كراسى به رته **كه ده لى كورتى و دريژى شه رته**^۱

بنكه ي ژين
www.zheen.org

قوباد به گ کوری عومهر به گ

پاش نه مانى باوكى، قوباد به گ جيى گرتوه و هه تا خودا هه ز كا پياويكى ئازا و دلاوا و جوانچاك و په زاسووك و سه رتۆپ و تاخانه ي زه مانه يه. يئجه له هه ري مي ژير ده سه لاتی باب و باپيرانى، به شيكى ديكه شي خستۆته سهر

۱- هۆنراوه يه. كهوت سه به عه مه به ست «سبعة معلقات» ه كه كهوت چامه ي كهوت شاعيرى زمان پاراوى عه ره بى پيش ئيسلامن و به ده روازه ي كابه وه هه لوه سراون و خويان پيوه راناون. (بو زانبارى زياتر به روانه: وشه داني ديخودا، ب ۹، ل ۸-۹-۱۳۴۰). و.

قه له مړه وی و له دینه وهره وه هه تا به غذا ده گـ ریټـه وه. بژ ویشکه پوول و ده وله مهندي و پرچه ماوهری و داهات و مه پ و مالات، که س تای ناکا^۱.

لکی سیهه م

باسی میرانی ماهیدهشت

ئوه وی پاستی بی له جهنگه ی نووسینی ئه م ده قه شپړیو و شیواوه دا، که سیکي وام وده دست نه که وت شاره زای به سهرهاتی میرانی ماهیدهشت بی، به لام هر زمانه وزمان بیستم که له کونه وه «ماهیدهشت» و «تیلاور»^۲ بوونه مه کوی دهسه لاتیان. زوربه ی هوز و عه شیرته کانی ره وه ند و خیله کین و مه پردار و ناژه لدارن. له پیشوودا شاباز و مه نسوور که دوو برا بوون به هاوبه شی حکوومه تیان کردووه. سالی ۱۰۰۲ی ک/ ۱۵۹۳ی ز، مه نسوور دهستی له شابازی برای وه شانند و کوشتی و هموو شتیکی پراکیشایه ژیر چوکی خوی. ئیستا له وینده ری میری بی به ره لسته.

شاباز کورپکی له پاش به جیماوه ناوی «ئه لقاس» ه. جاروباره ده گز مامی راده چی. مه نسوور بوی براو ته وه که هموو سالیکی نیزیکی چله زار سر ناژه ل بدا به به غدای کوانووی دهسه لات. زور چاکی خو له گه ل مه زنی

۱- گویا میر قوباد، له لایهن دهسه لاتدارانی به غذاوه ده گیرئ و دایکی په نا ده باته لای بابایادگار تا دوعای بژ بکا هه تا کورپکه ی له زیندان رزگار بی و باباش به ده نگیه وه ده چی و دوعای بژ ده کا. گویا قوباد دوی ئازاد بوونی له زیندان و گه رانه وه ی بژ ناوچه که، گلکویه کی بژ بابایادگار ساز کردووه (خورشیدپاشا، رحلة الحدود بین الدولة العثمانية و ایران، الترجمة العربية، القاهرة، ۲۰۰۹، ص ۲۰۱-۲۰۲). ز.س.

۲- ل ۲۲۰ی بودلیان: «بیلاور»؛ به لام به پیی وشه دانی دیه خودا «بیلوار» ه. بی گومان تیلاور هه له یه. و.

سهرکرده کانی به غذا و کار به دهستانی خانه دانی عوسمانی پیکختووه و هیچ له قسه یان دهرناچی. پیاویکی چاونه ترس و به جهرگه و یه کجار دهوله مهنده و خه زینه ی دارماله و له و هه ریمه ی ده وروبهری هیچ کس شانی له شانی نادا و ده سکی له دوو ناکا.^١

به شی یازدهه م

باسی میرانی بانه

له پووی نووسینی دلزوینی باوه پیکراوان و تیکخرانه وهی وشه ی پیرۆزه نیشانی نه زیله بیژانه وه بۆمان پوون ده بیته وه که بانه ناوی هه ریمیکه و سه روک هۆز و سه رخیلانی به و شویتته وه ناودیر کراون. ئه و هه ریمه ش بریتیه له دوو قه لا و ناوچه یه ک. یه کیان قه لای پیرۆز و ناوچه ی بانه یه و ئه وی دیکه یان قه لای «شیوه» یه. [بانه] که وتۆته نیوان هه ریمی ئه رده لان و بابان و موکریان. میره کانی پیان ده لێن «ئیختیاره ددین» ی؛ یانی هه ر به خویشی خویان له دینی کافرانه یان هه لگه پراونه وه و مسوولمان بوون و نه که وتوونه شوین هیچ پسادشایه کی مسوولمان و سهریان وه به رنه هیتاوه. هه تا کوئ وایه، هه ر خودا ده زانی.

میرزابه گ کوپی میر محهممه د

وه کوو باسی ده که ن میرزابه گی کوپی میر محهممه د یه که م که سی میرانی بانه یه که ناوی که وتۆته سه ر زمانان. پاش ماوه یه ک ده سه لاتداری، کچی به گه به گی

١- بۆ زانیاری زیاتر بڕ: شهره فنامه ی هه ژار، ل ٦٠٠-٦٠١. و.

میری ئه رده لانی هیئاوه و بۆته حوکمرانیکی تهواو سه ره بخۆ. له سه ره خواستی کچی به گه به گ له گه ل سولتان عه لی به گی غنلیج^۱ لئی بوو به شه ر و نیوان ناخۆشی. سولتان عه لی به گ، میرزابه گی له سه ره ده سه لات هه لداشت و «قانته میش به گ» ی برای خۆی له جیی دانا. میرزابه گ په نای برده بهر به گه به گی خه زووری و به یاریده ی وی قانته میش به گی ده ره پرا ند و چۆه سه ره دۆخی جارانی. پاش مساوه یسه ک مه رگ سه ره ی لی ده سوینه نا و پرووی له و دنیا نه میتنه وهرگیرا. پینچ کوپی وه ک یادگار له پاش به جیما: بوداق به گ، سلیمان به گ، غازی خان، میر محه ممه د و ئۆغورلوو.

بوداق به گ کوپی میرزابه گ

پاش نه مانی باوکی، بوداق به گ جیی گرتوه و دوا ی تپیه پوونی چهند سالی ک، میر محه ممه د و ئۆغورلوو که له دایکیکی دیکه بوون، لئی هه لگه پرا نه وه و پراویان نا. بوداق به گ په نای برده بهر ده رانه ی شاته هماسب هه تا یاریده ی بدا و بگه پته وه سه ره باری جارانی، به لام چۆه بره ی ژیان به پرتا و هه لیکرده سه ری و له شاری قه زوین کالای گیانی به تالان برد.

سلیمان به گ کوپی میرزابه گ

دوا ی مردنی بوداق به گی برای، سلیمان به گ له دیوانی شاته هماسبه وه فه رمانی ده سه لات ی بانه ی باربوو کرا. یۆل قو لی به گی کوپی ئایدین ئاغای زولقه دری حوکمداری مه راغه ی ره گه ل خرا تا کوو بیبا و له بانه بیکا ته میر. به پئی فه رمانی پادشا، سلیمان به گ به یاریده ی یۆل قو لی به گ جله وی ده سه لات ی بانه ی به ده سه ته وه

۱- نابج ئه م ناوه دروست بی و هیچکام له ده سنوو سه کان وایان نه نوو سیوه ساغ بیته وه. وه ک متلیج ده چی و له جیی دیکه ش هیه «متلیج». ل ۲۲۰-۲۲۱ ی ده قی بودلیان. و.

گرت. بیست سالیکی حکومەت کرد و چونکه پیاویکی چاک و بەدین بوو، دەستی له کاروباری گرینگ و دژواری دەسلەت هەلگرت و وه‌لای نا و بەدربەگی برزای له جیی خۆی دانا و کردی به زاواشی و کیژیکێ دایه. دوو جار سەری مالی خودا و مەککە و مەدینانی دا، خودا له گەورەیی و پیرۆزییان کەم نەکا. جاری دوایی له دەوری نیژگەیی پیرۆز و پرشنگداری، مەزنی هەرە چاکی ئادەمیزادان -- دروودی خودا بۆ سەر خۆی و خانەدانی پاکی -- بنەیی داکوتا و له شاری مەدینەیی پرشنگدار نیشتەجێ بوو.^۱

دەستەیی سی‌هەم

باسی میرانی کوردانی ئێران^۲ که دەبنە چوار لک

ئەوانەیی به پێنوو سی گە و هەرباری خۆیان کەوتوونە پێ و شویتی بەسەر هاتی میران و پوو پەڕی کاغەزیان نەخشاندوون، لایان وایە زۆربەیی کوردانی ئێران [واتە گۆران] دەبنە سی بال: سیامەنسور[ی]، چگنی و زەنگەنە. وەکوو دەگێر نە وە له راستی دا ئەمانە سی برا بوون کە له هەریمی لورستان یان وەک دەلێن له گۆران و ئەردەلانی وە، به مەبەستی چوونە بەر پکینی پادشاکانی ئێران له زید و نیشتمانی خۆیان تالسابوون. هەریک برا چاکیان گەشە کردووە و

۱- سالی ۱۶۸۱ پەرەوینیک سەبارەت به میرانی «گەلباخ» نووسراوە کە له چاپە فارسییەکی میسریدا «مەمەدەلی عەونی» خستووێتە نیو دەقی شەرەفنامە وە و پیشی لێناوە کە شەرەفخان نەینووسیوە. مامۆستا هەژار له لاپەرە ۶۰۴-۱۱۱ گێرانی کەیی خۆی دا هیناویەتی و به دەقیکی ناریک و پیکێ داناوە. زیننۆف وەک پەرەوین خستووێتە دەرەوی دەقە کە و له بەشی جیاوازییەکان دا هیناویەتی (ل ۴۹۷-۵۰۶). و.

۲- له لاپەرە ۸ ی بولیان دا نووسراوە کوردانی ئێران ناسراون به گۆران. و.

هه تا پله ی میرایه تی پیهه لاچوون. ئه و خه لکه ی لیرو له ویوه به ده وره یانه وه کۆبۆته وه، ناوی ئه وانیان خراوته سه ر شانی.

ئو و هۆز و خیلانه ی دیکه ی کوردانی ئێران که سهریان وه بهر پادشا و مه زنانی دیوانی هیناوه بریتین له: لهک، زهند، پروزه هان (پژوه یانی)، متلیج، هه سیری، شاره زووری، وه رمزیار، که لانی، ئه مینلوو^١، مه مه لووی، کهج، کورانی^٢، زهکتی، که له گیر، پازووی، وه هی، چه مشکه زهک، عه ره بگیروو له گه ل چه ندی دیکه ش. له وانه ی باسیان کرا، پازووی، چه مشکه زهک، وه هی و عه ره بگیروو هه ر له کۆنه وه میر و میرزاده یان لئ هه لکه وتوو و ده سه لات له نێو خۆیان دا ده گه ری و ده ستاوده ستی پێ ده کری.

بیست و چوار هۆز و تیره ی کوردی دیکه ش له قه ره باغی ئێران نیشته جین و به «ئیکیری دورت»^٣ به ناوبانگن. له سه رده می شاته هه ماسب دا ئه حمه ده گی پورتال ئۆغلی کرا به میری ئه وانه. وایان بۆ دانا که هه میشه چ له جیی خۆی بی و چ له شکری جاپ دابی بۆ شه ر، ده بی سی هه زار^٤ چه کداریکی ئاماده ی له ژیر پکیفی دا بی. تۆره مه یه کی دیکه ی کوردان که وتوو نه خوراسان که پێیان ده لێن «گیل»^٥. شاته هه ماسب که سیکی به ناوی شه مه سه ددین به گ بۆ کردبوونه مه زن. تیره و تۆره مه ی بی ناوبانگی کورد له ئێران زۆرن، که هینانه گۆریان ده بیته درێژدایری و

١- بۆدلیان ل ٢٢١: ئایتلوو. و.

٢- بۆدلیان ل ٢٢١: کهج کورایی وه کوو خیلێک ناوی هاتوو، کهچی زیرنۆف کردوو یه ته دوو. و.

٣- بیست و چوار. و.

٤- له شکریکی ئاوا ئاماده به ده ست به خێوکرانی بۆ میریک یه کجار دژوار بووه و ویده چی هه له بی، چونکه له لایه ره ٢٢١ی ده قی بۆدلیان دا نووسراوه سی هه زار. و.

٥- گیه کی. و.

به‌ناچار خۆی لێ ده‌بوێرم. سێ-اس بۆ په‌روه‌ردگاری خاوه‌ن ده‌سه‌لاتی جێ
په‌سن و په‌رستن^۱.

لکی یه‌که‌م

باسی میرانی سیامه‌نسوور[ی]^۲

سالی ۹۶۰ ی ک/ ۱۵۵۲-۱۵۵۳ ی ز، شاته‌هماسب یه‌کێک له‌ میرزاده‌کانی
سیامه‌نسووریانی به‌ناوی خه‌لیل‌به‌گ خوینده‌وه و کردی به‌ خه‌لیل‌خان و داینا به
مه‌زنی میرانی ته‌واوی کورده‌کانی ئێران. بیست و چوار تیره و هۆزی دیکه‌ی
کورده‌ش که‌ هه‌موویان خاوه‌نی مه‌زن و میری خۆیان بوون، جگه‌ له
سیامه‌نسوور[ی]، هه‌مووی خستنه‌ به‌ر فه‌رمانی. خه‌لیل‌خان خاک و هه‌ریمی
سولتانییه، زه‌نجان، ئه‌به‌هر، زه‌ڕین‌که‌مه‌ر و چه‌ند ناوچه و مه‌له‌بندیکه‌ی دیکه‌ی نێوان
نازه‌ربایجان و عێراقی خه‌لات کرا. فه‌رمانیشی پێ کرد هه‌تا نێزیکه‌ی سێ‌هه‌زار

۱- زۆربه‌ی تیره و خێل و هۆزه‌کانی کرماشان، لانی‌که‌م له‌ سه‌ره‌تای په‌یدا بوونی
ده‌سه‌لاتی عوسمانیه‌وه له‌ ناوچه‌کانی هه‌ولێر و مووسل و که‌رکووک بۆ بوونه‌وه و
نێشته‌جێ بوون، به‌لام بوون نیه‌ ئه‌م هۆزانه‌ که‌نگی و به‌ چ پاساوێک ئاودیوی ئه‌م دیوی
کورده‌ستان بوون، بڕوانه: الأرشيف العثماني، دفتر تحرير مفضل و اجمال ولاية أربيل سنة ۹۴۹
هـ/ ۱۵۴۲م، ترجمة و تقديم د. خليل علي مراد، الأكاديمية الكردية، أربيل، ۲۰۱۵. ز.س.

۲- سیامه‌نسوور (سیامه‌نسووری) له‌و هۆزه‌ کورده‌یه‌ که‌ له‌ سه‌ره‌تای سه‌رده‌می
سه‌فه‌ویه‌ ده‌رکه‌وت و چه‌ند میریکیان له‌ سپای شاعه‌بباسبی سه‌فه‌وی دا خزمه‌تی ده‌کرد.
بڕوانه: (اسکندریگ ترکمان (ت ۱۰۴۳هـ/ ۱۶۳۳م)، تاریخ عالم‌آرای عباسی، موسسه‌ انتشارات امیرکبیر،
ته‌ران، ۱۳۸۷ه‌ش). وادیاره‌ هه‌ندیکیانیش بوونه‌ته‌ ئه‌هل‌ی‌حه‌ق (یارسان). بڕوانه: محمد بن
عبدالرسول البرزنجی، نوافض الروافض (ده‌سنووس). سیامه‌نسووریش گوندیکه‌ سه‌ر به
که‌رکووک. ز.س.

سواره ی کورد له ژیر ئالای خۆی دا پیک بخا و له نیوان قهزوین و تهوڕیز دامه زری و شانی بداته بهر پاراستنی پیکگوبان و سنووران. پاش تیپه پوونی دووسی سالیك به سهر ئه م په وته دا، کۆمه لکی زۆری کوردی دیوه کی هیئان و له دهوری خۆی هالاندن، به لام خه لیل خان نه یوانی به چاکی جله و یان لی توند کا و به مه یلی دلی بیانیه تی و بیانبا. مانه وه یان له وشوینانه به پیچه وانه ی ویست و بۆچوونی پادشا پهنگی دایه وه و پهبـواران و هام وشۆکه ران و بازرگانان له چنگیان جاپز بوون و هه لسه وکه وتی ناله باری ئه و کوردانه خه لکی له و په وگانه ته کانه ده وه. شاته هه ماسب له سهر ئه و ئاکاره یان پووی لی وهرسووپاندن و دلی لیئان تیکهالا و خه لیل خانی هه لداشت بۆ ناوچه ی «خوار» ی عیراق و هه تا که وشه نی خوراسان گیرى نه کرد. پاش ئه وه ی خۆشه ویستی و دل پیوه به سترانی به ره و خوار بۆه و ئه وه نده کورده ی لی هالابوون ده ستیان لیک به ردا و بوونه پووشی ده م با، ته واو پووی کرده هۆزی سیامه نسوور[ی] و هه تا ژیا له ده قهری خوراسان هه وساری حکومه تی به ده سه ته وه بوو. پاش نه مانی، ده وله تیاری کوپی میرمندالی جیی گرته وه.

ده وله تیاری کوپی خه لیل خان

دوای نه مانی خه لیل خان، شاسوالتان محهمه د به پیی فره مانیک ده وله تیاری کوپی له جیی دانا و نازناوی «خان» یشی باربوو کرد. راست له و سه رو به نده دا هه ری می ئازه ربایجان که وته ژیر پکیفی هیزه کانی عوسمانی و ده وله تیاریخان به مه به ستی پاراستنی سنوور و پیکخستنی بارودۆخی ئازه ربایجان پاسپێردا. نه ا وچه کانی کرشه ب، زه رین که مه ر، سجاس، زه نجان، سورلق، قه یدار، شه بستان، ئه نگۆران و قانچۆغه ی سه ری و خوار، له دیوانی شاسوالتان محهمه ده وه باربووی ده وله تیاریخان کران، که سه ره له بهریان له گه رمه ی شه پ و هروژم و

هه رادا ببوونه پيخوستي هيزه کاني قزلباش و چه کداراني کورد و به سهر خاپووري دا که وتبوون. به پي فەرمانی پادشا ده بوو بيانبووژييتته وه و بيانخاته وه سهر سکه ی ژيانه وه و ئاوهدانی. دهوله تيارخان ئاورگی دهسه لاتی له کرشهب دانا و قه لایسه کی یه کجار قایم و پتهوی لی ساز کرد و شاروچکه یه کیشی لی بنیات نا. دیوی بادیهه وایی له کوشکه لی کاژه لاکي میشکی دا بنه ی داکوتا و سهری له بازنه ی چه له مه ی پادشاهی ده رکیشا. سولتان محهمه د گوتی وای ناخـوا و ده بی تی سهره ویئن. دهوله تيارخان پی زانی و ئه و جار سوورتر بوو له سهر سهر بادانی و له ئه نگوران و شهستان قه لای گه وه ی دارپشتن. شاسولتان محهمه د مورشیدقولی خانی شاملووی کوپی وه لی خه لیفه ی راسپارد هه تا شه ش هه زار سواریک به ری و بیته زیتی و نه هیلئ بۆی ده ری و له گهرمه لانی دا بیگری.

کاتیک مورشیدقولی خان هیزی برد و گه شته جئ، له پیه قه لاکه ی ئابلوقه دا و دهوله تيارخان له گه ل کومه لیک مه ردازی به ناوبانگ پشتی به شووره ی قه لاه دا و لینی دانیش. پوژیکی به مه به ستی وه شانندی زه بریکی گورچووب خوی و پولیک پیای ده سه که ره وه کلومی ده روزه ی قه لایان ترازاند و هه لیانکرده سهر قزلباشان. سهره نجام مورشیدقولی خان خوی بۆ رانه گیرا و بوو به پیوینگی پیگی پوهین. دهوله تيار که وته په یکه رده ی و چه کداریکی زوری بوونه چیشته ی ده می شیران و له ت و په ت کران. ته وای تاو و خپوهت و بارگه وینه و پاشه که وتی له شکری قزلباشان شه پۆلی بی ئامانی تالان و برۆ تیکیه وه پیچا و بردی. وهک ده لێن پیره دایکی دهوله تيار له و شه پ و بگره و به رده یه دا خوی هاویشتبویه سهر پشتی ئه سپیکی پووتی بی زین و به شوین راکردووان دا تاوی ده دا و هه رای ده کرد: هه ی دئ له نه قاران! هه ی دئ له نه قاران! یانی بگه نه سهر ئه وانه ی نه قاره یان پییه و نه قاره چین، واته دووته پله ی شهریان لی بستین. ته وای درۆشم و دووته پله ی حوت

میرئالایان گیران و هیئ...ایاننه وه قه لا. شکسته ی شر و شپړیوی له شکری پادشا تازه له پروویان هه لنه هات بگه رپته وه خاکی عه جه مان و له ترسی شاعه بیاس عه رز وه خوی نه ده کردن. به ناچاری به ره و گیلان بازره بوون و خویان هاویشته بن بالی خان نه حمه دی حوکمرانی ناوچه که و ئه ویش دلی دانه وه و چاکه ی له گه ل کردن. پادشا دوا ی چه ند پوژیک له خان نه حمه دی پاسپارد هه موویان بگری و بیانیرپته وه. ئه ویش فه رمانی به جی هیئا و وپرای کۆمه لیک تاوانباری دیکه له قه زوین تیکراییان کوشتن.

پاش ئه م سه رکه وتنه ده وله تیارخان هه وا هه لیگرت و پرووی کرده فیل سواری و خه یالاتی نه وسانی و له خشته بردنی شهیتانی ده سره ی سه ربزیوی و سه ربادانی له سه ری هالاند و به چاوقایمی پاریزی برده سه ر هه ری می عیراق و ویستی تا سولتانییه و ئه بهر به ریته ژیر پکیفی خوی. شاعه بیاس پی زانی و خیل شاملووی جـاـپـ دا و مه هدی قولی سولتانی کـ...وپه زای ئوغزی وارخانی کرده سه ر کرده یان و به ته قله کوت و به غار ناردنی بۆ سه ر ده وله تیار. چونکه نه هاتی پرووی تیگردبوو، ته وای عیل و عه شیره تی ئیزن دابوون و هه ر یه که ی به ره و قو لیک چوو بوون و خوی و چه ند که سیک نه بی له و قه لا نیوه کاریه دا نه مابوونه وه که هیشتا مشاره ی لیواری شووره ی هه لنه چنדרابوو. له شکری شاملوو مه چه که یان له به ژنی قه لا نه نگاوت و پاشان هه والیان نارد بۆ شاعه بیاس و ئه ویش بی سی و دوو خوی هاویشته سه ر خوانی زین و به ره و قه لا مامزه ی له که له که ی ئه سه پی کـ...وتـا. ده وله تیار به په یدابوونی پادشا خمی لی شیوا و پشتی له دیواری قه لا کرده وه و هاته دهر و چوو بۆ ئاوزه نگی پامووسانی و به چوکدا هات و دهستی کرد به پارانه وه و لالانه وه. به پیی فـ...هـ رمانی پادشا له گه ل سیسه ت که س له ئاغایان و پیاوماقوولانی زنجیرپیچ کران و کۆت و بهندیان لی شه ته ک دان و

ژن و ژال و مال و سامان و هرچی هه بیوو سه رپاکی به تالان چوون. دواى چهند
پوژیک دهوله تیار له دار درا و له م دنیا پر له فیزه وه پوئی بۆ دنیای شادمانی.^۱

لکی دووهه م باسی میرانی چگنی

خیلێ چگنی له نیو کوردانی ئێران دا، لسه هه موو خیلان ئازاتره و له
دهسکه ره وه یی و بویری و جووت غیره تی دا تاقانه یه . له پاش ئه وه ی که بی
سه رخیل و مه زن و چاوسوور مانه وه و ته واوی میر و میرزاده کانیا ن له م دنیا یه
شۆرانه وه، به هه ری می عیراق و ئازهر بایجان دا بلا بوونه وه و هه لیانکوتایه سه ر
مالی خه لک و بوونه دز و چه ته و ریگر. هینده یان تین بۆ بازرگان و کرپار و
فرۆشیاران هینا، هه موو لایه ک وه گیان هاتن و له ته واوی ناوچه و مه لبه ندانه وه
سکالایان هینایه ده رانه ی شاته هه ماسب و هاواریان کرد بگه فریامان. شاته هه ماسب
پاش لیکوئینه وه و پید اچوونه وه، بۆی ده رکه وتبوو که ده سد ریژی و زو لم و
زۆره ملی گه یوه ته ئه وه پهری خۆی، بۆیه ده ستووری دا بوو له هه ر جێیه کی تووشی
که سانی خیلێ چگنی بن بیانکووژن و دایان پر ووتیتن. ئه وه ی مان قووله یان
لی بکه ن و پرایان مالن و پاله په ستۆیان ده ن بۆ ده ره وه ی قه له مره وه ی پادشایه تی و
ده چنه هه ر جێیه کی با بچن. ئه گه ر دیتوو له جێیه کی بنه یان دا کوتا وه ده سه ریانه وه
مه چن و بیانکووژن و تالانیان که ن. وه ختایه ک چگنی وایان زانی پیتسه د که سیک له
مه زن و ماقوولانیان به مه به ستی چوونه هیند و وستان پرویان کرده خاکی
خوراسان.

۱- بۆ زانیاری زیاتر بر: شهره فنامه ی هه ژار، ل ۶۱۹-۶۲۰ و.

قه زاق خانی ته که للووی حوکمرانی هه رات که له زهبروزهنکی شاته هه ماسب تۆقیبوو، ئه و چگنیانیه ی راکیشایه ژیر رکیفی خۆی و چۆن چاکه ئاوا به ده وره یان دا هات و دلی دانه وه و خزمه تی کردن. کاتیک مه عسووم به گی سه فه وی کاری قه زاق خانی یه کلایی کـرده وه، پاشماوه ی خیللی چگنی پرویان کرد غورجستان و له وی کۆبوونه وه. وه ختایه ک شای ئیران باسی ئازایه تی و چاونه ترسانی ئه وانی بیسته وه و ته ماشای کرد هه موو که س تاریفیان ده کا، بانگی میرزاده یه کی کردن که له پیزی پاسه وانانی پایه به رزی شاه ی دا خزمه تی ده کرد و ناوی بداغ به گ بوو. پادشا پله ی بالای میرایه تی باربوو کرد و ناردی بۆ نۆو خیللی چگنی و ناوچه یه کی خوراسانی دایه. پاش ئه م پرووداوه چاکیان گه شه کرد و بووژانه وه پرووی تی کردن.

سالی ۱۰۰۱ ی ک/ ۱۵۹۲ ی ز، کاتیک عه بدو لموئمین خانی کوپی عه ولاخانی ئوزبه ک به خۆی و سی هه زار چه کداره وه به مه به سستی گرتی قه لای قووچان هه لیکوتایه سه ر بداغ خان و ده وره ی دا، شاعه بباس گه یشته فریای. عه بدو لموئمین خان ده وری قه لای به ردا و پادشا بداغ خانی به سه ر کرده وه و به خه لاتی شاهانه ی سه ره به رزی کرد. پینچ کوپی کردنه میر و به مه زنی سه ر کرده کانی دانا و ده سه لاتی ناوچه که شی هه ر بۆ خسته وه سه ری و گه پرایه وه عیراق و ئیستا بداغ خان که وتۆته پیزه ی مه زنه میره کانی شاعه بباسه وه.^۱

۱- بۆ زانیاری زیاتر بر: شه ره فنامه ی هه ژار، ل ۶۲۱-۶۲۳. و.

لکی سیھەم باسی میرانی زەنگەنە

ئەم خیلەش لە سەردەمی دەسلاتی شاسمایلی نەماوی سەفەوی دا دەستیان بە پلە ی بەرز ڕاگەشتوو و هاوشانەکانیان ئێرەییان پێ بردوون. کاتیک تەواوی میر و مسەزنەکانیان تێداچوون، پۆلپۆل سەریان وەبەر میرانی قزلباش ھیتاوە و لە عێراق و خوراسان چوونە ژێر ڕکێفیان و تاقمیکیان کەوتوونە پیزی پاسەوانانی پایەبەرزى پادشاوە.^۱

لکی چوارەم باسی میرانی پازووکی

بەپێی بۆچوونی تیکرایی شوینگیڕانی باس وخواسان و لەپێی سەنگی ئەو قسەییەى کە لە نێو خەڵکدا یەكجار باوە، میرانی پازووکی لە تۆرمەى عەشیرەتى سویدین^۲. دەستەيەكیش لەوانەى كۆن خۆیان بە گێڕانەوہى سەربوردانەوہ سەرقال

۱- دەرکەوتنى دەسلە لاتداریتیی خیلێ زەنگەنە، لانی کەم دوو سەدە بەرلە دەرکەوتنى شاسمایلی سەفەوی بوو و لە سەردەمی مەغولی دا چەند باژێر و قەلایەکیان بەدەستەوہ بوو (مسالک الابصار، ۲۶۱/۳). ز.س.

هەرودەها بۆ زانیاریی زیاتر بڕ: شەرفنامەى ھەژار، ل ۶۲۴-۶۲۶. و.
۲- پازووکی، ئەم ھۆزەش وەکوو دونیولی ھۆزیکى بەربلاوہ و زیاتر لە شوینیک نیشەجی بوو. شەرفخان لیژەدا بە کوردی ئێران دایناون، کەچی لە سەدەى ۹ى ک/۱۵ى زایینی دا لە باکووری ولاتی شام و لەسەر رۆوباری فورات نیشەجی بوون و سالی ۸۶۹ى ک/۱۴۶۵ى ز، توانیان قەلای کەرکەر (کەرکەر)، کە قەلایەکی بلند بوو و دەیروانى ←

کردووہ لایان وایہ ئوانہ کوردی ئیران. ہر چوئیک بی وادیارہ پازووی لہ سہردہ می پادشایانی تورکمان و قزلباش دا، دہسہ لاتداری کیفی،^۱ ئہرجیش، عادلجہواز و ئالشکورد بوون. خیلاتی پازووی زوربہ یان چارہویدارن و دہربہستی دینیکی دیاری کراویش نین و هیئدہش لہ چاکہ و خراپہ ناپرسن. میرہکانیان دوو دہستہن و بریتین لہ: خالیدبہ گلوو و شوکوربہ گلوو. وەک زمانہ وزمان ہاتووہ، یہکەم کەسی ہەلکە و توویان حوسین عەلی بەگ و ئہویش دوو کوپی بوون: شاسواربہگ و شوکوربہگ.

شاسواربہگ کوپی حوسین عەلی بەگ

شاسواربہگ پاش برانہ وەہی زنجیرہی پادشایانی ئاق قۆینلوو ہاتہ لای شہرہ فخانۃ میری بدلیس و کەوتہ پیزی ہاوپکیفانی. خالیدبہگی کوپیشی بوو بہ پیای شاسمایلی سہفہوی. لہ شہر پیکدا زور بہ زانایی تیکہوت و یہکجار ئازایانہ شیرۃ وەشاندا و تہنانہت دہستیکیشی لہ جومگہوہ پەری. شاسمایلی دہستیکی زپیری بۆ کردہوہ و بۆی ویخستہوہ و ناوی نا «چولاق خالید». ^۲ لہ و پۆژہوہ چساکی خویندہوہ و ناوچہی «خەنس» و «مەلازگرد» و مەلبەندی ئووچکانی مووشی دابری و ہەمووی خستہوہ سەر یەک و وەکوو ہەرمیمیکی میرنشین کردییہ باربووی خالیدبہگ و براکانی. بیئہوہی شووی لی ہەلکیشم دہتوانم بلیم بہراستی پیاییکی یہکجار ئازای پقئہستور بوو. لہبەر پلہ و پایہی بہرزی، وا غللوور نہببوو خۆشہوہ بی. پۆژیک نۆ مەزن و سەرکردہی کورد و تورکمان کە

بہ سەر پووباری فوراتدا بگرن و بہرپرسہکەہی بکووژن کە سەر بہ دہولہتی مەملووکۃ بوو (ابن تہری بردی، حوادث الدہور فی مدی الأیام والشہور، ص ۴۶۶-۴۶۷). ز.س.

۱- ویدہچی مہبہستی حەسەنکیف بی. و.

۲- خالیدہگۆج. و.

چو و بونه لای، هه مووی کوشتن. خۆی به پادشا دانا و خوتبه‌ی به‌ناوی خویندرا یه وه و سکه‌ی به‌ناوی یه وه لیدرا. سهره‌نجام پرووی له قزلباشان وهرگیرا و سه‌ری وه‌به‌ر ده‌رانه‌ی سولتان سه‌لیم‌خان هیتا. ئه‌و کاتیش هه‌ر سالمه‌خه‌ته‌ی کرد و به‌ لاری دا پۆی، بۆیه‌ پاش گه‌رانه‌ وه‌ له‌ سه‌رکه‌وتنی شه‌ری چال‌دیران، به‌پیتی فه‌رمانی بی‌گه‌رانه‌ وه‌ له‌ ملی درا. دوو کوپ و سئ برای له‌ پاش به‌جیمان. وه‌یسه‌به‌گ و وه‌له‌به‌گ کوپ بوون و پۆسته‌به‌گ، قوبادبه‌گ و محهممه‌به‌گیش برای.

کاتیگ پۆسته‌به‌گی برای خالیدبه‌گ حوکه‌رانی مه‌له‌ندی ئووچکانی مووش بوو، تووشی شه‌ر هات له‌ گه‌ل شه‌ره‌ف‌خانی میری بدلیس و عه‌شیره‌تی پۆزه‌کی و ویرای کۆمه‌لیگ چه‌کداری پازووی له‌ ئووچکان کوژرا. دواتر له‌ بابته‌ی به‌سه‌ره‌اتی میر شه‌ره‌ف‌دا به‌خه‌ستی باسی ده‌کری. قوبادبه‌گی برای نیرینه‌ی لی نه‌که‌وته‌ وه‌ و محهممه‌دی براکه‌ی دیکه‌شی کوپکی تاقانه‌ی هه‌بوو، که‌ زه‌مانی شاته‌هماسب خۆی له‌ پیزی پاسه‌وانانی پایه‌به‌رزدا دۆزیبۆوه.

وه‌یسه‌به‌گ کوپ خالیدبه‌گ

وه‌یسه‌به‌گ له‌ دوا‌ی کوژرانی باوکی پرووی له‌ ولاتی پۆم وهرگیرا و پۆشت و سه‌ری وه‌به‌ر شاته‌هماسب هیتا و ئه‌ویش به‌سه‌ری کرده‌وه و ناوچه‌ی عادلجه‌وازی پی به‌خشی. پاش تیپه‌رپوونی سئ سالیگ، له‌گه‌ل مووساسولتانی والی ته‌وریز تووشی کیشه‌هات و والی ویستی بیکوژئ، ئه‌ویش به‌ره‌و خاکی پۆم په‌وی و له‌ کیزی گیرسایه‌ وه‌. کاتیگ ئه‌م هه‌واله‌ له‌ ئیستانبول به‌ گوپی سولتان سوله‌یمان‌خانی خاوه‌ن‌شکوژ ئاشنا‌کرا، فه‌رمانی به‌پرشت و لیپراوانه‌ی بۆ ده‌رزی داود نووسی که‌ برّوا و وه‌یسه‌به‌گ و مندالان و ده‌ست‌ویپوه‌ند و یارانی قه‌لت‌وهر کا و سه‌ریان بنیریتته‌ ده‌رانه‌ی به‌خته‌لانی.

دهرزی داود خوی گه یانده کتفی و وهیسه بهگ و وهله دبهگی برای و دووان له کورانیسی کوشت که خالیدبهگ و نه لوه ندبهگ بوون. دوو کورپی مندالیسی، یانی قلیچ بهگ و زولفه قاربهگ بوی دهرچوون و په نایان برده بهر نه حمه دبهگی زهرقیی حوکمرانی عیتاق. نه حمه دبهگ بالی پاراستنی به سهر کیشان و چۆنیه تی باری حال وبال و چاره نووسیانی گه یانده دهرانه ی بهرزی پادشایه تی و نه ویش مووچه و بژیویکی بۆ برینه وه. پاش نه وهی هه لیان دا و پیگه یشتن و دهستی راست و چه پی خۆیان ناسی، له گه ل خیل و خزمانی خۆیان مال و کوچیان لیتا و رهوین و سهریان برده ژیر سیبه ری شاته هماسب.

قلیچ بهگ کورپی وهیسه بهگ

کاتیک قلیچ بهگ گه یشته خزمه ت شاته هماسب، له ره پی وه کردی به میری پازووی و ناوچه ی «زه که م» ی سهر به ههریمی گه نجه ی ئارانی پی نه سپارد. پاش نو سال میرایه تی، جه نگه ی گه رانه وهی هیزه کانی پادشا له گورجستانه وه، به مردنی خوی مرد و کورپیکی چکۆله ی به ناوی وهیسه بهگ له پاش به جیما.

زولفه قار کورپی وهیسه بهگ

دوای نه مانی کاکی، به پیی فه رمانی شاته هماسب، زولفه قاربهگ بوو به جیگره وه و پێشه نگه ی خیل پازووی، به لام ماوه ی ته مهنی وه کوو هه ره تی گولان هینده ی نه برد و خیرایه کی گه لای دارخورمای بهر شیرنی ژيانی به گیزه لووکه ی نه مان به سهر خاکی بی مرادی دا وهرین.

پیاوی چا ده بی به پیاو درهنگ بگاته کاوی

کاتی ته مهن ته واوه، نه بریته وه به خاوی

له‌عل دره‌نگ پی ده‌گا، بۆیه‌شه زۆر ده‌مینئ
گولاله زوو شین ده‌بی و په‌لکی زوو ده‌هریتئ

زولفه‌قار چـونکه نیژینه‌ی نه‌بوو، وه‌یسه‌به‌گی برازای بوو به‌مەزن و میری
پازووکیان و له‌به‌روه‌ی مندال بوو، یادگاربه‌گ کرایه ویشکه‌دایه‌نی. دایکی
وه‌یسه‌به‌گ دلی له‌یادگاربه‌گ ترسابوو که نه‌کاسه‌ری کوپی تێدابه‌ری، بۆیه
ده‌ستی له‌مه‌کۆی ده‌سه‌لات هه‌لگرت و وه‌یسه‌به‌گی برد و پۆیی بۆ ژێر ده‌رانه‌ی
شاتمه‌اسب له‌قه‌زوین.

یادگاربه‌گ کوپی مه‌نسوور کوپی زه‌ینه‌ل کوپی شوکور کوپی حوسین‌عه‌لی‌به‌گ
پاش ئه‌وه‌ی دایکی وه‌یسه‌به‌گ کـوړه‌که‌ی خۆی له‌میرایه‌تیی پازووکیان
خست، پیاوماقوولان و مه‌زنانی پازووکی له‌سه‌ر ده‌سه‌لاتدار بوونی یادگاربه‌گ
پیک که‌وتن و پادشا ده‌سه‌لاتی ئالشکور دی خه‌لات کرد. له‌به‌روه‌ی پیاویکی
سه‌رسۆفیلکه‌ی قه‌له‌نده‌رۆکه‌ بوو زیاتر هه‌ر له‌گه‌ل کۆمه‌لی قه‌له‌نده‌ران هه‌لده‌ستا و
داده‌نیشت و هینده‌ی خۆ له‌تیل و به‌ندی دین‌ومین نه‌ده‌دا، هه‌ر بۆیه‌ ئه‌وانه‌ی
خاوه‌نی پوانگه‌[ی دینی] بوون، وه‌به‌ر دلایان نه‌ده‌که‌وت و چه‌په‌ریان به‌لایه‌وه
نابوو. له‌لایه‌کی دیکه‌وه‌ هه‌تا خودا هه‌ز کا که‌سیکی ئازا و مه‌رد و په‌ند و
دل‌کراوه‌ بوو. له‌زه‌مانی یادگاربه‌گ دا خێلی پازووکی سه‌ر داها و
ده‌وله‌مه‌ندی و بووژانه‌وه‌دا که‌وتن و نیزیکه‌ی دووه‌زار ماله‌ کوردیکی لاوه‌ هاتنه
ژێر سیبه‌ری. ته‌واوی گوند و مه‌زرای ئالشکور دیان ئاوه‌دان کردنه‌وه‌ و به‌ره‌میان
لئ هه‌لگرتن و سه‌رله‌به‌ریان خۆیان به‌پازووکی ده‌زانی. پاش تێپه‌ربوونی پازده
سالیکی به‌سه‌ر ده‌سه‌لاتی‌دا، ته‌شریفی به‌ره‌و دنیای دیکه‌ چوو.

نیاز به گ کوری یادگار به گ

نیاز به گ دواى نه مانى باوکی به پئی فرمانى شاته هماسب کرایه مه زن و میری بازو وکی و ئالشکور د. ئه ویش هر له سهر پیازی باوکی پژی و بگره ئه وهنده ی دیکه شی پی لی هه لئنا. سهره نجام میران و حوکمدارانی سنووری پۆم به باری شیلان و سهرکۆنه دا، چهند قسه یه کی به تویکلیان راسپارده شاته هماسب و گوتیان ئه گهر ئه وه بی پئ وشوینی قزلباشان که بازو وکی و خه نسلوویی و چه مشکه زه کی په چاویان کردووه، ئه وه لاپی بوونه و کوا بۆوه ی ده بن پئیان بلین مسولمان؟! شاته هماسب به و تیر و تانه یه راپه نی و مه قسوود به گی خه نسلوویی و ته وای سهر کهرده کانی سنووره که ی له سهر کار لابر دن و ته نانه ت چهند که سیکیشی لی کوشتن.

پاشان مه قسوود به گی خسته زیندانی قه لای ئه له مووت و نیاز به گیشی له سهر ده سه لات هه لداشت و هه وساری ده سه لاتی کرده باربووی وهیسه به گی ناسراو به قلیچ به گ. هه تا ئه و ده مه ی که شاته هماسب مابوو، نیاز به گ به بی ده سه لاتی ده خولایه وه. دواى نه مانى شاته هماسب، شاسولتان محهمه د بازو وکیانی دابه شین و ئه وه ی شوکوره گی بوون نیاز به گی بژ کردنه سهرۆک و ئه ویش خۆی سهری وه بهر میرخان هیئا. پاشماوه یان که خالید به گی بوون، قلیچ به گی به سهرخیل دانان و تۆقماقی لی کردن به گه وره یان و ئاوا ههریمی ئالشکور دابه ش کرا. نیاز به گ له و ده قهرانه زۆری ئازایه تی نواند و سهرنجام ئه و کاته ی که میرخان به مه به سستی شه ر له گه ل له له پاشا له شکری ده نگ دا و گه یشته شیروان و له لیواری پوو باری قه نع شکا، له چۆمی کوپدا خنکا.

وهیسه به گ ناسراو به قلیچ به گ

وه کوو پیشتر باسی کرا دایکی وهیسه به گ له ترسی وه ی نه کا یادگار به گ به ته مای فراندنی ده سه لاتی بازو وکی سهری کوپه که ی تیدابه ری، پله و پایه ی بژ

وه لانا و بردی بۆ خزمهت شاته‌هماسب له قه‌زوین. پادشا ماوه‌ی بیست ساڵ له پیزی پاسه‌وانانی جی‌به‌رزی خۆی دا دایمه‌زراند و له قه‌زوین به ده‌وری خۆی دا هات و هه‌لیدا. ئه‌وه‌نده‌ی سه‌ر به لی‌هاتوویی و زمان‌پاراوی و تیگه‌یشتوویی و ئه‌م بار و بوارانه‌وه خه‌ریک کرد، که له نیو هاوشانه‌کانی به تاقانه ده‌رچوو. پاش ئه‌وه‌ی نیازبه‌گ له‌به‌ر کاری قۆز و بی‌جی له‌سه‌ر کار لادرا، میرایه‌تی پازوکی و ئالش‌کوردی پێ به‌خشرا.

قلیچ‌به‌گ زۆر چاک توانی له پاپه‌پاندنی ئه‌رکی خۆی دا سه‌رکه‌وتوویی و هه‌ریمی پازوکی بپاریزی و تۆماری ته‌مه‌نی لادینی و پێسای پافزیانه تیگه‌وه‌پنچی که له نیو پازوکیان دا بره‌وی ئه‌ستاندبوو. شیا تا‌کوو پێ‌وشوین داب و نه‌ریتی ئیسلامی دامه‌زرینی. ته‌وه و چه‌ندی ده‌کری پهره‌ بدا به پێبازی راست و په‌وانی سوننی و ته‌واو سه‌ر به پهره‌ی دینی پرشنگداره‌وه بیه‌شتی. وه‌کوو ده‌زانین به‌لێن و په‌یمانی پادشاهان جاری وایه هه‌تا سه‌ر نه‌بوون و به سه‌ر هه‌لوه‌شانه‌وه‌دا که‌وتوون، بۆیه دوا‌ی نه‌مانی شاته‌هماسب ئالش‌کورد چۆه سه‌ر دۆخی پابردووی و وێرانی بالی به سه‌ر کێشا و بوو به چۆله‌واریکی وه‌ک سه‌ره‌مه‌ینی «لووت» و «عاد». ته‌واوی عی‌ل و عاشیره‌ت و توخم و تۆره‌مه‌کانی هه‌ر یه‌که‌ی به لایه‌کی دا بازه‌ر بوون. «ده‌نگوت په‌وه‌ی گۆره‌خه‌ری په‌وبردوون، که له ترسی شیر هه‌لاتوون.»^۱

به‌پێی ته‌گبیره‌پای به‌جی میرخان میرایه‌تی پازوکی کرایه دوو به‌ش. قلیچ‌به‌گی نارده لای نه‌خه‌وان و له‌گه‌ڵ توقماق‌خان پێکه‌وه له چخورسه‌عد ده‌ژیان. له و ده‌قه‌ره خزمه‌تی یه‌کجار شایانی کردن و دره‌وشایه‌وه. سا‌لی ۹۹۳ه‌ ک/ ۱۵۸۵ی ز، که عوسمان‌پاشا به مه‌به‌ستی گرتی ته‌وریز له‌شکری ده‌نگ دا و

۱- «کانهم حمر مستنفره، فرت من قسوره»، ئایه‌ی ۵۰-۵۱ سوو‌په‌ی موده‌سه‌سییر. و.

هیژی دنیا داگری ئیسلام هات و له دهوری «هرامی بلاغی» ره شمال و خیهتی هه لدا، شه پیک قهوما. توقماق خان و عهلی قولی خانی قلیچ ئوغلی و ئه سماخانی شاملوو له گه ل کۆمه لیک مه زن و سه رکرده ی قزلباشان له جیگایه ک به ناوی «ئینه» له گه ل سنان پاشای چیغال ئوغلی، که پیشهنگی قۆشه نی هه میشه له سه ر بوو، تیکه له نگووتن. چه پۆکانی شه پۆلی مه رگ و نه مان پریشکهی گه یشته په رۆچکهی ئاسمان و له و زرم و کوت و شیروه شان و نیزه هه ژانه دا، ده ریای به لا قلیچ به گی هه لלוوشی. قۆچی به گی کوپی شاقول به گی بیلان پنیانشی سه ری قلیچ به گی بری و بریدی به ر چاوی عوسمان پاشا و به ده سخوشانه ی شاهانه ی به سه ر کرایه وه. قلیچ به گ، ته نیا ئیمام قولی به گی له دوا ی به جیما و سه ر هتا سه ری وه به ر مه زنانی قزلباش، به تاییه ت زولفه قارخانی قه رامانلو ی حوکمداری ئه رده ویل هینا. سه ر ه نجام شاعه بباس به چاوی ریزه وه لیی روانی و خستییه ریزی پاسه وانانی خۆی. کۆمه لیک پازو وکی له گه ل مه زنانی دونبولی له نه خجه وانه وه خۆیان هاویشه به ر په ساری ده رانه ی سو لتان. فه ره ادا پاشا مه زنایه تی ئه و جه ماوه ره ی ئه سپارده ده ست برایم به گی ئه وقه حی ئوغلی و به شیک له ناوچه ی ئالشکور دیش خرایه به ر فه رمانی، به لام دوا ی دوو سال له سه ر ده سه لاتیان لابرده.

بەپراویزەکانی مامۆستا جەمیل رۆژبەیانى

۱- من لام وایە «نۆمیری»یە.

۲- میژوونووسی کورد حوسین حوزنی پوختەیهکی کتییی «دەولەتانی ئیسلامی»ی «ستیتلی لەن پۆل»ی لە ژمارەى ۱۷ى سالى سێهەمی گۆڤاری «دەنگی گیتی تازە»، لاپەرە ۳۵۱-۱۳۵۵ چاپ کەردوو، کە خەلیل ئەدەم کەردووێتە کوردی. نووسەر کەمەتاکورتیک باسی حکومەتی کوردی مەنتەشای کەردوو (سالی ۷۰۰ى ک/ ۱۳۰۰ى ز ... ۱۲۹ى ک/ ۱۴۲۵ى ز). ئیستاش لە ناوچەى «قاریا»ى تورکیا «مەنتەشایلیەتی» ھەر ماو. ئەم حکومەتە ماوہیەکی درێژ بە سەر بەخۆی ژیاو و پاشان کەوتۆتە ژێر رکیقی پادشایانی سەلجوقی. [بۆ زانیاری زیاتر بروانتە سەرچاوەی باس کراو. و.]

۳- نیزامولمولک ئاواى ئەم بەسەرھاتە بۆ ئەلپ ئەرسەلانی سەلجوقی گێراوہتەو و گوتوویەتی وەک دەلێن: سولەیمان کورێ عەبدولمەلکی ئەمەوی زۆر بە خۆی نازیو و خۆی ھەلکێشاو و رۆژیک گوتوویەتی دینوی لى دەرکەى چیم لە سولەیمانی پیغەمبەر کورێ داود کورێ ئیسرائیل کەمترە؟ پەردەداریکى نیزیکی لە ولامدا گوتوویەتی گەرەم وەزیریکى لیزانی وەک «ئاسەفی بەرخیا»ت دەوئ! سولەیمان گوتوویەتی راست دەکەى، بەلام پیاوی ئاوا لە کوئ بدۆزمەو؟ پەردەدار گوتوویەتی جەعفەرى بەرمەکی لە بەلخە و ئەم بنەمالەیه ساسانی کردوویانن بە وەزیر و بنەچەکەیهکی قال بووی رۆژگار و ژیرن. خەلیفە ناردوویە ھیناویانە و پێشوازییەکی گەرمی لى کراو. کاتیک بردوویانەتە دیداری، ھەر لەرێو دەستووری داو بیگرن و بیخەنە زیندان ... وەک دیارە شەرەفخان درێژەى بەسەرھاتەکەى نووسیو.

۴- مەبەست عەبدوللا کورێ محەممەد کورێ عەبدوللا کورێ عەبباس کورێ عەبدولموتەللیبە. سالی ۱۳۲ى ک/ ۷۵۰ى ز، بەیەتەى پى کراو و بۆتە خەلیفە. پیاویکی سەنگین و گران و توندەتەبیات و دلرەق و خوینەرێژ بوو و سالی ۱۳۶ى ک/ ۷۵۴ى ز، مردوو.

۵- ټه‌بووجه‌عفر مه‌نسور، سالی ۱۳۶ی ک / ۷۵۴ی ز، چه‌ند رږڅیک پیښ مردنی براک‌ی کراوته‌خه‌لیفه. پیاوړکی چاونه‌ترسی ژیری مه‌ند و ماقوول و هه‌تا بللی له‌چهر بووه و لیره‌وه سهرناوی «ده‌وانیقی» به سهردا براره. [ده‌وانیق له دانگ وهرگیراوه. شه‌ش‌یه‌کی مسقالی زړ و زیو، ده‌بیته دانگیگ و ده‌بی خه‌لیفه ټه‌ونده‌شی له به‌رچاو بوو. و.] سالی ۱۵۸ی ک / ۷۷۵ی ز، مردووه.

۶- ره‌شید کوری مه‌دی، پیته‌مین خه‌لیفه‌ی عه‌بباسیه. سالی ۱۷۰ی ک / ۷۸۶ی ز، پاش هادیی برای بږته خه‌لیفه. ده‌وله‌تی عه‌بباسی گه‌یاندوته پږپه‌ی هیز و ده‌سه‌لات و سامان و زانست و فره‌نگ و سالی ۱۹۳ی ک / ۸۰۹ی ز، کوچی‌دوایی کردووه.

۷- هاروونه‌رره‌شید راسه‌وخو له یه‌حیا دهره‌لنه‌بووه، به‌لکوو ټاگری جه‌عفر ته‌واوی بنه‌ماله‌که‌یانی گرتوته‌وه؛ ټه‌ویش گه‌راوته‌وه سهر چه‌ند ه‌ویه‌ک که یه‌کیان شه‌یتانی و دووزمانی و تیچاندنی فزلی کوری ره‌بیع و مه‌سروروی خزمه‌تکاری خه‌لیفه بووه.

۸- خه‌لافه‌تی عه‌بباسی به‌ده‌ستی ټه‌بولعه‌بباسی سه‌ففا، سالی ۱۳۲ی ک / ۷۵۰ی ز، دوابه‌دوای تیدچاوونی حکومته‌ی ټه‌مه‌وی ټساعه‌ی داندره. ټه‌بووموسلیمی خوراسانی ویرای دوو کومه‌له‌ی نه‌هینی له کووفه و خوراسان بوونه رږخو‌شکری ټه‌م ټال‌وگوره و دواتر پاله‌وان ټه‌بووموسلیم وه‌ک دز پاداشتی دراپه‌وه! حکومته‌ی عه‌بباسی هه‌تا سالی ۱۲۵۸ی ک / ۱۲۵۸ی ز، دریزه‌ی به‌مانی خو‌ی دا و ټه‌و ساله ه‌ولاکو‌خان ټوماری ته‌مه‌نی ټیکه‌وه‌پیچا.

۹- [مه‌روان (۷۲-۱۳۲ی ک / ۶۹۱-۷۵۰ی ز)، و.] چارده‌ه‌مین خه‌لیفه‌ی ټه‌مه‌ویسه و به زوری و زورداری خه‌لافه‌تی له چنگ برایمی کوری وه‌لید دهره‌یتاوه. له‌و کاته‌وه که بږته خه‌لیفه تا ټه‌و رږڅی کوژراوه، هه‌را و ټاژاوه‌ی بږ دانه‌کوژاوه.

۱۰- مه‌ککه سالی ۸ی ک / ۶۲۹ی ز، گیراوه.

۱۱- سالی عه‌بباسی ده‌بیته کوری عه‌لی و ټامو‌زای ټه‌بولعه‌بباسی سه‌ففا. عه‌بدولای برای سالی له‌نزیگ زی چوته شه‌ری مه‌روان و پاش شه‌رپکی خو‌یتاوی شکاندوویه‌تی و ره‌تان‌دوویه‌تی و هه‌ر جاره‌ی په‌ریوه‌ی ولایتیک بووه و سهره‌نجام له میسر به‌ده‌ست سالی و ټه‌بووه‌ون کوژراوه.

۱۲- مه‌زنانی مه‌روانی یازده خه‌لیفه‌ی ټه‌مه‌وین و ده‌چنه‌وه سهر مه‌روانی کوری هه‌که‌م چواره‌مین خه‌لیفه‌یان. [مه‌روانی کوری هه‌که‌م (۲-۱۶۵ی ک / ۶۲۳-۶۸۴ی ز)، یه‌کیک بوو له راپوژکارانی ټیما‌می عوسمان. له شام بږته خه‌لیفه و ته‌نیا ۹ مانگ و ۱۸ رږڅی خه‌لیفایه‌تی کردووه. و.]

۱۳- مه‌مه‌ده‌مین زه‌کی‌به‌گ و سه‌ید حوسین حوزنی نووسپویانه: شیخ ټیدریس.

۱۴- سەید حوسەین حوزنی نووسیویەتی: سولهیمان بەگ هەتا سالی ۹۹۸ی ک/ ۱۵۸۹ی ز، حکومەتی کردوو و هەر ئەو سالە عەلی بەگی کورێ لە جێی خۆی داناو و سالی ۹۹۹ی ک/ ۱۵۹۰ی ز، کۆچی دوايی کردوو. چەند شوێنەواری جوان و پەسندی ئاوهدانیشی لە پاش بەجێماو؛ وەک مزگەوت و قوتابخانە و لانه‌وازخانە و قەلە. بۆ نمونە مزگەوتیکی گەورە لە هەریر بنیات ناو و قەلایەکی لە نیزیک ئەشکەوتی «خراواتان» دروست کردوو و ئیستاش ئاسەواری هەر ماون. خانزادەخانی سۆران، ناسراو بە قەرالیچی سۆرانی خوشکی بۆتە مشوورخۆر و راویژکاری و بە سەر زۆربە کاروباری ئاوهدان کردنەوی ولات راگەشتوو.

خاتوو «پەروین مستەفا» ش که چیرۆکیکی سەبارەت بەم خانزادە نووسیو و لە کۆفاری گەلاویژ (سالی ۱۹۴۲، ژ ۸-۷، ل ۹۰-۹۳) دا بلأو بۆتەو، هەر ئەم بۆچوونە هەیە؛ بەلام محەممەد ئەمین زەکی بەگ بۆچوونی جیاوازه و دەلی خانزاد کچی حەسەن بەگ و ژنی سولهیمان بەگ بوو، نەک خوشکی (مشاهیر الكرد و کردستان، ۲/ ۲۳۴).

۱۵- پیم وانییە وشەیی عەرەبیی «مکار» بووبیتە ناسناو و لە نیو کوردان دا ناوبانگی پەیدا کردبێ؛ چونکە ناوچی مۆکریان پێش ئەم میژووێش هەر بوو و هەر بەم ناوێوە ناسراو. رەنگە لە «موغری» وە داتاشرابی، که پیکهاتوو لە «موغ + ری» واته ریی موغان، ریگی هاتوچۆی مووبەدان. زەردەشینی بۆ زیارەتی «بەرزە»ی ئازەربایجان، که شۆینی لە دایک بوونی پیغەمبەرکەیان بوو، بەم ریگیەدا هاموشۆیان کردوو.

۱۶- رەنگە مەبەست میر عیسا کورێ میر یەحیا بێ که بە سەلاحەددینی کورد ناوبانگی رویشتوو و سەرەدەمی خۆی سەدەزار خیزانی کوردی یەزیدی گواستووێوە بۆ ئازەربایجان و قەهستان (کۆهستان). بەپێی گێڕانەوێ محەممەد ئەمین زەکی بەگ لە رووی کتیی «آثار الشيعة الامامية»، ناوەندی یەکەم و سەرەکی تەوڕیز بوو و ماوەیەکی هاروونتەرپەشید بە وەزیری داناو.

لە «ریاض الخلد»ی نووسینی «عبدالرزاق بن نجف قلی دنبلی» دا، که میژووی دونبولیەکانە، هاتوو: یەکەم میری ناسراوی دونبولی، تاهیر کورێ میر عیسا کورێ میر مووسای فەرمانرەوای شامە و وەک دەلێن مووسا کورێ یەحیای بەرمەکیی وەزیری هاروونتەرپەشید بوو!

زۆر ویدەچێ ئەم قسەیه راست بێ، چونکە مووسا کورێ یەحیا بەرمەکی لە کاتی خۆی دا بێ سەروشوین بوو و کەس نەیزانیوێ چی بە سەر هاتوو. رەنگە ئەو میر

عیسایه ش که له شهرفنامه دا ناوی هاتووه، یه کییک له نه وه و نه تیژه کانی بی، چونکه مه و دایان زوره.

محه ممدئه مین زه کی بهگ له دريژده نووسیویه تی: «ئهم خیله ی دونه بولی گه لیک تیره یان لی بۆته وه و به ناوبانگترینیان بریتین له: دونه بولی یه حیایی، واته نه وه کانی میر یه حیای؛ شه مسه کی که ده بنه به ره ی شه مسولمولک جه عفر؛ عیسایه گلو، که ده بنه توره مه ی میر عیسا و تیره ی به گزاده، که نه وه کانی میر فهریدوون و ئه ییووبخانی و هی دیکه شن، دونه بولی بویه ئهم گشته لکه یان لی بۆته وه چونکه له رږژگاری خلیفه مه ئموون و ته یمووری له نگ و سولتان سه لیمه وه دوور خراونه وه بۆ ناوچه و مه لبه ندی کاشان، خوراسان، خه بووشان (قوچان)، شیروان، گه نجه، قهرجه داغ و ...»

ئیمه لیږده دا پوخته ی ژياننامه ی چوار میری پیش میر عیسا ده خه ی نه روو که محه ممدئه مین زه کی بهگ باسی کردوون و بریتین له:

١- میر محه ممد یان ئهممه د، که به پنی نووسینی «مشاهیر الكرد و کردستان» چواره م میری دونه بولییه و له شام حکومه تی کردووه. له پاشان دهستی گه یاندوته هه ریمی هه کاری و چه ند قه لایه کی لی گرتووه. قه لای به ناوبانگسی «بای» یه کییکه له شوینه واره کانی و له زانست و هونه ریش دا چه ند به ره میکی له دوا به جیماره. سالی ٣٦٧ ی ک / ٩٧٧ ی ز، مردووه و له قه لای بای نیژراوه.

٢- پاش نه مانی ئهم میره، میر سوله یمانی کوری جی گرتوته وه و بۆته پینشه وایه کی دینی خاوهن ده سه لات و شیخی به رمالنشین و برشتی ده سه لاتی کوردستان و نازه ربایجان و شامی ته نیوه ته وه. گه لیک کوشک و سه را و قه لای گه وره ی ساز کردوون و ئه وه ی هه ره به ناوبانگیان سه رای سوله یمانیه له چپای سنجار (شنگال). هه روه ها چه ندین قوتابخانه و فیرگه ی بۆ خویندنی رۆله کانی نه ته وه که ی بنیان ناوه و خو ی له سازکردنی خانه قایان نه پاراستووه. چه ند کتیبیشی نووسیون و سالی ٤١٠ ی ک / ١٠١٩ ی ز، کۆچی دوا یی کردووه.

٣- پاش میر سوله یمان، میر جه عفری دووه مه ی کوری بۆته جیگره وه ی. له سه رده می ئه ودا کانی زیږ له چپای شنگال دوزراوه ته وه و سالی ٤١٠ ی ک / ١٠٤٩ ی ز، کۆچی دوا یی کردووه. ئیمه ناوی میر جه عفری یه که ممان له ریزی میرانی دونه بولی دا بۆ نه دوزرایه وه و ته نانه ت محه ممدئه مین زه کی به گیش نووسیویه تی: «ده بی جه عفری یه که م، جه عفری به ناوبانگی به رمه کی بی.» به لام من به دووری ده زانم که وا بی، چونکه سه رده مه کانیا ن لیک نیزیک نین و پیم وایه جه عفری یه که م میر جه عفری کوره گه وره ی میر حه سه ن و یه کییک له مه زنه میرانی کورده. ئهم میر جه عفره دوو جار له موخته سه می خه لیفه ی

عه‌بباسی راپه‌ریوه. خه‌لیفه جاری یه‌که‌م له چپای داسنی شکاندوویه‌تی و دایمرکاندووه. جاری دووه‌م له‌شکرکی گه‌وره‌ی به سه‌رکردایه‌تی ئیتساخ ناردۆتسه سه‌ری و هی‌سز هساتووه و چوار ده‌وره‌ی گرتووه و هی‌نده‌ی نه‌ماوه به دیل بگیری، به‌لام مردنی له ژبانی ژیر ده‌سته‌یی و داماو‌ی پی‌په‌سندتر بووه و تۆزیک‌ی ژهر خواردووه و سالی ۲۲۶ی ک/ ۸۴۱ی ز، پی‌مردووه. بۆ زانیاری زیاتر بر: «مشاهیر الكرد و کردستان، ۱/ ۱۵۸». به دووری نازانم ئەم میره که له چپای داسنی (داسنییان) بنه‌ی داکوتاوه، یه‌زیدی بووب، چونکه دونبولیه‌کانیش یه‌زیدی بوون.

۴- به‌پی‌گوتی محهمده‌مین زه‌کی‌به‌گ، میر یه‌حیا سی‌ه‌زار ماله مه‌سیحی له ژیر ده‌ستی‌دا بوون و حوکمی به سه‌ردا کردوون و نیزیکه‌ی ۲۲۰ ته‌کیه و خانه‌قای له چپاکانی کردستان، قه‌هستان (کۆهستان)، نازهربايجان و شام دروست کردوون. هه‌روه‌ها چه‌ندین کاری گه‌وره‌ی دیکه‌شی ئەنجام داوون و سه‌ره‌نجام سالی ۴۷۷ی ک/ ۱۰۸۴ی ز، مه‌رگ به‌ربینگی پی‌گرتووه و نه‌یتوانیوه ده‌رباز بی.

محهمده‌مین زه‌کی‌به‌گ هه‌له‌ی له ناوای سه‌رچاوه‌که‌ی‌دا کردووه و له‌خۆوه نووسیویه‌تی شهره‌فنامه، چونکه ناوی ئەم یه‌حیا‌یه‌ی تیدا نییه.

۱۷- محهمده‌مین زه‌کی‌به‌گ، به میر ئەحمه‌دخان کوری میره‌به‌گ ناوی بردووه و نووسیویه‌تی که سامانیکی زۆر و ناویکی چاکی له پاش خۆی جیه‌شتووه. ریزی داناوه بۆ زانست و وێژه و وێژه‌وانانی خۆش و یستوون. مه‌ولانا جه‌لاله‌ددینی رۆمی، خاوه‌نی کتییی به‌ناوبانگی «مثنوی»، زۆری لی نیزیک و له‌لای ئەو بووه. له‌دی «بابائهمه‌د»ی چپای شنکار (شنگال) کۆچی‌دوایی کردووه.

۱۸- ئەم میر برایمه که دانیشتووی ته‌وریز بووه، چاکی نیوان له‌گه‌ل چه‌نگیزخان خۆش کردووه. ئاوا توانیویه‌تی هه‌ریمی ده‌سه‌لاتی له په‌لاماری وێرانکه‌رانی مه‌غۆل بپاریزی و سالی ۶۹۲ی ک/ ۱۲۹۲ی ز، هه‌ر له‌و شاره‌ مردووه. محهمده‌مین زه‌کی‌به‌گ ده‌لی کوریک‌ی بووه به‌ناوی جه‌مشیدبه‌گ، که پاش مردنی باوکی بۆته جیه‌شینی. ماوه‌یه‌کی دریز له چپاکانی هه‌کاری به‌ره‌نگاری له‌شکری مه‌غۆل راوه‌ستاوه. سه‌ره‌نجام غازان‌خان سالی ۷۲۵ی ک/ ۱۳۲۴ی ز، سپایه‌کی گه‌وره‌ی سه‌هه‌ر وه‌رکردووه و به‌ره‌ره‌کسانی دادی نه‌داوه و له چپای «چله‌خانه» شه‌هید کراوه و له‌دی «سیابای» نێژراوه.

۱۹- به‌پی‌نووسینی محهمده‌مین زه‌کی‌به‌گ، شیخ بالۆل کوری جه‌مشیدبه‌گ، نه‌ک شیخ ئەحمه‌دبه‌گ. له ته‌وریز حکومه‌تی کردووه و سالی ۷۶۰ی ک/ ۱۳۵۹ی ز، مردووه.

۲۰- محهمه دئه مین زه کی بهگ نووسیویه تی: «دونبولیه کان له سهرده می شیخ بالوول دا به ئاره زووی خویان بوونه پهیره وی شیخ سه فییه ددینی ئه رده ویلی. شیخ بالوول سالی ۱۲۲۲ هـ / ک ۱۴۱۹ ی ز، سهری وه بهر ده رگای سهرای نه مان هیناوه.» ئه وهی راستی بی ئه م بږچوونه له گه ل رهوتی میژوو په کتر ده گریته وه و رهنکه مه به سست ئه وه بی که له پیشه وای رووحي و معنه وی خویان نیزیک بوونه ته وه.

۲۱- به پیی نووسینی محهمه دئه مین زه کی بهگ، مه نسوور بهگ کورپی شیخ بالوول نه ک نه وهی. سالی ۷۶۰ ی ک / ۱۳۵۹ ی ز، بږته میر و سالی ۷۹۵ ی ک / ۱۳۹۳ ی ز، کږچی دواپی کردوه. کوریکیشی داوه ته پالی، ناوی میر مه محموده و سولتان بایه زیدی عوسمانی خوشی ویستوه و دهستی ریژی لیناوه. شاروچکه ی «مه محمودی سهرای» سهر به وان ئه م میره سازی کردوه و سالی ۸۲۰ هـ / ک ۱۴۱۷ ی ز، کږچی دواپی کردوه.

۲۲- شهره فنامه باسی ئه م خانه دانه ی هه تا ئیره هیناوه. وهک محهمه دئه مین زه کی بهگ نووسیویه تی، له «تاریخ جهان نما» ی تورکی دا هاتوه که ئه م میره بږته فرمانره وای ته وای خاکی کوردستان، ناوچه و مه لبه نده کانی ئازهریایجان، ئه رمه نستان و هه کاری و شاری «خوی» به پایته ختی ده سه لاتی داناوه. ناسراوه به میر فهرهیدوون و سالی ۸۶۰ هـ / ک ۱۴۵۶ ی ز، کږچی دواپی کردوه. وه کوو روون و ناشکرایه ئه م نووسینه به پیچه وانه ی قسه ی شهره فخان و رهوتی رووداوه کانه که باسی کردوون. میژووه که یان سه ده و نیویکی نیوانه و رهنکه مه به سستی په کیکی دیکه بی.

[بږ زانیاری زیاتر سه بهارت به میژوو دونه بولیه کان، بېروانه: شهره فنامه ی

وه رگیروای هه ژار، ل ۵۸۱-۵۹۱. و.]

کتیبي چوارهم

باسى مىرانى بدلىس كه دهبنه باوانى نووسهري ئهم لاپهراڻه و ئهويش
بريتييه له سهردهقيك و چوار برگه له گهڻ كوتايى

سهردهق

باسى شار و قهلاى بدلىس كه كى بهردى بناغهى داناوه و
كردوويه ته ئاوه داني

دا پييم بلي بزانم، چ شيتى ههوينى توييه
كييه ههوينگهري تو زماڻى گوفت و گويه؟
گهلى نيگاريان له تو، له پووى زه مانه داوه
كه چى هه چى ده بينم، هه موو خه يالى خاوه
له كوينا دهري ده سه كنى، گه ر ئاگرى به تينى
له كامه ده ر ديه ژوور، تو كه خه نيمى ژينى
دوره پهرى زي ليمان، له گوشه و له په سيوى
دى و خو ده نوينى، كه چى ون و نه دى. وى
كامه مه لى خوشه فەرى، كه وا خو ده شه كيڻى
وهك يادگارى ته مه ن، هه ر تو به جى ده ميڻى^۱

با نژیاروانانی په نجه نه خشیني بیر و بۆچون له وسره وسه ری ولاتان بزائن و نه دنا زیارانی چازانی شووره و قه لاتان لیان پوون بی، نه گهرچی هه موو کس به بی گری دهستی به و سه رچاوانه پاناگا که و باسی چۆنیه تی بارودخی سه یروسه مه ری ئاوه دان بوونه وهی دنیا و پووداوه گوره و ده گمه نه کانی نیو به ری ئاده می ده که ن، که هه موویان مامۆستایانی شاره زای ئه م بواره دایان پشته وون، به لام ئه وهی راستی بی پاش پیدا چوونه وهی ئه و کتیبانه ی به دهسته ون و باوی سه رده من، وا درده که وی که بدلیس یه کیکه له شوپته واره کانی ئه سکه نده ری پۆمی. له چه ندین ده قی تورکی و فارسی دا ناوی «بدلیس» یان به «بتلیس» یش نووسیوه که هه له یه، بۆ؟ چونکه به پیی بۆچونی شاره زیان و قسه ی باوه رپیکراوان، بدلیس ناوی یه کیکه له غولامانی ئه سکه نده ره که قه لا و شاری بدلیسی بنیات ناوه. له لایه کی دیکه شه وه نووسه ری «قاموس»^۱ له لیکدانه وهی وشه ی بدلیس دا ده نووسی:

«شوینیک که خوش کهش و هه وا بی پیی ده لین بدلیس.» تا قمیک لایان وایه بدلیس که وتۆته نیو جه غزی خاکی ئازهر بایجان و دهسته یه کیش پییان وایه نه خیر سه ر به ئه رمه نستانه؛ به لام به پیی بۆچونی ته وای زانایان سه ر به هه ری می چواره مه.^۲

۱- مه به سستی ئه و قاموسه یه که مه جده ددین فیرووز ئابادی (۱۳۲۹-۱۴۱۵ ی ز) به زمانی عه ره بی نووسیویه تی. و.

وهک مه لا جه میل له سه ر بدلیس ئاماژه ی پی کردووه، فیرووز ئابادی ته نها ده لی نزیک خه لاته.

لیره ش دا ئاخافتنی هه مدوللا مسته وفی له مه ر ناساندنی «بدلیس» و «شط العرب» نییه. ز.س.

۲- له دابه شینی ویشکانی و جی ژییانی گۆی زه وی دا که کراوه ته هه وت به ش، هه ری می چواره م ئیران و ئیرانشار ده گریته وه. و.

به کورتی و پوختی نه وهی که زور بۆته جیگای سهرنجی نووسه رانی
 قه له م نه خشینی پروداوه کانی پابردوو، هاتنی نه سکه ندهره بۆ سه ر یه کاوی عاره بان
 (شط العرب). به پپی گیرانه وهی نه م نووسه رانه، کاتیک نه سکه ندهر له بابل و
 عیراقی عه ره به وه ته شریفی به ره و پۆم که وتۆته پئ، توشی یه کاوی عاره بان
 هاتوو و لیبراوه ته واوی ئاوی نه و چۆمانه به تاقی بکاته وه که سه ر به و پروباردها
 ده که ن، هه تا به پپی چیژتی پسرپۆران، لئی پروون بیته وه کامه یان سارد و سووک و
 به گیان خوژن. له سه ر نه م پئ وشوینه هه ر پیدای ده پۆن هه تا ده که نه زارکی
 ریژاوگی چۆمی بدلیس که له که ل دیجله لیکه داته وه. کاتیک هه لیده سه نگیتن و به
 لاویچان چه ند قومیکی ده خوژنه وه، هه ست پئ ده که ن له چاواوه کانی دیکه
 سووکتر و خوژ چیژتره. له ویوه لاده دن و که ناره وکه نار ده پۆن و پیگای گوپی
 چه مه که ده گرن هه تا ده که نه جیگایه کی که ئاوی چۆمی کسور و ره بات قۆل
 تیکده کیشن. پاش نه وهی ئاوی هه ردک چۆمه که به تاقی ده که نه وه، ئاوی چۆمی
 کسووریان پئ خوژتر ده بی، هه ر بۆیه به لیواری چۆمه که دا هه لده کشین تاکوو
 ده که نه سه رچاوه که ی که قولته قولت هه لده قولی.

پروون وه کوو دلی خه لوه نشینان	که ش وه کوو چاوی که لی چابینان
تا سه ر پشتی گا و ماسی چوو ه ئاو	وه ک چاویله ی ره ش پرووی دیته به رچاو
نه و گژ و گیایه ی تییدا شین بووه	گـ...ۆز لکی له بـ...ری که لا گرتـ...وو ه
مانگی که لاویژ که نو قمی تاوه	به فرانبار په نای بۆ وی هینـ...اوه
ئه وه نده سه رده و سه ر ده ته زینتی	وینه ش ناویری پرووی لئ بنوینتی
که ر قولیکی ره ش تیپه پئ له وئ	ده م وچاو بشوا و ئاوی ویکه وئ
وا داده شوړئ له که رد و خه وشئ	وه کوو جامی جه م پروون ده دره وشئ

ئەو سەرچاوە و کانیاو و کەژ و چیا و میڤ و میڤ غوزارە زەمەند و زەنویڤە
و هەها جوان و دلبروین و نەخشین دیتە بەرچاوی ئەسکەندەر، کە دیدە پۆڤگار
بەپیی تیپەربوونی سەدان سالان جیگای ئاوی نەدیتوو و تەنانت گویی زەمانە
لەسەر زار و زمانان گۆرانی وەهای نەبیستوو. گیاوگۆلی تورت و ناسک لەسەر
سینە سەریان پیکەو و ناو و پۆلی گولانی بە دەورەدا لئ هالاو. کێوەکانی
و هککو و خدر سەوزەپۆشن، داروباری خەلاتی پەنگاوپەنگیان بە شانی دا دراو.

هەوای پارسەنگی گیانی تیخزیو هەمە ئاوی ژیاانی تیچزیو
زەوی وزاری هەمووی شۆرا بە باران گۆلی نەخشینی لئ شین بوو هەزاران
دەر و دەشتی گۆلی لئ بوونە تارا ترووسکە دئ لە پووبەندی حەشارا
گولانی پووگولانی سەرزەمین چریکە بولبولی سۆزی ئەوینن
گۆ و گیای تاکو نیوقەد هەلکشاون دەرختی خێوەتانی پە پ بـلاون
مەلئ گەر بۆ پشوو بئ لئ بنیشی لە خوشیان بالەفرکە ی پئ دەنیشی^۱

www.zheer.org

ئەو هە پاستی بئ ئەسکەندەر ئاو و هەوای بدلیسی پئ دەکوئ و چەند پۆڤیک
بۆ حەسانەو لەسەر ئەو کانیه بنە دادەکوئ و کۆپی شادی و خوشی و
پابواردن دەپازینیتەو. مەگێرانی پووز و بەلەک بەفرین کە هەننیا چەشنی
ئەستیرە ناهید دەدرەوشا بە دەوری دا هاتن و چوون و پیالە بلوورینیان بۆ پ
کرد و ئەویش فری هەلدا. دەنگ و ئاوازی بەزم و پەزم و چریکە کەیف و
شادی و شادمانیی ئەسکەندەر هەتا گومبەزی چەرخ گەردوون پۆی.

۱- هۆنراوی کەمالەددین باققی، ناسراو بە «وەحشی» (۹۳۹-۹۹۱ی ک/ ۱۵۳۲-۱۵۸۳ی ز)،
بەشیک لە مەنزومە «فەرهاد و شیرین». خاوەنی کۆمەلیک شوینەواری بەنرخە.
هاوچەرخ شەرەفخان بوو و بە شیعەر کەوتۆتە پێداهەلدانی شاتەهەماسی سەفەوی. و.

به پپی نه زیله ی باوی نیو کۆمه لانی خه لک، ئه سکه ندهر یه سکیکی وه کوو شاخه گای له سه ری پرواوه و هر چه ندی پزیشکانی شاره زا سه ریان پیوه ئیشاندووه و هه ولیان داوه هیچیان بۆ به هیچ نه کراوه، به لام دوا ی چه ند رۆژ مانه وه ی له سه ر ئه و کانیاوه، په راندوویه تی و عه له می لی برپاوه. ئه و سه رچاوه یه هه ر ئیستاش جیگایه کی ریک و گۆری لییه که پپی ده لئین چاوه ی ئه سکه ندهر. کساتیک ئاوا ده بینئ و ده زانی چۆنی ئاو و هه وای وی پیکه وتووه، ده لئ و چاکه شار و قه لایه کی وای لی ساز که م که سه دان سال دواتر پشتاوپشت باسی بکن. هه ر بۆیه بدلیسی غولامی خۆی راده سپیژ هه تا قه لا و باژیریکی له و شویته بنیات بنئ و ده لئ ده بی هینده قایم و پته و بی، ئه گه ر هات و پادشایه کی وه کوو منیش ده وره ی بدا و بیهه وی بیگرئ، که مه ندی ئامانجی نه گاته ددانه ی مشاره ی سه ر لیواری شووره و کۆشک و قه لای.

«بدلیس» به پپی فه رمانی بی سی و دووی ئه سکه ندهر دوو فرسه خ له ولاتری سه رچاوه که، له نیوان چۆمی کسوور و په بات، یانی راست له و جیه ی که هه ر ئیستا قه لا و شارۆچکه ی بدلیسی لییه، له ماوه یه کی که م دا دیواری قه لا و شه وره ی شاری هه لده چنئ.

پاش ئه وه ی ئه سکه ندهر له په لاماردانی ئیزان ده گه رپته وه، دیته وه ئه و شویته، به لام بدلیس ده روازه ی قه لا گاله ده دا و شانی له شه ر و به ربه ره کانی شل ده کا. تۆقی ده سه لاتئ ئه سکه ندهر وه لا ده نئ و ده لئ چی دیکه ی سه ر وه به ر ناهیتم. ئه سکه ندهر هه ر چه ند راسپاردان ده نیژئ و به په ند و ئامۆژگاری ده یلاویننه وه، تا کوو ده سه برداری سه ربادانی بی، به لام بدلیس هه ر ته قه شی له سه ری نایه و ملی بۆ ناچه مینئ و له ته مای سه ربزیوانه ی خاوا ناییته وه. ئه سکه ندهریش که ئاوا ده بینئ هیند. ده ی خۆ پیوه خه ریک ناکا و به چاوی لیوور دهنه و لئ ده روانئ و ده وره ی نادا و له شکری ده نگ ده دا و ده روا. قۆناخه پشیه ک پتر دوور ناکه ویته وه که بدلیس

به دواى دا دئ و شمشير و کفن دهخاته ئهستوى و کليلی دهروازن ديتن و خوى دهگهيه نيته بهر پکيڤى ئهسکهندهر. له پړوه به چوکدا دئ و ده لئ کورپه خه جالته خۆم، ده بئ له تاوانم خۆش بى، چونکه من له سهر فرمايشتى پادشای جيهان دامه بارى لاسارى و سهر بزيوى و ئه گهر له يادت بئ ئه و دهمه منى کۆيله ي ههره به ره ژيړت پاسپارد تاکوو ئه م شووره و قه لايه ساز کم، به پاويژى گه وه ههر بارت فهرمووت ده بئ هيئده سهخت و قايم و پته و بئ که پادشايه کى وه کوو منيش بۆ نه گيرئ. ته نانهت فهرمووت نابئ که مهندي خاقانانى پايه بهرز و خونکارانى دنيا گريش بگاته ددانه ي مشاره ي دهورى بانى کۆشکى و مه لى ئاوه زى تيژ بينى پوونا کدلانى ناخ و دهروون پاليورا و نه توانن به شابالى ههست و خيال به سهرى دا بخوليئنه وه. له سهر ئه م پئ وشويئنه من به گويره ي فهرمانى بئ بهر گيڤره وه ي مه زنى خۆم جوولاومه وه و ئاوا شووم لئ هه لکيشاوه و کويته ي ئاکارى دزيوم له مه يدانى بئ شه رمى دا تاو داوه. ئيستا چم لئ دهکى و چۆم سزا دهده ي گهر دنم له موو بارى کتره ئه ي پادشای جيهان په نا! ئه سکه ندهر ئه و قسانه ي بدليسى وه بهر دلى کهوت و شار و قه لاکه ي به ناوى بدليسه وه ناويدئ کرد و گوتى با حکوومهت و ملک و ماشى ئيره ههر به ملکايهتى خه لاتى تۆ بئ و هيئده ي هه لکيشا که گۆشه کللوى پله و پايه ي له پۆپه ي هه تاوى تيپه پانده.

وه کوو دياره قه لافهتى قه لای بدليس له سهر بارى سئ گۆشه ساز کراوه، ههر بۆيه هه ميشه بارى دلّه خورتئ و هه ژان بالئ به سهر کيشاوه. به پيئ گيڤرانه وه ي باوه پيڤکراوان، له سهر ده مى پيشوودا مار هيئدهيان گهرا و هيلکه تيدا هه ليتاوه که بۆته قه لای ماران. مار وا وهک هه رشته که وتوونه سهر يهک خه لگ هه راسيان لئ هه لگيراوه و بارى ژيانيان وه سهر ناخۆشى گه پراوه. سهره نجام بليمه تان ته ليسميڤيان خستۆته سهر لاديوارى دهروازه ي قه لاکه و ئاوا مار که متر بوونه وه و

جه ماوه ر داناچله كينن. ئه و ته ليسمه ئيستاش هر ماوه و په يكهرى داتاشراوى
 ئاده ميزادىكه له سهر بهرد و ماريكى به دهسته وهيه و پي ده لئين ته ليسمى ده رگا.^(۱)
 شاروچكه ي بدليس كه وتو ته دهر به نديكى^(۲) نيوان نازهر بايجان و ديار به كر و
 په بيه و ئهرمه نستان. ئه گهر حاجيه كانى توركستانى و هيندوستانى به خاكى
 ئيران و عيراق و خوراسان دا بچنه زياره تى مه ككه و مه دينه - خوداى مه زن هر
 بيخاته سهر شان و شكزيان - ده بى به وى دا تتيه پن. گه روكانى جه دده و زهنگار و
 بازركانانى خه تا و خوته ن و پووس و سه قلاب^۱ و بولغارى و سه وداكه رانى
 عه رهب و عه جه م و هام وشوكه رانى زوربه ي دنيا ئه گهر بياننه وى به و باله دا بين,
 ده بى به و قه لشته به رده ي بدليس دا تتيه پن, دهنه هيچ ريگايه كى ديكه يان نيه. ئه م
 په هوله به رده كه وتو ته باكوورى بدليس و ته نيا فرسه خيكي ليوه دووره. گراويك
 له وى هه لقوليوه و به ره به ره بوته بهرد و وا كه وتو ته سهر يه ك كه بوته گري و
 كو سپى سهر پي هات وچوكه ران.
 خاتوونيكى خيرخوا ئه و زه مانى مزگه وتيك و پرديكى كل گه وره ي له خودى
 بدليس ساز كردووه, كه به پرد و مزگه وتى خاتوون به ناوبانگن. وهختايه ك به و به
 كهند و كو سپه ي گراوه كه ي زانيوه, به ردبى لي وهخو خستوون و بوودبى پيدا
 ليداوه و كوني كردووه و هر ئيستا خه لك و كاروان به بى گري ليه وه تتيه پ
 دهن. جيگايه كى مباره كه و گه ليك پير و پياوچاكي خودايى به پى وقه ده مى
 پيروزيان پيدا رابردوون.

۱- له سه رچاوه ئيسلاميه كان دا مه به ست له سه قلاب (صقلاب), ميلله ته سلاقيه كانه,
 (الصقالبه). ز.س.

«واقیدی»^۱ له زمان نۆفلی کوپی عهبدوللاوه دهگێڕپتهوه که سالی ۲۷ی ک/ ۶۴۷.. ۶۴۸ی ز، یانی له سهردهمی پێشهوايهتی عومهردا - خودای لی پازی بی - عهيازی کوپی غه نه م ئهرکی گرتی دیاربهر و ئهرمه نستانی خراوته سه ر شانی. له و چاخه دا کافرێک به ناوی «یوستینوس» به سه ر «ئه خلات» ڤاگه یشتوو و «سه روه ندی کوپی یوونسی به تاریقه» حوکمرانی بدلیس بووه. «سه ناسه ر» یکی کافر له مووش و ساسۆن فه رمانه وایه تی کردوو و مه زنی هه موویان یوستینوس میری ئه خلات بووه. ئه م میره «تاروون» ی کێژی خۆی به جێئیشینی دیاری کردبوو.^۲

له کتیبی «فتو و حولبیلاد» دا نووسراوه: باوکی تاروون پێی خۆش بوو بیدا به بوغوزی کوپی سه روه ند، که ئامۆزای و حوکمرانی بدلیس بوو.^۳ کچه ش ته واویک مه یلی چو و بوویه سه ر مووشی کوپی سه ناسه ر، که لاویکی هه تا بلێی جوانچاک و ڤه زاسووک و جوامیر بوو. ئه و ده مه ی که میرانی کافران کوپانی خۆیان نارده هانای «مريه م» ی کوپی «داراب» ی حوکمداری ئامه د، تاروونیش له لایه ن باوکییه وه ئهرکی به هاناوه چوونی که وته سه ر شانی. کاتیک له وێ چاوی به دیداری مووش که وت، به جارێکی جله وێ به ده ست خۆیه وه نه ما و به دزی له گه ل مووش قسه یان کرده یه ک و له له شکرگاوه ڤایانکرد و چوونه خزمه ت عه یازی

۱- ئه بوو عه بدوللا مه ممه د (۱۳۰-۲۰۷ی ک/ ۷۴۷-۸۲۲ی ز)، میژو و نووس و زانای بواری هه دیس. واقیدی عه رب که وتۆته ژیر بالی پاراستنی یه حیا به رمه کی. هیتدیک له به ره مه کانی به داشکانه وه به لای شیعه یه تی دا ده ستاو دراونه وه. کتیبی زۆرن بۆ نمونه: فتو و حوششام، فتو و حولعیراق، مه قته لولحوسین و... (فه ره نگي ئه علامی سوخن). و.

۲- ئه م هه واله لای واقیدی درێژتره (فتوح الشام، ۱۶۱/۲).

یوونس ڤاستیه که ی لای واقدی بۆلسه. ز.س.

۳- له (فتوح البلدان، ص ۱۷۸-۱۷۹) دا، به م شیوه یه نییه. ز.س.

كوپى غەنەم و ئىمانيان ھىنا و مسولمان بوون و ھەر لەو پىچىھ تاروونيان لە مووش مارە کرد. پاش ماوھىەک تاروون بەپى کەين و بەيىنک لەگەل يارانی عەياز، ھەلات و گەرايەوھ لای باوکی و گوتى مووش بەزۆرى شادەوئىمانى پى ھىتاوم و مسولمانى کردووم و ئىستا گەراومەوھ سەر دىنى پىشووم. پاش تىپەپىنى ماوھىەک لە ھەلىکى رەخساودا تاروون باوکی خۆى کوشت و بەبى شەپ و گەر ئەخلاتى دايە دەست لەشکرى ئىسلام. سەرودندى میرى بدلیسش «یوقەننا» ناردە لای عەيازى كوپى غەنەم و سەت ھەزار دینار و ھەزار تۆپ کووتال و پارچەى ئاوریشمى نەخشین و پىتسەت سەرئەسبى عەرەبى و سەتى خۆمالیشى و ھەکوو دیارى بۆ نارد و لەگەلى پىکھات. جەماوھرى شارى بدلیس زۆربەیان ئەرەمین و بەشى ھەرە زۆرى ئەوانەى مسولمانن کەوتوونە پىوشویتی ئىمامى شافىعى -- خودای لى رازى بى -- بەلام بەشیکى کەمیان لە سەردەمى زال بوونى تورکاندا چوونە سەر پچەى پىشەوای مەزن ئەبووھەنەفە و بوونە ھەنەفى و لە پىبازى دەسەلاتدارانى پۆزگارەکیان پوانیوھ. زۆربەى خەلکى ناوچەکە شافىعن و سەرلەبەریان سەریان بچى نوێژیان ناچى و لە پۆزوو گرتن ئازان و تامەزرۆى دیندارین. کۆمەلىکى بەخشندە و دلأوا و میوانخۆشەویست و پىیواردۆست و مسەرد و پەندن. لە ھەر دىيەکی مسولمانان، ئەگەر دووسى مالیکیش بى مزگەوتىکى لى ساز کراوھ و مەلا و بانگىزى بۆ راگیراوھ و نوێژى بەجەللەى تىدا دابەستراوھ و چاکيان شان وەبەر دینەکەى خۆيان داوھ.

ئەو شارە پاکە گەلىک زانا و پىاوى شارەزای لى ھەلکەوتوون بۆ ویتە پىشەوای گەورەى ژى-رانسى جیھان مەولانا عەبدو پرەھىم بدلیسى، کە لە پوختە بوونى دەروون و فرەزانى دا ناوبانگى دەنگى داوھتەوھ و پەراوێژىکى یەكجار دلگر و

وردبینانه ی له سهر کتیی «مه تال»^۱ نـ. ووسیوه که سه باره ته به «مه تتیق و مه عانی» و له نئو مه زنه مه لایان دا زۆر به ناوبانگه. یه کیک دیکه له پهروه ده بووانی بدلیس مه ولانا محه ممه دی به رقه لعیی، که له شهر ع زانی و حه دیس دا بۆته تاقانه ی نئو کۆپی زانایان و که وتۆته به ردلی مامۆستایان. له بوار ی رێزمان دا پهراویزی له سهر «خه بیسی» و «هیندی» نووسیوه و پیشکه شی کردووه به میر شهره فی حاکمی بدلیس و که وتۆته به ردلی هه موو لایه ک.^۲

ههروه ها پووگه ی توێژه ران و به لگه ی جی متمانیه ی بیروردان و پارێزهری پێ و شوینی رێبازی دین و پیشه نگی رێیوارانی خوداناسین، شیخ عه ماری یاسر،^۳ که مریدی شیخ ئه بوونه جیبه ددینی سۆهره وه ردی بووه^۴ و بۆته پیری ده سنگیری شیخ نه جمه ددینی که و ره .. خودای مه زن گیانیان شاد کا - بدلیسییه. زانای پایه به رزی ئاوێته بووی رێبازی یه زدانی، مه ولانا حیسامه ددین بدلیسیش،^۵ که بۆته

۱- مه تال (مطالع الانوار)، قازی سیراجه ددین کوری ئه بووبه کری ورمیی نووسیویه تی و سالی ۱۲۹۰ی ک/ ز، کۆچی دوا ی کردووه. بۆ زانیاری زیاتر بر: شهره فنا مه ی هه ژار، ل ۶۶-۶۵. و.

۲- «الخبیسی»، محه ممه دی کوری ئه بووبه کر (م: ۷۳۱ی ک/ ۱۳۳۱ی ز) خودانی کتیی (الموشح فی شرح الکافیة) و کتیی (الکافیة) ش نووسراوی زانای کورد ئیبنووحاجیه.

دهیان نووسهر هه ن به «هیندی» ده ناسرین و نه مازانی مه به سستی کامیانه. ز. س.
۳- یه کیکه له زانا گه و ره کان و پیری به رماله و سالی ۵۸۲ی ک/ ۱۱۸۶ی ز، کۆچی دوا ی کردووه. م. ج.

۴- شیخ زیاته ددین عه بدولقادر سۆهره وه ردی (سووره به ردی)، سالی ۹۰ی ک/ ۱۰۹۶ی ز، له گوندی سووره به رد له دایک بووه و سالی ۶۳ی ک/ ۱۱۶۷ی ز، ده سستی له داوینی ژیان به رداوه و له نیزامیه ی به غدا نیژراوه. بۆ زانیاری زیاتر بر: شهره فنا مه ی هه ژار، ل ۶۵. و.

۵- حیسامه ددین عه لی له ته ریه ته ی «نووره خشی» دا خه لیفه بووه. سالی ۷۰ی ک/ ۱۳۰۰-۱۳۰۱ی ز، کۆچی دوا ی کردووه. بۆ زانیاری زیاتر بر: شهره فنا مه ی هه ژار، ل ۶۵. و.

سهرجه له ی برواداران لسه رهوتی سؤفیگری دا پچهی شیخ عهماری یاسری گرتووه و پاش چله کیشان و پالوتتی نهفس و پینداچوونه وه به ههستی دهروونی دا گه یوه ته په رپه رپه چکه ی پیگه یشتن و کتییکی سبهارته به لیكدانه وه و شی کردنه وهی رهوت و پیبازی سؤفیایه تی نووسیوه.

یه کیکی دیکه له مه زنانی بدلیسی مامۆستای فرهزان مه ولانا ئیدریسی^۱ کوپی مه ولانا حیسامه ددینه، که ماوهیه کی زۆر قهلهمداری شاهانی ئاققۆینلوو بووه و پاشان له کۆپی ئاودهنگانی سولتان سولیم خان دا جی وپی بۆ دیاری کراوه و که ولی ئەم شانازییهی خراوته سهر شانی. بدلیسی جهنگه ی په لامردان و گرتی میسر له رکیزی پادشای هه میسه بالادهست دا بزوتووه و له وی چهند چامیه کی پر کاکل و نیوه رۆکی بۆ پیداهلدان و تاریفاتی سولتان سولیم خان هۆنیوه ته وه. له چامیه کدا ئاوا پیداهاتووه و سکالای ناخ و دهروونی خۆی دهربریوه:

سکه ی زیپی من له سای نه زانی قهلب و چرووکه
زانایی که تۆی سهنگی محهک بی، بیخهوش وخاله
شاری زانستم هیندهی دهنگی جۆ بههری بۆم نه بوو
نه زان گه وههری له سهر دهباری و به گاله گاله
بۆ چما میسر له منی به لهنگاز خاکی حهرامه
نه کرئ حهلالی له داروباری بۆ من حهواله

۱- مه لا ئیدریسی بدلیسی (۱۸۵۶-۱۹۲۶ هـ/ک [۱۴۵۲- ۱۵۱۹ هـ ز)، ناسراو به حهکیمه ددین ئیدریس، میژوونوسینکی کورده و له بارگای پادشاهانی ئاققۆینلوو دا کاری کردووه. پاشان چۆتسه بارگای سولتان بایه زیدی دووههم و سولتان سولیم یه کهم. بهرهه می ههره به ناوبانگی کتیبی «ههشت بههشت» ه و سبهارته به دیرۆکی حکومه تی عوسمانی و له سهرده می عوسمانه وه دهست پیدهکا و ههتا سهرده می بایه زیدی دووههم دهگریته وه.... (فه رهنگی ئەعلامی سوخن، ب ۱، ل ۳۰۲). و.

گريمان كه من مافي خزمه تم له لای تو نه بی
 كه چی له بهر تو ئیستیكه پشتم له مال و حاله
 له رۆم و شام و ئامه د و كورسان خزم و كهسانم
 وهك بهنده ده گرین، تیکرا ژيانیان لی تفت و تاله
 باسی چاكهی تو گهر پایه بهرزان بیسن له من
 وهك په ره ی تو مار ده پچرینه وه یا ده بنه جاله
 چون ده رگاهی تو ئه ی شاه ی میسر مه كزی زانینه
 چاكه كۆرپکی بگری و بیینی چۆن ده كه م گاله
 من مه له وانی زانستی و یژه و بواری پزیشكیم
 له لام ریازی پرسسی گرانسی گه مه ی مناله
 تا په په رپه رچكه ی هه موو زانستان بالم گرتوو
 كی بلی ئیدریس نه وی ده نیشی، خه ون و خه یاله

بنكه ی ژین

www.zheem.org

بدلیسی میژوویه کی نووسیوه به زمانی فارسی که سه باره ته ژیان و
 به سه رهاتی ههشت کهس له سولتانه کانی عوسمانی و ناوی ناوه «ههشت
 به ههشت» و نیزیکه ی هه شتا هه زار به یتیشی کردۆته نیوئاخنی (؟). دوا ی
 سه ره لدان ی شاسمایل و بره و پیدانی ریازی رافزی، مه ولانا ئیدریس میژووی
 سه رده مه که ی به ئه بجهد هیتابۆوه: «مذهب ناحق». کاتیک شاسمایل ئه و قسه یه ی
 بیسته وه، یه کیک له هاوده نگان و هاوئشینانی تاییه تی خۆی، که مه ولانا که ماله ددینی
 ته بیبی شیرازی بوو، راسپارد هه تا نامه یه کی بۆ بنووسی و پرسیری لی بکا که
 داخوا دانانی ئه م میژووه کاری ئه وه یان بۆی هه لبه ستراوه؟ ئه ویش له رپوه
 فرمانی شای نایه بان چاوی و نامه یه کی یه کجار جوان و له دلان خۆش و
 ورده کارانه ی بۆ نووسی و پرسیاره که شی تیدا گونجاند. کاتیک مه ولانا ئیدریس

نیوک و نیوهرۆکی نامه‌که‌ی لێ پوون بۆوه، حاشای لێ نه‌کرد و نووسی: به‌لێ من ئه‌م میژووه‌م دژزیوه‌ته‌وه، به‌لام پێکهاته‌که‌ عهره‌بیه و گوتومه «مذه‌بناحق»! شاسمایل ولامه‌که‌ی به‌ ده‌وه‌ نووسا و فهرمانی پیرۆزی نووسی که‌ وا چاکه‌ مه‌ولانا بێ و لیژه‌ هاوده‌م و هاو‌نشینمان بێ. مه‌ولانا خۆی پاراست و نه‌چوو، به‌لکوو به‌ دانانی چامه‌یه‌ک داوا‌ی لی‌بووردنی لێ کرد و لیژه‌ به‌شیکی ده‌خ‌ریته‌ به‌رچاو:

غولامی خانەدانی ئۆيە بوون باوانی راپردووم و خۆشم هەر هوم میرم
 که باپیرهت وهکوو پێشهنگی دین بوو باوهپیرهم بوو به سۆفی سەر لهپێتای
 له لای باپیری مهزنت بابی من خویندی قوتابی بوو زهمانی رۆژگارێکی
 له زانستی ئهوی بهرهم چنی نووری خۆدای وهرگرت دهروونی پاک و پارای
 منیش کۆیله و غولامی شاهێ هیدهو بووم دهرویشتم لهسەر رێبازی یهکههنگی
 وهکوو شیر و شهکهه تیکهه ببوین و پێگهی بیرم نهما تاوی لهسەر خاوی
 خۆدا خۆی چاکی هیئاوه و ئهگەر ئایاتی قورئانی بهوردی بیته بهرچاوت
 دهزانی ناوی ئیسماعیل له کوێ بێ هاتوو ئیدریس و رۆنیشتۆته پال ناوی

ئەبۇلفەزل ئەفەندى كۆرپىشى كە پىياۋىكى زانا و خويندەۋارىكى ديار بوو، لە سەردەمى سولتان سولەيمان خانى بەھەشتىدا كرابوويە سەردەفتەرى پۇم ئىلى و ماۋەيەك ئەم ئەركە گرینگەي راپەپاند. ئەبۇلفەزل دوو كۆپى شياۋى بەجەۋەرى بوو. وا هات جاريكى كە بە سواری كەشتى لە «غەلتە» ۋە دەچۈنە ئىستانبول، گىرۆدەي چارەنۋوسىكى چاۋەپوان نەكراۋ بوۈنەۋە. لە جەنگەي ئاژۋانى كەشتىدا لەپرىك باي ناھومىدى ھەلدەكا و شەپۆل و چەپۆكانى دەرياي نەھامەتى، كوراني

ئەو پیاووە بەختە وەرە دەژاکێت و لۆتکە ی تەمەنی ئەو چارەپەشانە نوقمی گەرووی گێژاوی بە لا دەکا و بە لەمی هیوای ئەو نامرادانە ناگاتە بەستێتی پزگاری و کە لەکی ژیا نیان لە دەریای نەمان دا بزر دەبێ و سەر بە هەناوی نەهەنگی مەرگدا دەکن و وا ون دەبن کە تازە هەرگیز کەس بە سەروسۆراغیان نازانی.

کەشتی هەر کەسێ گژە ی بای نەمان هەلگیرێتەو
و هک پەنجە ی شکاوسەولی سووپرای دەسووپێتەو

ئەبۆلفەزل ئەفەندی پاش ئەم کارەساتە لە تاوی کوپانی، دلی بە ئاگری دووری و هەلبێانی بوو بە کۆی زوو خال. لیزگە ی دوورودریژی حیسباتی لە پەراوی ئاواتەکانییەو پێچا و سەرحیسابی دیوانی [ژیانی گەیشته سەری و وەبیری هێنایەو] کە: «جگە لە خودا هەرچی هەیە تێدا دەچێ.»^١ پاشان ئاوی نووسی لە پسوولە ی ژیا نی: «فەرمان هەرفەرمانی خوا یە و هەر بۆ لای ئەویش دەگیردرێنەو.»^٢ فریشتە ی گیان کێشانی تۆماری پۆژنامچە ی تەمەنی هەلکردهو و بڕایەو. مەولانا ئەبۆلفەزل ئەفەندی نێرینە ی لە پاش بەجێتەما و دوا بڕا و بوو. یەکی دیکە لە مەزنەپیاوانی بدلیسی «شیخ ئەبوتاهیری کوردی» یە،^٣ کە خۆری پڕشنگداری دین و گەل مەولانا ئاوپەرمانی جامی لە کتیی «نەفەحات» دا باسی کردووە و گۆری ترووسکەداری کەوتۆتە شانی پۆژاوی بدلیس و لە گەرەکی «کسوور» ه.

١- «کل شی هالک الا وجهه»، بەشیک لە ئایە ی ٨٨ ی سووپە ی قەسەس. و.

٢- «له الحكم واليه ترجعون»، بەشیک لە ئایە ی ٧٠ ی سووپە ی قەسەس. و.

٣- جامی نالی «ابوطاهر الکردی» خەلکی بدلیسە و زۆر بە کورتی باسی کردووە. ز.س.

«شوکری»^۱ ی شاعیر که ماوه‌یه‌ک له بـارگای میرانی تورکمان دا خزمه‌تی ده‌کرد و سهرده‌میک لای شهره‌فخانی بدلیس بوو، هر خه‌لکی بدلیسه که دواتر له پیزی ئاوده‌نگانی کۆری پیاوماقوولانی سولتان سه‌لیم‌خان دا خۆی دۆزیوه‌ته‌وه. شوکری پرووداوه‌کانی زه‌مانی سولتان سه‌لیم‌خان کردوونه شیعر و به‌راستی چاکیشی داپشتوون و ناوی ناوه «سه‌لیم‌نامه»، له‌تیفیی پۆمی ناوی ئه‌م شاعیره‌ی له‌کتیپی «ژیان و به‌سهرهاتی شاعیرانی تورک» دا تۆمار کردووه. مه‌به‌ستم له‌هێنانه‌گۆری ئه‌م ناوانه‌ئه‌وه‌یه که بلیم بدلیس هه‌میشه مه‌کۆی مه‌زنه‌مه‌لایان و زانایان و بنکه‌ی بیرتیژان و خوینده‌واران بووه. مامۆستای هێژای چازان مه‌ولانا موسا که ئیستا فیرگه‌ی «شوکریه‌ی» له‌ژیر ده‌ستی‌دایه و له‌وێ خه‌ریکی وانه‌وتنه‌وه‌یه، له‌زمان مه‌ولانا شاحوسیتی باپیرییه‌وه که زۆر ژیاوه و ۱۲۰ به‌هاری به‌سهر ته‌مه‌نی‌دا تته‌پیه‌وه، گه‌لیک نه‌قل و نه‌زیله‌ی بۆ منی نووسه‌ری ئه‌م پرووپه‌رانه‌گه‌راوه‌ته‌وه و جاریکیان ده‌یگوت: «ئه‌و ده‌مه‌ی شاسمایل، بارام‌به‌گی زولقه‌دری کردبوویه ده‌مراست و بریکاری خۆی هه‌تا به‌سهر عادلجه‌واز و ئه‌رجیش و بارگیری رابگا، له‌گه‌ل پیاوه‌کانی شهره‌فخان له‌لای ئه‌خلات و ده‌وروبه‌ری لێی ده‌بی به‌شه‌پ. شهره‌فخان، شیخه‌میری بلباسی راده‌سپیژی تا بگاته‌سه‌ری و بیتنه‌زینی. ئه‌ویش له‌شکری ده‌نگ ده‌دا و نیزیکه‌ی پیتسه‌ده‌لای زانا و فه‌قیی بدلیسی به‌ته‌مای چوونه‌خه‌زا ده‌ست ده‌دنه‌تیروکه‌وان و وێرای شیخه‌میر ده‌چنه‌ئه‌رجیش.

خۆ وه‌کوو دیاره و هه‌موو لایه‌ک وه‌بالی له‌سهر ده‌کێشن، ئاو و هه‌وای بدلیس به‌زمان په‌سنی نادری و بـساغ و باغات‌ی گه‌ش و خۆش و سه‌رسه‌وزی له‌گه‌ل

۱- شوکری به‌گ له‌میرانی ناوداری کورد و له‌گه‌وره‌سه‌رکرده‌کانی سولتان سوله‌یمانی قانونیه‌ و کتییکی به‌تورکی به‌ناونیشانی (الفتوحات السليمية) نووسیوه. حاجی خه‌لیفه‌ش نه‌یزانیوه که‌نگی مردوو (کشف الظنون، ۱/۲۸۴، ۲/۱۲۳۷). ز.س.

خانوبه ره و کۆشکه ل و نژیاره کانی له تاريف نایه ن. شیخولئیسلامی سه رتۆپی ئاده میزادان مه ولانا عه بدولخه للاقى کوپی شیخ هه سه نی خیزانی، که خه لیفه ی شیخ عه بدوللای به ده خشانیه و گلکۆی پر له نووری که وتۆته نیزیه. ک «گۆک مه یدان» و شوینی گیرابوونی نزا و پارانه وهیه و به پچه ی سۆفیایه تی دا ده گه پیته وه سه ر شیخ روکنه ددین عه لائوده وه ی سمنانی^۱. خودای گه وره گۆره که ی پر کا له نوور- ئه م چهن شیخه ی سه بارت که ش وه وه ی به گیان خۆشی بدلیس نووسیوه که دوپ و گه وه ره ی لی ده بارئ:

ئاوی خدر و پشووی عیسا، له بهر ئاو و هه وای بدلیس به خۆیان دا شکانه وه و جی هه شاریان بو مایه وه ئیره کوپیه که وا له سای هه ناسه ی پاک و بیگه ردی باغی به هه شت له سه ر زه وى، چرای عومری کوژایه وه ئیره شوینیکی وا خۆشه، کاتی مامز بیستی ناوی ویستی خوته ن به جی بیلی و بی لییره بیته کایه وه وتی ده چم و له وى جارئ، پزووی نیوکم ده ترازیتم که چى شهنه ی به ربه یانی، هه سه ی خه یالی دایه وه گیرایه وه که میسکی چین، بوته خاکی ئه و مه لبه نده نه که ی بچی که عه تری تو، نرخى توژه و برایه وه ئه م خاکه بی خه وش و خاله، بللی کوئ بی که چهن ساله سروه بای باغی به هه شتی، خۆی ده نوین به لایه وه

۱- عه لائوده وه ی سمنانی (۱۲۶۱-۱۳۳۶ ی ز)، ئه حمه دی کوری محهمه د، یه کیکه له گه وره ربه رانی سۆفیگه ری و خاوه ندی ده یان کتیه، له وانه ش (الصلاح لاهل الفلاح). ز. س.

دەيھەوئ تـۆزئ ھەلگـرئ و بـيـبـا لەوئ بـيـتـە کـيـنـئ
تا بـلـئ کە پـرچـى حـۆرئ، بەو تۆزە بـوـو گەشايەو
بەلام ھەرچى سروە گەرا، شل و فل بوو چى بۆ نەکرا
لەم و لاتە بـيـگـەردەو، دەسـتـى بەتـال گەرايەو

ئەگەرچى ۋەرزى زىستان بەفرىكى زۆرى لى دەبارى و سەرما بالى بە سەر
دەكىشى و تەپ و مژ دايدەگرى و خەلک تووشى سەخلەتى دەبن، بەلام ديسانىش
نايکاتە ويشکەبەند و کەرەسەرمايەكى ۋا چزوويان لى دابگرى و بيانئيشيتى.
هەزار و دەولەمەند و غەوارە و شارەبى ئاوردوويان دارە و بارى يەستريک ئيزنگ
بايى درەمىكى زيۋە کە دەکاتە دوازە ئاقچەى عوسمانى. سووتەمەرى
گەرماۋەکانيشى ھەر ويشکەل و موورەدارى قەلاش کراۋە. جارى وايە زىستانان
ھيئندە بەفر دەبارى کە رېئى ھات وچۇ دەگرى و دەبىتە پيئەندان. ھەر لە کۆنەۋە
سولتانانى دادەۋان و خونکارانى بەشان و شىگۇ، چونکە سولمان و کافرى شارەکە
پيئەۋە بوۋنە پاريزەرى پيگاۋابانان، باج و پىتاک و سەراندەيان لە سەر
ھەلگەرتوون و بەپيى پىۋوشويتى شەرى فەرمانيان نووسيون و زۆر بەتوندى
لەسەرى کرژ بوون و ئەۋ کەسانەيان بە لەعنەت کردوون کە لەۋ داب و پىسايە
لايدەن.

میرانی بدلیس خویان به کاری خیره وه سهرقال کردووه و گه لیک مزگه وت و
فیگره و نه زرگه و خانه قا و پرد و گهرماویان ساز کردوون. بۆ نمونه شاره که
بیست و یه که پرده به ردینه ی تیدا هه لبه ستراره و خه لک هام وشۆی پیدا ده که ن.
شاره که بریتییه له شازده تاخ، که چوار مزگه وتی گه وره و ههشت گهرماوی
تیدایه. یه کیک له و مزگه وتانه له پیشوودا کلیسای ئهرمه نییان بووه و پاش
سه رکه وتنی سپای ئیسلام کراوه ته مزگه وت و بئی ده لئین قزل مه سجد (مزگه وتی

سوورا). مزگه وتیکی دیکه سه لجووقی سازیان کردووه و میژووی دروست کرانه که ی به خه تی کووفی نووسراوه و به مزگه وتی کۆن ناسراوه. یه کیکی دیکه یان میر شه مسه ددین بناغه ی داناوه و جی سانه وه ی بۆ به له نگازان و دهرویشانش پۆه ساز کردووه و له ته نیش «گۆک مه یدان» و پی ده لّین «شه مسیه». مزگه وتی چواره م که به شه ره فییه به ناوبانگه، باپیری منی هه ژار سازی کردووه و فیرگه و خانه په نای قه له نده رانشی به پالییه وه داناوه و که وتۆته تاخی ماردین. ئەم مزگه وتانه مه لا و بانگیژیان هیه و موچه ی چاکیشیان بۆ براوه ته وه. ویناچی له وه تی ئیسلام لّیه ئاسۆکی داوه، هه تا ئیستا ته نانه ت جاریکیش نوژی هه ینی و نوژی به قه تاره ی لی فه وتا بی.

منی به له نگاز پینچ فیرگه م لی بنیات ناوه که بریتین له: خه تییه، حاجی به گییه، شوکرییه، ئیدریسییه و ئیخلاسییه. هه موویان لای خانه په نای شه مسیه ن و سالی ۹۹۹ ی ک / ۱۵۹۰ ی ز، ته واوم کردوون و دامپۆشیون و ئیستا که پهن له فه قی. مامۆستای هه ره چاک و خوینده واری زانا له و فیرگانه خه ریکی په روه راندن و راهیانی فه قییانن. بۆ وینه مه لا خدری به بی له فیرگه ی شه ره فییه مامۆستایه، که له زانینی شه ریعه تی ئیسلامی دا به پیی ری وشویتی ئیمامی شافعی که س تای ناکا و له زانستی لیكدانه وه ی قورپان و هه دیس دا بی وینه یه. وه ک ده لّین هه ر که س له لای مه لا خدر دهرسیکی خویندبی تاکوو چله پۆپه پییه لاچووه. به ریز شه مسه ددین مه ولانا محه ممه د شه رانشی کراوه ته مامۆستای فیرگه ی «شه ره فییه» که له ئیو زانیانی کوردستان دا به پیاویکی پاکسرت و به رزه جی به ناوبانگه و له زانستی لیكدانه وه ی قورپان و ئه ستیره ناسی و مه نتیق و که لام دا یه کجار شه ره زیه. وانه وتنه وه ی فیرگه ی حاجی به گییه خراوه ته سه ر شانی مه ولانا محه ممه دی زهرقی سۆفی که به بۆ باش مه لایی و دینداری و پاکی و راستی و دروستی هاوتای که مه. فیرگه ی ئیدریسییه ئه سپارده ی دهستی مه ولانا عه بدوللا کراوه که پیی ده لّین مه لای

په‌ش و به چه‌شنیک توانیویه‌تی له ده‌رانه‌ی سولتانه‌وه فه‌رمانی به سه‌رپاگه‌یشتنی
ئه‌م شوینه وه‌ربگری. ئه‌ویش له زانسته‌کانی زه‌مان‌دا پیاویکی هه‌لکه‌وته‌یه و
سه‌ری دیاره له نیو سه‌ران‌دا.

کۆمه‌لیک سه‌نعه‌تکاری په‌نجه‌نه‌خشین و پیشه‌وه‌ری کارزان له شاری بدلیس
نیشته‌جین و هه‌شتسه‌د دووکانیکیان هه‌یه و بینجه له‌وانه گه‌لیک جیگای دیکه‌ش
هه‌ن که خێریان به هه‌موو لایه‌ک راده‌گا. بۆ نمونه‌ بناغه‌داپێژی داده‌وانی و
سه‌رکاروانی خێرومه‌ندی و سه‌رچاوه‌ی چاکه‌کاری و به‌خشنده‌یی، په‌نای میرانی
خاوه‌نی ته‌پل و ئالا و نوای پێیوارانی زانست و زانایی، باوه‌رپێکراوی ده‌سه‌لاتی
سولتانی و جێ‌متمانیه‌ی خونکاری خاوه‌ن‌شکۆ، خوسره‌وپاشای مه‌زنی
سه‌رکرده‌کـ...انی وان -- خودا بیخاته ژێر دالده‌ی لیئووردنی خۆی - چه‌ند
شوینه‌واریکی وه‌ک یادگار له پاش به‌جێماوه. بۆ وێنه‌ دوو گه‌رماوی
به‌رده‌مه‌په‌م و دوو کاروانسه‌را و نیزیکه‌ی سه‌ت دووکانیکی دووبه‌ر و دوو
ده‌باغخانه و چی‌وچی دیکه‌شی ساز کردوون و داهاتی چاکی ته‌واویانی خستۆته
سه‌ر هه‌زارخانه‌ی «په‌هوا» و سه‌رله‌به‌ریان شاره‌که‌یان جوان پازاندۆته‌وه.
مامۆستای چازان و خۆش‌پاویژ و پوخته‌ده‌روون محهممه‌دجان ئه‌فه‌ندی که به
په‌گه‌ز قازی‌زاده‌یه و یه‌کیکه له مه‌زنه‌وه‌جاخان و باب‌وباپیرانی پشتاوپشت هه‌تا
پله‌ی به‌رز پێهه‌لاچوون و ئه‌رکی راپه‌راندنی کاروباری گرینگیان خراوه‌ته‌سه‌ر
شانی، بۆ میژووی ئه‌م کارانه‌ی خوسره‌وپاشا، ده‌سته‌واژه‌ی «بنای خسروانه»‌ی
هێناوه‌ته‌وه.^۱

سه‌ره‌پای سازکردنی ئه‌و جیگا به‌خێروبی‌رانه شانی دایه‌ به‌ر دوو گه‌لاله‌ی
گرینگی دیکه‌ش و هێنده‌ی پێهه‌چوو که ته‌واوی کردن و که‌وتنه‌ به‌ردلی گه‌وره و

۱- بێنای خوسره‌وانه (بنای خسروانه)، به‌حیسابی ئه‌بجد ده‌بیته ۹۸۵ی ک/ ۱۵۷۷ی ز. و.

بچو وکی کۆمه‌ل و ده‌سخۆشانه‌ی لئ کرا. یه‌کیان ئاواکردنی «په‌هوا»، که که‌وتۆته
 نیوان گوندی «تاتوان» و شاری بدلیس و بریتیه له دوو ده‌سته کاروانسه‌رای
 گه‌وره و خانه‌په‌نای پهبواران و لیقه‌وماوان و گه‌رماویکی دلگر و مزگه‌وتیکی
 گیانپه‌روه‌ر و ده دووکانی هه‌مه‌په‌نگی پیشه‌وه‌ران. له مه‌ودای ۱۲ هه‌زار گه‌زی‌پا
 ئاوی کانیاویکی بۆ راکیشاوه و کردوویه‌ته ئاوه‌دانی و سی ماله کافر و
 مسوڵمانیشی لئ نیشته‌جئ کردوون. ئه‌و زه‌وی‌وزاره‌ی که سوڵتان مرادخان
 خودابه‌خشیو وه‌کوو که‌له‌بر بۆی بریپۆوه و به ملکایه‌تی باربووی خوسره‌وپاشای
 کردبـوو، ده قه‌به‌لی په‌ه‌وای کردووه. هه‌رچی به‌ره‌م و داهاتی ئه‌و
 زه‌وی‌وزارانه‌یه به‌ختی خه‌رج‌کیشانی هام‌وشۆکه‌ران ده‌کړی و چیشته و نان و
 ئاگری ئاگردانی پئ دابین ده‌بی.

له میر و مه‌زن و به‌گله‌رانی تورک و تاجیک و عه‌ره‌ب و عه‌جه‌م، یان کۆیله و
 ئازادی شاره‌کی و رهبواری غه‌ریب و لاپۆره، هه‌ر که‌سیک شه‌وانه لابدا، به‌پیتی
 خواروژووری پله و پایه‌ی پئی راده‌گه‌ن. گه‌رچی له نیوان شار و تاتوان دا‌چه‌ندین
 گوند و گه‌لیک کاروانسه‌را هه‌ن، به‌لام چونکه ناوچه‌که یه‌کجار کویتانه و
 به‌فریکی زۆری لئ ده‌بارئ و سارد و سه‌رما قووله ده‌کا، هه‌موو سالی چه‌ند
 بازرگان و هات‌و‌چۆکه‌ریک سه‌ریان تیدا چووه و که‌سیره بوون. پیاوماقوولانی
 بدلیسی زستانیکی که چه‌ند جاریک به‌فر به سه‌ریه‌کدا باریوه و پیاوایانه،
 بارستایی هه‌موو نواکانی گه‌یوه‌ته شیشته‌بستان. پادشاهان و میرانی مه‌زن،
 به‌تایبه‌ت باوک‌وباپیرانی پایه‌به‌رزی منی داماو، چه‌ند جاریک جئ و شویتی
 حاوانه‌وه‌یان له مه‌ودای ئه‌و پئ‌وبانه‌دا ساز کردووه، که هه‌ر ئیستاش کاول و
 هه‌ره‌سه‌کانیان ماوه و سه‌ریان له بالاپیاویک تیده‌په‌رئ، به‌لام شیوان و ئال‌و‌گۆری
 زه‌مان هه‌مووی تیکج‌ماندوون. وه‌ک ده‌لین که‌س نازانی کئ به‌ختی چاکی دیتی و
 به سه‌ری‌دا ده‌پژئ.

چاره گولی بی په له د پروی ئیسلام و نیشتمانی خوښه ویست و خانه و لانی به ناوبانگی باب و باپیرانی هیژای منی به له نگاز.

به کورتي و پوختی نه و ده مهی که پادشای خدای خوشبو و ناریدی شویتم له نه خجه وان هه تا بگرمه وه نیو قه له مره وی مسولمانان و به لیتنی پیدام که بمخاته وه سهر ته ختی ده سه لاتی خانه دانی خوم، نه وه خوسره و پاشا بوو هیته دی سهر پیوه ئیشاندم که هر باسی ناکری. نیزی که هی هه زار که س ژن و پیاو و زورهان و لاه که سالها به تاسه باری له بهر خدای بهرزه ناو ده پاره وه دهر و یه کی گه پاره وه یان بو و لاتی مسولمانان به پروی دا بکاته وه، له گه ل منی ده سکورت به ئاواتی خویان گه یشتن و چاویان به و هل و هاته مه زنه پروون بروه و شه پزلی به خته وهری پروی تیگردن و سهریان بهرزه بوویه وه؛ جا هر بویه خوم به شوکرانه بژی ری خودا ده زانم.

یه کی که له ناوچه خوښه کانی دهر و بوری شاری بدلیس، نه خلاته و خودی شاره که یه کجار کونه سازه و جاری وایه پادشایانی ئهرمینی کردوویانه ته پایته ختی خویان. له سهرده می «نوشیروان» دا «جاماسب» ی مامی لئی بۆته میره ریم. که ش و هه وای نه خلالت هه تا بلئی خوش و فینکه و دارستان و باغاتی زوره و گه لیک میوه ی به تام و پراوی لی بهرهم دی، به تاییه ت قه یسی و شه کره سیوی هر به لیوان دهر خورین. سیوی نه خلالتی هیته گه وره ده بی که کیشی له سه ت دره می ش تی ده په ری و له هه ری می ئهرمهن و ئازهر بایجان به ناوبانگه. بیجگه له چه ند جوړه سیویک، ههر می شی هه یه.

نه خلالت پره له شوینه واری به خیر و بیتر، بو نمونه مزگه وت و فیترگه و ته کیه و خانه قای زورن و هه می شه زانا و پیر و شیخی لی هه لگه و توون. یه ک له وانه سه ید

حوسینی ئه خلاتیه که سهرده می خوی له زانستی دینی و دهر وونی دا کهس تای نه کردووه. بۆ «جه فری جامع»^۱ ناوبانگی دهنگی داوه ته وه و له جهنگه ی هه را و ئاژاوه ی هرووژمی له شکری چه نگیزخان دا بۆ سهر ئیزان و تووران، له پووی زانستی جه فره وه زانیویه تی ئه گهر له جیی خویان نه بزوون نه هامتیی بالیان به سهر ده کیشی، بۆیه وێرایی دوا زده هه زار ماله مرید و خزم و کهس و دۆست و بر واداران، دهستی له نیشتمانی خوی هه لگرتووه و هه موویانی به ره و میسر بردووه. ئه م مه زنه به سایه و سییه ره هه تاکوو ماوه هه ره له وێ ژیاوه و مه رقه دی پرشن گداریشی له وێیه. ئیستاش له میسر گه ره کیک هه یه که پنی ده لین گه ره کی «ئه خلاتیان».

یه کی دیکه له زانسانانی وێندهرێ مه ولانا محیدینی ئه خلاتیه که له زانستی ئه ژمیر و پێوان و ئه ستیره ناسی دا به هه ردک بالان فریوه. کاتیک نه سیره ددین محه ممه دی تووسی به پنی فره مانێ هولا کۆخان له مه راغه ی سهر به ته ورێز بنکه ی ئه ستیره ناسینی دامه زران دووه و نامیلکه ی هاتن و چوونی بۆ پرێکخستون و خشته ی بۆ داناون، مه ولانای له ئه خلاته وه بر دۆته لای خوی و له گه ل موئه ییه ده ددینی عه رووزی و نه جمه ددینی ده بیرانی قه زویتی، پیکه وه ئه رکه که یان راپه پاندووه.

شاری ئه خلات له سهرده می ئیسلامه تی دا گێژه لووکه ی شه ر و ئاژاوه تی هالاوه و کاول بووه. جاریکیان سالی ۶۲۶ ی ک / ۱۲۲۹ ی ز، سولتان جه لاله ددینی خاره زم شا په لاماری داوه و به زه بری زۆر له چنگ سه لجووقیه کانی ده ره ئناوه و جه ماوه ریکی زۆری له کوشتووه. پاشا شان سپای مه غۆلان له شکریان بر دۆته سه ری و چۆن بلی خراپه ئاویان تیک وپیک داوه. سالی ۶۴۴ ی

۱- زانستیکی کۆن که به پنی وی ده یانزانی له داها توودا چ ده قه ومی. زانستی پیتان. و.

ک/١٢٤٦ ی ز، بوومه له رزه یه کی به گوږ نه خلای ته کاندووه و داری له سهر به ردی نه هیشتووه. سالی ٩٥٥ ی ک/١٥٤٨ ی ز، شاته هماسب له چله ی زستان دا ده وره ی قه لای ته خلای داوه و له چنگ کار به ده ستانی سولتان سوله یمان خانی دهر هیناوه و فهرمانی خاپوور کرانی داوه و پاش سه عاتیک (١٩) ته ختیان کردووه. دوی ته م ږووداوه سولتان سوله یمان خانی خه زاکر دهستی له قه لا و کونه شاره که هه لگرتووه و هاتووه شووره و قه لایه کی له لیواری زریاره کی په نای ساز کردووه. له بهر ته م شه ږوشو وړانه کونه شاره که کاول و هره سی به سهریه کدا ته پیوه و به جاریک ویران بووه و شاری تازه ش وهک بللی ئاوه دان نه بڅته وه.

جیهان کوڅیکي خاپووره له سهر ریښای سیلاوی
بزانه گهر به توژی قور له ناکاو ئاوه دان ناوی

نیستاش ته گهر زه وییه کانی شاری ویرانی ته خلای دده نه وه، شویته واری کوڅکه ل و خانوویه ره و کاروانسرا و گهر ماوی لئ وه دهر ده که وئ که دیواریان به به ردی مه ږم په پی تاشراو هه لچندراوه.

ناوچه یه کی دیکه ی سهر به بدلیس، «مووش» ه و شاریکی زور له میژینه یه و شویته واری شووره و قه لای کوڅی چاک وه بهر چاو دئ. ته و دهمه ی باب و کالی منی به له نگازی داماو لیړه خاوه ن ده سلات بوون، قه لای مووش مه و دای فرسه خیک دوور له بالی باکووری شاره که به شانی که ژیکه وه خو ی نواندووه و ماوه یه کی زوری ش ئاوه دان بووه. پاشان سولتانی خه زاکر ته و قه لایه ی کاولاندووه و کونه قه لایه کی نیوه سازی سهر گردیکی لای خوړنشین شاره کی ته و او کردووه و

قه لادار و تۆپچی و په نجا چه کداریکی بۆ داناوه و چی پیوستیش بی بۆی دهسته بهر کردوون. ئه ره مه نه ی به ته م و تومان و مژ ده لاین «مووش». مژ ده ک. وی ره یه کی وای به سهر ده کشی که داری بهری چاکی گه شه لی ناکهن و هه لئاده ن، به لام له ده ورو بهری شاره که ره ز سهر یان پیکه وه ناوه. ره زیان له سهر باسک و که له که ی کیوان ناشتوون و ئه گهر له نه و بیان بن بهر ناگرن و قۆره و تر ییان پیوه نابئ.

ده غل و دانیکی زۆر و خرمانه هه ر زنیکی بی ته ندازه ی لی هه لده گیری. پی ده شتی بژوین و له وه رگه ی زه مه ند و زه نویری به ربلاون. خه لکی جووتیار و ئاژه لداری، گاوگۆل و که ل و گامیش و مه پ و بزنیکی زۆر به خێو ده که ن. له وی له بری جووته گایه ک بۆ کیلان که پیی ده لاین کۆتان، بیست و چوار سهر که ل و گا تی کده خه ن. تورکان به ده شتی مووش ده لاین «مووش ئاواسی». ئه م ده شته ته خت و ریکه ده دوا زده فرسه خیک درێژ و چوار پیتج فرسه خیک به رینه و هه میشه شینه و به تان و پۆی گۆل و ریحانه چنדרاوه.

پی ده شتی مووش کیو و چیای سه وزه لان و لی ره وار و کویتانی به فرگر ده و ره یان داوه و کانیاوی سارد و چه میکی یه کجار زۆر پرووی تی ده که ن. سه رچاوه ی ئاوی پرووباری فورات له بالی باکووری ئه وه ده شته وه دی و پاش تی په ربوون به سی یه کی ئه و خاکه دا، به ره و باشوور ری داده گری. چۆمی به ناو بانگی قه ره سوو له قۆلی پۆژه له لاتی چیای نمرو و ده وه دیته خوار و به جه رگه ی ده شتی مووش دا لووزه و ده به ستی و خۆ به ئامیزی پرووباری فورات دا ده کا. راوی مه ل و ماسی له وه شت و چۆماوی وه ک به هه شته دا بال ده نگوی و بازه وانان له کویتانه کانی ده چنه راوی بازی بی ویتنه ی سپی و ده یانگرن.

بۆتە بەھەشتىك بە داروبارى ئاۋى كەوسەرە دى لە بنارى
 بۆن و بەرامەى ئۇخۇنى دەروون لىزەيە پاكى چاۋ پىي دەبى پوون
 پېر گول و گەلەي تەپ و تازەيە چى پى بۇيى...و، بى ئەن...دازەيە
 بۆتە جى چىنەي مەلانى ولات شىرى مامرت بوى، دەلەن هات
 زەۋى بە زىپراۋ ئاۋى دراۋە دەلەيى زەغفەران لىي داچناۋە

دېھاتى ئەرەبىيەكان نىزىكەى سەت سەر خىزانىكان لى نىشتەجىن و لەو
 سەۋزەلەنەدا پىلىيان بە پالى يەكتەرەۋە داۋە.^۱ گوندى مسولمانانىش كەوتۈنە
 بىنەبنە و بەرپالى كىۋان و جووتيان لىك دەگەپتەۋە. بەپىي نووسىنى ھەمدوللا
 مستەۋفى، لە سەردەمى دەسەلاتى پادشايانى مەغۇلدا، باج و پىتاكى مووش
 سەرى گەيۈەتە ۶۹۵۰۰ دىنار. لە رۇژگارى ھكۈمەتى سولتان سولەيمانى
 خەزاكەردا كاتىك كەۋتە پىداچۈنەۋە و پوونوس كىرنەۋەى داھاتى ناۋچەى
 بدلىس، جگە لە بەرھەمى دېھاتى ۋەقەكراۋ و زەۋىوزاران، لەگەل بېرى سەرەنە و
 لادىنانەى چوارەزار كافىر، كە بەپىي دابى كۇن ھەركام ھەفتا ئاقچەى
 لى ۋەرگىراۋە، بۆتە ۱۵۳۳۲۴ ئاقچەى عوسمانى و ھەر بە دوازە ئاقچانىش دەپتە
 مسقالىك زىۋى بى خەۋش.^۲

۱- بەپىي دەقى ل ۲۴۰ بولدىيان ئاۋايە: «گەلىك گوندى ئەرەبى نىشىن كەۋتۈنە
 دەۋرۈبەرى.» بۆم پوون نەبۆتەۋە داخۋا ھەر دىيەى سەت سەر خىزانى لى بوۋە يان
 ھەمويان سەت سەر خىزان بوون؛ بەلام لام وايە دەبى مەبەستى رىژەى سەت سەر
 خىزان بى لە ھەر گوندىكدا. و.

۲- نووسىۋىەتى ھەزار و پىنئەست ھەزار و سىۋسى ھەزار و سىئەست و بىست وچۋار؛
 بەلام لام وايە دەبى ھەزار ھەزار و پىنئەست ھەزار و... بىس؛ كە ھەزار ھەزارى دەكساتە
 مىليۇنىك. و.

وهك دهگيرنه وه پيش په يدا بوونى ئيسلام و له پوژگارى حكومته تى ميرانى
 نهرمه نى دا، پوژيک حوكمړانكي مووش له شكرى خوى راناوه و شه شست نه سپى
 رهنكاوړه نكي به رپكفى وه بهرچاوى هاتون؛ به لام هيشتاش ناخى هلكيشاوه و
 دهستى خوى شكاندو ته وه و گوتوويه تى به داخه وه مووش ميريكى به مشوور
 به سهرى راناگا!

خه نس ناوچه يه كى به ناوبانكي ديكه ي بدليسه كه هـتا بلتى جى هـوارى زوره.
 بو نمونه كوستانى سووشه هـرى، بين گول و شهره فـه ددين يـه كجار به ناوبانگن. له
 سهرده مى دهسه لاتى خانه دانى رهنكـه ره وهى نهم رپوپه رانه دا گه ليك كوستانچى
 ده هاتنه نه و هـوارگانه و هـوارانه و قازانجى چاكيان له گهـل خويان ديتا. دوو كانى
 له خه نس هـن كه يـه كيان خويى سپى هـلدهـدا و نهـوى ديكـيان خويى سوور و
 هـهـموو سالى برى داهاتيان سهرى دهگاته چواره زار ئاچهـى عوسمانى. بو درانى
 باج و پيتاكي ديوانى هاوتاي مووشه، نه گه رچى پاله و جوتيار و رهنجـهـرى
 نهرمه نيش كه م بوونه وه. زوربهـى ديـهات و ملك و ماشه كانى به كه له بر دراونه
 دهست كومه له كه سيك يان كوخوا و سهركاريان بو ديارى كراوه و هـر ئيستا
 نيزيكهـى چوارسـهـت كه له بر داري ليه. بهـرهـمى زهـوى وزارى ناوچهـى خهـنس تهـنيا
 دهغل ودانه و نه سپى كه حيلي عهـره بيشى لى به خيو ده كرى.

جيگايه كى زور به ديمهـن سهرى ليه، نه و يش دهر ياچهـى بولانقه،^۱ كه لام وايه
 گه رانگهـرى فرسه خيك دهـبى. ئاوى نهم جيـيه هـميشه شلوپـيه و قوراپـيكى

مهيله وسووره و ئه گهرچی چۆماویکی له بهر دهروا، به لام ههر چه نديکيش بر دهکا ههر پوون نابیتته وه.

دهریاچهیه کی دیکهش ههیه که کهوتۆته نیوان ئه خلات و بولانق و پیی دهلین دهریاچهی نازک و ئاوکهکی وهک چاری قرژال پوونه و بۆ خواردنه وهش سارد و سووکه. زستانان وای ده بهستی که چوار مانگان کاروان به سهری دا دئ و دهچی. به ره بهری مانگی خاکه لیوه که سه هۆله کهی پوو دهکاته خاوبوونه وه، قرچ و هۆپی شهق به ستنی سن فرسه خیک دهروا. پاش ئه وهی سه هۆل دهتویته وه، هه وایه کی خوش و فینک پهیدا ده بی و ماسییه کی زۆر له و گۆله وه پوو ده که نه ئه و چۆماوانه ی لافاوی به هار دهیانبا. خه لکی ناوچه که ماوهی مانگی به پیی پیوستی خۆیان له و قورپاوانه ماسی ده گرن، بۆ نموونه که سیک به تاقی ته نیا له شه و ورژیک دا ئه گهر مهیلی لی ده بی دهتوانی بی ئه وهی زۆریش خۆی زهحمهت بدا چه ند باره که ریک ماسی بگری. گۆشتی ئه و ماسیانه یه کجار خوش و به تامه و یه کی نیو باسک پتر دریژن. خوش ئه وهیه ئه و گه رایه ی که له نیو زگی دایه ئه گهر مرۆف یان بوونه وه ری دیکه بیخوا وه کوو ژار وایه. چه ند که سیک له لای منی به سته زمان یه کی که میکیان خوارد، به لام شه و ورژیک بی سه روزمان بوون؛ پاشان ده رمانیان به ده می دا کردن و پشانه وه و ئه وی خوارد بوویان هیتایانه وه و پیی نه مردن و چاک بوونه وه. ژماره یه ک باج ئه ستنی حکومه تی لیبرابوون به پاره یه ک پاوانی ئه و ماسیانه بۆ وان بی و له سه رده می منی هه ژاردا وایان کرد، به لام خودا وراستان له و چه ند ساله دا ماسی سه ری وه ده رنه نا و نه یاتتوانی هیچ داهاتیک بچهنه وه.

شوینیکی دیکه ی خه نس که پیوسته بخریته به رباس به رزه چپای نمرودی نیوان مووش و ئه خلاته له باکووری بدلیس. وه کوو خه لک ده گپنه وه و

پشتاوپشت هاتووه و باسی ده‌که‌ن، نمرود زستانه‌ه‌واری بردۆته پوڤا^۱ و هاوینه‌ه‌واری هیناوه‌ته ئه‌م چیا‌یه و کۆشک و قه‌لا و باله‌خانه‌ی پادشایانه‌ی له‌سه‌ر ترۆپکی ساز کردووه و زۆربه‌ی کات و ساتی ژیا‌نی له‌وی پابواردووه. کاتی‌ک نمرود وه‌به‌ر غه‌زه‌بی خودا که‌وتووه، سه‌ری چیا‌که هه‌ره‌سی بردووه و وه‌ها له شوینی خۆی پوچوووه، که له جیی کۆشک و قه‌لا و باله‌خانه‌که ئاو هه‌لقولیوه. وه‌کوو دیا‌ره له ته‌ختی زه‌وی پرا هه‌تا پۆپه‌ی چیا‌ی نمرود ۲۰۰۰ که‌زیک ده‌بی و ئه‌و شانه‌ی پچراوه و هه‌ره‌سی بردووه ۱۵۰۰ که‌زیک داکشاوه و گۆلاویکی هینده گه‌وره‌ی به‌دی هیناوه که جه‌غزی له ۵۰۰۰ که‌ز تیده‌په‌ری^۲. ئه‌وه‌نده جی‌گایه‌کی ته‌قته‌قان و به‌رده‌لان و چر و لی‌په‌واره، که ته‌نیا خه‌لک به دووسی پری دا نه‌بی ده‌ستیان پیی رانا‌گا و په‌وگه‌ی ولاخی به‌رزه و باره‌به‌رانی‌ش له دووان پتر نین. ئاوی ئه‌م گۆله یه‌کجار سارد و پوونه و که‌رانه‌ری زۆربه‌ی متممانه و گلی که‌م لی په‌یدا ده‌بی و ئه‌که‌ر هه‌لکه‌وی جی‌گایه‌کی بد‌ریته‌وه و هه‌لکه‌ندری ده‌گاته ئاوی که‌رم. ئه‌و به‌رده‌ پوزه‌ پەش و کون‌کونانه‌ی که وه‌ک شانه‌هه‌نگوین دابیژدابیژن و تورکان پیی ده‌لین «ده‌وه‌گویی»^۳ و پالیان به‌ پالی یه‌کتره‌وه داوه و به‌ ده‌وری گۆله‌که‌دا لی‌هه‌لا‌لون، له جی‌جی‌ان کونه‌کانیان پر بوونه‌وه و پته‌و ده‌نوینن، به‌لام به‌شیکیان وه‌کوو به‌رده‌پس سووکه‌لن. له بالی باکووره‌وه که ده‌بیته‌ پشتی چیا‌ی نمرود، ئاویکی پەش و پیس هه‌لده‌قولی وه‌کوو گوو‌پاسنی کووره‌ی ئاسنگه‌ران و بۆ سه‌ختی و قورسی ئاسنیش تای نا‌کا. ئه‌و په‌شاوه‌ی که بلسۆق هه‌لده‌دا و به‌ره‌به‌ره به‌ره‌و داوین داده‌شۆپری، به‌ بروای

۱- له ده‌قی زیرنۆ‌فدا به‌هه‌له نووسراوه «ئوجا». به‌لام به‌پیی لاپه‌ره ۲۴۲ی بودلیان رۆ‌حا دروسته‌و.

۲- ل ۲۴۲ی بودلیان: سی فرسه‌خی شه‌ری ده‌بی. و.

۳- ده‌وه‌گویی ده‌بیته‌ چاوه‌و‌شتر. و.

منی به له نگاز سال به سال زیاد دهکا و چین چین دهکه ویتته سهر یه کتر. ئه وهی دیتوومه بارستایی له سی گهز تته پیه و له چهند جیئان نیزیکی ۵۰۰ تا ۶۰۰ گهز دریژ بۆته وه. ئه گهر که سیک بیهه وئ چهند کوته بهردیکی یه که منی له و شاخه داببرئ، ههتا دهیشکین چاکی پیوه شه کهت دهی. به راستی هه موو دهسه لاتیگ ههر له لای خودای مهزنه.

برگهی یه کهم

باسی ژیان و به سهرهاتی خیلئ پۆژهکی و چۆنیهتی ناو دیر کرانیان

بلا شهنگه سوارانی دیار و دره و شاوهی مهیدانی خوش پوویژ و قسه زانی و شاسوارانی زمان پاراوی به ستینی راستی و رهوانی لیئان پوون بی که پۆژهکی دروسته، به لام به «پۆچهکی» و «پۆشهکی» ش نووسراوه. له راستی دا پۆژهکی بریتییه له پۆژیک و ئه «کی» یه که خراوته پاشکزی نیشانهی یه کییه تیه، وهکوو خواجهکی و په ردهکی [کوفتهکی و زیندهکی]^۱ و هتد.^۲ دهسته یه که له وێه وانانی شارهزا لایان وایه «ک» و «ی» له فارسی دا نیشانهی بچووک کردنه وهن و هیئانی «جیم» یش دهگه ریتته وه سهر پرسیای زوان زانانی عهره ب که له ههر شوینیک تووشی دهنگی «ژ» بن له زمانی «دهری» دا دهیکه نه «ج». کوردیش

۱- ل ۲۴۲ ی بودلیان. و.

۲- لیکدانه وهیکی هه لیه، چونکه ئه م کافه لیره دا نیوگره و هیچ دهو ریکسی ریژمانی نابینی و یاهه که نیشانهی دانه پاله. یانی له راستی دا «پۆژهیی» یه و بۆ خوش دهر برین کاف هاتۆته نیوان. وهک شه وهکی: شه وهیی، ئه و جهنگه یه ی که هیشتا شه و ماوه و تهواو پۆژ نه بۆته وه. به یانه یه کی یه کجار زوو. به مانای خودی به یانیش هاتوو. و.

به‌پیی تایبه‌تمه‌ندیی دهربرپینیان جاری وایه «ژ» ده‌کن به «ش»، یانی ده‌بیته پۆشه‌کی.

به‌کورتی و پوختی، به‌پیی قسه‌ی باوه‌پینکراوان و ده‌قی نووسینی ئه‌وانه‌ی که‌وا پشتیان پی ده‌به‌ستری، گۆیا پۆژیک له پۆژان بیست و چوار تیره‌ی کوردان له مه‌لبه‌ندی «تاب» ی سهر به ناوچه‌ی «خویت» کۆبوونه‌وه و بوونه دوو به‌ش. دوازده‌یان ناویان بوو به بلباسی و دوازده‌که‌ی دیکه‌شان به قه‌والیسی ناودیز کران. قه‌والیس و بلبیس (بلباس) دوو گوندن سهر به ههریمی هه‌کاری و تاقمیکیش پییان وایه نه‌خیر ناوی دوو خیلێ بابانه‌کانن.

به‌کورتی پاش گردبوونه‌وه‌یان له «تاب» زه‌وییه‌کانی ئه‌و مه‌لبه‌نده‌یان له نێوان خۆیان دا دابه‌شیوه و چونکه هاو‌ده‌نگ و هاو‌زمان و هاو‌بیر بوون میریکیشیان بۆ خۆیان داناوه و به‌ره‌به‌ره ههریمه‌که‌یان داگیر کردووه. وا باوه و ده‌لێن ههر که‌س له زه‌وی و زاری تاب به‌شی نه‌بی زه‌رپۆژه‌کیه. دوا‌ی ئه‌وه‌ی تیکرا سهریان وه‌به‌ر میر و مه‌زنی خۆیان هیتاوه، ناوچه و ههریمی ده‌ورو‌به‌ریان وه‌به‌رداون و ده‌ستیان به سهردا گرتوون. وه‌ک ده‌لێن فه‌رمانه‌ره‌وایه‌کی گورجستانی به‌ناوی تاو‌یت له بدلیس و چه‌زۆ حکوومه‌تی کردووه و پۆژه‌کی به‌زه‌بری زۆر له‌و‌ییان ده‌رپه‌راندووه. به‌گو‌یره‌ی بـ... چوونیکێ دیکه بدلیس له چنگ خیلێ گردکی ده‌ره‌اتووه و چه‌زۆ له ده‌ست گورجی. ده‌سته‌یه‌کی دیکه وای بۆ ده‌چن بدلیس له چنگ خیلێ زووقه‌یسی ده‌رکیشراوه. ته‌واوی ئه‌م قسانه وه‌بال به ئه‌ستۆی ئه‌و که‌سانه‌ی وا ده‌لێن.^۱

۱- یه‌که‌م میری ناسراوی پۆژه‌کی شهره‌فه‌ددین ئه‌بو‌وبه‌کره که له کۆتاییی سهرده‌می مه‌غولی‌دا به‌خاوه‌ندی بدلیس ناوبراوه (صبح‌الاعشی، ۳۰۲/۷-۳۰۳). ز.س.

پاش گیرانی بدلیس و حەزۆ و تێپەربوونی چەند سالیکی، سەرکۆماری پۆزەکی بە وەجاخ کویری سەری ناوەتەو وە بێ سەرەوبەرەیی بووی تیکردوون و کەس خەتی کەسی نەخویندۆتەو و پیکوەر بوون. لێرەدا کاکلی ئەم شیعرە میوانا هاتفی وەدی هات کە دەلی:

هۆڤهۆڤ بگری بۆ ولاتی یەكسەر دەبی
 كە چاوسوور و فریاپەسی دیاری نەبی
 دەرشیتهو لە كابه‌دا قەحبیكی مەست
 گەر حاكمی پانه‌وەستی كوتەك بە دەست

دوای تێپەربینی ماوێهەکی ئاوا بە شلەژاوی، سەرۆکانی تیرە و عێلان پێکەو و دانیشتوون و کەوتوونە باس و راویژان و پاش پێداچوونەوێهەک بە بارودۆخی خۆیان دا، لێبراون چارەسەرێک بۆ ئەو کێشەییە بدۆزێنەو. پاش سەر هێتان و بردن بەو ئاکامە گەیشتوون و باشە بچنە لای دوو برا بەناوی عیززەددین و زیائەددین لە شاری ئەخلات کە بە پەسەن دەچوونەو سەر کیسراکان. وایان داناو بانگیان بکەنە نیو عێل و عەشیرەتی خۆیان و هەركامەیان شیاوی مەزنایەتی بوو، بە سەرۆکی خۆیانی دابنێن و جلەوی کاروبارانی بەدەنە دەستی، هەتا گەشە و نەشە بداتە ناوچە و مەلەبەندی ژیانیان و تیرەش لە سەربزێوان توند کا و چورتەیان لی ببێ. گەورە و بچووکی پۆزەکی وێکرا بەم تەگبیرە پازی بوون و گوتوویانە هیچمان بە قەدرایە سەری موویەک لە و کارە و ئاکامەکی لاتادەین. چەند پیاوماقوولێک هەستاوان و چوونە شاری ئەخلات و تەدارەکیان بۆ ئەو شازادانە گرتوو و هێناویان بۆ بدلیس. کۆمەلێک عیززەددینیان لە بدلیس کردۆتە میر و تاقیمیکیش زیائەددینیان لە حەزۆ بە حوکمران داناو. خەلک زۆر چاکیان سەر

وہبەر ھیناون و ڤاپەڤاندنی تەواوی کاروباری گرینگی خاک و مال و سامانی خۆیان داوونە دەستی لیوہشاوہی ئەم دوو باریە و بە مەزنی بی بەرگێڤوہیان داناون. ئەوہی ڤاستی بی میر عیززەددین چۆن چاکە ئاوا لە کلی سەرکردایەتی دەرچووہ و ھیندە جوان بە کاروباران ڤاگەیشتووہ و وای دڵخۆشی داوونەوہ کە ھەموو لایەک پێی گەشاوونەوہ.

وہکوو دیارە خێلی ڤۆژەکی لە نیو تەواوی ھۆز و تیرە و عیلاتی کوردەواری دا بۆ دلاوایی و ئازایی و جەوامیری و بەنامووسی و ڤووپاستی و دەست و داوین ڤاکی و دینداری بەناوبانگن. ئەگەر مەزن و میرەکانیان تووشی کێشە و ھەرا نە ھامەتی بووبن، ھەر پشووێک چێشە لە خزمەت و سینگدانە پێش و گیانبازی ڤانەوہستاون. ھەر جاریکی بیگانە ھەریمی بدلیسی لە چنگ دەرھیتابن و مەزن و میری لەسەر کار لادابن، ڤوویان کردۆتە تەگیروپایان و مشووری کاری خۆیان خواردووہ و بە پشتیوانیی خودا و بەبی یاریدەیی بیگانان سەرلەنوێ چوونەوہ سەر دۆخی پێشوویان. لە نیو کوردان دا وا باوہ و دەلێن بە ئەندازەیی ژمارەیی تەواوی ئەو بەسەردانەیی کە ڤەگی دیواری قەلای بدلیسیان پێ ھەلچندراوہ، سەری ڤۆژەکییان تێداچووہ. ئەگەر پادشایانی خاوەن شکۆ بیانھەوێ کوردستان بگرن، دەبی سەرەتا لەگەڵ مەزن و سەرۆکانی بدلیس و خێلی ڤۆژەکی بکەونە شەڕ و تیکھەلچوون و ھەتا ڤۆژەکی پێمل نەبن، ھیچ ھۆز و عەشیرەتیکی کوردستان مل نادا و سەری بۆ نیروی دەسەلاتداران نەوی ناکا.

کاتیک سولتان [سولەیمان خانی] خەزاکەر ھەریمی بدلیسی گرت و شەمسەددین خانی لەوێ دەرپەڤاند و ئەویش لە ترسان ڤەوی و ڤووی کردە خاکی عەجەمان، خێلاتی بابەکی و مۆدەکی و بلباسی، ماوہی سێ سالان سەریان وەبەر فەرمانی کاربەدەستانی عوسمانی نەھینا. تەنانەت تەواوی میر و سەرکردەکانی کوردان بەپێی فەرمانی سولەیمانی، وەکوو دیوہکانی کێوی قاف

هروژمیان کرده سهریان، به لام نه یانتوانی به چوکیان دا بیتن و دهسته مؤیان کهن. سولتان سوله یمان خانی جیگره وهی سوله یمان [پینگه مبه ر] وهختایه ک بۆی پروون بـۆوه کـسه به زهبروزهنگ چی بۆ ناکری، به هائه ددین به گی میری چه زۆی پاسپارد و ئه ویش به زمانی خویش جه ماوه ری دۆلی کیفه ندۆر و تیره و تایفه کانی بایه کیانی بۆ که وی کرد و هینانییه بهر بار. له لایه کی دیکه شه وه خودی سولتان که وته لاواندنه وه و دلدانه وهی برایم به گ و قاسم به گی کورانی شیخه میری بلباسی و ئاوا دهسه لاتی به سهر بدلیس دا شکایه وه و به زهبری زۆر چی بۆ نه کرا.

ئه وهی راستی بی زۆر جار ان کورانی مه زن و میرانی کوردستان دیته بدلیس بۆ کهشت و سهیران و مانه وه و کهران، به لام میرزانه و کوربه ئاغا کانی پۆژه کی ناچنه مالی میرانی دیکه ی کوردستان. عیلى پۆژه کی له دهر به ده ری و ولاتی غه ربیایه تی دان به خۆداگرن و شانیان بۆ دهر د و مهینه ت نه وی ناکه ن و رهند و مه ند و مه ردانه راده وهستن و به تابشتن و هه تا پله ی هه ره بالا تیه له ده چن. به م هه لـس و که وت و ئاکاره یان که وتوونه سه رووی تیکرای هۆز و خیلاتی کوردستان.^۱

۱- بره وانه دهقی شه ره فنامه ی محممه د عه بباسی، ل ۴۷۱-۴۷۲. ئه م چه ند لاپه ره یه نه له دهقی زیپنسۆف و نه له دهقی بودلیان دا نسین؛ به لام مامۆستا هه ژار لاپه ره ۶۷۷-۶۷۹ ی پی تاییه ت دا ون. به کور تی و پوختی له م لاپه رانه دا باسی ده رویش مه محمودی که له چیری کراوه وه کوو مه زن و که یخو دای پۆژه کی، که به زمانی تورکی و فارسی شیعی ری زۆر چاکی داناون و له قورئان خویتی دا هینده ی ده نگ خویش بووه که پیی گوتراوه ئیدریسی دووهم. ده رویش مه محمود له گه ل سولتان سوله یمان خان خو ی چاک ریکه ستووه و بۆته باوه پیکرا و خو شه ویستی.

ههروه ها باسی ههیده رئاغای بـرازای چاونه ترسی ده رویش مه محمود کراوه و برایم به گی کور ی قه له نده رئاغاش وه دوا نه دراوه، که له هه یفی خزم و کهسانی که وتۆته سیستان و بۆته پیاوی محممه دخانی تورکمانی، که حوکمرانی ئه وه هه ریمه بووه. له بهر ئازایه تی نار دوویانه ته شه ری بلووچان و شکاندوونی و سه ری پی چه ماندوون. پاشان له سه ر ژبانی به ستم ئاغا رۆیش تووه، که بۆته هاوده می سولتان حوسین میرزا و له قه نده هار خزمه تی پی کردووه. ئه و جار باسی قاسم به گی کور ی شا حوسین ئاغای مۆردار ←

ئەم خەلە دابەش بوو بە سەر بیست و چوار تیرەدا و پینجیان کە بریتین لە قەیسانی، بایەکی، مۆدەکی، زوو قەیسە و زەیدانی، لە تۆرمە و پەسەنی کۆنی خودی بدلیسن و پازدە دیكەیان «بەلباسی» و «قەوالیسی» ن. بەلباسی بریتین لە: کەلەچیری، خەربیلی، بەلەکی،^۱ خەیارتی،^۲ کۆری، بریشی، سەکری،^۳ کارسی،^۴ بیدووری^۵ و بلاکوردی.^۶ قەوالیسی دەبنە: زەردۆزی، ئەنداک، پرتافی،^۷ گردکی، سۆھرەویدی،^۸ کاشاخی،^۹ خالیدی و ئەستورکی^{۱۰} و عەزیزان.^{۱۱}

هاتۆتە ئارا، کە پیاویکی رووراستی خۆراگر بوو و بلیند تیراچوو و گەییووتە پلەیی یووزباشی، بەلام کوردانی عێراق کە کەوتوونە شوین کۆنەقینی خۆیان لەگەڵ رۆژەکییان، بۆیان تیچاندوو و لێخراو و زەمانیکی زۆری پی چوو هەتا چۆتەو سەر دۆخی جارانی و زانیویەتی «پشوودریژی کلیلی دەرگایە».

نوسەر لە درێژدا نووسیویەتی ئیستا کە سالی ۱۰۰۵ی کۆچی، قاسمبەگی رۆژەکی لەسەر کاری پێشوویەتی و بەراستی لاییکی هەتا بلیی شارەزا و ئازا و دلاوا و رەند و مەندە. و.

۱- سەرچاوەی پێشوو: مالکی. و.

۲- ل ۲۴۵ی بۆدلیان: خەیارتە. و.

۳- بەپێی لاپەرە ۲۴۵ی بۆدلیان، دواي کاريسي سەرلەنوی بەلباسی دووپات بۆتەو. و.

۴- سەرچاوەی پێشوو: کاريسي (گارسى). و.

۵- ل ۲۴۵ی بۆدلیان: بیدووزی. و.

۶- بەلاگەردی یان بلاگەردی (؟). و.

۷- سەرچاوەی پێشوو: پیرتافی (؟). و.

۸- قەوالیسی دووپات بۆتەو. و.

۹- سەرچاوەی پێشوو: سۆھرەوی. و.

۱۰- سەرچاوەی پێشوو: کاشاخی. و.

۱۱- ئەستودکی. و.

۱۲- سەرچاوەی پێشوو: عەزیزانی. و.

برگهی دووههم

باسی بنه و بنهچهکهی میرانی بدلیس، که دهچنهوه سهر کی

به پیی گیرانه وهی زمانه و زمان پروون بۆته وه و له چهند دهقیکی دیرۆکیش دا نووسراوه، که میرانی بدلیس دهچنهوه سهر تۆرهمهی کیسراکان. خه لک پینان وایه له توخمهی نۆشیروانن؛ به لام وه کوو ئاشکرایه له سهردهمی نۆشیروان دا، «جاماسب» ی کـوـپـی «فیرووز» کـه پینجـهـمین (۱) پادشای ساسانی، قوبادی [برای] به سهر خاکی ئهرمه ن و شیروان راگه یشتوه. دواي نه مانی، «نهرسی» و «سورخاب» و «به هوات» ی^۲ له پاش به جیماون و نهرسی بۆته جیگـیره وهی. نۆشیروانیش چاکي بال به سهر کیشا و رۆژبه رۆژ گه شهی کرد و دهسهلاتی وای پهره ئهستاند که هیرشی برده سهر گیلان و به هیزی چهک داگیری کرد. له وئ کچه میریکی خواست و کوپیکی لئی بوو که باوکی ناوی نا جیلان شا (۲).^۳ میرانی رۆسته مدار له پشتی ئه و پهیدا بوون. سورخاب حکومهتی شیروانی به دهسته وه گرت و زنجیره ی میرانی شیروان له و به ره بابهن. به هوات له ئه خلات بنـه ی داکوتا و به بره داهاتیک قنیاتی هیتا و به پیچه وانهی باپیرانی پهری نه دا به جه غزی دهسهلاتی و میرانی بدلیس له تهـ وخمه ی ئه ون و له گه ل میرانی رۆسته مدار و شیروان ئاموزان.

۱- پینجهمین پادشای ساسانی بارامی دووههمه و سالی ۲۷۵ تا ۲۸۲ی ز، پادشایه تی کردوه. زیرنۆف بۆیه به هه له ی زانیوه و نیشانه ی پرسپاری بۆ داناهه. قوبادی یه کهم (۴۸۷-۵۳۱ی ز) بیسته م پادشای ساسانی کوپی فیرووز و برای جاماسبه که نه بۆته شا. و.

۲- رهنکه به هرام بی. و.

۳- گیلان شا؛ ئه م نیشانه ی پرسپاره زیرنۆف دایناوه. و.

به‌گویره‌ی گنځانه‌وه‌یه‌کی راست و بڼ‌گری، هه‌تا ئیستا که کلکه‌ی مانگی قوربان‌ی
 سال‌ی ۱۰۰۵ ی ک / ۱۵۹۷ ی زاینیه، ماوه‌ی ۷۶۰ ساله‌ی حوکمرانی بدلیس و ناوچه‌ی و
 مه‌لبه‌نده‌کانی ده‌وروبه‌رین. له‌ ماوه‌ی باس‌کراودا ۱۱۰ سالیک هه‌وساری
 ده‌سه‌لاتیان له‌ ده‌ست ده‌رچووه‌ی و که‌وتوته‌ی چنگ بیگانان و بریتین له‌ چوار
 زنجیره‌ی پادشایان، که‌ له‌ مه‌ودوا به‌ نۆره‌ی خۆیان ده‌خریته‌ی به‌رباس و لیدوان.
 به‌کورتی و پوختی هه‌روه‌ک پیشتر ئه‌م پیتووسه‌ی خه‌مه‌په‌وته‌ی بۆی گنځانه‌وه،
 عیززه‌ددین له‌ بدلیس و زیائه‌ددین له‌ هه‌زۆ کرانه‌ی مه‌زنی عه‌شیره‌تی رۆژه‌کی. پاش
 تیپه‌پینی رۆژگاریک، خه‌لکی بدلیس رۆژه‌پۆژ پتر مه‌یلیان به‌ لای زیائه‌ددین‌دا
 ده‌شکایه‌وه‌ و دلایان له‌ عیززه‌ددین سارد ده‌بوویه‌وه. کاتیک زیائه‌ددین هه‌ستی به‌و
 گۆرانه‌ی کرد و زانی خه‌لک چه‌ندیان خۆش ده‌وئ، رۆژیک به‌ مه‌به‌ستی دیدنه‌ی
 براهه‌ی له‌ هه‌زۆوه‌ی گه‌یشته‌ی بدلیس. پاش ئه‌وه‌ی چاویان به‌ دیداری یه‌کتر روون
 بووه، کۆپی به‌زم و شادی و خۆشی و رابواردن رازیه‌وه. زیائه‌ددین کاتیک
 ته‌ماشای کرد به‌جاریک ئاو و هه‌وای بدلیسی پی ده‌که‌وئ و خواروژووری
 کۆمه‌لگاش دلایان بۆی ده‌کوریکی، که‌لکه‌له‌ی حکومه‌تی بدلیس له‌ میشکی‌دا گه‌رای
 دانا. له‌سه‌ر ئه‌م پی‌وشوینه‌ی به‌دزی که‌وته‌ی کینه‌وبه‌ینه‌ی له‌گه‌ل جه‌ماوه‌ری قه‌لا و
 گه‌لاله‌ی بۆ دارشتن و گوتی ئه‌و ده‌مه‌ی ده‌رۆمه‌وه‌ی عیززه‌ددینی برام بۆ به‌پئ‌کردنم
 له‌ قه‌لا وه‌ده‌رده‌که‌وئ، به‌لام من به‌ بیانویه‌ک ده‌گه‌ریمه‌وه‌ ئه‌و دیوی هه‌ساری
 قه‌لا. پاش چه‌ند رۆژیک زیائه‌ددین به‌ مه‌به‌ستی گه‌رانه‌وه‌ی هه‌زۆ مال‌اوایی له‌ برای
 خواست و عیززه‌ددینیش بۆ به‌پئ‌کردنی خزی و پۆلی یارانی له‌ ده‌روازه‌ی قه‌لا
 ترازان. هیشتا مه‌ودایه‌کی وا له‌ شار دوور نه‌که‌وتبوونه‌وه‌ که‌ زیائه‌ددین پووی
 کرده‌ی عیززه‌ددینی برای و گوتی ئه‌نگوستیله‌که‌م له‌ قه‌لا لی به‌جیم‌او و بۆخۆم نه‌بی
 که‌س نازانی له‌ کوییه، بۆیه‌ ئیوه‌ی تۆزیک لی‌ره‌ راوه‌ستن و به‌په‌له‌ ده‌چم و ده‌یه‌پتم و
 ده‌گه‌ریمه‌وه‌ و ده‌شزانم که‌ خۆ برا دلی له‌ برا ناگۆرئ. عیززه‌ددین هه‌ر له‌و شوینه‌

مایه وه و خۆی به راویوه خافلاند. زیائهددین ههلهکهی قۆزته وه و ههتا ئه و دیوی شوورهی دهووری بدلیس گیر نه بوو. دواي ئه وهی پکیفی به تال کرد، دهروازهی قه لای گاله دا و چۆن چاکه ئاوا دایهست و له برای پاسپارد و گوتی برای چا بی و پیاوه تیم له گه ل بکا و چه ند پوژیک بچیتته هه زۆ، چونکه منی به له نگاز کهش و هه وای بدلیسم پی کسه وتوووه. عیززه ددین هاته پووکاری دهروازهی بدلیس و چه ند جاریک سه ری له گه ل برای ناجوامیری هیتاوبرد، به لام با به دهست مایه وه. به ناچاری پی هه زۆ و ساسۆنی گرته بهر و له و هه ریمه بوو به دهسه لاتدار و میرانی هه زۆ له پشتی وی که وتووونه وه و به عه ززان ناسراون. میرانی بدلیس نه وه و نه تیژهی زیائهددین و به دیدین به ناوبانگن.^۱

ناوی میرانی بدلیس که له کۆمه لیک سه رچاوهی میژوویی دا وه بهرچاوی منی هه ژار هاتوون هه ژده که سن و پتر له ۴۵۰ سالی بی نیویر له و هه ریمه حکومه تیان کردوووه. بۆم پوون نه بوته وه کامه میره یانه که ئه تابه ک عیماده ددین کوپی ئه تابه ک ئاق سونقور،^(۴) بدلیسی له دهست ده رهیتاوه و له جهنگی رهش کردنه وهی ئه م لاپه رانه دا، سه رچاوه کانی بهر دهستم ئامانجیان وه دی نه هیتام. به پیی راستی پووداوه کان قزل ئه رسه لان ئه و ده مه ی توانیویه تی ئازهر بایجان و ئه رمه نستان بگری، بدلیسی شی گرتوووه. دواي سه لجو و قییه کان و له بنه بانی دهسه لاتی خارهمییه کان دا که سولتان جه لاله ددین کوپی سولتان محهمه دی خارهم شا گه یوه ته بدلیس، مه لیک ئه شرف حوکمرانی بووه. پاش وی مه لیک مه جده ددینی برای حکومه تی کردوووه. دوايه ئه م میرانه بهرپز له سهر ته ختی دهسه لات پالیان داوه ته: عیززه ددین، میر ئه بووبه کر، میر شیخ شهرف و میر زیائهددین، که هاوچه رخی ئه میر ته یمووری گوورکان بووه و پیکه وه دیداریشیان کردوووه. له و

۱- ناوچهی دیدین که وتۆته باکووری پوژه لاتی گۆلی وان و له ناوی «زیائهددین» ده وه که وتۆته وه. ع. ی.

دهمه‌وه تاكوو ئیستا كه منی نووسه‌ری ئه‌م لاپه‌رانه به‌پیی دابی به‌میراتگه‌پانی ده‌سه‌لات بوومه میری بدلیس، به‌سه‌رهاتی حوكم‌پرانانی دیار و پیک‌وپیکه و له شوینی خۆی‌دا به‌خهستی باسی په‌وتی پووداو‌ه‌کانی ماوه‌ی حکومه‌تیان ده‌کری. ده‌سته‌یه‌ک له میرانی بدلیس که‌وتوونه به‌ر شه‌پۆلی نیگای خه‌نیکه‌ری پادشایانی جوامیری به‌خته‌وه‌ری خاوه‌ن‌شکو و پله و پایه‌ی ده‌سه‌لاتیان هه‌تا چله‌په‌په‌ی خۆی تیه‌له‌چووه و تاقمیکیش په‌شه‌بای ئاگرینی توو‌په‌یی تیان هالاوه و گپی ده‌ره‌له‌بوونی فه‌رمان‌په‌وایانی گه‌وره‌ی به‌ده‌سه‌لات سووتاندوونی و کوانووی بنه‌ماله‌یان دووکه‌ل و بۆسۆی ییدادی لئ هه‌ستاوه. جا ئی‌مه به‌پشتیوانیی یه‌زدانی میری مه‌زن که‌م‌وزۆر هه‌چیان وه‌دوا ناده‌ین و ده‌یانخه‌ینه به‌رچاو.

به‌پیی په‌وتی پووداو‌ان یه‌که‌م توخم و تۆرهم‌ی که‌ بوونه که‌ند و کۆسپی سه‌ر پیی میرانی کوردستان، پادشایانی سه‌لجوقیی ئازهر‌بایجان بوون. ئه‌وه‌ی راستی بی له سه‌رده‌می سولتان مه‌حمودی کوپی سولتان مه‌مه‌دی کوپی مه‌لیک‌شای سه‌لجوقی‌دا، عیماده‌ددین ئه‌تابه‌کی کوپی ئاق‌سونقور کرابوویه مه‌زن و میری به‌شیک له‌ خاکی عیراقی عه‌ره‌ب و ئه‌تابه‌ک ئیلدگ‌ز که‌ باپیری (۴) ^۱ قزل‌ئهرسه‌لانه، ده‌سه‌لاتی ئازهر‌بایجان و ئه‌رمه‌نستانی پی سپێزابوو. هه‌ردک سه‌رکرده‌ چۆن چاکه‌ ئاوا بالیان به‌ سه‌ر هه‌ری‌می ده‌سه‌لاتیان کیشا و خۆیان له‌ پاراستنی خۆش کرد. سالی ۵۱۱ ه‌ی ک/ ۱۱۱۷ ی ز، ^۲ پاش مردنی حوكم‌پرانی مووسل، ئه‌ویش هه‌ر خرایه سه‌ر قه‌له‌مه‌ره‌وی ده‌سه‌لاتی عیماده‌ددین زه‌نگی و پوژبه‌پوژ ئه‌ستیره‌ی ده‌سه‌لاتی به‌رز دره‌وشایه‌وه و وای لی‌هات که‌ هه‌رشه‌ی برده سه‌ر شام و حه‌له‌ب و له‌ ماوه‌یه‌کی که‌م‌دا گرتی. سالی ۵۳۴ ه‌ی ک/ ۱۱۳۹ ی ز، له‌شکری به‌ره‌و کوردستان و

۱- زېږنډف ئه‌م نېشانه‌ی پرسپاره‌ی داناو. و.

۲- زېږنډف پيی وایه ۵۱۱ هه‌له‌یه و نېشانه‌ی پرسپاری له‌سه‌ر یازده‌که داناو. به‌پيی په‌راویزی ل ۶۸۵ ټی شهره‌فنامه‌ی وه‌رگېراوی هه‌ژار، ۵۲۱/ ۱۱۲۷ ی ز، دروسته. و.

دیاربهره کر دهنگ دا و بدلیس، جزیره، ئاشووت،^۱ ئاکری و تهواوی ناوچهکانی گرتن و قه‌لای ئاشوب (ئاشیب) ی خاپوور کرد و له جیی وی قه‌لایه‌کی به‌ناوی خۆی لئ بنیات نا و بوو به عیمادییه (ئامیدی) که هر ئیستا ناوه‌ندی ده‌سه‌لاتی ئه و هه‌ریمه‌یه.

ئه‌وه‌ی راستی بی بۆ ماوه‌ی پتر له چل سال کوردستان و به‌تایه‌ت شار و قه‌لای بدلیس که وتبویه ژیر ده‌سه‌لاتی فه‌رمانه‌ه‌وایانی سه‌لجوقی، به‌لام وه‌ختایه‌ک سالی ۵۷۶ه‌ی ک/ ۱۱۸۰ی ز، سولتان سالحه‌ددین کوپی نووره‌ددین کوپی (؟)^۲ سه‌یفه‌ددین غازیی ئه‌تابه‌کی، له شه‌ری میسریه‌کان دا شکا و هه‌لات، نیشانه‌ی گیرانی خۆر و مانگی ده‌سه‌لاتیان ته‌واو خۆی نواد. له و کاته‌دا عه‌شیره‌تی پۆژه‌کی که چهند سالیکی بوو له ژیر هه‌وری په‌ژاره‌دا ژاکابوون و چه‌شنی بوونه‌ه‌رانی کۆی له چیا و لیژه‌واران گوینقولاغ و چاوه‌پیی ده‌رفه‌ت بوون و بی‌برانه‌وه له هه‌لیکی وا ده‌گه‌ران، وه‌کوو به‌وری به‌شان‌پیل و شیریی هاروژاو له بلێدانه‌وه به‌ره‌و دامیتان گورمیان به‌ست و هه‌لیانکوتایه‌ سه‌ر پاشماوه‌ی ئه‌تابه‌کان. هیژی پۆژه‌کی پووبه‌ری ده‌شت و چیا ی به‌ترووسکه‌ی شیریی جه‌وه‌ردار له تۆز و خۆلی خه‌نیمان پاک کرده‌وه.

ئه‌و که‌سه‌ی سه‌لجوقی کردبوویانه‌ حوکمرانی بدلیس، گه‌لیک شوینه‌واری به‌خیروبیری له پاش به‌جیماوه و بریتین له مزگه‌وت و کاروانسه‌را و پرد و نه‌ک هه‌ر بدلیس، به‌لکوو ئه‌خلاقیشی به‌و ئاسه‌واره‌ ئاوه‌دان کردۆته‌وه.^۳

۱- ده‌بی ئاشوب یان هه‌مان ئاشیب بی. و.

۲- خودی زین‌تۆف نیشانه‌ی پرسپاری داناه. و.

۳- له لایه‌ره ۲۴۸ی بودلیان‌دا نووسراوه: زۆر چاک به‌ لایه‌ره‌ی سه‌رچاوه‌کانی میژوویی‌دا گه‌رام، به‌لام ناوی میران و ئه‌تابه‌کانی حوکمرانی بدلیسم بۆ نه‌دۆزرانه‌وه؛ که‌چی ده‌زانم گه‌لیک شوینه‌واری پڕ به‌هه‌ریان له پاش به‌جیماوه. و.

وهكوو ده لښ، شاری بدلیس له ژیر دهسه لاتی قزل ئه رسه لان دا بووه. هر چو نیک بئ میژووی مه زنايه تیی ئاق سونقور^(۳) له عیراقی عه رب و میرایه تیی ئیلدگز له هه ریمی نازه ربایجان یه کتر ده گرنه وه و ئه م دووانه پیکه وه هاوچه رخ بوون. کومه لی سه راجیه کان که له هه ریمی بدلیسن پاشه واری سه لجووقیه کان و هه له ی زمانی ئه م ئال و گۆرپی به دی هیتاوه. ^۱ به ره بابی تاج ئه حمده و قه راکوته و قولی ئوزبه کان و چه ندی دیکه ش هر له و توره مه یه ن.

برگه ی سییه م

باسی هه لس و که وتی جوان و ریزدارانه ی پادشایانی پیشوو له گه ل
میرانی بدلیس، که بریتیه له چوار به ش

به شی یه که م

بنکه ی ژین

www.zheen.org

باسی مه لیک ئه شرف

ئه م مه به سته له ئاوینه ی سرشتی هینده ی ئاسمان به رزی خو ش پاو یژانی شیرین وتار و ده روونی چه شنی خوره تاو پرشنگداری نو سه رانی زمان پاراودا خوی ده نوینی، که سه ره تا مه لیک ئه شرف له لایه ن سولتانه کانی میسر و شامه وه کراوه ته میره ریمی بدلیس و هاو سه رده می مه لیک ئه شرف [ی ئه ییووبی ۵۷۸ - ۶۳۵ ی ک / ۱۱۸۲ - ۱۲۳۷ ی ز] بووه. سولتانه کانی [ئه ییووبی] زور چاکیان خویندوته وه و بالیان به سه ر کیشاوه.

سالی ۶۲۵ ی ک/۱۲۲۷-۱۲۲۸ ی ز، سولتان جه لاله ددین کوپی سولتان محهمه دی خارهم شا، خوی له بهر لافاوی هرووژمی چنگیزخان بۆ رانه گيرا و دهستی له تهختی دهسه لاتی ئیران هه لگرت و به ره و هیند بازره بوو. کاتیک له خاکی هیندوستان هه والی مردنی چنگیزخانی به گوئی ئاشنا کرا، له پیوه به ږیگای کیچ و مه کران دا، به مه بهستی گرته وهی ئیران پرووی کرده وه ئیسفه هانی پایتهخت. که مال ئیسماعیلی ئیسفه هانی، [شاعیری] به دیهینی وتهی پر کاگل و جوان دهلی:

کراسسی ئاوه دانی بـیرا به به ژنسی زهوی
له سایه ی سهری تۆوه که پادشای جیهانی
ئاده میزاد و هه یوان هه ر ئه وهنده ی که ماون
پیروزیایی لیک ده که ن به شادی و شادمانی
بووژانه وهی مرؤف و ژیا نه وهی کشت و کاله
له پاشی زه برونه نگ و په لاماری نه مانی
بۆوه ی غولامی تۆ بی و بیی به ده رکه و انت
ئاده میزاد زه ووزیی چۆوه دۆخی چه لانی
له چاری تۆ بنووسری یاره بی عومری نووخی
تۆ بووی له پاشی تۆفان هه وینی ئاوه دانی
درو شایه وه ئیسلام نه ما ده وری خاچ و ماچ
زهنگی کلیسا هه مـوو فریـدران له بـانی
پروخساری دین و ئیمان پرو به ندیان له پرو نه ما
عهبای زولمت دادپی له بالای داده وانی

به‌پراستی و به‌بج گومانی پیوه‌نان و مه‌رای، ده‌توانم بلّیم له ماوه‌یه‌کی یه‌کجار که‌م‌دا ولاته‌که‌ی له‌و کافره‌گلاوانه‌پاک کرده‌وه، به‌لام پاش دوو سالان، وه‌ختایه‌ک ئۆکتای قاتان به‌پووداوه‌کانی ئیرانی زانی، هیژیکی سی‌هزار که‌سه‌ی مه‌غولی خوینرپیژی خسته ژیر پکیفی سووتای به‌هادور و جورماغوون ئۆیان و بۆ لیدانی سولتان جه‌لاله‌ددین به‌ره‌و ئیرانی گال دان. سولتان خۆی بۆ پانه‌گیرا و پرووی کرده‌ هه‌ریمی ئاران و ئه‌رمه‌نستان و تفلیسی گرت. که‌مال ئیسماعیلی ئیسفه‌هانی ده‌لی:

له‌ نیو شاهانی دنیا‌دا به‌غه‌یری تۆ نه‌بوو پابی
له‌ تفلیس و له‌ عوممان یه‌کسمی ئالیک و ئاو دابی

نووسه‌ری میژووی «په‌وزه‌توسسه‌فا» ده‌لی: ئه‌و ده‌مه‌ی که‌ سولتان سه‌ره‌تا له‌ عیراقه‌وه‌ پرووی کرده‌ ئه‌خلات، مه‌لیک ئه‌شرف هوکمرانی بدلیس بوو. مه‌لیک مه‌جده‌ددینی برای له‌بری وی به‌سه‌ر ئه‌خلات راده‌گه‌یشته‌. میشکی ئه‌و جه‌ماوه‌ره‌ وا به‌ هه‌لمه‌دووکی چلک‌وچه‌په‌ر گه‌نده‌ل ببوو که‌ هه‌ر لاشیان له‌ سولتان نه‌کرده‌وه‌. له‌به‌ر شووره‌ی پته‌وی قه‌لا و پاشه‌که‌وت و هیژی به‌رچاوی چه‌کداریان وا غللوور ببوون، که‌ لیی وه‌خۆکه‌وتن و به‌قه‌سه‌ی سووک و جنیوان تییان راخوپی. کاتیکی سولتان وای زانی هیژه‌کانی کۆکرده‌وه‌ و ده‌وره‌ی قه‌لای ته‌نی و له‌هه‌ردک بالانه‌وه‌ ئاگری شه‌ر و خوینرپشتن بالی ئه‌نگاوت. پاش تپیه‌پوونی ماوه‌یه‌ک به‌ سه‌ر قۆناخی گه‌مارۆدا، جه‌ماوه‌ری شار له‌ برسان هیژیان له‌ به‌ردا نه‌ما و چه‌کدارانی سولتان به‌سه‌ریان‌دا زāl بوون و ئه‌خلاتیان گرت. مه‌لیک مه‌جده‌ددین خۆی هاویشته‌ جه‌رگه‌قه‌لای شار که‌ عیزه‌ددینی غولامی مه‌لیک ئه‌شرف قه‌لاداری بوو، به‌لام چونکه‌ به‌پراستی خه‌لک ته‌واو ته‌نگیان پچ هه‌لچندرابوو، مه‌لیک

مهجدهدين هر ئه و پڙه ملي بڙ ناشتي و پيکهاتن پراکيشا و بڙي پروون بڙوه که هيچ کهس تاقهتي بهرهنگار بوونه وهی نهماوه و پرووی کرده لای سولتان. ئه ویش بهخیری هینا و چاوی له تاوانهکانی پۆشی و چۆن چاکه ئاوا لاواندیهوه. پاش ئهم سهربهزکرانهی له کۆپی سولتان دا ههستایه سه ر پێ و تکای کرد له خویتي عیززه ددینی قه لادار خوش بی. سولتان له ولام دا فهرمووی که سیک خزی به شا بزانی، نابی ببیته پاسپاردهی غولامی خۆی! عیززه ددینیش دوای دوو پڙی دیکه به ناوی پیمل بوونه وه له گه ل پۆلیک له یارانی هاتنه دهر و هه موویان له ژیر خه فتانه وه بهرگه زرییان پۆشی و لیبیران ئه گه ر له کۆپی سولتان وه ژور که وتن په لاماری بدهن و بهزه بری شیر و خه نجه ران ههستی لی بېرن. یاران و نیزیکانی سولتان به و کهینه و بهینه یان زانی و به بی چهک بردیانه لای سولتان و ئه ویش هر له پڙوه فهرمووی بیگرن و مهلیک مهجده ددینیشی پڙوه گیرا.

له جهنگه ی گه مارۆدرانی ئه خلالت دا، مهلیک ئه شره ف نامه و پیاوی نارد بوویه لای حوکمرانی شام هه تا بگاته هانای و له و ده مه دا هیزی میسر و شام خۆیان گه یانده یاریده ی. ئه ویش و پرای هیزی کوردستان که له ژیر فهرمانی خۆی دا بوو، چوو به پیریانه وه و له ده شتی مووش یه کتریان گرته وه و پیکه وه به مه بهستی بهرهنگار بوونه وهی سولتان جه لاله ددین بزووتن. خودا و پرستان سولتان له و ده مه دا نه خوش که وت و به سواری که ژاوه به ده وری له شکره که ی دا هات و پیک و پیک کردن. له ده شتی مووش هیزه کان پیکدا هاتن و سی شه و و پڙ شه پیک قورسی بی برانه وه قه وما و سه ره نجام هیزهکانی سولتان به زین و تهق و په ویان تیکه وت، به لام هینده پیاویکی به سام و ئازا بوو، که خۆیان له په یکه رده ی پاراست و گه رانه وه و به شوینی دا نه چوونه لای ئه خلالت. وا هات که راست له و پڙه دا

هەوالی ھرووژمی لەشکری مەغۆل بۆ سەر ئەرەمنستان^۱ دەنگی دایەو و بلابووە
 کە لە بالی تەوریزیشەو سوتای بە ھادور و جورماغوون نۆیان بەرپۆھن.
 سولتانى خواھن شکر بە بیستى ئەم ھەوالە تال و مەینەتبارانە زۆر شلەژا و مەلیک
 مەجدەددین و عیززەددینی لاسە زیندان ئازاد کردن و لەگەڵ مەلیک مەجدەددین
 پێکھات و کەوتە دارپشتنى گەلالەى دوستایەتى و یەکیەتى و خوازینى کچی
 مەلیکی کرد و مارەى بری. سولتان بلابووە بە لەشکری کرد و خۆی لە بدلیس
 ماتەى ھەلگرت و ماوھەیک بەم شیوھە پاییوار و دایە لانی کەیف و نەھەنگ و
 بادەنۆشی و شادمانی. ھەر چەند پوژ جارێک مەلیک ئەشەرف بە باری
 ئامۆژگاری دا بە خزمەت سولتانى رادەگەیاندا کە مەزنیکی وەکوو تۆ نابى و ابى و
 مانەوھى ئاوا لە بدلیس لەگەڵ شان و شکۆى تۆ نایەتەو؛ واکاکە برۆی بۆ
 جیگایەکی دیکە، نەکا مەغۆل پێ بزانن و بێتە ئێرە و تۆی نازەنین و خوشەویست
 تووشى بەلایەک بى و ئیمەى خزمەتکاریشت خاک و دەسلەتیمان پینخوستى سمى
 ئەسپیان بى. مەلیک ئەشەرف ھێندەى ئەو قسانە دەکردن و بە گوێی ھەلەخویند
 کە سولتان پاشەملە دەیگوت، بابە مەلیک لە خەرج و بەرجى ئیمە وەزالە ھاتوو و
 دەیھەوئ بە شیوھەیک لێرە دەرمانپەرینى. پاش تێپەرپوونى ماوھەیک، شەویک
 لەشکری مەغۆل بە سەرکردایەتیی ئیماس بە ھادور بە مەبەستى دەرەدەست کردنى
 سولتان خۆی گەیاندا دەروازەى بدلیس. ئەو شەوھش سولتان وەک ھەموو شەوان
 مەست و کەلەلا بۆی خەوتبوو. چوونە سەرى و ھەر چەندى راپانژاند و ھاواریان
 لى کرد، ھەر وەخەبەر نەھات. لە تاوان مەسینەیک ئاوى ساردیان وەسەر گێرا،
 ئەنجا ھیندیك وەخۆ ھاتەو و تێیان گەیاندا کە لەشکری مەغۆلى گەپوھە سەرى!
 چەند ئەسپێکیان زین کردن و لەو کاتەدا سولتان بە کچی مەلیکی گوت، ھەر

چه ندی باوکت په ندی دادام، پیم وابوو پیمه وه وهره وه و دهیه وئ لیره نه میتم! جا ئیستا له گه لم دی یان نا؟ کیژی مه لیک له قوولایی دله وه پزیشتنی هه لبارد و له سیباری شه ودا پرویان له شاری بدلیس وهرگیرا و بۆی دهرچوون. میژوونوسان لیره وه به ره ودا به چاره نووسی سولتان نازان و لیان پروون نییه که ژیا نی چۆن داکووژاوه، به لام شیخ پروکنه ددین عه لاثودده وله ی سمنانی - گۆره که ی پر بی له نوور .. له «پساله ی ئیقبالیه» دا، له زمان «شیخ نوورهددین عه بدورپرهمان که سهره فی» ی پیری خۆی را ده گیریتته وه که سولتان چۆته نیو پزی پیاوانی خوداوه و ماوه یه که له دییه کی نیزیک به غذا بۆته پینه چی و سهره نجام سهری وه بهر دلوانی پهره ردگار هیناوه و نه ماوه.

به پپی گیرانه وه ی نووسه ری «تاریخی گوزیده»، پۆژیکی کوردیکی براکوژراو له شه ره که ی ئه خلات دا تووشی سولتان ده بی و به تۆله ی خوینی براکه ی ده یکووژیتته وه. نووسه ری «ته زکه ره ی ده ولته شا» ده لی کوردان چاویان پی ده که وئ و له بهر ئه سپ و جل و بهرگی به ری ده یکووژن و بی سهروشوینی ده که ن! هه ر خودا ده زانی چۆنه!

پاشان مه لیک ئه شره ف بی ئه وه ی سهر وه بهر هه چ سولتانیک بیتن، ماوه یه کی زۆر حکوومه تی کردوه و له جه نگه ی خۆی دا بارگه ی به ره و دنیا ی هه رمان تیکه وه پیچاوه. وه کوو پیشتی باسی کرا، دوا ی نه مانی مه لیک مه جده ددینی برای جیی گرتۆته وه و له سهر ته ختی ده سه لات پالی داوه ته وه. له دوا ی ویش کوو و نه وه و نه تیژه یان به مه زنایه تی هاتوون و هه تا سهرده می ده سه لاتی جیهانوانی خونکاری خاوه ن شکۆ ئه میر ته یمووری گوورکانی - خودا لی خوش بی - که س خۆی تیغه که یاندوون و کیشهی تیغه هالاندوون.

بەشی دووھەم

باسی حاجی شەرهف کۆری زیائەددین

زانایانی دەروونپاکی بەپیت و بەهرە کە ترووسکەیی پرشنگذاری زانستیان
هەموو لایەکی داگرتوو، لە پووی دەقی میژوونووسانەو - خودای مەزن لێیان
پازی بێ - بۆیان دەرکەوتوو کە سالی ۷۹۶ی ک/ ۱۳۹۳ - ۱۳۹۴ی ز، ھاوکات لەگەڵ
«ئیت ئیل»^۱ و مانگی خاکەلیوێ جەلالی، لەشکری خاقانی بەختیار ئەمیر
تەیمووری گورکان بەرەو ئەم ھەریمە بزوووتوو. سولتانی زەمان پاش گرتنی
بەغدا، جزیرە، مووسل، تکریت، ماردین و ئامەد، بە ڕیگی «سیواس» دا پووی
کردۆتە کوێستانی «ئالەتاق» و پۆژی شەممۆ ۱۵ی مانگی ڕەجەبی ئەو سالە لە
دەشتی مووش پکیزی شکۆداری بەتال کردوو. نووسەری میژووی «زەفەرنامە»
دەلی: حاجی شەرهف کە بۆ پووراستی و پیاوچاکی ھێچکەس لە سەرانشەری
کوردستان دا تای نەدەکرد و ئەوەندەیی بلیی بە جوانی لەگەڵ پیاوەکانی میری
بەختەر دەجووڵایەو و سەری وەبەر فرمانی دیتان و گریی وەبەر نەدیتان،
دەستەکللی قەلای بدلیس و ئەخلات و مووش و تەواوی قەلاکانی قەلەمڕەوی خۆی
ھەلگرتن و پۆیی بۆ خزمەت خاوەن شکۆ. لەو بەپیرەو پەچوونەدا گەلیک دیاریی ھەرە
چاک و چەند سەر ئەسپی عەرەبی و یەستری خۆشاژۆی «بەردەعی»^۲ ی بۆ برد و
بە پامووسانی سەرپەنجەیی، بازی بەختی لەسەر شانی نیشیت. یەکیک لەو دیارییانە
ئەسپیکی کویتی دامین تاریک بوو کە دەتگوت مامزی خۆشپەوت و کارمامزی
ناسکی جوانەدیمەنە. چاوی وەکوو ئەستێرەیی گەلاوێژ دەدرەوشان و چەشنی
گەردوون شکۆی لی دەباری و تەوێلی لەگوین مانگ تریفەیی دەدا. یال و بۆی

۱- سالی سەگ: ناوی یازدەھەمین سال لە خولی دوازدە سالەیی سالژمیرو تورکان. و.

۲- بەردەع شاریکە لە ئازەربایجان. و.

ئەستیرەى موشتەرىى دینایە وە یاد و چەشنى ھەسارەى بارامى تۆلەئەستیتە وە خۆى دەنواند. بۆ وریایى دەتگوت ھەسارەى زاوہیە و لە تیژبەزى دا ھەیفى سىنەى ئاسمانە. چەشنى خۆرەتاو دەگەشایە وە ئەستیرەى بەیانى بوو دەشنايە وە. سمى دەتگوت یاقیقە و کلکى ئاوریشمى خاوە و ددانى گەوھەرە و باھۆى سندانى ئاسنگەرانە.

لە و پەپەو پەپانە وە گەلێک سەردار و گەردنکەشى دیکەش ھاتبوون و ئەسپى بەناوبانگیان بە دیارى ھیتابوون. لە دەشتى مووش ھەموویان تاو دان و ھیچیان تۆزیان نەشکاند و بەرسینگەى لى بڕینە وە.

ئەسپىکى بەلەک بەبى ئەوستان وەک چەرخى گەردوون
 ھەزاران پینەى رەشى شەوگارى لە پۆژى دروون
 کلکى بەندۆکى باقەى کلۆشى رەوتى پۆژگار
 لە شیوەى سمى مانگ دەشکایە وە، بە نەخش و نیکار
 ئەگەرکوو ناللى لە گەرمە غارار پەپیبایە سەر
 وەکوو ماھى نەو لە ئاسمانا خۆى دەخستەدەر
 گەر مەیانى با بەینى خۆرەللات ھەتا خۆرنشین
 وەکوو برووسکە بە تاقە بازى نیدوانى دەبڕین
 کە شان و پیللى تینى تیدەزا بە گەورمى تاوى
 تۆزى نەدەشکاند باى بەتەوژم و دەکەوتە خاوى

خونکارى بەختە وەرى جیھانگیر، حاجى شەرەفى بە سیلە نیگای شاھانەى بەسەر
 کردە وە و بارانى چاکەى لى باراند و کەوللى شانازى خستە سەر شانى و لە نۆو

پیزی ئامپاكانی دا به تاقانه‌ی دانا. بیجگه له هه‌ریمی پیشووی ژێر ده‌سه‌لاتی، ناوچه‌ی پاسین و ئونیک و مه‌لازگردیشی کرده باربووی و فه‌رمانی پیرۆزی بۆ نووسی و له‌عنه‌نامه‌شی تیهاویشته [تاکوو هیچ‌کەس هه‌قی نه‌بی فه‌رمانی هه‌ (لوه‌شی‌ننێته‌وه‌].

شازاده‌یه‌کی ئۆزبه‌ک به‌ناوی ئیق‌سۆفی، که‌ پیاوانی خاوه‌ن‌شکۆی ده‌زاندن و ده‌یهه‌ویست په‌ندیان به‌ سه‌ر بیئێ، به‌ فه‌رمانی ئه‌میر ته‌یموور گه‌را و ئه‌سه‌پاره‌ی ده‌ستی حاجی شه‌ره‌ف کرا هه‌تا له‌ قه‌لای بدلیس بیه‌خاته‌ سیاچاله‌وه‌.^(۵) ئه‌م فه‌رمانه‌ هه‌ژایه‌ هه‌تا سالی ۹۴۰ ی ک/ ۱۵۳۳ ی ز، هه‌یشتا به‌ده‌ست ئه‌م خاوه‌نه‌وه‌ مابوو. پاش نه‌مانی شه‌ره‌ف‌خان و ئاواره‌بوونی شه‌مه‌سه‌ددین‌خانی کۆری له‌گه‌ڵ مه‌زنانی پۆژه‌کی بۆ ولاتی عه‌جه‌مستان، فه‌رمانی ته‌یمووری و فه‌رمانی تیکرای پادشاکانی دیکه‌ش تیداچوون. به‌کورتی دوا‌ی نه‌مانی حاجی شه‌ره‌ف، میر شه‌مه‌سه‌ددینی ئاکارجوانی کۆری ناسراو به‌ «وه‌لی» جێی گرت‌ه‌وه‌ و کاروباری گرینگی هه‌ریمه‌که‌ی که‌وته‌ سه‌ر شانی.^(۶)

به‌شی سی‌هه‌م

باسی میر شه‌مه‌سه‌ددین کۆری میر حاجی شه‌ره‌ف

له‌گه‌ڵ دلوپه‌بارانی هه‌وری پیتووس و بارینی گه‌وه‌ر له‌ سه‌ره‌په‌نجی نه‌خشینی زانایانی په‌ره‌پێده‌ری زانست و زانیاری پوون ده‌بیته‌وه‌ که‌ ئه‌و ده‌مه‌ی وا قه‌رایووسفی کۆری قه‌رامحه‌مه‌دی تورکمان له‌ سامی هه‌ژه‌ زه‌بروه‌شیته‌کانی ئه‌میر ته‌یموور په‌نای برده‌بوویه‌ به‌ر ئیلدروم بایه‌زیدخانی فه‌رمانه‌وه‌ی پۆم، ئه‌میر

تەیموور پیاوی ناردۆتە لای هەتا قەرایووسفی بە دەستەو بەدا و لە نامە یەکیشتدا ئەم چەند شیعەرانی بۆ نووسیوە:

دڵم نایەوێ کە ئارامی پۆم پووی کاتە شیوان
بە هەنگاوی من بەیانە ی پوونی لێ بیتە شیوان
بێدە بە دەستی غولامانی من کلیکی کوماخ
بە خۆ تەنگ مە کە جیهانی بەرین بە سەد ئاخ و داخ
قەرایووسفی چەتە ی پێگری لاکە لێن و کەل
کە پێی تەنیو بەرەو مائی خوا لە پێی حاجی گەل
ئەهۆنیی بێی لە پێی هات و چۆ لە بەر بە دەفە پێ
پەنای هیناوە بۆ ژێر سیبەرت، بە خۆی و گە پێ
بۆیە وە چاکە زەبری شیرێ تیژ پێی نەمانی بێ
ئەو نەندە ی بەسە و وا باشە بیخوا و گزەری گیانی بێ

کاتێک پاسباردە ی خاقانی خاوەن شکۆ گە یشتە پۆم و ئامانجی هاتنی بۆ
سولتانی پازینەوێ جیهان پوون بۆو، ولامی نامە کە ی نووسیوە وە قەرایووسفی
تین دا هەتا لە و ئارامانە نە مینێ و بپوا و سەر وە بن بای سولتان «فەرەخ» ی^۱
فەرمانرەوای میسر بێنێ. قەرایووسف پۆی، بەلام چونکە فەرمانرەوای میسر لە و

۱- بە پێی بۆچوونی محەممەد عەلی عەونی و جەمیل پۆژبە یانی، دەبێ مەبەستی سولتان «فەرەخ» ی کورێ بەرقووق بێ کە دوو هەم پادشای کۆیلە چرکە سەکانی میسرە و سالی ۸۰۱ هـ/ک/ ۱۳۹۸ ی ز، بۆتە پادشا و لە سووریا دەگژ تەیمووری لەنگ پاجووە و پێی نەوەستاو و لە گەلی پیکهاتوو. سالی ۸۰۸ هـ/ک/ ۱۴۰۵ ی ز، لە پریک ون بوو و کەس نە یزانیووە چسێ بە سەر هاتوو. (شەرهەفنامە ی وەرگیس پراوی هەژار، پەراوێزی ل ۶۹۸-۶۹۹). و.

کاته‌دا خۆی به دۆستی خاوه‌ن‌شکۆی به‌خته‌وهر ده‌زانی، له‌گه‌ل سولتان ئه‌حمه‌دی جه‌لایری حوکمرانی به‌غدا، که ئه‌ویش سه‌ری وئ هیتابوو، گرتی و هه‌ردووکیانی له‌قه‌لاقوچه‌یه‌کی میسردا زیندانی کرد. پاش بلاوبوونه‌وه‌ی نه‌مانی ئه‌میر ته‌یموور ئازادی کردن و بۆی دانان که هه‌رکام یه‌کی ۵۰۰ نۆکه‌ر رابگرن و خه‌زنه‌خانه‌ی میسر مووچه و بژیویان دابین بکا و بکه‌ونه‌پیزی مه‌زن و ماقوولان و شانیان له‌رپه‌پاندنی ئه‌رک و راسپارده‌ی پادشا شل بکه‌ن و بۆ هیچ شتیکی وه‌کوو ئه‌سپ و چه‌ک دانسه‌می‌ندن. له‌وه‌هل و هه‌ات و کاته‌دا ته‌نیا لاته‌وپاته و شاگردپیشه و کۆنه‌که‌رداری به‌غدا یی له‌سولتان ئه‌حمه‌د هه‌لان، به‌لام ئه‌وانه‌ی چوونه‌به‌ر پکیفی قه‌رایووسف کۆمه‌لیک پیاوی به‌کاری تورکمانی قه‌ره‌قۆینلوو بوون، که له‌و ولاته‌گیرسابوونه‌وه. میسری له‌و زۆر و زه‌وه‌ندییه‌ی تورکمانان تۆقین و به‌خزمه‌ت سولتان «فه‌ره‌ج» یان^۱ راگه‌یه‌یاند و گوته‌یان ئه‌گه‌ر قه‌ره‌قۆینلوو ئاوا به‌ریان به‌هه‌للای بئ و قه‌رایووسف پێشی پێ نه‌گیرئ، په‌نا به‌خودا هیچ دوور نییه‌ ئاژاو‌هیه‌ک بنینه‌وه و پیلانی‌ک بگیرن. پاش باس و راویژیکی تیر و ته‌سه‌ل وایان دانا که له‌پوژی کایه‌ی گۆیه‌ن‌دا، سولتان فه‌ره‌ج به‌قه‌رایووسف به‌فرمووی تا وی‌پای ده‌ست وپێوه‌نده‌کانی پکیف به‌تال کا و هه‌موویان ورکه‌به‌ردی مه‌یدانه‌که‌ کۆ که‌نه‌وه، جا له‌و کاته‌دا چه‌کدارانی میسری هه‌لکه‌نه‌سه‌ریان و به‌شیری تیژی ده‌م‌نه‌پاریژ ئه‌و بئ‌تاوانانه‌له‌خوین‌گه‌وزین و گیانیان لئ‌بستین. قه‌رایووسف بـه‌و فیله‌ی زانی و پیاوه‌کانی خۆی به‌ساز و ته‌یاری برده‌مه‌یدان. کاتیک سولتان به‌پێی ته‌مای پێشوو فرمووی تا قه‌رایووسف و پیاوه‌کانی دابه‌زن و چی به‌ردووکه‌یه‌کۆی که‌نه‌وه، قه‌رایووسف له‌سه‌ر خوانی زینی چورته‌ی نه‌کرد و هاته‌به‌ره‌و‌پووی سولتان و گوته‌ی ئه‌ی سولتانی جیهان هه‌تا ئیستا که ئیهمی غولامی

۱- نووسراوه «فرخ»، که هه‌له‌یه و راست کراوه‌ته‌وه. و.

خوت خویندوته وه، چۆن چاکه ئاوامان خزمهت کردووی، به لام وهختایه ک قین له زگ و شهیتان و شۆفار وایان تیچاندووه تا خوینتمان بریژی، تازه مانه وه مان لیره بئ فایدهیه و ده پۆین. هه ره سه ره پشتی ئه سه وه ئیکلامی پادشای کیشا و مامزه ی گه یانده که له که ی ئه سه ی و قه مچی لی وه شانده و له نۆکه رانی خوپی و له و ته له ی شه ره ده رباز بوو. وه که ده لێن هه تا گه یوه ته دیار به کر ۱۸۰ جاریان به سه ره گه لی ته نیوه و هه موو جاریک به زه بری شان و باهۆی دپی پیداون و مشووری خه نیمانی خواردووه و به ده ست و بردی پیاوانه به زاندوونی. پاشان له دیار به کر وه پرووی کردوته بدلیس و په نای بردوته به ره مه لیک شه سه ده دین. له وئ کچی خۆی داوه به مه لیک و ئه ویش ناوچه ی پاسین و قه لای ئونیک ی باربوو کردووه و «قه رایووسف» یش بنه ی لی داکوتاوه.

هاوینی سالی ۸۰۹ ی ک/ ۱۴۰۶ ی ز، به یاریده ی مه لیک شه سه ده دین له مه لبه ندی چخور سه عد، له گه ل میرزا ئه بو و به کری کوپی میرزا میران شای کوپی ئه میر ته میوور تیکه هه لچه وه و شکسانه دوو یه تی و راوی ناوه. پاشان چخور سه عد، مه رهند، نه خجه وان، سه روور^۱ و ماکوژی گرتووه و زستانه هه واری بردوته مه رهند. سالی ۸۱۰ ی ک/ ۱۴۰۷ ی ز، میرزا ئه بو و به کر له گه ل میرزا میران شای باوکی به مه به ستی تیکشکاندنی قه رایووسفی تورکمان، له شکریکی گه وره و گرانی له عیراق و خوراسانه وه هی نایه سه ره ئازه ربایجان. له «شه نبی غازان» ی ته وریز هیزه کان تیکه هه لنگووتن و پیکداهاتن و له شکری چوغتای ته ق و په وی تیکه وت و میرزا میران شا کوژرا و سه ره له به ری ئازه ربایجان که وته ژیر ده سه لات ی قه رایووسف. پۆژ به پۆژ ئه ستیره ی به ختی قه رایووسف به رز دره وشایه وه و دۆستایه تی و یه کییه تیشی له گه ل مه لیک شه سه ده دین هه روا درێژی کیشا و که

۱- ویدهچی «سه ردوود» یان هه مان «سه رده رۆ» بی. و.

دهیدواند پئی دهگوت کوږم! کاتیک بوو به پادشا، بدلیس و ناوچه و مهلبه ندهکانی دهورو به ریشی به ملکایه تی پئی به خشی و ئه و فه رمانه ی که سه باره ته به میر شه مسه ددین به بی دهستیوه ردان پایدیه گویم:

«ئهی ږله خو شه ویسته کاذم، هیوادارم خودای مه زن له متان نه ستیځی. ئهی سه رخیلان و سه ره یزان و سه رلکان و سه رپه لان^۱ و سه رداران و ئه میران و بریکاران و ئاغان و مه زنان و ماقوولان و که یخودایان و مه لیکانی کوردستان! ئهی پیاوانی به ناوبانگ و چاوناس و پیشه دار و ئاپوره ی دانیشتوانی بدلیس و ئه خلات و مووش و خه نووس^۲ و دهورو به ریان [ږوی قسه م له ئیوه یه!] هه مووتان ده بی بزانی چونکه لیمان ږوون بوته وه ږله ی خو شه ویستی پایه به رزی داده وانی ئاوه زمه ندی هیځا، گه وړه ی سپاسالارانی عه جه م، میر شه مسه ددینی نموونه ی مه زنا یه تی، به گیان و دل و ږو وراستی و دلسوزی و سه ر له پیتاوی له گه لمان تیکه وتووه، هیوادارین یه زدانی بالاده ست ږوژگاری ده سه لاتی بو دريژ کاته وه و هه تاهه تايه هر سه ربه رز و سه رکه و ته و به خته وهر بی. هیتده مان ږوا پئی هیناوه که به ئهرکی مسوگره ی شاهانه ی خو منی ده زانین ناوبراو به پئی دابی پیښوو به سه ر بکړیته وه و شابه شانه ی بو وه به رچاو بگری و له نیو هاوشانه کانی دا تاق و تاقانه بی. هر بو یه شوینه واری خیروبیر و چاکه ی پادشایانه له سه ر لاپه ره ی ژیا نی دپته نه خشاندن. جاری وه کوو ده مشیرانه حکوومه ت و ده سه لاتی بدلیس و ئه خلات و مووش و خه نووس و ته وای قه لاکانی دیکه و دهورو به ریا نی به ده ستووری ږا بردوو پئی ده به خشینوه و ده بی ته وای

۱- نووسه ر ده لی میری ده هه زار چه کدار (میرتومان)، میری هه زار چه کدار و سه رکرده ی سه ت چه کدار. دیاره ئه مه شیوه یه که دابه شینی له شکر بووه و سه ره یز و سه رلک و سه رپه لم له جی دانان. و.

۲- خه نس. و.

باج و پیتاک و داهاتی هەموویان بۆخۆی بێ و نابێ هیچکەس ببیتە شەریکە دەسەلاتی. ئاوات...خ...وازم...ودا...هەموو بالانەو بەی بالی بدا. بۆیە ئەم فەرمانە نووسرا و بلاو کرایەو هەتا هیچ مەزن و میریک چاوی بە سەر ناوچە و مەلبەند و زەوی و زار و خاکی پاوانی پیشوویەو نەبێ و سەریشی بۆ ساز نەکا و کۆمەلانی خەلک و دەست و پێوەندەکانی بەر فەرمانی بە سەر دانیگەرانی و کیشی لایەلادا نەخا. هەر کەس لەو فەرمانە دەرچێ لەپێوە دەکەوێتە بەر شەپۆلی پرسیاران و هەلدەپێچرێ و سزای توندی بۆ وەبەرچاوەگیرێ. ئەرکی سەر شانی سەرکردە و سەردار و مەزن و ماقوولان و دانیشتووان و ئاپۆرە و بدلیس و ئەخلات و مووش و خەنوس و شویتهکانی دیکە، هەتا لەگەڵ قەلاداران و قەلانشینان لە قەسە پیاوێکانی میری پایەداری کۆرم دەرئەچن و بە گەورە و خۆیانیا بزانن و سەریان لە حاند ئامۆژگاری و پەندیان بانەدن و لەگەڵیان نەکەوێتە ملانە و کەڵەوێکشی. هەر کاریکی گرینگی هەیانە و تووشی هەر پووداویکی دژوار بوون، دەبێ هانا بەرن بۆ کاربەدەستانی میری ناوبراو و هەر چارەسەرێکی ئەو پێی باش بێ، نابێ لێی لادەن. لە هەموو لایەکەو دەبێ ئەم پەوتە پەچاو بکری. هەر دەقیەک بە مۆری بەنرخێ ئەم پایەبلندە بنەخشی و بپازیتەو، دەبێ جێی باوەر و متمانە بێ.

پۆژی ۱۰ی مانگی مەولودی ۸۲۰ی ک/ ۱۴۱۷ی ز، نووسرا. «بەپێی دەقی کتیبی «مەتله عوسسە عەدین»، چل پۆژ پاش نەمانی قەرایوسف، میر شەمسەددین پۆژی ۱۸ی مانگی قوربانی سالی ۸۲۳ی ک/ ۱۴۲۰ی ز، بە نۆکەرێکی باوەرپێکراوی خۆی دا نامەیکە گەرم و گۆر دەرئێ بۆ شاپوخمیرزا لە قەرەباغی ئاران و خۆی بە دەوڵەتخوای دادەنێ. لە جەنگە خاکەلیوێ بە هاردا کە شاپوخمیرزا لە زستانە هەواری قەرەباغەو بە مەبەستی شەر لەگەڵ کورانی قەرایوسفی تورکمان تەشریفی بردە ناوچە ئەرزنجان، سەرەتای مانگی

جه مادی یه که می سالی ۸۲۴ی ک/۱۴۲۱ی ز، له «که تمه» غیاسی قازی محهمه د له لایه ن میر شه مسه ددینی حوکمرانی بدلیسه وه گه لیک دیاری هره چاکی گه یانده خزمه تی و ئیزن درا هه تا له دیوانی پیروزی پوئیشی و پاشان ته شریفی به کامره وایی بگه پیتته وه.

کاتیک میرگ و میرغوزاری زهنویری «مه رکوو»ی^۱ دهوروبه ری ئه خلالت بوو به خپوه تگه ی هیزه بالاده سته کانی شاپوخمیرزا، میر شه مسه ددین له گه ل چه ند میریکی دیکه ی کوردستان چوونه پیشوازی پکیفی پیروزی. له سه ره تای مانگی جه مادی دووه می ئه و ساله دا، شانازی رامووسانی سه ره پنجه ی دههنده ی پادشای پی برآ و به خه لاتى مه زنانه ی به سه ر کرایه وه و به لای کرانه وه ی خونکارانه گه شه و نه شه ی پی به خشرآ و فره مانى میرایه تی بدلیسی بو نوئ کرایه وه. پروزی شازده ی ئه و مانگه ئیزنی خواست و گه رایه وه هه ریمی ده سه لاتى.

ئه وه ی راستی بی ناکه ومه سه ر بارى له بله بانى و زمان لووسی و پیداه لدانى، به لام ئه وهنده ی ده زانم که میر شه مسه ددین پیاویکی یه کجار تاقانه پرست و زانا و له به پروه بردنی کاروباری حکومه تی دا به برشت و شاره زابوو. خه لکی هه ریمه که زوریان باوه پ پی هیناوه و ئیستاش هه ر باوه رپان پیته تی. وه ک ده لئین هه وت پله ی سؤفیانه ی پیواوه و له و تیکه لاوبوونه ی له گه ل پهروه ردار پشکیکی پی برآوه. له چه ندین نامیلکه ی سؤفیانه دا نووسراوه و زمانه و زمان له نئو خه لکدا ئه م نه زیله یه گه راوه که بوونه وه ر و مه لی کیوی ده سته مزی بوون و له جه نگه ی هه لگرتی ده سنوئزدا ئاوی ده سستی موباره کیان خواردوته وه. زور که شف و که پاماتی دیکه

له و پسا به بهرزه دهگێر نه وه و بۆ وهی به باریکی دیکه ی دا لیک نه ده نه وه خو
له گێرانه وه یان ده پارێزم.

کاتی به فیرۆ نه داوه و هه میسه له کۆری زانیانی بهرزه جی و مامۆستایانی
خوینده وار و کۆمه لی جی بڵندی سۆفییان دا پۆنیشتوو وه له گفت و لفتی ئەم
به خته وه رانه تیر نه بووه. له نیو خه لکدا به میر شه مسه ددینی گه وره ناسراوه و
بی برانه وه خه لکی هه ریمه که هانا ده به نه بهر گیانی پاکی و ده پارێته وه پشت و
په نایان بی. له سه رده می هه را و ئاژاوه ی تورکمانان دا سکه و خوتپه ی به ناوییه وه
لیدراوه و خویندراوه ته وه. ئیستاش له کوردستان دراوی زیوی یه که مسقالی هه یه
که پپی ده لێن «شه مسه ددینی» و کوردان بۆ متفه رک هه لیده گرن و منی
به له نگازیش دیتوو مه. سی چه شنه سکه ی دیکه شم وه بهرچاوی هاتوو که سی
میری بدلیس لییان داوه و بریتین له: محه ممه د کۆری شه ره ف، شه ره ف کۆری
محه ممه د و شه مسه ددین کۆری زیاته ددین.

میر شه مسه ددین سالی ١١٠ هـ ک/ ١٤٠٧ ی ز، خانه قا، نه خوشخانه، میوانخانه و
مزگه وتی له ده وری گۆکمه یدان ساز کردوون که پپیان ده لێن شه مسیه. گوندی
«ترمیت» ی لای مووش و «که قووی» سه ر به ناوچه ی گورجیکان و بی
«کازوخ» ی نیوان ئه رجیش و عادلجه واز، له گه ل چوار مه زرا و هه وت دووکان و
کاروانسه رایه ک و بیست ده ست خانوو به ره ی ئه رمه نی نشین له خودی بدلیس و
ده ورو به ری له مه قووفه کانی ئه و به پێزه هه ر ماون و زۆری دیکه شی هه بوون که
به پپی خواره که و پپچه که ی پۆژگار نه ماون. خانه قاکه هه روک جاران ئاوه دانه و
نان و پپخۆر و شیوی هه ژار و به له نگازان دابین ده کا. بی کازوو خیش له سه ر
خوارو ژووری کۆمه ل وه قف کراوه و چیش و نانی پپیواران و هام وشۆکه رانی
لی ده درئ.

سهره نجام میر شه مسه ددین به دهست میرزا ئه سکه ندهری کوپی قه رایوسفی تورکمان، که هر چه ندی بلئی پیاویکی نه زان بوو، له شاری ئه خلالت پله ی به رزی شه هید بوونی له چاره ی نووسراوه. هیتدیک لایان وایه تهرمی ئه و گهره پیاوه یان له ئه خلالت وه هیناوه ته وه بدلیس و له بالی پوژه لاتی گۆکمه یدان و به ره پووی خانه قاکه ی خوی ناشتوویانه و دهسته یه کیش ده لاین هر له ئه خلالت نیژراوه و ناکۆکی هه یه له سهر جی نیژرانی.

وهک ده گپنه وه له سهر لیدانی ژنه که ی خوی کوژراوه که خوشکی ئه سکه ندهر بووه. ئه م کیژه تورکمانه که پهروه رده ی داب و نه ریتیکی جیاواز بووه، زۆری مه یل له غار و پمبازی و تیره ندازی و قاشوبازی بووه و ویستوویه تی جاروباره له بدلیس باداته وه سهر دابی مالی باوانی، به لام میری گهره هه موو جارئ گوتوویه تی ناکرئ و نابج و ئیمه کوردین و ئه وه ی تۆ ده یکه ی له گه ل داب و نه ریتی ئیمه نایه ته وه و باوی تورکمانان له بهر چاوی ئیمه جوان نییه و به دله وه نسان... ووسسئ و ده بسئ دهست هه لگری، به لام گوئی به و قسانه نه بزوتووه و شاعیر گوته نی:

به نهرمی و خوشی نه پۆی له رپیه
کوتهک ده زانی قوناغ له کوپیه

پوژیک له پوژان میر شه مسه ددین که ده بینئ خاتوونی خیزانی دهست هه لئاگرئ له چه له حانی و خه ریکه ددانی لئی سپی ده بیته وه و زمانی هیتده ی گه زی...ک لی ده رکیشاوه، رقی هه لده ستئ و مستیکی له ده می ده دا و ددانیکی ده شکینئ. ئه ویش سئ و دووی لی ناکا و ددانه ی له کاغه زیکه وه ده پیچی و له گه ل نامه یه ک ده ینیئرئ بۆ برای له ئه رجیش و گله و گازنده و سکالای پی راده گه یه نی.

ئەو زالمەى كە پىيان دەنگوت ئەسكەندەرەشىتە و سەلى لە هېچ كارىك نەدەكرد، كاتىك مير شەمسەددىن بە مەبەستى سەردانى چووبوويه ئەخلات، لەسەر خوشكى گەپى تىھالاند و كوشتى؛ بەلام بە بۆچوونى منى نووسەرى ئەم دىزانە، ئەم نەزىلەيە دوور دەنوینى و ویناچى وابى و لام وایە نىوان خوشبوونى لەگەل شارپوخمىرزا مەرگى لە چارەى میرى گەورە نووسى.

بەكورتى، پاش شەھىد بوونى ئەو میرە مەزنە، میر شەرفى كۆپى وەكوو جىگرەوہیەكى باش ھاتە شوینى و ھەوسارى دەسلەتەى بەدەستەوہ گرت. میر شەرف كەسىك بوو كە جەزبەى خودایى لە دەروونى دا دەفى دەدا و دەھارووژا. شەوانە دەپۆیى و لە توونى گەرماوان دەنوست و بە پۆژ لەو قەفەزە ئاسنەدا لەنگەرى دەگەرت كە سازى كەردبوو؛ ئەوسا لەبەرخیوہ دەیورتاند و دەىگوت قەفەز جیى نیرەكەوہ! جا بۆیە لەسەر ئەم حال و بالەرا سەردەمى ژيانى وەكوو خونچەى پشكووتوو ھىندەى خۆ پانەگرت و ھېچ شوینەوارىكى لەسەر لاپەرەى پۆژگار لى بەجیتەما.

ئەگەر شادى یا خەمىنى لەم دىزە پشتت بەم جیھانە كەونە مەسپیرە كاتى دەبى ھەر لى دەرچى بەناچار شاد و گەش بە، نەك خەمبار و لیوہبار

بەپى گىزانەوہى باوہ پىكراون شاھم خاتوونى خىزانى میر شەرف، كە مەلىك زادەيەكى حەسەنكىفى بوو، ھەر بە زىندى سەرى مێردەكەى و لەسەر پرس و فتواى مامۆستايان مارەى خۆى ھەلۆەشاندەوہ و شووى كرد بە میر سەیدی ئەحمەد ناسرەددىن. دواى ئەوہى میر شەرف بە شەنگەشەنگ پۆی بەرەو باغى بەھەشت، تاقانەيەكى لە پاش بەجىما بەناوى شەمسەددىن، بەلام چونكە زۆر منداڵ بوو خۆ نەیدەتوانى بە كاروبارى دەسلەت بچارى، ھەر بۆیە جەلوى تىكرای

دەسلەت كەوتە بەر دەستى شياوى مىر سەيدى ئەحمەد و شاھمخاتون. ئاغاۋەتى پۇژەكى بەر پەۋتى پووداۋانە پەۋرۇش بىۋون و دايانە لانى دوژمنايەتى و سەرەپۇيى و ھەر كەس ناۋچەيەكى بدلىسى ۋەبەر خۇى دا و دايىپى. بۇ وىنە مىر محەممەدى ناسرەددىنى لە ئەخلات و ئاورپەحمان ئاغاى قەۋاليسى لە چغور و مووش دەسلەتتى مىر سەيدى ئەحمەد و شاھمخاتونيان بە ھىچ دانەنا و بوو بە تىكەۋلىكە و ھەر كەس لە گۆشەيەكەۋە خۇى بە مىر دەزانى و پۇژەكى توۋشى چەندبەرەكى بوون.

بىتوۋ ۋلاتىك مەزنى نەمىتى

كوپخادى ۋەكوۋ سولتان دەنويىتى

چەند سالىك ھەرىمى بدلىس ئاۋا بى سەرەۋبەرەيى دايىلۇسى، ھەتا ۋا ھات پۇژىكى مىر شەمسەددىنى كوپى مىر شەرف بە مەبەستى چوۋنە پراۋ لە بدلىس ۋەدەر كەۋت و لەسەر پردى «عەرەب» توۋشى عومەر يادگارنى بايەكى ھات كە چەند بارەدارىكى لە «كىفەندۇر» ۋەۋە بۇ فرۇشتىن دەبردە شار. عومەر بى ئەۋەى پىژىكى بۇ دانى و گويدىر ئۆزەكانى لەسەر پىيە كلا كا، ھەچەى لى كىردن و پەلەدارىك ئەژنۆى مىر شەمسەددىنى ئەنگاۋت و ئىشى پى گەياند. مىرزادە لىى ۋەجواب ھات و گوتى كەرەگىلە چاۋت نابىنى و نافامى لايان دەى ھەتا خەلك دەرچى؟ عومەرىش چاۋى قوۋچاند و دەمى كىردەۋە و گوتى ئەۋ كەسە كۆيۈرە كە عەيىبى خۇى نابىنى! مىر شەمسەددىن زۇرى پى توۋرە بوو، وىستى دايىيىتى و تىي ھەلدا، بەلام بەزەيى پىيىدا ھات و پشۋوى بىردەۋە بەر خۇى و چاۋى لى پۇشى و پۇيى.

بیټوو گهر نه بی بی جیکلدانه

به رزه پیلاوت، له سهر سهرانه

پاش ئه وهی ددانی به جهرگی دا گرت و ورده ورده خاو بۆوه، بۆخوی به خوی
گوت هه یاران! نه کا ته وس و پلاری ئه و کابرا لاپۆریه بی سۆ نه بی و بچیته وه
سهر پووداویکی پووش به سهرکراو؟ دواي ئه وهی ته شریفی له پاو گه پرایه وه،
تووشی عومهر یادگارن بۆوه و تهماشای کرد باره داره کانی فرۆشتوون و به رهو
مال ده بیته وه. بانگی کرد و گوتی هه ی کوردی نه فام ئه و قسه قۆر و بی تامه چ بوو
له پاراسه نگی منت نا و ئاوا بی چاوپوو له پووم وهرگه پای؟ عومهر که وته
لالانه وه و پارانه وه و ته وازی و گوتی: ئه ی مه زن زاده ی په سن و ئه ی سۆمای
خۆشه ویستی چاوانم، خۆ له پیبازی پێ-ز نه تراز اوم، به لکوو چونکه خۆم به
خیرخوا و دلسۆزی خانه دانی ئیوه ده زانم، به پروو پاستی و به پوویژی کوردانه
قسه یه کم به گوی دادای و ئه گهر مه یلت لی بی و لیم توو پنه بی، دیم و به دزی
هه موو شتیکت له نوو که وه بۆ ده گێر مه وه. میر، عومهری بانگه یشته سووچیک و
ئه ویش هه رچی له بنی دیزه دا بوو ئه سکوی تیوهر دا و بۆی ده رهیتا و گوتی چۆن
دایکی ئه و په نده ی به باوکی داوه و به زیندی سهر وه لای ناوه و له سهر ده نگی
مه لایان ته لاق دراوه و میردی به میر سه ییدی ئه حمه د کردۆته وه و چلۆن هه وساری
ده سه لات له چنگ بنه ماله ی ئه وان تراز اوه.

کاتیک میر شه مه ددین به رچاوی پوون بۆوه و بۆی ده رکه وت عومهر پیاویکی
نیازپاکه و چاکه ی خانه دانی ده وئ، ئافه ریمی لسی کرد و پرسى باشه ئه م
شوورهی و شه رمه چۆن ده شۆریته وه و ئه م که مایه سییه چۆن چاره سهر
ده کری و ده بی چ بکه م؟

عومەر ناوی چەند لاویکی ئازا و بەکاری پۆژەکیانی بۆ هەڵدا و گوتی یەکیەک بانگیان کە لای خۆت و بیاندوینە و بە بەلێن و مەلێن دایان خۆش کە و بیانکە هاودەنگی خۆت، جا ئەو دەمی نۆکەری خۆت پێت دەلێ چ بکە. میر شەمسەددین لەسەر ئەو پێش و شوینە دەستی پێکرد و هەموو پۆژێ چاوی بە یەکدوو لاوان دەکەوت و گەشتی پشتیوانیی لێ دەستاندن. لەو ماوەیدا میر سەیدی ئەحمەد بەو کار و گەڵاڵەیی زانی و بوو بە رێبۆری پێی ڕاکردن و پەنای برده بەر میر ئەبدالی بۆتانی. ئەو وەندەیی بۆتانی یەکدوو میر شەمسەددین دایکی خۆی کوشت و بە پرتاو کەوتە شوینە میر سەیدی ئەحمەد و بەرەو بۆتان ئەسپی لینگ دا. کاتێک میر ئەبدالی بۆتانی پێسی زانسی، لەشکری خۆی هێنا و هاتە کەنار پرووباری زەلم^۱ و بەرەگەیی لێ تەنی. کاتێک هیژەکان لێک نزیکی بوونەوه، میر شەمسەددین ڕاسپاردەیهکی ناردە لای میر ئەبدال و داوای کرد میر سەیدی ئەحمەدی بە دەستەوه بدا. میر ئەبدال لە ولامدا فەرمووی ئیستا جەنگەیی سەودایە و دەکرێ پێک بیین. میر حەسەنی شیرۆیی دەستی بە خۆینی شازادەیهکی بۆتانی سوورە و پەنای بۆ ئیو هیناوه، ئەگەر رازی بن میر سەیدی و میر حەسەن پێکەوه دەگۆرینەوه. بە کورتی پاش چەند جارێک گۆرینەوهی نامە و هاتن و چوونی کە یخودا و ڕاسپاردان، وا پێکھاتن کە میر شەمسەددین چەند ئاغا یەکی پۆژەکی لەبری میر حەسەنی شیرۆیی بنیڕیتە لای میر ئەبدال و ئەویش میر سەیدی بە دەستەوه بدا و دواتر میر شەمسەددینیش میر حەسەن بگرێ و بینیریتە لای میری بۆتان و کە ئەو کرا ئاغاکانی پۆژەکی بگەریتەوه. لەسەر ئەم پێش و شوینە میر شەمسەددین چەند پیاویکی چوست و چالاکی مەلەوانی ئازای هەڵبژاردن و

۱- لە لاپەرە ۲۵۹ی بودلیاندا نووسراوه «پرووباری خێکوم». بێگومان ئەمەیان دروستە و پرووباری زەلم هەڵە و لە شارەزوورە، ئەک لە نیوان خساک بۆتان و بلیس. و.

پایئه سپاردن ده بی له لای لیواری پروبار بنه دابکوتن و ئەگەر لەشکری ئیمه کردی به گرمه و ههرا و قریوه قریو، بزانی ئەوه نیشانهی شه و گورزه و ده بی دهست لسه چهک و چۆل و ئەسپان هه لگرن و خۆتان پروت کهنه وه و به مه له له پروبار بیه پنه وه و بیته وه لای خۆمان، چونکه دنیا و عالم سەر لیک دا، میر حه سه ن ناده مه وه دهست میری بۆتان.

ئاغایانی پۆژه کی به پپی فه رمان پژیشتن و چوونه لای میر ئەبدال و ئەویش به هیوای ئەوهی له بری میر سهیدی ئەحمەد، میر حه سه نی به دهسته وه ده درئ، په نابه رهی نارده وه تاکوو ئاوا کیشهی نیوانیان بیریته وه. کاتیک سولتانی هه یوانی چوارهم کلاوی زی پینی له سه ری داگرت و شه و جلکی په شی عه بیاسییانی پۆشی و ئاسمانی بی خۆر چاوی چاوه پروانی به پیشه نگای خۆر هه لیتا، میر شه مسه ددین به شمشیری تۆله ده ماری ژیا نی میر سهیدی ئەحمەدی سپلهی نانخۆری ناندین دپی هه لبری و به مه بهستی زه بروه شاندن پیاوانی به جه رگی نارده نه قه راخ پرووباری زه لم.^۱ قه ره وله کانی له شکری بۆتانی به و په لاماره ی هیژه کانی پۆژه کی شله ژان و قووله و هه رایان که وته نیوان. ئاغایانی گو یقولا غی پۆژه کی به پروودا وه که یان زانی و خۆیان به دم ئاودا دا و به مه له په پنه وه و گه یشتنه وه نیو هیژه کانی خۆیان. به ری به یانی، راست ئەو ده مه ی که پاشای خۆر هه لات به مه بهستی گه رانه وه سه ر خولگه ی خۆی سه ری وه ده رنا و کیشه ی له سپای ئەستیران کرد و له داوینی ده ریای خۆرنشینه وه نه دیوی کردن و په رده ی شه وی په شی داد پی و بوو به پیشه نگی پروونا کایی، هه ردک هیژ به مه بهستی تیکه له چوون به ئازایی به ره و شه رگه بزووتن و له که ناری پرووبار به ره و پرووی یه کتر چه قین. میر شه مسه ددین رک یفی له که له که ی ئەسه پی کوتا و هاته به ره وه و گو تی، ئە ی میر

ئەبدال من ئە و نۆكەرەى خۆم كوشت كە دابوویە لانى خەیانەت و دوژمنایەتى. لێرە بە و لاوہ من و تۆ هیچ كێشەىەكمان لە نۆوان دا نەماوہ و ئەگەریش سەرت لە شەڕ دەخوری ھازا گۆ و ھازا مەیدان! كاتێك بۆتانى ئە و قسانەیان بیست، میر ئەبدالیش ئەسپى خۆى دەنگ دا و ھاتە پێش و گوتى ئەى میر شەمسەددین بابوباپیری مەزنى ئیوہ ھەر لە كۆنەوہ كەخودا و ڕدین سپى بابوكالى ئیمە بوون و ھەمیشە دەرگای دۆستایەتى و خۆشەویستى لە نۆوانیان دا كەوتۆتە سەر ڕەقى پشت و پێكەوہ پووڕاست و بى غەل و غەش بوون، خودای نەكردە كارێكى وا ناكەم بە پێچەوانەى داب و نەرىتى ڕابردوو بى و خودا و خەلكى خودا پێتان ناخۆش بى و بە ناخەزى بزائن و ببمە پووژەردى دنیا و قیامەت. وەختایەك یەكێكى وەكوو میر سەیدى ئەحمەد شووى لى ھەلكیشاوہ و پێى لە بەرەى خۆى زیاتر ڕاكیشاوہ، تۆلەى ئە و خۆ لە بیر چوونەوہى لى كراوہتەوہ، بۆیە وا باشە ڕینگەى دۆستایەتى و خۆشەویستى بگیریتە بەر و كێشە و ھەرا داكووژى. كاتێك میر شەمسەددین دیتی میر ئەبدال بە یارى لیبووردن و بەرژەوہندى دا قسە دەكا و پێداگرە لەسەر پەرەپێدانى ھاوپشتى و دۆستایەتى، سەرى ڕكێفى وەرسووڕاند و گەراپەوہ و لەو پۆژەوہ ناویان نا میر شەمسەددینی دژوار!

میر شەمسەددین پێنج كۆپى بوو: سولتان ئەحمەد، سولتان مەحموود، زیائەددین، میر شەرەف و میر برایم. سە...الى ۸۳۵ى ك/ ۱۴۳۱ى ز، سولتان ئەحمەد و سولتان مەحموود و زیائەددین تاعوون لێدان و پێى مردن. میر شەرەفیش لە ھەرەتى گەنجى و سەرەتای بەھارى ژيانى دا گێژەلووكەى نەمان ھەلپرووكاند و ڕووى لە دنیاى پووخواك وەرگێژا. دواى نەمانى باوكى، میر برایم جێى گرتەوہ و ماوہیەكى حكومەت كرد و پاشان ڕووى كردە دنیاى ھەرمان. میر حاجى محەممەدى كۆپى بەوہجى بوو بە جێنشینى باوكى و سالى ۸۴۷ى

ک/۱۴۴۳ ی ز، له جهرگه‌ی شاری بدلیس و له‌سهر لیواری پروباری په‌بات بناغه‌ی
فیرگه و مزگه‌وتیکی دانا و له ماوه‌ی سالی‌کدا ته‌واو بوون و داپوشران. سالی
۸۶۵ ی ک/۱۴۶۰ ی ز، پرووی کرده بهر دل‌وانی خودی و له تهنیشت مزگه‌وته‌که‌ی
نیژرا. دوو کوپی به‌ختیاری به‌ناوی میر برایم و میر شه‌مه‌ددین له‌سهر لاپه‌ره‌ی
پوژگار له پاش به‌جیمان. به‌پیی وه‌سیتی باوکی، میر برایم بوو به‌جیگره‌وه‌ی و
ژیان و به‌سهره‌اتی به‌ته‌سه‌لی ده‌خریته به‌رچاو.

به‌شی چوارهم

باسی میر برایم کوپی میر حاجی محهمه‌د

له پیشتردا پینووسی پاراو نه و باسه‌ی له‌سهر لاپه‌ران خسته به‌رچاوان که
همیشه میرانی بدلیس و قه‌رایووسفی قه‌ره‌قوینلوو وه‌کوو باوک و فرزند و
خزمی نیزیک له یه‌کتریان ده‌روانی. کاتیک ئووزوون حه‌سه‌نی ئاق‌قوینلوو، له‌سهر
دوژمنایه‌تی له‌میژینه‌ی نیوانیان، خویتی جیهان‌شای کوپی قه‌رایووسفی رشت و
توانی سوار بی به‌سهر تی‌کرای هه‌ریمی دیاربه‌کر و ئهرمه‌نستان و ئازهر بایجان‌دا،
ته‌واو خو‌ی له‌تووب‌کردن و سرپینه‌وه‌ی بنه‌ماله‌ی قه‌ره‌قوینلوو هه‌ل‌کرد و لیبر
هه‌تا که‌س و کار و دوستانیشیان نه‌هیلن. بو‌جی به‌جی بوونی نه‌م مه‌به‌سته هه‌ر له
سهره‌تادا له‌شکریکی بی‌ژماری به‌سهر کردایه‌تی سوله‌یمان به‌گی بیژن ئوغلی
نارده سهر بدلیس هه‌تا بیگری و میره‌کانی بو‌قوله‌ست بکا. سوله‌یمان به‌گ له‌گه‌ل
لیشاوی بی‌برانه‌وه‌ی هیزی به‌ر فرمانی پرووی کرده کوردستان. کاتیک له‌شکری
ئاق‌قوینلوو داوهرین و له پروکاری قه‌لای بدلیس خپوته و ده‌واریان هه‌ل‌دا، میر
برایمی کوپی حاجی محهمه‌د که له و سه‌رده‌مه‌دا حوکمران بوو، قه‌لای

دابه ست و دهر وازه ی لی داخستن و سهری وه بهر شووره ی شاره که هیتا. سوله یمان به گ له پیوه دهوری قه لای ته نی و ئامرازی قه لاگرتنی تیکبه ستن و دایبه ستن و سی سالان هر به ته ما بوو بیگری. هه موو سالی که خۆره تاوی پوونکه ره وه ی جیهان ده که وته جه نگه ی شه و گه پانه وه ی پاییزی و جه مشیدی ئاسمان له ترسی شه خته و سه رما سهری وه بن بالی سمۆره ی هه وران دیتا و میژگ و چیمه ن و سه وزه لانی زهرده لده گه پان و گولجاپ گه شه و نه شه ی گول و گولووکیان بنه ی ده هات و داروبار گه لایان هه لده وهراند و بهریان پیوه نه دهما و داده پووتان و جل و بهرگی زهرده و سووریان با ده بیرد، سوله یمان به گ ده یزانی نابئی چی دیکه له دهوره ی قه لای بدلیس بمیئتته وه. هه موو جار یک دیوی پک و کینی دلنیا ده کرده وه بی ونه بی کۆل ئادا و ده یگری و به و هیوایه زستانه هه واری ده برده مار دین و به شیر ی و سه رله نوئی نه ورۆزی و هختایه ک شنه ی ده می پۆژگه پانه وه ی به هاری باغ و باغاتی دنیای به گیا و گولان ده پازانده وه و وای ده خه ملاند که میژغوزاری ئاسمانان خۆزگه یان بۆ ده خواست و له بهر ئیریمی چاویان پیی هه لده ده هات، بیژهن ئوغلی له بنه بانی چالای په شی پئی لی گوم بوونه وه به مه به سستی شه پ له گه ل میژخاسان و پاله وانانی هاوشانی پۆسته م به ره و بدلیس ده هاته وه و شانی له گرتنی شل ده کرد. سه رله نوئی دهوری قه لای ده گرتنه وه و له هه موو بالانه وه به مه نه نیقان ده که وته ئاگر بارانی و له سه رپا و له به رپا زرمه ی به رد و هاژه ی تیر ده نگیان ده دایه وه و میژکی پیاوانی به جه رگ ده پژان و گیانی قاره مانان له شه قه ی بالیان ده دا.

وه کوو مژۆلی جوانان شه پکه ران و یکرا چه قیپوون له خوار و سه ران کاتی که به ردی ده کرایه جاله گای زهوی وه ک شیر ده یکرده گاله نه گه رکوو تیری ک بۆ بالا ده چوو ده فپی و به سینه ی ئاسمانا ده چوو

چه رخی بلیندیش بۆ تۆله سه نندن ده یگوت مه ه و خۆر بۆ من که مه نندن
ده سپژی تفهنگ وه کوو خویترپژان جه رگی جی په نای ته نای دابیژان
به خوینی میړان بورجانی هه سار بوونه گولاله و په لکی گول هه نار

پاش ئه وهی که مارۆ زۆری دریژه کیشا، برسیایه تی و توونیایه تی و نه خۆشی
به رۆکی خه لکیان گرت و ته نگیان پی هه لچنین. وای لینهات که زۆربه یان به
چاوقولکه و تاعوون تیداچوون و ته نیا میر برایم و ههوت کهس به زیندوویی
ده رچوون. له م جهنگه یه دا مه حموود ئوغلی شاعیر که ببوو به چاوهشی
سوله یمان به گ و پی هه لده گوت، له غه زه لیکی تورکی دا که بۆ هه سه نه به گی
ناردوه، ئاوا ده لی:

ئهی سولتانی من کوردانی بدلیس بۆ سوله یمانیش سه ره نه وی ناکه ن
تۆره مه ی خۆیان چا ده پاریزن له وه تی هه ن و له سه ره ئه م خاکه ن^۱

www.zheen.org

به کورت و کرمانجی پاش ئه وهی هه ردک لا هه تا بلنی خه ساربار و گیرۆده ی
کویره وه ری و مه ی نه ت و ئازار بوون، وشه ی پیکهاتن و لیکبوونه وه یان به زمانی دا
هات. ریش چه رمووگ و که یخودایان که وتنه نیوان و وایان دانا سوله یمان به گ
هه لنه کوتیته سه ر میر برایم و ئه ویش ده ست له قه لا و ده سه لاتی هه لگرئ و برؤا.
هه ردک لا به م پیشنیاره رازی بوون و چۆنیه تی پیکهاتنه که یان به خزمه ت
هه سه نه به گ راگه یاند و ئه ویش ئه نگوستیله ی به نیشانه ی پاریزرانی گیانی میر
برایم نارد و په یمانی ناشتی به ستر و سویتدی شه ره فی له سه ره خورا. میر برایم

۱- ئه م به یته له ده قی زیرنۆقدا هه ر لینگیکی نووسراوه ته وه و بۆی ساغ نه بۆته وه، له
رووی ل ۲۶۲ی بولیان ساغ کرایه وه. و.

تابلوی چاردههههه: گه مارؤدرانی قه لای بدلیس

بنکھ ی ژین

www.zheen.org

لە قەلە و دەدرکەوت و پۆیسی بۆ خزمەت حەسەن بەگ لە تەرپەز و سولەیمان بەگیش دەستی بە سەر قەلاکان و ھەریمی بدلیس دا گرت. وەک دەگێرێنەوێت میر برایم لە گەڵ دوازدە مای خێلی پۆژەکی بە پێ کراوە بۆ لای ئازەربایجان، کە یەکیان شەمسی عاقلان بوو بە خاوخیزانەو. پاش ئەوێت میر گەییوێت تەرپەز حەسەن بەگ مووچە یەکی بۆ بپوێتەوێت لە شارێ قوم و ناردووێتە ھەریمی عێراق. حەسەن بەگ ھەتا پۆژایەکی کە ماوە زۆر چاکی ئاگای لێ بوو و چاوەدێری کردوو. کاتی کە جەنگی ھاتوو و حەسەن بەگ شەرابی مەرگی لە دەست مەگێرێ نەمان وەرگرتوو و ھەوساری کاروباری دەسلالت کەوتوێت دەستی لێوێشاوێت یا قووب بەگی کـوپی، بە تاوانی سەربزێوی و نەحەجمینی خێلی پۆژەکی و ھەلایسانی گێر و کێشە لە ھەریمی بدلیس، فەرمانی کوژرانی میر برایمی داو و لە شارێ قوم کوژراو. میر برایم لە بنەمالە یەکی بەناوبانگی قومی زەعیفە یەکی خواستبوو، کە سی کوپی لە داویتی بەربێوێت: حەسەن عەلی، حوسین عەلی و شامحە مەد.

ماوەی ۲۹ سال ھەریمی بدلیس لە ژێر چۆکی ئاق قۆینلوودا مایەو و خێلی پۆژەکی بە سەر پەڕیشانی و بێ سەرەوبەرەیی دا کەوت. کەسانی دیار و بەرچاویان ھەر یەکە ی بە لایەکی دا پوشتن و لە گۆشە یەکی سەریان و ھەن بالی خۆیان ھێنا و بە پشوودریژی و لە سەرەخۆیی داسەکنین و دەرگای ھات و چۆیان پێویدا. محەممەد ئاغای کەلھۆکی، بژاردە و دەمراستی جێی تەگیروپای خانەدانی زیائەددین کە یەکیک بوو لە تیرە و بەرە ناسراوێکانی پۆژەکی، بەناچاری ببوو بە پیاوی میرانی تورکمانی ئاق قۆینلوو لە عێراق. زۆرجاران بە مەبەستی دیدار و سەردانی مەزنزادەکانی پووی دەکردە شارێ قوم و خۆی بە خزمەتکاریان دەزانسی و ئەرکی سەر لە پێتاوانە ی بەجێ دیتا و ئێوەندە ی بۆی دەکرا بە گەرم و گوپی و بێ خلتە و خالی لە گەلیان تێدەکەوت. جا چونکە پیاویکی دنیا دیدە و

بهئه زموون و سارد و گهرم چیشتوو بوو، جارجاره به گوئی هه‌لدیتان و به‌ره‌به‌ره
 بۆی پوون ده‌کردنه‌وه که پۆژه‌کی خیلکی گه‌وره‌ی خاوه‌ن میژوویه و بنه‌ماله‌یان
 هیئنده‌وه‌یئنده به مه‌زنی ژیاوه و له نیو گه‌وره‌مالانی کوردستان دا ده‌ستیان له
 هه‌مووان ئه‌ستاندوو. که ده‌هاته سه‌ر باسی کهش و هه‌وای خوش و فیتک و
 سازگاری کویتستان و باغ و میشه و دارستانی بدلیس چۆن چاکه ئاوا جوان پێدا
 ده‌پۆیی. بێ‌پرانه‌وه‌ی وای ده‌گوئی ده‌سه‌ره‌واندن کسه گیرانه‌وه‌ی قه‌لات و
 ناوچه‌کانی و ده‌ره‌پاندنی خه‌نیمان وه‌ک ئاو خواردنه‌وه‌ وایه. نه‌رم‌نرم قسه و
 بۆ‌چوونه‌کانی خۆی ده‌ره‌بری و گوئی ئه‌گه‌ر یه‌کیک له میرزاده‌کان تامه‌زرۆی
 چوونه‌وه‌ خاکی کوردستان بێ، هه‌ر ئه‌وه‌نده بگاته‌وه‌ سنووری ده‌قه‌ره‌که،
 جه‌ماوه‌ریکی وای تیره و تۆرمه و عیلاتی کوردان تی ده‌هالین، که به‌ پشتیوانی
 خودای مه‌زن، گرته‌وه‌ی قه‌لاکان گری و گرفتیان له‌به‌ر نامیتن و ژیانه‌وه و
 بووژانه‌وه‌ی ئاورگی خانه‌دانی له‌میژین زۆر چاک تینی تیده‌زیتته‌وه. پاش ئه‌وه‌ی
 ئاوا بانه‌وانی کاران شیدا، رووی کرده خزمه‌ت دایکیان و سه‌رده‌قی قسانی جوان
 بۆ دامه‌زراند و په‌ره‌ی پێدا و ئامانجه‌که‌ی درکاند و گوئی ئه‌گه‌ر یه‌کیک له
 کوپه‌کانت بخه‌یه گه‌ل ئه‌م به‌نده‌ی خیرخوای خانه‌دانه به‌ره‌و کوردستان، ده‌توانم
 عیلى پۆژه‌کیی له ده‌وری کۆ که‌مه‌وه و به‌زه‌بری چه‌ک تیکرای قه‌لا و ناوچه و
 مه‌لبه‌نده‌کانی بدلیس له چنگ کاربه‌ده‌ستان و پیاوانی تورکمانی ئاق‌قۆینلوو
 ده‌رکیش‌رینه‌وه؛ ئاوا چی ماف و هه‌قه ده‌گه‌پیتته‌وه سه‌ر شوینی خۆی و
 سه‌ره‌سه‌ری تیره و تایفه و خیلێ په‌ران‌په‌ران و ئاواره‌ی پۆژه‌کی دیتته‌وه سه‌ر
 خاک و نیشتمانی دلبه‌ندیان و سه‌ریان وه‌به‌ر چه‌له‌مه‌ی ده‌سه‌لاتی دیتن. به‌کورتی
 هیئنده‌ی تام‌وخۆی دا به قسه‌کانی و به‌لگه‌ی پته‌وی خسته به‌رچاوی خاتوون، که
 دایکی بێچاره چاره‌ی نه‌ما و دلی له‌کوران هه‌لکه‌ند و گوئی محهممه‌دئاغا ئه‌وه‌ با
 حه‌سه‌ن‌عه‌لی و حوسین‌عه‌لی ئه‌سه‌پارده‌ی ده‌ستی تۆ بن. ئه‌ویش جووته میرزاده‌ی

له گه‌ل خۆی هی‌نان و هه‌تا هه‌ری‌می هه‌کاری به‌ند نه‌بوو. له‌وێ پ‌روی کرده‌ نیو تیره‌ی ئاسۆری که‌ ناسراون به‌ سه‌وه‌چنان و میرزاده‌کانی دانه‌ ده‌ست باوه‌پینکراوان و گو‌تی ئه‌وانه‌ کو‌ری منن و ده‌بی وه‌کوو گلاره‌ی چاو ئاگاتان لێ‌یان بێ و بیانپاریژن. ئه‌وسا خۆی یه‌کسه‌ر پ‌ۆیی بۆ هه‌ری‌می بدلیس هه‌تا لایه‌نگران و هاوپشتان و هۆگرانی بنه‌ماله‌ی زیائه‌ددین له‌ هاتنه‌وه‌ی مه‌زنزاده‌کانی خۆیان ئاگادار بکاته‌وه‌ و دنه‌یان بدا و بۆ گرته‌وه‌ی خاکی خۆیان بیانهارووژیت. راست له‌و سه‌روبه‌نده‌دا، ئاسۆری له‌گه‌ل عیززه‌ددین شی‌ری میری خۆیان لێ‌یان بوو به‌ هه‌را و لێ‌ی هه‌لگه‌رانه‌وه‌ و ده‌ستیان کرد به‌ سه‌ربزیوی و له‌ شارپێ پێمل بوون و خزمه‌تکاری لایان دا و ئه‌ویش به‌ مه‌به‌ستی هه‌سدانه‌ویان هی‌زی چه‌کداری هی‌تانه سه‌ری.

له‌ جه‌نگه‌ی شه‌را گه‌رنه‌می‌تی چار ده‌س ده‌گرێ ده‌می شمشیری

له‌سه‌ر ئه‌م پێ‌وشوویه‌ ئاسۆری نا‌جسن خۆیان بۆ تیکه‌ه‌لچوون و به‌ربه‌ره‌کانی ئاماده‌ کرد و یه‌کجار ئازایانه‌ و پیاوانه‌ و ده‌ده‌ست هاتن، به‌لام له‌و هه‌رایه‌دا هه‌سه‌ن‌عه‌لی و حوسێن‌عه‌لیش تێداچوون.

مه‌مه‌ده‌ئاغا که‌ توانیبووی به‌ مزگینێ گه‌رانه‌وه‌ی میرزاده‌کان ئاوپ‌ریشکێتی ده‌روونی پ‌ۆژه‌کییان بکا و دلایان بداته‌وه‌ و ئاسۆی پ‌وونیان بخاته‌ به‌ر چاوی و له‌گه‌ل میر و مه‌زنانی پایه‌به‌رزی کوردستان پێ‌ی وه‌دی هاتنی ئامانه‌که‌ی خۆش کردبوو، به‌ بیستنی هه‌والی ئه‌م کاره‌ساته‌ جه‌رگ‌ر و مه‌ینه‌تباره‌ی نه‌مانی میرزاده به‌خت‌وه‌رگه‌راوه‌ سیابه‌خته‌کان، دووکه‌لی داماوێ له‌ ئاورگی می‌شکی هه‌موو لایه‌ک هه‌ستا و شین و شه‌پ‌ۆری ئه‌م خێله‌ په‌ریشانه‌ گه‌یشه‌ گومبه‌زی ئاسمان. سیلاوی

خویناوی چاویان لووزهوی بهست و خوځیان له خۆل گهوزاند و کویتیان کرده
ملیان و بزگوپی رهشیان به شانی دا و لهبری بهروکی کراس و کهوایان،
پیسیری رووحيان دادپی.

به م کارهساته چاوئ نهماوه خوین لیئ نهبارئ
دلئ نهماوه ژانی تیینهزئ و نهکا هاوارئ

به لئ بهراستی ناکرئ له کهلهپی بهخت و هاتهوه ئهستیرهیهک ههلی و
دواتر ئاوا نهبی و نابئ کۆشکی شکۆمهندی دهسهلات سهری گهیبته
پهپهپۆچکهی ئاسمان و بووله رزهی خاپوورکران ههلینه تهکاندبی.

ئهم گولزاری جیهانه نهبوو داریکی بئنی
دهمی تهوور نهیبری و قهدی پی نهچه مینئ
له م باغه رهنگینه دا که وهک پهپی تهزهروه
گول دینه ههلوهرینئ و نه میته ههرچی سهروه

پاش قه ومانی ئهم کارهساته، محهمه دئاغای چاره رهش کهوته نیو دهریای پر
شه پۆلی په ژاره و ره شه با و تۆفانی مهینه ت گیزی پندا و ئاراو قارای لی هه لگرا و
دلئ ژانی تیزا و لۆتکهی دان به خۆداگرتن و نه خه جلانی له گیزاوی ئازار و به لادا
بوو به پاروویهک و به گهرووی نههنگی نه مان دا پۆچوو. خه م هیندهی تین بو
هینابوو که چارۆکهی باده وانی ئهم خه سارهی دادایه وه و گوتی داخ و مخابن بو
ئه و دوو خونه چهیهی گولستانی حکوومهت که له جاره گولی میرایه تی پوابوون،
به لام هیشتا شنه ی بۆنخۆشی نیشتمانی خوځیان هه لئه مژیوو و هالاوی گهرمه بای

پیدەشت و بیروونی قاقړ سیسی هه لگړان. حەیف بۆ ئه و دوو داره سه ره وه ئازاد و بئ گرځییه ی وا له لیواری جۆگه و جۆباری شایه تی تیهه لچو و بوون و هیشتا چۆراویکیان له چۆماوی ولات نه خواردبۆوه که بلێسه ی ئاگری نه هامة تی به لای دا هینان.

له گهرمه ساتی ئه م پووداوه سامناکه دا دوستیکی سه ری لئ هه لئنا و گوئی محه ممه دئاغا، خۆ میر شه مسه ددینی برای میر برایم له ناوچه ی ئارۆخه ! ئه و ده مه ی سوله یمان به گی بیژهن ئۆغلی له قه لای بدلیس ده وه ی میر برایمی دابوو، براکه ی به فیلیک خۆی ده رباز کردوو و گه یوه ته نیو عیلى بۆتانی و کچی میر محه ممه دی ئارۆخیی خواستوو و کوپیکشی لئی هه یه و ناوی شه ره فبه گه و هه ر ئیستا هه ردووکیان له وین. به بیستنی ئه م هه واله ئۆخزنی که وته ده روونی و شنه ی شادی به سه ری کرده وه و له رپۆه به ره و بۆتان خوشی. کاتیک هاتی هیئای و چاوی به دیداری میر شه مسه ددین پوون بۆوه، هه ر به دیمه نی را زانی که مه زنایه تی لئ چاره ی نووسراوه و گه سیکی ژیر و وریاه و ئاکاری جوان و له به ر دلانی بییری تیژی محه ممه دئاغای به لای خۆی دا پراکیشا. محه ممه دئاغا له نووکه وه پیداد هات و به چه شنیک به سه رهاتی مهینه تباری خۆی بۆ گێرایه وه، که میر شه مسه ددین کولی گریانى هه ستا و دلی ویکهات و لئی پرسى باشه ئیستا ده لئی چی و چت ده وئ؟ عه رزی کرد قوربان منی غولام له به رت ده پاریمه وه لکی داوینی ئازایه تی به لادا بکه ی و پئی به هات و باتت بنییه پکیفی پاله وانی و خۆ له گرتنی هه ریمی بدلیس خۆش که ی. میر شه مسه ددین تکا و پارانه وه که ی لئ سه لماند و پیکه وه به ره و هه ریمی بدلیس جمین و هه ر گه یشتنه جئ ده سته و به جئ نیزیکه ی ۱۵۰۰ پیاوی ده سکه ره وه ی پۆژه کی له ده وری هالان و یه کپشوو مه چه که یان له ده وری قه لای بدلیس نه نگاوت. له و کاته دا عیلى محه ممه د شالۆی تورکمان کراب... وویه ده سه لاتداری ناوچه ی بارگیری و ئه رجیش و عادلجه واز. به

بیستنی هه والی هاتنی میر شه مسه ددین بۆ ده وره ی قه لای بدلیس، میری تورکمان هیژیکێ زۆر و زه وهندی هینا و میر شه مسه ددینیش پژی و به ره گه ی لئ گرت. له مسه لبه نه ندی په هوا هیژه کانیان تیکبه زین و شه پ له نیوانیان دا قه وماو کوردانی پاله وان چاک له شه رگه چه قین و زۆریان خۆ هینا و برد و ئازایانه تیراچوون، به لام هیچیان بۆ به هیچ نه کرا.

به زۆری نابێ گهر پیره گه ردوون چاکێ نه هیتنی
هه زار که مه ندیش باوێه به ختئ سهر نانه ویتنی

سه ره نجام له شکری پۆژه کی شکستیان به سهر شانی دا هات و میر شه مسه ددین به ره له وه ی جله وی ده سه لات به ده سه ته وه بگری، پاسپارده ی گیان ئه ستین ناوی له سه ر لاپه په ی ژیان کویر کرده وه. میر هیشتا گوئیکی له گولزاری ده سه لات نه چنیبوو که زریانی نه مان په له برکی هیوا برانی له جه رگی هه لچه قاند.

مه مه ده ئاغا به هه زار چه ره سه ری و کویره وه ری له و گه رداوی مه رگه ده رباز بوو. به جاریکێ دلێ له م گیان و له م جیهانه داشۆری و ده ستی له ئه ژنۆی وه ریتنا و سه ری برده وه به ر خۆی و گوتی:

نه هاتی شانی گرتووم ئه ی خودایه که ئاواتم په پی به ره ده ستی بایه

پاست له و ده مه دا که ئاوا سه ری به ردا بوو یه وه سه ر به رۆکی دامان و پامانی و وه ک گزمو وله یه ک له په ساری ئه ژنۆی بئ هیوایی دا تاسابوو، له نا کاو ده نگیکێ غه ییبی و سه روو دیکێ دلنایایی ده ری ئاسمانی گۆشی هۆشی زرينگانه وه و گوتی:

ده ههسته رابه، ورهت نه ژاکی و برۆ ببینه
 ده رمانی رینگا، ههنگاوی خیرا و تیژ تپه پینه
 ده نک له ژیر خاک بویه دهگوری و خۆ راده هیتن
 هه تاکوو شین بئ و له بهندی تاریک چی دی نه میتن
 تـ... و خمی کاره بـ... وا دارژاوه کـ... رابکیشـ...
 بئ ئه وهی دهستی په پی کا بگری و بیباته پیشتن
 باسی کاره بـ... و جـ... وولانه وهی کا بویه بزانی
 هیممه تی بهرز له بنه دیتن کینو، به ئه رخه یانی

حه مه داغا ههسته و مامزه ی ئازایه تی له که له که ی ئه سپی لیپران و ئاوات
 بکوته و به ره و عیراق باژوی و برۆ میر شامحه ممه دی کوپی میر برایم بهگ له
 قومه وه بیته وه نیو خیلێ پۆژه کی، چونکه وای له چاره ی نووسراوه. محه ممه داغا
 به هیـ... وای ئه م مزگینیه که هیچ گومانی پیاپی بازی و درۆی لئ نه دهکرا و
 به خشل و گه وه ره ی نیاز پاکی و بیگه ردی رازا بۆ وه، به ره و عیراق رینگای کوتا.
 پاش ئه وهی گه یشته جئ، پووی کرده خزمهت دایکی میرزادان و به سه رهاتی تال و
 مهینه تباری حه سه ن و حوسینی گێپرایه وه، که له راستی دا پووداوی که به لای
 دینایه وه یاد. پاشان چۆنیه تی کوژرانی میر شه مسه ددینیشی بۆ پوون کرده وه و
 تیی گه یاند که چۆن پۆژه کی له سه ر ئاسۆی چاوه پوانی داماون. دایکه ی کلۆل و
 داماو دایه قولپی گریان و شینگێران و هر چه ندی بروییانووی هیتایه وه و گوتی
 تازه کوپم نانیرم و ناگری و نابئ، بئ فایده بوو. ویستی تازهی محه ممه داغا
 خورپه ی خسته دلێ و هیتده ی پئ وه گیان هات هه تا به سه ری دا قیژاند و کۆلیک
 قسه ی سارد و سووکی نایه پارسه نگی، به لام ئه و به نه بیستووی دانا و له سه ر

داواى خوى پړيى و دهستى هلنهگرت و به زمانىكى خوش كهوته دلدانهوهى. له گهرمهى قسان دا دهيفهرموو پړژهكى به چوكدا هاتوون و دهستى نزاياں بهرهو ئاسمان هه ليناوه و له بهر يهزدانى دههندهى دلوانى پايه بهرزى بهسهركهروهى هه موو لايهك دهپاپينهوه تاكوو ديدى توپ لهسهر نيشتوويان به توژى بهر پكيفى مير شامحه ممد پوون بيته وه و ترووسكهى تيزيته وه. دايكهى بينچاره بهناچارى ملى دا تاقه كورپهى بهندى جهرگ و هه ناوى ئه سپاردهى محهمه دئاغا بكا و بينيريته وه كوردستان. هينديكيش ده لئن بى ئه وهى دايكى پازى بى، كورپهى هه لفرىواندوه و فراندوويهتى و هيتاويه ته وه بدليس. هه ر چوڼيك بوويى ئه وهنده راسته كه مير شامحه ممد سالى ۹۰۰ى ك/ ۱۴۹۴-۱۴۹۵ى ز، خاكى بدليسى به پى وقه ده مى پيروزى بهسهر كردوته وه. كومه لىكى بهرچاو له دورى كؤ بوونه وه و لييان داوه له ته پلى شادمانى و سهرله بهرى خيلى پړژهكى شوكرانهى په روهردگارى بهرزه ناويان بژاردوه و خير و خيرانيان له نيو ئه و كهسانه دا به خشيويه ته وه كه خيريان پى شياوه. پاش ئه م كارانه هه ر له پيوه سه بارهت به قه له شتته وهى دهروازهى قه لای بدليس و گرتنى هه ريمه كه كورپك گيراوه و لهسهر پى وشويى ئه م ئايه ته هه ريه ژايه پړيشتوون كه باسى ته گيبر و راويژ دهكا له كاران دا. ۱ له ئه نجام دا كورپى راويژكه ران به و ئاكامه گه يشتوون چونكه چهند جاريك به ئاشكرا هه ليا نكوتاهه ته سهر قه لای بدليس و هيچيان بؤ نه كراوه و ته نانهت مير شه مسه ددين و پوليك كورپه ئاغاي پړژهكيش كوژراون، ئيستا وا چاكه بارى په لاماره كه بگورپى. ده بى پاش نويژى خه وتنان كه ولات ته واو جلى تازيه دارى ده پوشتى و بارامى خوينخوره وه به مه بهستى گرتنى قه لاتی كه وه پهنكى گهردوون

۱- «وشاورهم فى الامر»، به شيك له ئايه ۱۵۹ى سوورپه ئالى عيمران. «له كاران دا ته گيبريان پى بكه». و.

که مه‌ند داوخته مشاره‌ی ئەم شینه‌شوریه، رازه‌وان و ماهه‌وانان به دیواری قه‌لا هه‌ل‌ووسکین و ئالقه‌ی که مه‌ندی ئامانجیان له قۆنگران بترنجیتن و ئەمه‌ته‌نیا رێگای سه‌رکه‌وتنه. ئەگەر خودا مه‌یلی لێ بوو که سیک به‌خته‌وهر بێ، چی پێویسته له په‌سیوی کولانه‌ی غه‌یبه‌وه بۆی ده‌باریت و دار و ته‌خته‌ی کاروباری بۆ رێک دیت. له‌سه‌ر ئەم پێ‌وشوین و ب‌ریاره بۆ راپه‌راندنی کاریکی وه‌ها قورس چه‌ند رازه‌وانیکی بایه‌کی و مۆده‌کیان دۆزین... وه و هینا-یانن بۆ خزمه‌ت میر شامحه‌مه‌د و ئەویش به‌گفتی خه‌لات و ده‌سخۆشانه‌ی چاک دلی خوش کردن و ئەوانیش گو‌تیان به‌لێن بێ یان که مه‌ندی ئاوات داویننه‌ مشاره‌ی لیواری شووره‌ی قه‌لا و هه‌تا ئەو شویننه‌ به‌ند نابین که قه‌راره ئامانجی لێ وه‌دی بێ یان گیانی شیرینی خۆمان ده‌سه‌پ-رینه‌ چ‌نگ پاسه‌وانانی به‌ده‌یه‌تی دهرد و ژان و با سه‌گه‌ل و قه‌ل و دال بمانخۆن. پاش ئەم قسانه‌ که‌وتنه‌ سه‌ر بیرێ لیکه‌ستنی نه‌ردیوان و هۆینه‌وه‌ی که مه‌ندان و کۆ کردنه‌وه‌ی دار و گوریس. خودا و پرستان به‌کراغای بایه‌کی که پیاویکی دنیا‌دیده و به‌ئەزم-وونی ده‌روون‌پساک و ئاوینه‌سرشت و تی‌بین بوو بۆ دوا‌پۆژ، به‌ خزمه‌ت میر شامحه‌مه‌دی راگه‌یاند، له‌وه‌تی بدلیس که‌وتۆته ژێر رێک‌تفی تورکمانان، من هه‌ر نه‌ردیوانم به‌ دار و په‌تکان ساز کردوون و له‌ شا‌کووپانم ئاخنیون و له‌ ژێر گل‌دا هه‌شارم داون و چاوه‌پوانی پۆژیکی وا بووم که میراتگری ولاته‌که‌ په‌یدا بێ و منیش خزمه‌تی خۆم به‌جێ بێتم. ئێستاش چه‌ندی ده‌تانه‌وه‌ی هه‌مووی ئاماده‌یه و خۆم به‌ شوکرانه‌بۆیری خودا ده‌زانم که نزا و پارانه‌وه‌ی به‌نده‌کانی ولام داوه‌ته‌وه و خه‌ریکه ئاوتیان وه‌دی بێ.

شو‌ک‌ور بۆ خودا که هه‌رچی ویستم له‌ دهرگای خودا

زۆر چاکی هینا و پێی کامه‌وا بووم، نه‌بوو که نه‌یدا

دهسته و به جی به کراغا نه ردیوانه کانی هیئان و کاتیک میر شامحه ممه د بژی
 ده رکه وت به راستی پیاویکی دلپاک و بستی خه وش و خاله و به دله وه له گه لی
 تیکه وتوو و به پرو راستی هله ده سووپی، به سهری کرده وه و گوندی
 «خه زونگین» ی سهر به «تاتوان» و دی «ئیکسور» ی کرده خه لاتی.
 به کورتی و پوختی پاش دابین بوونی ئامرازی پیویست، رازه وانان له
 شه وره شیکی ئه نگوسته چاودا که خۆر و مانگ نه یانده توانی خۆی پیدا بکن و له
 ره و گه یان هه تله ببوون و ئاسمان به هزاران دیده وه چاوی به مۆلق وه ستابوو،
 وه کوو شنه با له بورجی رهشی بالی باکووری قه لاه سهرکه وتن و سهری
 گوریسی په یژه کانیان له ده ربیجی دیوار و ژووریکی چۆل شته ک دا و
 گه رانه وه خوار.

هه ژدیهای که مهند سهری هه لئنا به ره و ئاسمان
 تا کۆئه ستیره ی شیر بترسینی و لئی بدا زیان
 پاله وان هه موو مه تالیان هیئا به ری مه ی دان
 شه دهستی پی کرد به نیزه و شیر و تیروکه وانی
 له بری نه ردیوان، به شان و پیلی یه کتردا ده چوون
 بۆ شوو ره ی قه لا تینه ده مان و پی هه لاده چوون

به م شیوه یه کوردانی جهنگرانی و دلیرانی به زه بروهنگ گیانی خویان نایه
 به ری دهستیان و وه سهرکه وتن و په نجه یان له م په ته نه پستیته قایم کرد که
 فه رموویه تی: «له کارسازیی خوداش نا هومید مه بن.»^١ له و کاته دا که کیشکی

١- «ولا تایسوا من روح الله»؛ به شیک له ئایه ی ٨٧ ی سووره ی یوسف. و.

میر شامحه ممه د له سهر پټۍ وشویتی باب وبایرانی برز هجی کراوته میر و
 دهرگای داده وانی و دلّوایی و دلّوانی خستوته سهر گازه رای پشت و له پیر و
 گه نجه وه که سی وهدوا نه داوه، به لام ده وانی بهخت و هاتی وهکو تافی لای زو
 تیپه ریوه و پژگاری دهسه لاتی چه شنی هره تی پشکووتنی گولی لیوبه خنده
 هینده نه بردووه. پاش تیپه رینی سی سال به سهر پالدانه وی له سهر تهختی
 دهسه لات، رووی کردوته دنیای پاشین.

به پراستی میر شامحه ممد هه تا بلئی لاویکی به دل و دهروون و ئازا و به جهرگ و پاله وانیکی سه رناس بووه. سهالی ۹۰۳ی ک/ ۱۴۹۴ی ز، چۆته بهر دلۆوانیی یه زدان و له گۆکمهیدان و له ته نیشته گۆپی پرشنگذاری میر شه مسه دینی وهلی - خودا لیی خوش بی -- نیژراوه. کوپیکی تاقانهی ته مه ن کال و مندالی به ناوی میر برابرم له سه ر لایه ره ی رۆژگار له پاش به حه تّما.

برگهی چوارەم

باسی هۆکاری پووختانی حکوومەتی بدلیس و برانەوهی دەسەلاتی
میرانی، کە بریتییه لە چوار سەردێڕ

سەردێڕی یەكەم

باسی میر برایم و کێشەیی لەگەڵ میر شەرەفی خودایی خۆشبوو^۱

ئەگەر خودا بە نووری خۆی کەسێ بەسەر بکاتەوه
شۆق و شەبەنگی گەورەیی لە ناخی پەنگ دەداتەوه
بە بیرى ژیر دەگاتە جێ، دەزانى کارى بێ گری
بلیمەتان کە نایگەن، پوونە چییان بۆ ناکرێ
بە عەقل و هۆشی کاملی کەلێن و کون دەپشکنێ
شینەوهی سەرکەوتنی، وەک شەنبەبایە و دەشنی
خەنیمی کوێر و کەر دەبێ، لە پێیە دێ دەبێ کلا
نەیارى دوورەقامی وی، لە ئەسپی ئاوەزى گلا
لە شەرگەدا تالوتلی خەنیمی خۆی دەکا بەدی
کە کەوتە چالێ سەرکەشی و چ بالی بەرزى خۆی نەدی

ئەوهی تازەبووکانى میڤگۆلان دەپازینیتەوه و تاسولووسیان دەدا و بۆتە
چاکەدەلالی ئەم بەسەغى گولانە، ئاوا بە دەورى گێرپانەوهی وتەى نەدرکاودا
دێ و دەچێ و ئەم بەسەرھاتە کۆنە بە خشل و گەوھەر دەپازینیتەوه و دەلێ: کاتیک

۱- لە سەرەتادا ئاواى نووسیوه: باسی کێشەیی نیوان میر شەرەف و میر برایم. و.

میر برایم بـه کالـی و منالـی بوو به جیگره وهی باوکی و قورسه باری دهسه لاتی
 پی ئه سپیدردا، راپه پاندنی کاروباری گرینگ و گرانی ملک و مالی که و ته بهر
 دهستی لیـ. وه شاووهی ئاوره حمان ئاغای قه والیسی و چهند ئاغایه کی دیکه ی
 پژده کی. میر شهره فهدینیش که سهرده می دهسه لاتی میر شامحه ممه ده له
 «ئاروخ» ی هه ریمی بۆتانه وه هینابوویانه وه و به پیی ویست و پیی باش بوونی
 پیاوماقوولانی پژده کی وهک بریکاری میر به سهر مووش راده گیشته، پاش
 ماوهیه ک کیشهی بۆ ساز بوو. شیخه میری بلباسی و پرای خیل و خزمانی وهک
 رقه به رایه تی له گهل ئاوره حمان ئاغای تیره ی قه والیسی پژی بۆ خزمهت میر
 شهره ف. شهیتان و شوفار و تیچین و دووزمانان، ئاورری ناکۆکی و دووبه ره کیان
 له نیوان ئاموزایان دا هه لگیرساند. میر برایم و ئاوره حمان ئاغای ته میان گرت تاکوو
 میر شهره ف له مووشه وه راکیشنه بدلیس و که هات کویری کهن و نه هیلن تازه
 چاوی به دنیای پروون هه لیتی. سهیدی ئاغای خه زینه داری قه والیسی که ناسرابوو
 به سهیدی خه زینه دار، به و کهتن و پیلانه ی زانی و وهک بای شه مال فری و خوی
 که یانده لای میر شهره ف و ئاگاداری کرده وه. میر برایم نامه یه کی گهرم و گوپی
 نووسی و به هه وینی یه ک بوون و یه کییه تی ده ستاوی دایه وه و به یه کی که له
 نۆکه رانی باوه پپیکراوی خوی دا ناردی بۆ میر شهره ف له مووش و گوئی منی
 به سته زمان زۆرم تاسه ی دیداری خه مره وینی تۆ کردوه و چاوه پروانم چهند
 پژژیک بیی بۆ بدلیس و به خوشی و شادی راپیویترین و چی گری و گوئی
 رابردوویه و به ره به ره که وتۆته سهر یه ک، له سایه ی پیتی گفته و لفتی خوش و
 به پیی و جی بره وین. میر شهره ف چونکه به و فیله و فرته ی ده زانی، خوی گنخاند و
 چوونه که ی به قوون دا خست و بروییانووی هیتایه وه. پاش ئه وهی چهند نامه یه کی
 په یتا په یتا له نیوانیان دا ئال و گۆر کرا و راپوژیی دۆستانه یان که و ته سهر باری
 هه ره شه و گۆره شه و تیر و توانج، میر برایم له شکری دهنگ دا و له گهل چهند

مه زن و میریکی دیکه ی کوردستان هیژشی برده سه ر میر شهره ف و یه کلاکرانه وه ی نیوانی گرژ و تالیان ئه سپارده ی ده می تیژی شمشیر کرا. میر شهره فیش لسه و لاوه وه خۆ کهوت و کۆمه لی لایه نگرانی هیتانه ژیر ئالای. پیاویکی وه کوو سواره به گی پازووی، که له و ده مه دا له له ی میر شهره ف بو، له گه ل شیخه میری بلباسی و چه کدارانی، سهیدی عه لی ئاغای پرتافی، شیخی ئاغای جیله کی، سهیدی خسه زینه دار و جه لال ئاغای برای و جه ماوه ریکی دیکه شی له ده وری خۆی هالاندن و قه لای مووشی دابه ست و پئی به رهنکاری و به رخۆدانی هه لبژارد. هه ردک لا وه کوو کیو به ره وپووی یه کتر چه قین.

ده ستیان دابوویه شیرانی هیندی به رگی پۆلپۆش
دو و ده ریای ئاسن پراوپر نه هه نک هاتبوونه جۆش
تیپی پاله وان که مه ره ندی سوور له خۆ شه ته ک داو
تیکرا ده هاژان بۆ پشنتی خوین گه یبوونه جی پراو
ده هۆلی شه پئی قریوه ی مه رگی هینایه مه یدان
زریکه ی زوپنا زریکه ی ده کرد به په وتی ژیان
تیری به ر که وان بۆ تالانی گیان ویزه یان ده هات
شیر و نیزه بوون ئاژاوه گیر ی پئی هات و نه هات
مه ردانی ئازا به شید و بیید و به سه د هه نگ و ونگ
یه کتریان دایه به ر په لاماریان وه ک شیر و پلنگ

ئوه ی راستی بی چونکه سپای میر برایم یه کجار زۆر و زه وه ند و چه کدارانی
میر شهره ف هینده نه بوون، پۆژی یه که م شنه ی سه رکه وتن ئالای میر برایمی
شه کانه وه، به لام له به رووه ی زۆربه ی مه زن و ماقوولانی پۆژه کی به دل له گه ل میر

شهره ف بوون، به دزی چهند کاغه زیکیان ناردن بۆ قهلا و ههستی بئ خلته و خالی دهروونی خۆیان پئ راگه یاند. خالیده گۆجی کوپی سواره به گی پازووی به پیچه وانه ی باوکی سه ری وه به ر پکیفی میر برایم هیتابوو. پۆژیکی شیخه میری خالی و سواره به گی باوکی لییان راسپارد و گوتیان خۆ هه ر ئیمه له گه ل میر شهره ف نین، به لکوو زۆربه ی پیاوه گه وره کانی پۆژه کیش به لای ئه ودا شکاونه وه؛ که وایه تۆ له خۆوه له وئ سه ر دینی و ده به ی و هه لده سووپی. ئه رکی باوک و کوپایه تی وایه واز له میر برایم بیئی و بیی و وه ک ئیمه که وئی سه ر له پیتا و بوونی میر شهره ف بخه یه سه ر شان و سه ر بۆ فه رمانی دانه ویتی و له قسه ی ده رنه چی. خالیده گیش په نده که یانی سه لماند و راسپارده یه کی نارد ه وه لای خال و بابی و پیی راگه یاندن که سه به یئ سپای میر برایم په لاماری قه لا ده دا، بۆیه ده بی ده روازم به پرو ودا بکه نه وه هه تا خۆم و پیاوه کانم لوور بینه ژووری. بۆ به یانی کاتیک پادشای هه ساران شمشیری دنیا ئه ستینی هه لکیشا و هاته سه ر ئه م شینه قه لایه و ئالای سه رکه وتنی لی هه لدا و به تیشکه و ترووسکه ی شیرانی به ردقه لیشه وه ی له شکری بی ژماری ئه ستیرانی په خش و په ریشان کرد، میر برایم شان به شانی کوردانی خوینخۆره وه ی خه نجه روه شین هرووژمی برده سه ر قه لا. له گه رمه ی تیکه له چوون دا خالیده گ له سه ر به لیتی پیشووی پرووی له میر برایم وه رگێرا و دایه پال هیزی میر شهره ف. کساتی. ک میر برایم به و پرو ودا وه ی زانی هه تا بلئی تۆقی و سامی پینیشست و دهستی له شه پ هه لگرت و گه مارۆی شکاند و به ره و بدلیس گه رایه وه.

میر شهره ف له گه ل له شکری یاران و هاو دهنگانی که وته په یکه رده ی و ده وری قه لای بدلیسی دا. پۆژه به پۆژ ئا غایانی پۆژه کی دهسته دهسته و پۆل پۆل له میر برایم داده بران و ده هاتنه خزمه تی. ده م به ده م نیشانه ی سستی و لاوازی و داماو ی له ئاسۆی ژیان و ئاواتی په نانشینانی قه لادا به پروونی خۆی ده رده خست. سه ره نجام

وای لیھات که میر برایم و ئاوره حمان ئاغا چەند که یخو دایه کی شهرداکوژی تیان بۆ نیو بژیوانی راسپاردن و گوتیان له کردە ی خۆمان په شیمانین و با ههراکه داکوژی. وهکوو دیاره ئه هه ریمه به پنی به میراتگه پانی به شی ئاموزایانه و بدلیس که جیی ئه نگووتنی خۆری به خته وهری و کوانووی دهسه لاتی ئه م خانه دانه یه، له گه ل ئه خلات بۆ میر شه رەف بی و مووش و خەنوووس (خەنس) میر برایم به سه ری رابگا و به هاو به شی دهسه لاتی هه ریمه که به پتوه بهرن. ئه م پیچ و دوو پۆژه ی ته مه ن هینده ی ناهیتی هه تا یه کتری بۆ بکوژی ن و له پنیازی ئاو هز و تیگه یشتن لاده ی ن. میر شه رەف و پیاوانی بهر فه رمانی به و فیله بازی به رازی بوون و به دهسکه وتیکی گه وره یان دانا و قسه ی که یخو داکانیان سه لماند. وایان دانا میر برایم خۆی بۆ میوانداری و پئوشوینی جیژنی ئاشت بوونه وه و بانگه یشتنی میر شه رەف ئاماده بکا و ئامۆزا له دهوری یه کتر کۆ بینه وه و سویتدی پته و بخۆن بۆ هاو پستی و هاو په یمانی و به لێن بهن هه تا کوو ماون هه ر کام به به شی خۆیان رازی بن و هه لنه کوتنه سه ر خاکی یه کتر.

میر برایم له پتوه چی پتویسته بۆ میوانداری هه مووی پیکهیتا و ناردی به شوین میر شه رەف دا و ئه ویش له گه ل پۆله پیاویکی تایبهت و یارانی یه کدل و گه رم و گوپی پرووی کرده ژووری قه لای بدلیس. ئامۆزا باوهشیان پیکدا کرد و چاویان به دیداری یه کتر پروون بۆوه و خۆشی و شادی و پیکه نین بالی به سه ر کیشان و کۆپی به زم و رابواردن رازایه وه. مه یگێرانی به له ک به فرینی سه ی و سوئی چاوبه له ک که هه نیه یان وه کوو ئه ستیره ی به یان ده دره وشا، ده تگوت ده نکی مروارین و به جل و به رگی رهنگین دین و ده چن و پیاله له سه ر قامکان ده گێرن. [دیمه نه که راست ئه م ئایه تانه ی هیتایه بهرچاوا:] «له و کانی و سه رچاوانه وه ی که دین و تیده په رن، کاسه یان پیدا ده گێرن؛ باده یه کی سه ی رهنگ و به گیان خۆشه بۆ

ئەوانەى فېرى دەكەن.^۱ گۆرانىيېژانى دەنگخۆش و چاۋەشانى چازانى
پەنجەنەخشىن گالەيان ھات و بە دابى كورد و عەرەب و فارس و توركان
كۆرەكەيان نەخشاند و بە ھەۋاى گشت و دلبزوين پىداپۆيشتن و چرىكە و
دەنگدانەۋەى دەنگيان ھەتا خولگەى كەيوان پۆيى.

شەھرابى ئالى گەشى لالەپەندەگ
كە ھاتە كۆپى، داھاتەۋە چەندەگ
لىشى دانىشتىۋون سەفى ھونەرمەندە
شادى بە دەنگيان ھاتە بەر كەمەندە
ئەۋەى كە دەيگوت نە ھەر دەنگى خۆش
بە غەمزە دەيىرد دل و عەقل و ھۆش
بەژن زراۋان دەھتاتن و دەچەندەۋون
بىۋونە پۆلۋوۋى ئىۋىدل و دەروون

كاتىك لە و جىژنە دلبزوينەدا ھەر تاسەبارىك توانى دەست لە بەژنى
ئامانجەكانى ۋەربىنى و لە پەردوۋى خەياللات و دەروونى پياۋانى گەۋرە و
بەرەژىردا، زاۋاى تامەزرۋى بوۋكى ئاۋات بە مرازى دلى خۆى گەيشت،
مىرزادەكان فەرموۋيان با ئاغايانى پۇژەكى ھەستەن و ھەر كەس لەگەل يارى خۆى
سەرى بەرى بۇ گۆشە و كەنارى و لە نوين و بانى وچان و ھەسانەۋەدا پازى. پاش
ئەۋەى ھەموو دەۋرەيان چۆل كردن و تەنيا خويان و چەند خزمەتكارىك لە

۱- «يطاف عليهم بكاس من معين. بيضا لذة للشاربين.» ئايەى ۴۵-۶۷ى سىۋورەى ساففات. و.

ژووره وه مانه وه، شیخه میری بلباسی له گه‌ل پۆله چه‌کداریکی وه‌گیان هاتوو
وه‌ژوور کهوت و میر برایمی له‌سه‌ر ته‌ختی هینایه خوار و گوتی:

کوا به‌ فرۆفیشال ده‌بی به‌ سو‌لتان، ده‌بی به‌ خونکار
زۆری پێ ده‌وێ تاکوو بشی‌لی بناوانی کار

پاشان ده‌ستی میر شه‌ره‌فی گرت و بردی له‌سه‌ر ته‌ختی ده‌سه‌لاتی دانا و
گوتی:

پال‌دانه‌وه‌ی میرانه، چه‌ن کاریکی به‌جییه
هه‌تا هه‌ر که‌س بزانی، جی‌ی دانیشتنی کو‌ییه

نووسه‌رانی دیوان فه‌رمانی حکوومه‌تیان به‌ناوی ئهم به‌خته‌وه‌ره‌ نووسی و
غولامانی بارگا تۆماری ده‌سه‌لاتی ئه‌و لیقه‌وماوه‌یان تیکه‌وه‌پێچا و گوتیان: [ئه‌ی
خودایه] «هه‌ر که‌س بۆخۆت مه‌یلت لێ بێ ده‌سه‌لاتی خه‌لات ده‌که‌ی و کیش
بخوازی ده‌سه‌لاتی پێ ناهێلی.»^١ ئه‌وسا ئه‌رکه‌دارانی سزادان چوونه‌ سه‌ری و
ده‌ست و پێیان به‌ قورسه‌باری زنجیران شه‌ته‌ک دا و خستیایانه‌ سیاچالی
به‌ندیخانه‌وه‌.

١- «توتی الملک من تشاء و تنزع الملک ممن تشاء»، به‌شیک له‌ ئایه‌ی ٢٦ سووره‌ی ئالی
عیمران. و.

مه زنايه تی و فیز و دهمار، هه موو هه شایانی خوايه
ملک و مالی بی ژماره و خۆی قه دیمه و بی کۆتایه
کیی به دل بی دهیداتییه و پئی ده به خشی تاجی به ختی
له هه ره کهس هه لگه پیتته وه، ده دا تلێکی به ته ختی

هیشتا چرکه چرکی شیران و پمبه پمبی پمبان دهستی پینه کردبوو که
ئاو په حمان ئاغای قه والیسی و کۆمه لی لایه نگرانی دیکه ی میر برایم، که وه کوو
ئه ستیره ی کۆ لیک هالا بوون، چه شنی هه و برالان دهستیان لیک به ردا و په ران په ران
بوون. میر برایم هه وت سالی ره به ق له به ندیخانه دا مایه وه، به لام کاتیک هه والی
گیرانی میر شه ره ف له کوردستان دهنگی دایه وه و دواتر ده چه سه سهر چۆنیه تی
هه و راز چوون و نه وی بوونی ده سه لات و ئالای شان و شکۆی، پۆژه کی خۆیان
گه یانده زیندان و میر برایمیان ده رکیشا و بردیانه وه سهر دۆخی جارانی و
کردیانه وه هوکمران. مال و سامان و خه زیتیه ی میر شه ره ف پاک له پاکی تالان
کرا. میر برایم به ته ما بوو هه تا میر شه مسه ددینی کورپی دوو سالی بکووژی که
له داوینی کچی عه لی به گی ساسۆنی که وتبۆوه. عیما دئاغای بایه کی پئی زانی و لێپرا
تا کوو به بیانوویه ک پڕ له و کاره بگه رێ و کوژرانی زیتدین ئاغای مامی خۆی
تییه نا و داوای له میر برایم کرد، چونکه میر شه ره ف به نا هه ق و به پێچه وانیه ی
شه ریه ته ی پیرۆز خوینی رشتووه، کورپی بده به ده ست من هه تا هه ستی لێ بېرم،
به و هیوا یه ی ئاوا پاشه واره ورده کانی تۆله ی خویتی باوکیان پێ بگاته وه. عیما دئاغا
به و فیل و بیانووه میر شه مسه ددینی له چنگ میر برایم پزگار کرد و له گه ل
دایک و قه ره واش و غولامانی بردی بۆ قه لای کیفه ندۆر و چۆن چاکه ئه وتۆ بالی
پاراستنی به سهر کیشان.

به کورتی و پوختی ده بی بلیم پاش ئه وهی میر شهرهف له ته وریز خرایه بهنده وه، چاپان سولتانی ئوستاجلوو^١ له سهر فرمانی شاسمایلی سهفهوی ئهرکی گرتنی ههریمی بدلیسی خرایه سهر شانی و دهوری قه لای لی گرت، دوو سالی بی نیوب میر برایم له گه لی که وته بهر بهر هکانی، به لام سهر انجام چی دیکه ی خۆ له بهر شالای قزلباشان پی رانه گیرا و سی بهرده ی بۆ بووکی دهسلات له لاپانکی ره شماله وه پینچا و ماره و ته لاقی به سهرییه وه نه ما و به ره و ئه سهر (سیرت) کوچ وباری لینا و له وئ رایه خ و پیخه فی نه مانی راکواست بۆ دنیای ههرمان. کوپکی له پاش به جیما به ناوی سولتان مراد که له ماوه ی گیرانی دا له داویتی که نیزیکی به ربزووه. کاتیک میر شهرهف له سهر تهختی دهسلات پالی دایه وه، سولتان مراد سهری وه بهر هیئا، به لام گرتی و له زیندانی قه لای بدلیسی په ستاوت و پاشماوه ی ژیا نی له وئ تییه کرد و سهر انجام به مردنی خوی مرد و دهستی له دنیای نه مین هه لته کاند. عیلی پوژه کی دوا ی راکردنی میر برایم، شهش مانگی دیکه شیان خۆ راکرت و کاتیک له گه رانه وهی میر شهرهف نه اهومید بوون، سالی ٩١٣ه ی ک/ ١٥٠٧ه ی ز، به ناچاری قه لا و ههریمه که یان دایه چنگ چاپان سولتان^٢ و ئه ویش کورد به کی شه ره فلووی ئوستاجلووی به میر قه لای بدلیس دانا و گه رایه وه ته وریز.

١- ل ٢٧٥ ی بودلیان: «جایان سولتان». و.

٢- ل ٢٧٦ ی بودلیان: «جایان سولتان»؛ له گه لیک دهقی دیکه دا به «چایان» ناوی هاتووه. و.

سهر دږې دووهم

باسی پالډانه‌وې میر شهره‌ف له‌سهر ته‌ختی ده‌سه‌لاتی بدلیس
له جیی میر برایم

ئوانه‌ی بیر و هزریان ئاکاری جوان به‌دی دیتی و چه‌شنی خوره‌تاو پرشنگ
داوئ و شه‌پولی خه‌یالی بڼگه‌ردیان هینده‌ی ئاسمان هه‌وراز ده‌چئ و تیکه‌لاوی
زانستن و خاوه‌نی پوانگه‌ی خو‌یانن، وه‌ک پوژ لی‌یان پوونه‌ کسه‌ هه‌ر
به‌خته‌وه‌ریک به‌ دل و ده‌روونی پاکه‌وه‌ ده‌ستی نیاز بۆ لای که‌ریمی کارساز دريژ
بکا ده‌یلاوینیت‌ه‌وه‌ و به‌سه‌ری ده‌کاته‌وه‌. ئه‌وان ده‌زانن «خودا هه‌ر که‌سیکی مه‌یلی
لئ بئ، پڼگای راستی وه‌به‌ر ده‌نئ.»^۱ ئاگادارن که به‌ تینی تیشکه‌ی لای
کرده‌نه‌وې یه‌زدانی نه‌مامی هیوای له‌ دارستانی پر گولی به‌خت و هاتی چه‌تری
سیبه‌ری هه‌لده‌دا و خونچه‌ی ئاواتی له‌ می‌رگ و چیمه‌نی مرادی‌دا به‌شنه‌ی
سه‌ربه‌ری ده‌پشکوئ. ئه‌وه‌ که‌سانه‌ لی‌یان سووره‌ که هه‌ر خاوه‌ن شان و شکویه‌ک
به‌ مال و سامانی بنازی و غللوور بئ و سه‌ر وه‌به‌ر نیری ده‌سه‌لاتی په‌روه‌رگار
نه‌هینئ، هینده‌ی پئ ناچئ که په‌شه‌بای چاره‌په‌شی تۆماری مه‌زنایه‌تی خانه‌دانی
تیکه‌وه‌ده‌پيچئ و دوا‌برای ده‌کا و باغی ده‌سه‌لاتی ده‌بیته‌ قاق‌پستانیکی
که‌سه‌نه‌کيئل و به‌رده‌ره‌ق.

به‌ری اته‌وه‌ گه‌ر یه‌ک..... خ.....ودا
که‌س اتوانئ تل.....ی پ.....ئ ب.....دا
گه‌ر ت.....وو‌په‌یی خ.....وا که‌سه‌ییکی بگ.....رئ
چ.....ی ب.....ؤ ن.....اکرئ، پڼش.....ی داگ.....رئ

۱- «والله يهدي من يشاء الى صراط مستقيم»؛ به‌شیک له‌ ئایه‌ی ۲۱۳ی سووره‌ی به‌قهره‌. و.

پیی فیل و بـالی میـروو له تـۆوهن
میـرووله ورد و فـیلن بهـخـۆوهن
دلـی پـوون دهـکهی وهـکوو چـرای مال
دلـی پـهش دهـکهی بهـچهـشنی زووخـال

مه بهست له گێرانه وه و تیکهسته وهی ئهم قسه و باسانه، هیتانه گۆری ژیان و به سه رهاتی میر شه ره فی ئاخرخیره، بۆ؟ چونکه میر شه ره ف کورپکی مندالۆکهی هه تیو بوو که هه ل دیرابوو یه نیو عه شیره تی بۆتانی و له ئارۆخ ده ژیا. هه ره که پیشتر به پیی په نگدانه وهی تیشکهی پینووس و نمهمی نووسینه وهی چروپی پووداوه کان پوون بۆوه، میر شامحه ممه د له وپوه هیتایه وه و شانی له په ره راندنی شل کرد و به ده وری دا هات. پاش ئه وهی میر شامحه ممه د پووی برده ژیر پووبه ندی خاکه وه و نه ما، ماوه یه ک وه کوو بریکاری میر برایم به سه ره چه ند ناوچه یه کی بدلیس پراگه یشت و دواتر به پشتیوانی و یاریده ی خیلی پۆژه کی بوو به میری بدلیس. پاش تیپه پ بوونی سه رده میک به سه ره ده سه لاتی دا، شاسمایلی سه فه وی به مه به سستی گرتنی مه ره عه ش له شکری ده نگ دا و عه لائوده وهی زولقه دری حوکمرانی، خۆی له به ره نگار بوونه وهی خۆش کرد، به لام به رگه ی نه گرت و شکا. دوا ی شکانی تیره ی زولقه در، سه ری پکیفی به ره و دیار به کر وه رسو و پاند و ئه میرخانی مووسلووی باوکی دایکی منی نووسه ری ئهم پوو پـهـرانه، که حوکمرانی وئ بوو، پۆیی به پیشوازیه وه و سه ری وه بهر هیتا و گه لیک دیاریی هه ره چاک و جوانی برده خزمه تی. بۆ وینه پارچه له علیکی «بوگیره ک»^١ وه ک گورچيله مه پی پیشکه ش کرد که له خه زینه ی سولتانه کانی

١- بوگیره ک به تورکی ده بیته گورچيله و ئه وی هه ره چاکی پیی ده لین جگه رگۆشه ی هه تاو یان گواره ی لالی گه ش. و.

پیشینه وه گیبوویه نیو خه زنه خانه ی پادشاکانی بایوندوری و له وانیشه وه که وتبوویه دهستی نه و له سهرده می دهسه لاتی عه بباسیه کانه وه که چپای «خه تلان» به بووله رزه یه ک قه لشتی برد و ماوه یه کی دریژخاین له جهرگی جهرگی خوی دا به هانی هه ناسه ی له علی پهروه راند، هیچ دوپناس و گه وه رفروشیکی زه مانه پارچه له علیکیان به وسه نگ و په نگه گهش و جوانه وه نه دیبوو. شاسمایل له و دیداره دا به سهری کرده وه و پاشناوی خانی خسته سهر ناوی و کردی به مؤرداری خوی و له له ی شازاده ته هماسب و هریمی ههرات و خوراسانیسی پی به خشی و نه ونده ی بللی پله ی هه وراز برد و کام چیگه بهرز و پته وه له ویی دانا. دارایی و دهسه لاتی دیار به کریش باربووی محهمه دخانی ئوستاجلووی کوپی میرزابه گ کرا. جه ماوه ریکی تیره ی زولقه در له و دیوی شووره ی قه لای خه ربرت^۱ چه قیبوون و سهریان وه بهر نه دیتا. شاسمایل لئیان وه خو کوهت و له ماوه ی هه فته یه کدا به زهبری زور گرتی. پاشان له ویوه سهری جلّه وی به ره و نه خلالت و هرگنرا و کاتیک گه شته چی و پروکاری شاره که بوو به خیه تگه ی له شکری، میر شهره ف وه کوو خانه خوی شانازی میوانداری پادشای پی برّا و شانی له پازاندنه وه ی کوپی جیژن و خوانی میرانه شل کرد. گه لیک تاول و خیه وتی په نگین و سهیوانی نه خشی نی وای هه لدان که مله یان ده کرد له گه ل ئاسمان و به پستی ئاوریشم وه کوو گه واله هه وری مانگی خاکه لیوه پیز بوون و تیگبه زین و پستا و پست که وتن و بوونه گه وه ردانی پر گه وه هر و چی له نگه ری نه ستیران. نه وسا مه یگنرانی به له ک زیوینی زهند و مه چه ک بلوورینی هه نیه وه ک نه ستیره ی به یانی له گه ل غولامانی زه پیپووشی پروو خوشی مه ند و مه تینی به داب و ده ستوور، باده ی بی گری و خلته ی وه ک ئاوی پرونیان له سهر دهستان

۱- دهبی قه لای خه رپووت (خارپووت) بی. و.

گێڕان و میوانیان فەرموو کردن بۆ پابواردن و ناره‌ناری دەنگی بە گیانوو خۆش دەنگی دایەوه.

گۆرانییێژان و چاوه‌شانی دەنگخۆش و بەزمگێ، جارێک بە هه‌وای نەرم و هه‌لیک بە چریکه‌ی تیژیان دلی ئه‌ویندارانیان دەبرد بە تالان و بە ناله‌ و زریکه‌ی عوود و چه‌نگ هۆش و عه‌قلیان له‌ سه‌ری گه‌وره‌ و گچکه‌ پاده‌پفاند.

ساقی که‌ خۆیان با ده‌دا، به‌ چاوی نیوه‌مه‌سته‌وه
ده‌تگوت په‌لی گولی سوورن، پیاله‌ی مه‌یان به‌ ده‌سته‌وه
پۆشییووین جلی زی‌پین، هه‌موو به‌ چه‌شنی خۆره‌تاو
بۆ عه‌قل و هۆش په‌تایه‌ک بوون، ببوونه ئاگری هه‌ناو
غه‌زاله‌ی عاره‌بی‌زمان، به‌ سۆزه‌ی گه‌رمی گۆرانی
شه‌کریان ده‌باری له‌ لیوان، وه‌کوو خوناوکه‌ی بارانی
شه‌نگه‌بتانی چینگێلی،^١ ئاهه‌نگی تورکانیسان چسپی
به‌ ده‌نگی ئارامیده‌ریان، تۆزی خه‌میان له‌ دل سپی
وه‌ک پرچی په‌ری‌پوخساران، داوداوه‌کانی سازی چه‌نگ
بوونه ریگری ئاشقان، به‌ سرتە و به‌ ترپه‌ی ئاهه‌نگ

میرخوانان هه‌رچی خوارده‌مه‌نی و شیوی خۆش و په‌نگینه‌ و به‌ خه‌یال‌دا دی،
هینایان و ده‌زگایان پێ رازاندنه‌وه‌. پاش ده‌ست کێشانه‌وه‌ی میوانان و
کۆکرانه‌وه‌ی خوان، نۆره‌ گه‌یشه‌ دیاری و په‌وه‌ی ئه‌سپ و یه‌ستر و قه‌تاره‌ی
وستر و گاپان و پێشکه‌ش کردنی میگه‌لان. له‌ چاکه‌ی ئه‌م کارانه‌ی میر، پادشاش

١- چینگێل ناوچه‌یه‌که‌ له‌ ئاسیای نیوه‌راست. ژنان و کچانی کۆیله‌ی جوانچاکسی ئه‌و شوینه‌ به‌ناوبانگ بوون. و.

به ده‌ریای بی‌سنووری به‌سهرکردنه‌وه‌ی خویندیییه‌وه و فەرمانی حکومەتی بدلیس و کۆلیک خەلاتی به‌قیمەت‌گرانی باربوو کرد و کەولی شانازی خستە سەر شانی.

جاری دوو هەم وەختایەکی شاسمایل زستانە‌هە‌واری برده «خۆی» و لەوێ بنە‌ی داکوتا، میر شەرەف لە‌گە‌ڵ یازدە‌کە‌س لە‌ مە‌زن و میرانی کوردستان، بە‌تایبە‌ت مە‌لیک خە‌لیلی میری حە‌سە‌نکیف و شاعە‌لی‌بە‌گی بۆ‌تانی والیی جزیره و میر داودی خیزانی و عە‌لی‌بە‌گی ساسۆنی بە‌ مە‌بە‌ستی ر‌امووسانی ژێ‌رده‌رانی پادشا چوونە «خۆی». پاش ئە‌وه‌ی ر‌ێیان درا و شانازی ماچ کردنی بن‌رێسمە‌یان پێ‌ ب‌را، سەرە‌تا زۆریان ر‌ێژ لێ‌نان و بە‌گە‌رمی بە‌خێریان هێ‌تان، بە‌لام کە‌ وەختی خۆی میرانی کورد دە‌ردیان دا‌بوو بە‌ مە‌مە‌دخانی حوکمرانی دیار‌بە‌کر، راست لێ‌ و هە‌ڵە‌ دا سکا‌لای لێ‌ کردن. بۆ‌ نمونە‌ دە‌لێ‌ن کاتیک مە‌مە‌دخان بە‌رە‌و دیار‌بە‌کر کە‌ وە‌تە‌تە‌ ر‌ێ، لە‌ گوددی «پانشین» ی سەر بە‌ بدلیس لای داوه. شێخە‌میری ب‌لباسی کە‌ دە‌مراسنی میر شەرە‌ف بووه‌ چۆ‌تە‌ دیداری و لە‌ جە‌نگە‌ی هە‌ستان دا چە‌ند جارێک گۆپالی دە‌ستی لە‌ و قالچە‌یه‌ کوتاوه‌ کە‌ مە‌مە‌دخانی لە‌ سەر دانیش‌تووه‌ و بە‌توندی تێ‌ ر‌اخو‌ریوه‌ و گوتوو‌یه‌تی مە‌مە‌دبە‌گ سە‌لا‌ و پۆ‌ژە‌ی کە‌ خۆت و چە‌ کدەرە‌کان‌ت لە‌ جە‌نگە‌ی تێ‌پە‌رین بە‌ هە‌ریمی بدلیس دا بە‌زە‌بری زۆر کاریلە‌یه‌ک لە‌ خێ‌لی پۆ‌ژە‌کی بستین! هە‌روه‌ها شاقولی سولتانی ئوستاجلووی چاووش‌لوو کە‌ دواتر ببوو بە‌ والیی هە‌رات، بۆ‌ منی نووسە‌ری ئە‌م دێ‌ر‌انە‌ی گێ‌ر‌پایە‌وه‌ و گوتی باوکم نۆ‌کە‌ری مە‌مە‌دخان بووه‌ و لە‌گە‌لی چۆ‌تە‌ دیار‌بە‌کر. لە‌ مە‌ودای ر‌ێگادا، بە‌تایبە‌تی لە‌ هە‌ریمی بدلیس و بە‌ سەر بی‌ژییوی و برسییە‌تی‌دا کە‌ و‌توون کە‌ هەر کە‌س چە‌ک و چۆ‌ل و ئە‌سپی خۆی فرۆشتوو‌ه و داویە‌تی بە‌ نان و پێ‌خۆر. باوکم لە‌ دۆ‌لی کیفە‌ندۆ‌ر ئە‌سپە‌کە‌ی خۆی داوه‌ بە‌ چوار نانی هە‌رزن و ئە‌وه‌ندە‌یان لە‌ خۆیان ر‌انه‌دیوه‌ کە‌ ر‌بە‌ جۆیه‌ک و کوتە‌نانیک بە‌بی کرین لە

جووتیاران بستینن. میرانی کورد زۆر په‌ندی دیکه‌ی ئاوا ناخۆشیان به‌سه‌ر هینابوو، که بۆ وه‌ی نه‌بیته درێژدادپی خۆی لێ ده‌بویرم.

وه‌کوو باسی کرا محهممه‌دخان له‌ دیاربهره‌که‌وه‌ کاغه‌زی له‌ شا نووسی و ڕایگه‌یاند ئه‌گه‌ر فه‌رمانی بێ به‌رگێڕه‌وه‌ سه‌باره‌ت به‌ گیرانی میرانی کوردستان ده‌رچێ، به‌لێن بێ زۆربه‌ی خاکی کوردستان به‌ برۆ هه‌له‌کاندنیکێ شاهانه‌ ده‌گرم و ده‌زانم له‌ میژ ساڵه‌ نه‌چۆته‌ به‌ر که‌مه‌ندی خونکارانی ڕا‌بردووش. کاتیک پادشا نامه‌که‌ی خوینده‌وه‌، له‌سه‌ر قسه‌ی ئه‌و کافره‌ ناده‌روسته‌، جگه‌ له‌ میر شامحه‌مه‌دی شیرۆیی و عه‌لی به‌گی ساسۆنی، ئه‌وانی دیکه‌ی هه‌موو گرتن و زنجیرپێچی کردن و هه‌ر یه‌که‌ی دانی به‌ چنگ یه‌کیک له‌ سه‌رکرده‌کانی قزلباشه‌وه‌ و میر شه‌ره‌فی ئه‌سپاره‌ ده‌ست ئه‌میرخانی مووسلوو. پاشان چاپان سولتانی^١ گال دا هه‌تا برۆا و هه‌ریمی بدلیس بگرێ و دیوسولتانی ڕۆملوو گیرانی هه‌ریمی هه‌کاری خرایه‌ سه‌ر شانی و قۆرچی باشیی ته‌که‌للوو ئه‌رکی گرتی خاکی جزیره‌ی پێ سپێردرا و هه‌ر کام به‌ له‌شکری زۆر و زه‌وه‌ندی وه‌ک ده‌نکی بێژماری بارانه‌وه‌ وه‌پێ که‌وتن. به‌ هیوای خودا له‌ جێی خۆی دا باسی میره‌کان و ڕزگاربوونی چه‌نده‌ کسه‌سیکیان ده‌خړیته‌ به‌رباس.

به‌سه‌کورتی پاش تیپه‌ڕ بوونی ماوه‌یه‌ک به‌ سه‌ر گیرانی میره‌کانی کوردستان دا، له‌ناکاو بلاو بۆوه‌ که‌ شیبه‌ک خانی ئۆزبه‌ک به‌ له‌شکریکی وه‌ک خیز و خۆل له‌ ڕووباری جه‌یحوون په‌ڕیوه‌ته‌وه‌ و ده‌یه‌ه‌وێ خوراسان بگرێ. به‌ بیستنی ئه‌م هه‌واله‌ شاسمایل له‌ کرده‌ی خۆی و گرتنی میرانی کوردستان په‌شیمان بۆوه‌ و چه‌ند که‌سیکیانی ئازاد کرد و لێی پرسین کێ پێشه‌نگ و پێشه‌واتانه‌؟ ئه‌وانیش

یەكدهنگ گوتیان میر شەرهف و مەلیك خەلیل! شا كە وای زانی هەمووی بەردان و تەنیا ئەم دووانەى هەشتتەو و بە دەست بەسەرى لەگەڵ خۆى بردنى بۆ خوراسان. ديسان محەممەدئاغاى^١ كە لەهۆكى، كە بە بۆچوونى منى نووسەرەوێ ئەم لاپەرانه، نەك هەسەر پۆژەكى بەلكوو تەواوى كوردستانیش پیاویكى ئەوەندە بەپێى و جێ و دلسۆز و چاكى بە خۆیەو نەدیو، بە كەس نەناسى لەگەڵ قۆشەنى پادشا دەچى بۆ عێراق. هەر بە نێوان چەند پۆژان هێندىك خواردن و میوه لەگەڵ خۆى دەبا و سەر بە تاوڵ و خێوەتى توركمانان دا دەكا و وەداوى سەروسۆراغى میر شەرهف دەكەوێ و بە پرسىاران دەیدۆزیتەو و ئینجا پێكەو قسە لە راكردن دەكەن و گەلەلەى بۆ دادەپێژن. كاتێك هێزى پادشا لە «چالێ گۆلى» سەر بە هەرىمى «پاز» بنە دادەكوتى و خەرىكى و چان دەبێ، محەممەدئاغا هەلەكە دەقۆزیتەو و چەند سەر ئەسپ بە رەخت و زینەو دابین دەكا و لە قەراخ لەشكرگا رایان دەگري و محەممەدى میرئاخوڤى پرتافى كە لە جلكى قەلەندەران دا خزمەتى میر شەرهفى دەكرد، لە جێ و بانى وى دا را دەزیتى و میر شەرهف لە خێوەتى دەس بەسەر بوونى دەردەكێشێ و دەیخاتە سەر خوانى زین و لەگەڵ پۆلە سواریكى ئازاى بە دەست و برد بەرەو كوردستانى دیتیتەو. بۆ سەبەبى لاى نیوەرۆ توركمان بەو پووداوه دەزانن و لەبرى وەى محەممەدى میرئاخوڤ سزا بدەن، لەبەر چاوەنەترسانى ئافەرىنى لى دەكەن و دەیبەخشن.

١- پێشتر هەر بە محەممەدئاغا ناوى هێناوه و دواتریش هەروا تر و لێردەدا وشەى «یار»ى بە هەلە خراوەتە سەرى و بۆتە «یار محەممەدئاغا»، بەلام بەپێى لاپەرە ٢٧٩ى دەقى بۆدلیان وشەكە «باز»ە و نەبیتە بەشێك لەم ناوه. «باز» لە دەقەكەدا بە واتاى «ديسان» و «هەميسان»ە، چونكە پێشتر باسى ئاكارى پیاوانەى محەممەدئاغا كراوه. هەلەى ل ١٢ى دەقى زێرنۆڤ راست كرايهو. و.

محهمه دئاغا و مير شهره ف سهره تا ده گه نه هه ریمی هه کاری و له دینه ک
لاده دن کسه شیخه میری بلباسی له بهر هه را و ته شقه له ی قزلباشان په پره وازه ی
بووه و له وی بنه ی داناوه و خوی مه لاس داوه و ملی له کشت وکال ناوه و هه رزی
کردووه. کاتیک محهمه دئاغا و ده رویش مه حمودی که له چیری به سواری ده چنه
دیداری و موژده ی هاتنه وه ی میر شهره فی دهنه نیه، سهرقالی ئاوداشتن و پاراو
ده بی و قسه که یان لی ناسه لمیتی و ده لی چۆن شتیکی و ده لین که نه ده کرئ و نه
ده بی. ئه وانیش ده لین یه زدانی که وره هه لی په خساندووه و له به ندمان پزگار
کردووه. شیخه میر له رپوه سوژده ی شوکرانه ده با و پیمه پهی دهستی حه و ده دا و
پاده کا بۆ پهل و پی پامووسانی مه زن و میری خوی. شیخه میر که وه کوو یاقوب
له خه مخانه ی دووری و دابران دا «له سوئیانی تۆپ و تانه په ریپوویه سهر
چاوانی»^١ به خاکی پای وی دیده ی پوون بوونه وه و تینیان تیزایه وه و فرمیسی
شادیی هه لوه راند و کردی به شاباشی پی وقه ده می پیرۆزی و ئۆخزنی له دهروونی
که را و شوکرانه ی خودای بژارد و گوئی:

شوکر بۆ خوا که بوو به یارم تیپه پری پۆزی تالی ئازارم
به یانه ی داهات شه وی ژیا نام مه لی خه م فری له لانه ی گیانم

پاش تیپه پ کردنی پۆز و شه ویک له وی، به ری به یانی ئه و ده مه ی که و سولتانی
هه یوانی چواره م به هه زار هنگ و ونگ و شکۆوه له ترۆپکی چیاوه سهری کیشا،
پینیان نایه پکیف و خویان که یانده نیو عه شیره تی ئه سپایرد. میر شهره فی
ئه سپایردی زۆری به خیر هیئان و به گهرمی به ده وره یان دا هه لسوورا و بۆ

١- «وابیض عیناه من الحزن»، به شیک ئایه ی ٨٤ سووپه ی یوسف. له تاوانی چاوه کانی
تۆپ و تانه یان به سهر کشا. و.

پشودان چەند پوژیک لەوێ مانەو. شیخەمیر لەگەڵ پۆلەسواریک پوژی بۆ خاکی بدلیس و دلی پوژەکیانی دایەو و پۆلووی ئاورگی دەروونی گەشاندنەو و هەتا گەیشتنەوێ میر شەرهف کۆمەلێکی لە خۆی هالاندن. لەگەڵ گەیشتنەوێ میر جەماوەریکی زۆری لێ کۆ بوونەو و خۆیان بۆ گرتنی قەلای بدلیس ئامادە کرد. کاتی کوردبەگی شەرهفلووی سەرکردەیی پاسپیراوی شاسمالیل بۆ پاراستنی بدلیس و عادلجەواز و ئەرچیش بە هاتنەوێ شیخەمیری زانی، کە بە خۆی و دوو هەزار چە کدارەو دەورە قەلای بدلیسی داو، وێرێ کۆمەلێک لە فەرماندە قزلباشەکانی نیشتەجێی بارگیری و ئەرچیش هەلیکردە سەری. ئه‌ویش بە خۆی و هیژی بەر فەرمانی لە گۆک مەیدان بەرەگەیی لێ تەنی و هاتە پێشی. هیئەدی نەماو و کە شەنبای سەرکەوتن لە شکری نەبەزی پوژەکی بەسەر بکاتەو کە پەوتە کە پیچەوانە بووێو. محەممەدبەکی پازووی فیل و فرتی تێپێتا و هەوالی نارد کە لە قزلباشان هەلگەراو مەو و لەبەر خزمایەتیم دیمە یاریدەیی شیخەمیر و ئه‌ویش بە قسەکانی لە خشتە چوو. لەو جەنگەیدا کە گری ئاگری شەپ و کوشتار سەری گەییبوو و یووێ گۆمبەزی گەردوون، بە پێی «ئەسکەندەر بولای» دا وێرێ پێنسەد چە کداریکی پازووی هات و پستی لە هیژی پوژەکی ئەستەند و شیرێ پووتی لێ هەلکێشان و ئەوانەیی کە وەک ئەستێرەیی کۆ لیکهالابوون، چەشنی حەوبرالان دەستی پێ لیک بەردان. ئەستێرەیی بەختی کوردبەگ وەکوو ئەستێرەیی پوژێ ئەنگووت و ئەسپی خۆشەبەزی کە چەشنی مانگ تێدەکش، بەرەو پوژەکیانی تاو دا. شیخەمیری بلباسی بە مەردی و پەندی لە جێی خۆی چەقی و پووی لە مەیدانی شەپی پیرۆز و بەرخۆدان وەرنەگێرا و دەستی نەدا و لەگەڵ عەلی ئاغای کوپی خۆشای گەشمەرگیان نۆشی. قزلباشان کە شیخەمیریان ناوناو و قەراییەزید، تەرمی خۆی و کورەکیان لە گۆک مەیدان ئاور تێبەردا. پاش پوودانی ئەم کەسارەساتە، ئەرکی قورسی میر شەرهف چەند پوژیک کۆسپی

وه به رهات و وه دوا كهوت و پوخساری ئاوات و ئامانجی كهوته ژیر په رده ی
ناهومیدی و به بی یاریده ی ئه و ویتنه گه رده ی كه «دیمه ن و پوخساری فره جوان
ده نه خشیئ»^١ نه ی توانی پرووی خوی بنویئ.

سه ردیږی سیهه م

باسی پزگار کردنی بدلیس له چنگ قزلباشان
به ده ست میر شهره ف^٢

ئه و جیهانگیره ی له نووچكه دا بی به ختی به کاری
مه زنه میریکه به بی نه وه ستان له پیشه کاری
دی له پکیفی دا خو ده له نگین شنه ی سرکه وتن
بی وچان ده روا تاوی كه ژاوه ی له كهل سرکه وتن
بی توو كه بروا به هر ولاتی به شادمانی
گه شه ی پی ده دا ترووسكه ی پروونی هه نگاهه کانی

میر شهره ف كه له وه مساوه یه دا نه ی توانی بدلیس بگریته وه و قزلباشانی
له ده ره په پینئ، هه لویستی سولتان سه لیم خانی جیهانگیری بو پروون بزه كه
لیبراره ده ست به سهر ناوچه و مه لبه نده کانی ئیران دا بگری و ئاوا ده روویه کی
تازه ی به پرووی دا کرایه وه. جا هر بویه به پی ته گیر و پای شاسواری مهیدانی
وردبینی و سهرکاروانی پی سهرکه وه وتن و دارپژهری پئ وشوینی یاسای

١- ئامازه یه به ئایه ی ٤٤٢ سووږه ی غافیر: «... وصورم فاحسن صورم...» و.

٢- له پیرسته كه دا نووسیویه تی قه لای بدلیس. و.

سهره کی و ناسهره کی و کۆکه ره وه و پێکخهره وه ی کۆمه لێک سهرچاوه ی ده ماو ده م و ئاو ه زمه ندانه و مامۆستای قوتابخانه ی پاکی و دووره لادان و تۆرهمه ی خوداناسانی بدلیس یانی ئیدریسی فره زان، سهری وه به ر ده رانه ی به خته لانی عوسمانی هینا و له و پێیازه دا سهرتۆپی دلسۆزی بنه ماله ی پایه به رزی زیائه ددین، واته محهمه دئاغای که له هۆکیش په ندی دادا و هه ر ئه و پێگایه ی وه به رنا. بۆ پته و بوونی ئه م مه به سته بیست که س له مه زن و میرانی کوردستانی له گه ل خۆی کرده هاو ده نگ و هاو ه نگاو و نامه ی به ندایه تییان نووسی و به مه ولانا ئیدریس و محهمه دئاغای که له هۆکی دا به پێیان کرد بۆ ده رانه ی هیلانه ی به هات و باتی سولتانی. سولتانی دۆست لاوینه وه ی دوژمن تاوینته وه، له سه ر تکا و داوای میرانی کوردستان به ئامانجی گرتنی خاکی عه جه مستان پووی کرده ئه رمه نستان و ئازهر بایجان و له ده شتی چال دێران به ره نگاری شاسمایل بۆوه و به زانندی. میر شه ره ف و تاقمیک له میرانی کوردستان به شداری ئه م سه رکه و تته بوون و له پکیفی هه میشه له سه ری دا ده بزووتن. پاش ئه وه ی له و شه په دا خان محهمه دی حوکمداری دیار به کر تالای نه مانی نۆشی، قه راخانی برای جینی گرت ه وه و دوو برای دیکه شی که بریتی بوون له عه ویزه گ و ئولاش به گ هه رکام له بدلیس و جزیره بوونه ده سه لاتدار. دوا ی ئه م پوودا وانه کاتی که کۆمه له ی سوارانی پکیقداری سولتانی له ته ور یزه وه به ره و پۆم جله ویان وه رسوو پاند، ئیدریسی بلیمه ت به خزمه تی سولتانی خاوه ن شکۆی پراگه یاند که مه زن و میرانی کوردستان چاویان له سیله نیگای به خێرو بیژی شای جیهانه هه تا هه ر که س بگه پیت ه وه سه ر قه له مپه وه ی به میراتگه پراوی باب و با پیرانی و ده سه لاتیان بۆ بکری به خه لات و هه ره ها یه کیکیش له نیویان دا به گه وه و به گله ر به گ دا بندری تا کوو هیژش به رنه سه ر قه راخان و له دیار به کر ده ری به پێتن. سولتانی دنیا گر له ولامی دا فه رمووی هه رکام له و مه زن و میرانه ی کوردستان که لیوه شاو هیه تا کوو بکریته مه زنی سه رکردان با دیاری بکری و میرانی دیکه ی

کوردیش سهری وه بهر فهرمانی بینن و قزلباشان له و شوینانه دهرپه پرتن. ئیدریسی فرهزان ولامی داوه و گوتی ئه وانه یه کجار دهمارزلن و هیچیان سهر بۆ هیچیان نه وی ناکهن و ئه گهر بریار وایه قزلباشان ته قوهره ویان تیکه وی و نه توانن له و ههریمه داوودامه زراو بن، وا چاکه نۆکهریکی ئهم بارگایه که دنیا په نای بۆ دینێ، ئه و ئهرکه گرینگه ی بخریته سهرشانی و ئاوا هه موو میرانی کورد ده چنه بهر فهرمانی و ئامانجه که وه دی دئ و کاره کهش ده بریته وه. له پاش ئه و باس و راپوێژه، محهممه دئاغای چاووش باشی که ناسرابوو به بیغلوو محهممه، کرایه مه زنی سهرکرده کانی دیاربه کر و سپاسالاری هیزه کانی کوردستان و به مه بهستی گرتنی ههریمی ژیر دهستی قزلباشان گال درا. دوو له شکره که وه کوو هه وره برووسکه ی به شریخ وهۆپ و دوو دهریای پر شه پۆل له «قۆچحه سار» ی ده و رانپشتی نه سیبیین به ره و پرووی یه کتر جه لله بوون. له م تیکه هه لچوونه دا پۆژه کی یه که م دهسته بوون که ئاگری شهریان هه لگیرساند و هه لیانکرده سهر دوژمن. هیژی پۆژه کی دهست و بریدیکی وایان ئواند که تاج ئه حممه، قاسم ئه نداکی، میر شاحوسیڤ کیسانی، میر سه یفه ددین و عومه ر جاندار، واته پۆلیک له مه ردا زایانی پۆژگار و پاله وانانی سهرده م له و پۆژه دا خو شاووی شه هید بوونیان فر هه لدا. زۆربه ی ئاغا کانی پۆژه کی، به تایبهت میر محهممه ناسره ددینی، قهرایادگار، سهید سه لمانی^١ قه والیسی و ژماره یه کی دیکه ش برینیان هیتا و له و گیزاوی مه رگه دا هه تا بلیی دلیرانه شیریان وه شانده و پشتیان له خه نیم نه کرده وه. قه راخان کوژرا و له شکری قزلباش شکستی به سهرشانی دا هات و کۆمه لکی بهرچاویان به دیل گیران.

١- له دهقی زێرنوڤدا به هه له نووسراوه «سه لمانان». ل ٢٨٢ ی بسودلیان دروستی نووسیوه و هه له که م بۆ راست کرده وه. و.

لە ساي سيبەري بەختي سولتاني دوژمن دەرهپەري لە خانە و لانی بە شیری مووکار نەیاران بەزین خاشەیان برا و تاسان و تەزین

داوی برانەوهی شەپ، هەر کام لە میرە کوردەکان بە مەبەستی گرتنەوهی هەریمی خۆیان هیزیان دەنگ دا. میر شەرهفیش بەرهو بدلیس گەرایەوه و داوی گەمارۆی چەقاند. محەممەدبەگی حەزۆیی، میر داودی خیزانی، میر شامحەممەدی شیرۆیی و میرانی مۆکس و ئەسپایرد لە و کاتەدا بوونە پشتیوانی میر شەرهف. پاش تیپەربوونی چەند پوژیک، گەمارۆدراوان تینیان بۆ هات و هاواریان لێ هەستا. قزلباش رایانئەسپارد بـ... مـ... رجیک قەلای بەدەستهوه دەدەن کە محەممەدبەگی عەززان و میر شامحەممەدی شیرۆیی دەستەبەری پاراستنی خۆینی خۆیان و مال و مندال و سامانیان بن. ئەم دوو کەسە کەوتنە نیوان و قەلای هەریمەکەیان بە ویستی دلی خۆیان دایەوه دەست میراتگری راستەقینە. میر شەرهف کۆمەلای قزلباشانی دانە دەست محەممەدبەگی عەززان و میر شامحەممەدی شیرۆیی و ئەوانیش هەتا سنووری ئەرچیش و وان بەرێیان کردن و گەرانەوه مەوتەنی خۆیان. بەپێی فەرمانی دیوانی عوسمانی و دواتریش لە لایەن سولتان سولەیمان خانەوه بۆ ماوهیەکی زۆر چاوه‌دیری و پێراگە‌یشتن و پاراستنی سنوورەکان خرایە سەر شانی میر شەرهف و چۆن باشە ئاواي ئەرکی خۆی راپەراند و دلی هەموو لایەکی راگرت.

پاش تیپەربوونی چەند سالیك، وا هات کە لە پوژگاری دەسەلاتی شاتە‌هەماسب‌دا ئۆلمە‌ی تە‌کە‌للوو کرابوو‌یە سپاسالاری ئازەربایجان و زۆربە‌ی کات و ساتان لە وان و وستان راپدە‌بوارد و پاراستنی کە‌وشە‌نانی خرابوو‌یە ئەستۆ‌ی. لە لایە‌کی دیکە‌شە‌وه چوو‌ه‌اسولتانی تە‌کە‌للوو راپە‌راندنی کاروباری حکوومە‌تی شاتە‌هەماسبی کە‌وتبوو‌یە نیو دەست‌ومستی بە‌هیزی. کاتی‌ک

حوسین خانی شاملوو له کویتستانی «گه نمان» ی ئیسفه هان، له گه ل چه ند
 سه رکرده یه کی دیکه ی قزلباش چوو هاسولتانی کوشت، مه زن و سه رکرده کانی
 ته که للوو وهک تۆوی هه رزنیان لیها ت و ئۆلمه له ته ورێز ملی نا له سه ربزیوی و
 ئالای دژایه تی و وه رچه رخی هه لدا و دارایی و خه زنه خانه ی شاته هماسی تالان
 کرد و ده وله مه ندانی دا پوو تاندن و به زۆره ملی که لوپه ل و سامانیکی فره ی کۆ
 کرده وه و به ره و وان بزووت. له وێ نامه ی به ندایه تی نووسی بۆ سولتان
 سوله یمان خان و راپه راندنی کۆمه لیک به لیتی و ئه رکی خسته سه ر شانی خۆی و به
 پیاویکی جی متمانه ی دا ناردی بۆ بارگا. وه ختایه ک ئه م هه والانه به گوئی خونکاری
 خاوه ن شکۆ ئاشنا کران، به پپی فره مانی بی به رگێپه وه ی خۆی میر شه ره فی
 پاسپارد هه تا به ره و وان بپوا و ئۆلمه س سولتان و مال و مندال و
 ده ست و پیوه نده کانی به رێ بکاته باره گای سولتان. له سه ر فره مانی سولتان، میر
 شه ره ف به قۆشه نیکه وه پووی کهرده وان و ئۆلمه ش وێرای دووسه که س له
 ئاغا یان و پیاوماقوولانی ته که للوو هه تا سه ر چۆمی خرکوم چوو به ره و پیری و
 له وێ چاویان به یه کتر که وت. ئۆلمه پووی لینا که چه ند پۆژیک له قه لای وان
 میوانی بی هه تا ئه ویش خۆی کۆ کاته وه و پاشان برۆن بۆ بدلیس. له و جه نگه یه دا
 چه ند که سیکی وانی و وستانی به گوئی میر شه ره فیان هه لینا چونکه ژنی ئۆلمه
 دایه نی شاته هماسب بووه له گه ل براهی کی خۆی ناردوویه ته بارگای پادشا هه تا رپی
 پیکه اتنه وه یان خۆش بکا و ئاوا کیشه ی نیوانیان بپیته وه. ئۆلمه پیاویکی فیله بازه و
 ده بی وریا بی نه کا له گه ل ئاغا یان بتانباته ژووری قه لا و داویک بنیته وه و که تتیکی
 بگێرێ و ئاوا هه نگاو هه لپیتته وه بۆ قه ره بووی کاره کانی رابردووی و خۆی له شا
 نیزیک بکاته وه. میر شه ره ف به بیستنی ئه م قسه مه ترسیدارانه تۆقی و سامی
 رینیش ت و هه ر چه ندی ئۆلمه سه ری هیتا و برد و پپی لی داگرت له گه لی نه چوو بۆ
 وان و داوای لیبووردنی کرد و گوئی لیژه نابزووم. کاتیک ئۆلمه دیتی قسه کانی بۆ

ناچيٽه سهـر، له گهل مير شهره ف له گوندي خرکوم مايه وه و ميرهبه گي مه حموودي و چند ناغايه کي ماقوولي چوونه قه لای وان هه تا ژن و منډال و بار و بارخانه و دهست و پيږه وند و ناغاکانی دیکه ی له گهل خزيان بيتن و پيکه وه بهرو بدليس بکه ونه پړي. کاتيک ميرهبه گ و ناغاکان دهمی شه و گيشته وان، برايې کي ئولمه له گهل چند ناغايه کي دیکه مليان له سهر بزيوی نا و دهر وازه کانی قه لایان قايم کردن و نه يانه يشت راسپارده کان وه ژور کون و کړچ و بار تيکه وه پيچن و له گهل جه ماوهره که برژن. کاتيک مير شهره ف ئه م پروډاوه ی لئ پوون بژه، زانی چوونه سهر قه لا و که مارژدانی بي فايده يه و رهنکه سهر کرده کانی قزلباشان له دهو روبه رانه وه کړ بېنه وه و کيشه يه ک بنټه وه و ئولمه ش له چنگ دهر چي؛ بزيه به ناچار و پړای ئولمه و دووسه د که سه ی چو و بوونه پيشوازی، بهرو بدليس بزوت. ئه و کومه له دهستيان له مال و سامان و ژن و منډال خزيان هه لگرت و هه ر به جل و بهرگی به ريان و دهره ی سهر يانه وه، سواری ئه سپی پروت و بي زين و په خت بوون و به و پاييزه فرميسکيان هه لومراند و بؤسويان له هه ناوی هه ستا و رويشتن. منی رهشکه ره وه ی ئه م لاپه رانه له محمه د شه حنه مانی قه واليسی له له ی خؤم بيستووه که دهیکوت ئه و دهمی مير شهره ف و ئولمه له ناوچه ی گورجیکان رکيفيان به تال فهرموو بوو، منی به له نگاز له گهل چند که سيکی «چقور» ی^۱ پاسه وانی مير شهره ف بووين. له جهنگه ی نيوه شه ودا بريکاري ئولمه و دووسه که س له ناغايانی ماقوولي هاتنه دهرگای تاوولی مير و کوتيان دهبی چاومان پنی بکه وي و ئولمه سولتان چند راسپارده يه کي به په له و پيوستي هه يه دهبی به خزمه تی رابگه يه نين. کاتيک مير شهره فيان وه خه بهر هيتا و مه به سته که يان تيگه ياند، گوتي با بيته ژور و که وه ژور که وتن مير لئ پرسین

ټولمه ده لئ چی ؟ عزیزان کرد قوربان ټولمه سولتان سلاوی ده گه یاندی و ده یگوت چونکه خزم و کهس و براكاذم ئاوا له گه ل منی کهساس جوولاونه وه و پشتیان تیگردووم و هه لگه پاونه وه و ده ستیان به سهر ژن و مندال و مال و سامانی هه موومان داگرتووه ، ناکری ئیمه ی خاکه را و به پروت وقوتی بچینه ده رگای سولتان و حالمان شره و شیاوی حکوومه تی ئیوه نین ؛ جا بویه یان سهری هه موومان بېرن و بیاننیرن بژ ژیر ده رانه ی خونکاری مه زن ، یان ئیزن بفهرموون به ره و وان بینه وه و ئه و سهر بزیوانه ده مکوت بکهین و پاش ده رباز کردنی خاوخیزان و مسال و سامان ، به دلنایی و خاترجه می به ره و ده رانه ی سولتان ببزووین تا خواروژوورمان شان و شکویان پاریزراو بی . میر شهره ف دوا ی ماوه یه ک پامان و بیر کردنه وه یه کی چاک ، فهرمووی و باشه له سهر پی وشویتی فهرمانی پیغه مبه ر (د.خ) که مه زنترینی ژینه وهرانه برۆین و نیوه رۆکی ئه م ئایه ته هیژایه وه به رچاو بگرین که باسی پاوژ ده کا له کاران دا .^۱ ئیمه ش پرس و ته گیر ده کهین به که یخودایان و پیاوماقوولان و چۆن چاکه ئاوا ولام ده نیرینه وه خزمه ت ټولمه سولتان . پیاوه کان گه رانه وه و میر شهره ف هه ره و شه وده ا چهند ئاغایه کی باوه پینکراوی خۆی کۆ کردنه وه و هه ر کهس له م باره وه بژچوونی ده ربری . له ئاخری دا میر شهره ف فهرمووی ئه وه ی راستی بی ئه گه ر ئه م کابرایه ئاوا به شرووی بنیرینه ده رانه ی سولتان ، ده یکهینه خه نیمی خۆمان ، بویه و باشه له پیش دا سیسه ت پیاو و لاوی چالاک و شه پرکه ر و به ئه زموون بنیرینه سهر ری و که ئیزنی گه رانه وه ی درا و پۆیی و مه ودایه ک دوور که و ته وه ، بیکه نه قاو ئه ها ټولمه رایکردووه ! ئه نجا پۆله چه کداریکی بخهینه شویتی هه تا له گه ل چهند پیاویکی سه رناسی هاوپی بیکووژن و به هه والی تال و ناخۆشه وه سهری بنیرین بژ بهر

۱- «وشاورهم فی الامر»، به شیک له ئایه ی ۱۵۹ ی سووړه ی ئالی عیمران . و .

دهرانه‌ی به‌رزی سولتانی و ئاوا گهر و گیچه‌لی ئهم ئاژاوه‌گیرانه له کۆل دنیا بکه‌ینه‌وه. به‌راستی ئه‌گهر ئۆلمه ئاوا بنێرینه بارگای سولتان، ئاکامی چاکی لێ ناکه‌وێته‌وه و تووشی کرده‌په‌شیمانی ده‌بین. چهند که‌سیکیان به‌و ته‌گیڕه‌ رازی بوون و هیندی‌کیش نه‌یانسه‌لماند و گوتیان ئیمه‌ خه‌لکی بیگانه و پیاوی بارگامان له‌ پیزی له‌شکری‌دایه و په‌نگه‌ سبه‌ی‌پۆژ رازمان ئاشکرا بێ، ئه‌و ده‌می ده‌مانه‌پتن و ده‌مانبه‌ن و سزای قورس‌مان به‌ سه‌ردا ده‌سه‌پتن و بنیشتمان لێ پووچه‌ل ده‌بی و پاکانه‌مان بۆ ناکرێ. به‌کورتی نه‌ ویستی ئۆلمه و نه‌ پێشنیاری میر شه‌ره‌ف هه‌یجان جێ به‌جێ نه‌بوون. ئۆلمه‌یان ئاوا به‌سووکی و هه‌ناسه‌ساردی برده‌ بدلیس و چی پێ-ویستی سه‌سه‌ره‌ری بوو بۆیان پیکه‌یتا و ته‌داره‌کیان بۆ گرت و به‌پێژه‌وه ناردیانه‌ دهرانه‌ی سولتانی خه‌زاکه‌ر. کاتیک ئۆلمه له‌ کونه‌به‌ردینه‌ی بدلیس تیپه‌ری،^۱ بوو به‌ هه‌ژدیهایه‌کی له‌ ئه‌شکه‌وته‌وه‌ ده‌رچوو یان دیوێ که‌ له‌ نیو شووشه‌وه‌ په‌وی بێ و چاکی بق له‌ میر شه‌ره‌ف هه‌لگرت. هه‌ر له‌ یه‌که‌م پۆژه‌وه که‌ به‌ختی رامووسانی ژێ-رده‌رانه‌ی سولتانی بێ برا، که‌وته‌ گله‌ و گازنده‌ له‌ میر شه‌ره‌ف و گوتی له‌ به‌ر دلی قزلباشان زۆری سووکایه‌تی بێ کردووم و بۆ پێخۆش بوونی شاته‌ه‌ماسب ویستوو یه‌تی بمکووژێ؛ جا بۆیه‌ چاووم برێ-وه‌ته به‌سه‌رک-ردنه‌وه‌ی بێ‌سنووری شاهانه و تکا ده‌که‌م میر شه‌ره‌ف له‌سه‌ر کار لابه‌ری و وه‌ک خه‌لات هه‌ریمی ده‌سه‌لاتی به‌ نۆکه‌ری خۆت بسپیری. خودا پشتیوان بێ چۆن چاکه‌ ئاوا عه‌جه‌مستان و خاکی ئازهربايجان ده‌گیرێ و ده‌که‌وێته‌ ژێر ده‌سه‌لاتی ک-ارب-ه‌ده‌ستانی خانه‌دانی عوسمانی و چۆنیه‌تی کاره‌که به‌ شیوه‌یه‌کی شیاو راده‌په‌رێزم. ئۆلمه له‌ درێژه‌ی قسه‌کانی دا گوتی ئه‌گهر ئیستا بنێرن به‌ دوا‌ی میر شه‌ره‌ف دا هه‌تا بیته‌ دهرانه‌ی سولتان، عه‌قل ناییرێ بێ. راست له‌و

۱- مه‌به‌ستی ئه‌و په‌هۆله‌یه که‌ کاتسی خۆی خاتوونیک به‌ نیو به‌رده‌گراوانی به‌دلیس‌دا لێ داوه و کردوو یه‌ته‌ ڕیگا. و.

دهمه دا عه لی سهیدانی قه والیسی، که له گه ل ئۆلمه نی درابوو به بارگای دهسه لات، له وئ بوو. ناردیان به شوینی دا و بردیانه دیوان و لیان پرسی ئه گهر له بارگای سولتانه وه بنیرن به دوا ی میره که تان دا، دئ یان نایه ؟ ئه و کورده ساکار و بی فروفیلّه له و لام دا کوتی باوه ر ناکه م له و جهنگیه دا بی بۆ بارگای بهرز و خۆی ده بویری. وه زی ران و پایه به رزان کوتیان جا به و قسه یه را دیاره ئۆلمه راست دهکا و له لای سولتانی خاوه ن شکۆ چۆن خراپه ئاویان بۆ تیچاند و پیندا پزیشن که وا دیاره ملی ناوه له سهر بزیوی و لانی قزلباشان دهگری. له سهر ئه م بۆچوون و لیکدانه وهیه، ههر ئه و پۆژه حکومه تی بدلیس باربویی ئۆلمه کرا و کۆمه لیک ی به رچا و چه کداری یه گیچه ری (یهنگیچه ری = یه نیچه ری) له گه ل هیزی تازه پشو و به مه به سستی گرتنی بدلیس دیاری کران. فیل یاقووب پاشای مه زنی سه رکرده کانی دیار به کر کرایه سه رکرده ی له شکریکی سی هه زار که سی هه تا له دیار به کر و مه رعه ش و حه له ب و کوردستانه وه هیز کۆ بکاته وه و برها و بدلیس بگری. کاتیک میر شه ر ه ف به و هه واله ی زانی ئاراوقارای لی هه لگیرا و له پێوه دیاریی زۆر چاکی ناردن بۆ ده رانه ی به رزی سولتان و پروو پاستی و سهر له پیناو بوونی خۆی راگه یاند، به لام چی لی شین نه بوو. کاتی خۆی له تالانی خیل ی پازووکی دا، میر شه ر ه ف ئه سپیکی چاکی وه چنگ که وتبوو که مه زنه وه زیر دلی پێوه ی نوو سا بوو. چه ند جاریک داوای کردبوو بۆ بنیری، به لام وه پشت گوئی دابوو، ههروهک ئه وه ی نه بیستین، جا هه ر بۆیه رقی پزشت و داوای لیبووردنی لی نه سه لماند و گوئی بۆ قسه و پاسپارده کانی شل نه کرد.

کاتیک میر شه ر ه ف هیچ هیوا یه کی نه ما، به ناچاری که وته دابه ستنی قه لا کانی هه ری می بدلیس و لاوانی به جه رگ و مه ردانی بویری له چه کان دا ره ش هه لگیران و چی پزویستی قه لا داریه له گه ل پاشه که وت و بژیوی قۆناخه که هه مووی دابین کردن. پاراستنی قه لا ی بدلیسی خسته ئه ستۆی برایم ئاغای بلباسی و میر

مهمه‌دی ناسره‌ددینی و سیسه‌ت پیاوی به‌ناو‌وده‌نگی پوژه‌کیانی نانه به‌ر ده‌ستی. مال و خیزانی له‌گه‌ل میر‌شه‌مه‌ددینی کوپی به‌پیکرده‌قه‌لای نه‌خته‌مار. هه‌روه‌ها قه‌لای مووش، نه‌خلات، کیفه‌ندۆر، ئامووره‌ک، که‌له‌ۆک، فیرووز، سه‌لم، گولخار،^۱ تاتیک^۲ و سوئ^۳ که‌ئو ده‌می ئاوه‌دان بوو، نه‌سپارده‌ی گه‌وره‌ئاغایانی پوژه‌کیانی کردن. ئاقلمه‌ندان له‌کۆنه‌وه‌گوتووینه: پیاو نه‌گه‌ر ناچار بوو، خو به‌ ئاو و ئاوریش‌دا ده‌دا؛ هه‌ر بۆیه‌چهند که‌سیکی له‌گه‌ل خوئی هه‌لگرت و په‌نای برده‌ ده‌رگای شاته‌هماسب، که‌ئو کاته‌له‌ته‌وریژ بوو، هه‌تا یاریده‌ی بدا. شاته‌هماسب زۆر به‌گه‌رمی به‌خیری هیئا و ده‌ستی ریژی لیئا و له‌پۆه‌بالی به‌سه‌ر کیشا. فیلیاقووب و ئۆلمه‌سالی ۹۳۸ی ک/۱۵۳۱-۱۵۳۲ی ز، به‌هیژیکی قورس و گرانه‌وه‌له‌پووکاری بدلیس له‌شکره‌زیان کرد و له‌پۆه‌ئابلۆقه‌یان دا و پپیشکی گپی ئاگری شه‌ر و تیکه‌له‌چوون و بلیسه‌ی کوشتار گه‌یشته‌په‌په‌رپه‌رچکه‌ی ئاسمان. پاله‌وانانی بویر و شیرمه‌ردانی شه‌رگه‌ی ئازایه‌تی، هه‌موو پوژیک که‌ پادشای له‌شکری نه‌ستیران به‌مه‌به‌ستی گرتنی قه‌لای هه‌یوانی چواره‌م که‌مه‌ندی زه‌رد و زیپینی داویشته‌مشاره‌ی ئه‌م شینه‌شووریه، له‌هه‌موو بالانه‌وه‌ئوری پۆمرکاو تیکه‌له‌چوون ده‌بووژایه‌وه. ئه‌و ده‌مه‌ش که‌مانگی گه‌پۆک بۆ پاسه‌وانیی پۆپه‌ی قه‌لای لاژمه‌ردیی ئاسمان سه‌ری له‌که‌له‌پۆی خۆره‌لاته‌وه‌ده‌سوینه‌ده‌نا، دلیرانی شه‌رانی و پلینگانی چاونه‌ترس، ده‌ستیان له‌شه‌ر و په‌لامار هه‌لده‌گرت و ده‌که‌وتنه‌سه‌ر پچکه‌و پیازی هاویشتنی هه‌نگاوی به‌پاریژ. پاش تپه‌پوونی سی مانگ به‌سه‌ر ماوه‌ی به‌ره‌ره‌کانی و گه‌مارۆدا، به‌زه‌بری تپه‌ی قه‌لایمین و مه‌نجه‌نیقی ئاورپژین، کلاوقوچه‌و مشاره‌ی شووریه‌ی ده‌وری بدلیس وابه‌

۱- له‌لایه‌ره‌ ۲۸۷ی بولیان‌دا پاش گولخار نووسراوه: گورجیکان. و.

۲- له‌لایه‌ره‌ ۲۸۷ی بولیان‌دا دوا تاتیک نووسراوه: ته‌سووک. و.

۳- له‌لایه‌ره‌ ۲۸۷ی بولیان‌دا له‌بری «سوئ» نووسراوه‌ سویدی. و.

سهریه کدا پروخابوون و ههرهسیان بردبوو، هیتهدی نه مابوو قه لا بگیری. له و ده مه دا شاته هماسب له بهر دلی میر شهرهف له ته وریزی پایته خته وه له شکری برد به ره و بدلیس. کاتیک هه والی هاتنی پادشا له ئه خلالت و عادلجه واز بلوو بزو و فیل یا قووب و ئولمه بیستیانه وه، دهستیان له گه مارو هه لگرت و بوونه ریواری ری پی پاکردن و وایان سهر لی شیوا و که وتنه په له پرووژی که زور بهی بارگه و بنه و قورسه بار و خیره تی خویان به جیهیشتن. بۆ نمونه دوو توپی گه وره یان بۆ نه چوو که له شانی پوژ هه لات و به ره و پرووی دهروازهی ته لیسم دایان به ستبوون و ته نانهت ههر له وی دایان رشتبوون و به زهبری ئه و توپانه دیواری قه لایان هینابوویه ریکی عهرز و تکیاته پاندبوو. وهک ده گینه وه قه رایادگار که دواتر به دورهک نساو دیتر کرا، به سواری ئه سپ له قه لاوه شوپ بزو و خوی گه یانده ئه خلالت و هه والی شادی هی پی پاکردنی سپای دوژمنی گه یانده بسارگانشیندانی پادشا و له ریوه خه لات کرا و به سیله چاوی شاهانه به سهر کرایه وه و له شانی هاوشانه گانی تیپه ری.

میر شهرهف پینجیه کی دهسکهوت و داهاتی مه و مالاتی کافر و مسولمانانی تیره و خیالاتی خاک و ههریمی بدلیسی کرده دیاری بۆ پادشا و خه لات بۆ مه زنه پیاوانی بارگای. کۆمه لیک باج ئه ستینی به زهبروزهنگی راسپاردن هه تا پیدابین و خیرا به لیته کهی راپه رین و به سی پوژان مال و سامانیکی زوریان کۆ کرده وه. به بۆنه ی ئه م سهرکه وتنه له ئه خلالت خوانیکی شاهانه ی رازانده وه و به داب و دهستووری خونکاران جیژنیکی هیته دی وینه ی بهرپا کرد که ئاوازه ی گه یشته گوپی بیسه رانی جیهانی بانی سهر و له وسه ره و سه ری دنیا ی ئاوه دان دهنگی دایه وه. مانگی گه ریده ی گه ردوون که سهر به هه موو سوو چی کدا دهکا و که لاوکه لان هه لده بویری و ههر جاره ی له جیهک له نگه ره گری، لی دا له ته پلی شادمانی و له کهشکه لانی ئاسمان جاری کیشا و هه والی ئه م میواندارییه ی بلوو

كرده وه. ئەستىرەى زاوه كه ميرزاي تۆماركهري زانستانه و پى وشوینى ئەستىرەناسى دهخاته بهرچاوان، زۆر بهوردی دهزانى خۆر چۆن مهودای نیوان خۆرهلەلات و خۆرنشین دهپۆی، بۆیه کاتیکی بههاتی ههلبژارد ههتا بهخت و دهسهلات ئاویتهى یهکتر بن. ئەستىرەى بهیان كه گۆرانییژی ئاسمانه، ورینگهى چهنگی گهيانده کۆئهستىرەى قرژال و سۆزهى عووودى ههتا ئهوپهپى بهختیاری برد. ههتاوی پرونکهروهى دنیا وهکو وهورى مانگی خاکهلیوه دور و گهوههري باراند و لقى خهزهلوهرین دراوی درههى کرده شاباش و کۆکۆ یاقیق و داوین داوین یاقووتی هینا. لهعلى له جهرگی بهردى مهپمهپ دهركيشا و مرواری له دهرياهو کرده پایهنهناز. بارام كه سپاسالارى ئەستىرانه و مهزنى ههریمی پیتجهمه، دهورى غولام و خزمهتکارانى گێرا و پیزاوپیزی راست و چهپی پازاندنهوه و موشتهرى له بان مینهبرى شهشپنچهکوه بۆ بهرپهردانهوهى چاووزار «ان یکاد» ی گهيانده گۆشى هۆشى پهرده نشینانى جیهانى نادیهوه. کهیوانی پیری ژیری دیرنشینى قهسهلاى ئاسمانان عوویدیکی قومارهى خسته نیو ئاگردانى خۆر و تهلیسمی بهخت و دهسهلاتی به سهراپهپهی مانگدا کیشا. پهشمال و دهواری سهت ئەستوندهکی و ههشتایی و خێوهتی پهنگاوپهنگی سینهلاتی و سهیوانی رسته هاویشم سهریان گهیبوویه تهشقی ئاسمان. تهختی زیو و زیو و گهوههربهند پیزاوپیز پازابوونهوه. بۆنى عوود و عهنبه تۆمار به تۆمارى له کۆری بهزم و شادی گهرا. مهیگێرانی پووز و بهلهک سپى وسۆل كه نیوچاوانیان چهشنی ئەستىرەى بهیان دهترووسکایهوه، پیالهى زېریان لهسهر قامکی وهکو بلووریان دهگێرا و به دهورى میواناندا دههاتن و دهچوون و به دهم و لیوی شهکفرۆشى سوور و ئاسلهوه دهشنینهوه و دهیانگوت دههى کهیف و خۆشى و رابواردنه. گۆرانییژیانى دهنگخۆش لهگهڵ پروود و سروود تێیاندهچریکاند و دهنگیان ههتا شینهگومبهزى ئاسمان تیهلهدهچوو. ئەو ژهنیارانهى له کارى خۆیاندا شیوهى

ئەستیرەى ئۆننوسیان دەدا، بە ورینگە و زایەلەى چەنگ و عوود، ھۆش و ئاوەزى
دل و میکشیان ڕادەرفاندن.

چلۆن مێوانییەک جێبەزمى شایان
هەزار خۆراکی خۆش و جوان و شایان
ئەوێند خۆشاوی پوونی لێ چنابوو
مەکزی نوور بوو لە جەرگی شەو چەقابوو
بلووری پیاڵە ھات و چوون بە کەیلی
گولاو بۆنخۆشی کردن بۆنى مەیلی
زەوی فەپشی ھەتاو بەو زیڕەخـوانە
بە کاسەى زیو کەلووی ئەستیرەکانە
ئەوێ دل بـیـیـهـوێ زۆر و زەوێندە
لە ماسى تاکوو ماسر لێرە بەندە
لەبۆ ھەلوا وەرێانگرتن لە جوانان
لە شەکرى لێو و بـاـداـمى ددانان
بە ھەلواى تەختەتەختەى پێک و پەنگین
دەنەخشا کۆشکی پوخسارى چ شیرین
ھەزاران خشتى پـاـلـۆـراوی قەندە
کـرـانـه پایەنـاـزى خـوانى مەندە
ئەوێند مێوێ تەپ و تازە لەوێ بوو
کە دەتگوت باغەوان ھەر ئاوی پێ بوو
نەیانـ دـیـوـه کەسـانـى ورد و وشـیـار
کە وا قەرتـاـلـە ئاوی لێ کـرـی بار

تابلوی پازده هم: کۆپی شهره فخانی باپیری شهره فخانی میژوونوس

تابلوی شازده هم: شاته هماسبی سه فوی له شاری نه خلات

پاش تیپه پېوونی سڼ پوژی ئاوا به سهر کړې جیژن و میوانی دا، هیچ کهس نه ما خه لاتی هیژای به بالای نه بړی و به ئاواتی دلې نه گا و تاسهی نه شکتی. میر شهره ف کومه لیک دیاریی وای بردنه خزمهت پادشا که له وهتی دنیا به دنیا به نه چاوی پوژگار شتی وای دیوون و نه گوپی زه مانه زمانه و زمان نارهناری باس و خواسی نه وتوی بیستېوون. پوژل مه لی پواکهری وهک باز و شه هین و که حیلی زین زیپین ریز کران. که وله وه شه گی به لهک، پارچه ی ئاوریشمی نه خشین، قوماشی زیچنی حه و په نگ و مه خمه ری فه په نگ له سهر یه ک هه لچندران. شاته هماسب به سوژی شاهانه ی به سهری کرده وه و به چاکه ی بی سهر وینی خویندیه وه و که مه ره شیر ی که وه ره بند و خه فتانی ئاودامیتی به زیپ گولدوژی کراوی به خه لات دایه و ناودیری کرد به شهره ف خان. له سپادا پله ی جی به جی که ری فه رمانی پادشای باربوو کرا و به مه زنی سهر کرده کانی کوردستان داندرا و فه رمانی هیژای بو نووسرا و لیژده دا ده که که ی ده خریتته به رچاو: «چونکه خونکارانی خاوه ن شکو و خاقانه کامرپه واکان ده زانن به پئی به سهر کرده وه ی جه ماوهری بژارده ی خوینان دا هه ورازان ده بړن و هه تا لووتکه ی بړشت و ده سه لات سهر ده که ون، هه موو هه نگاوکی چاکیان له بهر چاوه. هه ول و تیکو شانی ئه وانه ی له شه پ و هه رادا به دل وه تیکه وتوون و هاوشانه کانیان تو زیان نه شکاندوون و بو خزمه تکاری له مه زنانی خوینان تیپه پاندوه و ئالای سهر له پیناو بوونیان هه لداوه و گیانی خوینان له سهر به ری ده ستیان داناوه و کردوویانه ته پایه ندازی ده رگای هینده ی ئاسمان به رزی پادشایه تی که دنیا سهری وه بهر دیتی، جی خویه تی بخویند ری نه وه. له م بواره دا خاوه ن ده سه لاتی به رزه گومبه زی به داب و ده ستووری داده وان، مه زنی میرانی به رزه جی، سهر گول و هه لژارده ی میرانی گه وره، پیاوی لیها تووی حکومت و ده سه لاتداری و به ختیار ی به ستیتی دنیا و دین، شهره ف خان بی هیچ پووینی و گریه ک و به خو شه ویستی و بپراوه

سەری وەبەر خانەدانی ماکە ی مەزنایەتیی ئیمە هیناوە و پرووی لە خەنیمان
وەرگێراوە و لییان تەکیوەتەو و دەستەوداویتی چاکە و دڵسۆزیمانە و ئاوامان بە
گویتی دا دەخوینێ و بیر و بۆچوونی دەنوینێ:

ئیمە لەبۆ پلە و پایە، نەهاتووینە ئەم دەرگایە
لەبەر کارەساتی تالە، ئێرەمان پێ جێپەنایە

[شەرفخان] لەسەر ئەم پێوشوینە شانازی بەشداربوونی کۆری جێبەری
ئیمە ی پێ براوە و سەرەنجام پیاوەتی و چاکە ی بێسنووری پادشایەتی پیزی
پێ بەخشیوە و هیزی وەبەرناوە و بەپێی نیوەرۆکی قەسە ی زمان پاراوان:

هەر کەس لە ترسی گیان و لە سامی هەلدێرانی
پەنایە بێنێ بۆ من، کە بێمە پشتیوانی
ئەگەر سەریشم بچێ لە پیناوی کاری وی
دەبێ کۆتایی بێنم، بە دەرد و ئازاری وی

جا لە و پێیە ئیمە سیبەری خۆمان بە سەر ئەو خاوەن دەسلەتە کێشاوە و
خستوویمانەتە ژێر بالی پاراستنی خۆمان و بە پلە ی خانی بەسەرمان کردۆتەو و
ناومان ناوە شەرفخان و بە گەورە ی جێبەجێ کەرانی فەرمانی دیوانی
بەرزیشمان داناوە و لە پیزی مەزنان و خانانی خودان شانی دەرگای بڵیندی
شاهی دا جێمان بۆ کردۆتەو. دامانناوە بە مەزنی سەرکردەکان و گەورە ی تەواوی
میرانی کوردستان. ناوچە ی بدلیس، ئەخلات، مووش، خەنوووس و تیکرای ئەو
شوینانە ی دیکەش کە لە ژێر دەسلەلاتی ناوبراودا بوون و ئیمە ی خاوەن شکر بە

خاکی نیو قه له مړه وی خوځمانی ده زانین، پښوېسته هه موو لایه ک ټاگادار بن که کردمانه وه باربووی ټه و حوکمرانه. هه روه ها جلّه وی چاره سهری ته وای کاروباری دارایی و هه ریمه که مان دایه دهستی به هیزی هه تا نیوهرؤکی [ټم په نده] وه بهرچاو بگری که ده لی: مرؤف ده بیته کزیله ی چاکه.^۱ ده بی ټه ویش له شاری خزمه تکاری و فیداکاری لانه دا و له بواری ټه مه گداری و ده و له تخوازی دا قسه ی خـړی نه خواتـه وه. پښوېسته هه میسه به چه شنیک هه ولی پته و بوونی باری دلسؤزی و نوکه رچاکی بدا تا ته وای میر و مه زاننی ټیروټه وی وینه ی لی هه لگرنه وه و پوژبه پوژ سه نگ و بایه خی زیاتر به ره وژوور هه لکش. ده بی که وره پیاوان و مه زن و میرانی به ریزی کوردستان ټم خانه له نیو خویان دا به مه زنی سه رکردان بزائن و به گوپی بکن و سهری وه بهر بیتن و بو پشویه کیش له که لی نه که ونه ناته بایی و ټه که ر جاری کیشا و بانگیه یشتن خزی لی نه دزنه وه و پشتیان له ده سه لاتی په ره گر هه لنه که ن و له پچه ی به رژه وه ندییه کانی تلاسا نه بن. ټاغاوت و پیاو ماقوول و که بخودا و جووتیار و مه ردار و په شایی و سهرله بهری جه ماوه ری هه ری می [بدلیس] له که ل سهرخیلی ته وای تیره و خیلات ده بی ټه و ده سه لاتداره به مه زن و خاوه نی پاوانه میری وی بزائن و پیملی فه رمانه کانی بن و له قسه ی دهرنه چن و چی به به رژه وه ند زانی په چاوی بکن. ټه و خاوه ن ده سه لاتش له سه ر شانیه تی که له که ل ټاپوره و دانیشتوانی مه لبه نده که وا بجوولیته وه که هیزار نه توانی بی هیز بچه وسیتیته وه و هه موو لایه ک به م پیازهدا برؤن و له ده وروپشتان ببنه چاولیکه ری.

کاتیک ټم فه رمانه به مؤر و واژوی به رز و بلیندی هیژامان نه خشیندرا و رازایه وه، ده بی به شوینی دا برؤن و لی لانه دن. پوژی بیستی مانگی سه فه ری

۱- الانسان عبیدالاحسان. مرؤف خوی به کزیله ی ټه و چاکه یه ده زانی که له که لی ده کری. مرؤف چاکه ی له چاوی دا ده میتی. و.

سهره وخیر و سهرکه وتنی سالی ٩٣٩ [ی کۆچی]،^١ به فهرمانی پادشای مهن نووسرا و خودای گه وره پهری پتر بدا به دهسه لاتی و هه تاهه تایه درێژه بدا به ژيانی و کهس له فهرمانی به رزی کلا نه بی.

پاش ئه وهی ئاوی پروون و شیرن و به گیان خۆشی کانیاوی به سهرکردنه وهی پادشایه تی، ئۆخزنی خسته دل و دهروونی شهره فخان، میر شه مسه دینی جگه رگۆشه ی خۆی له قه لای «ئه خته مار» هوه هی نایه وه و نارديه نیو ریزی پکیفدارانی پادشای به رزه جی. ئالای جه ماوه ری هاو رکیفانی پادشایه تی به ره و ئازهر بایجان شه کایه وه و گه یشته وه [ته وریزی] پایته خت. له و جه نگه یه دا هه والیان هی نا بۆ پادشا که عوبه یدخانی ئوزبه ک ههریمی خوراسانی گرتوه و سالیکیش ده بی له شاری ههرات ده وره ی بارام میرزای داوه و ته نانه ت چه کدارانی هی تده که وتوونه ته نگه تاوی و تیره یان لی توند کراوه که ماوه یه ک به خواردنی چه رمی کولیو خۆیان راگرتوه. شاته هه ماسب به بیستی ئه م هه واله تال و سامناکه میر شه مسه دینی نارده وه و کاغه زی پر له دلدا نه وهی بۆ شهره فخان نووسی و راپه راندنی ته واوی کاروباری گرینگی ئازهر بایجانی خسته سهر شانی. پاشان چه ند سهرکردیه کی قزلباشانی راسپاردن تا ببنه پشتیوان و یاریده ری و ههر کاتیک پیویستی پنیان بوو خیرایه کی بگه نه لای. ئه م سهرکردانه بریتی بوون له: هه له له سولتانی عهره بگی رلو، وهیسه سولتانی پازوکی، ئه جه ل سولتانی قاجار، میره به گی مه حمودی و مووسا سولتانی حوکمداری ته وریز.

دوا ی ئه م کارانه خودی شاته هه ماسب به مه بهستی برینه وهی ههرای عوبه یدخان پیی نایه پکیف و پژیی به ره و خوراسان. منی هه ژار له باوکی خۆم بیستوه که ده یفه رموو ئه و ده مه ی شاته هه ماسب ئیزنی گه رانه وهی دام بۆ بدلیس، فهرمووی به

باوکت بلّی هه تاکوو له خوراسان ده گه پیمه وه ده بیج به نهرمی له گه ل ده سه لاتی عوسمانی هه ستی و دانیشی و گۆمه که نه شله قیتی، چونکه ئۆلمه بۆته دوژمنی و ده زانم له سه رتاسه ری دنیا دا هیچ کهس بۆ شه یتانی و شۆفاری و گیچهل نانه وه تای ناکا. لیم سووره هه دا نادا و ناهیلّی عوسمانی هه روا بیده نگ دانیشن و ئه وه نده ی بۆی بکری گه پ و ئاژاوه ده نیته وه، به لام شه ره فخان گوئی بۆ ئامۆژگارییه کانی پادشا شل نه کرد. هیئنده ی پینه چوو لئیرا تۆله له و میره کوردانه ی دهرودراوسی بکاته وه که له جه نگه ی گه مارۆدرانی قه لای بدلیس دا چووبوونه یاریده ی ئۆلمه و فیل یاقووب پاشا. له پیش دا هی رشی برده سه ر میر داودی خیزانی و به شیک له ناوچه کانی بهر فه رمانی تالان کرد و دایرووتاند و ماوه ی سی شه و ورۆژیش له قه لای خیزان دهوره ی میر داودی دا.^۱ دوا ی کوژران و بریندار بوونی چهند که سیک له و به ره و به ران، ده نگۆی بزووتنی ئۆلمه به ره و بدلیس بلاو بۆوه و شه ره فخانیش له پیره گه پرایه وه و ده ستی له گه مارۆ هه لگرت. ئه وه نده ی بلّی یه کودوو میرانی خه یانه تکار له شه ره فخان بیژران و لئی هه لگه پانه وه و دایانه بال ئۆلمه. هه روه ها کۆمه لّیکی خیلی پۆژه کیش لئی زویر بوون و سه ریان وه بهر ئۆلمه هی نا که بریتی بوون له: میر بوداقی کیسانی، برایم ئاغای بلّاسی کوپی شیخه میر [ی بلّاسی]، قه له ندهر ئاغای کوپی محهممه دئاغای که له وکی و دهر ویش مه حموودی که له چیری.

به کورتی ئۆلمه سه رله نوێ ده هه زار^۲ چه کداری سواره و پیاده ی نیره وه شین و تفه نگچی و که وانداری به یاریده ی فیل یاقووب و به دنه ی به پیزان! گال دا و پاییزی ۹۴۰ ی ک/ ۱۵۳۳ ی ز، له پپی خیزانه وه پرویان کرده تاتیک. له و کاته دا نه یتوانیوو

۱- به پپی نووسینی خودی شه ره فخان له باسی میرانی خیزان (هیزان) دا ده بیج سو لّتان ئه حمه دی کوپی میر داود دروست بی. ع. ی.

۲- ل ۲۹۴ ی بودلیان: پازده هه زار. و.

پتر له پینچ هزار چه کدار له دهوری ئالای خۆی کۆ بکاتهوه، بهلام پاسپاردی شاته هماسی هات. وه بیرى و ویستی بهرهو ئالهتاق و ئالشکورد بیزوی و پیاو بنیرى به شوین مووساسولتان و سهرکردهکانى دیکه دا له تهوړیز ههتا هیزیان بنیرنه هانای و بهرپرچی هیژشى ئۆلمه بدهنهوه. ئاغایانى پۆژهکی بهم کاره پازی نهبوون، بهتایبهت سهیدی عهلی ئاغای پرتافی که له و دهمه دا دهمراست و ههمه کاره شهرهفخان و پيشسپی و پیشهنگی پۆژهکیان بوو دژایهتیی نهواند و له بهر فره گهوجی و نهزانی و نهفامینی، بهرهو پووی خان و له دیوه خانى دا گوته ئه گهر خێلى پۆژهکی خۆی له شهه و به گژداچوونهوهی ئۆلمه لا بدا و بکه ویتته سهر بارى خاوه خاو، من کافران و ئهرمه نیسهکانى ههریمی بدلیس له دهوری خۆم کۆ دهکه مه وه و لووتی دهشکێنم و دهیبه زینم. ئه گهرچی شهههفخان زۆر چاکى له زانستی فال هاویشتن و ئهستیره گهری دهزانی و گوته به پیتی پوانینم له په په ی پهمل، ئه م جار هیان ئهستیره ی بهختی ئۆلمه له و په پى بهرزی دا خۆی دهنوینى و ئیمه نه هاتی بهرۆکمان دهگرئ و بهرهو پووی بوونی کاریکی ههله و بئ جییه، بهلام خۆی له خاند قسه ی زل و فروفیشالی کوردان بۆ پانه گیرا و به و هیزه که مه وه شانی له شهه پى لهشکری بئ ئامانى ئۆلمه شل کرد. کاتیک ئۆلمه له سنووری تاتیکی سهر به بدلیس ئاسۆگی دا، بهرهو پیش پۆی و بهره گه ی لئ تهنى و له شانی باشووری قه لای تاتیک شهریان له نیوانی دا قهوما. ئۆلمه پشتی لهشکری خۆی دابوو به کهژ و کۆوه و بهرهوه ی که هه رزنه جاپ بوو، شه و کردبوویه قو و زه له قینکی سهیر و ئاوی وه سهر گێرا بوو. پاشان توانیووی پیزاو پیز چه کدارانى تیکبه زینى و جهرگه و باله وبالی لهشکری یهنگیچهری و که واندارى لئ دامه زینى. له و لاشه وه شهههفخان قۆشه نی خۆی بهرهو پووی خه نیم پانا و خێلى پۆژهکی له بهر بادیهه وایی و خۆ به زل زانی ههر بیریشیان له لیشاوی لهشکری دوژمن و ناله بار بوونی شهه رگه نه کرده وه و ملیان له هیژش و

پہ لمار نا و لہ وپہ پہ وپہ پان لاوانی شہ پانی و شاسوارانی پلنگانی چہ شنی شیرانی
سہ رمہ ست و پالہ وانانی تہ پدہ ست تیکہ لچوون و گہرد و تۆزی چرپان چرپان و
فرکان فرکانی سواران و گری ناگری پیکدادان سہریان گہ یشتہ ناسمان.

پکیف سی پالہ وانان ہا تہ پاژان
بہ دہ ست و برد شہ پۆلی بوون دہ ہاژان
بریس کہی دا س می ٹہ سی پی بی ویران
زہوی خووسا بہ خویناوی دلیران
مہ تال و شیر دہ ستی شیرہ پیاوان
ہیلال و خوریان ہینا یہ ناوان
کہ وان چہ شنی نہ ہنگ و ہہ ڈیہا بوو
زہمان شیوا، زہمینیش بی ہدا بوو
لہ ہا لای تہنگ سی تہم دہ باران
ترووسکہی شیر، برووسکہی ہہوری باران
کہ ہہوری پەش بہ گژ دہریا یہ دا چوو
خوناوکہی گوللہ باری ہات وا چوو

لہ گہ رمہ ی تہم شہ پەدا کہ شالاوی بلیسہ ی ناوری تیکہ لچوون و کوژران و
لہ خوین گہ وزین سہری گہ یبوویہ کہ شکەلان، میرہبگی مہموودی کہ قۆلی
پاستی لہ شکری شہرہ فخانہ پی سپیرابوو، لہ گہل ہاوپکیفانی پەپۆشینہ ی
بی تہ مہگی لہ نیوچاوانی بی چاوپووی ہالاند و دایہ پال ٹۆلمہ.

ئەى دڵ ویشکە مەلەى چیتە، بە شوین وەفادا دەگەپئى
جوامئىرى باوى نەماو، لە نۆو ھاوڕێیان نەگەپئى!

خودا و پرستان لى و دەمەدا گوللەىەک ھات و شانى خانى دیواودەر برى و لە
ھەببەتان جەلەوى ئەسپەکەى بەدەستەو نەما. کاتیک چەکدارانى وایان بینى، پشتى
یەکتریان چۆل کرد و کەوتنە ھەلات ھەلات. ئەو پۆژە نیزیکیەى ھەوسەت لاوى
خەنجەر و ھەشینى ئازای دوژمن بەزین تێداچوون کە پیتسەد کەسیان کۆرە مەزن و
میر و ئاغا و ھەتى پۆژەکی بوون و لەگەل سەیدى ەلى ئاغاى بریکارى خان کۆژران.
سەکربەگى کۆرپى سەیدى ەلى ئاغا و چەند کەسیکی دیکەش بە دیل گیران. پاش
ئەم پرووداوە، ئۆلمە سەرى ریکتى بەرەو وان و وستان وەرگێرا و پێى نەنايە
ناوچەى بدلیس. خواروژوورى خێلى پۆژەکی دواى قەومانى ئەم کارەساتە
جەرگبەرە دۆعیان لە سەیدى ەلى ئاغا کرد و گوتیان رەبى لە قەبرىشدا
نەھەسییەو و لیڕەش تۆوبرا و بى. نزا و پارانەوێ خەلک گرتى و ھەموویان
تێداچوون و جووقە واریان لى برا.

تەمەنى موبارەکی شەرەفخان لە جەنگەى شەھید بوونىدا لە چل تێپەرپیوو،
پالى وە نیزیك پەنجا دابوو. پتر لە سى سالى حکومەت کرد و کەس نەبوو بە
شەریکە دەسەلاتى. تەنیا میر شەمسەددینی تاقانەى لە پاش بەجیما کە لە دامیتى
کچى ەلى بەگى ساسۆنى کەوتبۆو و کیژى محەممەدبەگى ھەزرى خواستبوو بۆ
ئەم کۆرە تاقانەىەى. مساوێ ھەوشەو و ھەو پۆژ لە گۆک مەیدان خوانى
پازاندەو و بەزمى زەماوەندى بۆ گێرا، بەلام نەبھشت لۆتى و چاوەش و ھەرچى
پێچەوانەى دینە خوایان بنویتن و چەشنى مۆرەى نەردین گشتیان تیکە وەپنچران.
لەسەر رى و شوینى شەریعەتى ھێژا رۆبى و بەپێى دینی پیغەمبەرى خودا مارەى
ئەم کیژە پاکەى لە تاقانەى بەندى دلى برى. کۆرپى شادى و زەماوەندى وا

نه خشانده كه گهر دوونی له گهر به هه زاران چاوی به مۆله قوه ستاو لئی پوانی و كۆمه لێك ئه ستێره ی ترووسكه داری كردنه شاباش كه له میژ سال بوو وهك گه وههر له باغه ل و داوینی خۆی دا پهروه راندبوونی. پاش ئه وهی نیو تاو ل و خێوه تان به به زم و په زمی شادی هین و كه یف بزوین پهنگان، میرانی به شان و شكۆی كوردستان، بۆ وینه یه کی وهكوو سهید محه ممه دی هه کاری، شاعه لی به گی بۆتانی، مه لیک خه لیلی ئه ییووبی و حه سه ن به گی پالووه ی به شداری ئه م خۆشی و شادمانیه بوون و دلایان پێی كرایه وه. له و چه ند پۆژه دا لاوانی كوردستان به ی و چان خه ریکه ی گۆیه ن و قه په قین بوون و به یالته به قان پوول و زیریان ده كرده پایه نداز و ده یان به خشییه وه. دوا ی ته واو بوونی داوه ته كه، مه زن و میرانی هێژا و پایه به رز هه ركام دیاری و خه لاتی زۆر چاك و شیایان به سه ردا به ش كرا و ئیزنی گه رانه وه یان خواست.

هه ر تیره و تایفه و خێلێك به ناچه زی له گه ل باب و كالی به رزه جیی جوو لا بوونه وه، تۆله ی لێ كردنه وه و قینی خۆی پێ پرشتن و نه یه یشت له سه ر دلی گری بێ. بۆ وینه زه بری له عه شیره تی پازووكی وه شانده كه شاسمایلی [سه فه وی] به هه لكه و تێك خالیده گۆجی لێ كردبوونه مه زنی سه ر كرده كانی كوردستان. خالیده گۆج ناوچه ی «ئووچكان» ی سه ر به مووشی خستبوویه سه ر مه لبه ندی خه نووس و دابووی به پۆسته م به گی برای و ئه ویش چه ندی بۆی كرابوو پۆژه کیانی چه وساندبووه و ئیشاندبوونی و ئه ویی كردبوو به زستانه هه واری خۆی. چله ی زستانی سا لی ٩٢٢ ی ك/ ١٥١٦ ی ز، له جه نكه ی به فر و سه رما و سۆلێکی وادا كه ناوچه ی مووش له بهر ویشكه بند و سه هۆل به ندان ببوو به ده ریایه کی لیاوایی گیان ئه ستین و هیه مەل و بالنده یه كه نه یده توانی لئی هه لفری و به سه ری دا بسووپێته وه، شه ره فخان له گه ل ١٥٠٠ لاوێکی «لاكان» له پێی پۆژه کی هه لیکرده سه ر پۆسته م به گ و خۆی و دوو كوپی و چوار سه ت گهنجی

به کاری پازووکیشی کوشتن. به شیرى دهمنه پاریز شه قوپه قى کردن و نیر و می و گه وره و گچکەى وه بهر خۆى دان. کۆمه لیکیان له وه هرایه دەرچوون و خۆیان گه یانده ئه شکە وتیک له نیزیک قه لای ئووچکان و لئی بنه گر بوون، به لام شوینیان هه لگرتن و بهر ی دەرگایان لئ گرتن و به دوو کەل قانگیان دان و قریان تیخستن. منى نووسه رى ئه م لاپه رانه له چه ند خۆشه و یستیکم بیستوو له و گرگاشه یه دا که ره شه باى «عاد» ی دینایه وه یاد، ته نیا پیریژنیک دەرچوو وه ئه ویش هه مبانیه کی به سه ر خۆى کیشا وه. میر ئاوا تۆله ی کارى ناله بارى لئ کردنه وه و به ره بى خۆى بـۆى پیوانه وه و ژن و مندالی به یه خسیر بردن و گـهـ لـێـک خـهـ نیمـهـ تـى هـینـا و به سلامه تی گه راپه وه.

سالى ٣٩ [٩] ی ک/١٥٣٢ ی ز،^١ به مه به ستى گرتنى قه لای ئه خته مارى نئوان گزلى وان و ئه رجیش، که هه ر له کۆنه وه که تى بویه بازنه ی قه له مره وى پۆزه کیانه وه و دواتر میرانى شه نبۆ وه بهر خۆیان دابوو، پۆلیک لۆتکه ی دابین کردن و به زه برى زۆر گرتى. پۆسته م به گى کور ی مه لیک به گى هه کارى که میر قه لا بوو، له و هه رایه دا وه بهر تفه نگ هات و کوژرا. ناوچه ی ئه سعرد که میرى بۆتان به زۆره ملی دایر پیبوو، لئی ئه ستانده وه و دایه وه ده ست مه لیک خه لیلی حوکمرانى حه سه نکیف. ههروهک پێشتر له جه نگه ی گێرانه وه ی کۆمه لیک به سه رهاتى دوابه دواى یه ک دا باسى کرا، ناوچه ی ئه رزه نى له چنگ مه لیک خه لیل دره یئاوه و داویه ته ده ست محه ممه د به گى ساسۆنى. ئه و ده مه ش که خێلى مه حمودى به پشتیوانی قزلباشان توانی بوویان به شیک له هه ری می هه کارى بۆ خۆیان دایرن، شیخه میرى بلباسی نارد ه یاریده ی عیززه ددین شیرى هه کارى و خه نیم هه ی دئی لئ کرا و له کۆل

١- له ده قه ی ئیمه دا نووسرا وه سالى ٣٩ که دیاره هه له یه. به پێى ده قى لاپه ره ٢٩٦ ی بولیان ٩٣٩ ی کۆچى دروسته. و.

بۆوه. وه‌كوو پيشتر باسی كرا، ئوركه‌مز سولتانی قزلباش ده‌ستی گه‌يانده‌بوویه عه‌ویزه‌گی مه‌حموودی و گرتبووی و له‌ زیندانی قه‌لای وانی په‌ستاوتبوو، به‌لام خان تینی بسۆ هینا و پێسی ئازاد کرد.

شهره‌ف‌خان له‌ کاری خێر پانه‌وه‌ستاوه و مزگه‌وتیکی زۆر چاک و قوتابخانه‌یه‌کی به‌پێ‌وجی و خانه‌قایه‌کی خۆش و دلگه‌ری له‌ خودی بدلیس ساز کردوون و ناوی ناو «شهره‌فییه». قه‌یسه‌ری و کاروانسه‌رایه‌کی دوو نه‌ومی گه‌وره‌ی بنیاد ناو. چه‌ند گوندیکی باش و زه‌وی‌وزاری به‌داهات و کۆمه‌لیک دووکان و ئاشی به‌پمێن و ئاوه‌دانی کردوونه‌وه‌قف و هه‌تا وه‌چه‌ی ده‌برپه‌ته‌وه‌ نێرینه‌ی پشتاوپشتی بنه‌ماله‌ی به‌ سه‌ره‌په‌رستی داناو. له‌ ته‌نیشته‌ مزگه‌وتی گه‌وره‌ی شهره‌فییه، جێ‌گۆپی بۆ خۆی دیاری کردووه. شابه‌گه‌یخاتوونی خێزانی، که‌ ده‌بیته‌ کچی عه‌لی‌به‌گی ساسۆنی، گومبه‌زیکی له‌سه‌ر گۆره‌که‌ی چێ کردووه. مووچه‌یه‌کیان له‌ داهاتی وه‌قفان بۆ ئه‌و قورپان له‌ سینگانه‌ وه‌به‌رچاو گرتووه‌ که‌ هه‌موو به‌یانه‌ و ئیواران له‌سه‌ر مه‌رقه‌دی مباره‌کی قورپان ده‌خوینن.

سه‌ردی‌ری چواره‌م

باسی ژیان و به‌سه‌ره‌اتی میر شه‌مه‌ددینی کورپی شهره‌ف‌خان^١

ئه‌وانه‌ی شاره‌زای زانست و خاوه‌نی بیرن و ده‌زانن یه‌زدان چۆنی ئه‌م جیهانه‌ پۆناوه و ته‌وه‌ره و بسته‌ی هه‌لسوورانی بۆ داناوه، وه‌كوو پۆژ لێیان پوونه‌ ئه‌گه‌ر په‌روه‌ردگاری ده‌سه‌لاتداری توانای شکۆمه‌ندی هێژا بیه‌ه‌وی ده‌سته‌ی به‌خته‌وه‌ریک بگرێ و هه‌ورازی به‌ری و بیباته‌ سه‌ری، تاجی ترووسکه‌داری

١- له‌ پێرسته‌که‌دا نووسیه‌یه‌تی میر شه‌ره‌ف. و.

حکومەتی باربوو دەکا و هیندە ی هەلەکیشتی هەتا تۆقی سەری لە ئەستێرە ی دووبرالان بسوێ. لە هەپەتی تاریک و پووونی بەرەبە یانی بەخت و هاتی دا بە سیلە نیگای پڕ پیت و بە هەری دەخوینیتە وه و دەپیەرە پیتی، هەتا ئەو بەختیارە ببیتە خاوەنی شکۆ و جوانی، بەختە وهری و بارگۆپان، بەخشین و تۆلە، لەسەرەخۆیی و زەبروزەنگ، بەزەبی و تووپی، لەز و سرەوتن. جا لێرەدایە که تیشکە ی پوو ناکیدەری «لە ماوه ی چل پۆژدا قوپی ئادەم بە دەستی خۆم شیلاوه»؛^١ لە ئاسۆی دنیا دەدرەوشیتە وه. لە دوا ی شکۆی دەنگدانە وه ی ئەم وتیە که دەلی: «ئیمە هەر بۆیە تۆمان نارد، هەتا ببی بە مایە ی خێر و خۆشی بۆ تەواوی خەلکی دنیا»؛^٢ ئەم وریاکردنە وه یەش دەخریتە پوو که فەرموویە: «لەو کارەدا هیچ شتیک بە دەستی تۆ نییە.»^٣ تریفە ی مانگی چارە که دەبیتە پوونکەرە وه ی دنیا، «بەدر» ی تەواوه و کارە ساتی دلتەزیتی «ئوحد» ی بە شوین دا دی. تەختی بـ...ـەرز و شکـ...ـمەندی دەسەلات که چوارپنچکە ی سەقامگیر بوونی دەچەقی و سیبەری بەختیاری و شانازی بە سەری دەکشی و پێوشوینی پیک و پیک بوونی بۆ دیاری دەکری، خۆی لە ئاست بارگۆپانی سەیرۆسە مەرە بۆ راناکیری و هیچی

١- «خمرت طینة آدم بیدی اربعین صباحا»؛ ئەگەر نووسەر مەبەستی فەرموودە ی خودا بی، قورئان قسە ی ئاوا ی تیدا نییە؛ ئاگام لە هیچ دەقیکی دیکە ی ئاسمانیش نییە، قسە یەکی ئەوتۆی تیدابی. و.

٢- «وما ارسلناک الا رحمة للعالمین»، سوورە ی ئەنبیا، ئایە ی ١٠٧. و.

٣- «لیس لک من الامر شی»، بە شیک لە ئایە ی ١٢٨ ی سوورە ی ئالی عیمران. و.

٤- نووسەر ویستوویەتی بە هیتسانی ئیهام، هەم بەدر که مانگی تەواوه لە گەل خەزای «بەدر» که مسوڵمانان تیدا سەرکەوتن و نیشانە ی درەوشانە وه بوو بێنیتە وه یاد و هەم خەزای ئوحد که لە چپای ئوحد کرا و مسوڵمانان پاش سەرکەوتن تووشی شکست بوون، وهبیر بێنیتە وه. بە «ئوحد» دەپههوی «ئەحەد» یش تیبینی که لێرەدا دەبیتە مانگی یەکشە وه. مانگ لە چارە وه که م دەکا و دیتە وه سەر یەکشە وه. جیناسی نیوان بەدر و بەدر و ئوحد و ئەحەدیش وهبەرچاو گیراوه. و.

پن نامینی. جا لیږده دا مه به ست هیټانه گۆږی کومه لیک به لگه ی ږوون و ئاشکرایه له سهر ژیان و به سهر هاتی شه مسه ددین خان، که چونی سهر و خوار کرد. وه کوو دیاره سهره تا جیی باوکی گرتو وه و له سهر کورسی ده سلاتی بدلیس پالی دایه وه، به لام پاشان له بهروه ی سولتانی خه زاکه ر به سهر ساردی له گه لی تیکه وت و به ختیشی چاکی نه هیټا، دهستی هه لگرت له نیشتمانی و کوچ وباری لینا و ئیستا ده که وینه سهر گیرانه وهی.

دوای ئه وهی میر شهره ف له تاتیک خۆشاوی شه هید بوونی نۆشی، خیلئ ږۆژه کی چوونه شوینی و له قه لای ئه خته ماره وه هیټایانه بدلیس و نایانه بان ته ختی ده سلات و سهریان وه بهر فرمانی هیټا و ږاپه ږاندنی کاروبار و بیټه و به ره ی هه ږیمه که شیان نایه نیو ده ست و مستی لیوه شاوه ی حاجی شهره فی کوږی محه ممه دئاغای که له ږوکی. پاش تیپه ږوونی سال و نیو یک به سهر ماوه ی ده سه لاتی دا، سالی ۹۴۱ ی ک/ ۱۵۳۴ ی ز، سولتان سوله یمان خان به فیتی ئۆلمه، برایم پاشای مه زنه وه زیری کرده سهر کرده ی له شکری کۆلنه دمر و ناردی بۆ ئازه ربایجان. کاتیک ئالای له شکری دوژمن به زین له ږووکاری دیار به کر شه کانه وه، شه مسه ددین به گ که لیک دیاریی ج...وان و چاکی بردن و ږویی بۆ پیشوازیی برایم پاشا و کاتیک که یشته نیو له شکری نه به زی [عوسمانی]، مه زنه وه زیر دهستی ږیزی لینا و له بری سولتان فرمانی حکومه تی بدلیسی باربوو کرد و ئه ویش و ږپای قۆشه نی دووره تیښکان ږووی کرده ته ورئ. وه ختایه ک شاته هماسب هاتی له شکری سولتانی به گوپی ئاشنا کرا، دهستی له ږاپه ږاندنی کاروباری خوراسان هه لگرت و ږووی کرده ئازه ربایجان. له ته ورئیشه وه که برایم پاشا هه والی که ږانه وه ی شاته هماسبی زانی، خیرایه کی نامه به ریکی خۆشاوژی به ره و دهرانه ی فریشته لانی سولتانی گال دا، که وه ک بای شه مال و زریان ده فږی و ږایگه یاند ئه وه شاته هماسب به ره و ئازه ربایجان به ږیوه یه و تکیه له م عه جه مستانه

به رزه چه تری ئاسمان ئه نگیی خۆتمان له سهر هه لده. سولتانی خه زاكهر
 پیداو یستییه کانی له شکرکیشانی دابین کرد و هیزی چه ند هیته دی ئه ستیرانی خسته
 ژیر پکیفی، که ئاوه ز سهری له ژماردنی سوپ ده ما و به دهسته وستانی تیده ما.
 ئه وسا له قوسته نته نییه ی ئه هوه نخانه ی پایته خته وه هاته دهر و ته شریفی به ره و
 ته وریز بزووت. وا هات که هه ردک پادشا له ماوه ی مانگی کدا گه یشتنه
 ئازهر بایجان. سولتانی خه زاكهر به پینی داب و ده ستووری عوسمانی ئاوازه ی
 په لاماردانی عیراقی له بازنه ی گه ردوونی چه میده تیپه پاند و قرمه قرم و
 توو په تووپی ته پل و زوړنای جاری شه پ و کوشتاری گوئی گه و ره و بچو وکی
 زرینگه ساندوه. سولتان بۆچوونی سهر کرده گه و ره کانی به هیند دانا و ئه و که سانه ی
 کردن به پیشه نگی له شکری هه میسه سهر که و تووی که زۆرجاران ببوونه پاله وانی
 ئازای مه ییدانی ده ست و برد و چاونه ترسان و دوژمن شکیتی و له شه پزانی، هه تا
 به هیزی شان و باهۆی کامره وایی و به زهبری شیر ی وهک هه و ره برو و سکه یان
 نه یاران ببه زینن و ئه و باله و بال و جهر که ی سپا وهک شوو ره و دیواری
 ئه سکه ندهر تیگه تهن. شاته هه ماسبیش هه تا سولتانییه بۆی هاته به ره وه، به لام
 چونکه له و ده مه دا گیره و کیشه و هه رای ئیوخۆی قۆشه نی قزلباشان گه یبوویه
 په پی ئه و په پی و نه ی توانیبو و پتر له هه شت هه زار چه کدار له ژیر ئالای دا کۆ
 بکاته وه، خۆی له ئاست شه پۆلی له شکری هیته دی ده ریای سوله یمانی رانه گرت و
 پووی کرده بالی ده ره گه زین و هه مه دان. ئه گه رچی کۆئه ستیره ی ته رازو و تازه
 شازده پوژیک بوو له ناوچه ی که لووه کان پروون دره و شابزو و [مانگی ره به ز و
 سه ره تای پاییز] بوو، به لام سپای به فر و سه رما هرو وژی هیتا و هه ریم و
 ناوچه کانی عیراقی داگرت و کرپوه و باکوت وایان هه لگرد که هیزه کۆلنه ده ره کانی
 عوسمانی پیگای هات و چۆیان لی گیرا و چورته یان لی بره. چه کداریکی زۆری
 پۆمی و ئه سپ و بارگین و یه ستر و وشتریکی زه وه ندی قۆشه نی خوشفه پی

سولتانی پهق هه لاتن و کهسیره بوون و نه مانی بژیو و تفاق قری تیختن و به پپی
 ئەم پرووداوه وا دیاره که سپای ئیسلام چاووزار ئەنگاوتی. سولتان که وای زانی
 چیه کدارانی یه نگیچه ری و قورسه باری له ته ورپز ئەسپاردهی دهستی ئۆلمه
 کردن و به ره و داروسسه لامی به غذا وه پپ کهوت. محهمه دخانی شهره فهدین
 ئۆغلی ته که للووی حوکمرانی به غذا، هر که بیستی سوله یمان و پکیفدارانی به ره و
 ئەو شاره ده بزوون، وه کوو ورده میرووی بی دهسه لات سهری لی شینوا و دهستی
 ژن و مندال و کهس و کاری خزی گرتن و سواری گه میانی کردن و به ره و
 شووشتەر و دزفول تی ته قاند و په وی. به بی هیچ شهر و تیکه هه لچوونیک
 سولتانی خه زاکه به غذای گرت و زستانه که ی له وی تیپه پاند. شه مسه ددین به گ که
 بۆ چوونه به غذاش هر له پکیفی خه نیم به زینی دا بوو، ئیزی لی خواست و
 گه پرایه وه بدلیس.

کاتیک سهره تای به هار سولتانی خه زاکه به پپی ئالتون کپری دا پرووی
 کرده وه ئازهر بایجان و دهنگ و باسی گه پانه وهی به ره و بنکه ی شکۆداری له
 کاسه گومبه زی نه خشی نی ئاسمان دا دهنگی دایه وه، پروکاری ئەخلاتی کرده
 جی وچانی و خپوته و سهره پاره ی سهریان گه یشته تاقی گه ردوون و له شانی
 مانگ و خۆر ویستان. له و ده مه دا گه وره وه زیران به دنه ی ئۆلمه ی ئاخرشهر
 شه مسه ددین به گیان هینایه دیوانی شکۆمهندی سوله یمانی و پپیان گوت پادشا پپی
 خۆشه دهست له بدلیس هه لگری و له جیاتیان مه لاتییه و مه رعش به ملکایه تی
 وه رگری. شه مسه ددین به گ وه جواب هات و گوتی سهروما ل و ملک و ماشی ئیمه
 هه مووی ئی پادشایه. مه حموودی عیمادان یه کیک له ئاگیانی گه وره و تاقانه ی
 پۆژه کی که به شداری ئەم کۆپه بوو، پرووی تیکرد و به کوردی دواندی و گوتی
 ئەگه ر خاکی به میراتگه پراوی باب و باپیران و زیدی پۆژه کی له دهستان دهرچ،
 ژیا نی ئیمه به کاری چ دی؟ میرم هر چاوم لی هه لته کیتی هه لده که مه سهر

برایم پاشای مەزنە وەزیر و دەیدەمە بەر گۆمەلی خەنجەر و دەیتەنجەم. ئەو پڕۆ
سەت و پەنجە پیاوی عیلى پڕۆزەکی ھاتوونە دیوانی! با ھەموومان لە پیتاوی نیشتمانی
خۆمان دا بکوژرێین و ناومان لە لاپەرە پڕۆزگارداد بەروشیئەو. شەمسەددین بەگ
لە ولام دا فەرمووی پادشا و وەزیر لە گەڵ ئیمە بئەلوتف نین، ھەمووی فیتی
ئۆلمە یە.

بەختی بەکاری دوژمن، ئەویش بۆخۆی بەلایە
دەنا کاری فەرھادی، وائەدەچوو بەزایە

بەکەربەگی پڕۆزەیانێ گەورە غولامانی ئامەد، کە لەو دەمدا مەزنایەتی
عادلجوازیشی درابوو یە دەستی، زانی پڕۆزەکی دەلێن چی، بۆیە وەدەنگ ھات و بە
زمانی کوردی گوتی نەکە ی بە گوتی کەسانی نەزانی کورد بکە ی، چونکە ئەگەر
چەند پڕۆژیکیش ھەریمی بدلیست بەدەستەو نەمینی، ھەر ئەو ی کە بۆخۆت
دەمینی، دەتوانی سەرلەنوێ وەچنکی بێنێئەو. کاتیک قسە ی شەمسەددین بەگ بە
خزمەت سولتان ھاگە یەندرا، بە خەلاتی شاھانە بەسەری کردەو و ئەسپێکی بە
زین و لغاو و زریزە و قەلپووزی زیڕەو دایە و فەرمانی حکومەتی مەلاتیئەشی
خستە سەری. ئۆلمەش فەرمانی بۆ نووسرا و دەسەلاتی حکومەتی بدلیسی
باربوو کرا. شەمسەددین بەگ قەلاتی ھەریمی بدلیسی چۆل کردن و دانێئە دەست
پاسپاردەکانی سولتان. پازدە کەسیکی پیاوماقوولی پڕۆزەکیانی ناردن ھەتا بڕۆن و
ھەوساری سەرۆکیئەتی مەلاتیئە وەرگیرن. پاش ئەو ی سولتان لە گەڵ کاروانی
خۆشەفەری پکێفدارانی بارگە و بنە ی تیکە و ھەپچا و پڑی، شەمسەددین بەگ و پڑای
خاوخیزانی بە مەبەستی چوونە مەلاتیئە پڑی ملی ساسۆنی گرت. لەو پڕۆزگارداد
سولەیمان بەگی عەززانێ کە میری ساسۆن بوو، لە پڑیئە تووشی ھات و گوتی

مه چۆ بۆ مه لاتیییه، چونکه له بنه ماله‌ی ئیوه‌دا هه‌ر تۆ ماوی چاوسوور و میراتگر بی. پۆمی هه‌ر پشتیان پێ نابه‌ستری و ئه‌گه‌ر سه‌رت به‌ گۆم‌دا که‌ن، تۆره‌مه‌ی میرانی بدلیس ده‌برێته‌وه. به‌ بیستنی ئه‌م قسانه‌ ترسیکی زۆری پێنیشته و بۆ چوون و نه‌چوون که‌وته دوودلی. وا بوو که‌ راست له‌و ده‌مه‌دا شاته‌هماسب له‌ ئه‌رجیش له‌نگه‌ری گرتبوو. پادشا به‌ مه‌به‌ستی تالان و دا‌پووتاندنی ناوچه‌ی ئه‌خلات و مووش، مونته‌شاسولتان و عه‌ولاخان و به‌درخانی ئوستاجلووی ناردبوون و له‌وه‌ی تۆقیبوو که‌ له‌شکری قزلباشان ده‌ست له‌ جه‌ماوه‌ری پۆژه‌کی بوه‌شی‌ن و خه‌سارباریان که‌ن. به‌ناچار په‌کی چوونی خسته‌ بۆ مه‌لاتیییه و سه‌ری جله‌وی ئه‌سپی خۆشاژۆی به‌ره‌و قزلباشان وه‌رگێ‌را و سه‌ری وه‌بن بالی پادشا هێنا و به‌ مال و کۆچه‌وه‌ پووی کرده‌ ته‌وریز. شه‌ش که‌س له‌ ئا‌غایانی پۆژه‌کی هه‌لیان بۆ ره‌خسا له‌گه‌لی برۆن و بینه‌ هاوده‌نگی. پاش ئه‌م رووداوه‌، ئۆلمه‌ش تۆقی و بدلیسی چۆل کرد و به‌ شه‌ش وین سولتانی خه‌زاکه‌ردا به‌ره‌و دیاربه‌کر بزووت و ئاوا ماوه‌یه‌ک دژی بدلیس بێ میر و دژدار مایه‌وه. هێنده‌ی پێته‌چوو که‌ له‌سه‌ر داوا و تکای ئۆلمه‌ مه‌له‌بندی ئامووره‌ک، خویت، پو‌غناد و کرنج له‌ بدلیس دا‌پران و کرانه‌ ناوچه‌یه‌ک و به‌خشرانه‌ برایم‌به‌گی کو‌ری شیخه‌میری بلباسی. برایم‌به‌گ قه‌لای ئامووره‌ک و که‌له‌وک و پو‌غنادی به‌ده‌سته‌وه‌ گرتن، به‌لام وه‌ک چاوه‌پوان ده‌کرا نه‌یتوانی دلی قه‌له‌نده‌رئا‌غا را‌بگرێ و ئه‌ویش وێ‌رای ده‌ده‌به‌گی قه‌والیسی و میر محه‌مه‌دی ناسره‌ددینی و چوارسه‌ت پیاوی دیار و سه‌رناسی پۆژه‌کی له‌ میرئا‌لای بدلیس هه‌لگه‌رانه‌وه‌ و به‌ مال و مندا‌له‌وه‌ له‌ نیشتمانی خۆیان ترازان و پوویان کرده‌ ئازه‌ر‌با‌ی‌جان. پاش چوونی ئه‌و کۆمه‌له‌ خه‌لکه‌ش، شاته‌هماسب که‌وته به‌سه‌رکرده‌وه‌ و دلدانه‌وه‌ی شه‌مه‌ددین و سه‌رناوی خانی

پښ به خشى و خستیه پیزی مه زن و ماقوولانه وه. ناوچه ی سهراب و چهند مه لبه ندیکى دیکه ی دایه و نیوه نیو هوش ناوچه ی مه راغه، ده ماوهند، دارولمه رز، که ره پروود، جه هر وود و فره اهانى عیراقى باربوو کرد. شه مسه ددین خان زوړبه ی کات و ساتی ته مه نی له خزمه ت شادا راده بوارد که به گهرمین و کوستانانه وه ده گه را. نیزیکه ی ١٥٠ کهس له پیاوانی ناودارى پوژه کی خراڼه پیزی پاسه وانان و نیشکرانى پایه به رزی پادشا. بړ وینه شیخه میری بلباسی و ده ده به گی قه والیسی پله ی بالای «یووزباشیگه ری» یان^٢ پښ به خشرا و به سهر کرانه وه.

پاش ئه وه ی ده ده به گ و میر محه ممد و قه له نده رئاغا په روه ازه ی هنده ران بوون، خوسره وپاشای مه زنی سهرکرده کانی ئامد که وته دلّه خورتی سهراره ت به برایم به گ و پیاوی نارد به شوینی دا هه تا سهریک له دیاربه کر ه لیتنی، به لام ترسی به دهروونی دا گه را و چوونی به پشت دا خست و خوی دایه لانی دابه ستنی قه لاکانی. کاتیک چوڼیه تیى ئه م هه والّه به پښکی ته ختی کانگای به ختی سولتان راگه یه ندرا، فره مانى بڼ به رگپړه وه ی نووسی بړ مه زن و میرانی کوردستان تا پیکه وه بچنه سهر برایم به گ و له لانی دا بیگرن و ئه وانیش بړ راپه راندنی فره مانه که بزووتن و له قه لای که لهوک گه ماروی برایم به گیان دا. ئابلو قه دراون دهره تانیان لسی بېرا و تښه نگیان پښ هه لچندرا و به ناچار برایم به گ له دهرگای ناشتی و پیکه اتنی دا و قاسم ئاغای برای ناردده لای خوسره وپاشا هه تا له تاوانه کانی ببووری. پاشا گوئی باشه، به لام به مه رجیک رازیم و ده بیه خشم که خودی برایم به گ بڼ، که چی دلی خه تهری کرد و نه چوو. برایم به گ، شیخه میری برایه کی دیکه ی خوی ناردده لای ئه و مه زن و میرانه ی که له دهوری قه لای هالابوون و تکای لی کردن تا کوو شیخه میر بنیره لای پاشا و دهره تی لی بخوازن بړ پاش چهند

١- ناوچه ی گیلان و مازنده ران و ئه سته راباد. ناوچه ی گیلان به تاییه تی. و.

٢- یووزباشی وشه یه کی تورکییه به واتای سهرگه وره ی سه ت که سان. سهرلک. و.

پوژی دیکه هه تا دواى ئه وهى ئه وهان ده وری قه لایان بهردا، ئه ویش بچیته خزمه تی و داواى لیبووردنی لئ بکا. کاتیک میران ئه م داوا و تکایه ی برایم به گیان به گوئی پاشا ئاشنا کرد، ملی نه دا و له پیه قورسترین سزای به سهر شانی قاسم ئاغای برای دا سه پاند و له ئامه د کوشتی. پاشان فه رمانی نارد بۆ میرانی ده وره ی قه لای که له وک هه تا شیخه میری برایشی بکووژن و ههستی لئ بېرن و چاکتر تیره ی که مارۆی لئ توند کهن. چهند دۆستیکی شیخه میر ئه م بریاره یان به گوئی دا چرپاند و ئه ویش له جهنگه ی نوژی شیوان دا به بیانوی هه لگرتی ده سنوژ له نیو کۆپی میران وه ده رکه وت و پووی کرده نیو میشه و لیره وار و په وى و خۆی که یانده نیو عه شیره تی هه کارى و له ویشه وه پووی کرده به ره ی قزلباشان.

کاتیک برایم به گ به کوژرانی قاسم ئاغای برای و را کردنی شیخه میری زانی، په نای برده بهر قه لای ئامووره ک و له ویش تۆته که ی نه گرت و ئه سپی به ره و قزلباشان تاو دا. که مارۆ دراوانی قه لا هاواریان لئ هه ستا و خۆیان هاویشه لای میران هه تا ژیان و مانیان پارێزراو بئ. له سه ر دهنگی میران، به هائه ددین به گی حوکمرانی هه زۆ بوو به تکاکاریان و به خشران و به سلامه تی ده رباز کران و هه رسیک قه لاش کاولیندران.

شاته هه ماسب و شه مسه ددین خان بالیان به سهر برایم به گ نه کیشا و خۆیان تینه که یانده، بۆیه دواى دوو سال گه پابه وه پۆم و شمشیر و کفنی خسته ئه ستۆی و پووی کرده ده رانه ی به رزی سولتانی خه زاکه ر سوله یمانی دوو هه م.^۱ به تیشکه ی به ودمی به سه رکردنه وه ی سولتانی راست و چه پ به سهر تاوانه کانی دا کیشران و له هه ری می پۆم ئیلی ناوچه یه کی باربوو کرا و هه تا ژیا هه ر له وئ بوو، به لام

۱- مه به سستی ئه وهیه که دواى سوله یمان پیغه مه ر، ئه و دوو هه مینه . و.

سهره نجام به دهست کزیله غولامانی خۆی کوژرا. وه کوو پیشتر باسی کرا شیخه میر له پیش دا پادشا زۆری چاکه له گه‌ل کرد و داینا به سهرلکی چه کدارانی کوردی بهر فرمانی، که چی هینده‌ی تریاک کیشا وه‌ک باوی پیشووی نه‌ما و له‌به‌ر چاوی پادشا و خیل و خزمان و قۆشه‌نچیان کهوت و له‌ کنیان سووک و چرووک بوو. سهره نجام سالی ٩٦٥ی ک/ ١٥٥٧ی ز، که کرابوویه بریکاری منی هه‌ژار له‌ شیروان مرد. ده‌ده‌به‌گیش که به‌ سهرلکی سهربازانی تاران داندرا بوو، له‌ سهر کار لادرا و له‌ گه‌ل چل که‌س له‌ چه‌ کدارانی رۆژه‌کی کرایه‌ پاسه‌وانی باوکی سهره‌رم و سالی ٩٥٦ی ک/ ١٥٤٩ی ز، له‌ گورجستان خۆشاوی شه‌هید بوونی به‌ سهره‌وه‌ نا. پاش تیپه‌په‌بوونی چه‌ند سالی‌ک شه‌مه‌سه‌ددین خان به‌جاریک وه‌په‌ز بوو له‌ هاو‌پ‌کیزی پادشا و دووره‌په‌ریزی هه‌لبژارد و دا‌پرا. له‌ داها‌تی شاری ئیسفه‌هان بری سه‌ت تمه‌نی مووچه‌ی به‌پ‌چوون بۆ برایه‌وه‌ که ده‌بیته‌ دووسه‌ت هه‌زار ئاقچه‌ی عوسمانی. فرمانی ته‌رخانی‌شی بۆ وه‌به‌رچاو گیرا و چوونه‌ شه‌پومه‌پیشی له‌ کۆل بۆوه‌ و ئیزن درا هه‌تا نیشته‌جیی ئه‌م شاره‌ بی. پاش تیپه‌په‌بوونی ده‌ سالیکی ئاوا، شاسمایلی دووه‌م له‌ قه‌لای قه‌هقه‌هه‌ وه‌ده‌رکه‌وت و له‌ قه‌زوین دانیشه‌ سهر ته‌ختی پادشایه‌تی. پیاوی نارد به‌ شوین باوکی به‌پ‌یزم دا و بردی بۆ لای خۆی، به‌لام چونکه‌ ماوه‌ی ٦٧ سال تیپه‌په‌بدو به‌ سهر هه‌واره‌وه‌واری ته‌مه‌نی دا و زۆربه‌ی کات و ساتی موباره‌کی هه‌ر پیشی خوارد بۆوه‌ و له‌ ژان و په‌ژاره‌دا تلابۆوه‌، وه‌په‌ز ببوو. له‌ وه‌ش بترازی هینده‌ی تریاک و شيله‌وميله‌ی نه‌شه‌بزوین کیشابوو، که میشکی پوو‌چا‌بۆوه‌ و نه‌یده‌توانی و‌پ‌ای خونکاران هه‌ستئ و دانیشئ و پئی خۆش نه‌بوو له‌گه‌ل که‌س تیکه‌لاو بی و ببوویه ده‌سته‌ملانی ته‌نیا‌ی.

ئەوانەى ئەویندارى تۆن، بۆ يادى خەلکى خامۆشن
تا پرشنگى يادى تۆ بى، کۆمەل ھەموو فەرامۆشن

لەو ماوەیەدا لیکدا برانى لەگەل کوپان و کچانى و سەرلەبەرى عىلى پۆژەکی،
ئەو نەندەى دیکەشى تووشى مەرەد کردبوو. بەھەلکەوت راست لەو دەمەدا کە
تەشرىفى ھىنايە قەزوین، تەواوى مەدالەکانى و پیاوماقوولانى خواروژوورى
پۆژەکی لەوئ بوون و چاوى پىيان پوون بۆو و دلى پىيان گەشایەو. ھەر لەو
سەروبەندەشدا حالى موبارەکی شىوا و نەخۆشى تىنى بۆ ھىتا و پەکی کەوت و
بەرگەى نەگرت و بەدڵەوہ گوئی بۆ ئەم بانگەوازە شل کرد کە دەيگوت:
«بە دلخۆشى بچۆوہ لای پەرورەدگارت، چونکە ئەوت لە خۆت پازى کرد.»^١
پاشان کە بیستی «تازە تووشى ژيانىکى خۆش بوو و گەيوەتە بەھەشتىکى
بەرز»،^٢ دلى پشکووت و پۆیى بۆ بەز دلۆوانىی خودا.

ئەو پۆیشست و تىپەپەرى لەم پێگە...ایە
تىپەنەپەرى کە...وا ھەيە لەم جێگە...ایە
پێگەى نەمان ھەموو کەس دەياداتە بەر
شـیرى تىپـى مردنـى دەگـاتە سـەر
جـیگەى یـادى بەھەشتى تـاھەتـایى
گـیانى بـفـرـى بـۆ سـیـبـەرى خـودایى

١- «ارجعی الی ربک راضیة مرضیة»، ئایەى ٢٨ى سوورەى بەلەد. و.

٢- «فہو فی عیشة راضیة، فی جنة عالیة»، ئایەى ٢١-٢٢ى سوورەى حاققە. و.

شهمسه ددین خان دوو کوپی له پاش به جیما؛ یهکیان شهرهف که ئه م لاپهراڼه
 پهش دهکاته وه و ئه وی دیکه شیان خه له فبهگ که ماوه یه که وتبوویه پیزی
 پاسه وانانی شاته هماسب و چند سالیکیش کرابوویه «یووزباشی». سهره نجام له
 سهرده می شاسولتان محهمه ددا گیشته پله می میرایه تی و یه کیک بوو له یاران و
 نیزیکانی هه مزه میرزا. دواي کوژرانی هه مزه میرزا، سهری وه بهر دهرانه ی بهرزی
 پادشای خودالی خوشبوو سولتان مرادخان هیتا و شانازی میرایه تی ناوچه ی
 نالشکورد و مه لازگردی پی برا.

کوژنایی

باسی ژیان و سهر بوردی منی کلۆلی شکسته بالی به له نگاز،
 ههر له پوژی له دایک بوونه وه هه تا ئیستا که
 سالی ١٠٠٥ ی کوچیه

له نیو مهیدانی گۆیه ن دا، وه کوو گۆ بووم به مانگ و سال
 شه قۆنی کاشوی چاره نووس، له منی تیکدا بوو حال و بال
 ماوه یه که پشتاوه ژوو بووم، له نیو جه غزی ژیانم دا
 ههروهک چۆن منالی ساوا، بی دهسته لاته و کرچ و کال
 بی وهی گونا هیکم هه بی، وه کوو دهسته ی سهر بزیاوان
 له بی شکده دا شه تهک درام، به دهرازه به ستیانم بال
 نه که یبوومه دهره داره و چه چه ی نه رم و شلم بی هیز
 نه مده کرد مۆره ی زه واد و زمانم وهک زمانی لال

مژولم خوینی جگهرمی ده‌پرژاند و لیی ده‌باری
 شیریی به‌تام و بی‌گری، له زارم‌دا وه‌ک ژه‌کی تال
 هیشتی هه‌راش نه‌بووم جاری، پوخته نه‌بوو عه‌قلم بویه
 نه‌مده‌زانی راست و چه‌پم، ده‌که‌ونه کام لا و کامه بال
 دایکم به‌ئامیزی گهرمی، گه‌وره‌ی کردم پوژ و شه‌وان
 له پاشان باوکی دلسۆزم، له‌سه‌ر سه‌رم بوو به‌شابل
 مامۆستایه‌کی بۆ گرتم، هه‌تا‌کوو چاکم رابینیی
 ئه‌ویش به‌رکه‌مندی کردم، به‌فامین و داوی خه‌یال
 پاشان گیانی منی هینا و وه‌کوو زه‌مینی به‌پێژوه
 توخمی واژه‌ی پری لی چاند، له زانین و عیلم و که‌مال
 پرووناکی کرد به‌رچاوی من، هه‌تا‌کوو ره‌نگ بداته‌وه
 دیمه‌نی نه‌خش و نیگاران، وه‌ک بوو‌کانی خۆش‌خه‌ت‌و‌خال
 ده‌م‌و‌پلی وا راهینام، که‌هیچ گرییم له‌به‌ر نه‌ما
 شیوه‌ی وشه و ده‌ربڕینی، چاکم پئی کردن گاله‌گال
 وانه‌ی که‌لامی فێر کردم، تێپه‌ریم له‌حینه‌ج‌ه‌ومینه‌ج‌ه
 وه‌ک چۆن که‌سی پێبه‌ندی بی و پئی داگری و بڕوا به‌حال
 کاتی به‌ندی سه‌ر زمانم، هیچی نه‌مان و هه‌لپسان
 فریم بۆ شوینی مه‌به‌ستم، تیژ هه‌روه‌کوو شنه‌ی شه‌مال
 له‌بئی بیسمیللاوه‌یه‌ک‌سه‌ر، گیر نه‌بووم تا سینی یاسین
 مامۆستا چا پئی ده‌خویندم، ده‌رسی پئی ده‌کۆتم دال‌به‌دال
 له‌م وار و بواره‌ش تێپه‌ریم، به‌شوین زانستی تازه‌دا
 به‌جیم هیشتن ئه‌وانه‌ی وا، تازه‌ده‌یانکرد گروگال

له زانایانی ریژمان، فیډر بـووم زماني عـارهـبی
 واژه ناسان پییان گوتـم، شیوهی ئیعلالی خـالـ بهـخال
 به پیی زانستی شه ریعهت، به باشی بۆم ږوون بوویه وه
 چ شتیکه به لگهی داوهری، بۆ هر هر حـرام و هر حـلال
 ږی پیغه مبهـر و یاران و ږهـوشـتـیان هـاته بهـرچـاوم
 به پیی دهقی حـدیـسـگـهـلی، که زاناکهـل تیـیا بوون قال
 کاتی به زانستی ږووتی، دهـروونـم بۆ نهـبوو پاراو
 لیبرام زانستان بیـنـم، بیـانـبهـم بۆ نیو قالـمهـقال
 له شیوان هـتـا بهـیـانی، چـوومـه نـزا و پـاړـانه وه
 له بهـرـبهـیان هـتـا شیوان، فـکرـم دایه بهـر مـشـت و مال
 له سایهـی بیر و زـکرهـوه، سـهـرم بـرده دیمهـنگایهـک
 که هیچ پهـردهـم له بهـر نهـما، فـرېـږ درـا سـړو سـیـپـال
 پرشنکی پهـروهـردگـارم، بهـږوونـی هـاته بهـرچـاوی
 هـروهـک چۆن نسـی و ږوونـاکـی، خۆ دهـنوینـی بیـخـلت و خـال
 ږوالهـتی فـره چـهـشـنـم، له نـاخـم دا تاـقـانه بـو و
 وهـک چۆن ږولووی ئاورگـهـردین، که سووړا دهـیـته یهـک خـال^١

ئهـگهـرچـی هـهـموو مـرؤیـهـکی خوینـدهـواری شـارهـزای فرهـزانی پیتـولی بواری زانایی
 لئی ږوونه که مهـبهـستم له نووسینی ئهـم پیـشهـکیـه گـیـړانهـوهی بهـسـهـرهـاتی خـومی
 هـهـژاری بالـشـکاوه، بهـلام چۆنیهـتی ژیاـنی ئاخـرخیـرم بهـسـهـرگولـخـوری ږادهـنیم و له
 نووکهـوه پـیدا دهـږم و هـتـا ئیـستا دهـیـنـویم. پاش ئهـوهی که باوکی پایهـبهـرزی منی
 کلـول چارهـنووس خـتهـی داوه و بهـناچاری له زیـد و نیشـتمانی دلـبهـندی هـلـپـچـاوه و

که وتۆته عه‌جه‌مستان و تهرکه‌وته‌ن بووه، دایکی منی دامای خواستوو که ده‌بیته کچی ئه‌میرخانی مووسلوو.^۱ ئه‌میرخانی باپیرم کوری گولای به‌گ کوری میره‌به‌گه که ناسراوه به تۆقاتی بایوندوری و له سهرده‌می پادشایه‌تی حه‌سه‌ن به‌گی بایوندوری دا یه‌کیک بووه له مه‌زنه‌میرانی ئه‌و خانه‌دانه. ئه‌و ده‌مه‌ی حه‌سه‌ن به‌گ له‌گه‌ل سولتان ئه‌بووسه‌عیدی گوورکان له قهره‌باغ تووشی شه‌ر هاتوو و له ده‌شتی بایبۆرت له‌گه‌ل سولتان محه‌مه‌دخانی غازی تیکه‌ه‌لچوو، ئه‌میرخان ئه‌وه‌نده‌ی بلایی ئازایه‌تی نواندوو و له‌و کاته‌دا میری ئه‌رزه‌نجان و ده‌ورو به‌ری بووه. هه‌ر ئیستاش گه‌لیک شویته‌واری به‌خیروییری وه‌ک مزگه‌وت و فیژگه‌ی له شارۆچکه‌ی ئه‌رزنجان ماون.

به‌کورتی و پوختی ده‌بی بلیم که دای تیپه‌ر بوونی هه‌وت سال به‌سهر په‌ره‌وازه‌ بوونی باوکم‌دا، منی هه‌زاری خاکه‌ساری ناچیزه‌ی بیه‌په‌روپۆ، رۆژی بیستی مانگی نیوجیژنانی سالی ۹۶۹ی کۆچی،^۲ که سالی که‌رویشک بووه، له شارۆکه‌ی «که‌ره‌روود»ی سه‌ر به «قوم»ی عیراق له دایک بووم. منی کلۆل له مالی قازییه‌کانی که‌ره‌روود پیم ناوته‌جه‌غزی ژیان، که به‌ره‌سه‌ن ده‌چنه‌وه سه‌ر قازی «شوره‌یح»ی کووفی و له‌وته‌ی ده‌ربه‌ده‌ر بوون هه‌میشه‌پیاوی زانا و پایه‌به‌رز و خوینده‌واری مه‌زنیان لی هه‌لکه‌وتوو. من لام وایه له ودمی دۆعی به‌خیری ئه‌وانه‌وه‌یه که‌وا له تافی مندالیمه‌وه هه‌تا ئیستا که ته‌مه‌نم له په‌نجا تیپه‌ریوه و به‌ره‌و شه‌ست هه‌لکشاوه، هه‌میشه له‌گه‌ل خوینده‌وارانی زانا و په‌ره‌پێده‌رانی زانست هه‌ستاوم و دانیشتووم و هه‌رگیز بۆ تاوینکیش له‌و پایه‌به‌رزانه هه‌لنه‌برایوم.

۱- محه‌مه‌ده‌مین زه‌کی به‌گ له لایه‌ره ۱۷۷ی ده‌قی عه‌ره‌بیی «تاریخ الکرد و کردستان»دا

نووسیویه‌تی، خێلی مووسلوو کوردن. ع.ی.

۲- ۲۵ی فینورییه‌ی ۱۵۴۳ی زایینی. و.

له پرزه وپالی له ش جامی، خو داشوره، پاکه وه به
 ببه خاکی بهر پیی پاکان، به شوین قافلای چاکه وه به
 به لکوو له خاکی نه و پییه، تو بگهته تۆز و گهردی
 قه لاش بهری به تۆزیک و پی بگهی، بی به مهردی^١

وه کوو دیاره پادشای خودالی خوشبوو شاته هماسب دایکی داهیتابوو که
 وه چهی مه زن و میر و پیاوماقوولانی حکوومهتی له ته مهنی کالی و مندالی را
 ده بردنه نه دهر وونی تایبهتی خوی و دهیخستنه ریزی شازادان و بو
 چاوترووکانیک چیه چاوی له راهینان و پهروه راندنی خافل نه ده کردن و
 دهینه سپاردنه دهست ماموستایانی هیژا و پیی دهخویندن. هه میسه هانی ده دان که
 فییری قورپان و شهریهت و پاککی و پاریزگاری بن و له گهل مروی به دین و
 نه مین ههستن و دانیشن و خویان له کهسانی چه پهل و شهرانی و چه وتبیر و
 به دسرشتی لادین بپاریزن و له پیازی چوونه خزمهت زانایان و ماموستایانی
 هه ره خوینده وار لا نه دن. پاش نه وهی هه راشیش ده بوون و چاکه و خراپه یان
 لیک ده کرده وه، له سهر پی و شوینی سهر بازی و تیره ندازی و گۆیه ن و غار و
 رمبازی و یاسا و پیسای نازایه تی و مرؤقایه تی رایدینان و ده شیگوت جاروباره
 خهریکی هونه ری وینه گهری و نیگار کیشانه وه بن، چونکه گرپی سهر پیی سه لیه
 لاده با و لیک ولووسی ده کا.

ههر کهس که به ختسی چاککی هینداوه
 دلکی پی پۆشن پیی نیشان داوه

١- ههوت نه ورهنگ، ئاو پرهمانی جامی. و.

هەر سەھەیلە چاویک لە پرووی سەھەفایە
 مەز دەکەتە زێ، وەک کیمیایە
 ھیممەتیی پاکەان کە بێتە گۆرێ
 دپوو دێ بە گۆل پەنگەیی دەگۆرێ

بەپێی ئەو دابە باوەی سەردەم، سالی ٩٥٨ی ک/١٥٥١ی ز، کاتیک منی بەستەزمان پێم نایە تەمەنی نو سالی، بردیانم بۆ ئەندەر وون و جێی تاییەتم بۆ دابین کرا. ماوەی سێ سال لە نیو رایەلە و زنجیرەیی ئەو پادشا کردەپاکە و لە پیزی خزمەتکارانی ئەو سولتانە ئاکارجوانەدا رابوارد. سالی ٩٦١ی ک/١٥٥٣ی ز، کە باوکی پایەبەرزەم دەستی لە ھاورکێفی و خزمەتی پادشا ھەلگرت و دوورەپەریزی ھەلێژارد، سەرپاکی خێلی پۆژەکی تکیان کرد تا کوو شاتە ھماسب منی کلۆلی لە جێی دابنێ. پادشا لە سەر تکا و داوای ئەوان منی بەستەزمانی لە تەمەنی دوازدە سالی دا بەسەر کردەو و داینام بە میر و ناوچەیی «سالیان» و «مەحموداوا»ی سەر بە شیروانی پێ بەخشیم. پاش تێپەربوونی سێ سال بە سەر ماوەی دەسەلاتەدا لەو شویتە، شێخەمیری بلباسی کە لەلە و دەمراستی منی کلۆل بوو مرد و ناوچەیی «سالیان»یان لێ گۆریم. منی ھەژار لە ھاوینە ھەواری «حەرقان»^١ چوومە خزمەت پادشا و ئەسپاردەیی دەستی مەمەدبەگی خالی خۆمی کردم کە حوکمرانی ھەمەدان بوو. بەپێزیشیان منی سەرگەردانی خستە ئێو پیزی منداڵەکانی و کیژی خوشی لێ مارە کردم. شاتە ھماسب بێی بەپێچوونی ئەم ھەژارە و بژیوی پۆژەکیانی خستە سەر داھاتی دەورووبەری ھەمەدان. ماوەی سێ سالی دیکەم لە ھەمەدان رابوارد. کاتیک ھەرای سولتان بایەزید قەوما و پەنای

١- بۆدلیان ل ٣٠٥: «جرمان» [یان جەرمان]. و.

بۆ پادشا هیئا و پاش هات و چۆی راسپاردان له پۆمه وه گیرا،^١ پادشا ناردی به شوین باوکی خودالی خۆشبووم دا و له قهزوین که وته دلدانه وهی و سه رله نوئ به مه زنی پۆژه کیانی دانایه وه و ناوچه ی که ره پرودی سه ر به «قوم» ی پی به خشی و به ره و نه و باله ی به ری کرد. دوا ی چه ند سال دیسان باوکی خودالی خۆشبووم، بینه و به ره ی نابه دلی ده سه لاتی له پیش چاوی که وته وه و شای به هه شته لان سه رله نوئ مه زنا یه تی پۆژه کیانی ته سپارده وه دهستی منی هه ژاری مه راش. بری مووچه و بژیوی به ریچوونی پیاوه کانمی خسته سه ر دا هاتی ئیسه فه هان و منی که ساس ماوه ی دوو سالی بی نیو بر له قهزوین وه کوو هاو نشینی مامه وه. پاش نه م دوو ساله خودای مه زن وای هیئا که خان نه حمه دی گیلانی، والی بیه پیش لی قه وما و پادشای خواجه خشیو لیبرا هه ری می ژیر ده سه لاتی بگری و منی هه ژاری له گه ل چه ند سه ر کرده یه کی قزلباشان راسپارد هه تا پی رابگه ی و بیپاری زین. سه ر کرده کانی قزلباشان وا به کاران نه چاران که پادشای خودالی خۆشبوو پی رازی بی و بلی ئوخه ی، به لکوو شانیان له ئازار و ئیشاندنی

١- سولتان بایه زید کوری سولتان سوله یمانی عوسمانیه. چه ند جاریک له گه ل سولتان سه لیمی برا گه وه ی تووشی شه ر و ملانه هاتوه و به پیلانی برا و براژن و ده ست و پیوه نده کانیان له پیش چاوی باوکی ره ش کراوه. سالی ٩٦٦ ی ک/ ١٥٥٨ ی ز، باوکی حکومه تی کوو تا هییه ی لی ته ستاندۆته وه و ئه ویش چۆته جه سته ی سولتان سه لیمی برای. سولتان سوله یمان که وای زانیوه، له شکری کردۆته سه ری و شکاندوویه تی. بایه زید سنووری ئه رمه نستانی هه لباوردوه و نامه ی نوو سیوه بۆ شاته هماسب هه تا په نای بدا. شا رازی بووه، به لام سولتان سه لیم هینده ی زی و به رتیل بۆ ناردوه. که شاته هماسب بیانووی دارشستی پیلانی پی گرتوه و مانگی شابانی ٩٦٧ ی کۆچی له زیندانی په ستاو توه. راسپارده ی سولتان سوله یمان گه یشتوونه سه ری و سولتان بایه زید و چوار کوری پۆژی هه یی ٢٢ ی مانگی نیوجیزانی ٩٦٩ ی کۆچی له مه دانه ته سپی قهزوین به چنگ نه م نیردراوانه خنکیتندراون و ته رمه کانیا ن بردوونه وه خاکی عوسمانی (وشه دانی دیه خدا). و.

جه‌ماوهر و چه‌وساندنه‌وه‌يان داخست و زيقه‌يان پي کردن، به‌لام مني کلزل که پيم
خوش بوو خه‌لک و خودام لي رازی بي، چون چاکه‌ئاوا له‌گه‌ل دانیش‌تووان و
مسکینان هه‌ستم و دانیش‌تم و ویستم ئاواتی دلی پادشا وه‌دی بی.

که‌سانی ورد و وریا ده‌بنه‌ هاوده‌می شایان
ده‌که‌ونه به‌ر دلی کی؟ دلی جیهان‌په‌نایان
هه‌م وه‌کوو نه‌شته‌ر ده‌چن به‌ جه‌رگی زالمانا
هه‌م بۆ برینی مه‌زلووم ده‌بنه‌ مه‌ره‌می شایان

له‌سه‌ر ئه‌م پي وشوینه‌ی که په‌چاوم کردبوو، پادشای مه‌زن چهند جارێک
فه‌رمانی پیرۆزی بۆ ناردم و فه‌رمووی ئه‌وه‌په‌ری داده‌وانی و ئازایه‌تی و جوامی‌ری
تۆ له‌ بیری پرشن‌گداری ئیمه‌ی پایه‌به‌رزی خوش‌فه‌ردا په‌نگی داوه‌ته‌وه‌ و ده‌زانین
چون به‌چاکی له‌گه‌ل په‌عیتان هه‌ستاوی و دانیش‌تووی، یاخا پرووسووری دنیا و
قیامه‌ت بی. به‌کورتی ده‌بی بلیم که له‌ پیت و به‌ره‌که‌تی دۆعای به‌خیری ئه‌و پادشا
دادپه‌روه‌روه‌ ده‌سه‌لا‌تم وای گه‌شه‌ کرد که به‌ خۆم و ٤٥٠ که‌سی سواره و
پیاده‌وه‌ توانیم به‌ره‌نگاری که‌سیک پاره‌ستم به‌ناوی سولتان هاشم له‌ تۆره‌مه‌ی
فه‌رمان‌په‌وایانی گیلانی که خه‌لک کردبوویانه‌ مه‌زنی خویان و به‌ هه‌ژده‌هزار
سواره و پیاده‌وه‌ هات‌بوویه‌ سه‌رم. پاش قه‌ومانی شه‌پ، یه‌زدانی مه‌زن بوو به
پشتیوانم و سپای ئه‌و نه‌گه‌تیه‌م شکاند و نیزیکه‌ی ١٨٠٠ گیلانی له‌و هه‌رایه‌دا
کوژران و سی قه‌لاقووچکه‌یان له‌ که‌له‌سه‌ریان هه‌لچندرا. جگه‌ له‌م سه‌رکه‌وته‌،
چهند جباریک‌سی دیکه‌ش یاری ده‌دانی بی‌گومانی^١ غه‌یبی خۆی نواند و

١- مه‌به‌ست له‌ به‌لینی «لاریب»یه‌ که چهند جار له‌ قورئان‌دا باسی کراوه‌ و.

دهسکه وتسی لئ که وته وه و گه شه و بره وی دا به پوژگاری دهسه لاتی منی که ساسی داشکاو. کاتیک که ش و هه وای ناخو ش و به چلک و کیمی گیلان تینی هینا و نه خو شیی به ره به ره و دریزخایه ن گه لیک پیاوی به دهست و بردی پوژه کیانی تیدا بردن، دلم لئی هه لکه ندرا و بیزارام و منی هه ژار ویستم چی دیکه له وی نه میتم. پووی راسته قینه ی مه به سه ته که م گه یانده خزمه ت پادشای هیژا و ئه ویش دوی حه وت سال مانه وه م له وی ئیزنی دهرچوونی دام و گه پامه وه قه زوین و لیپرا هه تا منی کلؤل له پکیفی خو شفه پی دا بم.

کاتیک قزلباش له یسه کتر پاسان، بارودوخه که گۆرا و دوو به ره کی بالی ئه نگاوت و شاته هماسیبش له بهر پیری هیچی بۆ له گه ل نه کران و زور و ینده چوو هینده ی پینه چی ده گز یه کتر راچن و ئاوری ئاژاویه کی گه وره بته نیته وه. منی هه ژار مانه وه م به به رژه وه ند نه زانی و تکام لئ کرد هه تا بمنیز بۆ یه کیک له ناوچه و هه ریمه کانی نیو قه له مره وی دهسه لاتی. شاته هماسب به شیک له ناوچه ی شیروانی به خشی به منی هه ژار و دابین بوونی بژیو و تفاقی خیل پوژه کیانی خسته سه ر به شه داهاتی تایبه تی شاهی له چه ند مه لبه ندیکی شیروان که بریتی بوون له ته راکما ت (تورکمانات)، ئه ره ش، ئاق داش، قه باله، باکو و که ناراب. به پیی فرمان منی به سه ته زمان چوومه شیروان و هه شت مانگ له وی مامه وه که هه والی نه مانی شای خودالی خو شبوو له گه ل قه ومانی کیشه و هه رای قه زوین و کوژرانی سولتان حه یده ره میرزا و دهر باز بوونی سمایل میرزا و کشانی به ره و قه زویتی پایته خت، بلاو بووه.^١ له م کاته دا فرمانی پیروزی گه یشته دهستم و له شیروانه وه

١- سمایل میرزا واته شاسه سمایلی دوو هه م (٩٤٢-٩٨٥ ی ک/ ١٥٣٥-١٥٧٧ ی ز)، کسوری شاته هماسب و سینه م پادشای سه فه وی، که باوکی لئی تو قیبوو، بۆیه پاش ئه وه ی له سه ر حکوومه تی هه راتی لابر د، خستیه زیندانی قه لای قه هقه هه. په ری خاتوونی خوشکی دوی نه مانی باوکی له و به نده ی بزگار کرد و سالی ٩٨٤ ی ک/ ١٥٧٦ ی ز، بوو به شا. ←

چوومه خزمه‌تی و که‌ولی شانازی خسته سهر شانم و داینام به‌گه‌وره‌ی میرانی کورد و فهرمووی به‌رده‌وام له‌پک‌یفی هه‌میشه به‌ختیاری‌دا بم و ههر کاتیک مه‌زن و میرانی کوردستان، لورستان، گۆران و تیکرای هۆز و خیالاتی دیکه‌ی کوردیش کاریان هه‌بوو له‌بارگای پادشا، ده‌بی سهرله‌به‌ریان بینه‌لای منی کلۆل هه‌تا ته‌واوی کاروباریان راپه‌پینم و چاره‌سه‌ری گه‌روگرفتیاں بدۆزمه‌وه. نه‌وه‌نده‌ی ده‌ستی پیز لینام که‌هساوشانه‌کانم چاویان چووه‌پشتی سهریان و ته‌نانه‌ت مه‌زنانی قزلباشیش ئیره‌یی‌یان پی‌بردم. سهره‌نجام پیلانگیران هه‌دایان نه‌دا و له‌بنه‌وه به‌خزمه‌تیاں راکه‌یاند که‌منی به‌سته‌زمان و چه‌ند میریکی قزلباش به‌ته‌ماین هه‌تا سولتان حوسین‌میرزای برازای له‌بری وی بکه‌ینه‌شا. له‌راستی‌دا، شا‌خۆی که‌سیکی فی‌فی و ههر جاره‌ی له‌سه‌ر هه‌وایه‌ک بوو. نه‌و ماوه‌یه‌ی له‌قه‌لادا مابوو‌یه‌وه، هینده‌ی تریاک کیشابوو به‌جاریکی وا گۆرابوو که‌قه‌ت مانگیکی نه‌یده‌توانی له‌گه‌ل که‌س هه‌لکا. له‌سه‌ر نه‌م بار و هه‌وایه‌ تێچاندنی درۆزان و به‌رچاوته‌نگان و گریمانه‌ له‌دلان به‌لای منی به‌سته‌زمانیش‌دا خوار بۆوه و لێی وه‌دل گرتم. به‌شیک له‌و قزلباشه [تۆمه‌تبار کراوانه‌ی] سزادان و چوارمیخه‌ی کیشان و ده‌سته‌یه‌کی له‌سه‌ر کار لایردن و له‌به‌ندیخانه‌ی په‌ستاوتن. به‌بیانووی نه‌وه‌ی که‌ده‌مکاته‌ حوکمرانی نه‌خجه‌وان منیشی له‌جیی خۆم هه‌لداشت و فهرمانیکی دامه‌ده‌ستی و ناردمی بۆ ئازهربايجان. ههر نه‌م پروداوه‌ خۆی مزگینی و نیشانه‌ی بارانی به‌خیزوییری به‌سه‌رکردنه‌وه‌ی یه‌زدانی و گه‌رانه‌وه‌م بوو بۆ نیشتمان و خانه‌ولانی دل پێوه‌به‌ستووی به‌رزه‌ناوم. پاش تێپه‌ر بوونی سالیک و

مه‌زه‌به‌ی شیعه‌ی وه‌لانا و چۆوه‌ سه‌ر پێیازی سوننی. به‌زه‌یی به‌که‌س‌دا نه‌ده‌هات و له‌کێ دووشک بووبا ده‌یکوشت. هیندیک ده‌لێن خوشکیکی دیکه‌ی ده‌رمانداوی کردووه و ده‌سته‌یه‌کیش لایان وایه‌ رۆژی ١٣ی رهمه‌زانی ساڵی ٩٨٥ چه‌کدارانی خۆی کوشتوو‌یانه. (وشه‌دانی دێهخودا و فهره‌نگی ئه‌علامی سوخه‌ن). و.

چوار مانگ به سەر ماوهی دهسه لاتم دا له نه خجه وان، خوسره و پاشای مه زنی سه رکرده کانی وان و زهینه له به گی میری هه کاری و حه سه ن به گی مه محمودی، له ده رانه ی سولتان مرادخانه وه^١ مزگینیی حکومه تی بدلیسیان بۆ هیتام. سولتانی به هه شته لان که ده پارپمه وه خوا لئی خوش بئ و بارانی په حمه تی خۆی به سه ردا برپژئی، بۆ شان و شکۆ فه ره ی دوون و بۆ داده وانی نۆشیروان و بۆ ده سه لاتداری جه م و بۆ تینه مان ئه سه کهنده ر بـ.و.و. ئه م خـ.و.نکاره به رزه شانه به چاکه ی بئ سنوور و به سیله نیگای دوور ئه نگیزی به سه ری کردبوومه وه و کوانووی ده سه لاتی خانه دانی دابوومه وه و فه رموو بووی بئ دوودلی و به هیواداری بگه رپته وه نیشتمانی سه ره کی خۆی. منیش به پپی ئه و قسه یه ی که ده لی: «هه موو شتی که ده گه رپته وه سه ر ماکی خۆی»، سیهه م پۆزی مانگی شه شه کانی ٩٨٦ی ک/ ١٥٧٨ی ز، و پرای چوار سه ت که سی هاو پیم که دو سه تیان پۆژه کی بوون، له نه خجه وانه وه بزووتین و به یاری ده ی له شکری وان و سه رۆک و سه رکرده کانی کوردستان گه یشتینه وان و چاو م به خوسره و پاشا که وت و ئه ویش هه تا بلئی پیزی گرتم و به گه رمی پیشوازی لئ کردم و برده مییه نیو شاره وه. پاشان هه والی هینانه وه ی منی به پیچکی ته ختی به رزی سولتان راگه یاند.

سولتان به فه رمانیک ده سه لاتی خانه دانی بـ.و.و. زیندوو کردمه وه و خه لاتی شاهانه و شیریکی زیپی بۆ ناردم، که له خه زنه خانه ی سولتان قه دوانی^٢ چرکه سی والیی میسه ره وه گه یبوویه خه زینه ی ده وله مه ند و پراو پری. هه روه ها نامه ی

١- سولتان مرادی سیهه م (٩٣٥-١٠٠٣ی ک/ ١٥٤٦-١٥٨٥ی ز)، دوازه هه مین سولتانی عوسمانیه و سالی ٩٨٢ تا ١٠٠٣ی ک/ ١٥٧٤-١٥٨٥ی ز، حکومه تی کردوو. سالی ٩٨٦ی ک/ ١٥٧٨ی ز، کاتیک شه ره فخان به ره و بدلیس و کوانووی خانه دانی گه راوه ته وه. ٣٧ سالی به سه ر ته مه نی دا تیپه ریوه. و.

٢- غه ردان (؟) و.

پیرۆزبایی و وزیره گهره کان، به تاییهت محهمه پادشای مه زنه وه زیریشم بۆ هات و هه موویان مسته فا چاوش هینابوونی که پاسپاردهی سولتان بوو. له لایهکی دیکه وه مسته فاپادشای سپاسالاری سپای کۆلنه دهی [عوسمانی] به جوی خهلاتی زۆر چاک و شمشیری زیپی بۆ ناردم و منی هه ژار له نیو هاوشانه کانمدا شانازی و سهربه رزیم پی برا و توانیم به شادی و کامه پانی بگه ریمه وه ناوهندی دهسه لاتی ئه ژدادی پایه به رزی هیژام.

شوکور بۆ خودا که هه رچی ویستم له ده رگای خودا
زۆر چاکی هینا و پی کامه وا بووم، نه بوو که نهیدا

ئه وهی ئاشکرایه له و پۆژه وه که پادشای هاوشانی جه م، له شکری نه به زی هیندهی ئه ستیرانی نارد بۆ گرتنی خاکی شیروان و گورجستان و ئازهر بایجان، ماوهی ده سالی بی پسانه وه به شداری زۆربهی شه پ و په لامارهکانی قۆشه نی هه میشه بالاده ست بووم و چونکه به ختم چاکی دیتا و سه رکه وتتم به دهسته وه ده هات، بۆ چاو ترووکانیکیش کاتم به فیپۆ نه ده دا و خۆم له خزمه تکاری و سه ره پیناوی کلا نه ده کرد. له سه ر ئه م کار و هه لویستانه م پادشای به هه شته لان به پینووسی گه وه ره بار و مرواری وه شانی و به خه تی مباره کی خۆی چوار جار کاغه زی له منی هه ژار نووسیوه و گازی کردووم: «دۆستی به پرستییم شه ره فخان!» هه روه ها نووسیوویان: «ئه وه پی بی خه وش و پو وراستی و یه کدلی و کار و هه نگاوی باشی تۆ له بهر چاوی بیر و پرشنگداری خۆشفه پی ئیمه وه کوو پۆژ دره وشاوه ته وه و په نگ و داوه ته وه؛ ده بی چاوهرانی ئه وه پی چا که و به سه رکردنه وهی شاهانه بی.»

سالی ٩٩١ ی ک/٥٨٣ ی ز، پاش ئه وهی فهره پاشای سهردار ئیره وانی گرت و قه لایه کی لی ساز کرد، پادشا منی کلۆلی له گه ل حه سه ن پاشای مه زنی سه رکرده کانی شام نارد ه تفلیس و گورجستان هه تا بارخانه ی پاشه که وت و خه زینه به رین. له و سه فهرده دا منی هه ژار چه ند خزمه تیکم له چنگ هات و له چاکه ی ئه و کارانه سولتان ناوچه ی مووش^١ و چه ند گوندیکی ملکی تاییه تی خۆی بۆ خسته مه سه ر بدلیس و دووسه ت هه زار ئاقچه شی له داهاتم زیاد کرد و ئاوا

١- له په راویزی لایه ره ٣٠٨ ی بودلیان دا نووسراوه: «خۆم له که سانی ساوه ریپکراوم بیستوه و لیم سوور بۆتوه که شه ره فاخان له پینا و ده رگرتنی «مووش» دا تکانمه یه کی نووسیوه. ئه م پیاوه بی هاوتایه به دور و گه وهری تا قانه ده قی نووسیینه که ی خۆی پازاندۆتوه و ئه م چوارینه شی تیدا گونجاندوه:

بدلیس همین مسیر سنگ است مرا بی مووش چو جای موش تنگ است مرا
موشی و هزار گربه چشمان در پی با شیردلان همیشه جنگ است مرا

بی مووش جیم وه کوو جیی مووشان ته نگه
بدلیس ریگ سا که ی ته ق ته ق و سه نه نگه
مووش یکه و هه زار پشیل یله ی له دوو
له گه ل شیردلان کساری مسن جه نه نگه

چونکه مووش ئیهامی تیدایه و هه م ناوی شاری «مووش» ه و هه م له زمانی فارسی دا به مشک ده لین «مووش»، شاعیر توانیویه تی ورده کارییه کی جوان بخولقیینی. کاتیک ده لی «مووش» یکه و هه زار پشیله چاوی له دوو ده گیرن، له ده قه فارسییه که دا مانا که پوونه، به لام له کوردییه که دا رهنگه چاک و جوان رهنگ نه داته وه. مه به ست له ره و گه به ردینه، ئه و ره هه ند و بوودره یه که وهختی خۆی خاتوونیکی خیرخوا به جه رگی به رده گراوانی نیزیک بدلیس دا لیی داوه و کراوه ته ریگای هات و چۆ. و.

سەرجه مى مووچەى تايىبەتى منى ھەزار گەيشتە چوارسەد و دە بار ھەزار
ئاقچەى عوسمانى.^۱

لە سەردەمى دەسەلاتى خونكاران و خاقانانى خاوەن شىكۆى عوسمانى دا، ھىچ
مىر و مەزنىكى پاىە بەرز ھىندەى من چاكەى لە گەل نەكراوە. وا ئىستا كە دواپۆزى
مانگى قوربانى سالى ۱۰۰۵ ى ك / چوارشەممۆ ۱۳ ى ئوتى ۱۵۹۷ ى زايىنىيە، لە
ودمى دەسەلاتى خاقانى بەرزەشان، «ئەبولموزەففەر» سولتان محەممەدخانەو
.. خوداى مەزن لە دەرد و بەلا بىپارىزى .. منى ھەزار جەلەوى دەسەلاتى
بەمىراتگەراوى خانەدانم بە دەستە وەيە، بەلام ئەو ھى راسى بى بەدلى خۆم ئەم
كارە گرینگەم وەلا ناوہ و ئەبولمەعالى شەمسەددىن بەگى كۆرە گەورەى ھىژاى
كارجوانم لە جىم داناوہ، كە ھىوادارم خوداى مەزن تەمەن دىرژى كا و پەرە بدا بە
شىكۆى ھىز و دەسەلاتى. لىرەدا بەپى سۆز و دلوانى باوكانە، ھەروەك دابى
نووسەرانە بە مەبەستى ئامۆژگارىيى پۆلەى خۆم چەند ھۆنراو ھەيەكى
«ئاوہ زنامە»^۲ مەولانا جامى .. خوداى لى رازى بى .. دەنووسمەوہ:

ئەى جگەرگۆشەم، پۆلەى من بىرە گوى بۆ گەوھەرى پەندەم بدىرە
ھەروەكوو سەدەف دانىشە خامۆش گەوھەربارىنەم، گوى بدىرە خۆش
پەندەم ببىسە و ھەلىسە نەگىنە كە تىي گەيشتە بەكارى بىنە
مەزنان كە وانەى دىنيان داداوہ لە گەل فامىدان و ايان ھىناوہ:
ئەى ئەو ھى وەك خۆر دەروونت پاكە لە سپىدە فىر بى مشت و مال چاكە

۱- بەپى لاپەرە ۳۰۸ ى بودليان، بىست و چوار بار سەدەھزار دروستە، كە دەبىتە دوو
مىليۇن و چوارسەدەھزار ئاقچە. ئەم رستەيەى ئىرە گرفتى تىدايە و رەنگە مەبەستى دە بار
سەدەھزار و چوارسەدەھزار بى، كە دەبىتە مىليۇنىك و چوارسەدەھزار. و.

۲- بەشىكە لە ھوت ئەورەنگى جسامى و بە ئاوہ زنامەى ئەسكەندەرى (خردنامەى
اسكندرى) ناودىر كراوہ. و.

بۆ هر كارى چووى راس تتيكۆشه
 چيائى دژوارى بۆ تۆ نهوى بى
 له كاروبارت دوژمن هه راسان
 هه موو كارىكت بۆ ده بى هاسان
 گهر به غه يرى خوا بسپيرى كارت
 هه ر تيرى به لا ده بى ته چسارت
 خدەى ناله بار گهر بگرى دهروون
 خوى باشه ته نيا پيازى ده رچوون
 نهرمى ده شكينى شووشەى ئه نگرين
 بشۆ نه زانين به ئاوى زانين
 شه قى هه لمه ده له به ختى جوانت
 بىكه به سى به ش رۆژ و شه وانت
 يه كى به خت كه بۆ خويندنى خو
 وا نه كەى ده بى به دناو و بۆسو
 دووهم چ فير بووى، بيه تته بهر كار
 سيههم زاناين تۆ بگره به يار
 سهر به ره بۆ نيو په راوى ژيران
 بزانه چيسان كردووه ميران
 به ئه سپى شاهى چۆن چوونه مهيدان
 له م شه تره نجه دا قوتار بوو سهريان!
 مه به به هاوړپى مرؤقى به دغه
 لييان فير ده بى كه لى شه ر و گهر
 نامينى چاكه ت به كارى دزيو
 هه ستي پى ناكەى داده پزى له نيو
 جووتيارى ساكار قسه ي به جييه
 ره نك ده گرته وه ترى له ترييه
 له گه ل هه موو كه س مه به ئاشنا
 نه هه ر ئاشنا، بى ته رۆشنا
 پتـر ئاشـنا تـۆ ده ته زينـى
 بى وهى بزانى تۆ ده به زينـى
 له م ئاشـه كـۆنه هه رچى به لايه
 هه مووى خه لاتى ده س ئاشنايه
 جوانيان فه رمووه خاوهنى كه مال
 له جه نكه ي سزا و كۆپى ميوانى
 نه كا به و به زمه سه رى گهرم بى
 ئه گهر كارى تۆ گريى وه بهر هات
 قسه ت پى بلّ و بى بى شه رم بى
 په له ي لى مه كه يان هه لات هه لات
 كارى پر گرى كه بى ته پيشى
 چاره هه ر ده بى و زورى ده كيشى
 چاكه به به دغه ر قه ت مه كه، لاده
 به دمسه سى هيندوو، مه يديه باده
 به د له جى به رز نابى بى ره ها
 ره عيتى ژيرده س په نيان پى مه ده
 چون خودا راسته و راستى پيخوشه
 چيائى دژوارى بۆ تۆ نهوى بى
 هه موو كارىكت بۆ ده بى هاسان
 هه ر تيرى به لا ده بى ته چسارت
 خوى باشه ته نيا پيازى ده رچوون
 بشۆ نه زانين به ئاوى زانين
 بىكه به سى به ش رۆژ و شه وانت
 وا نه كەى ده بى به دناو و بۆسو
 سيههم زاناين تۆ بگره به يار
 بزانه چيسان كردووه ميران
 له م شه تره نجه دا قوتار بوو سهريان!
 لييان فير ده بى كه لى شه ر و گهر
 هه ستي پى ناكەى داده پزى له نيو
 ره نك ده گرته وه ترى له ترييه
 نه هه ر ئاشنا، بى ته رۆشنا
 پتـر ئاشـنا تـۆ ده ته زينـى
 بى وهى بزانى تۆ ده به زينـى
 له م ئاشـه كـۆنه هه رچى به لايه
 هه مووى خه لاتى ده س ئاشنايه
 جوانيان فه رمووه خاوهنى كه مال
 له جه نكه ي سزا و كۆپى ميوانى
 نه كا به و به زمه سه رى گهرم بى
 ئه گهر كارى تۆ گريى وه بهر هات
 قسه ت پى بلّ و بى بى شه رم بى
 په له ي لى مه كه يان هه لات هه لات
 چاره هه ر ده بى و زورى ده كيشى
 به دمسه سى هيندوو، مه يديه باده
 به د له جى به رز نابى بى ره ها
 ره عيتى ژيرده س په نيان پى مه ده

بە شەرم و شەكۆ بێرە گوشت و گۆز تا گویدیری تۆ، بئ حەیا بە خۆ
 بەنەرمی دووان لە چـازانییە هەرا نیشـانە ی چـازانییە
 مرۆڤی زانـا بنـی بـانی سـەر پـیزی بە زانـین لە تۆ دەچـتە سـەر
 هەتا کوو ماوی دڵپاک و چا بە بە پارسەنگ لە گەل بەندە ی خۆدا بە
 زمانی سـوا قەلەم هـینـد گەرا پـهنگی لاپـه پـه وه پـووی پـهش گەرا
 چەن جوانە و تە ی زانایە، دەرسە ئه و کەسە ی کەسە حەرفیکی بەسە
 پـئ بەرین باشە بۆ ناخی دڵان کورتی کەینە وه پـئ دووری زمان

و هەکوو دیارە یەزدان بوو بە پالپشت و هاریکاری پیتووسی قوژبن پشکن و
 گەوهەری بەسەر هات و پووداوی سەپروسە مەرە ی مەزن و میرانی کوردستانی
 کۆ کردە وه و هەتا ئه م پۆژگارە خۆش فەرە هینای و لیزگە ی هەودای نووسینی
 پـئ هۆندە وه، وا چاکە لێرە بە و لاوه، بۆ پاپەراندنی ئه و بەلێتە ی کە لە پێشەکی دا
 باسی کراوه، سەری جلهوی قەلەمی خۆش فەرە و ئی شێوه «واستی» م^۱ وەرسوو پـئ و
 بە پـاویژی خۆش و بە تامی بکەوێتە گیرانە وه ی پووداوه کانی پۆژگاری دەسلاتی
 بـئ برانە وه ی سولتانە کانی عوسمانی و پادشایانی ئێران و تووران.

۱- وەکوو دیارە مامۆستا «عەبدو پرەقیب یووسف» یش لای وایە مەبەستی لە «یحیی
 واسطی» ی وێنە گەری عەرەبە. بۆ زانیاری زیاتر برواننە: تابلۆکانی شەرەفنامە، ل ۷۵-۷۶،
 نووسینی عەبدو پرەقیب یووسف، چاپی سیههەم، بنکە ی ژین، چاپخانە ی شەفان، سلێمانی
 ۲۰۰۵. [یەحیا کورێ مەحمود ی واسیتی، وێنە گەر و خەتخۆشی عەرەبی سەده ی
 حەوتە می کۆچی، کە بە یەکیک لە وێنە گەرانی قوتابخانە ی عەبباسی دادەندرئ. واسیتی
 کتێبی مەقاماتی حەریبی نەخشانووه.] و.

شوکور بۆ خوا که ئاواتم وهکوو گول هاته گول دانئ
قهله م پهشنووسی زانستی منی هینایه مهیدانی
بنه ی هات باسی سهپروردهی ههموو میرانی کوردستان
له دووی ناچم برۆ ئاو بیینه یه کجاری بشۆ دهستان^١

١- بۆ زانیاری زیاتر بر: شهرفنامه ی وەرگیراوی ههژار، ل ٧٨٧-٧٨٩. و.

پهراویزه کانی ماموستا جه میل رۆژ به یانی

۱- بئگومان ئەم بۆچوونە دەریدەخا کە کوردیش مار و هەژدیهای لە بەرچاو گەورە بوو، وەک چۆن هەموو گەلانی کۆنی سەرەتایی هیژ و دیاردە سروشتییەکانیان پەرسستوو. ئەم باوەرە ئیستاش لە نیو ئایینی یەزیدی دا باوە و لە چەندین ئەفسانەی ئیسراییلی دا باسی مار هاتۆتە ئارا و تێهەلکێشی چەند کتییکی ئیسلامیش کراوە. تەنانەت ناسارەزایانی هەرەمەیی مسوڵمانان پێیان وایە شەیتان کە توانی ئادەم ... سلاوی خودای لەسەر بێ ... لە خشتە بەری، لە ژێر زمانی مارددا خۆی حەشار داوە بۆ چوونە نیو بەهەشت.

کۆمەلێک خەلک خۆیان لە کوشتنی ماری بنمیچی مالاڵ دەپاریژن و لایان وایە مایەی ئاوەداننێ. مار وینەیهکی لە بەر گیراوەی چنۆکەیه و نەقسل و نەزیلهی ئاوا زۆرن و هیچیشیان راست نین.

۲- رەنگە مەبەستی ئەمە بێ کە لە دەر بەندیکی دایە، چونکە بەپێی نووسینی گەرۆکی فەرانسەوی میسیۆ تافیرنی دوو چپای سەخت و هەلەمووت دەورەیان داوە. قەلای بدلیس کەوتۆتە نیوان و لە سەر لووتکەیی کێویکی شێو قووچەکی دروست کراوە. لە ڕیگایەکەو نەبێ کەس ناتوانی ڕیی تێبەرێ و لێی سەرکەوێ. قەلاکە بریتییه لە سێ شوورە، کە دوویان بەرین و یەکیان بەرتەسکە و کۆشکی میری تێدایە. ئەم دەرە و دۆلەش جیگایەکی بێوینەیه لە دنیا دا، چونکە دە پیاو لەوێ دەتوانن بەری پەلاماری هەزار کەس بگرن و نەهێلن پێی تێ بنن.

۳- زێرنۆف ئەم نیشانەی پرسیارە داناو و مەبەستی ئەوەیه کە سەردەمی ئیلدگز و ئاق سونقور یەکتەر ناگرێوە. دوو ئاق سونقور هەبوون؛ یەکیان قەسیموددەو لە ئەبووسەعید حاجب، کە سالی ۸۷/۱۰۸۵ی ز، بە سەر شام و حەلەب ڕاگەیشتوو و سالی ۷۸/۱۰۹۴ی ز، دوابەدوای شۆرشیی ئەلەسپ ئەرسسەلان کسوژراوە. ئەوەی دیکەیان قەسیموددەو لە سەیفەددین ئەبووسەعیدی ناسراو بە ئاق سونقوری بوو. سالی ۹۸/۱۰۹۸ی ک/

١١٠٤ ی ز، کراوته والیی به‌غدا و سالی ٥٠٧ ی ک/ ١١١٣ ی ز، بۆته حوکمرانی مووسل و شام و سالی ٥٢٠ ی ک/ ١١٢٦ ی ز، به‌ده‌ست که‌سیکی توندرووی باتنی کوژراوه. ئیلدگز سالی ٥٥٥ ی ک/ ١١٦٠ ی ز، تا ٦٨٥ ی ک/ ١١٧٢ ی ز، حکومته‌تی کردووه.

٤- ته‌تابه‌ک سونقور ناوی دوو که‌سی سه‌لجوقین و بریتین له:

١- قه‌سیموده‌وله ئه‌بووسه‌عید حاجب (ئاق‌سونقور)، که سه‌ره‌تا یه‌کیک بسووه له مه‌ملوکانی میر ئه‌حمه‌دی حاکمی مه‌راغه. پاشان چسوته لای سولتان مه‌حموود سه‌بوکته‌گین و سه‌ره‌نجام لای سولتان ئه‌لپ ئه‌رسه‌لانی سه‌لجوقی گیرساوه‌ته‌وه. کاتیکی ئه‌م سولتانه زانیویه‌تی پیاویکی لیوه‌شاوه‌ی هه‌لکه‌وته‌یه، دایه‌نی کورپکی خۆی لی ماره کردووه. وه‌ختایه‌ک تاجوده‌وله توتۆشی کورپی رووی کردۆته رۆم و شام و هه‌له‌ب داگیری کردوون، سالی ٤٧٨ ی ک/ ١٠٨٥ ی ز، ئاق‌سونقوری له‌سه‌ر داناون. هه‌تا سالی ٤٨٧ ی ک/ ١٠٩٤ ی ز، له‌و پله و پایه‌ی دا‌ساوه‌ته‌وه، به‌لام ئه‌لپ ئه‌رسه‌لان هه‌لیکوتاوه‌ته سه‌ری و کوشتوویه‌تی.

٢- قه‌سیموده‌وله سه‌یفه‌ددین ئه‌بووسه‌عید (ئاق‌سونقور)، که سالی ٤٩٨ ی ک/ ١١٠٤ ی ز، سولتان مه‌مه‌دی کورپی مه‌لیک‌شا کردوویه‌تی به‌مه‌زنی به‌غدا. پاشان سالی ٥٠٧ ی ک/ ١١١٣ ی ز، داندراوه به‌ والیی مووسل و شام و سه‌ره‌نجام سالی ٥٢٠ ی ک/ ١١٢٦ ی ز، که‌سیکی به‌رچاوته‌نگی باتنی کوشتوویه‌تی.

سه‌ید حوسین حوزنی موکریانی پینی وایه ئه‌و ئاق‌سونقوره‌ی که ئازهره‌بایجان و ناوچه و هه‌ریمه‌کانی دیکه‌ی کوردستانی داوته ده‌ست سه‌لجوقیه‌کانی به‌غدا، کورپی میر ئه‌حمه‌دیه‌لی کورپی ئیبراهیم کورپی وه‌ه‌سودانی ره‌وادیی [کورد. و.] که سالی ٥١٠ ی ک/ ١١١٦ ی ز، پاش کوژرانی باوکی به‌ده‌ست که‌سیکی ده‌مارگرژی باتنی بۆته فه‌رمانه‌وا. [به‌پینی لاپه‌ره ٤١١ ی «مجل التواریخ والقصص»، ئه‌حمه‌دیه‌ل سالی ٥٠٨ ی ک/ ١١١٤ ی ز، کوژراوه. و.] سالی ٥١٦ ی ک/ ١١٢٢ ی ز، بسۆیه‌که‌م جبار چسوته دیداری سولتان مه‌حموودی سه‌لجوقی. دواتر لیی نیزیک بۆته‌وه و سالی ٥٢٢ ی ک/ ١١٢٨ ی ز، له‌جینی ده‌بیسی کورپی سه‌ده‌قه، که رایکردبوو، دایناوه به‌مه‌زن و میری طله. دوا‌ی مردنی سولتانی نساوبراو، بۆته لایه‌نگری داود. ره‌مه‌زانی سالی ٥٢٦ ی ک/ ١٣٣٢ ی ز، دژی توغرۆل به‌گی برای سولتان مه‌حموود شه‌ری کردووه. سالی ٥٢٧ ی ک/ ١١٣٣ ی ز، به‌مه‌به‌ستی دامرکانندی ئاگری چه‌ند سه‌ره‌له‌دانیک، وێرای سولتان مه‌سعوود چۆته مه‌راغه و هه‌لیکوتاوه‌ته سه‌ره‌سونه‌قور و له‌ ئه‌رده‌ویل گه‌مارۆی داوه. سه‌ره‌نجام به‌فیتی خودی سولتان مه‌حموود له‌ خیره‌تگی هه‌مه‌دان به‌چنگ که‌سیکی به‌رچاوته‌نگی باتنی کوژراوه.

٥- محەممەد ئەمین زەکی بەگ، لە ھەردوو کتێبە میژووییەکیەدا بەپێچەوانەی ئێرەیی نووسیوە. لە «تاریخ الدول والامارات الكردية، ٣٦٨/٢»دا ھاتووە: بەلام ئەم مەزناوەتیەیی حاجی شەرهف زۆری درێژە نەکیشاوە، چونکە رۆژگار لێی بوو ئەوێ و فەرمان دراوە بە ئیقسۆفی بریکاری تەیمووری لەنگ و حوکمرانی ئەو ناوچە و ھەریمانە، ھەتا بیگرێ و بیخاتە زیندانی بدلیس و پاشان سەری تێدا بەرێ.

٦- محەممەد ئەمین زەکی بەگ لە کتێبی «مشاہیر الكرد و کردستان، ٢٥٦/١»دا نووسیویەتی: ئەمیر تەیموور ناسناوی «وہلی»ی پێ بەخشیوە... ئەوہی راستی بێ من لام وایە دەبێ بە ھەلە لەم واژەییە حالی بووبی، چونکە «وہلی» واژەییەکی دینیە و مسوڵمانان بە کەسیکی دەلێن لە خواپەرستی دا ھەتا پلەیک بەرز بووبیتەو، کە خواي مەزن ئەم پلەیی پێ بەخشی بێ. ئەم جوورە ناسناوانە پادشایان نەیان بەخشیون، ھەتا ئەمیر تەیمووری گوورکان بەخشییەتی. لەمەش بترازی، خو ئەمیر تەیموور لەو سەردەمەدا کۆچی دواي کردووە.

بنکھ ی ژین

www.zheen.org